

GOVERNMENT OF INDIA
NATIONAL LIBRARY, CALCUTTA.

Class No.

Ta
894.8111

Book No.

A 945 77c

RECHIN 831-30 1.NL/00-14-9-61-00,000.

எட்டுத்தொகைகள்.
நெடுந்தொகை.

ஆகும்

அகநானூறு.

(மூலமும் பழைய உரைபும்)

V. S. Subramanyam

இவை

சேதுஸமந்தாச விவரம்

ஸ்ரீ உ. வே. சா. இராகவையங்கார் ஸ்வாமிகள்
சேதித்துத் தந்தன

—❧—

சென்னை, மயிலாப்பூர்

கம்புர் விலர் ஸம்

வே. இராஜகோபாலையங்கார்

பதிப்பு

1423
[திருச்செந்தூர்]

[விநாயக]

B.10/

NOT TO BE LENT OUT

SHELF LISTED

To
894.8.111
A 9452.92

THE MADRAS LAW JOURNAL PRESS, MYLAPORE.

6916

க. 22 - கல்வியியல் துறை அறிவுரை. 1954-55. இரண்டாம் பதிப்பு. கல்வியியல் துறை அறிவுரை. 1954-55. இரண்டாம் பதிப்பு. கல்வியியல் துறை அறிவுரை. 1954-55. இரண்டாம் பதிப்பு.

இப்பதிப்பில் அடங்கியவை.

சேதுமயஸ்தான - விதவான், ஸ்ரீ உ. வே. ரா. இரண்டாம் பதிப்பு	1-11
ஸ்வாமிகள் முகவுரை	16-19
சோதனைப்பத்திரம்	1-35
பாடினோர் விவரம்	36
தொகுத்தோர், தொகுப்பித்தோர் காலவரம்பு	37-40
அரசர் முகலியோர் காலவரம்பு	61
உரையாசிரியர்கள் காலவரம்பு	62-65
அகநானூற்று ஆராய்ச்சிக் குறிப்பு	67-68
பாடிய ஆன்ருத் சாதி முதலியன	69-70
ஐந்திணைக்கு முரிய பாடல்கள்	71
இலக்கணக் குறிப்பு	72
தற்பெயர் முதலியவற்றின் கருக்கக் குறிப்பு	1-403
அகநானூற்று முன்மூலம் உரையுள்	404-406
பாடியர்	407-412
செய்யுள் முதற்குறிப்புகளாகி	413-419
அபிதானக் குறிப்பு	421-466
பொருட் குறிப்பு	

அ க ந ர னு ரு

மு க வு னை

இத்துல் கடைச்சங்க காலத்துப் பத்துப்பாட்டு, எட்டுத் தொகை பதினெண் கீழ்க்கணக்கு என்ப பெயர்கொண்டிருந்தது கொண்டாடப் பெற்ற பெருந்தமிழ்ப் பண்புலனாயினர் எட்டுத்தொகையு னொன்றாய் உலக நிகழ்ச்சிக்கு இன்றியமையாத வேண்டப்பட்ட இல்லற நடாத தற்கண் தலைவனாகத் தலைவியும் "ஒருமீர்ப் புன்னி விருதலை" பேரென்று ஒற்றுமைப்பட்டு ஒழுக்கற்குரிய விழுமிய பேரன்பின் பயனாகிய இன்பப் பகுதியை நன்கு விளக்கும் நான்கு அகவற்பாக்களை யுடையதோர் அகத்திணை னானாகும். எட்டுத் தொகை நூல்களில் பெயரினை

"தற்றிணை நல்ல குறுத்தொகை னயற்குறுது
செுத்த பதிற்புறப் தோற்கு மரிபாடல்
தற்றித்தரீ கூறல் லையோ டகம்புறமென்
நித்திரத்த வெட்டுத் தொலை"

என்றும் பழைய வெண்பாவாவதிக.

வடமொழியினர் மிக்கட் குறுதி பண்புபலவாகப் பாருபிற்துக் கொண்ட அறம்பொரு ளின்பம் விடு என்னும்புருடார்த்தங்களைத் தமிழ் மொழியினர் அகம் புறம் என இரு பகுதிப்படுத்த வழங்குவர். புரு டார்த்தம் ஈன்கணுள் இன்பம் ஒன்றும் அகம் எனவும், அறம் பொருள் விடு என்னும் மூன்றாம் புறம் எனவும் வழங்கப்படும். இவை இங் னம் பெயர்பெறுதற்குக் காரணம் "ஒத்த அன்பான் ஒருவனும் ஒருத்தியும் கூடுகின்ற கணத்துப் பிறந்த பேரின்பம் அக் கூட்டத்தின் பின்னர் அவ்விருவரும் ஒருவர்க்கொருவர் தத்தமக்குப் புலனாக இவ்வா றிருந்ததெனக் கூறப்படாததாய், பாண்டும் உள்ளத்தனாவே துக்கத்து இன்பம் உறுவதோர் பொருளாதலின் அதனை அகம் என்றார். எனவே, அகத்தே நிகழ்கின்ற இன்பத்திற்கு அகம் என்றது ஓர் ஒரு பெயராகும்; இதனை மொழிந்தன ஒத்த அன்புடைவார்தாமே யன்றி எவ் வார்த்துத் தத்தமகாபுறத்தனானும் இவை இவ்வாறு இருந்ததென்பதற்கு

ருத் கூறப்படுதலாலும் அவை புறம் எவ்வெவ்வும், இப்படி உயர்ந்த
தூய்மையும் அகத்தே நிகழாமலெனின் அதுவும் எமல் என்னிற்றேல்
இவ்வத்தன் அடங்கும். ஒழிந்த தூய்மும் புறத்தார்க்குப் புறஞாமை
மறைக்கப்படாமலிற் புறத்தினைப் பாலவரம்" என உச்சிமேற் புலவர்
கொன் னச்சினுர்க்கினியர் அகத்தினையின் முகத்துக் கூறியவாற்றால்
நன்குணரலாகும். தலைவனும் தலைவியும் அமுதமும் அதன் உட் காந்த
கவையுமேயோல நெஞ்சத்தாற் கலப்புடைய காணத்தால் வேறுபாடில்
காணும். இவ்வின்பக் தூய்த்தற்பொருட்டு ஒருவிரே நாகுருவெடுத்து
நின்றாற்போல அவனென்றும் அவனென்றும் வேறுபட்டுத் தோற்றி
அன்பின் வழிச்செல்லும் இன்ப வெள்ளத்துத் தினைக்கும் போழகு
அதனை அதுபவிக்கின்ற அவாகத்தான் காணப்படுவதன்றி அவருள்
ளும் ஒருவருக் கொருவர் வாயினால் இற்றெனக் கூறலாவதோர் பெற்
றித் தன்னுதலின் இவ்வனங் கூறினார்.

“தூய்ந்த வெள்ளத் தழுத்த மொராலி நீருருக்கொண்
டானந்த வெள்ளத் தடைத்தினைத்தா மொக்கும்”

என்னும் (307) திருக்கோவையாராலும்,

“சொற்பா லமுதிவன் யான்கவை பென்னுத் துணிந்திங்கனே,
நற்பால் வினைத்தெய்வந் தந்தின்று காணிய னாம்பகுதிப், பொற்பா
ரதிவர்” (திருச்சிற்—8) என்பத னுரைக்கப் போகினியர் “கல்வினைத்
தெய்வம் காணிக் கட்ட அமுதமும் அதன் உட் காந்த நின்ற கவை
யுமென்ன என்னெஞ்சம் இவள்கண்ணே யோடுங்க, யானென்புநோர்
தன்மை காணுதொழிய, இருவருள்ளமும் ஒருவேமாயு காப்ப, ஒருவே
மாகிய ஏகாதத்தின்கட் பிறந்த புணர்ச்சிப் பேரின்ப வெள்ளம் (இதனை
யதுபவிக்கின்ற யானே யறிவினல்லது) யாவாணறியப்படுமென்று
மெழிந்துரைத்தான்” என்று விளக்கியதனாலும் இப்பெயர்க்காணம்
ஆராய்ந்துகொணப்படும்.

மேலே காட்டிய எட்டுத் தொகை தூங்களுள் கற்றினை, குதக்
தொகை, ஐங்குறுதூறு, கவி, அகம் என்னும் ஐந்து தூங்களும் இவ்
வின்பப் பகுதியை விளக்கும் அகப்பொருள் பற்றியனவாகும். இவ்
கவையு தூங்களும் அகமேயாக முகஞுண்கற்கும் வேறு வேறு பெயர்
கூறி, இதுதி பொன்றினையே அகம் என்று பெயரிட்டாண்டது மற்ற
கற்றிதும் இதற்கு அப்பொருள்பற்றிய கிறப்புநோக்கி பென்று
ஆராயப்படும்.

இந்தற்கு செஞ்சொகை எனவும் பெயர் வழங்குதலுண்டென்
பத இத்தலிதுதிதுள்ள பாவரச் செய்யுள்களில்

"ஆய்த கொங்கைத் திரிமிழ்ப் பாட்டு
சொழிய வாகி யடிநிமிர் தொழுதிய
வின்பப் பருதி விற்பொருட் பாடல்"

எனவும்,

"இயற்புட யாத்தான், நெகைசி னெடிய்தனை" எனவும், இத்
தற் பிரதியின்கண் "செஞ்சொகை காணாது கருத்தினோடு முடிந்
தன" எனவும் வந்தவாற்றற் நெளியப்பட்டது.

மேலேகாட்டிய அகப்பொருட் பகுதிபற்றிய துல்கன் ஐந்தனுள்
கலிப்பாவா வியற்றப்பட்ட கலிபொன்ற நீங்கலாக அகவற் பாவா
வியற்றப்பட்ட மற்றுள்ள துல்கன் நான்குநூல் இவ் வகாணாநென்றே
அடியானவாற் கீறுகை யதின்முன்னம் பெருமை முப்பத்தொன்றுமாக
அடிநிமிர்தொழுதிய காரணத்தால் செஞ்சொகை எனப் பெயர்கொந்த
தென்று தெளிவாகும். இனி, அகவலாணுவிய. இந்நான்குநூலுள்ளும்
ஐக்குறுதுன்று ஒன்றே ஐத்திணைக்குத் தனித்தனியே யாகியருதுமை
யான தூது தூது பாவா னுயினமைபற்றி ஐந்துது பாடல்களையுடைய
தொகு துல்கதனை அதுவே வேறாக வழங்கி, மற்றை காணாது காணாது
பாடல்களையுடைய துல்கன் முன்றனுள் அடிருதைத் தொழுதியதனைக்
குறுத்தொகை பென்றும், அடிநிமிர் தொழுதியதனை செறித்தொகை
பென்றும், இறப்பக் குறைதலும் இறப்ப நிமிர்தலும் இன்றி இடை
நிலைப்பட்டதனை வேறோர் பெயரான் சுற்றினை பென்றும் பெயரிட்டனர்
எனினும் நன்கு பொருத்துவதேயாகும். இத்தற்கே இப்பெயருண்மை
யுணராமையின் அகநானூதும், செஞ்சொகையும் என் வேறு வேறு
எண்ணினர் பிற்காலத்தொருசிலர் என்றறிக.

இத்தற்பாடல்களைப் பாடியருளிய ஸ்மிசைப்புலவர் ஒருதந்து
காற்பந்தைவென்பர். இத்தன்முகத்துள்ள "கர்விரி கொங்கைப்
பொன்னேர் புதுமை" என்னுங் கடவுள் வாழ்த்தினைப் பாடியருளியவர்
பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார் என்பார். இத்தற்புரிகளின் 114,
117, 165 இம்முன்று பாடல்களுக்கும் ஆசிரியர் பெயர் எழுதப்படாமை
யால் இப்போது கிடைத்த ஒருதந்து காற்பந்திருவர் பெயருடன்
கடவுள் வாழ்த்தப் பாடினார் பெயரையுஞ் சேர்த்த ஒருதந்து
காற்பந்தமூவர் பெயர்க்கே இப்பதிப்பின்கண் வாகாது எழுதப்
பட்டுள்ளது.

இந்தும் தொகுத்தருளியவர் மதுரை உப்புரிருடிமீழான் மகனார் உருத்திரசன்மன் என்பர். இவர் குமாக்கடவுள்வதாரம் என்பதும், மூல் கைப்பிண்டியார் என்பதும், ஐயாட்டைப் பிராவத்தே அறிவுகிற்திருந்த செறிவுடைமனத்தாய் தனுசிய செவிப்புல துணையாயினார் என்பதும், இறைவனார் கனவினதுரை கேட்ட காரணிகள் என்பதும், பிறவும் அக்ஷரன்முகவுறையா னன்குணரப்பெம். இவர் மூல்கையா விரும்பே கேன்வி வன்மைபான் மேம்பட்டு விளக்கினுமென்பது “பாத்தான், நெருகவி னெய்தனைத் “தோலாக் செவிபான்” என இந்நூற் பாயிரத் துக் கூறியவாற்றினும் உணரலாம். சொல்வன்மை யுடையாரிற் நேரலா மொழியான் என்பர் என்க.

இவர் ஐந்தினை பொழுக்கம் பற்றிப்போந்த இந்நூலுள் செய்யுட் களை 1 முதல் 120 இறுதியாகவுள்ளன களிநீயியாணினரை எனவும், 121 முதல் 300 இறுதியாகவுள்ளன மணியிலை பலனம் எனவும், 301 முதல் 400 இறுதியாகவுள்ளன சித்திலக்கோவை என்னவும் முத்திறமாக வகைசெய்து, அம்முன்று வகையுமுடையதனை அகம் எனவும் செந்நீர் தொகை எனவும் பெயர்ந்து வினாவிடத்து, மற்றை நூல்களிற் காணப் படாத சிறப்பு முறையாக இன்ன செய்யுள் இன்ன திணையாகு மென்று கற்பார் எனினி னறிந்துகொள்ளற்கும், தாம் கோத்தமுறை பிறழாது நின்று சிலவற்கும் பெருந்திணையாகப் பாலைத்திணை பெல்லாம் ஒற்றை நீண்பெற்ற செய்யுள்களாகவும், குறிஞ்சித்திணை பெல்லாம் இரண்டும் எட்டும் என்னும் எண்களைப்பெற்ற செய்யுள்களாகவும், முல்லைத்திணை பெல்லாம் நான்கு என்னும் எண் பெற்ற செய்யுள்களாகவும் மருதத் திணை பெல்லாம் ஆறு என்னும் எண்பெற்ற செய்யுள்களாகவும், செய்தற் திணை பெல்லாம் பத்து என்னும் எண்பெற்ற செய்யுள்களாகவும் மிகவும் அழகியதோர் முறைமைப்பின் திணையருளியது “விபமெல்லாம் வெண் டேரியக்கம்”, “ஒன்றுமுன்றறந்தேழொன் பான்பாலை”, “பாலைவிப மெல்லாம்” என்னும் வெண்பாக்களாற் புலனாகும். இக்கோப்பு முறை வைப்பே இந்நூ லாராய்ச்சியிற் திணை விளக்கிசிற்பது கற்றார்க்குப் பெருமகிழ் செய்வது. இதனால் இந்நூ லுள் பாலைத்திணைக்கு இருநூறு, குறிஞ்சித்திணைக்கு எண்பது, மருதம் முல்லை செய்தல் என்னு முன்று திணைகட்குந் தனித்தனி நூற்பது செய்யுட்களுள்ளன என்றுணர்ந்து கொள்ளலாம்.

இந்நூல் தொகுப்பிற் ததவியவன் பாண்டியன் உக்கிரப்பெரு
வழுதி என்பான். இவன் பாண்டியர் குலத்து முடியுடைப் பேரரசன்
என்பது இவன் பெயரானும், இவன் கல்விசைப் புலவனு முடையான்
என்பது இவன் பாடிய “கர்முன் முன்னி” (26) என்னும் அகத்திணைப்
பாட்டை இந்நூலுண் மருதத்திணைக்கு ஆசிரியர் உருத்திர சன்மர்
கோத்து சிதவியதனாலும் உய்த்துணரலாகும். இவன் கல்விசை
காலத்திதழி யரசன் என்பது “அவர்களைச் சங்க மிரீஇயினர் கடல்
கொள்ளப்பட்டுப் பேரத்திருந்த முடத்திருநாறன் முதலாக உக்கிரப்
பெருவழுதி வீரகனாநிபத்தொன்பதினம் ரென்ப. அவருட் கவிபாக்
கேறினர் மூவர் பாண்டிய ரென்ப.” என இகற்பனார் எனவியதனால்
முதலாகக்கண் வருதலா னவியப்படும். கவிபாக்கேறிய மூவர் பாண்டி
யருள் இவனும் ஒருவனாவன்.

இத்துணையுள் கூறியவாற்றான் தூற்று காற்பத்த நால்வர் கல்வி
சைப்புலவர் அவ்வப்பேரதுகளிற் பாடிய அடியிமிர் தொழுவிய முற்
தூற்றுத்தொண்ணூற் குணபான் அகத்திணைச் செய்யுட்களுடன்
பாண்டிய னுக்கிரப்பெருவழுதி செய்யு ளொன்றையுங் கூட்டி அவன்
வேண்டுகோட் கிணங்கி ஆசிரியர் உருத்திரசன்மரார் நினைவில்படுத்
துக்கோத்துத் தொகுக்கப்பட்டது அகநானூறுபெயர் பெய்தொண்க
என்பதாயிற்று. இவ்வணத் தொகுக்கப்பட்ட இந்நூற்குப் பாரதம்பாடிய
பெருந்தேவனார், கடவுள்வாழ்த்துப் பாடிச் சேர்க்கப்பட்ட தென்
துணர்ந்து கொள்க.

இந்நூல் வழக்கினை எடுத்தாளப்பெருத தூவாசிரியரேனும் உண்
பாசிரியரேனாகத் தமிழிலில்லைபென்று துணிந்து சொல்வனாகும். ஆளு
டைய அடிகள் தாம் இயற்றியருளிய திருச்சித்தம்பலக் கோவையின்
கட் பல்லிடத்தும் இந்நூற் சொல்லையும் பொருளையும் எடுத்தாளுதல்
கண்டுகொள்க. உதாரணமாகக் “கேழியில் வாழை” (2) என்னும் இந்
தூற் குறிஞ்சித்திணைப் பாட்டின் சொல்லையும் பொருளையுமேகொண்டு
“னாமயர் கதலிவனத்து” (262) என்னுந் திருக்கோவை வினக்குதல்
தோக்கிக்கொள்க. இந்நூல் பண்டைக்காலத்து இத்தமிழ் நாட்டுள்ள
மக்களின் இயல்பு, வழக்கு, நாகரிகம், மனமுறை இவற்றை அறிதற்கு
வல்லிவாததுடன் அக்காலத்தி அரசர்பெருமை, கொடை, வீரம், சீத்
முறைமை, நாடு, ஊர், மலை, பாடி, காடு, கடற்குறைமுதலிய பண்டை

ஹையும்; ஸுள்ளுகன் புலவர்கள் இவர் புஷ் பெருயிதம் இவற்றையும்
 ஸங்கு தெளிந்துகோடற்குக் கருவியாகவும் உன்னதென்பது இதனைக்
 கற்பார் எனினி ஸ்ரீயத்தக்கது. இத்தாலுட் கூறப்படும் அகத்தினை
 யொழுக்கம் நினைந்தவுடன் மணந்து சினந்தவுடன் தணவும் இக்காலத்
 துச் சிலர் வதுவை போலாது எப்படியானும் தணப்பரியதோர் கட்டம்
 என்பது

“யாக்கைக், குயிரிடத் தன்ன ரப்பி னவ்வுயிர்”

காழ்த லன்ன காதல்”

சாத லன்ன பிரியரி யோனே? (334)

எனவும்,

“பிரியின் றியைந்த தாவர ரப்பி

கிருதலைப் புள்ளி னோருயி சம்மே” (12)

எனவும் வருபிடங்கள் கோக்கி உய்த்துணர்ந்து கொள்ளலாம். இவ்வகத்
 தினைதால் ஒத்த தலைவனுக் தலைவியும் அடுப்பாருங் செடுப்பாருயின்
 றித் தம்முட் டாமே கூடும் கந்தருவ வழக்கத்தையே மிகுத்துக் கூறவ
 தாயினும், இக்காலத்துப்போலப் பெண் தன் வேட்கையை வெளிப்
 படுத்து நிற்றல் காண மிலாமைக்கு உடன்படாதென்க. இதனைச்

“செத்தார்ப் ஸபலினி மூன்னை யேந்தி

யின்றவா னுரைமோ சென்றிசினேர் திறத்தென

யில்லை சிறித லஞ்சி மெல்லென்

மழலை யின்சொற் பவீற்ற

காணுடை யரிவை” (34)

என மணந்த மனைக்கிழத்தி யியல்பு கூறியவாற்றா னுணர்க. மணந்து
 இவ்வின்கண் வாழக் தலைவி இயல்பு இதுவாயின் மணவிரதவன் காணம்
 இத்தகைத்தென்று ஊகித்தலாகும். திருத்தக்கேதவரும்

“என்ற னிரினைத் த விதபோது மிவ்வேட்கை வண்ணஞ்

சென்றே படினுஞ் சிறத்தர்க்கு முரைக்க லாவ

தன்னு யரிதா யாத் தே சுட்டுருக்கும் வெந்தீ

யென்றே யுரைத் துதலேய் மருத்திவ்வ தென்றான்.”

(கிந். கிமலை, 74.) என்பதனு மிவ்வேட்கை குர்வர்த்தம் மகளிரைற்
 கூற லாகாத தென்று விளக்குதல் காண்க. கல்விவிற்பெரிய கம்பமும்

“தாமத சாமத்தன்மை தாங்கனே யுரைப்ப தென்ப

தாமதன வாசதன்ரு வருக்குல மகளிர்க் கம்பம்.”

(குற. குர். 15.) என இக்கருத்தெனக் கூறினார். பெண்டிர்க்கு

இவ்வடக்க முடைமை இயல்பாக இருக்கவேண்டியது என்பது 1)நீதியே ஆனியன் தொக்காப்பியனார், பொருளியனார்

“உடம்பு முயிரும் வாடியத் காது
மென்றுந் தனசெவ் விலையெனினி னல்லது
சிழுவோற் சேர்தல் சிழத்தித் திவ்வை.” (9)

என்று ஆனியன் திவ்வையினர் என்க. இதன்மேல் கணவனிடத்துள்ள வேட்கையால் உடம்பும் உயிரும் வாடிய விடத்தாம் * என்னுற்ற இவை* என்று மனதத்துக் கூறி விருத்தலங்கவது தானே வலியத் தலைவனைச் சென்று சேர்தல் கணவு கற்பு என்னும் இரண்டு கைகோளினும் இவ்வை என்பது காண்க.

இம்மகளிர் வேட்கை பழமட் கலத்து னீர் புறம்பொகித்த அகத்து நீருண்மை புலப்படுத்தல்போல வறிககத் தெழுந்த லாய் முழுவல் முதலிய குறிப்புல்கையர் உணர்ப்பு திதஎன்றது சொல்லான் உணர்ப்பு தெலிங்கை என்க. இன்னும் ஆன் பெண் இருவரும் இவ்வாழ்க்கை உடர்த்தற்கண் ஒத்த பண்பு இன்றியமையா தென்பது இரந்துள்ள

“அன்பு மடனுஞ் சாயலு மியல்பு
மென்பு செழிக்கும் கிளவியும் பிறவு
மென்றபடு சொர்க்கையே டோராங்கு முயங்கி”

(225) என வந்தலான் அறியப்படும். என்கி அன்பு என்பது ஒரு வகை ஒருவர் இன்றியமையாமை. மடன் என்பது ஒருவர் குற்றம் ஒருவர் தெளிவாமை. * சாயல் என்பது மென்மைத் தன்மை. இயல்பு என்பது ஒருவரை ஒருவர் ஒளித்தொழுக்காமை. என்பு செழிக்கும் கிளவி என்பது உடலின் வலிதானிய எண்பையும் செழிப்பிக்கும் ஆர்வ மொழி. இவையுமே பிறவும் இருவர்க்கும் ஒரு தன்மைப்பட்ட கொள்கையுடன் இருவரும் ஒருவராகவே சேர்த்திருத்தலைக் கூறுதலான் மடன் காலத்து இவ்வாழ்க்கை இயல்பு ஒருவரது தெளிவப்படும்.

இவ்வணம் எத்துணையோ பல இன்பப் பருகிகளுடன் அரிய பெரிய தமிழ் வழக்கங்களையும், தமிழ் ரீதிலுங்களையும் புலப்படுத்தித் தமிழிற் குலையாணிபோன்று விளங்குகின்ற இரந்துணை முழுதிற்கு மில்லாத கடவுள்வாழ்த்திற்கும் தான்முதற்கண்ணுள்ள தொண்ணாறு செப்பன் கட்டுமே உள்ளது. இவ்வகை ஒவ்வொரு செப்பனினுமுள்ள திரி கொற்கும் அருந்தொடர்க்கும் பொருள் புலப்படுத்தியும், அகத்தினைக் குச் சிறந்த உன்னுறை யுவமம் இறைச்சிப்பொருள் இவற்றை ஆம் னாங்கு இனிது விளக்கியும், வேண்டிய விடக்கனிற் சொல்லுறவு

பெரும்புழுபு காட்டியும், முக்கியமானவை செவ்வந்திரிக்கு இலக்கணக் குறிப்புக்கள் கூறியும், கதைப்பொருள்களிடத்து அவ்வகை கதைகளை எதித் துணர்ந்தியுஞ் சேறணற் பலவழியானது சிறந்து இனிது விளங்கு வதாகும். இவ்வரிய உரைவை இயற்றியுதவிய கல்லாசிரியர் பெயர் ஊர் முதலிய வரலாறு ஒன்றும் இப்போது அறிகற்கிடனின்றது. இவ்வுரை பெழுதிப் பழையதோர் வட்டின்கட் கொல்லம் 460 என்று வரையப் பட்டிருந்ததுகொண்டு இவ்வுரையாளர் இம்மைக்கு அதுதான் முப்பத்தெட்டு வருடங்கட்கு முற்பட்ட காலத்தவரென்பது மட்டி வறியலாவது. கச்சினூர்க்கணியர் காலம் கி. பி. 14, ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முற்பட்டதாகையால் இவ்வுரைகாரர் கச்சினூர்க்கணியர்க்கு முந்தியவர் என்று கொள்ளலாகும்.

இனி, இவ்வேட்டி செழுதப்பட்ட 'சிறந்தேயி' என்னும் ஒரு பாசிரச் செப்புரானும் அதன் பின்னுள்ள விசனத்தாலும் சொன்னுட் டைச் சேர்ந்த இடைபாள் காட்டு மணக்குடி என்னும் ஊரிலிருந்த பால் வண்ணன் நேவனான் யில்லைதலையன் என்று பெயர் சிறந்தவர் இந்நெ யுந்தொலைக்குக் கருத்து அவ்வலாற்பாடினார் என்பது புலனாவது. அவர் கருத்தினைப் புலப்படுத்திப் பாடிய அவ்வல் இப்போது கிடைத்திலது. மேலே கூறிய பழையவுரையுட னினைவெல்லாம் அறியக் கிடந்த வட்டி வினாடியில் "ஆறுகாட்டுக்குச் சேர்ந்த பெரும்பழையேனிருக்குந் கல்லி யப்புலவர் மகன் பொன்னையன் கெடுக்கொகை" என்று எழுதப்பட்டிருந் தது. திருகெல்லேனியைச் சேர்ந்த காங்கனேசிச் சேகரத்துப் பெரும் பழஞ்சி என்ற ஊரொன்றுள்ளது. அதுவே இவ்வுரைவாழ்க்கைத்தலாகும்.

இப்பெரும் பழையேனும் இத்தூல் 244 ஆம் பாட்டின் 13 ஆம் அடிமுதல் 292 ஆம்பாட்டு முதலடிவரை எழுதப்படாததாகி வெள்ளி தழுடையதாகியிருந்தது. இவ்வேடு பிங்கலநிகண்டு அச்சிட்ட பழையான் கிவம்பிள்ளை பவர்க்காற் நேடி வெடுக்கப்பட்டது. இதனை மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க ஸ்தாபனத்திற்கு முன்னே அக்கந்தங்க ஸ்தாபகருஞ் சிறந்த தமிழியோனியும் * பால்வண்ணனத்தம் (பாலவணத்தம்) ஐயீந்தாருமான பூமான் பாண்டித்துரைத் தேவாவர்கள் நெடுசிலம்பிள்ளை குமாரிடங் தினின்ற கிலைகொடுத்து வரங்கி என்போற் பலரும் கற்றுத் தெளியு மாறு தம் முகவை அரண்மனைப் புத்தகத்திலேயே நிகழ்பெறுவித்தனர். அக்காலத்து இப்போது சென்னை பூதிவேளாண்டி வெண்கிசன் அபிஸ்ந்

* பால்வண்ண நகவார்களென்பது இவ்வுரைச் செவ்வோன் பெயர்.

தமிழ்ப்பண்டிதரும் எனக்குப்பின் செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையைச் சிப் பெரு
 ஷீரத்திய ஆசிரியரும் என்னருகம் அம்மான்சேயுமாய்ப் ஸ்ரீமான்
 மு. இராமையங்கரவர்கள் நல்லுதவியால் இப்பெரும்பிழினைப் பிரதிபல
 ஸ்ரீமான், பாண்டித்துரைத் தேவரவர்களினின்று பெற்று, என் ஆராய்ச்
 சிபின்பொருட்டு ஒரு பிரதிசெய்து கொண்டு, இதற்குமுன்னே எனக்குத்
 கிடைத்துள்ள சில பிரதிகளுடன் ஒப்பு கோத்தித் திருத்தஞ்செய்த
 தலைப்பட்டேன். இக்காலத்துத்தான் ஸ்ரீமான் தேவரவர்கள் மறையத்
 தமிழ்ச் சங்கத்தை இத்தமிழ்நூல் குப்ப ஸ்தாபனஞ்செய்து, தமிழ்-பத்தி
 துள்ள இப்பெரும்பிழினை யேடு முதுவரைப் பலவந்தமையும் தமிழியினி
 கள் பலரும் எளிதில் நிலையிற் கண்டு கற்றின்புறுமாறு அச்சங்கத்திற்குத்
 விஞர்கள். பெருந்தமிழ் என்னதும், போலியானதும், இத்தமிழ்ச்சங்க
 ஸ்தாபனத்திற்கு முக்கிய காரணமும், என்னை நன்னிலையில் நிறுப்பிரு
 னிவ்வரும் ஆசிரிய மாட்சிமை தங்கிய ஸ்ரீமான் பாண்டி ஸேதுபதி மஹா
 ராஜரவர்களும், ஸ்ரீமான் தேவரவர்களும் விரும்பியவாறு யான் செ
 சங்கத்துப் பிரகடனாசிரியனாக அமர்ந்தபோது ஹே தேவரவர்கள்
 யான் அக்காரணத்தை இச்சங்க ஸ்தாபனத்திற்கு முன்னேதொட்டு
 ஆராய்ந்துகொண்டிருந்ததைத் தெரிந்தவர்களுடையால், என்னியே இந்
 துக்கை அச்சிட்டு வெளியிடும்படி வேண்டினார்கள். அவர்கள் வேண்டு
 கோட்படி இற்றைக்கு ஓரிரூபது வருடங்கட்கு முன் மதுரைத்தமிழ்ச்
 சங்கத்து என்னும் இவ்வந்நாணாறு அச்சிடத் தொடங்கப்பட்டுச் சிறிது
 தூரம் கடை பெற்றது. அக்காலத்து எனக்கு உண்டாகிய கோபாலும்
 மற்றவஞ் சில இடைபூறுகளாலும் நிறைவேறாம னின்றது. ஹே தமிழ்ச்
 சங்கத்தி னவ்வேலைவினை யான் விட்ட சில ஆண்டுகளின்பின் என்விட
 னிருந்த அச்சங்கத்துப் பிரதிகளும் யான் அச்சங்க சம்பந்தமாகச் சோ
 தித் தெழுதியவைகளும் ஹே தேவரவர்களால் திரும்ப வாங்கிக் கொள்ள
 ப்பட்டன. அவை பலன்றாம் இவ்வுலகிற்குப் பண்டித க்ந்தமிழ்நா
 றிவாறு செவ்வனம் பாதுகாத்து வளர்க்கின்ற புண்ணியமே காணுஞ்
 செவிது நிலவும் பெருந் கவனி வன்னலாகிய மஹாமஹோபாத்தாய
 ஸ்ரீமான், உ. வே. சாமிநாதரவர்கள் பாதுகாக்க. அவர்கள் இது
 போன்ற எத்துணையோ பண்பெரு நூல்களை ஆராய்ந்து வெளியிடுதலைப்
 புரிந்தருளுகின்றதனால் இன்னும் அவர்களால் வெளியிடப் பலவரு
 டங்களால் அவகாசம் பெறுதலாயிற்று. அவர்கள் இன்னும் அச்சிடுவர்

அன்று இப்பதிப்பிலும் எத்தனைபேர் பங்கு திருத்தமும் விளக்கமும் பெறுவதாகு மென்பதொருதலை. நிற்க,

இதன்பின் என் னன்புறும் பண்டைச் சங்கத்தமிழ்துலகினை ஆராய் தாலிலே ஊக்க மிருத்தவரும், சங்ககாலத்து நிரும்புகினைச் செலுவரும் எளிதிலுறியலாய்வு பலபல கதைதூல்தனால் விளக்கிவரும். ஆகிய தமிழ்ப்பண்டிதர் அம்புலிசாஸம் ஸ்ரீமான், பேர, இராஜகோபாலையக் காரவர்கள் இத்தால் அச்சிடுதலை மேற்கொண்டு "அதற்காக வேண்டிய பரிசோதனைகளைச் செய்துவிக்குமாறு என்னை வேண்டினார்கள். அவர்க ளுக்கமும் பண்டைத்தமிழ் கிருப்பமும் இப்பெருங்காரியத்தின் இடை யில் விபரது நிறைவேற்றல் கூடுமென்றும் எண்ணத்தையுண்டாக்கின ஸையாலும், எப்படியாலும் தெடுங்காலமாக மறைந்துவிடக்கும் இவ்வரிய பெரியதால் வெளிப்படல் வேண்டுமென்றும் வேண்டுவாராலும் என் கின்றறிவித் தவன்றவரை இத்தாலிப் பரிசோதித்துத்தர இணங்கினேன். கிடை ஐயங்காரவர்கள் என் பரிசோதனையுடன் எவ்வருமை அம்மரன் சேய் கிடை மு. இராகவையக்கார் அவர்கள் அசிய இனிய ஆர்ப்பாட்டியையும் துணையாகக் கொண்டு, பாடினோர்வரலாறு, அரசர் முதலியோர்வரலாறு, ஆராய்ச்சிக்குறிப்பு, அபிதானக்குறிப்பு, பொருட்குறிப்பு முதலிய பலவற்றுடன் இத்தாலி அச்சிட்டு வெளியிட்டிள்ளார்கள். ஈராவிய வருடங்கட்கு முற்பட்டு வழங்கிய சொல்வழக்கும் பொருள்வழக்கும் மலிந்த இப்பெருதுலகினை, அவ்வழக்குகளை அறிதற்கேற்ற சாதனங்கள் குறைந் துள்ள இப்பிற்காலத்தே ஆராய்ந்து உன்னலாறுகண்டல் மிகவும் அசிய தொன்றுதலால், இப்பதிப்பில் கல்லறிவாளர்க்குப் பிழைகள் ஆங்காங்குத் தொன்றுதல் கூடுமாயினும், அவற்றைத் திருத்திக்கொண்டு கேட்கி, இப்பதிப்பில் இவர்கள் செய்த வேலைகளை மதித்துப் பாராட்டிவார் கென்னென்றெண்ணுகிறேன். இத்தால் வெளியிடுதற்கண் இலங்கட்குத் திரவிய ஸ்தலத்தையும் வாக் ஸ்தலத்தையும் அப்போதப்போது செய்தருளிய கணவான்சன் செத்தமிழ்வேந்தர் தலைவர்களைய மாட்சிமை பொருத்திய ஸ்ரீமான், பா. ராஜராமேஸ்வரசேதுபதி மஹாராஜா அவர் களும், கணம், ஆண்டிப்பட்டி ஜமீன்தாரவர்களைய ஸ்ரீமான், பெத் தாச்சிச் செட்டியாரவர்களும், சென்னை ஐயோர்ட்டு மாலி நீதிபதி ஆனா பின், ஸ்ரீமான் T. V. சேஷகிரிஜயவர்களுமும், மதுரை ஐயோர்ட்டு வக்கில் ஸ்ரீமான், T. C. ஸ்ரீநிவாசையக்காரவர்களும், யுதிவர்க்கிடி புரோ

பென்ஸ் ஸ்ரீமான், ஸர் S. இருஷ்ணலாமி ஐயங்கரவர்களும், தஞ்சைவக்தே
ரால் பறதூர், ஸ்ரீமான், K. S. ஸ்ரீவிவாஸயின்னை அவர்களும், சென்னை
School Book and Literary Society அச்சுத்திணர்களும்,
சென்னை. C. குமாரசாமி ஈயடுகம்பெனியாரவர்களும், மேலிராணி கலா
சாலைத் தமிழ்ப் பண்டிதர் ஸ்ரீமான் கா. ஈ. கமச்சிவராய முதலியாரவர்க
ளும் முதலிய உபகாரிகள் பலர் என்று தெரிகின்றேன்.

இத்திற்பரிசேநீனைக்குத் துணையாயின பிரதிகள் :

சென்னை Oriental Manuscript Library பிரதிபைப் பார்த்து
எழுதிக்கொண்ட கையெழுத்துப் பிரதி... ..1.

(இது செந்தமிழ்ப் பத்திராங்கிலிப் ஸ்ரீ உ. வே. திருநாராயண
ஐயங்கார் ஸ்வாமிகள் தமிழ்ச் சங்கத்திற்குத் தந்துதலிய தேவப்பிரான்
கவிதாரவர்கள் விட்டுப் பிரதியுடன் ஒப்புநோக்கித் திருத்தஞ் செய்யப்
பட்டது.)

பெரும்பழனியுடையடப்பார்த்து எழுதிக்கொண்ட கையெழுத்துப்
பிரதி... ..1.

திருவெல்வேலி ஸ்ரீமான் கெல்லையப்பர் கவிதாரவர்கள் ஏடு...1.

காவஞ் சென்ற சென்னை ஸ்ரீமான். தி. த. கணகசுந்தரம்பின்னை
அவர்கள் ஏடு ... ..1.

தெய்வர் காயிதப் பிரதி... ..1.

சென்னை மேலிராணியார் கந்துகரித் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமான்
கா. ஈ. கமச்சிவராய முதலியாரவர்கள் பிரதி... ..1.

திருமயிலை வித்வான். ஸ்ரீமான் சண்முகம் பிள்ளையவர்கள் ஏடு
(இது குறை) ... ..1.

இங்ஙனம் பொருளானது செல்வர்க்கானும் பிரதிகளானும் இந்
தூதச்செறிதற்கண் உபகரித்த பெரிமேல்கட்டும், பொருட் செலவையும்
செய்ததையும் சிறிதும் பாராட்டாது இதனை வெளியிடுதலிலே கண்
ணுக் கருத்து முடையராய் வேண்டியவேலைகளைச் செய்து சிறை வேற்
றிய நெ. ஐயங்கரவர்களுக்கும் இத்தமிழ் ஈடு கந்தி பாராட்டுங் கடப்
பாடுண்டதானும்.

இங்ஙனம்.

ரா. இராகுலையங்கார்,

வேதாமைந்தன வித்வான்.

ஸ்ரீ : ஒருவிஞ்ஞாபனம்

"அன்பே தாழியா வார்வமே கெய்யாக
விட்புகரு சிந்தை யிடுகிரியா—என்புஞ்சி
ஞானச் சுடர்விளக் கேற்றினே ஞானற்கு
ஞானத் தயிழ்புகித் தான் "

அகாஸ்துற அகாஸ்துற என்று கத்தார் பலரும் பன்னெகும் காலமாகப் போவலோடு எதிர் பார்த்திருந்த இத்தனின் பதிப்பு இத்தற்கு ஒளர்த்தாண்டு கட்டுமூன்றையே அச்சுவி முடித்திருந்தும், கனது உடம்பின் கோவிலுதல் பொருள் முட்டுப் பாட்டாலும், ஸம்பந்தக்களின் வியோகக்கனிஞ்ஞதும், பிற காரணங்களாலும் பூர்ணமாக வெளிவரத் தடைப்பட்டு ஸ்ரீவேசுவரன் இருகப யினால் இப்போது ஸம்பூர்ணமாக வெளிவந்தனது. இத்தனின் பெருமை முதலியவைகளை எடுத்துக்காட்ட யான் சிந்திதம் பற்றேனென்பது ஒருநிலயாத வால், சேவத ண்கந்தான வித்வான் ஸ்ரீ உ. வே. சா, இராகவையங்கார் எவ்வாறில்லின் முகவுரையையப் படித்ததற் தமிழறிவாளர்கள் ஒருமுகிழ் வெய்துவனென கம்பி, இத்தற் பதிப்பை வெளியிடுதற்கன் ஏனக்குற்ற சில செய்திகளை யாதிரியம் கண்டு உரைக்கலாயினேன்.

இத்தற்கு ஒரு பதினைந்த டாண்டுகட்டுமூன், கத்தினே யுரைவானி யரும் என் மனத்தே எள்வகாலங்களிலும் உரைத்த, "நீ ஸர்வாபிஷ்டமும் அடைத்து ஷேமமாக நீடுழிவாழ்க" என்று என்னை அதுக்கறித்த வருபவரு மான காலஞ்சென்ற பின்னத்தர் அ. காரையணஸ்வாமி ஐயநார்கன் இத்தனைச் சொதித்த உரைவகாத்தவென்கருத்த காலத்து எனக்கு இத்தன்னதுள்ள பன்வகையான நெய்ப்புகளையும் எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டு வருவதண்டு. யானே அக்காலத்த இச் சிறந்த தனின் இன்பப் பகுதியையாவது, தடையின்றி யொழுதும் கடைப்போக்கினியாவது மனத்தைக் கெரு மிபற்கை வருளை கையாவது பிற பெருமைகளையாவது பாராட்டித் திறத்தேனல்வெளும், இத்தன்னனை சொதித்த மெக்குப் கதைக் குறிப்பினைமட்டும் பாராட்டி, அவற்றைத்தெருத்தம் கிரித்ததம் சிறு கதைப்புத்தகங்களாக எழுதிவிடுதலாக, அவற்றைச் சொன்ன க. குமாரசுவாமி காயுடு ஸன்ஸ் கம்பெனியின் துலகத்தக் காரர்களைய எவரு சென்ற ஸ்ரீமான் க. கண்ணையாயுடு அவர்கள் அன்புடன் கற்ற அச்சிட்ட வெளியிட்டனர், பின்னவர்கள் அகாஸ்துற்றினையே வெளியிடல் வேண்டுகென்ற விருப்பி, "நீ இச் சொத்தொருவகைத்

குறிப்புடன் பவந்தொழிபெய்திப்பித்திடு 12¹ என்ற எண்ணப் பலகையும் துண்டி, மழுமழப்பான வாழ்த்தில் காலிறோ கைண்ட் செய்த கோட்டிப் புத்தகங்கள் இருபது தந்து தாரித்யபடுத்தினார்கள். அப்போது சென்னை மெரிதானியார் கலாசாலை தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீமான் கா. என். கெம்பெலிய முதலியவர்களுடைய அகராஜாற்றப் பிரதி யொன்றிருக்கக் கண்டு, அதனை அவர்கள் அப்போதும் கொடுத்தப்பெற்று, கைருவார்த்திகளை 21ஆம் தேதி ஒரு பிரதி செய்துகொண்டேன். இப்பெருத்தகையாளர்களின் அன்புக்கு கான் ஏழுமையும் கடமைப் பட்டுள்ளேன். அதன் பின்னர் காவஞ்சென்ற ஸ்ரீமான் சி. கனகசுந்தரம் பிள்ளையவர்களுடைய இக் கொடுக்கையைப் பிரதிகள் இரண்டு பெற்று, என் பிரதிபல அவந்தொழிபெய்தி ஒப்பிட்டுக் கொண்ட பின்னர் சென்னை இராஜா கக் கையெழுத்தப் புத்தகாலைக்குச் சென்று ஆத்துள்ள அகராஜாற்றப் பிரதியுடனும் ஒப்பிட்டுக் கொண்டு, பின்பு ஆசிரியர் வரவாறு, அரசர் முதலியோர் காலாறு, அபிராஜக் குறிப்பு முதலிய பலவகைக் குறிப்புகளையும் எழுதி வைத்துக்கொண்டேன். ஆகிலும் என் பிரதியோ 336ஆம் பாடலின் கௌரு முதலாக 343ஆம் பாடலின் முற்பகுதி ௪௬௪ ஆற ஏழு பாடல்கள் முற்றக் குறைத்தும், 91, 106, 107, 108, 111, 162, 223, 311, 400 என்ற பாடல்களில் பலபன் அடிசன் குறைத்தும், வேறு பலபாடல்களில் சொற்களும் தொடர்களும் நீரைத்தம், பிரித்தம், பொருட்டு இருத்தலின்றியும், அடி சிம்புருதம் காணப்பட்டமையால், ஆன்மீத தக்கதென்ற தோன்றலினை. அதனால் என் பெய்தும் மனமழிந்து, எனக்குப் பரம குருவாய் அறிவுகொருத்திவருபவர்களும், சென்னை சென்விலின் ஆபீஸ் தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய ஸ்ரீ உ. வே. மு. இராசசுவலயங்கார் ஸ்வாமியின் பக்கம் விண்ணப்பம் செய்துகொண்டேன். அவர்கள் என் தன்பத்தாகக், கண்டிப்பும், அப்போது சென்னைக்கு எழுந்தருளி விருத்த தமது அத்தகை குமாரரும், வேறுமையல்லாத வித்வானுமான ஸ்ரீ உ. வே. என். இராசசுவலயங்கார் ஸ்வாமியின் திருவடிவளில் என்னை ஆற்றப்படுத்தார்கள்.

காளுதலின் கைவிடாதவர்களைய அப்பெரியார் என்னைப் பிரதியுடன் அங்கேறித்து, என் பிரதி குறிப்பு முதலியவற்றையும் உடாகறித்து, தாம் பன் கொடுக்கவழுந்தொட்டு ஆழ்வார் திருவாரிப்பிரதி, பெரும்பழிப்பிரதி கொடுக்கவழிப்பாராயல்கள் கீழ்ப்பிரதி முதலிய பலபிரதிகளைக்கொண்டு சேமித்திருத்திருத்திருத்திருத்த அகப்பாட்டின் சுத்தப்பிரதியையும், முற்றொருவனுற பாட்டிற்குள்ள பழைய உரையையும் தந்து அதுகாற்றித்தார்கள். இப்பெரும்குணை ஒன்றாகவருக்கு கான் ஜம்பவான்மாதர்க்களிலும் இவ்வாறே தான்ய குலே பிரித்து கொண்டுசெய்யும் பேற்றை ஈர்வேயான் திருவாய் செய்தருள்க லென்ற பிரார்த்திப்பதன்வத நீற்றென் செட்டவல்லோன்! உற்ற, கான் அப் பிரித்த உத்தப் பிரதியோடு என் பிரதியை ஒப்பிட்டுக் கற்றம் சென்றுகொண்டேன்.

இராமநாதபுரத்திற்கே சென்று, அந்த காவலிகளில் திருமாளிகையிலேயே ஒருமாதம் வரையில் தங்கி, அவர்கள் போனதஞ்செய்த சேட்டுண்டு, புவிதனாகி, தீர்த்தவின் ஔனாது பாடல்களையும் அவர்கள் முன்னிலையில் சேதித்துக் கொண்டு சென்றாவத, ஸ்ரீ உ. வே. மு. இராமநாதபுரம் காவலிகள் கூம் நிதியில் எவ்வளவு கிண்ணப்பம் செய்தேன். சேட்ட அவர்கள் உலகமெய்தி னான் பிரார்த்தித்த ஒண்ணாம் இத்தல் அச்சாரும்சாலத்தச் செய்யவேண்டிய சோதனைகளை பெய்வாம் செய்ததா, ஒவ்வொரு பாத புருஷபயம் நான் இராம நாதபுரம் அனுப்பி, அது சேதுமாமஸ்தான் வித்கான் ஸ்ரீ உ. வே. ரா. இராம நாதபுரம் காவலிகளால் கடைபிபாகி பார்வையிடப்பெற்ற பிறகு அச்சிடு வித்தேன். தீவ்வலித் தாற்பிப்பு இரண்டு வருஷகாலத்தில் பாவத்திருபை பால் மூலமுழுமதம் அச்சிட்டு முடித்தது.

பின்னர், என் கிற்றறிவித் கெட்டியமட்டும், நான் எழுதிவைத்திருந்த பாடினோர் வகலாது முதலிய பல குறிப்புகளையும் அச்சிட்டு அநேகமாக முத்த வித்தவிட்டேன், இக்காலத்த நான் கடுமையான மாப்பு நோவிலும் மெலிவுறவும் என் கையிப பத்துக்களித் பலர் வேரகாத்தம் செல்லவும் எப்பவித்தமை பாக, என் சென்றிலிவிருக்க கியலாது என் கிராமத்திற்குப்போய் வலிக்கும் படி நேரிட்டது. அங்கே எங்கோய் அதிகரித்தவிட்டகமைய நோக்கிய அன் பர் பலரும் அகநாணாத்தினை மூலமட்டிலாவது கடைக்கிசெய்த வெளியிடல் அத்தியாவசியக் காலமென்ற அற்புதத்தினகமயாலும், உடல்வலிபெற்ற மறு படி சென்றாவந்து முழுப்புத்தகமாக அகநாணாத்த வெளியிடக்கடுமென்றும் தாசிய மெனக்கும் உண்டாகாமயாலும், அவர்கள் கிருப்பப்படியே குறைப் புத்தகமாக மூலமாத்திரம் வெளியிட்டேன். இப்போது வர்செவ்வன் கடை காலும் பாலவத்களின் ஆரோவாதமும் இக்குற்றுவவாஸமும், என்னை உத்தத் தின் வாலினின்றும் மீட்டிக் கொண்டந்தவிட்டகமயால், திருமுழுப் புத்த கத்ததத்தியுறிவாளிகள் கார்வியியில் கமர்ப்பிக்கிறேன்.

கிந்த, இப்பதிப்பு வெளிவரவேண்டு மென்றும் பேரீவாலினால் எனக்கு காதலாசாயம், திரவியலாசாயம் முதலியன செய்த பெருத்தகையாளர்கள் சென்றை கிடைபட்ட கதறுகார்த்து நீதிபதி ஆனாயில் ஸ்ரீமான் T. V. செஷ் தெரி ஐயாவர்களும், மாட்சிமைத்தவிய் ஸ்ரீமான் பா. ஜார்ஜ்ஜெசுவரி வேதபதி மகாஜனா அவர்களும் கனம் ஆண்டிப்பட்டி ஜனீந்தாவர்க்களாகிய ஸ்ரீமான் பெத்தாச்சிச் செட்டியாவர்களும், சென்றை பூனிவர்க்கிடி ப்ரொபெஸர் ஸ்ரீமான் ஸர். S. கிருஷ்ண மதுராய் ஐயவர்க்களும், மதுரை வக்கீல் ஸ்ரீமான் T. C. ஸ்ரீனிவாஸையடங்காவர்களும், தஞ்சை வக்கீல் எல்பாதுர், K. S. ஸ்ரீனிவாஸ பிள்ளையவர்களும், சென்றை மேரிசாணி கலாசாலை தமிழ்ப்பண்டித் ஸ்ரீமான் டி. எம். கச்சிவாய முதலியவர்களும், சென்றை க. குமாஸலிமி நாயுடு வன்ன் திரவர்க்களாகிய ஸ்ரீமான் க. ஐயாமலையுடி அவர்களும், கை ஆயில்

மாணேஜர் ஸ்ரீமான் ம. முருகேச மூதலியாரவர்களும், சென்னை ஆதிவம்புலி ஸ்ரீமான் ஆதிசேசையா நாயுடு அவர்களும், சென்னை ஸ்கூல் புர் அண்ட் லீக் சரி ஹைஸ்கூல் அங்கத்தினரவர்களும் பிற மனோபாக்கிரிஸ்து மாவாக்கள் இப்பெருந்தகையான்கள் வர்லாபீஷ்டமும் பெற்று, இவ்வாறே நன்கொடையாளர்களாய் கீழேயே காத்தவென்று ஸர்வேச்சுவாஸிப் பிரார்த்திப்பதன்வதவன்னுந் செயற்பாவது மந்தென்னே ! "மாரியை கேர்த்தித் தைம்மா நியற்ற மோ ஹவம். பூ."

கெடுத்தொகை துணென்கே! நானென்கே! மகாவிதவாக்களையெ ஸ்ரீ உ. வே. டா. சாகையங்கார் ஸ்வாமிகள் பாலும் ஸ்ரீ உ. வே. மு. சாகையங்கார் ஸ்வாமிகள் டாலும் இத்தாலினை நான் பன்முறையும் சேர்த்தித்தகொண் டிருந்த போதும், அநிலில் மிகச் சிறியேனாகிய நான் இப்பதிப்பின்சண் டை பல பெரும் பிழைகள் செய்திருக்கக்கூடும். அவற்றையெல்லாம் என்னறிவான்கள் திருத்தித் கொள்வதோடு, எனக்கு அவற்றை எடுத்துக்காட்டி ஸ்வாஸ்தியி லுயர்க்கவும் வேண்டுகெனப் பன்முறையும் வேண்டுகின்றேன். இவ்வளவு கிஞ்ஞிக்யானை என்னை யொரு விபாஜ்ஞமாக வைத்தக்கொண்டு, இப்பெருந்தகாரியத்தை நிறை விவற்றிக் கெண்டருளிய ஸர்வேச்சுவான் திருவடித் தாமரைகளைத் திரிசுர னாங்களாலும் அகவாதம் உபாவிக்கின்றேன்.

திருக்குஞ்ஞல்
குதிசோதகாரிஞ்ஞ
ஆனி 18௯௭

இவ்வணம்
வே. இராஜகேரபரஸன்,
கம்பர்ஹிலாஸம், மலிணாப்பூர்.

சோதனைப்பத்திரம்

பக்கம்	வரி	பேரெழுத்து	சொல்லு
7	15	தெரு	தெரு
18	7	முருகு	முருகு
40	10	கொச்சி	கொச்சி
"	26	கெட்டு	கெட்டு
52	6	கொண்டு	கொண்டு
"	20	கொண்டு	கொண்டு
57	23	அம்முக்கு	அம்முக்கு
71	11	பட்டையே	பட்டையே
81	8	கொண்டு	கொண்டு
"	24	தான்	தான்
93	7	கொண்டு	கொண்டு
"	26	முண்டு	முண்டு
98	9	கொண்டு	கொண்டு
100	8	கொண்டு	கொண்டு
108	18	கொண்டு	கொண்டு
111	10	பசு	பசு
"	32	பசு	பசு
115	7	கொண்டு	கொண்டு
"	28	தான்	தான்
"	29	12 அம்முக்கு	14 அம்முக்கு
122	3	கொண்டு	கொண்டு
"	22	தான்	தான்
123	16	முண்டு	முண்டு
125	4	கொண்டு	கொண்டு
"	32	தான்	தான்
132	15	கொண்டு	கொண்டு
134	13	கொண்டு	கொண்டு
"	"	கொண்டு	கொண்டு

பக்கம்	வரி	வினா	வினா	வினா
140	29	வினா ...	...	வினா
142	26	குடவழித்தலர்	...	குடவழித்தலர்
147	21	செறா ...	...	செறா
150	20	வாழ்வென் ...	...	வாழ்வென்
"	31	712 ...	...	511
152	22	டாக்டர் பங்குப்	...	டாக்டர் பங்குப்
167	5	வாழ்ப	...	வாழ்ப
"	18	பாடாடி ...	...	பாடாடி
180	27	பொலு ...	...	பொலு
"	"	புறநெல்	...	புறநெல்
188	7	வாழ்பொன்	...	வாழ்பொன்
201	18	தலைநில	...	தலைநில
206	17	வினா ...	...	வினா
208	12	செந்த	...	செந்த
"	"	வீடுவன்	...	வீடுவன்
225	3	பாதிநில	...	பாதிநில
234	18	பாதிநில	...	பாதிநில
238	9	நிலை	...	நிலை
242	11	நிலை	...	நிலை
244	22	தூதன்	...	தூதன்
247	19	பாதிநில	...	பாதிநில
259	4	பாதிநில	...	பாதிநில
268	22	வாழ்வென்	...	வாழ்வென்
271	21	வாழ்வென்	...	வாழ்வென்
273	2	வாழ்வென்	...	வாழ்வென்
"	25	பூட்டி	...	பூட்டி
276	17	வெளி	...	வெளி
280	15	பாதிநில	...	பாதிநில
284	7	வாழ்வென்	...	வாழ்வென்
290	17	தூதன்	...	தூதன்
292	5	நிலை	...	நிலை
318	19	வாழ்வென்	...	வாழ்வென்

பக்கம்	வரி	பிழை	செய்தம்
333	21e	தகம்பி	தகம்பி
334	6	மதுரை	மதுரை
365	28	மீய்கை	மீய்கை
372	29	இதனை	இதனை
374	15	கரிபுர	கரிபுர
375	29	பச்சை	பச்சை
376	9	மீதியோர்க்	மீதியோர்க்
402	30	மேய்க்கை	மேய்க்கை
406	23	கணி	கணி
410	27	358	363
"	32	121	126
421	25	தித்த	தித்தி
426	1	காதுத	காதுத
430	1	காதுத	காதுத
431	29	படாம்	படாம்
432	1	காதுத	காதுத
"	17	கடவுள்	கடவுள்
436	2	கரியன்	கரியன்
438	15	323	224
440	38	கொழும்பு	கொழும்பு
441	41	சுடகம்	சுடகம்
442	2	சுடகம்	சுடகம்
"	9	தட்டகை	தட்டகை
"	14	சென் வீடு	சென் வீடு
444	41	முதலெ	முதலெ
"	21	தம்பம்	தம்பம்
"	36	மெசின்	மெசின்
446	14	தழை	தழை
447	21	வானமீன்	வானமீன்
"	32	தவர	தவர
449	10	தேட்டி	தேட்டி
452	19	இவத்தி	இவத்தி

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
..	24	வுத்தி	வுத்தி
..	39	அத்தது	அத்தது
455	40	வாழ்த்தல்	வாழ்த்தல்
457	3	காந்தவர்	காந்தவர்
458	15	வனவு	வனவு

முகவுரை

1	7	சிவஞ்சி	சிவஞ்சி
2	23	மேயுரை	மேயுரை
12	25	மருளை	மருளை
13	4	தூசி	தூசி

தலைப்பு:—முகவுரை நகராத்தில் அமைப்புரைவர் அகர் முதலியோர்
அமைப்பதான பட்டினம் வளங்கித் தல பிறந்ததன்மையால், அபிதான
தலைப்பு முதலியவற்றை மேற்கித் திருத்திப்போல்.

பாடினோர் வரலாறு

[இவ்வரலாறு பெரும்பாலும் அகப்பாட்டு
ஸம்பந்தப்பட்டவளவே வகைப்பெற்றதாகும்]

அஞ்சில் ஆந்தைமகள் நாகையார் (352):

நாகையார் என்பது இவரது இயற்பெயர். இவர் பெண்மையார். அஞ்சில் என்பது ஓர் ஊர். ஆந்தையார் என்பது இவரது தாயாரின் பெயர். இவ்வஞ்சிலாந்தையார் பாடல்கள் நற்றிணை (233) குறுந்தொகையிலும் (294) காணப்படுகின்றன. தம் தந்தையை ஒப்பச் சிறந்தபுலமைவாய்ந்த இந்நாகையார் (அகம் 38 இல்) பலாப்பழத்தைக் கவர்ந்த யந்தியை வருணித்திருப்பதில்க்க அழையுடையதாகும். அஞ்சி அதிகமான இவர் புதந்திரப் பாடியுள்ளார். அஞ்சியத்தைமகளானவும் அஞ்சியாந்தைமகளானவரும் பாடம் காணப்படுகின்றது.

அண்டர்மகன் குறுவழுதியார் (160; 228):—

இவர்பெயர் அண்டர்மகன் குறுவழுதியாரெனவும் குறுவழுதியாரெனவும் வழங்கப்பெறும். வழுதியென்றமையானே இவர் பாடியவர் மரபினர் என்பது போதரும். அண்டர் என்ற சொல் இவ்வாறு எனப்பொருள்படுதலால், இடைக்குலத்துப் பெண்கொண்ட அண்டியனொருவனுக்கு இவர் மகனாற்போலும்.

அதியன் விண்ணத்தனார் (301):—

அதிகன் விண்ணத்தனார் என்றும் இவர் பெயர் வழங்கும். அஞ்சி அதிகமானுக்கு இவர் உறவினர்போலும்.

அந்தி இளங்கீரனார் (71):—

இளங்கீரனென்பது இவரது இயற்பெயர். இவர் அந்தியனெனக்கூலத்தை) பவபடியாகச் சுவைபட வருணித்திருக்கிறார். அந்தியர் என்றும் ஓர் ஊர் பலாணித் தாலுக்காவில் உள்ளது.

அம்முவுனர் (10 ; 140 ; 350 ; 370 ; 390.) :—

மூலன் என்பது இவர் இயற்பெயர். இப்பெயர்மகப்பட்டு இவ் பெறுதலே, “மூலன் முழுவுளி முன்னெயிற்” என்ற தொழிநகர்த்தி அறிக (நற். 18). இவர் அகத்தில் தொண்டியைச் சிறப்பித்து பாடியுள்ளார் (அகம் 10). இவர் பாடியனவெல்லாம் வெய்தற்றினை நினைவே.

அள்ளர் நன்முல்லைமார் (46) :—

அள்ளர் என்பது அள்ளியாரும் வன்பர், அகப்பாட்டு உபநயனார், அது பாண்டியாட்டின்கண் அதுள்ளது. இந் நன்முல்லைமார் தமது ஊரையும் பாண்டியனையும் சிறப்பித்துக் கூறியுள்ளார். நன்முல்லைமார், சென்ற பெயரானே இவரைப் பெண்பாற்புகழ்ந்துள்ளும், கதிரில் மிக்காரென்றும் கொள்ளலாகும். முல்லை-கதிர்

ஆழர்க் கௌதமன் சாதேவனர் (159) :—

இவர் சேக நாட்டின் கண்ணதான ஆழாரிலே கௌதமகேசரித்துப் பிறந்து ஸ்ரீதேவன் என்றும் பெயருடைய ராகினார். இவர் வரலாறையும் அவனது வெற்றிச் சிறப்பையும் புகழ்ந்து கூறியுள்ளார்.

ஆர்க்காடுமீழார்மகனர் வேள்ளைக்கண்ணத்தனர் (64) :—

ஆர்க்காடு என்பது சேகநாட்டு ஓர் ஊர். இவர் வேளாண்மையினர். இவர் பாடியது முல்லைத்திணைப் பாடலாகும்.

ஆலங்குடி வங்கனர் (106) :—

வங்கனர் என்பது இவரது இயற்பெயர். ஆலங்குடி பண்டிதனும், இவர் செழியனைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளமையால், பாண்டி ஆலங்குடி இவரது ஊராகலாம்.

ஆலம்பேரி சாத்தனர் (47 ; 81 ; 143 ; 176) :—

“மதுரை யாருவைய நாட்டு ஆலம்பேரி” என்றும் அவர் பெயரின் முன்னே காணப்படுதலாக (நற். 303). இவரை நவீன நட்டினராகக் கொள்ளவேண்டும். இவர் செழியன் குழியையும், கடலன் விளங்கிலையும், வானவன் மறவனான மிட்டியிரை மலையையும், செஞ்செழியன் கடந்தட்ட ஆலங்காடு மலையையும் பாடியுள்ளார்.

ஆவூர்க்கிழார்மகனார் கண்ணத்தனார் (202):—

ஆவூர், சோழநாட்டின் கண்ணத்தனார் ஒருர். இவர் வேளாண் வகைத் தினர். இவரது தந்தையார்பாடல் புறத்தில் ழுன்று காணப்படுகின்றது.

3. ஆவூர்மூலங்கிழார் (41; 156; 341):—

இவர் சோழநாட்டிற் பிறந்தவர் (புறம் 33). வேளாண் மரபினர். இவர் மகனாடவர் புகழ்மிக்க பெருந்தலைச்சாத்தனார். இவர் காவியப் புகழ்நுள்ளார் (அகம் 341). யாகம்பண்ணுத பார்ப்பாடலுக்கு அங்குலத்தை தொழிலாகுமென்று இழித்துக் கூறுவதனாலும் (அகம் 34), யாகம்பண்ணிய கௌணியன் விண்ணந்தாயனைப் புகழ்ந்துப் பள்ளமையாவும் (புறம் 168), இவர் காவிகமதத்திற் பெரும்புள்ளவரெனக் கருதப்படுகிறார்.

4. ஆவூர்மூலங்கிழார்மகனார் பெருந்தலைச்சாத்தனார் (13; 224):—

இவரது தந்தையார் மேற்சொன்ன ஆவூர் மூலங்கிழார். அவர் தாப் போலவே இவரும் சிறந்த புலவர். இவர் அகத்திற் தென்செயின் மறவன் பண்ணியையும் அவளது கோட்டுரையும் புகழ்ந்துள்ளார். (அகம் 13)

5. இடைக்காடனார் (139; 194; 274; 284; 304; 374):—

இவர் காடனார் என்னும் இயற்பெயருடையவர். இதனைப் பாடிச் சாதி முனிவர் "காடன்" என்று வழங்கியுள்ளமைபால் அறியலாம். (இருவிடை.) இடையர் மரபினர். இடைக்காடி என்னும் ஊரின் தன்பாருமுனர். இவர் பாடியனவெல்லாம் முல்லைத்திணைக் குறிப்பிடவியாகும். பாடியாகிய 139 ஆம் அகப்பாட்டும் சிலத்தான் முல்லைநாயகன் காண்க. இவர் கூறிய உவமைகள் பெரிதும் வியக்கத்தக்கன. அவற்றை முற்காட்டிய எண்ணுள்ள செய்யுட்களிற் காண்க.

6. இடையன் சேந்தன்கோற்றனார் (376):—

இவர் இடையர் குலத்தினர். சேந்தன் என்பது இவர் தந்தையன் பெயர். இவர் பாழியெறிந்த இடம்பெருஞ் சென்னியைப் புகழ்ந்தார். வகிதர கோவழி இவராத்மயப் பெருந்தலை

16. இடையன் செங்கோனார் (166):-

இவரும் இடைச்சூலத்தினாரே. இவர் வேளூர்வாய்த் தெய்வத்தையும், காஷி ரீத்தத்தில் நீர்விளையாடற் சிறப்பையும் - புகழ் னடைத்துள்ளார்.

17. இம்மென் கோனார் (198):-

கோனார் என்பது இவர் இயற்பெயர். “தம்மேன் செய்த கொடுமைக் கீம்மென் றஸமான் மழைக் கீண்டென்பனி மல்க” என்புழி, ‘இம்மென்று’ கூறியது, கோக்கி, இம்மென் கோனார் எனப்பட்டார். இவர் ஆரியரது பொன்படுகெடுவரைப் (இமலக் கதைப்) புழிந்து கூறியுள்ளார்.

18. இதுங்கோன் ஒல்லையாயன் செங்கண்ணனார் (379):-

இவர் ஆயர் மரபினர். ஒல்லை என்பது ஒல்லையூர். “ஒல்லையூர் நாடி” எனப்பறந்த (242) வந்தமையால், இல்லுரைத் தலைமையாகக் கொண்ட ஒரு நாமிள்ளதாக வெளியாகின்றது. இருங்கோன் ஒல்லையன்றமையால், இருங்கோனுக்குச் சொந்தமான ஒல்லை நாட்டி ஆயராகிய செங்கண்ணனார் எனப்படுவர் இவர். ஒல்லையூர்த்த பூதி பாண்டியன் என்று வருதலால், இங்காடி பாண்டி நாட்டகத்தது அங் கொண்டு கொள்ளப்படும்.

19. உம்பற்காட் டினங்கண்ணனார் (264):-

உம்பற்காடென்பது சேருக்குச் சொந்தமான பலவூர்க்கு உடையதொரு நாடு. (உம்பல் காடு - யானைக்காடு.)

20. உமட்கீரிகிழார்மகனார் பரங்கோற்றனார் (69):-

உமட்கீர் என்பது உப்புவானிகரது ஊர் என்று பொருள் படும். இவர் வேளாண் வருணத்தினராவர்; பரங்கோற்றனார் எனப்படுவர். மோரியரையும், அவர், தம் தோருருள்செல்ல, மலையை நுறைத்த வரலாற்றினையும், ஆடியு என்னும் வள்ளவது காண்கிறப்பினையும் இவர் கூறியுள்ளார்.

21. உலோச்சனார் (20; 110; 190; 200; 210; 310; 330; 400)

இவர் கெய்தற்றிணையரோ பலபடியாக வருணித்துப் பாடியுள்ளார். சிவன், நாராயணன், கெய்தற்றியும், வதன், கண்டி

திருந்து அரசாண்ட பெரியன் என்னும் அரசனையும் புதும்பு
புறம்புள்ளார்.

29. உவர்க்கண்ணார்ப் புல்லங்கிரனார் (146):—

உவர்க்கண்ணாரர் என்பது கூடற்களையையடுத்த உவரிடந்த
காரணமாகும். புல்லன் என்பது இவர்தக்கை பெயர். சேவ
இவர் இயற்பெயர்.

23. உறையூர் மருத்துவன்ருமோதரனார் (136 ; 257):—

உறையூரின ராஜலாலும், மீருத்துவ னாலில் தேர்ச்சியுடையர
லாலும், உறையூர் மருத்துவன் எனப்பட்டார். தாமோதரனார் என
பது இவர் இயற்பெயர். இவர், வெட்சிப்பூவைச் சிவத்புள்ளிக
தூள் றுக்கு உலிமை செய்துள்ளார். சாத்திடைத் தலைமகன் தலை
மகன் ஊக்கி உடன் திகாண்டேருவதாகத் கூறிய பாடல் இன்னை
பயப்பதாகும் (அகம் 257).

24. உறையூர் முதுகூத்தனார் (137 ; 329):—

கூத்து ஆடுதலிற் சிறந்த பரிற்சியுடைமைபற்றி இவர் முது
கூத்தன் எனப்பட்டார் போலும். இவர் முதுகூத்தனார் எனவும்
வழங்கப் பெறுவர். இவரது ஊர் உறையூரென்பது வெளிப்படை
சேழரது உறையூர்க்கண் புனல்பெருகிக் காணிர்ப்பேரியாறு பி
லகிப்பதனையும், திருவாங்கத்தில் பங்குனித்திருநாள் நடைபெ
வதனையும் வருணித்துள்ளார்.

25. ஊட்டியார் (68 ; 388):—

இவர் அசேகந்தனிரினது சிவப்பூட்டாத செய்யத்தந்தை
“ஊட்டியன்ன ஒண்டனின்ச் செயலை” என்றும் (அகம் 68)
ஊட்டிட்டாத அம்பினை “ஊட்டியன்ன ஊன்புளம்பு” என்றும்
(அகம் 388) கூறிய சிறப்புநோக்கி ஊட்டியார் எனப்பட்டார்.

26. எயினத்தை மக்கள் இளங்கீரனார் (3 ; 226 ; 239 ; 281 ; 299 ;
351 ; 371 ; 893 ; 894):—

(எயினன் + தந்தை = எயினத்தை) இவர் வேடர் மரபின
(எயினர் = வேடர்). இவர் பாடியன வெல்லாம் பாடித்திறைப
டலேயாகும். தும்பி செய்த ஸ்ரீங்கிற்றாசியன் மெல்காற்று முக
தெயின் உயர்குமரப்போது ஓரியரித்தும் என்ரு கணவன்.

புள்ளார் (அகம் 225). வேள்விக்குண்டத்தின்மீது யானைமலை
வைத்து மூலம்வழக்கிலே இவர் கூறுவது மிக்க வியப்பைப்பெறு
தும் (அகம்* 361).

27. எருக்காட்டுர்த் தாயங்கண்ணனார் (105; 132; 149; 213; 237;
319; 357):—

இவரது ஊராகிய எருக்காட்டுர், தஞ்சை ஜில்லா கன்னியாகுமரி
தாலுகாவிலுள்ளது. தாயன் என்பது இவரது தந்தை பெயர். கண்ணன்
இவரது பெயர். கதையங்கண்ணனார் என்று புறத்தில் இவர்
பெயர் அச்சிடப்பெற்றுள்ளது. தாயங்கண்ணியா சொன்னொருவர்
புறத்தில் காணப்படுகிறார். அவர் இவரது ஸகோதரிபோலும். இவர்
வழியி லல்லால் அவன் படைவீரர் கிசாகவாந்து போவதனையும்
(அகம், 105), சேரவரது கள்ளியாறு கடலோடு கலக்குமிடமாகிய
மூளிறித் துறைக்கண்ணே யவனார் பொன்னேற்றிய மாக்கலம்
கோடு வந்து மிளகேற்றிப்போவதனையும், மூளிறியை வளைத்து
பெருஞ்சுமர்செய்து ஆண்டின்ன பெற்பாவை பூன்றினைச் செழி
ஞ்செருவன் னைப்பற்றிய கதையினையும் (அகம், 149), கூடலுக்கு
மேலபாலுள்ள திருப்பரங் குன்றத்தினையும், தொண்டையாறு
வேங்கடத்தினையும், வானவனது கொல்லியினையும், சோழரது
காவிரியினையும், உறகைதவின் கழனிவளத்தையும், உம்பற்பெரு
காட்டின் காட்டுவளத்தையும் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். இவர் தாய்
கண்ணனெனவும், கதையங்கண்ணனெனவும் வழங்கப்பெறுவர்.

28. எருமைவேளியனார் (73):—

இவரது ஊர் எருமை வெளி என்பது. இவர் குதிரைமற
துறையில் ஒருபாட்டுப் பாடியுள்ளார் (புறம், 273).

29. எருமை வேளியனார் மகனார் கடவனார் (72):—

இவர் மேற்சொன்னவர்க்கு மகனாவார். புறும்பழஞ்சோ
கெண்டும் காடிவை இவர் வருணிப்பதும், தலைமி தன்னை சொ
கூறுவதாக இவர் கூறுவதும் மிக்க சுவைதருவதாகும்.

30. எழுவயன்றி காகன் குமரனார் (135; 240):—

பன்றி காகன் என்பது சூன் றுண்ணையால், இவரை அக்காட்

தகவிர் கிண்புடன்குழிஇச் சுறவுக்கோடு ரட்டு, வருணனுக்குப்
பாவுக்கடன் கொடுக்கும் வழக்கினைக் கூறுகின்றார் (அகம் : 40).
தென்னவனது பொதுவின்மலைச்சிறப்பு இவரார் கூறப்பட்டு
உள்ளது (அகம். 138).

81. ஐயூர்முடவனார் (216):—

ஐயூர், பாண்டி நாட்டாகத்து ஐயூர். இவர் முடவரென்பது
வேளிப்படை. தோன்றிக் கோவிடத்து ஓர் ஊர் இ வேண்டிப் பெ
றவர் (முறம். 384). செல்லிக் கோமானான ஆதனெழினியைப் பாடி
யுள்ளார்.

82. ஒக்கர் மர்சாத்தனார் (14):—

ஒக்கர் மர்சாத்தியார் என்றொருவர் உளராதலால் அவர்க்கு
இவர் உறவினர்போலும். ஒக்கர் என்றும் பாடமுண்டு.

83. ஒக்கர் மர்சாத்தியார் (324 ; 384):—

இவர் மூலின் மூலலைத் துறையிற் பாடிய பாடல் மிக்க விச
வை பயப்பதாரும் (முறம். 379). ஒக்கர் மர்சாத்தனார்க்கு இவர்
உறவினர்போலும்.

84. ஒரோடோகத்துக் கந்தரத்தனார் (23 ; 96 ; 191):—

இவ்வூர் உரோடோகம் எனவும் வழங்கும். ஓரகம் என்ற
காஞ்சீபுரம் தாலுகாவில் ஓர் ஊர் வழங்குகிறது. இக்கந்தரத்தனார்
அவர் கூறும் பெண்டிர் கிரயப்பெண்டிராவர் எனத் தலைவி கொந்து
கூறுவதாகக் கூறுவது (அகம் 96) காவலயவாநிற்கும்.

85. ஒல்லையூர்தந்த பூதப்பாண்டியன் (25):—

ஒல்லையூரை வென்று கொண்டமையால் இவனுக்கு ஒல்லையூ
ர்தந்த என்ற அடைபுணர்க்கப்பட்டது. இவன் கிறந்த சீரனும்
கிறை புடையோனும், நீதிதவறுதலனும், நட்பினர்பாற் கோடா நட
புடையோனும் ஆவன். இவனது மனைவி பெருங் கோட்பெண்டி
இவன் கிறந்தபொழுது தீப்பூழ்த்தான். அவளும் கிறந்த புண்டை
வாய்த்தான். இவனும் பாடப்பெற்ற பொதுவிற்கேல்வன் திறியன்
(அகம். 25). இவர்கூறும் கிறந்த நரவகத்தென்கிறும்.

36. ஓரம்போகியார் (388 ; 316):—

“மருதமோரம் போகி” என்று புகழப் பெற்றமைக்கு இவ்வூர் அகத்தும் மருதத்தினையையே பாடியுள்ளார். “வெள்ளிமுத்தொடி” என்னும் இவரது பாட்டிதுக்கு (அகம். 286) தக்கோனாரும், கச்சினூர்க்கினியரும் வெவ்வேறுரை கூறியுள்ளார்கள். இவர்களுடைய அருதப்படல் தூதும் இவர் இயற்றியன வாகும்.

37. ஒளவையார் (11 ; 147 ; 273 ; 303):—

இவர் சரித்திரம் மிக்க விரிவாய் வல்லார் பல்லோராலும் கூறப் பெற்றிருந்தலால், ஈண்டு மிகச்சுருக்கமாகவே ஸாரவப்படுகிறது. இவர் அஞ்சியதிகமான் பாற் பேரன்புடையார். அவனளித்த செல்வித்தனியை ஈண்டு செமிகாஸம் உலிரோடிருந்தவர். அவனது செல்வக்காலையிலும் அல்லற்காலையிலும் அவனோடு பொருந்தி விருந்து, அவனுக்கு ஊக்கமளித்து வந்தனர் (புறம். 233 ; 315). அவன்பகைஞரால் வேவெறிந்து கொல்லப்பெற்றமைக்குயிகவருத்த வாசரயினர் (புறம். 131). தொண்டைமான் இளந்தியையன் அங் வந்தமேற் போர்தொடுக்க ஆயத்தப்பட்டபோது இவர் அத்தினர் யன்பால் தூதுசென்று, அவனை அஞ்சித்துப் போர்க்கு எழும் மற்றுத்தனர் (புறம். 115). பாரி தன்மகனிரை மணஞ்செய்த கொடுக்க மறுத்தமையார் பனகமை கொண்டு, மூவேந்தரும் அவனது பறம்புமலையைச் சூழ்ந்துகொண்டபோது, அடைபட்டிருந்த அல்லார்க்கும் கடிலர் கிலிகளால் செற்கதிர் கொணர்சித்து, உணர்விட்டுக் காத்ததைப் பாராட்டிக் கூறியுள்ளார் அகம். 303). வெள்ளிநிறியார் தங்கணவனைத் தேடிச் சென்று வருத்தியதனை விரித்துள்ளார் (அகம் 147).

38. கடியவூர் உருத்திரங் கண்ணனார் (167):—

கடியல், ஓர்ஊர். உருத்திரன் இவரது தந்தைபெயர். கண்ணனார் இவரது இயற்பெயர். இவர் அந்தணர் (தொல். பொருள். மாபு. 74). பத்துப்பாட்டில் பெரும்பாணாற்றுப்படையும், பதிற்றுப்பாலையும் இவரால் இயற்றப் பெற்றன. தொண்டைமான் இளந்தியையனும், சோழன் கரிகீரற் பெருவளத்தானும் இவரது புகழப்பெற்ற அரசர்களாவர். கரிகாற்பெருவளத்தான் வெய்யந்நிய பட்டினப்பாலையைக்கேட்டிப் பதினாறு நாட்கள்

பொன் பரிசளித்தாவென்று தெரிகின்றது (கலிம். இரா. 22). இவர் பரீட்சை சிலத்தை வகுப்பிட்டு பெருஞ்சுவை தருவதாகும்.

39. கனீசுதொடைக்காலினர் (109) :—

காமரத்தில் பெரும்பாபமான பண்டங்களைத் தொடுத்த கட்டித் தோளில் சுமந்து செல்லும் வழக்கமுடையதாக இவர் இருந்தனர்போலும். சரத்துவாழும் வீட்டுவந்தலைவன் எனப்பெயர் வுள்ளவரும் சரத்தரைக் கொல்லாதுவிட்ட தன் ஏவலினையிற் பிடுக்து தண்டமாகக் களிற்று மருப்பினையும், புனித்தோலையும் பெறுகின்றனென்று காட்டித்தலைவன் கொடுமைமையக்கூறுகின்றார்.

40. கபிலர் (2; 12; 18; 42; 82; 118; 128; 158; 182; 203; 218; 239; 248; 278; 292; 318; 342 382) :—

இவர் அந்தணர் (புறம். 200). குறிஞ்சித்திணையைப் பாடுவதி னுடைய மற்ற ஆற்றலுடையவர். ஐங்குறுதூற்றின் குறிஞ்சிப்பாட்டு னாலும், களித்தொகையில் குறிஞ்சி 29 பாட்டும் இவர் பாடியவ ளாகும். இதனைப்,

"பெரும்புகழோன் பாடி குறிஞ்சி கபிலன்
மருதனின் காகன் மருத - மருஞ்செய்த
காலத்த தன்முலைய கல்லா துவனெய்தகல்
கல்லிலரை கண்ட கலி."

என்ற வெண்பாவார் அறியலாம். இவ்வகத்தில் 203 ஆக பாடல் ஒன்றொழிய ஏனையவெல்லாவ் குறிஞ்சித் திணைக்குரியனவே. இவர் மழவன்பெருமுகனாகிய நன்னியையும், பேருரினையும் புகழ்ந்து பாடி யுள்ளார் (அகம் 238; 382).

குறுந்தொகையில் ஒரிதினது கொல்லிப்பாலையினையும், கா டினது முள்ளூர்க்கானத்தையும் புகழ்ந்துள்ளார் (குறுந். 100; 194). மற்றிணையில் காரி மாளூர்த்த நிரைசுவர்தலையும்; அவன் ஒரிமைய கொன்றவரலாற்றினையும் கூறியுள்ளார் (நற் 291; 320). ஆரிய அபசன் புகழ்த்தனைத் தமிழறிவுறுத்திக் குறிஞ்சிப்பாட்டுப் பாடி யருளினார். செல்லக்கறங்கே ஆழியாதனைப் புகழ்ந்து பாடிப் பத்துப்பாடல்கள் பதிற்றுப்பத்தில் 7 ஆம் பத்தாகத் தொகுக்கப் பெற்றுள்ளன. இன்னு காற்பதும் கபிலம் என்னும் நூலும் இவர் பாடிய பத்த நூற்றாறும். இவ் பதனது அன்மைபெற்ற

இனிப்புறத்தில், பாரிவன்னலைப் பலபடியாகப் புகழ்ந்துள்ள புறம் (105; 106 முதலியன). அப்பாரி தன்மகளினை மணஞ்செய்து கொடுக்க மறுத்தமை காரணமாக மூவேந்தரும் அவளைப்புகைத்து அவளை பறம்புமலையை முற்றியபோது, உள்ளே உணவின் வருந்திய எல்லாசையும் கரக்கக் கினிகனாற் கொற்கதிர் தொண்டருழ்த்தனர் (அகம் 73; 308). அம்மூவரும் பறம்பைக் கைக்கொண்டது அரிதென்று கண்டு மனந்தளர்ந்தகாலத்து, அவர்களை இவ்வுகழ்ந்து பாடியுள்ளார் (புறம் 109; 110). பாரி அவ்வேந்தரால் வஞ்சித்துக் கொல்லப்பெற்றபிறகு அவன் மகளினை அழைத்துச் சென்று பார்ப்பார்பால் அடைக்கலம் வைத்தனர் (புறம் 118; 286). இப்பாரிமகளிர் தம் தந்தையின் மலையைச்சூழ்ந்து கொண்பவையே வேந்தரது படைபிள்ளையு எவ்வேத்திசையிலு எவ்வெவ்வவன உண்டென்று உயர்ந்த குலமிகுநிலைநின்று எவ்விணிச்சொன்னார்களென்னும் குறிப்புத்தோன்றப் பாடியுள்ளார் (புறம். 116). சின்பு, அம்மகளிர்களை அழைத்துக்கொண்டபோய், அவர்களை மணந்துகொள்ளும்படி விச்சிக்கோவையும் இருங்கோவையையும் அவர் புகழ்ந்து பாடினர் (புறம் 200; 201). அவர்கள் உடன்படாமாக, அவர்களைச் சமீபத்துவிட்டு மீண்டனர், கடைசியாக அம்மகளிருள் ஒருத்தியைத் திருக்கோவலூர் மலையனுக்கு மணஞ்செய்து கொடுத்தான்பின்பெண்ணையாற்றினிடையே ஒரு பானையில் நீவளர்த்து அகிற்புஞ்சு தனொனத் திருக்கோவலூர் சாஸனமொன்றால் வெளியாகிறது (செந். தொகு. 4. பகு. 5. பக். 232).

41. கருவூர் 17; 17; 145; 149; 195; 219; 221; 259; 275; 321; 353; 397):—

இவர் பாடியனவெல்லாம் பாலேத்தினைக் குரியனவேயாக, முதுபதி என்ற ஓர் ஊரினையும், குறுக்கைப் பறந்தலையில் அந்நிலைக்கும் திதியனுக்கும் ஒரு புண்ணொய் காரணமாகப் பேசுநிகழ்த்ததனையும் கூறுகின்றார். புறத்தில், (253) காட்டினிடத்துத் தன் கணவனையிழந்த ஒருத்தி புலம்புவதாகச் செய்யுள்வெண்குள்ளார்.

42. கருவூர் கண்ணம்பாளையர் (25; 263):—

இவர் பெயர் கருவூர் கண்ணம்பண்ணார் என்றும், கருவூர் கண்ணம்பண்ணார் என்றும் காணப்படுகின்றது. இவர் கோவை நகர வங்கி நகரையும், அய்வஞ்சிகை அக்கோவையால் ஓர்

புக்கப் பெறுகின்றதென்பதனையும் கூறுகிறார். இவர் குறிஞ்சியிலும் பாடலையும் புனைந்து பாடியுள்ளார்.

43. கருவூர்க் கண்ணம்புல்லனார் (63):—

கண்ணன் என்பது இவர் தந்தையின் பெயர். புல்லன் என்பது இவர் இயற்பெயர். மகட்போகிய செவிலி புலம்புவதாகவுள்ள இவரது பாடல் படிப்போர்க்கு மிக்க கவையினைப் பயப்பதானும்.

44. கருவூர்க்கத்தப்பின்னீ சாத்தனார் (309):—

கத்தப்பின்னீ என்பது இவர் தந்தை பெயர். இக்கத்தப் பின்னீயார் பாடல்கள் புறத்தில் 2, 1163 ; 330 காணப்படுகின்றன. இவர் முழுவர் சிவசகலாதலையும்; கவர்க்கின் அயர் வேப்பமச்சத்தடிநிலை கொழுத்த ஆகை வெட்டிக் கடவுட்குப் பணிமிவதையும் வருணித்திருார். வானவன்பாற் பரிசிலிபெறக் கோடியர் திரளாய்ச் செல்லுமதனைப் புகழ்ந்துள்ளார். புறத்தில் தென்னவன் மறவனான னானில் வள்ளுவனையும் (350) பிட்டங்கொற்றனையும் புகழ்ந்துள்ளார். நீரூசில் வள்ளுவன் சேரன்படைத் தலைவன் அவ்வன், அவனைக் “சேரனிடத் தன்புற்று அவனுக்குப் படைத்துணையாய் நின்றோன்” என்று புறநானூற்று அச்சப்புத்தகத்துக் காணப்படுகின்றது. கருவூர்க் கத்தப்பின்னீ என்றும்பாடம்.

45. கருவூர்க் கலிங்கத்தார் (103):—

இவர் கீருண்ட மேகங்கள் கருவுற்ற குடிபோல இடந்தொடும் இடத்தொடும் உலகுகின்றன என்று உவமை கூறுவது கவையாயவாசிற்றும்.

46. கருவூர் கன்மார்பன் (277):—

இவர், தயிர்கடையும் ஏசை புனிமுழக்கம் போலுமென்றும் பனைநின் செதும்பு (சிரும்பு) பன்றி மயிர்போலு மென்றும், கோழியின் எருத்தத்துச் சிவந்த மயிர் முருக்கின் பூங்கொத்துப் போலுமென்றும் வருணித்துள்ளார். இவர் பாடியது பாலைத்திணைப் பாடலாகும்.

47. கருவூர்ப் பூதஞ்சாத்தனார் (50):—

பூதன் என்பது இவர் தந்தையார் பெயர். சாத்தன் என்பது இவர் இயற்பெயர். இவர் அன்றில் துணையார் பிரியின் துணைபெற்று வந்ததன் பற்றி பாடியது பாலைத்திணைப் பாடலாகும்.

இவரது ஊர் சோழநாட்டில் தஞ்சை ஜில்லா மாவட்டம் தாலுக்காவுள் ளுள்ள கழார் என்பது. இவர் வேடர் மரபினர்.

31. காட்டுச்சிழார்மகனார் கண்ணனார் (35) —

இவர் வேளாளர் காட்டுச்சிழார் இன்னவிடத்துள்ள தென் தி ளிலுள்ளார். இவர் தொண்டைமான் இனத்தினையானது வே டர் மரபினரென்பது கருத்து.

32. காவன்முல்லைப் பூதனார். (21; 151; 241; 299; 391):—

இவரது இயற்பெயர் பூதன் என்பது காவன் முல்லை என்பது புறத்தினையில் ஒரு துறை. இவர் அத்துறையிற் பாடும் வல்லமை மையார்போலும். இவர் உழிஞ்சிவின் கவர்ந்த கோட்டிற்கு மான் கோட்டினை உவமித்துள்ளார் (அகம் 151). காட்டி வந்திரும்பெல்லி காவை வட்டக் கழங்காகக் கொண்டு செம்முக மந்தி ஆடும் என் னும் (அகம் 241), அதிரற்பூ வெருவின் என்னு போது மேன்றும் கூறியுள்ளார் (அகம் 391). குறுந்தொகையில் இவர் பாடியவனவாக இரண்டு பாடல்களும் நற்றிணையில் ஒன்றும் காணப் படுகின்றன.

33. காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காவிரிகண்ணனார். (107; 123; 263):—

இவரது ஊர் காவிரிப்பூம்பட்டினம். இவர் வணிகர் மரபினர் (தொல். பொருள். மரபு. 73). வடிகர் தேக்கிலேயில் உண்ணும் வழி யினையும் சிரைகோடற் சிறப்பினையும், வேட்டையில் செந்நாயக மானின் ஒடுங்குதற்குமுத்து அதனை யெளிதிற் பற்றுவதனையும் பாராட்டுவர். இவர் தமது ஊராகியகாவிரிப் பூம்பட்டினத் தைக், 'சோழர் கழைமாய் காவிரி கடன்மணிப் பெருந்துறை' எனக் குறிப்பித்துள்ளார். சோழன் குரூப்பன்னித்துஞ்சிய பெரு திருமாவளவனும் பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத் தஞ்சைய பெரு வழுதியும் ஒருங்கிருந்தமைக்கு விவந்துபாராட்டிப் பாடியவர் மிட்டல் கொற்றனப் புகழ்த்தனர்.

34. காவிரிப்பூம்பட்டினத்துச் செங்கண்ணனார் (103; 271):—

இவரது ஊரும் காவிரிப்பூம்பட்டினமே. இவர் அணியன் என் னும் தொண்டையர் இனத்தினரென்பது கருத்து.

5. குடவாயிற் கீரத்தனார் (35; 44; 60; 79; 119; 129; 285; 315; 345; 366; 385):—

இவரது ஊராகிய குடவாயில், தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள இவர் நடுகற் சிறப்பும், அதற்கு சிலைதிக்கப்பெறும் தோப்புகளையும், இடப்பெறும் தூரூப்பலியையும், குட்டப் பெறுமறிந்திலையையும் புரராட்டி யுள்ளார். திருக்கோவலூர் அரசனான சீரின் பெண்ணையாற்றுக்கொடுங்கன் முன்றுறைகளையும், சேரன் படைத்துலையர்களான கண்ணன், ஏற்றை, அத்தி, கஞ்சன், சுட்டி, புன்றுறை, கலையன் என்பார்கள் ஒன்றுசேர்ந்து பெரும்பூட் சென்னையக்கழுமலத்தின் எதிர்த்த சரித்திரத்தையும், அக்கழுமலப் பேரில் அச்சென்னியின் சேனாபதியான பழையன் பட்டிமக்கள் சேழன் சின்னது கண்ணனை அகப் பித்தினதோடு, கழுமலத்தையும் கைப்பற்றிக்கொண்டமையையும் கூறியுள்ளார். சோழரது இரண்டாம் தமது குடவாயிலமைக்கப் பெற்றிருந்ததென்று கூறியுள்ளார் (அகம் 35; 44).

மற்று மிவர் பொறைவன் தெண்டியையும், வழுதிசுட்டையும், சோழர் காவிரியையும், ஏழிற்குன்றத்தையும், கொங்காறு ஆகியைப் பெருக்கத்தையும், மழவர் கொழுப்பவெறிந்து ஊன் புழுக்கவர்வதையும், எவ்விராட்டின்கண் மருதநிலமும், செத்தந் திணமும் மயங்கிக்கிடக்கும் அழகினையும் நிகச்சுவைபட வருணிக்கின்றார் (அகம் 60; 79; 129; 315; 345; 366; 385).

6. குமிழினாழார் கப்பலையார். (160):—

இவர் பெண்பாற்புலவர், குமிழினாழார்க்கு உறவின சென்னைதிக்கப்படுகிறார். இவர் பெண்யாமை முட்டைவிடும் முறைநிலையும், அம்முட்டை ஆண்யாமையாற் புதுகாத்துவாப்பிடுதலையும் விவரிக்கக் கூறியுள்ளார். குறுந்தொகையிலும் "நாயின் முட்டைப் போல வுட்டிடந்து சேயி னல்லது பிறிதெவ னுடைத்தோ, வாழைப் பார்ப்பி னன்ன காமங் காதலர் வாகயற விடினே," எனப்பட்டதோடு (குறுந். 152).

7. தறுங்குடி மருதனார். (4):—

இவரது ஊர் குறுங்குடி. இக்குறுங்குடி நிகுகெல்வேலி துறையில் ஒரு விஷ்ணு சிவலிங்கம் உள்ளது. இவர் உறையர்க்கு

புறப்பாடலான ரொப்பள்ளி மலைகளைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். இவர் பாட்டிலொன்று குறுந்தொகையிலும் காணப்படுகின்றது (343).

58. குன்றியனார். (40; 41.):—

இவர் தலைவி புலம்புவதாகக் கூறிய 40 ஆம் செய்யுளும், தலைவன் புலம்புவதாகக் கூறிய 41 ஆம் செய்யுளும் பழப்பேரர் கண்மனத்தைப் புகழ் செய்யும்.

59. கோட்டம்பலத்துஞ்சிய சேரமான். (158):—

இவர் பெயர் கோட்டம் பலத்துஞ்சிய மாக்கோதை என்பது புறத்து (247) வழங்கப்படுகிறது. இவர் மலைவையை இழந்து பாடிய பாட்டில் கண்மனத்தாரையும் இரங்கச்செய்யும் (புறம் 245). ஆண் குன்றிற் கருகிலுள்ள குழுமூரின் கண் வந்திவந்தோர்க்கு உணர்வளித்தற்பொருட்டி உதியன் சமைத்த அட்டிலை வருணித்துள்ளார்.

60. கோடிமங்கலம் வீரதுளி நற்சேந்தன். (179; 232.):—

கோடிமங்கலம் என்பது மதுரை அல்லாச்சி லுள்ளது. வீரதுளி நற்சேந்தன் நற்சேந்தனெனவே இவர் அந்தமார் மருகுநாரவர் மூலம், பெய்த்தேரை மழையொளியினைத்து வாய்நிரக்கும் என்றும் மறை முழக்கங்கேட்டுப் புலி முழக்கமென்று அது அஞ்சியோடு மென்றும் கூறுவது சுவைபலவாகிற்கும்.

61. கோடிபூர்கிழாரிமகனார் செய்தற்றத்தனார் (244).—

செய்தல் தத்தனார் என்றமையால் இவர் செய்தற் திணையைப் பாடுவதில் வல்லார்போலும். அப்பாடல் கிடைத்தில்து. இவர் வேளாளர், கோடிபூர் என்னாட்டிலுள்ளதென்று விளங்குகின்றே.

62. சாகலாதனார். (16; 270.):—

சாகல் என்பது இவர் கூர்ப்பெயர்போலும். பாத்துநம்மனை வளர்த்தும் வந்த நிலைவன் நானும்வண்ணம் தலைவிசுதுவதாக இவர் சிறந்தியபாடல் மிகவும் சுவையடப்பதொன்றாகும். இவர் குட்டுவனையும் அவனது குழுமலத்தையும் புகழ்ந்துள்ளார்.

63. செயலார் இளம்பொன்சேந்தன் கோற்றனார். (177):—

சேந்தன் என்பது இவரது தந்தை பெயர். செயலார் இவர் தந்தையும். இவர் பொன்னாணிக், மரிக், பூதல், மலம், உள்புற

கூறுகின்றார். அமரரிபாறு இவ்வாற்புகழப் பெற்றுள்ளது. இவ்வுத்தரத்திற்குமுன்னைய பண்ணையப் புகழ்த்துள்ளார்.

34. செல்லுர்க் கோசிகன்கண்ணனார் (46):—

இவர் கௌசிக கோத்திரத்துக்கண்ணனார் என்ற இயற்பெயரை உடைய ஆத்தனார். செல்லுர் சோழ நாட்டின் கீழ் கடற்கரையின் கண்ணதாள் ஓர் ஊர் (அகம் 90). மக்கட்டுறுதையார்க்கே இம்மை மறுமைப்பயன் உளவாகுமென்று கூறியுள்ளார்.

35. செல்லுர்க்கிழார்மகனார் பெரும்பூதங்கோற்றனார் (250):—

பெரும் பூதன் என்பது இவர் தந்தைபெயர். கொற்றன் இவ்வுத்தர இயற்பெயர். இவர் வேளாண்வருணத்தினர். இவர் பெரும்பூதனைப்போன்று பாடியுள்ளார்.

36. சேந்தன் கண்ணனார். (840):—

சேந்தன் இவரது தந்தை பெயர். கண்ணன் இவர்தியற்பெயர். இவரது பாடல் நற்றிணையிலும் (54) காணப்படுகின்றது. இவர் பெரும்பூதநிறையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்.

37. சேரமான் வினங்குடவேன். (153):—

இவர் சேரர் மரபினர். இவர் பாலைநிலநிலையில் உடன் போக்குக் கூறுகின்றார். கோங்கின் மலர் உதிர்வது கைவினைடர்போன்று மென்று வருணிப்பது சுவையடையவாகிற்கும்.

38. தங்காற் பொற்கோல்லனார். (48 ; 108 ; 355):—

இவர் பொன்னெய் கொல்லார். 'தங்கால் பூண்டி நாட்டினுள்ள குவிஷ்டனு ஸ்தலம். திருத்தண்கால் என வழங்கும். தங்கால் பொற்கோலனார் என்றும், தாட்கோலனார் என்றும் புறத்துக் காணப்படுகின்றது. இவர் புலி புலி என்று கூவிக் குரமகவிக் கூங்குகப்பூப் பதில்கும் வழங்கினைக் கூறுகின்றார். செவிலித் தாய்க்குத் தோழி வறத்தொடு நிற்பதாக இவர் கூறும்பாடல் இவ்வுத்தரத்திலுமாக வுள்ளது. கோண்டி என்ற திக்குழைக்குறி

கிலங்கு வழங்குகின்ற வழியென ஆற்றினருமை கூறுகின்றது. தம் உடம்பு மெலிவைக்காட்டித் தலைவனைப் போகாமல் தடுபோம்வாவெனத் தலைவி தோழியை யழைப்பதாகச் சொல்லுவது சுவையவாசினம். இவர் பாடலாக நற்றிணையில் ஒன்றும், குறுந்தொகையில் ஒன்றும், புறத்தில் ஒன்றும் அகத்தில் மூன்றுமாக ஆறுபாடல்கள் காணப்படுகின்றன. நங்கான் முடக்கொற்றான் என்றும் சில பிரதிகளில் இவர்பெயர் காணப்படுகின்றது.

69. தோண்டி ஆழர்ச்சாத் தனார். (168).—

ஆழர் என்பது சேரநாட்டில் குறும்பொறை மலைக்குக் கீழ் பாறுள்ள ஓர் ஊர். தோண்டி யாழர் என்பது தோண்டி நாட்டை சார்ந்த ஆழர் என்று பொருள்படும். இவர் பாலையைப் புனைந்து பாடியுள்ளார்.

70. தோல்கபிலன். (262):—

இவர் 'பெய்யாநாணிற் கபிலன்; வாய்மொழிக் கபிலன்' எனப்படும் அந்தணக்கபிலரின் வேறு. இவரும் அக்கபிலன் ஒப்பக் குறிஞ்சியைப் புனைந்து பாடியுள்ளார்.

71. நக்கண்ணையார். (252):—

இவர் பெருங்கோழி நாய்கன் மகளாவார் (புறம், 83; 84). போர்வைக்கோப் பெரு நந்தின்னியைக் காதலித்து, இவர் அவன் மல்வென்றியைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். அன்னை தஞ்சாவூர் காதலை வடிந்து உவமை முகத்தாற் கூறிய இவரது பாடல் புலவர்களுக்குப் பெரிதும் மகிழ்வூட்டுவதொன்றும்.

72. நக்கீரனார். (36; 57; 78; 93; 120; 126; 161; 107; 227; 249; 253; 290; 310; 340; 346; 368; 389):—

இவர் பெயர் கீரன் என்பது; ந என்பது சிறப்புப் பெயருணர்ந்தும் இடைச்சொல். இவர்தந்தையார் மதுரைக் கணக்காயனார் (கணக்காயனார் - பள்ளிக்கூட உபாத்தியாயர்.) இவர்மகனார் கீரன்கொற்றனார். இறையனார் விசயத் திருப்பொருளுக்குத் திரித்திற்கு பெயராகண்டவர் இவர். நாலடி நூற்பதென்றும் யாப்பிலக்கணநூலுக்கு அமைந், பத்துப்பாட்டுத் திருமுறைக்கு அப்பாடல் பெயர்.

ஹைதர்பூர் இவர் இயற்றினவார், பலவிடத்தும் (கற். 275 ; 358 ;
 437) பாண்டியனுக்கு உரிய மருங்குப் பட்டினத்தையும்,
 அதன் கண்ணதான் ஆவணத்தையும் இவர் சிறப்பிக்கும்பொழுது,
 செய்தியன் மருவளுந் வாண்டனது சிறுபுகழையும், அருமனது சிறு
 புகழையும் புகழ்ந்துள்ளார் (கற். 349 ; 367). இவர்தலைவரால்
 இனத்தின் செங்குச்செய்தியினைப் போலீசுறந்த எழுவரும் பட்டினம்
 மையம், கபிலர் கிரிகளை, வளர்க்குது செந்திரி கொண்டவரிந்துப்
 பாரியையும் அவன் படைமையம் காத்தமையையும், சோழரது
 உறந்தைக்கண்ணதான் அறந்துந்தும் அவையினையும் காலியைய
 யும் காலிரிப்பும்பட்டினத்தையும், வழியினின் கொற்றகையினையும்
 கூடலையும் அதன் கண்ணதான் நாள்களடியினையும், சென்னது
 தொண்டி, கருநூர், ஆன் பொருளை முதலியவற்றையும், எவ்வி அடிக்
 கவும் அடங்காமல் திதியினைப் பொருத அன்னி மாகண்ட கதை
 இனையும், சிறிதாற் பெருவளத்தான் தான் இழந்த அரசரிமையை
 மீட்டித் எய்திய வசலாற்றினையும், துணை, பாடிய, தந்தப்பனது
 னாதலையும், வேம்பிரைட்டினுள்ள முகண்ட யென்னும்
 கோட்டையானி ஒருவன் அகவுக்கு எற்றுப்பரிசில் முதலியனையும்
 சிறப்பினையும், மமவர் நாகாநிழ்த்துத் திறநி தின்றமையும் அவரது
 கோடை மலையையும், பகட்டிப் பாண்டியன் கொங்கரை ஓட்
 டியதையும், வடிகர் தலைவருந் காரும என்பானது காட்டிலு
 மும் அசிரியாற்றினையும், திரையனது பவத்திரியையும், பகழயன்
 மாறன் கூட்டபற்றித்தலைக்கண்னை வின்பாவனவனைச் சாய்த்தமை
 கண்டு கோடைமார்பன் உவந்ததையும், வரலவரம்பன் தன்னு
 டினையும் இவ்வகத்திற் புகழ்ந்துள்ளார். துங்கச்செண்டான் என்
 பான் திருவளைச் சாவவும் பிழைக்கவும் பாடினர் எனத்தொல்காப்
 பிய "நாலை (தொல். பொருள். 1011) காணப்படுகிறது. புறத்தின்
 இவ்வந்தைகப்பன்னித்துஞ்சிய- நன்மாதலும், பிடலூர்சிறுநீர்மகன்
 பெருஞ்சரத்தலும் இவரார்பாடப் பெற்றேறாவார். பதறுப்பாட்டின்
 இரண்டாம் பதிப்பின் 3ஆம் பக்கத்தின் கீழ்க்குறிப்பில் அகநானூறு
 57ஆம் பாட்டிலுள்ளதாகக் காட்டப்பட்டுள்ள "வன-வகிதுகிழித்த
 கிழந்தற் செங்கிலை, நிகழ்நூன் முருகன் நீம்புனவல்லவாய்" என்ற
 அடிகள் எனக்குக் கிடைத்த அகநானூறுப் பிரதிக்கில் ஒன்றிலே
 அது காணப்படவில்லை. "பாபுன்மலைப் பழையப்பாடிய" என்று
 தொடங்குந் தொல்காப்பிய அரை மேற் கோட்டியில் இவ்வா
 னப்படுகின்றது (தொல். பொருள். 224).

73. நரைமுடி நெட்டையார். (339):—

இவர் நரைமுடி நெட்டையாரெனவும் வழங்கப்பெறுவது தோழிபதிக்க குறியில் நாரைவெறு பாடி வரிசையாக முடிவதுபோலும்மென்று கூறுவது வியப்புத்தராகின்றது.

74. நல்லாவுர்கிழார். (340):—

இவரது நாராகிய நல் ஆலூர் என்னிடத்திலுள்ளதென்று விளங்கவில்லை. இவர் வேளாளர். அகப்பாட்டிற்குப் பேரெல்லை யாகக் கூறப்படும் முப்பத்திராடியுள்ள பாடல் இவருடையதாகும். பன்னடைக் காலத்துக் கலியாணன் சடங்கின் முறைமை இவர் பாடலால் அறியலாம். நற்றிணைநில. 178 ஆம் பாடல் இவர் பாடியதாகும்.

75. நன்பலுர்ச் சிறுமேதாவியார். (341):—

இவர் நல்லுர்ச் சிறுமேதாவியாரெனவும் கூறப்படுவார். முல்லைத்திணையப் புலனென்று பாடிபுள்ளார். இடையந், வாகைய மடித்து விடும் நாரைக்கு முயல் வெருவிப் புதலின்கண் நுனிக்குமென்றும் நரிசினது ஊரை முறைப்புளங்காவலவது கோட்டோசையோடு ஒருங்கொலிக்குமென்றும் வியப்புறக் கூறியுள்ளார்.

76. நெய்தற்சாய்த்தவந்த ஆலுர்கிழார். (342):—

இவர் வேளாண் வருணத்தினர். தலைமகனைத் தோழி வரைவகடாவுவதாகச் செய்துள்ள இவர்பாடல் மிக்க சுவை பாய்க்கும்.

77. நொச்சியமங்கிழார். (343):—

இவர் வேளாளர். நொச்சியமம் ஓர் ஊர். வேக்கை மலரைக் கொய்யக் குறமகளிர் புலி பழி செய்ந்துகூற. ஆடவர் விவ்வுறுகை மாய்ப் புலிகாக்கவந்து வெள்ளிப் பொவதனைச் சுவைபடப் பாடிபுள்ளார். நற்றிணைநில இவர்பாடிய பாடல்கள் கிரம்பச் சுவைபுண்டயவாய்க் காணப்படுகின்றன.

78. கோய்பாடியார். (344):—

"யானெவன் செய்கோ" என்னும் இவரது பாட்டிப் பரிசுப் புலம்பு மிகையாக் கன்று புலப்படுத்தலால் இவர்க்குப் பாடியார் எனப் பட்டனர் போலும். சிலம்பதி மின்மினிப்பொலி பரல் கடத்திடத் துணைக்கும் என்று விழுப்புற வருணித்தருக்கினார். நடுகற்குப் பி

ஆட்டும் வழக்கினையும், கடுகவிடத்தலன் பிடித்த வேல்முதலிய கருவிகளை அங்குச் சாத்தும் வழக்கினையும் வருணிக்கின்றார்.

9. பரணர். (6; 62; 76; 116; 172; 125; 135; 142; 148; 152; 162; 178; 181; 186; 196; 168; 298; 212; 222; 228; 236; 246; 258; 262; 266; 276; 322; 326; 356; 367; 372; 376; 386; 396) :—

இவர் கபிலரை ஒப்பப் பாடும் பெரும்புலவர். நக்கீரர், இவ்வமுதலியோராத் புகழப்பெற்றவர்பிறகுப்பத்தில் ஐந்தாம் பத்தினை ஆயற்றிய ஆசிரியர். அகத்தில் இவராத் பாடப்பெற்ற விஷயங்கள் மிகப்பல. அவற்றின்மீது அடியிற் கூறுவாம். அருளைத் துஞ்சி அன்னி. ஆடிய அண்டின், ஆடிய எறினன், ஆட்டனத்தி, எவன், ஒரி, கட்டி, கணையன், கரிகரில்லவன், குழைவுன், குட்டிவுன், குழம்பியன், தழும்பன், தித்தன், திறியன், நன்னி, நன்னன் ஆடிய, நன்னன் உறியன், நீரீர்கிழவோன், பசும் பூட்டாண்டியன், பழையன், பாணன், பிண்டன், பேகன், பொதைவன், மாந்தரம் பொதையன், மத்தி, மிஞினி, வல்லங்கிழவோன், என்றதலைவர்களும்; அருளைத் துஞ்சி அன்னி, ஆடிமந்தி, ஐயன், மருதி என்ற தலைவர்களும்; ஆரியர், பற்றினுக்குவேலிர், பூழியர் என்ற கூட்டத் தார்களும்; கவிதாஞ்சுரமகள், கொல்லிக்கடவுள், முக்கட்செல்வன், முருகன், பாழி அணங்கு, நன்னி அடுக்கத்துச்சூர், என்றதெய்வங்களும்; திருச்சீர் அலேவாய், ஆலமுற்றம், கூடல் என்ற புண்ணியின்தலங்களும் பிறவும் இவராத் பாடப்பெற்றனன், திருக்குறளைப் புகழ்ந்தனர் (வன். பா. 6.).

10. பறகாட்டிப் பெருங்கோற்றஞர். (329) :—

‘கறுநில செய்தலும் கொட்டியுந்திண்டிப், பிறகாட்டிப் பெண்டிர், முடிசாறும் டாரி, பறகாட்டிப் பெண்டிர் அடி.’ எனவருதலால், பறக டிபாரிவினது நாடாகும். யானைச் சொல்லினம்பேஸ்ப் புலவர் இயங்காநின்றதென அழகிய உவமை கூறியுள்ளார்.

11. பாண்டியன் அறிவுடைகம்பி. (20) :—

இவர்பாண்டியர் மகன். குறையும் புலவர் பெருமானாகிய செரந்தையா சொல் பழகிவந்தவர். அறிவுமுதிர்ச்சிப்பெற்றமையால் அறிவுடைகம்பி எனப்படும் அண்டியனர்க்குப் பெற்றார். கம்பிவன்புற பருகி

சிரேட்டன், பூர்ணன் எனப்பெருள்பதும். பசுலேசிறைப்புறமாகத்
தோழி கூறுவதாகக்கூறும் இவ்வாறு பாடல் விவரப்பைத்தருவதாகும்.
மக்கட் பேரில்லார்க்கு எத்துணைதான் மற்றப்பெறு கிரம்புந்ருப்பி
ஊம்புருஷார்ந்தம் நிறைவுற்றதின்று என்றுகூறியுள்ளார் (புறம் 183).

82. பாண்டியன் காணப்பெரெயில்தந்த உக்கிரப்பெருவழுதி (261:—

இவர் இவ்வகப் பாட்டை உப்பூரிசூழிகிழார் மகனவார் "ருத்
திரசன்மரைக்கொண்டி, தொகுப்பித்தவர். "காணப்பெரெயிலின்
தன்னெருதும்புசெய்திருந்த வேங்கைமார்பன் என்னும்கொடியோ
னை வென்று, அக் கோட்டையைக் கைப்பற்றினமை கொக்கி இவர்
இவ்வாறு அடைகொடுக்கப் பெற்றார் (புறம் 21). இவ்வாறு அலகையி
திருக்குறள் அரங்கேறியதாக ஒருகதை வழங்குகிறது. இவர்
குறளைப் பாராட்டிப் பாடியுள்ளார் (வள். மா. 11. இவர் காலத்தவர்
சேரமான்மாவுண்கோவும், சோழன் இராசசூயம்வேட்ட பெரு
நற்கின்னியுமாவார்.

83. பாண்டியன் ஏனாதிநெடுங்கண்ணனார் (373):—

ஏனாதி என்பது அரசரால் வீரர்க்கு அளிக்கப்படும் பட்டம்.
(தொல். பொருள். புறத். 8). பாண்டிய அரசனால் ஏனாதிப்பட்டம்
கொடுக்கப்பட்ட புத்தேவீசராவர் இவர். பகைவர் கோட்டையை
அகப்படுத்தற் செய்தியும், முனைகவர்க்கு கோடலாற் பிரெழுந்த
பாழ்ப்பட்ட மன்றங்களின் வருணையும் இவர் பாடல்களிற் காணப்
படுகின்றன.

84. பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார் (கடவுள் வாழ்த்து.)

எட்டுத்தொகையுள் நற்றிணை, குறுந்தொகை முதலிய பெரும்
பாலவற்றிற்கு இவர்பாடல்கள் கடவுள் வாழ்த்தாக முன்வைக்கப்
பெற்றுள்ளன. நற்றிணையில் திருமாலையும், குறுந்தொகையில்
முருகக்கடவுளையும், ஐங்குறுநூறு அகம் புறம் மூன்றிலும் சிவனா
ளையும் பரவியபாடல்கள் காணப்படுகின்றன. வடமொழிப் பாரத
தை இவர் தமிழிற் பாடியுள்ளார். அனமுமூலதம் இக்காலத்து
விடைத்திணை.

85. பாண்டிய பெருங்கங்கோ (1: 99; 111; 155; 185; 229;

261; 267; 271; 313; 337; 345):—24

பாலைத்திணையைச் சுவைபட்டபெய். டோற்றல்க்குதி இவர்
புறப்பாடல், பாரதத்தை தமிழிற் பெருந்தேவனார் என்பார்

அகம். இவர் பெயர்முன் காணப்படுதலால் (புறம் 11), இவர் சேர-
மகன்ராவார். பெரும்புலவரேயன்றி மிக்க வீரமுழையவர். கவி-
யில் பாலைநீக்கி இவர்ப்படியதாகும். இதனைப் "பெருங்கடுங்-
கோன் றால்" என்றதனால் அறியலாம். இவர், மழவர் தாதுரை-
யும் பார்ப்பாளைத் தழுவியிழந்தி அவளிடத்து ஒன்றுங் காணாது
வருங்குகாராம். போலனை வருணித்துள்ளார் (அகம் 837).

86. பாலைவக்கோட்டிலார் (336):—

யானை அருளுதலாற் பாகன் பிழைத்திருப்பதுபோல் யான்
விழவிடத்து வார்த்திருத்தலினால் இவ்வாற்றை உரிர்வாழ்கின்ற
னெனச் சேரிப்பாத்தை கூறுவதாகக் கூறும் இவ்வாறுபாட்டு இன்-
கவை பயவாதின்றது. சேரமூரது வல்லந்துப் புறங்காட்டில் ஆரிய-
படை பட்டமையைக் கூறுகின்றார்.

87. பிராந்தையார்.—(337):—

இவ்வாறு ஊர் பாண்டிநாட்டின் கண்ணனான பிரிர் என்பது
(புறம் 213). இவர் கிறந்த ஞானி; அறிவு பிசம்பிய புதுவர்க்கையும்
கற்றிற் கிறந்த மனைவியையும், உள்ளம்போல ஏவல்செய்யும் ஏ-
வாளர்க்குமீழ், உடையவராய், ஞானிகளோடு பழகி வந்தவர்
(புறம் 193). சேரப்பெருஞ்சீரழன் என்பான் பெரியஞானியென்ப
கேள்வியுற்று அவனைநேரில் காணாதிருக்கச்செய்தேபும், அவனோ
விள்ளாள் புடைமை பூண்டு (புறம் 213), அவன் திறந்த காலத்தி-
ல் அவ்வசலாற்றை ஒத்த உணர்ச்சியால், அறிந்து (குறள் 349)
உரை உடன்துறந்த பெருமைமுடையவர் (புறம் 218). மலைநீர்
சூழ்த்துள்ள வெண்மலையையக் குயவன் சூழ்மேற் சூழ்த்துள்ள
புனைக்கு ஒப்பிட்டுக் கூறுகின்றார்.

88. பெருங்குன்னார்கிழார். (—):—

இவர் வேலாளர், சேரமான் குடக்கோ இளஞ்சேரலிரும்பெ-
றையைப்புகழ்த்து பாடிய இவர் பாடல்கள் பதிற்றுப்பத்து 1 ஆம்ப-
தாகத் தொகுக்கப்பெற்றுள்ளது. இவ்வரசன் தமையருள் குட-
கோச்சேரனதும் பெருமையை இவர் இசுழ்த்து பாடியுள்ள
(புறம் 120, 211). இவ்வாடிய அகம் 1 ஆம் பாட்டிற்கு அக-
மாதிரை-சாழ் கூறியுள்ளது. இவர்தான் முதலியவர்களை
சாகிழ்ந்தார். உறத்தின் இவர் போலையும், சேரமான் உருவ-
த்தோர் இளஞ்சேரனென்றையும் புதம்குட பாடியுள்ளார்.

9. பேருந்தேவனார். (31) :—

இவர் பாரதம்பாடிய பேருந்தேவனாரின் வேறு என்பதை அறியத்தலே ஓரடையுமின்றிப் பெருந்தேவனார் என்றே கூறப்பட்டனர் என அறியத்தற்கிடமாகிறது. கடுகுபெருந்தேவனார் என்ற பட்டம் அளப்பதிலின்றி மயால் இவர் சார் கடுகு என்று அள்ளலாம். அன்றித் கடுகுபெருந்தேவனார் என்பார் வேறோர் ஸ்வராகவு் பிரிக்கலாம், அருவைப்பேடைக்கு அணிதந்துள்ள பெருப்பதை கோக்கி அணிப்பது தவறான செஞ்செவி அருவின் அருவியின் காதினை வருணிப்பினார்.

10. பேயனார். (233) :—

இவர் ஐங்குறு தூறில் முல்லைப்பாட்டு நூலும் இயற்றியவர். முல்லைத்திணையைப் பாடுவதில் பேராற்றலுடையவர். தலைமக்கள் துப்பாக்களை 'விளையத்தேருவாயாக : யான் என் மனைவியைக் கணவேண்டி'மெனக் கூறுவதாகக் கூறுப்பாடல் இன் சுவையுடையதொன்றாகும்.

11. பொதும்பில்கிழான் வேண்கண்ணனார். (130 ; 193) :—

இவர் வேளாளர். பொதும்பு பண்டிதரட்டிச் சுண்ணாம்புனார். இவர் தாமதயின்றலை பேய்த்தலைபோன் துள்ளதென்றும், மயின் கழுத்திரேகை வானவிற்போன்று விளங்குகின்றதென்றும் கூறிய உவமைகள் வியப்பினைப் பயவாற்றின. "அருவி டிந்துக்கொண்டிவந்த காகர்தினம் விசுவ ஒளியால் ஏம்மரில் செழு முழுதும் தீபம் வைத்ததுபோன்றிருந்தவரால், தலைவி இரவுத் தீயிடத்து வரக்கூடாதவனாகிருக்கின்றார்" எனத் தொழி கூற்றாக, இவர் கூறுவது மிக்க சுவையுடையதொன்றாகும். இவர் வேண்கண்ணனாரென்றுக் கூறப்படுவர்.

12. பொதும்பிற் புல்லாளங் கண்ணியார். (153) :—

இவரது அரும் மேற்கொண்ட பொதும்பு என்னும் ஊரை, கண்ணியார் என்றமையானே துவரைப் பெண்பாற் பலவராகக் குதலாகும். புல்லாளனுக்கு இவர் உறவினர் போலும். இவர் தரை ஓலிக்குக் கிற பல்லியுக்கத் உவமை, கூறுமின்னார். கோடல் கணியனழுவது பாம்பின் படம் விரிபதுபோல் திரிவின்ற தன்மை விபப்புவருணிக்கின்றார்.

93. பொருத்தி விளங்கீரோர். (19; 351):—

பொருத்தில் என்பது ஓர் ஊர். இளங்கீரன் என்பது இவரியத் பெயர். இவர், தலைமகன் தலைமகளை வினைந்து இரங்கிச் சொல்லுவதாகச் செய்த மேற்காட்டிய செய்யுள்களிரண்டும் இன்களைப் பயப்பனவாகும். 'குடினாது எட்டுக்குகி; குத்திப்புகை' என்று பொருள் பட ஒலிக்குமென்று கூறுகின்றார். இருப்பையின் குழை அழலைகைந்தாற்போல விளங்குகின்றன என்கின்றார். கலைவனைப் பிரித்த மகளிர் சுவரில் கோடிட்டு நானென்னும் வழக்கிலையும் பல்லிசகுனக் கேட்கும் மடபிணையும் வருணிக்கின்றார்.

94. பொந்தைப் பசுவையார். (110):—

தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடி சிற்பதாக இவரியற்றிய பாடல் இனிமையினும் இனிமை பயவாசின்றது. புகார்ந்தெய்வம் இவ்வாற் கூறப்பெற்றுள்ளது.

95. மதுரை அளக்கர் ஞாழார்மகனார் மள்ளனார். (33; 144; 174; 314; 344; 358):—

இவர் பெயர் மதுரை அளக்கர் ஞாழார்மகனார் அம்மள்ளனார் என்றும், அம்மள்ளனார் என்றும் காணப்படுகின்றது. இவர் புறத்தில் (368) பாண்டியன் மறவனான சிறுகுடிகுழான் பண்ணனைப் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். அகத்தில் வசனவனது கொல்லியைப்புகழ்க்குள்ளார் (அகம் 33). நற்றிணையில் இவர் இயற்றியனவாக மூன்று பாடல்கள் கிடைக்கின்றன.

96. மதுரை அறுவைவாணிகள் இளவேட்டனார். (56; 124; 230; 254; 272; 302):—

அறுவைவாணிகள் என்பது வஸ்திர வியாபாரி என்று பொருள்படும். இவர் வணிகர் மடபிணர் (தொல். பொருள். மடபு. 34). நற்குலஞ்ஞவர்குறளைச் சிறப்பித்துப் பாடினாரான் இவரும் ஒருவர் (வள். மா. 35). பால்வத்திணையொழிய ஏனை வஸஸ்த நினைவையுப் புனைந்து இவ்வகத்தில் இவர் பாடியுள்ளார். பரித்தவனை முதுகினைக் காற்றிலசையும் வஸ்தித்தாழ தடவும் என்பர் (அகம் 302).

97. மதுரை ஆசிரியர்கல்லத்துவனார். (49):—

ஆசிரியர் எனவே, இவரை அந்தணராகக் கொள்ளலாகும். அந்தவன் என்பது இவரீயற்பெயர். இவர் மதுரை மருதனின் நான்காம் புகழ்ப்பெற்றவர். பரிபாடலில் இவர் முருகக் கடவுளைப் புகழ்ந்து, பாடியுள்ளார் (5; 6; 11; 20). கவித்தொகையில் கடவுள் வாழ்த்தையும், நெய்தற்களியையும் பாடி; அத்தொகையைக் கோத்தனர். 'இதனை "நல்லத் துவனாசான்,.....வாழ்த்தொடு கொங்காங் கலியினையே, கூட்டினான் ஞாவத்தோர்க் கு." என்ற பாடலால் அறியலாம். இருக்குமனைய் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார் (வன்-மா. 18).

98. மதுரை இளங்கேளசிகனார். (381):—

கேளசிகனார் என்றமையாலே கேளசிக கோத்திரத்து வந்த அந்தணர் இவர் எனக் கொள்ளலாகும். இவர் உடுகாது விற்பிறத் தையும், வானவன் அரணுழிக்கும் சிறப்பினையும் வருணித்துள்ளார்.

99. மதுரை இளம்பாலாசிரியன் சேத்தன்குத்தன். (102; 348):—

சேத்தன் என்பது இவர்தந்தைபெயர்; குத்தன் என்றமையால் இவர் கூத்தாடுவதில் வல்லுராகக் கருத்தப்படுகிறார். இவர் பாடியன வெகுவாம் குறிஞ்சித்திணைப்பாடலே யாகும். திணையேயவந்த யான கொடிச்சி பாடிய பாட்டைக்கேட்டுத் திணையக்கவராகு உறங்குமென்று கூறுவதனோடு, மூங்கிற் குழாவி லுள்ள பாம்பு விடம்போலக் கடுப்புடைய தோப்பிக் கள்ளை மலைந் தெய்வத்திற்கு சிவேதித்துவிட்டு, பின்பு அதனை எல்லாரும் குடிக்கும் மலைநாட்டார் வழக்கினையுங் கூறுகின்றார்.

100. மதுரை ஈழத்தப் பூதன்றேவனார் (88; 231; 307):—

ஈழத்தினின்றும் வந்து மதுரையிற்றங்கிய பூதன் மகனாகிய தேவனான இத்தொடர் பெருநன்படும். திணைக்கதி ருண்ண வரும் பன்றி பல்லீச் சகுனம் பார்த்தவரும் என்று கூறுவது மிகுதியும் விபப்புடையதாகும். வண்டொணையை யாழினை யென்று அணைம் ஆராய் என்று கூறுகின்றார். பசும்பூட் பான் றுயன் வெற்றிச் சிறப்பினையும் கூடவினது. பெருமைவினையும் புகழ்ந்துள்ளார்.

101. மதுரை எழுத்தாளனர். (151):—

இவர்பாடியது முன்னேத் திணைப்பாடலாகும். தலைமகள் பாசறை யிருந்து சொல்லுவதாக இவரியற்றிய பாடல் மிகச்சுவை வுடையதாய்க் காணப்படுகின்றது.

101. மதுரை எழுத்தாளன் சேந்தன்புதனர். (207):—

இவர் மேற்கொன்னவர் தாமோ அன்றி வேறோர்; ஒன்றும் விளங்கவில்லை. சேந்தன் என்பது இவர் தந்தைபெயர். புதனர் என்பது இவரியற்பெயர். கழுதைமேல் உப்புப் பொதி யேற்றிப் போகும் மணர் வழக்கிலேயும், அவர் தாம் புறப்பகிம் முன்னே புன் சிமித்தம் பார்த்துக் கொண்டு புறப்படுவதிலேயும் கூறுகின்றார். மகட்போக்கியதாய் கூறுவதாக இவர் இயற்றிய பாடல் மிக்க சுவை தருவதாகும்.

103. மதுரைக் கணக்கிதனர். (360).—

இவர், செல்வானம் படிந்த மேல்கடல், சங்கரநாராயணர் அவதாரம் போன்றுளதென்று வருணிப்பது அறிஞர் யாவர்க்கும் மகிழ்ச்சி தருவதாம். இவர் கெய்தற்றிணையை மிகச் சுவைபடப் பாடியுள்ளார்.

104. மதுரைக் கணக்காயனர். (27 ; 338 ; 342):—

கணக்காயனரென்பது ஒத்துடைப்போர், உலாத்தியாயர் எனப் பொருள்பகிம். இவர் ஊர் மதுரையாகும். இவர் அக்காலத் துப் பார்த்த புகழுடைய சிறந்த பன்னிக்கூட உலாத்தியாயராக யிருந்தனர்போலும். குறந்தொகையில் (304) 'கணக்காயன் தத் தன் என்றிருத்தலால், இவர் இயற்பெயர் தத்தினென்று ஒருவராகக் கொள்ளலாகும். இவர் கக்கோரது தந்தையும் கீதக் கொற்றாரது பாட்டனாகுமாவர். இவர் வேங்கடத்தாசர் பாண்டியர்க்குத் திறை யாக யாண்களைத் தருவதனையும், கொற்கைப்பெருந்துறை முத்தின் சிறப்பையும், பகம்பூட்பாண்டியனது செங்கோல், வெற்றிப் பிரதாபமிவற்றினையும், பொறையனது கொல்லிமலையினையும், சோழரது பாக்கப்பெருந்துறைவினையும் சிறப்பித்துக் கூறுவதோடு, தென்னன் ஒருவன் தொடர்வண்ணம் அருவிபாயும் மலைக் குகையில் மறைந்துகொண்ட சில வகையராமகளிரது செய்தியையும் விவரித்துள்ளார்.

105. மதுரைக் கவுணியன் பூதத்தனார். (74):—

கவுணியன் என்றமை யானே, இவர் கவுண்டியன் கொத்திரத்திற் பிறந்த அந்தணராவர். பூதத்தனார் என்பதிலுள் இயற்பெயர் இவர்பாடிய பாடல் முஸ்லைத்தினைக் குறிப்பதாகும்.

106. மதுரைக் கள்ளிழ்கடையத்தன் வேண்ணுகனார் (170):—

குகனார் என்பது இவர் இயற்பெயர். அத்தன் இவரது தந்தையின் பெயர், இவர் அலுவலைத் தலைவி தர்துவிடுவதாகப் பாடல் செய்துள்ளார். புறத்தில், “கள்ளின்வாழ்த்திக் கள்ளின் வாழ்த்தி” என்ற 316 ஆம் செய்யுளைப் பாடியுள்ளார்.

107. மதுரைக் கூத்தனார். (334):—

இவர் கூத்த ஆடுதலில் வல்லவர் போலும். இவர் கிராமுச்சித் தினைச்சிறப்பித்துள்ளார்.

108. மதுரைக்காஞ்சிப்புலவர் (89):—

பத்துப்பாட்டுள் மதுரைக்காஞ்சி பாடிய சிறப்பு வேக்கு இவர் இவ்வாறு கூறப்பெற்றார் என்பர். மாங்குடி மருதனார் எனவும் இவர் பெயர் வழங்கும். தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற செறிஞ் செழியன் முதலியோரை இவர் புகழ்ந்துள்ளார். அத்தத்தில் இவர் மகட்பேரக்கிய தாய் கூற்றாகப் பாலைவன வருணிப்பது இன்னொரு பம்புதாகும். இவர் வேளாண்வருணத்தினர்.

109. மதுரைக் காமக்கணி கப்பாலத்தனார் (204):—

பாலத்தன் என்பது இவர் இயற்பெயர். ந என்பது சிறப்புப் பொருளுணர்த்தும் இடைச்சொல். இவர் வழுவியின் வெற்றிச் சிறப்பினையும், வாணன் சிறுகுடினையும் பாசாட்டிக் கூறியுள்ளார்.

110. மதுரைக் கூலவாணிகள் சீத்தலைச்சாத்தனார் (53 : 134 : 220 : 306 : 320):—

கூலம், என்னுக் கொள்ளு முதலிய தானியங்களாகும். வாணிகள், இவற்றை விற்கும் வியாபாரி. சீத்தலைச்சாத்தன் என்பது உறுப்புப்பற்றி வந்த பெயர் என்பர் சேனாவரையர் (தொல். சொல். 174). இவர் சாத்தன என்னும் இயற்பெயருடையவராய், மதுரையில் நவநானியங்கள் விற்ப வந்தவராவர் மணிமு

கலை பென்னும் தூலை இயற்றியவர், பொனத்தமதத்தில் கெந்த பரிந்தியுடையவர், நடுகல்லின் கிழலையே இவரிய நிழலெனக் கருதிச் சென்றாய் வதிரும் எனச் சுரத்தின் கொடுமை கூறுகின்றார் (அகம். 63). திருக்குறளைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார் (வன். மர. 10).

111. மதுரைச் செங்கண்ணனார். (389):—

சிலந்த கண்ணுடைமையால் இவர் செங்கண்ணனார் என்பாட்டனர் போலும். பொருண்முற்றிய தலைமகன் தலைவிடத்துக் கூறுவதாக இவர் கூறும் பாடல் மிக்க இனிமை பவப்பதாகும்.

112. மதுரைத் தத்தங்கண்ணனார். (395):—

தத்தன் கன்பது இவரது தந்தை பெயர், கண்ணன் என்பது இவரியற் பெயர். செழியனது கூடலை இவர் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்.

113. மதுரைத் தமிழ்க்குத்தன் கவேன்மள்ளனார். (70; 256; 354):—

ஆரியக் கூத்து தமிழ்க்குத்து எனலும் இருவகைக் கூத்துள் தமிழ்க்குத்து ஆரியவர் இவர். கவேன் என்பது ஓர் ஊர். மள்ளன் இவரது பெயர். தனது கோடிக்களையில் இராமபிரான் மந்திராலோசனை செய்தகாலத்து, ஓராஸமாதத்திற் புட்கன் மிக ஒலித்து ஆலோசனைக்கு இடையூறு செய்ய, அவ்வாலையை அவர் அவித்த கதைகளைக் கூறியுள்ளார் (அகம். 70). கள்ளாறியுள்ள ஒழுத்தியைக் கற்பழித்த ஒருவனை அல்லூர் அலையத்தார் சாட்சிகளாற் குற்ற வரலியென்று கண்டு, அவனை நீற்றிலிட்ட கதைகளையும் கூறினர்.

114. மதுரைத் தமிழ்க்குத்தன் காகன்தேவனார். (164):—

இவரும் தமிழ்க் கூத்து ஆடுகின்றவரே, காகன் என்பது இவர் தந்தைபெயர். தேவன் என்பது இவரியற் பெயர். இவர் முல்லையைப் புனைந்து பாடியுள்ளார்.

115. மதுரை நல்லெள்ளியார். (82):—

இவர் பெண்பாற் புலவர். வெள்ளியார் என்பது இவரியற் பெயர். இவர்பாட்டிற்கு நச்சினர்க்கினியர் வினக்கமான உரை கூறியுள்ளார் (தொல. பொருள். 119).

116. மதுரைப் பண்டவாணிக லினந்தேவனார். (58; 268; 328):—

பண்டம் - பலசரக்கு பண்டவாணிகள் - பலசரக்கு வியாபாரி, இவர்பாடியை வெல்லாம் குறிஞ்சித்திணைப் பாடல்களாகும்.

117. மதுரைப் பாலாசிரியர் நப்பலனார். (172):—

இவர் காணவன்கை இருப்புவுடித்தது போதும் என்று கூறுவதனோடு, அக்கூனவன் யானையைக் கொன்று வெண்கோழி பெறுவதனையும் வருணிக்கிறார்.

118. மதுரைப் பாலாசிரியர் நற்குமனார். (92):—

தாமன் என்றது இவர் இயற் பெயர். தலைமகன் தோழி பகற் குறிஞ்சுந்தவாய்பாட்டால் வரைவுகடையதாக இவர் செய்த செய்யுள் மிக்க வியப்பினால் பயப்படுதொன்றாகும். திருவள்ளுவனாலே மதுரைப் பாலாசிரியர் என்றொருவர் காணப்படுகிறார். இவரும் அவரும் ஒருவரே வேறோ தெரியவில்லை.

116. மதுரைப் புல்லங்கண்ணனார். (161):—

புல்லன் இவரது தந்தைபெயர். கண்ணன் இவரிலுற் பெயர்பாலையைப் புனைந்து இவர் பாடியுள்ளார்.

120. மதுரைப் பேராலவாயார். (87; 296):—

பூதப்பாண்டியன் தேன் பெருங்கோப்பெண்டி தன்கணவனை இழந்தபோது தீப்பாய அவனைக்கண்டு இவர் வியந்து பாடினார் (புறம் 247). கொற்கைப்பொருளுடை செழியனையும், அவனது கூடங்கொடியும், வைபவையையும் புகழ்ந்துள்ளார் (296).

121. மதுரைப் பொன்செய்கொல்லன் வெண்ணுகனார். (363):—

பொன் செய்கொல்லன் எனவே, இவர் தட்டார் ஆவர். இவர் பாலேகிலத்தின் கொல்லிக்காய் உதிர்வது பொலன்செய்காசு உதிர்வதுபோல மென்று வருணித்துள்ளார்.

122. மதுரைப் போத்தனார். (75):—

சுற்றினையில் போதனார் என்று ஒருவர் காணப்படுகிறார். இவரும் அவரும் ஒருவரே வேறோ தெரியவில்லை. தலைமகன் பிரியின் கண் தோழி தலைவியைத் தேற்றுவதாகக் கூறிய இவர் பாடல் இனிவகையையே கூறுவது தொன்றாகும்.

123. மதுரை மருதங்கிழார்மகனார் பெருங்கண்ணனார். (247; 374) :-

இவர் வேளாளர். ஆதி களப்பகறையைப்போலத் தேரை ஒலிப் பண வென்றும், பொன்னுபரணத்தைத் தொங்கவிட்டாவன்ன கொன்றைப் பூங்கொத்து மலர்ந்து விளங்குகின்றன வென்றும் இவர் அழகிய உவமை கூறியுள்ளார். 38டி இருப்பைப் பூவினையும் புறம்பழஞ்சேற்றிளையும் உண்டிலை வருணித்துள்ளார்.

124. மதுரை மருதனிவர்கனார் (34; 59; 77; 90; 103; 121; 131; 184; 193; 206; 220; 243; 255; 269; 283; 297; 312; 343; 353; 365; 368; 380; 389) :-

இவர் களித்தொகையில் மருதக் களிப்பாட்டு 35ம் பாடிய சூசிரி யராவர். இதனை 'மருதனின் நாகன் மருதம்' என்றதனால் அறியலாம். அத்தொகையைக் கோத்த, கல்லத்துவனாடத்துப் பெருமகிப்புடையவர். தொழுகை (யமுனை) யாற்றின் கரையில் கண்ணமரான் கோமியாது வந்ததத்தைப் பறித்துக்கொண்டு குருந்தமா மேறிய கதைநினைக் கூறியுள்ளார் (அகம். 56).

கொங்கரது உள்ளிவிழாவினையும், கழுவுளது காழாரங்கண் பூதத் தந்த வேங்கைவினையும், வாணன் செறுகுழியினையும், கடவுள் ரெல்லாம் பளிப்பொதுதற்கிடமானதும் கோசாது நிறந்த சியமத்தை (கடைத்தெருவைக்) சொண்டுள்ள சூமான் செல்லுரிவே பாசாராமன் வேள்விசெய்த வல்லாற்றினையும், வேளிரது விரைமுன்றுறையிலே உப்புக் குவடுமிக்குள்ளான வென்பதனையும், ஊனுநர், சாயக்காணம் முதனிய வற்றினையும் புகழ்ந்தனர். மற்றும் இவர் எருமையின் வளைந்த கொம்பு பேடிப் பெண்ணின் ஆதிகைபோன்றுள்ள தென் றும், இரவையின் திரிமகுப்புக் காணவன் கவைகொழுத்தாற் போன் றுளதென்றும் வருணித்துள்ளார். குடவோலைபெடுத்துப் பிர மாணம்வாய்க்கும் வழக்கினைக் கூறுவர், இறையனார் களவியலுக்கு இவருமேவர் உரையிற, அதனையும் உருத்திர சன்மர் ஒருவரது அங்கிகரித்தனொன்று தெரிவித்தன, இவர் ஐந்துதினையையும் புனைக் குபாட வல்ல ஆற்றல் படைத்தவர்.

125. மதுரை.....மன்னனார் (244) :-

இவர் மதுரைஅளக்கர் குழார்மகனார் மன்னனாரோ, மதுரைத் தமிழ்க்கத்தன் கடுவன் மன்னனாரோ, அன்றி இருவரினும் வேறு

பாடினோர் வாஸுத

ஒருவரோ யாதும் விளங்கவில்லை, இவர் பாடியது முல்லைத் திணை பாடலாகும்.

126. மருங்கூர்கிழார் பெருங்கண்ணனார் (80):—

இவர் வேளாளர். மருங்கூர் என்னும் ஓர் ஊர் நாகபட்டினத்துக் கருதினுள்ளது. “பசும்பூண்வழுதி மருங்கை” என (நற். 35) ஒரு மருங்கூர் கூறப்படுதலால், பாண்டி நாட்டாகத்தும் மருங்கூர் ஒன்றுளதெனத் தெரிகிறது. இரவுக்குறி வந்த தலைமகற்குத் தோழி பகற்குறி தேர்வதாக இவர் பாடல் செய்துள்ளார்.

127. மருங்கூர்ப்பாளைச் சாத்தனபூதனார் (327):—

மருங்கூர்ப்பாளை என்பது ஓர் ஊர்போலும், சாத்தன் இவர் தந்தைபெயர். இவரியற்பெயர் பூதனென்பது. அத்தத்திற் செல்லு வோரை வேடர் அம்புவிடுத்துக் கொன்றுவிட்டித் தமது அம்பு சிதைந்தமைக்கு வருத்தவதல்லது இறந்தவர்க்கு இரங்கார் என அவரது கொடுமைமையக் கூறுகின்றார். பாம்பின் தோல் காற்றின் சிவப்பது மலையருவி ஒழுகுவதனை டொக்குமென்கின்றார்.

128. மருதம்பாடிய இளங்கடுங்கோ (96 ; 176).—

இவர் பாடிவாடிய பெருங்கடுங்கோவின் சகோதர சகலாமென் றாக்கப்படுகிறார். அங்ஙனமாயின் இவர் சோர் மாடுவாவார். இவர் தாமரையின் தண்டு சுழைபோன்று பருத்து உள்ளே தாம் புடைத்தாடிராசின்ற தென்றும், இலைகளிற்றுச் செவிபோன்றன தென்றும், முகை சுழை சிவந்தது போன்றனதென்றும், மலர் மகளிர் முதுவன்முதம்போன்றிராசின்ற தென்றும் வருணிப்பது மன்றி, வேம்பு நனைபோல தென்னுன் சுண் விளங்குகின்ற தென்றும் உவமை கூறியுள்ளார் (ஆகம். 176). அருதை பென்ற வணப்பு திகை ஒருத்தியின் தந்தையாரையே சோழர் சோபாண்டியரைப் பழையரின தாக்கி முறியடித்ததனைக் கூறியுள்ளார்.

129. மாழவனார் (1 ; 131 ; 35 ; 61 ; 65 ; 91 ; 97 ; 101

115 ; 127 ; 187 ; 197 ; 201 ; 211 ; 233 ; 251 ; 265

281 ; 295 ; 331 ; 325 ; 331 ; 347 ; 349 ; 359 ; 393).—

இவர் அந்தணர் ; முக்காலமும் உணர்ந்த யோகிய வர் (தொல். பொருள். 16-ஆம் கு. 35). இவர் அகநித் திணைப்பாடல்களும், பாடிவந்திணைப்பாடல்களும்

ஆதும். இவ்வாற் பாடப்பெற்றோர் பராரலார். இவர் துவிரேடு
வேளையும் அவனது பொதினிகளையும் பாடியது (அகம். 1;
 61); தானு நாட்டையும் நன்னன் பாழியையும் பாடியது (அகம்.
 15); கரிகால் வளவனுக்கும் சேரலாதனுக்கும் வெண்ணிலில் நடத்
 தபோரில் சேரலாதன் புறப்புண்பட்டானாக, அதற்கு அவன் நாணி
 டைக்கிருக்கத் தலைப்படலும், சரன்றோர் பவர் அவனுடன் லடக்கி
 குந்தனர் என்ற கந்தரினைக் கூறியது (அகம். 55.); உதியஞ் சேர
 லது கொடைத்திறனைப் பாராட்டியது (அகம். 65); குடகாட்டை
 யும் மழவரது களவுழவையும் குட்டுவனையும் கூறியது (அகம். 91);
 நன்னன் வேண்மாளது வியலாசைப் புகழ்ந்தது (அகம். 97); மழ
 வரது தலைமலிர் வருணனையும், அவர்இருமல் தீர்க்கும் மருந்தை
 வாயிற் போகட்டுக்கொண்டு விரைகவாதற் சிறப்பினையும் கூறியது
 (அகம். 101); எருமைவினது குடகாட்டையும், எவ்வி செருவிங்
 கிழந்தமையையும் கூறியது (அகம். 115.); சேரலாதன் கடலோட்
 டியதனையும் கடம்பெறிந்ததனையும் கூறியது (அகம் 347.); அவன்
 இமயத்துவிற் பொறித்ததனையும், மாக்கை முற்றத்திலு் ஐன்றார்
 பணிந்துத்த பொன்கலத்தினேடு வயிரம் முதலியவற்றையும் து
 பொற்பாவையையும் குவித்துவிட்டு உலகத்ததைத் துதித்த விருத்தர
 தத்தையும் வருணித்தது (அகம். 127 ; 347); மழவரது பூக்கொடை
 விழவினைச் சிறப்பித்தது (அகம். 187.); நன்னன்னெழிகரியினது
 போர்த்திறனைப் புகழ்ந்தது (அகம். 197); பாண்டியரது கொற்கையில்
 வலம்புரி மூழ்குதலையும், சோழரது கன்னாட்டையும் புகழ்ந்தது
 (அகம். 201); வேங்கடத்தையும், மத்தி எழினி பள்ளையெடுக்கி வெண்
 மணிவாழிற் சுதனில் ஆழத்தியதனையும் விரிந்தது (அகம், 211.);
 உதியஞ் சேரல்பெருஞ் சோறு கொடுத்த கதைனைக் கூறியது (அகம்.
 250); கந்தன் வெறுக்கையையும், கோசர் பொதியிலையும், மோகர்
 பணியகமலிற் பகைத்துவந்த மோரியர் தேருருள் குறைத்த வர
 லாற்றினையும் விரித்தது (அகம். 251.); இயயவரையையும், “கந்தர்
 பாடலிக்குழிஇ கீழுதற் கந்த விதிய”த்தனையும், வேங்கடத்தை
 யும் கூறியது (அகம். 265); மோர்யரது தென்றிசைப் பிரவேசம்
 கூறியது (அகம். 261.); புன்னி குன்றத்தினையும், ஸடுகர் நேயத்தின
 யும் கூறியது (அகம் 322; 311); வளவுஞல் அணிகன் பிணிக்ப்பட்ட
 னும், பாண்டகட்டை வருணித்தும் (அகம். 325.); நிதி
 ன் வெண்கிரை பொருத்தனைக் கூறியது (அகம். 331.); கந்தன்

னது ஏழிற்குன்றத்தைப் புகழ்ந்தது (அகம். 349.); ஸ்ரீராமச்சம்பந்த வெளியத்தையும் புல்லிமலையையும் புகழ்ந்தது (அகம். 359.); அ. புல்லி வேங்கடத்தைப் புகழ்ந்தது (அகம். 393.). மற்றுமிவர் கூறிய உவமைகளும், உள்ளுறை இறைச்சி முதலியனவும் மிகப்பல. மிகுதியிற் பெருகுமென்று அஞ்சிவிடப்பட்டன.

130. மாற்றார்சிழார்மகனார் கொற்றங்கொற்றனார் (54):—

இவர் 'வேளாளர். இவர் பண்ணையும் சிறுகுழையையும் பாசாட்டிக் கூறியுள்ளார்.

131. மாளேக்கத்துக் காமக்கண்ணீர் கப்பாலத்தனார் (377):—

மாளேக்கம் கொற்கையைச் சூழ்ந்ததொரு காடு. பாலத்தன் என்பது இவர் இயற்பெயர். அருஞ்சாத்திலே மறவர் ஏறம்பு சேகரித்துவைத்திருக்கும் தானியத்தை எடுத்து உண்பதனைக் கூறுவதனோடு அவர் சினைகவர்தலையும் வருணித்துள்ளார். மாளேக்கம் என்றும் பாடம்.

132. முடங்கிக்கிடத்த கேடுஞ்சேரலாதன் (30):—

முடங்கிக் கிடந்த என்றமைமூலம் இவர் கடக்க வியலாது கிடந்தான் எனத் தெரிகிறது. சேரலாதன் எனவே சேரர் குழியினர் என்பது வெளிப்படல. இவர் கெய்தலைப் புனைந்து பாடியுள்ளார்.

133. முள்ளியூர்ப் பூதியார் (173):—

இவர் பெயர் முள்ளியூர் வழுதியார் எனவும் காணப்படும். இவர், முங்கிலினின்றும் தெறித்து விழும் முத்தம் கழங்குபோல உருளுகின்றதென்று வருணிக்கின்றார். நன்னடை பொன்னினை சாங்குகளை யுடைய மலையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்.

134. மோசிக்கறையனார். (260).—

மோசிக்கரை பெயர்ப்பது ஓர் ஊர். இவர் கெய்தலைப் புனைந்து பாடியுள்ளார். மோலைப் பொழுதை இவர் வருணிப்பது சுவையுடைத்தாகும்.

135. வடமவண்ணக்கன் பேரிசைத்தனார். (38 ; 214 ; 242 ; 268 ; 303.)

வண்ணக்கன்—நாயன் பேரிசைத்தன். வடமவண்ணக்கன் எனவே வடமலையுள் வண்ணக்கைகள் எனப்பெயர்ந்தபதும். இவர்

பேரி சாத்தனார் எனவும் கூறப்படுவர். இவர் குறிஞ்சியையும் முல்லைமலையும் பாலைமலையும் புனைந்து பாடியுள்ளார்.

136. வடமேர்தங்கிழார் (817):—

இவர் வேளாளர். கோக்கலரிற் குரவ மலர் உதிர்வது பொன் தராதத் தட்டில் வெள்ளித் துண்டு சோரிவது போலுமென்று வருணிக்கின்றார்.

137. வண்ணப்புறக் கந்தரத்தனர் (49):—

இவர் இயற் பெயர் கந்தரத்தன் என்பது. “வண்ணப்புறனின் செங்காற் சேவல்” (நற், 71) என்று இவர் கூறிய தொடைச்சிறப்பு. கோக்கி வண்ணப்புறக்கந்தரத்தனர் எனப்பட்டார் என்பர். மகட் போக்கிய செவ்வித்தாய் இரங்குவதாக இவரியற்றிய பாடல் இன்னைப் பயப்பதொன்றாகும்.

138. வீற்றாற்று முதேயினனார் (37 ; 136 ; 238):—

விறாறு என்பது ஓர் ஊர். எயினன் வேடன். இவர் முதிய வேடர் மாபினர், மகாரிர் மாங்காட்டை வருணித்தப் பாடியுள்ளார். இவர் பாடிய அகம் 136 ஆம் பாட்டினைக் களவின்வழி கிழந்த கற்புக்கு உதரணமாகக் கரட்டினர் கல். (தொல், பொருள் 145).

139. வீகைவேளியன் தீத்தனர் (138):—

தித்தன் என்பது இவர் இயற்பெயர். வீகை என்பது ஓர் ஊர் அகம் (206). மின்னல் ஒளிர்வது அச்சர் உறைகழித்தவான் மின்னுவது போலுமென்று வருணிக்கிறார். பாடப்பெற்றீரூரில் இவர் ஒருவராவர்.

140. வென்னாடியனார் (29):—

பூரி, நாவ் அடித்த கனிய இடப்புறம்விழின் மிசையாது என்று இவர் அதன் மானத்தினைக் கூறுகின்றார். தலைமகன், புலந்து கூறிய தலைமகட்குச் சமாதானஞ் சொல்லுவதாக இவரியற்றிய பாடல் மிக விவப்புடையதாகும்.

141. வெள்ளி வீதியார் (45 ; 302):—

இவர் பெண்புறப் புலவர். இவர் தமது கண்விழைத் தேடித் கொண்டுபோன செம்மியை நுழைவயார் எடுத்துக்கறியிருக்கின்றார்.

(அகம். 147.). ஆதிமக்தி தன் கணவனைத்தேடிச் சென்ற செய்தியை இவர் எடுத்துக் கூறியுள்ளார் (அகம். 45.). அன்னி, திதியனது புன்னை யைக் குறுக்கைப் பறந்தலையில் குறைத்துப் பெரும்பேர் கடற் றியதனையும், வேலாற் கடலோட்டிய வானவரம்பனது ஆரணழிக் கும் ஆற்றலையும் பாசாட்டிக் கூறியுள்ளார். புலிகடத்திற்கு முருகி னகும்பை உவமை கூறியுள்ளார் (அகம். 362) திருக்குறளையும் சிறப்பித்துப் பாடினர் (வன். மா. 23).

142. வெறிபாடிய காமக்கண்ணியர் (22 ; 98.) :—

இவர் வெறியாடலைப் பாசாட்டி வருணித்துள்ளமைவால் “வெறி பாடிய” என்ற அடை கொடுக்கப்பெற்றார். புறத்தில் இவர்பாடியன வாக இரண்டு பாடல்கள் காணப்படுகின்றன (புறம் 27 ; 302.).

143. வேம்பற்றார்க் குமரனார் (157.) :—

குமரன் என்பது இவரையற் பெயர். வேம்பற்றார் திருகெல் வேலி ஜில்லாவிலுள்ளதோர் ஊர். அருஞ்சரத்தில் வேடர்கள் கள்ளை மிகுதியாகக் குடித்துவிட்டு வேட்டைவெறிகொண்டவர் களாய் வழியே போவாரைக் கொல்லுங் கொடுமையினை வருணித் துள்ளார். வல்லரன் முல்லைத்துறையில் இவர் பாடிய பாடல் புறத் தில் (317) காணப்படுகின்றது.

ஆசிரியர் பெயர் காணப்படாத பாடல்கள் :— 114 ; 117 ; 163,

தொகுத்தோர் வரலாறு

மகரை உப்பூரிசுடி கிழார்மகனாவார் உருத்திரசர்மர்.

இவர் முருகுக் கடவுளுடைய அவதாரம். ஒரு சாபத்தினால் மூங்கைவாய் வைசிய வஞ்சனத்தில் உப்பூரிசுடி கிழார்க்கு மகனாக அவதரித்தனர். இறைவனா, ரியற்றிய கனவியல் என்ற அகப் பொரு ளிலக்கணத்திற்கு நக்கீரர் இயற்றிய உரையைக் கேட்டுப் பதத்தொழும் பதத்தொழும் மெய்ச்சீர்த்து ஆனந்தக்கண்ணீர் உருத்தது. அதனை மெய்யுரையென்று அறிவித்தனர். மகரை மருதவிளங்கனா ரியற்றிய உரைக்கும் ஒரோவிடத்துக் கண்ணீர் உருத்தனர் (இறை. களவு. பாபி.வுரை.). இவருக்குக் கூர்மையான செவியுணர்வுண்டு. இஃது 'இவரைப்பற்றிய இத்தாற்பாபிரத்தில் வந்துள்ள "தோலாச்செவியான்" என்ற அடையினால் அறியற்பாற்று. இவரைக்கொண்டு உக்கிரப், பெருவழுதியார் இவ்வக நானுற்றினத் தொகுப்பித்தார்.

தொகுப்பித்தோர் வரலாறு

பாண்டியன் உக்கிரப்பெருவழுதியார்

இவர் பாண்டியன் கானப்பேர் கயிலத்தத் உக்கிரப் பெருவழுதியரசர். இவர் வரலாற்றைப் பாடினார் வரிசைவிற் கண்டு கொள்க.

அரசர் முதலியோர் வரலாறு

[இவ்வரலாறு பெரும்பாலும் அகநானூறு
எம்பெருமான் பட்டவளவே வரையப் பெற்றதாகும்.]

1. அகிதை (76, 113, 208) :—

இவன் சிறந்த கொடையாளி. பொருநர்க்குக் களிற்றுப் பரிசில்
ஈடுவான் (அகம். 76). இவன் கோசர்க்களால் ஒருகால் காக்கப்பெற்
ருன் (அகம். 113). தம் கணவனை நிறுந்து துன்புற்ற, வேண்மகனின்
பூசலைக் களைந்தோன் (அகம். 208). இவன் அருதை என்றும்
கூறப்படுவான். இவன் மார்பில் பகைவர் சக்கராயுதம் தைத்தது
என ஒருபொய் வார்த்தை பிறந்தது (புறம் 223).

2. அருதை (96) :—

இவன் ஒரு சோழன் மகன். சோழர்க்கெல்லாம் இவன் மகன்
முறையாக நின்றான் என்பர் நச்சினூர்க்கினியர் (தொல். சொல். 161).
இவட்குத் தந்தையாம் முறையினான சோழன் இருபெரு வேந்த
ரைப் பருவூர்ப் புறத்தலையில் தாக்கிவென்று அவர் களிற்றைக் கவர்ந்
தனர். இவ்வாறன்றைக் கூறியவர் மருதம்பாடிய இளங்கடுங்கோ.

3. அஞ்சி (352, 372) :—

இவனது இயற்பெயர் கெடுமிடல் என்பது (பதிற். 32). அநி
கன் என்றும் வழினி என்றும் இவனுக்குப் பெயர்கள் வழங்கப்
பெறும் (அகம். 105, 142, 162, 211, 325). இவனுக்குக் குதியா
மலை யுரியது (அகம். 372). அஞ்சியின் ஏவலினையர் நிரைகவர்தம்
சிறப்புக் கூறப்பெற்றுள்ளது (அகம். 105, 372). இவனது வெற்
புகத்தில் பசும்பூட் பாண்டுவன் தன் களிறுகளைப் பரப்பினதாக
(அகம் 162) அறியலாம்.

இனி வழினி என்பான் பெருவேந்தனாகிய வளவன் ஏவற்படி
வரலாமையால், அவ்வளவன் மறவனான மந்தி இவ்வெழினியைப்
புற்றிவந்து, பல்பைப் படுக்கித் தன் வெண்மணிவாயிற் கதலில்
அமுத்தினான் (அகம். 211, 325). அதிகனென்று நூலவன் பாழிக்

கண்ணே மிருதிலியாற் கொல்லப்பட்டதாக அகம் 142 ஆம் பாட்டால் அறியப்படுபாலும், அப்பாட்டில் “அதிகற் கொன்று” என்றிருப்பது “எயினற் கொன்று” என்றிருத்தல் வேண்டுமென ஊகிக்கப்படுகின்றது. (அகம். 181, 205; புறம் 230 ஆம் பாடல்களை நோக்கியதிக.) நல்வெழிணி என்றொருவர் பரிபாடலில் 13 ஆம் பாட்டைப் பாடியவராகக் காணப்படுகிறார். அவர் இவ்வதிகமான் நெடுமாவர் அஞ்சியின் மாயனைச் சார்ந்தவரெனக் கொள்ளலாம்.

4. அண்டர்மகளிர் (50) :—

இவர் தொழுநாள் யாற்றக்கொண்டிருப்பது கோதுலத்தில் ஸ்ரீ கண்ணபிரானுடன் விளையாடிவந்த இடைப் பெண்களாவர். இவர் தேவ ஸ்திரீகளின் அம்சமாவார். இவர்கள் வஸ்திரமில்லாமல் யழுநாள் யாற்றில் நீர் விளையாட, அது பிழம்பென்றுகண்ட ஸ்ரீ கண்ணபிரான், கரையிலிருந்த அவர் ஆடைகளைக்கவர்த்துகொண்டு குருந்தமாதது ஏறிக்கொண்டார். அவர்கள் நூணித் தாம் செய்தது பிழம்பென்றுணர்ந்து நம் வஸ்திரங்களைத் தருட்டடி வேண்டுமளவில், அவ்விடத்திற்குப் பலராமன் வந்தாராக, அவர் பராவண்ணம் கல்லாரும், ஓருயிர்க்க மறைந்துகொள்ள ஸ்ரீ கண்ணபிரான் அக்குருந்த மாததுக் கொம்பைத் தாழ்த்துக் கொடுத்தார். அக்கேசரியர் அதில் மறைந்துகொண்டனர் என்பது வரலாறு. இவரைப் பாடியவரவர் மதுரை மருதனினராகலாம்.

5. அந்தி (41) :—

இவன் சேரனுடைய படைத்தலைவரில் ஒருவன். இவனும் நன்னன் முதலியோரும் பெரும்பூட் சென் னியை எதிர்த்து, அவன் சேனாபதி பழையனைக் கொன்றுவிட, அச்சென்னி சினஞ்சிறந்து கொடும்போர்செய்து சேரன்படைமுதலியான கணையனை அகப்படுத்திக் கழுமலத்தை வென்றுகொண்டான். இவனைப் பாடியவர் குடவாசிற் கீர்த்தனார்.

6. அலியன் (271) :—

இப்பெயர் அனைவரின் எனவும் வழங்கப்படும். இவன் ஒரு கொடையாளி. இவன்மலை மேகங்களால் சூழப்பெற்றுள்ளதென்று வருணிக்கப் பெற்றுள்ளது. இவனைப் புகழ்ந்தவர் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தரசர் செங்கண்ணனார்.

7. ~~316760~~ (45, 126, 145) :—

இவன் தீதியனுக்கு உரித்தான ஒரு புன்னைமரத்தை விரும்பி, எவ்வியென்பான் கன்மொழிகூறி அடக்கவும் அடங்காது (அகம், 126), அடங்கை வெட்டி விட்டான் (அகம், 45: 145), உடனே தீதியன் இளமூன்று, குறுக்கைப் பறந்தலையின் அன்னியோடு போர் புரிந்து, அவனைக்கொன்று விட்டான் (அகம், 126). இவனைப் பாடியவர் வெள்ளிவிநியார், நக்கீரர், எய்யமூரர்.

8. அண்ணாமலை (196 ; 262):—

இவள் ஓரழகுவாய்ந்த பெண்மணி. இவள் தந்தையை லேர்முதல்காசர் கண்ணாக்கினைந்து அலமாளப்படுத்தினிட (அகம். 196; 362). இவள் மிகச்சினந்து அக்கிரகாசரை அழித்து விதியதென்ற சபதம் செய்து, கலந்து உண்ணாமலும் வெளிய வஸ்திரம் உடாமலும் தான் கொண்ட சினக்கோலத்தை மாற்றாமலுமிருந்து, குறும்பியனுக்கும் திதியனுக்கும் அக்கிரகாசர்தான் பனையுண்டாடும்படி உலாத்து, அக்கோசரைக் கொல்லுவித்துச் சினந்தணிந்து, பேருலையுமெய்தி, அத்திநியனது அழகுதைக்கண்ணை பண்டைக் கோலத்தோடு செருக்கும்து உலாவினாள் (அகம், 196). இவளைப் பழையவர் பாணர் பூதப்பயன்முதிர் விழப்பயன்புல பண்புலாயைத் திருநெல்விபாற் பித்தல்கர் திருநெல்விபாற்

9. க. அய் அன்ம. ரன் (69; 152; 198):—

இவன் கடைபிடிப்பவர்களில் ஒருவன் (புறம். 138). இவன் நாட்டில் கவிரமலை உன்னது (அகம். 195), இவன் காடுகளில் சிறந்த யானைகள் பலவுள் (அகம். 134), இவனது தலைவாற்றி ஞான மலை மிக்க வளமுடையது, இவனது படைவீரர் மாற்றதகர் ஆரண் களைப் பொடியாக்கும் விறிறும் படைத்தவர் (அகம். 69). இவனைப்பொடியவர் உமர்சித்திரப்பகைவர் பாங்கொற்றனர்; பரணர்

10. ஆத்ய எயினன் (143; 181; 208, 396):—

இவன் சிறந்த வீரனும் கொடை-யாளியுமாவான் (அகம். 131)
 வயினை என்றும்மயால், வேட்காபிவனாவான். இவன் பாயி-
 கலவேய் நிஞ்சிவோயி போர்த்தொடித்து, அர்ப்போரிற் கொன்று
 பெருமான் (அகம். 396). இவனைப் பாயவன் பாயவன்.

11. ஆட்டனத்தி (76, 282, 236, 376, 396):—

இவன் வஞ்சிக்கோன் ஆகிய சேர அரசன் (சிலப், வஞ்சின. அடி 11; 13). ஆட்டன் என்றமையானும், பொருநன் (அகம் 76) என்றமையானும் இவன் கூத்தராவதில் தேர்ச்சியுள்ளவன் என்று தெரிகிறது. சேரர்க்கு ஆதேல் வழக்குண்மை ஆடுகோட்டாட்டுச் சேரவாதன் துணங்கையாடினமையால் அறிவலாவது (பதிற். 52). இனி இவன் சரித்திரம், வருமாறு: கரிகால் வளவனுக்கு கல்லிசைப் புலனாவாய்ந்த (குறுற். 31) ஆதிமந்தி என்னும் பெயரிய ஒருமகன் சேரவரசனான இவ்வாட்டனத்திக்கு வாழ்க்கைப்பட்டிருந்தான். அக் கரிகால் தன் சுற்றத்தோடு கழாஅர்ப் பெருந்துறையில் காவிரியின் புதுப்புனல் வருகையைக் கொண்டாடி விழாச்செய்ய, அதற்கு வந்திருந்த அவ்வந்தி அப்புனலிற் பலவகையாகக் கூத்து ஆடி விளையாடக்காவிரி அருளைக் காணித்து அவளை இழுத்துக்கொண்டுபோய்க் கடலில் ஒளித்து விட்டது. அஃது அறியாத ஆதிமந்தி கலுழந்த கண்ணளாய்ப் பலவிடங்களிலும் தேடி உழன்று, கடைசியாகக் கடற்கரைக்குவர, ஆங்கு மருதி என்ற ஒருத்தி அவ்வாட்டனத்தியை மூவ்வாதிமந்திக்குக் காட்ட, அவள் மிகமகிழ்ந்து கணவனோடு தன்னாடு சென்றடைந்தான் என்பதாம். இவன் அத்தியென்றும் கூறப்படுவான். இவ்வாவாற்றை விரித்தவர் பரணர்,

12. ஆதனெழினி (216):—

இவன் செல்லிக்கோமானாவான் (அகம் 216). இவனைப்பாடியவர் ஐயூர் முடவனார். வாட்டாற்று எழினியாதன் என்பான் ஒருவன் புறத்தில் (396) காணப்படுகின்றான். இவ்விரண்டும் ஒருவரோ வேறோ தெரியவில்லை.

13. ஆதிமக்தி (45; 71; 135; 222; 238; 396):—

இவன் கரிகால்வளவனது மகன். வஞ்சிக்கோவாகிய ஆட்டனத்திக்கு வாழ்க்கைப்பட்டான். ஒருகால் இவன் தன்கணவனோடு கழாஅர்ப்பெருந்துறையில் நடந்த காவிரிப் புதுப்புனல் விழவிற்ரு வந்திருந்தபோது, அப்புதுப்புனலிற் “கல்லாயானைக்கடிபுனல் கற்றென” அவ்வந்தி கர்த்தனஞ்செய்து நீராடினாளுக, அவ்வழைக்கக்கண்டு மீமாவித்துக் காவிரி அவளை இழுத்துக்கொண்டுபோய்க் கடலில் ஒளித்துவிட்டது. அஃதறிந்த ஆதிமந்தி பெருந்துத் திசைகள் காணும் அவளைத்தேடிக்கொண்டு, கண்டாராவனையும், “என்

கணவன், 'சுச்சினன் கழலினன், தேன்தார் பார்பினன்' (கணவன்) பொலிந்த வனப் பைம தேரியத், சுரியவம் பொருளன், 'அவனைக் கணவரோர்' என விசாரித்தும், ஒருவரும் சொல்லாமையால், ஊரிரி சென்றவழியே சென்று, காலை அடைந்து அங்குத் தேட, மருதியென்பான் அவனை அவனுக்குக் காட்ட, அவன் கணவனைத் தழுவிக்கொண்டு தன்னுமிவந்தடைந்தான். இவன் கீல்லிசைப் புலமைவாய்ந்தவன் (குறிஞ், 31). வெள்ளி விதியாராற் புகழ்ந்து பாடப்பெற்றவன் (அகம், 35). இவன் கதையை விரித்துக்கூறியவர் பரணர்.

14. சூரியப்பொருளன் (356):—

இவன் சூரிய நாட்டிலுள்ளனானிய சிறந்த மல்லன். இவனுக்கும் பாணனுக்கும் மற்பொருள்கூடாக, அப்போரின் பாணன் இவனுள் தோல்வியுற அடைக்கண்டி, கணையன்னாணி மறைத்தான் இவனைப்பாடியவர் பரணர்.

15. சூரியன் (276; 336; 396; 398):—

இவர் வடநிலைக்கண்ணே வாழும் ஒரு பெரும் குழலினர். இவருக்கும் தமிழ் அரசாங்கும் படைகளும் போர்விளைந்து வந்தது (அகம், 336). ஒருகால் இவர், தமிழ்சாட்டிற் பிரவேசித்துச் சோழ ரோடு போர்தொடுக்க, அச்சோழரால் வல்லத்துப்புறமிளையின் இவர் படையறிந்து தேற்றனர் (அகம், 336). மற்றொருகால் பெருஞ்சோலாதன் வடநாட்டின்மேற் படைசெலுத்திச் சென்று, அவ்வாசியரை அலுறத்தொக்கி அவர் அரசரைப் பிணித்துத் தன்னு விற்பொறியை இமயத்துப் பொறித்து மீண்டான் (அகம், 396). இவ்வாசியர் பிடிவாய் பழக்கி அவற்றைக்கொண்டு களிற்றைப் பிடிக்குந்தொழில் கற்றவர் (அகம், 276). இவருக்கு நிய, மலை இமயவரை, இவரை அகத்திற் கூறியோர் புதுநாள், பனைவக் கொட்டிலார், இம்மென்கோளுர்.

16. இராமன் (10):—

இவர் தசரதர் குமாரர், இவர் தம் பத்தினியைத் தேடித் கொண்டி, சுக்கிரீலன் முதலியவரான விமர்சனரடன் தனுஷ்கோடிக்கு வந்து, ஆங்கு ஒரேமயத்தடிகில் தங்கி, சுமுத்திரத் தைக்கூடத்து இலக்கைக்குப்பேரரும் விஷயமாக அல்லாண்ட விரிந்த

ஹூடன் மந்திராவோசனை செய்யத் தொடங்குகையில், அவ்வாறில் புடகன் மிகுதியாக ஒலிக்க, அவ்வொலியை அறித்தனர் என்பது வாலாறு (அகம், 70). இதனைப் பாராட்டிக்கூறியவர் மதுரைத் தமிழ்க்குத்தன் கடுவன்மன்னனார்.

17. இறங்கோவேண்மான் (36):—

இவன் வேளிர்மரபினன் (புறம், 201); சிறந்தவீரன்; கபி னர் வேண்டவும் பாரி மகளினை மணக்க மறுத்தவன். இவன் தலை யாலங்காணப்போரில் நெடுஞ்செழியனார் கொல்லப்பட்டான். இவ னைப்பாடியவர் நக்கீசர்.

18. இளம்பெருஞ்சென்னி (375):—

இளஞ்சேட் சென்னியென்றும் இவன் வழங்கப்படுவான் (புறம், 370; 378). இவன் பாழியை நூறி, ஆக்கு எடுத்தவந்த வகைவாகத் தலைசுவட்டினான். இவனை அகத்திற்பாடியவர் இடை யன் சேந்தன் கொற்றனார்.

19. உதியஞ்சேரல் (45; 65; 168; 233; 359; 389):—

இவனுக்கு வானவரம்பன் உதியஞ்சேரல் என்றும் பெயர் வழங்கப்பெறும் (புறம், 2; அகம், 43; 359; 389). இவன் வே ளாற் கடலோட்டினான் (அகம், 45). மாற்றார் அரணை அழிக்கும் சிறந்த வீரன். பிறர் காடுகளை வென்றுதன் வசமாக்கிக்கொண்ட வன். பரிசிலர்க்கு வரையாறு கொடுப்பவன் (அகம், 65). இவன் தன் பிள்ளைகளுக்குச் செய்யும் பிண்டக்கிரியையில் பெருஞ்சேர ளு கொடுத்ததொற் பெருஞ்சேரற்று உதியன் சேரலாதன் எனவும் (புறம், 2) அழைக்கப்படுவான். அப்பெருஞ்சேரறு கொடுத்தகால த்து, இவனது அட்டில் குழுமூரின் கண் அமைக்கப்பெற்றிருந்தது (அகம், 168) அக்குழுமூரின் கண்ணே ஆக்கள் மிகுதி. புறத்தில் (2) “நகைப் பதினமர் பொருதுகளத் தொழியப் பெருஞ்சேரற்று மிகுபதம் வடையாறு கொடுத்தோய்” என்றும், அகத்தில் 289) “மறப்படைக் குதிரை மாளு மைந்திற், தறக்க மெய்திய தொய்வ ன்விசை, முதிபற் பேணிய உதியஞ் சேரல், பெருஞ்சேரறு கொடுத்த ஞான்றை” என்றும் வந்துள்ளமையால், பாரதப்போரில் இருதிருந்துப் படைக்கும் இவன் உணவளித்ததோடு, அப்போரில் சிறந்தவர்க்கு இவன் பிண்டக்கிரியையும் செய்தான் என்று இவன்

சாலாகும். அக்காலத்துக் குறியையும் கெடியவமான கூனிச்சுற்றிய இவனைச் சூழ்ந்திருந்தது (அகம். 233). இவனுடைய நாட்டின் வெளியும் என்னும் ஊர் மிகச்சிறப்பற்றுகின்றது (359). இவன் புதல்வர் இமயவரம்பன் கெடுஞ்சேரலாதனும், பல்யானைச் செல் கெழுகுட்டிவனுமாவர் (பதிற். 2, 3 பதிகங்கள்).

20. எருமையூரன் (36; 115; 253;—

இவன் எருமை என்றும் கூறப்படுவான் அகம். 115; 253). இவனது ஊராகிய எருமையூர், கு-நாட்டின்கண் ஊள்ளது (அகம். 115). இவன் வடிக அச்சன் (அகம். 253); ஐம்பெருவேளிஞன் ஒருவன் (புறம். 19, உரை). இவன் சீரை கவருகு சிறப்பு வியப் புறக் கூறப்பட்டுள்ளது. இவனைப் பரிசுயவர் நச்சிரளுரும், மாமூலனானும், தலையர்லங்கானப் பேரின் இவன் நெடுஞ்செழியனார் கொல்லப்பட்டவன்.

21. எவ்வி (115; 126; 266; 366;—

இவனது நாடு பிழலைக்கூற்றமெனப்படும். இக்கூற்றம் காகிரி யால் நீருட்டப்பெற்றுப் பயங்கெழுமியதாய் விளங்கிற்று. மின் சிற்கும் பாண்மகள் அம்மீனுக்கு விலையாக கெடுலைப் பெறுத முத் துக்களைப் பெறுவனென இந்நாட்டின் செல்வாதிருதியை நச்சிர பாடாட்டிஞர் (அகம். 126). மாங்குடி மருதனும் "தாக்கான்றை புன் னல்லுள் கெழீஇய வேம்பு விலை மாலை எவ்வி" (புறம். 24) என்பர். குடலூயிற் சீரத்தனும் "பொலம்பூன் எவ்வி நீழ லன்ன" என்பர் (அகம் 366). மற்றும் இவன் நாடு மருத நில மும் செய்தல் நிலமும் மயங்கியுள்ள தென்று மேற்சொன்ன மருத னரும் சீரத்தனும் புகழ்ந்துள்ளார்கள் (புறம் 34; அகம். 366).

இனி தீவ்வெவ்வி தொன்முதிர். வேனிர் குடிவிறுன்றினு ளவன் (புறம். 34). இவன் சிறந்த கெட்டையாளியேயென்றி ருநிலைமை தவறுதலனுமாவன் (அகம். 115; 136; புறம். 31; குறுக். 19). இவன், அன்னிக்குப் பல்லாது புத்திசொல்வித் திதியனது புன் னையை வெட்டவேண்டாமென்று அடக்கினவன். இவன் தலையவன் கானத்துச் செருவென்றுகொண்ட நெடுஞ்செழியனும் மன்ன யிலுறத்தாராங்கண் வெல்லப்பட்டுத் தனது முத்தூற்றையு மிழலைக்கூற்றத்தையுட் இழந்தான் (அகம். 266). "எவ்விநீழ்த் தொழில்" என்றும் (அகம். 115). 25. எவ்வி சிறந்தவனுமை

என்றும் (குறுந். 19.), கூறப்பட்டுள்ளமையால், இவன் அக் கொடுஞ் செழியனாலேயே செருவிடை வீழ்ந்தான் போலும். இவன் தலை மறவோன் எனப் பாராட்டப்படுவான் (அகம். 266).

22. எழின் (36):—

இவன் எழின் அதிகமான் தாயாநிகளில் ஒருவன். இவன் தாயாலவ்வளவாதுப் போரில் கொடுஞ்செழியனால் வென்று கொல்லப் பட்டான் (அகம். 36, புறம். 77.). இவன் ஐம்பெருவேளிருள் ஒருவன் (புறம். 13உஉ.).

23. ஏற்றை (44):—

இவன் சேரன் படைத்தலைவன்; பெரும்பூட் சென்னியைக் கழு மலத்தில் எதிர்த்தவன். ஏனையோன் என்பதொருவன் புறத்துக் (157) கூறப்பட்டுள்ளான். இவ்விருவரும் ஒருவரோ வேறோ தெரியவில்லை.

24. ஐயை (6):—

இவன் சிறந்த அழகுவாய்ந்த பெண்மணி (அகம். 6). இவன் கற்புடைமை கோங்கித், தித்தன் “ஐயை தக்கை தித்தன்” எனப் பட்டான் (அகம். 5). இவன் தக்கை தித்தன் வாலாற்றை அவன் பெயர் வரிசைபிற கண்டுகொள்க. இவனைப் பாடியவர் பரணர்.

25. கங்கன் (14):—

இவன் சேரன் படைத்தலைவரில் ஒருவன். பெரும்பூட் சென்னியால் கழுமலத்தில் வெல்லப்பட்டோன் (அகம். 14).

26. கட்பு (11; 226):—

இவனும் சேரன்படைத் தலைவரில் ஒருவனே. முற்சொன்ன பெரும்பூட் சென்னியோடு போரேற்றவன். ஒருகால் இவன் உறையூர்த் தித்தனோடு போர்புரியவந்து, இரன்ற பறிவிருக்கையில், அத்தித்தன் காளையையில் முழக்கப்பெறும் “பாடின நெண்கிணைப் பாடுகேடல் அஞ்சி”ப் பொராத ஒடினோன். இவனைப் பாடியவர் குடவாழிற் கோத்தனாகும், பரணருமாவர்.

27. கடல்கெழு செல்வி (3; 9):—

இவர் இலக்குமி தேவியாசுவரர். இவரைப் பாடியவர் அம்

28. கடலன் (81) :—

இவன் சிறந்த சூரனேயன்றி இரப்போர்க்கு வலமாய சேலான். இவனது ஊர், விளங்கில். இவனைப் பாடியவன், ஆலம் பேரிசாத்தனார். சாகுமை வெளியனார்க்கு மகனாராகிய கடலனாகும் இவனும் ஒருவனோ வேறோ தெரியவில்லை.

29. கண்ணனேழின் (197) :—

இவன் எழின் வம்சத்தினதச் சார்ந்தவன். இவன் முதலுண் மத்துக்கிணைவன். சிறந்த வீரன். இவன் வம்சத்துவந்தாரான கண்ணேழின் என்பார் பரிபாடலின் 13ஆம் பாடலாகிய திருமாவளகுரிய பாட்டைப் பாடியுள்ளார்.

30. கணையன் (14 ; 306) :—

இவன் சேரன்படைத்தலைவன் (அகம். 41). பெரும்பூட்சென்னியோடு கழமலத்திற் பொருதவன். ஆரியப்பொருநனுள் பாண்டி மற்போரில் தோல்வியுற, இவன் காணி மறைந்தான் (அகம். 386).

31. கபிலன் (78) :—

இவர் பெரும்புலவர். இவர் வாலாற்றைப் பாடினோர் வரிசை கிற்கண்டு கொள்க.

32. கரிகால்வளவன் (55 ; 125 ; 111 ; 316 ; 376) :—

இவன் நெருப்பினுற் கூடப்பட்டிக் கால் கரிந்தானுதலால், கரிகாலன் எனவும், சோழர் மரபினானுதலால் வளவன்னையும் (பழ. 105.) கூறப்படுவான். இவன் சிறந்த வீரன். பெருஞ்சேலாதனோடு வெண்ணிப் பறந்தலைக்கண்ணே போர்செய்து ஆவளைப் புண்ணுறச்செய்தோன். புண்ணுற்ற அச்சேலாதன் காணித் தான் கொண்ட வானொடு வடக்கிருந்தான் (அகம். 37). இவ்வெண்ணிப்போரில் அச்சேலாதனுக்குத் துணையாய்ப் பாண்டியனொருவனும் வேளிர் குடிபினான் பதினொரு கூட்டத்தினரும் வந்து தோற்றோடினர் (அகம். 296 பொருள், அடி. 143-147). இவன் மகனான ஆதிமந்தியின் கணவனுன் சூட்டனாத்தி யுறாட்ப் பெருநுறைமககண் காவிரிப் புதுப்புனலில் இவன் காண நர்த்தனஞ்செய்து கிராமியபோது காவிரி அஸ்வத்திகையக் கடலிற் கொண்டொளித்தது (அகம். 376). இவன் ஒருகால் வானகப்பறந்தலையில் ஒன்பது மன்னரை முதியடித்தான் (அகம். 125). இவனுடைய

இவன் அரசரிமைமறிந்து மின்பு அதனை பெய்தியவன் (அகம். 131; புற. 105). இவனுக்குரித்தான இடையாறு என்னும் ஊர் சிறந்த செல்லமுடையது (அகம். 141). இவன் வரலாறு மிகப் பெரிதாதலால், என்னைச் சுருக்கியே வரையப்பட்டது.

33. கவுரியர் (70; 312):—

இவர் பாண்டியராவர். இவரது நாட்டில் திருவணங்கரை உள்ளது (அகம். 70). இந்நாட்டினுள்ள மலையொன்றி னிடத்து சீரிழி மருங்கிலே வரையாமகனின் சிவர் தென்னன் ஒருவன் தொடர் வண்ணம் கரந்தனர் (அகம். 312).

34. கழுவன் (35; 365):—

இடையர் தலைவனாக கழுவன் என்பனொருவன் பதிற்றப் பத்தில் கூறப்படுகொன் (பதிற். 71). இவனும் அவனும் ஒருவனே என்று சொல்லக்கூடவில்லை. இவன் சிறந்த புகழுடையான். இவனது ஊராகிய காமரில் புகத்தால் தாப்பட்ட வேங்கைமரம் உள்ள தென்று மதுரை மருதனினைகரைர் கூறுகின்றார். இவனது காமரைப் பதினான்கு குடிவினராகிய வேளின் ஐருங்குசேர்ந்து அழித்தனரெனப் பரணர் கூறியுள்ளார். காமரென்றும் பாடம்.

35. கணங்காய்க்கண்ணி நாழ்முடிச்சேரல் (199):—

இவன் சிறந்த சேரலரசன். இவன் தந்தை சேரலாதன் (பதிற். 10, பதி). இவன் சிறியவனாக இருக்கையில் இவனது நாட்டை வெட்டிடனும் என்னன் முதலியோரும் கைப்பற்றிக் கொண்டனர் (பதிற். 32; 19). இவன் காணப்படுவமெய்தியவுடன் சிறந்த வீரனாகி, வெட்டிடலைச் சாய்த்து (பதிற். 32), மேற்றிசைக்கண் ணுள்ளபெருந் துறைச் செருவில் எண்ணிப் பொருதொழித்துத் தான் முன்பு இழந்த நாட்டை மீளப் பெற்றான் (அகம். 109).

36. காரி (37; 209):—

இவன் பண்டையன் திரிமுடிக்காரி எனவும் கூறப்படுவான்; இவன் திருக்கோவலூர் அரசன். முன்னர் இவனது ஊராகும் (அகம். 209). இவனது பெண்ணையாற்றுத் கொடுங்கால் என்னும் ஊரை சிறப்பிப்பெற்றவன் (அகம். 37). இவன் அகையெழு நெய்க்கூடில் ஒருவன் (புறம். 150). இவன் தன்னை ஒத்த வுள்ள

கைப்பற்றியிருந்த கொல்லி மலையைச் சேலுக்கு உட்படமாகக்
கொண் (அகம். 209). இவன் வரலாறு விரிவஞ்சி விடுக்கப்பட்டது.

37. தானமர் சேவலி (345) :—

இவன் துர்க்காதேவியாவான். இத்தெய்வமகன் வழிற் குன்
டுத்தாக்குக் காவலாக வெண்கரற் புலிப்படைகளை அருளினன்.

38. கிள்ளிவளவன் (346) :—

இவன் சுடலாங்கண் பழையன் மாறனைப் போரிற்சாய்க்கக்
கோதைமார்பன் மிக உலந்தான் இளஞ்சோலிரும் பொன்னாறு
வெல்லப்பட்ட இளம் பழையன் மாறன் (பதிற். பதி. 90). இவ்
பழையன்மாறனுக்குத் தம்பிபொலும்.

39. குறும்பியன் (262) :—

இவன் திதியனுடன் சேர்ந்து, அன்னியமிஞ்சி உரைத்ததனால்
கோசரை உயிர் செகுத்தான்.

40. கோமோடி (159) :—

இவன் ஒரு சிறந்தவன். இவன் குறும்பொறை மலைக்குக்
கிழ்பாறுள்ள ஆழமரில் வசித்தவன். பெரிய யானைப்படைபுடன்வந்து
பேசேற்ற வானவனை வென்று, தன் ஆழமரைக் காத்தவன்.

41. கோசர் (113; 90; 113; 196; 205; 216; 231; 262) :—

இவர் வீரர்களுகிய ஒரு குழுவின், "காதுர்க்கோசர்"
(குறும். 15) எனப்படுவர். அகத்தில் துணுகாட்டிக்கோசர்; சென்
றுர்க்கோசர்; பொதியிற் கோசர் (அகம் 113; 90; 231) என்
பார் கூறப்பட்டுள்ளார். "இரும்பிடம் படுத்த வடுவடை முகத்
தர்" எனவும்சிறப்பிக்கப் பெற்றுள்ளார். "கன்றல் காவையும் ருட்டிற்
கோசர்" எய்ச் சென்று வழிப்படுஉம் திரிபற்ற அறிவையுடையார்
(அகம். 113). இவர்களுற் சிலர் அன்னியமிஞ்சி தந்தையைக் கண்டனை
தமை காணமாகத் திதியனாலும் குறும்பியனாலும் கொல்லப்பட்ட
னர் (அகம் 196; 262). மற்றொருமுறை பொலம்பூட்கின்னி என்
பான் இக்கோசாது படையைதறி, அவர் சிலத்தைக்கொ
கொள்ள விரும்பினான்.

42. கோதை மார்பன் (346) :—

கிள்ளிவளவன், சுடலிலே பழையன்மாறனைச் சூக்க இவன்
புதிதும் உலந்தான்.

13. சிவபெருமான் (கடவுள்வாழ்த்து; 151):—

இவர் திரிமூர்த்திகளுள் ஒருவர். இவ்வகத்துப் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவஞரால். இவர் கொண்கறமால் ஆவரித்தவரும், மார் கெடுத்து யஞ்சேர்ப்பத முடையவரும், துதலிடத்துக் கண்ணு டையவரும், கைகிடத்துக்குந்தாவி, மழு, சூலம் என்றவற்றை யுடையவரும், ஏற்றை ஊர்ந்தவரும், உமையெடு சேர்ந்தவரும், செல்வானைச் சேர்ந்தவரும், வக்கிர தந்தக்கணிகையவரும், சிவந்த சடையுடையவரும், சென்னிமிடத்துப் பிறையை யுடைய வரும், அனரையில் புலித்தோலுடையவரும், சாமவேதம் பாடினமணி மிடற்றினை யுடையவரும், அத்தனை வடிவினருமாகப் பரவப்பெற் றுள்ளார். “நான்மறை முதுதால் முக்கட் செல்வன்” எனப்பர வாரப் பரவப்பட்டுள்ளார் (அகம் 181).

14. செம்பியன் (36):—

இவன் தலையாலங்கானத்தே செங்கஞ்செழியனால் செருவில் வெல்லப்பட்ட ஒருசேரமுன். இவனைப்பாடியவர் கக்கீரர்.

15. செல்லிக்கோமான் (216):—

இவன் காட்டில் பல துளங்கோசர் வாழ்ந்தனர். இவனுக்கு ஆதனொழிவி என்றுபெயர். ஒரு கவிற்றிசேரடி இவனுக்குப்போர் சிகழ்ந்த காலாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

16. சேரல் (36):—

இவன் தலையாலங்கானத்திலே செங்கஞ்செழியனால் செருவில் வெல்லப்பட்ட சேர அரசன். இச்சேரல் யானைக்கட் சேய்மாந்தரன் சேர விரும்பொழை ஆன்று. செங்கஞ்செழியனால், ஆலங்கானத்து வெல்லப்பட்ட இருபெருவேந்தரும் ஐம்பெரு வேளிரும் கொல் லப்பட்டு மரித்தன சென்பது 97 ஆம் புறப்பாட்டாலும், ‘எழுவர் கல்லவையுட்கக்...கொன்றுகளம் வேட்டஞானதை,’ என்ற 36 ஆம் அகப்பாட்டாலும் அறியப்படுதலாலும், யானைக்கட்சேய் மாந்தரன் போரிற்படாது, தன் காண்களை விழிநீன் கவிந்தமைபற்றி மரித்தமை 229ஆம் புறப்பாட்டான் அறியப்படுதலாலும் இது அறியப்படும்.

17. சேரலாதன் (55; 127; 347; 346):—

இவன் பெருஞ்சேரலாதன் எனவும் வழங்கப்பெறுவான் (அகம். 65). இவன் கவிசைஞாடி வெள்ளியப் பந்தலையில் பெரி

செய்து புண்ணுற்று (அகம். 55), நாணித் தான் கொண்ட வாளொடு வடக்கிருந்தான். இவன் ஒருகால் கடலிற் பிரயாணஞ் செய்து போய்ப் பகைவரது கடம்பினே அறுத்து, அதனால் (அகம். 127, 347) வீரமூரகம் செய்துகொண்டேன். மற்றொருமுறை வடகாடு சென்று, ஆரியரை அழைத்தாக்கி, அவர் அரசரைச் சிறைசெய்து இமயவனையில் தனது விற்பொறியைப் பொறித்தேன் (அகம். 396). இச்சிறந்தவீரன் பகைவர்பால் உயர்ந்த பொன்னுபரணங்களை யும் லயிாம் முதலிய இரத்தினங்களையும் வண்ணிறத்தவளவு திறையாகப் பெற்றதோடு, ஒரு பொற்பாவையையும் பெற்று னெனத் தெரிவித்தா (அகம் 127). இவற்றை இவன் மாநீதை முற்றத்துக் குவித்துவிட்டுப் புண்ணுக்கு நாணித் துறவு பூண்டு வடக்கிருந்தான் (அகம் 127). அக்காலத்துப் பலசான் ரோர் இன்பமும் துன்பமு முடையாய் இவனோடு வடக்கிருந்தனர்.

48. தலையாலங்கானத்துச் சேருவென்ற நெடுஞ்செழியன் 136; 116; 162; 175; 209; 231; 253; 266; 338) :—

இவன் சிறந்தபுலவனும் வீரனும் மாவான். இதனைப் புறநா ளுற்று 72ஆம் பாடலால் அறியலாம். இவனைப் பகைத்துச் சேர்ன் சோழன் முதலியோர் போர்க்குவர, அவர்களை இவன் முதலிற் கடற்பறத்தலைக்கண் வென்றோட்டி (அகம். 116), பின்புத் தலையாலங்கானத்தளவுர் ஊர்த்திக்கொண்டிபோய், ஆங்கு அவர்களைக் கொன்றெறிந்தான் (அகம். 36 : புறம் 76; 77). இவனுக்குப் பசும் பூட் பாண்டியன் எனவும் (புறம் 76; அகம் 162; 231; 253; 338), பசும்பூண் வழுதி (நற். 356) எனவும், பசும்பூண் (அகம் 266) எனவும் பெயர்கள் வழங்கப்பெறும். இவன் கொங்கர் தலைவனான அநிகுனை (குறார், 393) வென்று, அவன் வெற்பகத்துத் தன் களிறுகளைப்பரப்பினான் (அகம் 162; 253). இப்போர் வரகைப்பறத்தலையில் நடந்ததென்று நெடு குறுர் தொகைப்பாடலால் அறியலாம். மற்றொருகால் இவன் கீரேஜிழவனான எவ்வியின் படை வீரரைச் சாய்த்து, மணவாயிலுறத்துக்கொங்கன் உண்டாட்டு ஆடினான் (அகம். 266).

புறம் 24ஆம் பாடலால் இப்பாண்டியன் எவ்வியின் மிழவன் கூற்றத்தையும் முதலாற்றுக் கூற்றத்தையும் "கைக்கொண்டான் செய்து அதிசயவத" என்றகதைப் புகுத்தி நெடுநீரே ஊர் ஊர்

மறஞ்சாய்த் தெழுந்த வலனுயர் இனிதோட் பலர்புகழ் திருவிந்
புகப்பூட்பாண்டியன்" என இவன் மதுரைக் கணக்காயனாரைப் புக-
ழப்பெற்றுள்ளான் (அகம். 339). இவனை அகத்துப் பாடிய மற்றை
யோர் மதுரை நக்சேர்; பாணர்; ஆலம் பேரிசாத்தனார்; கல்லாட-
னார்; மதுரை எழுத்துப் பூதன்றேவனார் என்பார்.

49. தழும்பன் (227):—

இவன் பெரிய வீரனும் கொடையாளியுமாவன். உடம்பிற-
படைக்கலங்கள் பரித்த தழும்புடைமை நோக்கித் தழும்பினென்ப
பட்டான் போலும். "தமிழ் அகப்படுத்த இமிழிசைமூரசின்...
தழும்பன்" எனச் சிறப்பித்துக் கூறப்படுவான். வருநற்கு வரை
யாது சேவோனே. தூங்கல் என்னும் புலவராத் புட்ப்பெற்ற சிறப்
புடையான். இவனுக்கு ஊனார் உரிமையுடையது (அகம் 227).

50. தித்தன் (6; 122; 152; 188; 226):—

இவன் தித்தன் வெளியெனவும் வீராவெளியன் தித்தன்
எனவும் கூறப்படுவான் (அகம். 152; 188; 226). இவன்
சிறந்த வீரனே யன்றி பெரும்புலவனுமாவன் (அகம். 188). இவ-
னது தலைவர் உறையூராகும். இவ்வூரை இவன் பணகவர் எனப்
பற்றுவண்ணம் அரண்வளி மிகுத்த புறங்காடுடையதாகவும்
படைகாலனுடையதாகவும் செய்து காத்திருந்தான் (அகம். 122,
தொல். பொருள். தச். 60). இவனுக்குக் கற்பிற சிறந்தாரும் அழ-
கில் மிக்கானுமான ஐயை என்னும் பெயருடைய ஒரு மகன்
உண்டி. ஒருகால் வடிக் அச்சனான சுட்டி யென்பான் பாணனொடு
சேர்ந்துகொண்டு இத்தித்தனொடு பொருளினத்து உறந்தைக்கு அரு-
கில் வந்து பழிவிருக்கையில், அவ்வுறந்தைக்கண்ணே இத்தித்தனது
நாணவக்கண் ஒளிக்கப்பெறும் தென்கிணைப்பாடி கேட்டி அஞ்சிப்
பொரது ஒடினான் (அகம். 226). இவன் மகன் போர்வைக்கோப்
பெருநற் கின்னி.

51. திதியன் (25; 322; 331):—

இவன் பொதியிலுக்குத் தலைவன். மிக்க செல்வமுடையோன்.
தூண்டியுந்தத் பூதப்பாண்டியனது நண்பன். இவனைப் பாடியவர்
அப்பாண்டியனும், பாணரும் மாறவனாரும்.

52. நிதியன் (15; 126, 145; 196; 262):—

இவன் தலையாலங்காணத்து, செங்குந்தசெழியனால் செருவி வெல்லப்பட்ட ஐம்பெருவேனிநுள் ஒருவன், திருவழுத்தூரில் கண்ணே அரசசெய்தவன் (அகம். 196). இவனுக்கும் அன்னிக்கும் புகையுண்டாக, இவனுக்குச் சொந்தமான ஒரு புன்னை மரத்தின் அல்வன்னி வெட்டி விழத்தினன் (அகம் 15; 145). அனுகாரணமர்க்க குறுக்கைப் பறத்தலில் திருவருக்கும் போர் விளைந்தது. அதனால் அன்னி உயிரிழந்தான்.

பின்பு ஒருகால், அன்னியினியெய்ண்டான் ஒருத்தி தன் தந்தையைக் கோசர் கண்களேந்தவர் என வந்து முறைபிட, இத்திதியனும் குறும்பியனும் அக்கோசரை உயிர் செகுத்தனர். அது கண்டி அல் வன்னியினியி பெரிதும் உவந்து தோழுத்தூரில் செகுக்குற்த உலகினன் (அகம் 196, 262).

53. திருமால் (59):—

திருவாய்ப்பாடியிலே ஸ்ரீ கண்ணபிரானாக அவதரித்தருளிய முழுமுத்தகடவுள், பல்வாயிரம் கோப கன்னிகைகளுடன் விளையுண்டு செய்து வருகையில் ஒருகால் அக்கோபிகள், தமது வஸ்திரங்களைக் களையில் அவிழ்த்து வைத்துவிட்டு, சிர்வாணமாக புழுவினில் ஜலக்கிரீடைசெய்ய, அது பிழையென்றுணர்ந்த ஸ்ரீ கண்ணபிரான், அவர்கட்கு நல்வெழுக்கம் அறிவுறுத்தும் பொருட்டு அவரிட்டு வைத்திருந்த ஆடைகளைக் கவர்ந்துகொண்டு குருந்தமரத்தேறிக் கொண்டனர். அக்கோப கன்னிகைகள் நாணித் தாய் இனி அவ்வாறு செய்வதில்லை யென்று பிரதிஞ்சை செய்து, தமது வஸ்திரங்களைத் தந்தருளுமாறு வேண்டினமளவில், கம்பி முத்தபிரான் ஆண்டு வந்தாராக, அவர்க்கு எவ்வாரும் ஒருங்கே மறைந்து கொள்ளும் பொருட்டித் தாமேறியிருந்த அக்குருந்த மரத்துக் கொம்பை அவர் போமனவும் தாழ்த்துக் கொடுத்து மறைத்துவைத்தார்.

54. திரையன் (35; 340):—

இவன் ஒருகொடையானி. நெண்டைமான் இவர்திரையன் என ஒருவன் புறம் முதனிய தூல்களிற் புல்வனாகவும் வீரனாகவும் காணப்படுகிறான். இத்திரையனும் அவனும் ஒருவனே வேறே

அறியக் கூடவில்லை. இவ்வகத்துக் கூறப்படும் திரையனுக்கு உரிய ஊர் பவத்திரி; மலை வேங்கடம். இவனைப் பாடியவர் காட்டிர். இவரை மகனார் கண்ணனாரும், கக்கிரரும்.

55. தூங்கல் (227):—

இவர் ஒரு புலவர்; இவர் தழும்பனைப் பாடியுள்ளார் என கக்கிரர் கூறுகின்றனர். இவர் தூங்கல் ஓரியாரெனவும் வழங்கப்பெறுவர்.

56. தொண்டையர் (213):—

இவர் தொண்டை நாட்டினர். இவரது மலை வேங்கடமாகும். இவரைப் பாடியவர் வருக்கசுட்டிர்த் தாயக்கண்ணனார்.

57. கத்தர் (265):—

இவர் சூன்பதினமர் எனச் சரித்திரம் வல்லார் கூறுவர். இவருக்குப்பாடலிழம் உரியது. இவர் தமது பெருந்தியத்தைக் கங்கை நீரிடத்து மறைத்துவைத்தனர் (அகம், 265.). இவரைப் பாடியவர் மாமூலனார்.

58. கந்தன் (251):—

இவன் முற்சொன்ன நவந்தருள் ஒருவனே, அன்றிப் பிற ஒருவனே; அதனைத் துணிந்து சொல்ல இவ்வகப்பாட்டைக் கொண்டு இயலவில்லை. இவன்பால் மிக்க திரவிய மிருந்ததென்ற மரபுளனார் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

59. நம்பிமுத்தபிரான் (59):—

இவர் இறைவனது அம்சமாய் ஸ்ரீ கண்ணபிரானுக்கு மூத்தவராய்த் திருவவதரித்தருளினர். ஸ்ரீ கண்ணபிரான் கோபிதனது வஸ்திரங்களைக் கவர்த்துகொண்டு குருந்தமரத்து ஏறியிருக்கையில், இவர் ஆண்டுவந்தாராக, இவருக்கு மறைந்துகொள்ளும் பொருட்டு ஸ்ரீ கண்ணபிரான் தாமேறியிருந்த குருந்தமரத்துக்கொம்பை இவர் போமளவும் தாழ்த்துகொடுத்து அக்கோபிரானை மறைத்துவைத்திருந்தார்.

60. கள்ளி (152; 234):—

இவன் கண்டாக்கேப் பெருக்கினி எனப் புறத்துவழங்கப் பட்டான் (148; 149; 250). இவன் கடைபெறுவன்வகிகளில் ஒருவன்.

வன் (புறம். 154.). இவன் சோலையடுக்கத்துக் கடவுட்கார்தன் பரவலுண்டு (அகம். 152, 238).

61. நன்னன் (15; 14; 27, 142; 152; 173; 199; 208; 255; 261; 349; 358; 392; 396):—

இவன் நன்னன் வேண்டான் எனவும், நன்னன் உதியன் எனவும் (அகம். 97; 258). கூறப்படுவான். இவனுக்கு ஏழிற் குன்றமும் பாழிச்சிலம்பும், பறம்புமலையும் மலைகளாம் (அகம். 152; 356.). வலுமும்; பாழிநகரும்; பாரமும் ஊர்களாம் (அகம். 97; 15; 152.) இவன் ஏற்றை முதலானோடு கூடிப் பெரும்பூட்சென்னியை எதிர்த்தான் (அகம். 44). மிகக் வீரமுடையோனான மின்டலை வென்றான் (அகம். 152.). இவனது பாழியாங்கண் மிஞ்சின * அதிகனென்பான் ஒருவனையும். ஆஅய் எயினன் என்பான் ஒருவனையும் வென்றுகொன்றான் (அகம். 142; 208; 396.). களங்காய்க்கண்ணி நாடமுடிச்சோல் இந்நன்னனைத் துடக்கின்கண் ணுள்ள பெருந் துறைச்செருவில் வென்றெழித்தான் இழந்த நாட்டை மீட்டும் பெற்றான். ஒருகால் இவன் தன் பகையாசனோடு எதிர்த்து நிற்க வியனது, காட்டிலமர்த்திருந்தான் (அகம் 392). இவன் தன் நாட்டினையும் வெனியே தூர்த்தப்பெற்ற வரலாறு குறந்தொகை 73 ஆம் பாட்டிலும் குறிப்பிட்டுள்ளது. இவனது பாழியாங்கண் வேண்டி முதலாக்கன் வரம்பப் பொன்னைவந்துக் காப்புள்ளதாய்ச் செறித்திருந்தனர். இவன் சிறந்த கொடையாளி (அகம். 349). இவன் மலையிற் பொற்காங்குக்களுள் (அகம். 173.).

62. நீரேகிழவேன் (266):—

இவன், வரலாற்றை எவ்வி வரலாற்றானதிக.

63. நெடுவேளாவி (1; 66):—

இவன் ஆயியர் குடியிறுந்திய ஒரு கொடையாளி. வரலாற்றைக்கொப்பெரும்பெகன் இவன் மாபிற் சேர்த்தவன். இவனுக்கு ஊர் பொதினி (அகம். 61). மலையும் பொதினியாய் (அகம். 1). இவன் மழவரை ஓட்டினோன் (அகம். 1.). இவன் குறுசிலமன்னன் (அகம். 1.).

* அதிகனென்பது எயினன் எய்தருத்தல் பொருத்தமக்குமென்று நெய்தருத்தல், அதுமெயின் கலையத்தவன்பார்க்க.

64. பகம்பூட்பாண்டியன் (162; 231; 253; 266; 338):—

இவன் தலைவராகவாழ்ந்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனா
வானெனத் தெரிதலினாலே, அவன் வாழ்நறில் இவன் விருத்தாக்
தத்தைக் கண்டுகொள்க.

65. பகம்பூட்போழையன் (303):—

இவன் ஓவையாடாற் சிறப்பித்துப் பாடப்பெற்ற ஒரு சேரவ
ரசன். இவன் கொல்லிக்கு இறைவன்.

66. பண்ணன் (154; 177):—

இவன் சிறந்தவீரனும் கொண்ட யானியுமாவான் (அகம். 177)
இவன் ஊர் சிறுதுடியென்பது (அகம். 54). காணரிக்கு வடபால்
இவனுக்கு உரியதாய்ப் பிரசித்திபெற்ற ஒரு மாஞ்சேரலைபுண்டி
(அகம். 177). இவன் தென்னவன் மறவன் (புறம். 388).

நப்பண்ணனார் என்னொருவர் பரிபாட்டில் 19 ஆம் பாடலைப்
பாடியவராகக் காணப்படுகிறார். இப்பண்ணனுக்கும் அவருக்கும்
உறவுண்டே. இல்லையோ வினக்களில்லை. ஆயினும் வித்து
வானான சோழன் குறுமுற்றத்துத்துஞ்சிய கள்ளிவளவனுக்கு
இவன் நப்பானாய், அவனாற்பாடப்பெற்றவருதலால் (புறம். 173),
இவனுஞ் சிறந்த வித்துவானாவிருக்கலாமென்றும், பரிபாடல் 19
ஆம் பாடலைப் பாடியிருக்கலாமென்றும் ஊகிக்க இடமுண்டு.

67. பண்ணி (13):—

இவன் தென்னவன் மறவன். கோட்டிர் என்றும் ஊருக்
குத் தலைவன். இக்கோட்டிர் கோடையென்று வழங்கப்பெற்றுள்
ளது. “வரை சிலை சின்னி இவலனர்க் கீயும்” வள்ளியோனென இவன்
புகழ்ப் பெற்றுள்ளான். இவன் களவேள்வி பல செய்துள்ளான்.

68. பதினெரு வேளிர் (246):—

வேளிர்நாள் இவ்வகத்தில் “செழுவேளி” என்றும் “தொன்
முதிர் வேளி” என்றும் பலவகையினர் கூறப்பட்டுள்ளனர்.
இப்பதினெருவேளிர் சோழாண்டியவரோடு கூடிக்கொண்டு, வெண்
கனிப் பறந்தலையில் சோழன் கரிகாலனை எதிர்த்து வலியுழிந்தனர்.
அக்காலத்து அழக்துறிகள்கண்டிப்பெரிய ஓரவராய் உண்டாகிற்று.
அவனியோகொன்பதனை “வேளி” என்ற அழகுத்துக் கண்டுகொள்க.

69. பழையன் (44 ; 186 ; 326) :—

இவன் சிறந்த வீரனேயன்றிக் கொண்டயாளியுமாவன். சோழன் சேனாபதி. இவனுக்கு ஊர் போலர் என்பது; பேரர் என்றும் வழங்கப்பெறும். அது காவிரியாயும் நன்னாட்டின் கண்ணது (அகம். 336). இவன் கழுமலப் பேரரிற்பட்டானாகப் பெரும்பூட் சென்னி சினஞ் சிறந்து சேரன்படை முதலியான கணையனை யகப்படுத்திக் கழுமலத்தைக்கைப் பற்றிக்கொண்டான் (அகம். 44).

70. பழையன் மாறன் (346) :—

இவனுக்கும் இள்ளிவனவனுக்கும் கடலிற் பெரும் போரிகழ, இவன் தோல்வியுற்றான்.

71. பாணன் (113 ; 226 ; 325 ; 386) :—

இவன் வடநாட்டின்கண்ணேயிருந்து அரசு செய்துவந்த ஒரு வீரன் (அகம். 325). இவன் நன்னாடு உணவுப்பொருள் கிடைந்து செழிப்புற்றிருந்தது (அகம். 13). இவன் கட்டியோடு சேர்த்து உறையூர்த் தித்தன்யிது போர்க்குச்சென்று, பொராது ஒடினான் (அகம். 226). ஆரியப் பொருளனால் மற்போரில் தோல்வியுற்றான் (அகம். 386).

72. பாரி (78 ; 303) :—

இவன் தன் மகளிளுக் கொடாமல் மகன் மறுத்தமை காரணமாக மூலவேந்தரும் சினந்து, இவனது பறம்பு மலையைச் சூழ்ந்து கொண்டகாலையில், கடுவர் கினிகளால் நெற்கதிர்கொணரச் சூழ்ந்த மையாலே உணவுப்பொருள் பெற்றுப் பல யான்கு பொருது, அம் மூலவேந்தரையும் வென்றோட்டினேன். இவனது பிற வாலாறு புறத்தில் விரிவாய்க் காணப்படும். ஆண்டை கோக்கி யறிக.

73. பிட்டன் (77 ; 143) :—

இவன் சேரன் படைத்தலைவன்; சிறந்த வீரன்; பெருக கொண்டயாளி (அகம். 77; 143). இவனது மலை குதினாமல் பெனப்படும்.

74. பிண்டன் (152) :—

இவன் கிரம்பிய வலிபடைத்தோன்; சிறந்த வீரன். இவன் பென்றவன் நன்னன்.

76. புல்லி (61 : 33 : 209 : 292 : 311 : 359 : 393) :—

இவன் சிறந்த வீரனென்பதற்குக் கொடையாளியுமாவன். இவன் மலை வேங்கடமலையாகும். இவன் நாட்டில் யானைகள் மிகுதி.

76. புன்னறை (44) :—

இவன் என்னன் ஏற்றை முதலியோரோடு கூடிக்கொண்டு பெரும்பூட் சென்னையை வெடுத்ததைத் தோன்றியுற்றேன்.

77. பூழியர் (6) :—

இவர் பூழிநாட்டவர். பூழிநாட்டின் யானைமிகுதி. இன்னாடு சோர்க்கு உரியது.

78. பெரியன் (100) :—

இவன் சிறந்த கொடையாளி. புறந்த (பொறையாறு) இவன் ஊராகும். அது சோழ நாட்டாகத்தது.

79. பெரும்பூட் சென்னி (44) :—

இவன் சிறந்த குான். என்னன் ஏற்றை முதலியவரைக் கழு மலத்தில் வென்று. கணையனை அகப்படுத்தி, அக்கழுமலத்தையும் கைப்பற்றிக்கொண்டவன். இவனது ஊராகிய குடவாயில் காட்டு வருவாய் மிக்கது.

80. பேகன் (263) :—

இவன் கடையெழுவள்ளல்களில் ஒருவன் (அகம். 146.). இவனது மனைவி கண்ணகி என்று கூறப்படுவாள். மயிலுக்கு இவன் போர்வை கொடுத்தோன் (புறம். 141.). இவன் மலைக்குத் "கன்மா மலை" என்று பெயர்.

81. பொலம்பூட் சின்னி (201) :—

இவன் சோழவரசன். இவனுக்கு ஊர் காவிரிப்பூம் பட்டினம். இவன் கோசகைவென்ற புகழுடையான்.

82. மத்தி (6 : 211 : 226) :—

இவன் சோழன் மறவன்; பாதவர் கோமான் (அகம். 436). இவனுக்கு ஊர் காவிரிக்கரையிலுள்ள கழாஅர் என்பது (அகம். 6 : 226). இவன் வழிநீர் என்பான் பல்லைப் குடுங்கி வெள்ளமணிவாயிற் கையில் அழுத்தினேன் (அகம். 311).

83. மருதி (292):—

இவன் ஒரு பெரிய உபகாரி; ஆதிமக்தி தன் காதலனைப் பணிவிட்களிலும் தேடியபிறகு கடலிடத்தும் சென்றுதேடி, ஆங்கு இவன் ஆட்டணத்தினைய அவளுக்குக்காட்டி மகிழ்சித்தவன். கொதிப் புறமருதி என்று ஒருத்தி சேனாவரையர் உரைக்கண் (தொல். சொல். 174.) காணப்படுகிறாள். இவ்விருவரும் ஒருவரோ வேறோ தெரியவில்லை.

84. மழவர் (1; 35; 91; 110; 127; 129; 137; 249; 269):—

இவர் மழ நாட்டு வீரர். மழநாடு சேரர்க்கு உரியது; அதனை, “மழவர் மெய்ம்மறை” என்று சேரரைப்புகழும் பதிற்றுப்பத்து அடியான் அறியலாம். இம்மழவர் புலத்தைப் புல்லி வணக்கினான் (அகம் 61). இவர் அயல் நாட்டிலிருந்து ஆத்தந்தாலும்பும் குணமுடையார் (அகம் 35). “தகர்மருப் பேய்ப்புச் சுற்றுபு சரிந்த கவன் மாய் பித்தைச் செங்கண் மழவர்” என இவர் தலைமயிர் வருணிப்பைப் பெற்றுள்ளது. இவர் செய்யும் பூர்தொடைவிழவு மிகச்சிறப்புடையது (அகம் 187). கோடைமலை இவர்க்கு உரியது (அகம் 249).

85. மழவான் கெடியோன் (220):—

இவர் திருமாளின் அம்சமாய் ஜமதக்னி மகரிஷிக்குப் புத்திரராய்ப் பிறந்தவர். கார்த்தவிரியார்ச்சனன் இவர் தந்தையைக் கொன்றமையால், இவர் சினஞ்சிறந்து, இருபத்தொரு தலைமுறை மன்னரை மாபோடழித்தனர். தெய்வங்களைல்லாம் பணிபெறு தற்கிடமாகிய செல்லுரிலே இவர் பெரிய வேள்வி செய்தனர். இவ்வேள்வியிலேபோலும் இவர் காசிபனுக்குத் தாம் வென்ற இப் பூமி முழுவுதையும் தானஞ்செய்தது.

86. மாந்தரன் பொறையன் கடுங்கோ (142):—

இவன் சிறந்த கொடையாளி. இவன் கொடைச்சிறப்பைப் புலவர்கள் பெரிதும் வியந்து பாடியுள்ளார்கள். இவனை அகத்திற் பாடியவர் பாணர்.

87. மாந்திக்கிழவன் (68):—

இவன் குபேசன். சங்கநிதி பழமசித்திரையுடையவன். இவன் சித்திக்கிழவன் என்றுப்பட்டான்.

88. மிஞிலி (142; 148; 181; 208; 396):—

இவன் சிறந்தவீரன். நன்னனது படைத் தலைவனாய், அவனுடைய பாசமென்னும் கருத்து அதிபுனாமிருந்தோன் (நற். 265). இவன் அதிகஞெதுவனைப் பாழியாங்கண் கொன்றென்று 142 ஆம் பாட்டால் அறியலாவது. நண்டு 'அதிகற்கொன்' மென்பது 'எயினற்கொன்' மென்றிருத்தல் வேண்டிமென்று தோன்றுகிறது. (அகம் 181; 205 ஆம் செய்யுள்களை நோக்கியறிங்.). பிரதிகள் எல்லாவற்றிலும் அதிகனைன்றே பாடம் காணப்பட்டமையால், அவ்வாறே பதிப்பிக்கப் பெற்றது. ஆகாய் எயினனை இவன் நன்னன் உதவியால் பாழிக்கண்ணே போரிற் கொன்றான் (அகம் 148; 181; 208, 396.).

89. முசிறிமுற்றிய செழியன் (57; 149):—

முசிறிக் கண்ணே, இவன், பனகலர் களிறுகளைக் கொன்று வீரர்களைப்பண்ணுறச் செய்தவன். இம்முசிறி கன்னியம் பேரியாற்றங்கரை யிறுன்னதெனத் தெரிவின்றது (அகம் 149.). அப்போரில் இவன் சேரன் படிமம் ஒன்றை வென்றுகைப் பற்றிக்கொண்டான் (அகம் 149).

90. முகண்டை (249):—

இவன் சிறந்த கொடையாளி. ஏற்றுக்குப் 'பொன் தோட்டிச் செறித்துப் பொந்தார் பூட்டி', இயிலில் சந்தன முதலியன அப்பி அலங்கரித்துப் பரிசிலர்க்கு அளிப்பவன். தேர் களிறு முதலியனவும் ஈலோன். இவனுக்கு ஊர் வேம்பி. வேம்பி நாடென ஒன்று திருகெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள தெனச் சாஸனங்களால் அறியப்படுகிறது.

91. முருகன் (1; 22; 59; 95; 135; 120; 149):—

இவர் சிவபெருமானுக்குத் திருக்குமாராவார். குறிஞ்சி நிலத்திற்குத் தெய்வம். இவர் திருப்பரங்குன்றத்து எழுந்தருளியிருக்கும் சிறப்பு மிகுதியும் பாராட்டப்பட்டிருக்கின்றது. சூரபன்மா என்ற அசுரனை இவர் தமிழ்நவரலாறு புராணப் பிச்சித்தமானது, சிறந்த வீரத்துக்கும் வனப்புக்கும் 'இவர் பல புலவர்களாலும் புகழப்பட்டுள்ளார்.' வெறிவாட்டில் இவர் தோன்றுவதாகப் பண்டையக்காலம் அறியப்படுகின்றது.

92. மோகூர் (251):—

இவன் ஒரு குறுநில மன்னன். இவன் பணியாகையினால் மோரியர் படைத்து வந்தனர். இதனைக் கூறியவர் மாமூலனார்.

93. மோரியர் (150; 251; 281):—

இவர் வட நாட்டினருள்ளே இருந்த வீரராவர். இவர் பேரவை விரும்பித் தென்திசைக்கு வந்தனர். இவர்க்குப் பணியாமற் படைகள் னாயினவன் மோகூர் என்பான். அம்மோரியர் தாம் வரும்போதும் தம் தேருருள் செல்ல ஒரு மனையைக் குறைத்தனர்.

94. புவனர் (149):—

இவர் கிசோக்கம் முதலிய மேல் நாட்டாராவர். இவர் பொன்னேற்றிய மாக்கலங்களுடன் வந்து, முசிறிமுதலிய மேற்றிசைத் துறைகளில் கியாபாரம் செய்து மிளக்கெறிப் போயினார். இவ்வயாம்பன் செங்குஞ்சேலாதனால் இவர் ஒருமுறை, தண்டிக்கப்பட்டனர் எனப்பெற்றுப்பத்தால் அறியலாவது (பதிற் 10, பதி).

95. வடவர் (810):—

இவர் வடநாட்டிலே வசிக்கும் மக்களாவர்.

96. வடுகர் (107; 213; 253; 331; 395; 375; 381):—

இவாது பாடு வேங்கடத்துக்கு அப்பாலாரும் (அகம் 213.). இவர் மிக்க வீரமுடையவர். இவர் தலைவரிற் கட்டி, எருமை முதலியவர்கள் தயிற்ப்புலவர்க்காற் புகழ்ப்பெற்றுள்ளார்கள். (அகம் 253; குறுந் 11). 'கடுங்குரற் பம்மைப் கதராய் வடுகர்'; 'கல்லா கண் மொழிக் கதராய் வடுகர்'; 'கற்றுநிக் குரம்பைக் கதராய் வடுகர்' என்று புகழப்பெறுவார். இவ்வடுகர்களை முன்னிட்டிக்கொண்டு 'மோரியர் தென்றிசைமேற் படையெடுத்தவர்தனர்' (அகம் 281.). பாழிப் பறந்தலைக்கண் இவர்களை இளம்பெருஞ்சென்னி புறங்கண்டனர்.

97. வல்லவ் சிறுவோன் (355):—

இவன் சோழர் மருகன், வல்லவ் கழர். மாறன் என்றொருவன் தொல்காப்பிய மயபியற் குத்திற் (74) உடைய மேற்கோணிற் போரொரி புராத் கூறப்படுகின்றான். இவ்விருவரும் ஒருவரோ வேறோ யினர் (355). இவ்வல்லவ் தந்தையுடைய அருகினர்.

98. வல்லிற் றூரி (208 ; 209):—

இவன் றூரி என்தும் வழங்கப் பெறுவான். இவனுக்குக் கொல்லைமலை யுரியது. இவன் கடைபெழுவள்ளுகளில் ஒருவன் (புறம் 258). இவனைக் காரிமன்னன் கொன்று இவனது கொல்லிமலை மையச் சேரலர்க்கு ஈந்தான். இக்கொல்லிமலையில் கடவுளால் ஆக்கப் பட்ட பாலை பொன்றிருந்தது. இவன் "மழவர் பெருமகன் மாவன் றூரி" எனப் புதழப்படுவான் (நற் 52). இவனை அகத்திற் பாடினோர் புரணரும் கல்லா: ரும்.

99. வாணன் (117 ; 204 ; 269):—

இவன் ஒரு கொடையாளி. இவன் ஊரான சிறுகுடிக்கு வட பால் ஒரு கான்யாறுண்டு. இச்சிறுகுடி செழியன் காட்டகத்தது (நற். 340). பொய்யா நெல்வள முடையது (அகம் 204 ; 269.).

100. வேள்ளிவீதி (147):—

இவன் வரலாற்றைப் பாடினோர் வரிசையிற் கண்டுகொள்க.

101. வேளிர் (135 ; 306 ; 258 ; 331 ; 372):—

இவர் நிலக்கடந்த செடுமுடியண்ணல் வழிவந்தவர் என நச்சி னூர்க்கினியர் கூறுவர் (தொல். பாமி. உரை.). இவர்களைப் பதினென்குடி வேளிர் எனவும், பதினாங்குவேளிர் எனவும் பதினொரு வேளிர் எனவும் வழங்குவதுண்டு. இவருக்குக் கடற்கரையி லுள்ள லீகாரகல் உரியது (அகம், 208). பாழிக்குள்ளே தொன் முநர் வேளிர் பவர் பொன்னைச் சேமித்துவைத்துக் காத்திருந்தனர் (அகம் 253 ; 372). திதியனென்பான் வேளிர் கூட்டத்தார் வுருவ ரோடு பொருதனன் எனத் தெரிகிறது (அகம் 331). இவர் வரலாற் றினை * " வேளிர் வரலாற் " றிற் பாக்கக் காண்க.

இது, தமிழ் செக்கரிகன் ஆட்களில் தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதரான அஞ்சா பதி. உ. மே. மு. இரங்கைவழிபாட்கார் கவசிகளால் ஆராய்ந்த கருத்துப்பற்றி எடுத்த ஒரு கவராகும்.

ஸ்ரீ :
உரையாசிரியர் வரலாறு

குறிப்புரைகாரர்:—இவ்வகத்தின்முதல் தொன் ணூறுபாட்டிற் குக்குறிப்புரை எழுதினர் இன்னொன்று தெரியவில்லை. இவரது உரையிற் காணப்படும் பலசொன்னயங்களால் இவரை வைணவ சாகக் கருதலாகும். இவர் குறிப்புரையின்றேல் இவ்வகத்துச் சில பாடல்களுக்கு உண்மைப்பொருள் காண்டல் இக்காலத்து அரிதாகும்.

தேவன் :—இவர் பார்வண்ண தேவகுல வில்லவதனையனார் எனவும் கூறப்படுவர். வளவன் நாட்டுள்ளதான இடையன் நாட்டு மணக்குடிவீரர். இடையனாடென்றும் பாடம். இம்மணக்குடி முதியனரென்றும், இவர் மரபுதொன்மைசான்றதென்றும் அறிவிக்கப்படுவது. பண்டையோர் அடிப்பாட்டிற்குக் கூறிய உரை செவ்விய தல்லாதிருத்தலைக்கண்டு, இவர் பாட்டொடுபொருந்த அகவல் கையாற் கருத்து இயற்றினார் எனப்படியாம் கூறுகின்றது.

வேறோர் உரைகாரர்:—இவர் சுருக்கமாகப் பல பாடல்கட்டுரைகூறியுள்ளார். இவ்வுரை, கருந்துரையாகவும், திணைவிளக்கமாகவும், பிறலாளுகவும் அமைந்து கிடக்கின்றது. அடியில்வரும் எண்ணுள்ள பாடல்களுக்கு இவர் உரை காணப் படுகின்றது: 37, 39, 31, 55, 66, 89, 101, 122, 123, 136, 139, 141, 156, 167, 176, 178, 194, 195, 201, 210, 216, 217, 225, 226, 231, 236, 138, 246, 255, 256, 269, 270, 276, 286, 287, 291, 302, 306, 313, 317, 318, 323, 325, 331, 336, 342, 343, 348, 351, 361, 366.

புதி:

அகநானூற்று ஆராய்ச்சிக்குறிப்பு

(அடியிற்கண்ட நானூற்றிலியன வந்துள்ள பாடல்களின் எண்களை அபிதானத்தறிப்பு; பொருட்தறிப்புகளிற் கண்க)

க. தாடுகள்.

இடைபுளநாடு	தொண்டை நாடு	மாநெருக்க நாடு
குட நாடு	பாண்ட நாடு	வடிகர் நாடு
கொங்கு நாடு	புகார் நாடு	வேம்பு நாடு
கோசர் நாடு	பூதி நாடு	வேளிர்நாடு
தஞ்சை நாடு	மழவர் நாடு	முதலியன

உ. நகர்கள்.

அஞ்சில்	எருக்கரட்டை	கட்டல்
அட்டவாயில்	எருமைபூர்	கொடுங்காறு
அதங்கம்	எருமைவெளி	கொற்கை
அரிமணவாயில்	ஐயூர்	சோட்டூர்
அலைவாய்	ஓக்கூர்	கோடி (தனுஷ்கோடி)
அழகூர்	ஓரோடோகம்	கோடிமங்கலம்
அழகூர்	ஓவ்வையூர்	கோடியூர்
அழகூர்	கடியலூர்	கோண்ட
ஆழா	கடுகு	கோவல்
ஆர்க்காடு	கருவூர்	சாயக்காணம்
ஆலங்காணம்	கழாஅர்	சொட்டிள்ளி
ஆலங்குடி	கழமலம்	சிறுகுடி
ஆலம்பேரி	கள்ளூர்	செயலூர்
ஆழமற்றம்	காட்டூர்	செல்லி
ஆயூர்	காழார்	செல்லூர்
பாடபுளநாடு	காணியூர்ப்பட்டினம்	தகடூர்
பட்டை	காணப்பேர்	தக்கால்
வர்க்குணூர்	குடந்தை	தலையாடி
பாறையூர்	குழங்கு	தொண்டி
பாறையூர்	குழங்கை	நல்லாறு
பாறையூர்	குழங்கை	நல்லாறு

பொருள் குறிப்பு

நீடுர்	பொதும்கில்	மோதியூர்
கொச்சியமம்	பொருந்தில்	வஞ்சி
பருவூர்	போழூர்	வல்லம்
பவத்திரி	மணங்குடி	வானக
பாக்கம்	மணலாழிஹத்தூர்	வியலூர்
பாடளி	மதுரை	விளங்கில்
பாடம்	மருங்கூர்	விற்றாறு
பாழி	மரங்காடி	விளை
பிசர்	மரந்தை	வெண்ணி
பிரம்பு	மரேருக்கம்	வெண்மணிவாயில்
புகார்	முசுறி	வெளியம்
புறந்தை	முதுபடி	வேங்கடம்
பெருங்குண்டூர்	முன்னியூர்	வேம்பற்றூர்
பெருந்துறை	முன்னூர்	வேம்பி
பேருர்	மோகூர்	வேலூர்
		முதுவியன்

க. கூட்டத்தார்

ஆரியர்	சோலர்	பேரரியர்
கவுரியர்	சொழர்	யவனர்
சூடவர்	நக்தர்	வடிகர்
கோசர்	மழவர்	வேலிர் முதலியோர்

ச. தெய்வங்கள்

அருந்ததி	சக்திரன்	பொதியில் தெய்வம்
இராமன்	சிலபெருமான்	மழுவாண்டியோக
இல்லுறைகடவுள்	சூரியன்	முருகன்
உமை	செல்லூர்தெய்வம்	வேம்பிசெடிக்கடவுள்
கண்ணபிரான்	நடுகற்கடவுள்	வேலூர்வாய்த் தெய்வம்
கண்ணிலைத்தெய்வம்	நன்னியதிக்கத்துச்சூர்	வம் முதலியன
குபேரன்	புகார்த்தெய்வம்	
கொல்லித்தெய்வம்	பாழியணங்கு	

இ. ஆறுகள்

அலிரியாறு	கரவிரியாறு	பெண்ணையாறு
ஆன்பொருநையாறு	சன்னியாறு	நையையாறு
கங்கையாறு	தொழுவையாறு	முதலியன.

கா. 10'ல்கள்

அதகன்மலை	குறும்பொறைமலை	பாழிமலை
ஆனிமலை	கொல்லிமலை	பொதுமின்மலை
ஆன்குன்றுமலை	கோடைமலை	பொதுனிமலை
இமயமலை	சிரப்பள்ளிமலை	முதுகுன்றமலை
வழில்மலை	சிதாமலை	முள்ளூர்மலை [மலை]
கவிசமலை ✓	திருப்பாற்குன்றமலை	மோரியர்குறைத்த
கன்மாமலை	தள்ளிமலை	வேங்கடமலை
குதிரைமலை	பறம்புமலை	வேங்கைசேர்ந்தவெந்
		முதலியன. [பகம்]

எ. காடுகள்

அழும்பிற்காடு	ஓரிக்கானம்
ஆய்க்கானம்	குடவாரின்மலை
ஆலக்கானம்	சாய்க்கானம்
உம்பற்புருங்காடு	முள்ளூர்க்கானம்
உறந்தைப்புறங்காடு	வல்லத்தப்புறமினை முதலியன

அ. புண்ணிப ஸ்தலங்கள்

அரக்கம்	கூடல்	பவத்திரி
அலைவாய்	செல்லூர்	வேங்கடம்
அழுத்தாடி	தனுஷ்கோடி	வேளூர்
ஆலமுற்றம்	பாங்குன்று	முதலியன.

க. நீர்த்துறைகள்

ஆன்பொருறைத்துறை	புகார்முன்றுறை
உறையூர்க்காவிநீத்துறை	புறந்தைமுன்றுறை
கழார்ப்பெருந்துறை	மாந்தைமுன்றுறை
கானவம்பெருந்துறை	முசிறிமுன்றுறை
கூடற்பெருந்துறை	வாகைப்பெருந்துறை
கொடிக்கான் முன்றுறை	விளைமுன்றுறை
கொற்கைப்பெருந்துறை	தனுஷ்கோடித்துறை
கொண்டிமுன்றுறை	முதலியன.
கொழுநெருந்துறை	

க0. விழவுகள்

அள்ளிவிழவு	பங்குனிவிழவு
உறந்தைவிழவு	பாங்குன்றவிழவு
கழார்ப்புதுப்புணல்விழவு	பூக்கொடைவிழவு
கார்த்திகைவிழவு	பாழனிவிழவு
கடகவிழவு	வேல்விழவுமுதலியன.

கூடல் நாள்கள்குறியு

கக. ஆவணங்கள்

கூட்டல் நாள்கள்குறியு | செவ்வூர்க்கோசர் நியமம்
மருங்குட்பட்டின ஆவணம் | முதலியன.

கஉ. அவைகள்

உறந்தையவை | கன்னூர் அவை முதலியன.

கங. சாதிபார்

அண்டர் (இடையர்)	தட்டார்
அத்தக்கள்வர்	பாதவர்
அத்தனர்	பழையர்
உமணர்	பாணர்
உழவர்	யானைப்பாகர்
குயவர்	வேளாப்பார்ப்பார்
கொல்லர்	முதலியோர்.

கச. தொழில்கள்

அரத்தால் வளைபோழ்தல்	தினை காவல்செய்தல், அறுத்தல்
அவலிழத்தல்	நிராகவார்தல், மீட்டல்
உப்புவித்துதல், விற்பல்	நெல்லியுள் தண்ணீரைமை கொட்டல்
ஊன்புழுக்கயர்தல்	மீன் உணக்கல்
ஒறுதுச் செல்லுதல்	மீன் விற்பல்
நவன்கல்வாய்நனைவு எறிதல்	முத்துக் குளித்தல்
கொழுப்பாவெறிதல்	முதைப்புனஞ் சுடுதல்
சாத்தெறிதல்	யானைக்கன்றைப் பிடித்தல்
சேக்கொள்ளத்தண்ணீரைமை	வலம்புரி முழுகுதல்
கொட்டல்	முதலியன.

கஞ. பிராணிகள்

அளமை	எறு	கோண்டா	முயல்
அத்திரி	ஒட்டகம்	செங்கம்	முள்ளம்பன்றி
அரா	ஒந்தி	செங்காய் ஒரு உயர்	யாடு
ஆளி	காடி	செம்மறித்	யானை
எருது	கலைமாண்	பசு	வகுடை
எருமை	கழுதை	பன்றி	வெளில் அணி
எலி	குதிரை	புலி	முதலியன.
	குங்கு	முசுக்கலை	

கன. பறந்தலைகள்

மூழ்ப் பறந்தலை
மூமலப் பறந்தலை
குதுங்கைப் பறந்தலை
கட்டற் பறந்தலை
தலைவாவங்காணப் பறந்தலை
புருவூர்ப் பறந்தலை
புழிப் பறந்தலை.

பெருந்துறைப் பறந்தலை 199
மணவாழிலுறத்தூர்ப் பறந்தலை
முசிதீப் பறந்தலை
வல்லைப் பறந்தலை
வானைப் பறந்தலை
வெண்ணிப் பறந்தலை
முதலியன.

கன. சில அரிய வழக்குகள்

புழக்குக்குறி பார்த்தல்

குடவோலை யெடுத்தல் பிரமாணஞ் செய்தல்

தூண்ச்சியர் கறவுக்கோடு கட்டி வருணனுக்குப் பரவுக்கடன்
கொடுத்தல்

பார்ப்பவர் தூதுசெல்லுதல்

மகளிர் சுவரில் கோடிட்டு நாளெண்ணுதல், பல்லிச் சருணங்கேட்
டல், பிறைநொழுதல், வேங்கை மலர், கொய்யப் புளி புளி
பென்று கூவல்

சிறுமியர் அலவனாட்டுதல், கினிகடிதல், வண்டலயர்தல், சிற்றி
விழைத்துச் சிறுசோறடுதல், ஒரையாடுதல்

மன்னர் கடருக்காரரை யழைத்துப் படைகாண்டல்

தீர்ப்போக்குப் போருமுன் நடுகல்லைப் பூசித்தல், நன்னிமித்தம்
பார்த்தல்

வளாப்பார்ப்பான் சங்கறுத்தல்

கொங்கர் மணியரை யார்த்து மறுகின் ஆடுதல்

மலைமகளைப் புதல்வர்ப்பெற்றமகளிர் நால்வர் குனிப்பாட்டல்

இடையர் இடபத்தின் கழுத்தில் மூங்கிறகுழாயில் உணவடைத்துக்
கட்டி ஒரையேய்த்துச் செல்லல்.

பிறந்த விரலுக்குரிய நடுகலிடத்து அவன்பிடித்த வேல்முதலிய
கருவிகளை என்னியும் சார்த்தியும் வைத்தல்

மணர் கழுதைமேல் உப்புப்பொதியேற்றிக் செல்லல்.

~*~*~

புரி :

பாடிய ஆன்றோர் சாதிமுதலியன

௧. அத்தனார்

ஆழங்கு கொளதமன் சாதேவனார்	நக்கிரனார்
கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்	மதுரை ஆசிரியர் கல்லந்தலவ
கபிலர்	மதுரை இளங்கொளசிகனார்
கோழமங்கலம் வாழனிநற் சேந்	மதுரைக் கணக்காயனார்
தனார்.	மதுரைக் கெணவியன் தந்தனார்
செல்லூர்க் கோசிகன்கண்ணனார்	மாமலவனார்

௨. அரசர்

அண்டர்மகிணுருவமுதியார்	பண்டியன் உக்கிரப் பெ
அதியன் விண்ணத்தனார்	வழுதி
ஒல்லையூர் தந்த பூதப்பாண்டியன்	பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ
கோட்டம்பலத்துத்துஞ்சிய சேர	மருதம்பாடிய இளங்கடுங்கோ
மான்	முடக்கிக்கிடந்த செங்குச்சேரன்
சேரமான் இளங்குட்டுவன்	தன்
பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி	லீரைவெளியன் இத்தனார்.

௩. இடையர்

இடைக் கோடனார்	இருங்கோன் ஒல்லையன் செ
இடையன் சேந்தன் மொற்றனார்	கண்ணனார்
இடையன் நெய்க்கிரகூர்	

௪. எயினர்

எயினந்தைமகன் இளங்கிரனார்	விறகுற்றன் மூதெயினனார்
--------------------------	------------------------

௫. கூத்தர்

உறையூர் முதுகூத்தனார்	மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தன்
மதுரை இளம்பாலாசிரியன்	வன்மன்னனார்
சேந்தன்கூத்தனார்	மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தன் நாக
மதுரைக் கூத்தனார்	தேவனார்

௬. தட்டார்

தக்காற் பெற்றொழுகனார்	மதுரைப் பொன்செய்சொல்லன்
	வெண்ணகனார்

அ. மக்திரத்தலைவர்
குதிசெங்கண்ணனார்

அ. வண்ணத்தார்
வடமலையணக்கன் டேரிசுத்தனார்

௯. வணிகர்

கூலிநிப்பூய்ப்பட்டின த்துக் காரிக்
கண்ணனார்
மதுரை அதுவைவண்ணிகன் இள
வேட்டனார்

மதுரைக் கூலவாணிகன் சீத்
தலைச் சாத்தனார்
மதுரைப்பண்டவாணிகன் இளந்
தேவனார்

௧௦. வேளாளர்

நீர்க்காடுகிழார்மகனார் வெள்ளைக்
கண்ணத்தனார்
பூவூர்கிழார் மகனார் கண்ணத்த
னார்
பூவூர் மூலங்கிழார்
கையார்மகனார் பெருந்தலைச் சாத்
தனார்
மட்டூர்கிழார்மகனார் பரங்கொற்
றனார்
மட்டூர்கிழார்மகனார் கண்ணனார்
கொடியூர்-கிழார்மகனார் கெய்தந்
றத்தனார்
கெய்வூர் கிழார்மகனார் பெரும்பூ
தக் கொற்றனார்

நல்லூர்கிழார்
கெய்தற்சாய்த்துய்த்துலூர்கிழார்
கொச்சிரியமங்கிழார்
பெருங்குன்றார் கிழார்
பொதும்பிள்கிழார் வெண்கண்ண
னார்
மதுரைக் காஞ்சிப்புலவர்
மதுரை மருதன் கிழார்மகனார்
பெருங்கண்ணனார்
மருங்கூர்கிழார் பெருங்கண்ண
னார்
மரத்தூர்கிழார்மகனார் கொற்றங்
கொற்றனார்
வடமோதங்கிழார்

௧௧. அருக்தொடராற் பெயர்பெற்றோர்

குதிசினங்கோனார்
மீமென்கோனார்

கண்டியார்
கொய்பாடியார்
வண்ணப்புறக்கத்தாத்தனார்

12. பெண்பாற்புலவர்

காஞ்சிபுத்தலைமகனார் கையார்
கண்ணனார்முல்லையார்
கக்கூர்மாசாத்தியார்
கண்ணையார்
மார்க்குரனெறிற்றியார்
மழிஞாழார் நப்பசிலையார்

கக்கண்ணையார்
போக்தைப்பசிலையார்
மதுரைநல்வெள்ளியார்
முள்ளியூர்ப்பூதியார்
வெள்ளிளியார்
வெறிபாடியகாமக்கண்ணியார்

ஸ்ரீ:
ஐந்தினைக்குழியபாடல்கள்
[எண், பாட்டுடன்]

முஸ்ஸி

4, 14, 24, 34, 44, 54, 64, 74, 84, 94, 104, 114, 124,
134, 144, 154, 164, 174, 184, 194, 204, 214, 224, 234,
244, 254, 264, 274, 284, 294, 304, 314, 324, 334, 344, 354,
364, 374, 384, 394.

கறிஞ்சி

2, 8, 12, 18, 22, 28, 32, 38, 42, 48, 52, 58, 62,
68, 72, 78, 82, 88, 92, 98, 102, 108, 112, 118, 122, 128,
132, 138, 142, 148, 152, 158, 162, 168, 172, 178, 182,
188, 192, 198, 202, 208, 212, 218, 222, 228, 232, 238, 242,
248, 252, 258, 262, 268, 272, 278, 282, 288, 292, 298, 302,
308, 312, 318, 322, 328, 332, 338, 342, 348, 352, 358, 362,
368, 372, 378, 382, 388, 392, 398.

மருதம்

6, 16, 26, 36, 46, 56, 66, 76, 86, 96, 106, 116, 126,
136, 146, 156, 166, 176, 186, 196, 206, 216, 226, 236,
246, 256, 266, 276, 286, 296, 306, 316, 326, 336, 346, 356,
366, 376, 386, 396.

செந்தல்

10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90, 100, 110, 120,
130, 140, 150, 160, 170, 180, 190, 200, 210, 220, 230,
240, 250, 260, 270, 280, 290, 300, 310, 320, 330, 340, 350,
360, 370, 380, 390, 400.

பாலை

1, 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 29, 31, 33, 35, 37, 39, 41, 43, 45, 47, 49, 51, 53, 55, 57, 59, 61, 63, 65, 67, 69, 71, 73, 75, 77, 79, 81, 83, 85, 87, 89, 91, 93, 95, 97, 99, 101, 103, 105, 107, 109, 111, 113, 115, 117, 119, 121, 123, 125, 127, 129, 131, 133, 135, 137, 139, 141, 143, 145, 147, 149, 151, 153, 155, 157, 159, 161, 163, 165, 167, 169, 171, 173, 175, 177, 179, 181, 183, 185, 187, 189, 191, 193, 195, 197, 199, 201, 203, 205, 207, 209, 211, 213, 215, 217, 219, 221, 223, 225, 227, 229, 231, 233, 235, 237, 239, 241, 243, 245, 247, 249, 251, 253, 255, 257, 259, 261, 263, 265, 267, 269, 271, 273, 275, 277, 279, 281, 283, 285, 287, 289, 291, 293, 295, 297, 299, 301, 303, 305, 307, 309, 311, 313, 315, 317, 319, 321, 323, 325, 327, 329, 331, 333, 335, 337, 339, 341, 343, 345, 347, 349, 351, 353, 355, 357, 359, 361, 363, 365, 367, 369, 371, 373, 375, 377, 379, 381, 383, 385, 387, 389, 391, 393, 395, 397, 399

மேற்கூறிய எண்களுள், ஒற்றைப்பட்ட பாடல்கள் எல்லாம் பாலையாகவும், பந்தத் தொடர்த்தன வெல்லாம் செய்தலாகவும், தாலுதொடர்த்தன வெல்லாம், முல்லை யாகவும், இரண்டும் எட்டிக் தொடர்த்தன வெல்லாம் குறிஞ்சியாகவும், ஆறுதொடர்த்தன வெல்லாம் மருதமாகவும், இம்முறையே செங்கிதொகைப் பாடல்கள் கோக்கப்பட்டிருந்தல் காண்க

இலக்கணக் குறிப்பு

[எண், பாட்டெண்]

அசைச்சொல்:—அக்தில், 76; ஆக்து, 16, 44; ஆல், 39; இன், 32; ஒ, 43, 63; ஒர், 86; ஒரும், 12; குறைய, 39; தெய்ய, 90, 220; மறைய, 28; மார், 100; மாள, 28; யாழ், 39.

அடுக்கு விசையின் கண் வந்தது:—அரியரோ வரியர், 43.

ஆம்மடிகட்டித்தற்பொருளில் வருதல்:—101; 130; 141.

ஆல்வழிச்சாரியை:—இன், 13.

ஆகுபெயர்:—ஆண், 55; ஆண்கல், 13; ஆலம், 74; உதைப்பு, 24; எழில், 30; சினம், 75; தலை, 33; சிறை, 37; புனி, 60; முடை, 30.

இசின்:—மறந்திசின், 38 (தன்மைக்கண்வந்தது); ஆன்றிசின், 69 (முன்னிலைக்கண்வந்தது).

இடைக்குறை:—ஓம், 26; ஒஹி, 125.

இடைச்சொல்:—உவக்காண், 204; உதுக்காண், 4; மாத், 42.

சற்றைச:—ஏகாரம், 7; ஒகாரம், 16.

சதுதிரிதல்:—உருவ, 1; 137. அறை, 38.

சச்ச உம்மை:—வேலும், (கட), 91; சினும், 50; கிழவனும், 66.

எழுத்துப்பேறு:—சென்றி, 16 (ஏவற்கண் வந்தது).

ஒருசொல்லீர்மைப்பிடில்:—பிறங்கல் 8; (பிறங்கு + கல்)

ஒகாரம் குறிப்பின்கண் வருதல்:—43.

சிறப்புமமை:—மரலையும், 41; மந்தியும், 92.

தேயவழக்கு:—கம், 11.

தில்:—அசை, 33; விழைவு, 6.

மன்—அது மாட்டாமை, 33, 74; கழிவு, 8, 11, 17, 37, 49, 50, 70; மிகுதி, 87.

மாத என் தும் இடைச்சொல் ஏதுப்பொருளில் வருதல், 42.

விசாரம்:—பிறங்கல் 8. (பிறங்கு + கல்)

வினையெச்சத்திரி:—சாய்பு, 1; பரிஇ, 21; தாய்யு, 50, உருஅ, 39.

வினாமுற்று எச்சமாதல்:—மோவினக் 5; நிமித்தன் 66.

**இப்பதிப்பில் எடுத்துக்காட்டிய நூற்பெயர்
முதலியவற்றின் முதற்குறிப்பு விளக்கம்**

அகப் - விள. உரை - அகப்பொருள் விளக்க உரை; உரைகாரர்.	சொல் - சொல்லதிகாரம்
அகப் - அகநானூறு	திருவிளை - திருவிளையாடற் புதி
அரங்கு - அரங்கேடுகாதை	தேவா - தேவாரம் [கனம்]
இரா - இராச பாம்பரிவம்	தொகு - தொகுதி
இறுதிக்கட் இறுதிக்கட்டுரை	தொல் - தொல்காப்பியம்
இறை. களவு - இறையனார் களவியல்	தச்-தச்சினுர்க்குடையர்; தச்சினுர்க்கு
இடை - இடைக்காடன் பிணக்குத்தீர்த்த படலம்	கன - களவண்பா [கனியம்]
எ - து - என்பது; என்றது	கற் - கற்சிறீன்
எழுத்து - எழுத்ததிகாரம்	பக் - பக்கம்
ஐங்கு - ஐங்குறுநாறு	பகு - பகுதி
கட - கடவுள்வாழ்த்து	பதிற் - புதிற்றுப்பத்து
கலி - கலித்தொகை	பரி - பரிபாடல்
கலிக் - கலிங்கத்துப்பரணி	பழ - பழமொழி
குறுர் - குறுந்தொகை	பி - ம் - பித்திபேதம்
சம் - சம்பந்தமுர்துநாயனார்	புறத் - புறத்திணையியல்
சிலப் - சிலப்பதிகாரம்	புறம் - புறநானூறு
சிவபாண் - சிவபாணற்றுப்படை	பேரக-பேராசிரியர்; பேராசிரியம்
சிக் - சிவகசிந்தாமணி	பொருள் - பொருளதிகாரம்
கு - குத்திரம்	மரபு - மரபியல்
செந் - செந்தமிழ் [பாபம்]	கலை - மலைபடுகடாம்
சேனா - சேனாவரையர்; சேனா	முருகு - திருமுருகாற்றுப்படை
	யா. வி - யாப்பருங்கலவிருத்தி
	வஞ்சின - வஞ்சினமரலை
	வன். மா - திருவள்ளுவமரலை
	வேளிர்வ - வேளிர்வரலாறு

தேடுந்தொகை

சுருப

அகநானூறு

முலமும் - உரையும்

கடவுள் வாழ்த்து

கார்க்கிரி கொங்கைப் பொன்னேர் புதுமலர்
தாரன் மலையன் மலைந்த கண்ணியன்
மார்ய் னஃதே மைரி னுன்னூர்
துறதல திமைலா காட்ட நிகலட்டுக்
தையது சமரிச்சியோடு மழுலே மூலாய்
வேறு முண்டத் தாலா தேற்றே
தூர்த தேறே சேர்த்தோ னுமையே
செவ்வா வன்ன மேச்சி அவ்வா
விவங்குசிறை யவ்ன விவங்குவால் வைபெயித்
தெரியகைத் தூசன வறிந்துவிளங்கு புரிசை
முதிரைத் திங்குளாடு கடநீஞ் சொன்னி
மூலா வமரூ முனிவரும் பிறரும்

பசவரு மந்யாத் தென்முறை மாநின்
வரிவிளர் வயமா னுரிவை கைஇய
15 யாழ்கெழு மணிமிடற் றந்தணன்
முவி குணிழற் றகிர்த்தன்று லாககே.

அன்பது : கடவுள் வாழ்த்து.

— பாரதம்பாடிய பெருத்தேவனார்.

வரி

2. தான், மாணவன், மலைத் தண்ணியன் - என்றது; தா
ந் விசேடமாக இவ்வது, மாண அழகுக்கு இவ்வது;
தண்ணி போர்ப்பு.

இனித் தார் சேர்ப்பதானவும், மாண கட்டுதலானவும்,
தண்ணி தனித்துத் தொடுப்பதானவும் இவ் வேறுபாடு
களை உரைப்பாரும் உளர்.

இம் மூன்று பெயரையும் முறைநீர்த் 3. அவன் மார்வி
எது குற்றமற்ற தன்னிய தாவென்க.

5. கணிச்சி - குந்தாவி; 5. மூவாய் வேல் - குவம்;
3. கவது என்னும் ஒருமை மழுவிந்ருக் கொடுக்க.
6. வேலும் என்னும் உம்மை எச்ச உம்மை.

10-11. எரி யகைத்தணன் - எரி கப்புலிட்டாத் போன்றது; அவிர்
ந்து விளங்குதல் விட்டு விளங்குதல். சடை 11. திக்
கொடு சடருத் தென்னி என்க. 8. மேனியையும்,
11. சென்னியையும் 15. மணிமிடற்றினையும் உடைய
அத்தணன் எனக் கூட்டுக.

13. யாவுரும் - மூன் கொன்ன யாவரும்; மாபு - தன்மை.

15. யாழ்கெழு மணிமிடறு - சாமவேதம் பாடின மணி
போலும் தந்தையுடைய மிடறு; அத்தணன் - இவை
யெவ்வாம் உடையானோர் அத்தணன் என, இவ் வுரு
கைத் தியானம் பண்ணுத என்றவாறு.

16. தகிர்த்தன்று - தகிற்து; ஆதவால், இவ்வுலகிற்
கூடவது இவ்வுலகின்றவாறு.

சுந்தரவத

கனிற்றியானை நிறை

1. பாடல்

- வண்டுபடத் ததைத்த கண்ணி யொண்கழ
நுருவக் குதிரை மழுவ ரோட்டிய
முருக னற்போர் நெடுவே ளாவி
பறகோட்டி யானைப் பொதினி யாங்கட்
5 செகா ரோடன் படுவெடு சேர்த்திய
கற்போற் பரியல மென்ற கொற்ற
மறந்தனர் கொல்லோ தோழி செந்த
வேய்மருள் பணத்தோ னெகிழச் சேய்காட்டு
பொலங்கல வெறுக்கை தருமார் சிலம்பக
10 வழல்போல் வெங்கதிர் பைதறத் தெறுதலி
னிழமேய்ச் னுறைய மரத்த வறகாய்
பமரீர்ப் பைஞ்சை யாமறப் புல்தலி
ஊருறை பொரியும் வெம்மை யாகரும்
ஊழ்ஞாந ரின்மயின் வெளவுநர் மடியச்
15 காமபுல் கொன்ற வாந்த வலஞ்சினி

நாசின் முருங்கை நகரில் வான்மூர்
 குரலில் கடுவளி யெடுப்ப வாருந்
 முடைதிரைப் பிதிரலிற் பொவ்வெழுன்
 கடல்போற் றேன்றல காடிற் தோரோ.

என்பது : பிரிவிடை யாற்றாறாய நிலமகன் தேரழிக்குச் சொல்லியது.

— மாழலனார்.

வரி

1. தனதீத - திதறின, மலர்ந்த.
2. உரு - உருவ என நது திரிந்தது. உட்கத்தக்க குறியை
 எண்ணுமாம்.
2. மழலைத் துட்டிய; 3. துவிடுவெழுன் - குறியிலுள்ளன.
4. அறு கோடு - அறுத்துத் திருத்தினதென; திகத்ததை
 வென்ற என்னுமாம்; பொதினி - துவி மலை.
5. தாரோடன் - பணையான்; பயின் - அரக்கு. தாரோடு
6. கல் - சாலை; அரக்குத் கல்லுங் கூட்டிச் செய்த கல்லை
 வேறு பிரிக்க ஒண்ணுதென்று 'கற்போற் பிரியலம்'
 என்றார். 4. பொதினியிடத்துச் 5. சொல்லிய சொல்
 என்க.
9. வெறுக்கை - செல்வம்; தருமார் - தரவேண்டி 19. காடு
 இறந்தோர் - எனக் கூட்டுக.
11. தேய்ந்த - தேய்; உவறிய - நேரான; காய்பு - காய.
14. வெளவுகர் - குறைய்பார்.
16. நகரல் - சூதல்.
17. குரல் - சுழித்தடித்தல்; குரங்கடுவளி - குருவளிக்காற்று;
 அம் - சாசியை; -ஆர் - ஆர்ப்பு.
- 18-19. முன் கடல் - கடல் முன்; காடிற்றோர் 7. மறந்தனர்
 கொவ்வோ எனக் கூட்டுக.
11. மரத்த 13. வெம்மைய 15. சூத்த என் தலை காடு ஐன்
 பதனோடு கொள்ளும்.

2. குறிஞ்சி

கோழிலை வாழைக் கோண்டிரு பெருங்குலை
பூழுது திங்கனி யுண்ணுநர் துதடுத்த
சாத்த பலவின் கலையொழிபடு
பாஹு கொடுக்கலை வினாந்த தேற

5 வறியா துண்டல் கலையனவது 4-10 வரங்

கறிவளர் சாந்த மேறல் செல்லாது
நறுவ் யடுக்கத்து மகிழ்த்துகண் படுக்குந்
குறியா வின்ப மெளிதி னின்மலைப்
பலவேறு விலங்கு மெய்து காட

10 குறிஞ்சி வின்ப சினக்கெல னரிய
கொறுத்த வேலர் வேய்புரை பனைத்தேற
வினாந்த செல்லா கொஞ்சலொடு நன்மாட்
டிவரு வினைய வாழிற் றந்தை
யருங்கடிச் சாவலர் சோர்பத னெழந்த 2-10 வரங்

15 கங்குல் வருதலு முரிசை பைம்புதல்
வேங்கைய கொண் னினர் விரித்தன
கொடுவெண் டிற்கொழு முர்கொண் டன்றே.

என்பது : பகற்குறிஞ்சிச் செறிப்பறிவுதீஇத் தோழி வரைவு
கடையது.

— கயிலர்.

வரி

1. கோழிலை - கொழுவின இலை; கோன் - காய்; குலையிடத் துத் 2. கனி என்க.
3. ஊழ்படு - மூறைமைப்பட்ட.
5. வறியா துண்டல் - இதனை வறியாது தீர் வேட்டையால் கிரென்று உண்டல்.
6. சாத்தம் ஏறுதென்றது, மரமாவிற் சாத்தமே உள்ள தென்றது.
7. வினாக்கம் - பூப்படுக்கை.

8. குறியா இன்பம் என்றது, முயற்சியும் உடம்பாடும் இன்றி வந்த இன்பமெனக் கடுவனுக்குத் தலைவனுக்கும் ஏற்பக்கொள்க.

10. எவன் அரிய - என் அரிய.

11. வெறுத்த - மீக்க, செறித்த; ஏரைபுடைழுவேயை ஏத்த பெருந்தோன். பிணைத்தோன் 13. இன் னெக் கூட்டிக்.

12-13. சிறப்ப நிலை கொஞ்சம் - சிறந்த நிலையினின்றும் அழியாமல் சிறந்ததும், அவ்வளவில் நிலலாத கொஞ்சம். கொஞ்சமொடு தின்மரிட்டு 15. இனையனாரினுள் இவனும்.

13-14. தந்தையுடைய காவலர்; சோர்பதன் - இரப்பதம்.

15. கங்குல் வருதலுமுரிய என்றது, இவரின்னை யின்றி யமையானாய், தின்னைக் காண்பின் வேண்டி, தன் வரலிற் குடன்பட்டிருத்தலின், வருதற்குரியன நீ என் தவரது. பகற்குறியேயன்றிக் கங்குல் வருதலுமுரிய.

16. வேங்கையும் விரிந்தன என்றது, தினைப்புணம் அதுத்த இற்செறிப்புண்டான் என்றவாறு. எனவே, பகற்குறியும் மறுத்தது; 14. காவலர் சோர்பதனொற்றி எனவே இரவுக்குறியருமை கூறி, அதுவும் மறுத்தது, தோழி வரைவுகடரயினவாறு.

17. கெடுவெண்டிய்கள் என்றார் ஆதித்தனுக்கு மேலாகலான். ஊர்கொண்டது என்றது, நிரம்பிற்று என்றவாறு. வளர்தல்கொண்டது என்றமாய். வளர்ப்புறவின்னரிக் கல்யாணகாட் கொள்ளாசாகலின், அதுவும் ஆயிற் றென்றான்.

கடுவனுனது தேனை யறியாது துகர்த்து, பின்பு தனது தொழிலாகிய மரமேறறு மாட்டாது, வேரோரிடத்துச் செல்லவு மாட்டாது, தனக்கு அய்வாகிய சந்தனத்தின் கீழலிற் பூமேலே உதவகுவின்றாதபோல நீயும் இக்கன வொழுக்கமாகிய இன்பம் துகர்த்து, தினை தொழிலாகிய அறநெறியையுந் தப்பி, இக்கனவினைவிட வரையவு மாட்டாது, இக்கனவொழுக்கமாகிய இன்பத்திலே மயங்கா சின்று என்பவாறு.

3. பாலை

- இருங்கழி முதலை மேளந்தோ லன்ன
கருங்கா லோமைக் காண்பின் பெருஞ்சினைக்
கடிபுடை நனத்தலை மீன்றினைப் பட்ட
கொடுவாய்ப் பேண்டக் கல்கிறை தரீஇய
முன்னுவேட் டெழுந்த தெஞ்செனி யெருவை
வானேயுய் சினைய கிறவ்வரைக் கவரஅத்
அளங்குடை மறைய வலம்படத் தொலைச்சி
யொன்செஞ் குஞ்சு யுறப்புண் டநத்துபு
புலவுப்புவி துறந்த கலவுக்கழி கடுமுடை
- 10 கொள்ளை மாந்தரி னானது கவரும்
புல்லிடி மரஅத்த வகன்சே ணத்தங்
கலத்தமதுள்ளமொடு கழியக் காட்டிப்
பின்னின்று துறக்கு நெஞ்ச சின்வாய்
வாய்போற் பொய்மொழியும் மெவ்வமென் கணமா
- 15 ~~கல்கித~~ ~~முன்ன~~ ~~தரண்பின்~~ ~~செவ்வா~~. கவிஞர்
யந்திங் கிளை யாயிழை மடந்தை
கொடுங்குமைக் கமர்த்த நோக்க
கொடுஞ்சே னாரிடை கிலங்கு ஞானேற.

என்பது: முன்னொருகாலத்து கொஞ்சினுற் பொருள்வலிக்கப்
பட்டுப் பிரிந்தான் தலைமகன், பிரித்த இடைச்சந்திகின்ற
அவன் காலயந்து மீளலுற்ற கொஞ்சனைக் கழறிப்போய்ப்
பொருண்முடித்துவந்த தலைமகன் பின்னும் பொருள்வலிக்கப்
பட்ட கொஞ்சிற்குச் சொல்லிச் செலவழங்கியது.

— எயினந்தைமகனார் இளங்கோனார்.

வரி

1. மேளந்தோல் - மேலின தோல்.
3. கடி - காவல், உயரத்தால் ஏற ஒண்ணுமைபற்றி. இளைப்
பட்ட - காவற்பட்ட; வலைப்பட்ட என்பதாம்.
4. அங்கு இரை - மிக்க இரை.

5. மான்று வேட்டு எழுந்த - மயங்கி இரை வேட்டு எழுந்த;
எருவை - பருத்தின் ஒரு சாதி.
6. நிறல் வரை - தன் பெருமையால் பிறமையை வென்ற
செத்தியையுடைய மலை.
7. வலம்பட - வலத்தே வீழ்; வெற்றிபட என்றுமாம்.
தொலைச்சி - கொன்று.
8. உவறி உண்டு - ஊற்றி உண்டு; அருத்துபு - ஐர்த்து.
9. கலை - மூட்டுவாய்; அதுகழிந்தகடுமுடை; முடை - குரு
பெயரால் தலை, முடைநாற்ற முடைத்தாகலான்.
9. முடை 15. எருவை 10. உவரும் எனக் கூட்டுக, 10. கவ
ரும் 11. அத்தம் என்க.
12. கலந்தால் உள்வெறாடு கழியக் காட்டி ஒன்றை - ஆபா
சாய் உலகேண்டும் என்னும் உண்டி தாலே கழிந்து
போவதாக என்னை அறிவித்து.
13. தூக்கும் - முகிசும்; கொஞ்சம் - லீளி; 13-14. சின்
வாயின் மெய்ப்போன்ற பொய்மொழி எமது வருத்
தத்தை எப்படிப் போக்கவற்று.
17. குழைக்கு அமர்த்த - குழையொடு மாறுபட்ட; 17. கோக்
கம் வந்து 18. கொஞ்சேண் ஆகிடையிலே தடுக்கும்
அன்று 13. சின் 14. பொய்மொழி எப்படியாற்
கையை வற்றே எனக் கூட்டுக.

4. முல்லை

முல்லை வைத்துரை தோன்ற வில்வெறாடு
வைங்காற் கொன்றை மென்னை யவழி
விரும்புதலித் தன்ன மாயிரு மருப்பிற்
பாடிவாடிவாடி விரலை தெறிப்ப

மய
100
100

5. உலர்த்த ஞாலம் புலம்புபுறக் கொடுப்பக்
சுருளி மாவங் ததழுன்ற சிதறிக்
கார்கெய் தன்றே கவின்பெறு காணங்
குரங்குரைப் பொலிந்த கொய்கவற் புரவி
சதம்பார்ப் பன்ன வாங்குவன் பரியப் 44

10. பூக்க பொங்கர்த் துணையொடு வநிந்த
புது தாதுண் பறவை பேபுற ல்ஞ்சி
மணிர வார்த்த மாணலினத் தேர
துவக்கான் டோன்றுங் குறும்பொறை நாடன்
கறங்கிசை விழவி னுறந்தைக் குணது||
15. கெடும்பெருங் குன்றத் தமன்ற கார்த்த
போதவி முலரி னுற
மாய்தொடி பரிஷுநின் மாணலம் படர்க்தே.

என்பது: தோழி தலைமகனைப் பருவங்காட்டி வற்புறுத்தியது.

— குறங்குடி மருதனார்.

வரி

1. முல்லை - வைத்துணை என்றது - துணையுடைய மொட்டை. முல்லை - தேற்றமாத்திற்பு; முதல்கூறச்சிறை.
2. பிணி-மொட்டை. 3. இரும்பு நிரித்தன்ன-இரும்பை முறக்கி ஒரு வொத்த மருப்பு; 3. மருப்பின் 4. இரவி என்க.
4. அலவடைய - பள்ளங்களெல்லாம்; தெறித்தல் - துள்ளுதல். 5. புலம்பு - நீர்பெருத வருத்தம்; புறக் கொடுத்தல் - புறத்தே போதல். 6. வானம் - மேகம். 7. காணம் காணத்தை; கார் - பருவம்; பதம்.
8. குறங்குளைப் பொலிந்த-வளைந்த தலையாட்டத்தாற் பொலிந்த; புரவியினது 9. வன்பரியத் 13. தோன்று நாடன் என்க. 9. எம்பு - ஆர்த்தன்ன 11. பறவை என்க.
11. பறவை - உண்டி; பேபுறல் - மயக்கமுறுதல்; அஞ்சுதல் - அஞளான் அஞ்சுதல். 12. தேரன் - தேரனாய். 13. குறும் பொறை - சிறு மலை.
14. உறந்தைக்குணது குன்றமென்றது, உறந்தைக்குக் கீழ்ப் பக்கத்ததாகிய சிராப்பள்ளிமலை. 17. அரிவை-விவி;
17. கின்னலகிணந்து 13. தோன்றுநாடன் எனக்கூட்டுக. 13. ம. 1. வைத்து 5. புறக்கொடுப்ப; 12. பாத்த; தேவன். 13. உறுக்கான்.

* 'ஆர்ப்பன்ன' என்பது ஈச்சினுச்சிவிரிவர் கொண்ட, பாலம். தோல் பொருள், செம்பு, - 104. ம் குத்தி உரை.

க. பாலை

- அளிக்குதபொருஅ தமரிய முகத்தன்
கிளிநிலை கொள்ளா பரியல் மென்மென
நலங்கு சேவடி நிலம்படுக் கொளாஅச்
குமக வந்துதன் கடாமிறு தோன்ற
5 வறிதகத் தெழுந்த வாயண் முறுவலன்
கண்ணிய திணரா யளவையெரண் ணுதல்
கிளைதலைப் படுதல் செல்லா நினைவுடன்
முனிந்த வேசமை முதையலந் காட்டுப்
பலிங்கத் தன்ன பல்காய் நெல்லி
10 மோட்டிரும் பாறை விட்டுவட் டேய்ப்ப
வுதிர்வன படுவந் துதிதெறு கவாஅன்
மாத்த பால மழுதுண தோற்றிப்
பாத்தி யன்ன குமிழிச் சுற்றுகல்
கிரலுதி சிதைக்கு கிரலிலை யகர்
15 பரன்முரம் பாகிய பயமின் காண னெய் - பற்றி
மிறப்ப வெண்ணுதி ராமி னறத்தா
நன்றென மொழிந்த தென்னுபடு கிளவி
யன்ன வாக வெண்ணுந் பால
முன்னங் காட்டி முகத்தி னுரையா
20 வோவக் செய்திமி னென்றுநினைத் தொற்றிப்
பாறை மாத்த பளிநீர் நோக்கமொ
டாகத் தொக்கிய புதல்வன் புன்றலைத்
தூநீர் பயத்த துணையமை பிண்பன்
மோமின னுயிர்த்த கால் மாமலர்
25 மணிபுந் விழத்த வணியழி தோற்றல்
கண்டே கடிந்தனஞ் செவவே யெரண்டொடி
யுண்டய மாகவு கிளைவேசன்
பிழையலன் மாதோ நிரிதுகா மெனினே.

கன்பத: பொருள்வயிற் பிரியக்கருதிய தலைமகன் தன்னெஞ்
சிற்குச்சொல்லிச் செலவழுவ்பெயது.

— பாலை பரடிய பெருங்குலங்கோ.

வரி

1. பொருது அமரிய - பொருமையாலே மேலின்.
2. விவிசில - அழைக்கும் நிலை; சென்னையன் என்பது போக்குக்கு உடன்படாது ஆற்றினாய் என்ற நிலை உயப்பற்றி; தயியன் - நான்முதலான குணங்கொண்டியத் தானேயாதல்.
3. அங்கடியாலே நிலம் வடுக்கொள்ள ஒன்ச. இயல்பாக மெத்தென நடக்கும் அடி, இப்பொழுது நிலம் வடுக்கொள்ள நடத்தவதத்தால் சிலத்தைக் காலுந் தேறி வடுப்படுத்தி என்றமாம்.
5. உறிது - சிறிது. அகம் - இடம். 6. கண்ணியது உணரா அளவை - எாம் கருதியது தான் அறிவதற்கு முன்பே.
7. வினை - ஆன்வினை.
7. அதனை எாம் தலைப்படுத்தல் செய்யாதகல, 3. சிலத்தைக் காலுந் தேறி வடுப்படுத்தி என்றமாம்; 8. குத்துடனே.
8. முக்தயந்தாடி; அம் - சாரிய; 10. மோடு - உயரம்; சட்டிதல் - குவித்தல். 11. உதிர்தல் - உதிர்த்து; படுத்தல் - உண்டாதல். 12. மாய்த்தல் - நீட்டித்தல். மழுக்குதல் - தேய்சல்; தோற்றி - தோற்றுவதத்த.
13. பாத்தி அன்ன - பதித்து வைத்தா லோத்த; குடுபி - தலை; 14. சிறை நிலை அதர - கல்வொழுங்கு பட்ட நிலைமையைப்பண்டிய உழிகள்.
15. முரம்பு - வண்ணிலம்.
17. தொன்றுபடு கிளவி - இயற்கைப் புணர்ச்சிக் காலத்துக் கொன்ன வர்த்தை. 18. அன்னமாக - அய்வனம் கொல்லிக் கழிக. 19. மூன்னம் - குறிப்பு. 20. ஒன்று நினைந்து ஒற்றி - போக்கு உடம்படாமை நிலைந்து துணிந்து;
21. பாவை - கண்ணிறப்பாவை; பணிநீர் - தேக்கத்தைச் செய்கிற நீர்; நீர் கோக்கம்-நீரைப்போடய பார்ப்பை. 22. ஒடுக்கிய - அணைத்த. 23. பிணையல் - சேவகழுநீர் மரணம். 25. மணி - பவளம்; தோற்றம் - காட்சி. 26. கண்டே என்னுடி ஏகாரம் சுற்றமை;
26. ஒன்டொடி பெண்பது தொடங்கி ஆற்றலாந் கூறினன்.
14. அதர 15. காலம் என்பது.

3. மருதம்

அரிமொய் கிணம்பி னும்புகர் தொடலை
வாய்ப்பொ ழுவலோப் பொலிந்த முன்கை
கிணையணி பரிணத்தோ னைய தத்தை
மணழவளர் தருந் மாவண றுத்தன்

- 5 பிண்ட வெள்ளி னுறந்தை யாங்குட்
கைழினை பெருஅக் காவிரி நீத்தங்
குழைமா னென் னிழைநீவெய் போனொழி
வேழ வெண்புண் தழீதுப் பூழியர்
கயரா டியாணையின் முகனமர்ந் தாஅங்
10 கேர்தெழி லாகத்துப் பூந்தார் குழைய
நெருந லாடினை புனலை யின்றுவந்
தக வளமுலை யரும்பிய சுணங்கி
மாசில் கற்பின் புதல்வன் னுயென்
மாயப் பொய்மொழி சாயினை பறிற்றயெம்
15 முதுமை யென்னலை நணங்குந் தில்ல
கடர்ப்பூந் தருமரை நீர்முதிர் பழனத்
தந்தாம்பு வள்ளை யாய்க்கொடி மலக்கி
லாளை மேய்ந்த வன்னெயிற்று நீர்நாய்
முன்னரைப பிரம்பின் ஞாநிற் செறியும்
20 பல்வேன் மத்தி கழாஅ ரன்னவெய்
நிளமை சென்று தவித்தொல்லைதே [கே.
வினாமையெவன் செய்து பொய்மொழி யெமக்

கற்புறு : பத்தையிற் பிரிந்துவந்த நிலைமக்குக் குழந்தி
கூறியது.

— பரணர்.

வரி

3. வளைப்பொலிந்த - வளையாற் பொலிந்த.

3. ஐயு - ஒரு சற்புண்டைய மனை; இவன் தந்தை நென்றது
இவன் சற்புண்டைமே கோத்தி.

4. மனதலகம் போலத்தரும் பெரிய வன்மை; 3. தந்த வாகிய தித்தன். 6. கனது - துடக்கோல். 7. குழை முதலான மாட்சிமைமைய புண்டிய இழை; நீ விரும் பின பாதனை. 8. வேழமாகிய தெப்பம்.
9. யானை எனவே நீடியும் அடங்கிற்று. இன் - உவமை; ஆக்கு - அவ்விடத்து. 11. குழைய - பொலிவழிய. 13. கற்பின் தாய் என்க. 14. மாயம் - வஞ்சனை; தம் மிடத்திற் சாய்ந்து; பயிற்றி - பலகாவற் சொல்லி.
15. முதமை என்னல் - முதமை என்னாதே கொன். அஃது அமைதும் - அம்முதமைக்கு உய்க்கப் பொருத்தவேய்; அன்றியும் நீ செய்கின்றதற்கு அமைவம் என்றுமாம்; புதல்வன்தா யென்ததன்கொண்டு முதமை என்னல் என்னுன். தில் - விழையு.
16. சடர் - கொருப்பு; 19. அரிவ் - பிணக்கம்.
20. கழாஅர் - துர்நாள்.
21. இனமை கழித்த அகப் பதை.
22. சின் பொய்ம்மொழி எங்களுக்கு இனிமை செய்வது எவனென்றான்.

இதன் உய்த்துறை: கோரிய வானைக்குக் காவலாகிய வன்மை யினது நிலையை கெடுத்து, இழிந்த காகிய வானையை தீவிர்து, பிரம்பாகிய முதிய னற்றிலே தங்கினாற்போல, நீயும் பாதனை யார்க்குக் காவலாகிய தாய்முதலாயினாது நிலைமையை கெடுத்துத் துக், குலமகனிரல்லாத விமைகளினா உதார்து, முன்பு அமக் குண்டாகிய எங்கள் பழையமையைப் பற்ற ஒரு பயன் கருதாத தங்குதன்மாத்திரத்திற்கு எம்மிவ்வில் உத்திரென்றோம்.

7. பாலை

முலைமுக்கு சொத்தன முள்ளெயி றில்க்கின தலைமுடி சான்ற தண்டனை யுடைவை பலமா வாகமொ டியாங்கனும் டடாஅன் முப்புடை முதயதி தாக்கணங் குடைப 5. சரப்பும் பூண்டிற் குடைபும் போகலை பேசுதாய் பல்லி மேலதயங் குழைமகள்

பெறும்கைப் பருவத் தொறுங்கினை புறத்தென
வொண்கடர் கல்லி வருங்கடி நீகித்
தன்கிதை வந்த எஞ்சி யின்கினை

- 10 பேறுவை யினத்த நாறுவோ கல்லி
வண்காண் பினைவிற்போகி யின்கோர்
தொலையில் வெள்ளேல் விடலையோ டென்மக
ன்க்கடம் படர்தர் தோளோ யாயினைய
யத்தக் கன்வ ராதொழு வறுத்தெனப்
15 பிற்படு பூசனின் வழிவழி போடி
மெய்த்தலைப் படுதல் செய்யே னித்தலை
நின்னொடு வினவல் கேளாய் பொன்னொடு
புரிப்பற் கோத்த புலம்புமணித் தாலி
யொலிக்குழைச் செயலை யுடைமா ணல்கு
20 எய்க்கைப் பனின் மேய்கலை யுதித்த
துய்த்தலை வெண்காழ் பெறுவ
கற்கெழு சிறுருத்து கானவன் மகனே.

என்பது : மகட்போக்கிய செவிவித்தாய் கரத்திடைப்பின்
சென்ற கவிப் பருக்கெண்டுகொல்லியது.

— கயமனார்.

வரி

1. முகம் செய்தல் - கிரம்புதல்; இலங்குதல் - விழுந்தெழு
ந்து ஒளிவிடுதல்.
2. கான்ற - அமைந்தன; பன்மை கூறிற்று - முடிப்பன்மை
கோக்கி; தண்டமையை உடையதாக உடையது.
3. யாங்கனும் - எவ்விடத்தும்; படால் - படாதே கொள்.
4. முப்பு - பழமை, முதுபதி - பெயர்; தாக்கணக்குடைய
வருத்தர் செய்வமுடைய.
5. பூண்டி - பூண்டாய்; இன் - அகையினையெல்லாம் கூறி,
கூதலால் காணும் பூண்டாய்; இனி வாய்விடத்துப்
போகாதேகொள், 6. அறிவுடைய இளமகனே பேதை
யல்ல; 7. பெறும்கைப் பருவத்தப் புத்தது ஒத்த
வினை என - புறப்படாத பருவத்தேபோனும் எனச்
சொல்லு, அது. சேட்டு.

8. தடர் - வினக்கு. 9. தன் சிதைவு - தான் செய்த குற்றம்; என்றது - தனவொழுக்கத்தை; அறிதல் அஞ்சி - வான் அறிவின்றேனென்ற அஞ்சி; இன்னிவை - இனிய சிலப்படி; உட்காரம் கூறிற்று.
10. காது உயிர் - தோன்றுகின்ற உயிர்ப்பு; என்றது இனமையான் அதன் இளைப்புக்கூறியவாறு; எவ்வி - வின, எவ்வி - 13, படர்ந்ததோன் என்க, எவ்வி - 17. நின் தொழி வினவுவல் என்க.
11. தொலைவு - தொல்லி; ஏகாரம் - ஈற்றவை; 13. படர்ந்ததோன் ஒரு சொல்; ஆயிடை - அப்பொழுது.
12. அருஞ்சாத்துக் கன்னர்; ஆ தொழு - அறத்தென - ஆவந் தொழுவினின்றும் கோராகக் கொண்டு வந்தார்களென்றது.
13. பிற்பட்டபூசல் - பிற்படச்சென்று மீட்கும் கரந்தையார் பூசல்; இன் - பொரு, வழிவழி ஓடி - பின்னோடி.
14. மெய்த்தலைப்படுதல் செய்யேன் - அவன் மேனிலை அணுகுதல் செய்யப்பெற்றிலேன். இத்தலை - இவ்விடத்து. 17. வினவல்கேள் - சிந்தனையினை வினவுதற்குக் காரணம் கேள். 18. பொன்னாற் செய்த புலிப் பல்லோடு கோத்த தனிமணித்தாலி. 19. ஒலித்தல் - தலைத்தல்; குழைச் செயலை - அகோகத்தலிர்; உடை - தலைமுடி. அங்குல் 22. மகன் என்க. 20. கலை - முக. 21. துய் - தலைவில் ஆர்க்கு.
22. அவன் தானை மகனாதலால் சினைக்கும் ஓர் அடைவுண்டு; இனி எவ்வனம் செய்வெனென்ற கேட்டிரான் செவிலி.

பு - ம. 11. பிணியிடுதலாகி. 16. செல்லேன்.

3. குறிஞ்சி

சுயற் புத்தற் திரும்புறத் தியத்த
குதும்பி வல்கிப் பெருங்கை வேற்றா
துங்குதோற் றுதிய வள்ளுகிர் கதுவலிற்
பாம்புமத னுழியும் பாசுட் கஞ்சு

5. மரிக வல்லமை அருகினை பெரிய

உ.

- கேழ வட்ட பேழ்வா பேற்றை
பலாவம லடுக்கம் புலா வீர்க்குங்
கழைநாள் சிலம்பி னுங்கண் வழையொடு
வாழை யோங்கிய தாழ்கண் ணாசம்பிற
10 படுகெழ் களிற்றின் வருத்தஞ் சொலியப்
பிடிபடி முதுக்கிய பெருமாப் பூசல்
விண்டோய் விடாகத் தியம்பு மவர்நாட்
டெண்ணரும் நெங்கன் மானதர் மயங்காது
மின்னுவிடர் சிறிய வொதுங்கி மென்மெனந்
15 துணிதலைத் தலைஇய மணியே னாம்பாஸ்
சிறுபுறம் புதைய வாரிக் குரல்பிழியு
நெற்கெட னிலங்கிய சீயி ரிச்சக
மறிதனு மறிதிரோ வென்னுநர்ப் பேற்றினே.

என்பது: தலைமகன் சிறைப்பூறத்தானாகத் தேழிற்குச் சொல்
லுவானாய்த் தலைமகள் சொல்லியது.

— பெருங்குண னார் கிழார்.

யரி

3. நான்ற தோல்வியின் அடக்கின் வலிய உடிராலே கது
வீதவின்; துறிய உகிர் - உறைபுக்க உகிர்.
4. பாண்ட - பாதிநாணாகிய இரவு. 6. ஏற்றை - புலியேறு.
9. அசம்பு - மலையின் நீர். அருத குழி. 11. படி -
படியாக; பூசல் - மரத்தோலை; 12. விடாகம் - மலை
முழை; இயம்பும் - ஆண்டுப்போய் ஒலிக்கும்.
13. பிறங்குதல் - பிறக்கல் என விசேஷம்; வழியுயர்ச்சியுமாம்;
ஒரு சொல்; மான்அதர் - மான்போம்வழி.
14. மின்னுவிட - மின்வழிவிட்ட; சிறிய ஒதுங்கி - மெத்தென
கடந்து; ஒதுங்கு எனத்திரிக்க.
14. ஒதுக்க 5. அரியவல்ல என முன்னே கட்டிக், ஒதுக்கிச்
செல்ல எனச் சொல் வெச்சமுமாம். மென்மெல்
என்பது தொடங்கி வேறு பிரித்துரைக்க.

16. புதைய - மதைய; வாரி - கோதி; குதல் - கழிச்செய்தல்.
 17. வழி, செலவுகெட விலக்கிய காரம் என்க .....
 18. என்னுரை - என்ற சொல்லுநாரை; பெயிர் 4 பாசுட்
 கக்குலம் 14 சேறற்கு 5 அரியங்கல் என்ற பொருளு
 காக்க. 5. மன் - கழிவு; சொல்லுவா நீயே என்றவாறு.

இப் பாட்டினான் ஏற்றையினது வஞ்சுகிர் துவலின் பாம்பு
 மதையுடும் என்ற இறைச்சிப் பொருள்:— ஏற்றையினது
 பாம்பை வருத்தவேண்டும் என்னும் கருத்திலியையினும், அது
 தன் காரியஞ் செய்யவே வஞ்சுகிர் பதிலாகிய அங்ஙனவிற்குப்
 பாம்பு வலியுழித்தாற்போல, அவர் சம்மை வருத்தவேண்டுமென்
 னும் கருத்திலியையிருக்கவே, தமது காரியமாகிய கணவிற்பத்
 திலே ஒழுகவே, ஆரின்னும் ஈரின்னும் முதலாகிய இங்
 வனவிற்கே ஈம் வருத்தும்படியாய் விட்டது என்றவாறு.

‘பெரிய கேட்குலிட்ட’ என்பது முதலாகப் ‘புலரவீர்க்கும்’
 என்பதினுதியாக சின்ற உன்னுரைப் பொருள்:— புலியானது
 தான் வந்ததற்பொருட்டுக் கேழலையுட்கிப் பழ நார்த்தத்தை
 யுடைய பலாவுமலவிற்கும் புலரவீர்த்தாற்போல, அவரும் இங்
 பந்தயத்தற்பொருட்டி வந்து சம்மைக்கடி, அக் கூட்டத்தாலே
 புகழ்ச்சியை யுடைத்தாகிய ஈம் குடிமை இரட்சியுடைத்தாம்படி
 பண்ணினார் என்றவாறு.

‘வாழைவோடு வாகையோக்கிய’ என்பது முதலாக ‘வின்
 டோய் விடாகத் தியம்பும்’ என்பதினுதியாக சின்ற சொற்க
 ளின் உன்னுரைப் பொருள்:— வாழை நகர வந்த யானை அதன்
 அயலாகிய அசம்பின் குழியிலே விழுந்ததாகப், பின்பு அக்
 குழியினின்றும் ஏறமாட்டாது வாழையாகிய உணவையும்
 இழந்துழிப், பிடி அது ஏறாதற்குப் படியாக மா முறிக்கின்ற
 நகர விண்டோய் விடாகத்து இயம்பிணற்போல, அவரும்
 சமது நலம் தகவந்த கனவொழுக்கமாகிய குழியிலே விழுந்த,
 இக்கன வொழுக்கமாகிய இதனைவிட்டு வகையவுமாட்டாது
 சமது காலவருமையால் இக்கன வொழுக்கினை நகரவுமாட்
 டாது தயரப்படுகின்றதுழி, அதற்கொடு சில முதலாகிய இவற்
 றால் மகளிராகிய காமே வகைய முயலும் வழி, அம் முயற்சி
 யானே வசெல்லாம் அறியும்படி பண்ணினார் என்றவாறு.

இப் பாட்டினாத் தோழிக்கும் கொஞ்சிற்கும் கூறியது என்
 தும், தோழி முன்னர்த் தலைவர்க்கு வேட்கைக் கூற்ற சிசுத்தற்கு

13 - மீ. 2. கண்ணுக்கிரக்கலித். 10. படிசேல். 11. பிடி
படி. 15. மகமுயே.

8. பாலை

- * கொல்லினைப் பொலிந்த கூர்ங்குறும் புழுதின
கில்லோர் தூணி கீக்கப் பெய்த
வப்புநனை யேய்ப்ப வரும்பிய கிருப்பைச்
செப்பட ன்ன செங்குழை யகந்தோ
5 நிழுதி னன்ன நீம்புழற் றய்வா
புழுதுகாண் னோய வாதி யார்கழல்
பாணி 'வாணிற் காலொடு பாறித்
தாப்பி னன்ன செங்கோட் டியங்
னெய்த்தோர் மீய்சை நீணத்திற் பரிக்கு
10 மத்த ண்ணிய வங்குடிச் சேனர்க்.
கொடுதெண் ணோதி மகரி ரோத்திய
தொடிமா ணுலக்கைத் தூண்டுந் பாணி
தெம்மால் வரைய குடினையோ டாட்டுங்
குன்றுபின் னெழியப் போதி யாந்தார்து
75 ஞாயிறு படினு மூர்சேய்த் தெனாது
துண்பரி தூக்குந் தஞ்சாச் செலளி
தெயரினும் கிசைந்தவல் லெய்திப் பன்மா
ணோங்கிய நல்லி லொருசிறை நிலைபுப்
பாங்கர்ப் பல்லி படுதொடும் பாவித்
20 கன்றுபுது மாலை சின்னோ ளெய்தித்

உதாரணமாக மென்றும் "பாம்பு மதனழியும் பாதுகட்கெஞ்ஞும்
.....னிருவே" என்பதனுள் தலைநீ தேடிச் செவ்வா மென்
றது சிறைப்புறமாக வறையு கடாவது என்றும் உதகர் சர்,
(தொல். பொருள். 113; 118; 218)

* இது செய்வினை மூற்றி மீண்டு வருங்கால் வருத்திக் கூறி
பது என்றும், "கைகலியாச் சென்ற.....கைகடுச் சென்ற
வென்னெஞ்சே" இது உறுப்புடைபது போல உகந்து கூறியது
என்றும், "பசுக்காப்பள்ளி படுதொடும்பாவி, கன்று புருமாவை
நின்றுவெய்தி" என்பது "அதங்கொலினை அன்பு செய்தல்"
என்றும், "கொல்லினைப் பொலிந்த ... கிணத்திற் பரிக்கும்"
என்பதனுள், இக்கிணத்தின் மக்கள், அம்பினை உயைமயங்கி,
கூண்டடவகாவின இருப்பவரின் பூக்கொத்த உயைச்சப்பமும்

கைகவிபரச் சென்று கண்புகைதயாக் குதகிப்
பிடிக்கை யன்ன பின்னகத் தீண்டித்
தொடிக்கை கைவரத் தோய்ந்தன்று கொல்லோ
நாடுநாடு பிடைத்த கற்பின் வானுத

25 லத்தித் கிளவிக் குதுமகன்

மென்றோள் பெறநகைஇச் சென்றவென் வெஞ்சே.

என்பது : வினைமுற்றிமீண்ட நலைமகள் தேர்ப்பாசன் சேட்பச் சொல்லியது.

— கல்லாடனார்.

வரி

1. கொல்லினை - கொத்தெழில்; புழுக்கைய 3. அபஃபனதா, மல்லிகை மொட்டை. 5. இன் - அல்லழிக்கன் லந்தத.
4. செப்பு அடர் - செப்புத் தாது. 5. தய்யர்யு என்றதனைப் பெயர்ப்படுத்தி ஆகுபெயராய் பூ என்யித்தொடைய புடைபது. லாய் என்குயிற்று. தய் - பஞ்சு; நீம் பூ என்று சேரும்; புழல் - துளை. 6. உழுது காண்டல் - துளை தாண்டிக்கித் காண்டல்; ஆர் - ஆர்க்கு. 7. ஆவி வானின் - வானின்று விரும் ஆவி போல; காலொடுகாவரம்; இதறி. 8. கோடு - மெது; இயவு - லுழி;
11. கொடுநுண்ணி - விரைந்தபணிச்சை; ழுக்கிய - எடுத்த.
12. துண்ணிதல் - குத்ததல். 14. உர்த்தார்த்த - வலிவாத் செலுத்தி. 16. துணைபரி - கிணர்த்த செல்லுக் குதிரை; துர்த்தல் - பின்னும் முடுக்குதல். 16. தஞ்சாத் செலவினபுடைய 17 கம் என்க. 17-18. பன்மாணல்கில்-பலகட்டு மாட்சிமைப்பட்ட மரவினை. 19. பாகர் - நல்ல பக்கம். 21. குதகிக் கண்புகைத்து என்க;
22. பின்னகம் - பின்னினை மயிர்; முதுக்கி முடித்த கொண்டை; 23 தோய்ந்தன்றுகொல்-தழுவிற்றுக்கொல்.

பு-ம். 1. பெருகின். 12. கோச்சிய. 18. ழும்குயர்; நிலைய. 24. மென்றோண்கைஇச.

பொருளாக்கியுர், உவமை சித்தித்தேற்ற வெண்ணெய்த் திரளோடு கழன்ற பூவினை உவமஞ் செய்தும், அக்கிளத்தியல்பு கடறினமையின், அது பயனிலை புரிந்த கழக்கெனப்பட்டது என்றும், இப்பாட்டினுள் குறிஞ்சிகுளம், முல்லைக்கும் ஏற்ற பொருள் தத்தம் மரபிற்றல் வந்தன பலவுங் கண்டுகொள்ள என்றும் உதுவச்; பேரா. (தொல். பொருள். 146; 196; 270; 309; 392).

10. நெய்தல்

- வரன்கடற் பரப்பிற் தாவற் கெதிரிய
மீன்கண் டன்ன மெல்லறும் பூழ்த்த
முடவுழுதிர் புண்ணத் தடவுரினை மாச்சினைப்
புள்ளிவை கரு மெல்லம் புலம்ப
5 நெய்த லுன்கண் பைதல் கலுழப்
மீரித வெண்ணினை யாழி னன்று
மரிதுதுற் றனையாற் பெரும வுரிதினிற்
கொண்டாங்குப் பெயர்தல் வேண்டி கொண்டனொடு
குறுஉத்திரைப் புணரி யுடைதரு மெக்கர்ப்
10 பழந்தியில் கொன்ற புதுவலைப் பாதவர்
மோட்டிமண லடைகரைக் கோட்டுரின் கொண்ட
மணங்கமழ் பாக்கத்துப் பகுக்கும்
யவங்கெழு தொண்டி யன்னலிவ னாலனை.

என்பது: இவ்வுக்குறியுட்கு தலைமகனைக் கண்ணுற்ற நீக்கும்
தலைமகனை வெளிப்பட்டு சின்று தோழி சொல்லியது.

— அம்முவுரை.

உரி

1. தாவல் - தாவலைய; தாவலையை மேற்ற 3 புண்ண.
2. மீன்-வானமேன்; ஊழ்த்த-புறப்படலிட்ட. 3 முடவு-
முடத்தன்மை. 4 இறநகரும் - தங்குதன் மிகும்.
5. பைதல் கலுழ-வருத்தமுடையவர் அது. 7. அரிது
தற்றினை - அரிதனைச் சொலுத்தததற்குப்; உரிதி
னின் - இவருக்கே உரித்தாக. 8. ஆங்கு - திண்ண
ரிடத்து; கொண்டனொடு-கீழ் காற்குள். 10. கொன்ற-
அழிவு கோர்த்த. 12. பகுத்தல் - பங்குக்கு கொடுத்தல்.
13. எனம் இவர்கு 7 உரித்தாகக் 8 கொண்டு
போக வேண்டுமென்றது, வரைத்தகொண்டு போக
வேண்டும் என்றவாறு. அங்குயின் இவன் இறந்தபடி
மென்பது தோன்றர் கூறியவாறு.

புண்ணியது கொம்பிலே புள்ளிதைக்கும் என்றது புள்ளுக்
குப் புண்ணி இருப்பிடமாயினுற்போல எங்களுக்கு ஆதாயமாக நீ
ஆயிற்றிவ்வை என்றவாறு.

‘பழந்தியில் கொன்ற’ என்பது முதலாகக் ‘கொண்டி’ என்
பது அருகே சிற்ற சொற்கு இறைச்சிப் பொருள்: பாதவர் தாம்
அழிவு கோர்த்த நிமிஷமும் பண்ணின வையாறும் தமது

தொழிலாகிய வேட்டைமேற் சென்றாது, தேடாமல் வந்த இழிந்த சுரு மீனை அகப்படுத்தி, அதனை அழித்துக் கூறுவதற்கு வல்லாரையும் அழைத்தாற்போல, தீவிரம் நமக்கு உறுதியாக ஆக்கிக்கொள்ளப்பட்ட நன்மைகளால் நமக்கு ஒழுக்கமாகிய கல்வியில் ஒழுக்காது, கண்டோ சிவந்த கனவொழுக்கிலே ஒழுக்கி, இக் கனவின் பரப்பிப் பலரும் அலர் கூறும்படி பண்ணித் தீர்த்து வைத்தாது.

பி - மி 5. பைதலுழம்ப 9. குருஉக்கினை, குருஉத்திரை; யடை. 10. சென்ற.

11. பாலை

- * வானமூர்த்த வயங்கொளி மண்டல
கெருப்பெனச் சிவந்த வுருப்பளி ரங்காட்
மூலையில மலர்ந்த முகையி லிலவங்
கலிகொ ளைய மலிந்தொரு பெடுத்த
5 வஞ்சுடர் கெடுக்கொடி பொற்பத் தோன்றிக்
கயந்திக ளாகிய பயந்தடி காண
மெம்மொடு கழித்தன ராயிற் கம்மென
வம்புலிரித் தன்ன பொங்குமணற் காண்யாற்றுப்
படுகின் தாழ்ந்த பரணை வெக்கா
10 மெய்புகு வன்ன கைகவர் முயக்க
மவரும் பெறுருவர் மன்னே நயவா
நீர்வார் நிகர்மலர் கடுப்பு வேரமறற்
தறுகுள னிறைக்குந் பேரல யல்களு
மழுதன் மேவல வாசப்
15 பழிநீர் கண்ணம் படுருவ மன்னே.

என்பது : தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரித்தவிடத்து ஆற்ற
ளாய தலைமகன் வேறுபாடுண்டு ஆற்றுகைய தோழிக்குத் தலை
மகன் ஆற்றுகவென்பதுபடச் சொல்லியது.

— ஒளியைபார்.

* 'வானமூர்த்த.....காட்டு' எனக்கொணர வுலகத்தப்பாலை
வந்தது என்றும் 'மெய்புகுவன்ன.....மன்னே' எனக்கூறி, அழு
தன்மேலாவாய்ச் கண்ணுற் றவிலுமென இரக்கரீக் கூறியவாறு
எனக்க என்றும், 'அஞ்சுடர் கெடுக்கொடி பொற்பத்தோன்றி'
என்பது மெய்புகும வாய்ப்புடென்றும் கூறுவர் நச்; பேரா.
(தொல். பொருள். 13; 13; 290) இப்பாட்டு முன்னிலிசிற்தபாலை
பாவினமக்கு உதாரணமாக காட்டினர் அடியா. (சிலப் - 11.)

வரி

2. சிலத்தல் - கோயித்தல், உருப்பு - வெப்பம். 3. இலவலாய்; 4. ஆயம் - மக்கள்தொகுதி. விரும்ப மிக்கு. 5. கடர் கொடுக்கொடி - விளக்கின் ஒழுங்கு; என்றது கோத்திலை விளக்கை தோன்றி - தோன்ற; 7. கம்மென - விவாய், தேய வுத்கு. 9. படுகினை - பெரிய கொம்புகள். எக்கரிடத்தல் 10 தாவலர் - கைவிரும்புகின்ற முயக்கினை 11 நயனாப்பெறருவர், 12. சீசர் - ஒளி; நம்மந்த-நுவுதல் மறந்த.. 14. மெலி வார் அழுதல்; மேவலவாய் - பொருந்தாவாய். 7. கொண்டு வழித்தோராவீத் கம்மென 11 அவரும் பெறருவர்; 15 கண்ணும்பமே; அது செய்கின்றவர் மன்றவாறு. மன் - கழிவு.

சாரியவரால் கொல்லுவதால் ஆற்றதல் பெற்றும்.

பி - டி. 1. வயங்கொளிர். 3 டிலையின். 5. விரிந்தன்ன.

13. வைதலம்.

12. குறிஞ்சி

யாமே சுண்ணிலுள் கடுக்கா தலளே
யெந்தை; நிலனுறப் பெரறு அன் திறடி சிலப்ப
வெவனில குறுமக வியங்குதி யென்னும்
யாமே, பிரிவின் திறைந்த துவரா நட்பி
5 | னிருதலைப் புள்ளி னேருயி மம்மே
யேனலங் காவல ளான தார்த்தொழங்
தெனினி பற்றும் வெலிலாடு பெருஞ்சினை
விழுக்கோட் பலனின் பழுப்பயங் கொண்மார்
குறவ னுன்றிய குரம்பை யுதைய
10 | வேங்கை தாஅய தேம்பாய்; தோற்றம்
புன்கெத்து வெரீஇய புகர்முக வேழ
மழைபடு சிலம்பிற கழைபடப் பெயரு
நல்வரை நாட லீவரின்

* மெல்லிய லோருந் தான்வர முலளே.

உன்பது: பகற்குறிவாராற்ற தலைமகன் தோழியாத் தெறிப் பறிவுறுத்தப்பட்டு இரவுக்குறிவாரா கரைவல் என்னுந்ரு அதவும்

* இஃது இரவும் பகலும் காரணென்றது என்றல், "புலி சொத்து வெரீஇய" என்றது மெய்யுயமும் என்றம் கூறுவர் நச்சு; பேரா. (தொல். பொருள். 210; 290.)

மறத்த வரைவுடையது. இப்பாட்டுணர் கீவரின் என்றது
வரவு மறத்தது. சிறவு செவப்ப என்றது செறிப்பறிவுநிலை.

— கயிலர்.

வரி

3. என்னியக்குதி - ஏன் செய்யப் போகின்றாய்? இல - ஏ.க;
குறமுகன் - மிலி; 4. துவரா - உவரா; கட்டின் - கட்டி
ஆல் 5. புன்னின் - புட்போல; யாங்கன் - ஒருவரின்;
யாங்கன் கட்டலிடத்து ஒருவரின் என்றமாம். 8. கோள்-
காய்; பழு - பழுப்பு; தொழிற்பெயர்; கனியின் பயன்
என்றவாறு; 9. ஊன்றிய - காட்டிய; தேர்தற் -
தேர்த்ததை; 12. கழை பட-பூங்கில் காலிலே கடிய;
14. ஓரும்-அணை; 13. வரின் 14. மெல்லியல் காமாள்
என்க. 10. தேம் - தேன்;

யாணையானது வெருவத்தகாத குரம்பையை வெருவத்தக்க
புலியென்று கருதித் தனக்குணவாகிய கனறு முறியப் பாய்த்தாற்
பேரல் வெருவத்தகாத எக்கன் தமரை வெருவி வரைப முயலாது
திரியவே, எங்கள் இதர்ப்பெம்படியாயிற்று என்றவாறு.

பி - ம. 2. பெரு அச்சி. 8. பழு உப்பயன், 10. வேங்கை
பாய, 14. லொருநான் (தொச்சயிலர்.)

13. பாலை

தன்கடற் பிறந்த முத்தி னாமு
முனைதிறை கொடுக்குந் துப்பிற் தன்மலைத்
தெறலரு மரபிற் கடவுட் பேணிக்
குறவர் தந்த சந்தி னாமு
5 மிருபே ராரமு மெழில்பெற வணியுந்
திருவிழ் மார்பிற் றெண்ணவன் மறவன்
குழியிற் கொண்ட மராஅ யாணை
மொழியி னுணர்த்துந் திறவரை யல்லது
வரைகிலே யின்றி யிரவலர்க் கேயும்
10 வள்ளா யம்பிற் கோடைப் பொருநன்
பண்ணி னைஇய பயங்கெழு வேள்வியின்
விழுமிது நிகழ்வ தாயினுந் தெற்கேர்பு

- கழிமழை பொழிந்த பொழுதுகொ ளமையத்துச்
சாய வின்றுகொ ளவட்கொந் துறையி
- 15 கோயின் ருக ரெய்பெரோள் வயிற்பட
மாசி றாமடி விரிந்த ரோக்கைக்
கவலின் புருமைக் கழிக வளவய
வழனுதி யன்ன தோதை மீன்ற
கழனி நெல்லின் கலையமுத லலங்க
- 20 னிரம்பகன் செறுகின் வரப்பணையாத் துயல்வரப்
பலம்பெரடி வந்த பொழுதுகொள் வாகை
யிலங்குபூம் கரும்பி னேர்க்கழை மிருந்த
வெண்குருகு நாள வீச
துன்பம் துலைய தண்பனி நாளே.

கற்புத : பொருள்வயிற் பிரியலுற்ற தலைமகனைத் தேடி
செவ்வழிக்குறித்தது. உடம்பட்டதாமாம்.

— பெருந்தலைச் சாத்தனார்.

வரி

1. முத்தின் - இன் அவழிச் சாரியை; முத்தாரம்; 2. தப்
பினை புடைமதர னென்க. 3. பிரகாந் நெறுதவரிய
சடவுள்; பேணி - பூசை பண்ணி; 4. மறவன் - பாடல்
தலைவன். மறவனுயி 11 பண்ணி என்க. 5. மரகு -
மருகாத; 6. மொழியினுணர்த்தும் - மொழியினுற்
றெழுதிவிலிக்கும்; நெறுரை உல்கை - நிரிது பொழு
தல்லது; 7. வரைகலை வின்னி - தனக்கொன வரைந்து
கற்றதும் கலைமலின்னி; 8. கோடை - கோட்டிர்.
9. மதுப - செய்த; வேன்வி - கைவேன்வி; 10. விழு
மிது கிழங்குதாலினும் - அப் பொருளான் அறமுதலா
யின விழுமிது சடக்குமாலினும்; 11. பொழுது -
காலத்தன்மை; அமலம் - கடிகர். இக்காலத்து 12 இன்
தணையாங்கு இவன் என்று கோர்த்து, இவனைத் 24 தண்
பனி காட்டித்தப் 14 பிரித்தறையராயின் என்று
பொருளுரைக்க. 14. சாயலின் வன்றது, கடிகர்க்குத்
தணையாயி இவனென்ற உதவிகூறி, அதற்கு அந்
தாமாயி 24 பனிக்காலத்துப் பிரியாமற் கடிகனும்.
24. பனிரான் 17 அகத்திடு இன்புருமற் கழிவதாக;

24. பனி நாளாகத்து 17. ஈண்டின்புறமத் கழிவதாக; 15. &
 தேடுகின்ற பெருக்கும் ஓர் குறை நிறவாதொழிக
 வென்றான்; நோயுறுமென்று களைத்து, அதுபடா
 தொழிக வன்றான்.
17. இன்புறப்ப வன்னும் பாடத்திற்குக் குறிப்புரையாக்கிப்
 பெருகுநடைக்க. அதுவும் இன்புறமைக் கழிக வன்
 னும் பொருளைக் கொள்ளும்.
18. அழல் அதி - அழற்கோடு; தேவை - செற்றோடு. கடை
 கர்த்துச் செவ்விருத்தலான் அய்வாறு கடறினார்.
19. அனங்கல் - ஆகுபெயரான் அனகென்ற கதிர்; 20. நீரம்
 பகன் செது - ஒத்து அகன்ற செது. தயவ்வா - புடை
 பெயர்; பெயர் வத்தலைக்கும் 21. வடை.
22. ஏர் கைழ - ஒங்கினாகைழ; 23. காவ - கதழ; 19. செய்க்
 கொல்லின்ற முதலிசெருகதிர். தேவைக்கதிராவது,
 அதனை முற்பட ஈனுமாதலின், அதனை சுன்ற செய்க்
 கெல் என்பாருமுனர்.

பே - ம. 1. தண்டல்; 2. முறைதிறை; 3. தொல்லை.

14. முல்லை

- அடக்கத் தன்ன செர்லிவப் பெருவழிக்
 கரையாள் செம்ம றுஅய்ப் பலவுட
 னீயன் முதாய் வரிப்பப் பவனமொடு
 மணிமிடைத் தன்ன குன்றங் கவைஇய .
- 5 வன்காட் டாரிடை மடப்பினை தழீஇத்
 திரிமருப் றேலை புல்லருந் துகள
 முல்லை வியன்புலம் பரப்பிக், கோவலர்
 குறும்பொறை மருங்கி னுறும்பு வயரப்
 பதவுமேய லுருந்து மதவுடை நல்லான்
- 10 வீங்குமாண் செருத்த நீம்பால் பிலிற்றக்
 கன்றுபயிர் குரல் மன்றிறை புருதரு

மாணியு முள்ளர் நாயித் காலை
யாங்கொரு வங்கொல் பாண வென்ற
மணியோள் சொல்லெதிர் சொல்லல் செல்லேன்

- 15 சென்வழி நல்யா ழிசையினென் பையெனக்
கடவுள் வாழ்த்திப் பையுண் மெய்நீறுத்
தவர்திறஞ் செல்வேன் கண்டனென் யானே
கிடுகிசைக் குதிரை விலங்குபரி முகிகக்.
கல்பொரு தீதங்கும் பல்லார் கேமிக்

- 20 கார்மறை முழக்கிசை கடுக்கு
முனைநல் ஓரன் புனைநெடுக் தேதே.

என்பது : பாணன் தனக்குப் பாய்காயினார் கேட்பச் சொல்
லியது.

— ஒக்கர் மாகாத்தனார்.

வரி

2. நாய் - நாவ ;

9. மேயலஞ்ஞ - மேயலாக ஆர்ந்த, மேயல் - உணவு, மதன் -
வலி ; 10. செருத்தல் - ஆமடி ; பிலிற்ற - புறப்படவிட ;
12. மாணியும் என்ற உம்மை : சிறப்பு ; காலை — இக்
காலத்து.

14. சொல்லல் செல்வேன் என்றான், கடவுதவருமையான் ;
என்றது தலை ஆற்றுமை கூறியனாறு.

16. பையுண்மெய் - நோய்மெய் ;

19. கேமித் 21. தேர் வன்ச.

- 3 - 4 பவன்மொடு மிடைந்தானொத்த குன்ற மென்ச. 4. ஒத்த
7. புலம் எனேறுமாம்.

4. குன்றம் கையினு என்பதே தொடக்கி 7. முல்லையின்
புலத்திற்கு அடை.

- பி-ம். 3. பசப்ப, 8. மருங்கினி றம்புதயாப், 10. பிலிற்றி,

15. பாலை

- எம்வெல் காம மியைவ தாயின்
மெய்மலி பெரும்பூட் செம்மற் கோசர்
கொம்மையம் பகங்காய்க் குடுவி வினந்த
பாக வர்ணைப் பறைக்கட் பிணித்
- 5 கோசைக் காவிற் துருநாட் டன்ன
வயங்கை வம்பலித் தாங்குப் பண்பிற்.
செறிந்த சேரீர் செம்மன் மூது
தறித்த மாக்கட் டாகுத தில்ல
தோழி மாறும் யானும் புலம்பச்
- 10 குழி யாணைச் சுடர்ப்பூ ணன்னன்
பாழி யன்ன கடியுடை வியனகர்த்
செறிந்த காப்பிகர் தவனொடு மோகி
யத்த விருப்பை பரர்கழல் புதுப்பூத்
துய்த்த வரய துணைலம் பரக்கக்
- 15 கொன்றை யஞ்சினைக் குழற்பழம் கொழுதி
வண்ணக யென்கின் வயனா பரக்கு
மின்மூணப் படர்ந்த கொன்னைகயெ டொரங்குக்
குன்ற வேமிற் றொண்டவென்
மென்றோ ளஞ்ஞெ சென்ற வாரே.

வின்பது : மகட்போக்கிய தாய் செவ்வியது.

— மாதுமலர்.

வரி

1. எம்வெல் காமம் இயைவதாயின் 2. அறிந்த மாக்களை புடைத்தாக என்க. யாம் வேண்டின காரியம் முடிபு நாயின் அப்படியாக எண்ணுள்.
2. கோசர் 4. துருநாடு.
3. கொம்மை - பெருமை. அம் - காரியை; குடுமி - தலை யில் ஆர்க்கு. குடும்பைய புடைவது குடுமி; காயாகிய குடுமி; துது வினந்த பாகம் என்றது பாகத் பழத்தை; வினாதல் - முத்ததல்.

4. ஆர்கைத் 5. தோகை என்க.

4. பறைக்கண் - வட்டமானகண் ; 8. அறித்தமாக்கன் - மூக
மறித்தமாக்கன் 7. மூதூர் 8. உடைத்தாள் என்க.

பாழி - ஊர் ; ஊர் - மாணிக்க, 14. காய - வாயவாய் ; துகள்
நிலத்திலே படுக்க.

19. அஞ்ஞை - அம்மை ;

5. புலம்பப் 12. போகிச் 19. சென்றயழி என்று சேர்க்க.

10. குழி - மூகபடாம் ; பட்டயாணை ;

இப் பாட்டினுள் இறைச்சிப் பொருள் : 3, 4, 5 ஆர்கைத்
புதப்புவை நகர்த்த வாயையுடையவாய், அதிலே நிறைந்து
கொன்றைப் பதத்தைக் கோதிப்போனாற்போல, அவனுந்நிலை
னோடுகையி இன்பத்திலே நிறைந்தசெருக்கினாலே கூடிவளர்ந்த
தோழிமாரையும், பெற்று வளர்த்த என்னையும் புறக் கணித்துப்
போனான் என்றவாறு.

பே - ம். 5. துன்னு காடன்ன, 12. காப்பிறந், 14. பரிப்ப.

16. மருதம்

நாயுடை முதுநீர்க் களித்த தாமரைத்

தாதி னல்லி யயலிதழ் புறையு

மாசி லங்கை மணிமருந் தவ்வாய்

நாவொடு நவிலா நகைபடு தீஞ்சொல்

5 யாவரும விவதயும் பொலந்தொடிப் புதல்வனைத்
தேர்வழங்கு தெருகிற் றறியோத் தண்டே
கூடுவிற் தரிவை குமகனை யாவருங்
காணாந் தின்மைகிற் ரெத்தனள் பேணிப்
பொலங்கலஞ் சுயத்த பூண்டாங் கிளமுலை

10 வருக மாளாவென் னுபிடுவெனப் பெரிதுவந்து
கொண்டன னினின்றுட் கண்டுநிலைச் சொல்வென்
மாளில் குதுமக னெவன்பே துற்றனை
நீடிக் தரைய மிவற்கென பகன்றந்
கவரய வந்து நிறைவெனென் கவைஇந்

15 களவுப் படுகிற கவிழ்த்தலில் கிளையா
நாணி நின்றே ணிலைகண் டியா தும்
பேணினெ னல்லனே மகிழ்ந வாணத்
தணங்கருங் கடவுளன் னேணின் அருத்தி
மகன்ரு யாதல் புரைவதாங் கெனவே.

என்பது : பரத்தையர் சேரியினின் தும் வந்த தலைமகன் யானா
யும் அறியேனென்றாற்ருத் தலைமகன் சொல்லியது.

— சாக்ஸாசனார்.

வரி

3. மணி - பவனமணி ; 4. கவிழல் - பழகுதல் ; நகை -
மகிழ்ச்சி ; 5. வாவரும் - பகைவரும் ; 6. தேர் -
சிறுதேர் ; தனியனாய்க் கண்டே.
8. செத்தனன் பேணி - கருதிப் பேணி ; செத்த - ஒப்பு
மாம் ; ஒப்பு - தலைவனை ஒப்பு.
9. முலை - முலையிடத்து 11. முலையிடத்துக் கொண்டு கண்
ருள் என்க.
10. மான - அசை ; 11. கின்ற நிலையினின் தும் போகேனும் ;
12. என்ன மயக்கமுற்றும் ? 13. விரையவந்த தழுவி ;
15. களவு ; உடம்படுதல் - இசைதல் ; 17. பேணு
தல் - விரும்புதல் ; 18. கடவுள் - அருத்தி ;
உன்னையொழிய அறிவாதவன் என இகழ்த்த கூறியவாறு.
19. புரைவதென்று மேல்கிறதின் 17. பேணினெனல்
வனே என்றான். ஆங்கு அசை.
- அவன் பதற்றங்கண்டு 12. என் பேதற்கு யென்றான்.
- அணங்கருங் கடவுள் என்பதற்கு பிறரை வருத்துவின்
தாய்த்தகரிய தெய்வமகன் என்றுமாம்.
3. மாசில் அவகை - இவக்கனை குறையற்றகை,
டி - டி, 6. கண்ட. 8. குறுகியாய்ரு. 19. புரைவதா
லெனவே.

17. ஸாலை

வளங்கெழு திருக்கர்ப் பந்துகிறி தெறியினு
மிளந்துணை யாயமொடு கழங்குட னுடிது
முயங்கின் றன்னையென் மெய்யென் றைசுதி
மயங்குவிவர் பொறிந்த னதல டன்னென

5 முயங்கினன் வதிபு மன்னே யினியே

தொடிமாண் சுற்றமு, மெம்மு முள்ளா

ணெடுமொழித் தந்தை யருங்குடி நீவி

தொடும் லாள் னெஞ்சறப் பொற்றவென்

சிமுந்துக் குறைவி சிலம்பார் சீறடி

10 வல்லகொல் செல்லத் தாமே கல்லென

ஆரெழுக் தன்ன வுருகெழு செலன்

னீரி லத்தநத் தாரிடை மடுத்த

கொடுக்கே தாமணர் பகடுதெழு தெள்வினி

நெடும்பெருங் குன்றத் திமிழ்கொள வியம்புங்

15 கழிங்கநிர் திருவிப வேப்பயில் பிறங்கந்

பெருங்கனி யுரிஞ்சிய மண்ணரை யாஅத்

தருஞ்சரக் கவலைய வதர்படு மருங்கி

னீனவா யிலவந் தாழ்கழி பன்மலர்

விழவுத் தலைக்கொண்ட பழவிறன் மூதூர்

20 செய்யுமிழ் சுடரிற் றால்பொரச் சில்கி

வைகுறு யீளிற் றேழ்ந்து

மைபடு மாமலை விலங்கிய சுரணே.

என்பது : மகட்போக்கிய செவிவித்தாய் சொல்லியது.

— கயமனார்.

வரி

1. சிதிது-சிதிதுபொழுது; 3. அணைஇ-வருந்தி; 4. செறி
விவர்; தன்னென - குளிர்; 5. என்னைத் தழுவி;
மன் - எழிவு.

8. அற - நன்கென; 9. நிறமுதுங் குறைவி - இனகை
யிலே அறிவு முதிர்ச்சுவன்; 11. ஊர் குடிபடா எழு
தல்; உரு - உட்கு; 13. தெழித்தல் - உரப்புதல்;
12. மடுத்த 13. பகடி; 14. இய்த - இடை; 15. ஆதித்
தன் ஒளி முகைய.
15. திருமெய 20. மலை; பிறங்கல் 20. மலை.
16. மண்ணை யாம் - மாரிக்காலத்துண்டான சேறு உலர்
ந்து விறுவிறுத்த உடலை உரோகதவால் மண்ணை
புடைய அரை.
17. கவலையதர் - கவர்த்தவழி.
20. கால் பொருகையாலே செய்யுந் தடர்போல 18. ஊழ்
கழி பன் மவர் 20. பின்பு சில்கி 21. மீனித்தென
தும் என்க.
18. ஊழ்கழி - முறைமை மிக்க; என்றது, நாட்டுக்கு முதிர்ந்த
பூவை செய்யுந் தடர்போல விழும்படி காற்றப்
பொருகையாலே கின்றவை சில்கி, விடிவின்ற காலத்து
மீன்போலத் தோன்றும் என்றுமாம்.
9-10. சிறுதாஞ் செல்லவல்லவோ எனக் கூட்டிக்.
11. செவின் - செவியிடத்து.
15. திருமெய 17. அருஞ்சரம் எனவுமாம்.
16 - ம். 3 முன்னே. 17. கவலையதர். 18. ஊழ்படு.

18. குறிஞ்சி

நீர்கிறங் கரப்ப ஆளுது புதிர்ந்த
பூமலர் கஞலிய கடுவரற் காண்பாற்றுக்
கரையர் துஞ்சங் கல்லாயர் மறிகழி
மரைய யானை மதத்தப வெற்றி
து யுரைய வீர்க்கு முட்குவரு நீத்தல்
கடுக்கப் பன்றியி னடுக்காது துறந்து
நாம வருத்துறைப் பேர்தர் தியாமத்
திற்கும் வருபவோ வேரங்கல் வெற்ப
வொருகான் விழும முறிதும் வழிகாள்

அகநானூறு

- 10 வாழ்ஞுவ னல்லனென் றேழழி யாவது
 ஞாநிற் வழிசுளும் பயிள் வழங்குநர்
 லீழன் றாக விழுக்குவ ரதனா
 லுலமால் வருத்த முறுதுமெம் படப்பைக்
 கொடுந்தே னிழைத்த கோடுவர் செடுவரைப்
 15 பழந்தூங்கு நனிப்பிறு காத்தனம் பொதுமீழ்
 பகனி வரணம் புணர்குவை யகன்மலை
 வாங்கமைக் கண்ணிடை கடுப்பயா
 யோம்பின னெடுத்த தடமென் றேளுே.

என்பது : தேர்ழி இரவுவருவானைப் பகல்வர வென்றது.

— கபிலர்.

வரி

3. கல்லியி மறிகழி - உயர்ந்த கல்லிலே மோதி மறிந்த
 சுழியெனக் கூட்டுக. 4. மராஅ யானை - மதத்தானே
 பிடியொடுக் கன்கொடும் மருவாத யானை.
 5. முதலை தஞ்சுஞ் சுழி என்க. மறிகழியையுடைய 5.
 தேத்தம்; தேத்தம் 7. துறையைப் பேசுத்தது.
 9. விழுமம் - இடர்; வழிநாள் பிழிநாள்; என்றது, விழு
 மம் அறிவது பின்னானென்று.
 12. நீடின்று - நீடிதலிலையாக; இழுக்குவர் - குற்றப்படுவர்;
 15. நனிப்பு - செறிவு; 17. கண்ணிடை-இரண்டு கண்
 னுக்கும் இடம்; 18. எடுத்த - எடுத்து வளர்த்த;
 18. தோள் 16. பகலும் புணர்குவை எனக் கூட்டுக.
 14. தேனிலைழத்த என்றதனானே தேனழிக்க வருவாராலும்,
 15. பழந்தூங்கு + நனிப்பென்றதனானே பழமெடுக்க
 வருவாராலும், காத்தனம் பொதும் பென்றதனானே
 புப்பறிக்க வருவாராலும் பகற்குறியும் அரிதென்று
 குறிப்பான்மறுத்தானாம்.
 19 - மீ. 3. மதுசுழி. 6. துணித்து.

19. பாலை

- அன்றவ னொழிந்தன்று நிகலையே வந்துநனி
வருந்தினை வாழியென னெஞ்சே பருந்திநுந்
துயானை பிடித்து நியாடியர் நனத்தலை
புருடுடி மருளிசிற்பொருடெரிந் தினைக்குந்
5 கடுங்குரற் குடினைய செம்பெருந் குன்ற
மென்மொ புறதகனுந் செல்லாப் பின்னின்
ஹெழியத் குழ்த்தனை யாவிற் றனிராது
செல்லினிர் கிறக்கின் னுள்ளம் வல்லே
மறவ னோம்புமதி யெம்மே சறகின்
10 சேயித ழுனைய வாகிக் குவளை
மாவிகழ் புறைய மலிர்கொ ளீரிமை
புள்ளகங் தனை வுள்ளுதொ றுவறிப்
பழங்கண் கொண்ட கலிழந்துவிழ விராழல்
வெய்ய வுருதா வெரிஇப் பையென
15 சில்வகை ரொரிந்த மெல்லினை முன்கை
பூளி கொடியிற் புல்லெனப் போகி
யடர்செ யாயகற் கடந்துனை வாக
வியங்காங் கிதிந்தகங் காதவி
யுயங்குசாய் சிறுபுற முயங்கிய பின்னே.

என்பது : பொருள்வழிப் பொருள்வழிக்கப்பட்டப் பிரித்த தலை
மகள் தலைமகள் உலையத்துள்ளிய கொஞ்சினைக் கழறியது.

— † பொருத்தில் இளங்கோனார்.

உரி

1. வந்து - போந்து ; 4. உருந் தடி - கடிப்பு உருகுவின்ற
இழகு பறை. மருளி - ஓலை ; இன் - பொரு ; ஒப்
புரைத்தது ஓலைமாதிரிப் பற்றி ; பொருடெரிதல்

* பொருள்வழிப் பிரித்த தலைமகள் இடைச் சாத்திற்றன்
னெஞ்சிநுந் சொல்லியது என்னும் பாடம்.

† உலையச்சூர் என்னும் பாடம்.

குழுகைப் போகைக்குள்ளது : 'சூத்திரப் புலகு' என்ற தேவர் பொருள் கொள்ள இகைக்கும். தெரிய எனத் திரிக்க. பொருள் - போவார் காரியம். பொருளும் ஆம். 7. ஏழிப்பு - நுகையை ஏழிப்பு. 8. செல் - திரி யப்போ ; உன்னம் - கொஞ்சினது உன்னம் ; சிறத்தல் - நனைத்தது பெறுதல். 9. எம்மைக் கடுக மறப்பை, மறவாதொழியவேண்டும் என்றான்.

9-14. 'நறவின் சேய்தழ்.....பையென' என்றது - உன் னுத்தொழும் உன்னகர்க்குணுகையாவே குவணியினது கரிய இதழை ஒக்கும் நீய்குதல்கொண்ட கரிய இமை பின்பு நறவின் சேவிதழையாவாடி உவழிப் பழக்கண் கொண்ட லிசைந்துவிழுவின்ற அவிநறல் வெய்யவராகச் சொரிய என்க. நறவின் சேவிதழ் செவ் வரிக்கு உவமமாகவும், குவணை கண்டழவிந்ரு உவம மாகவும் உரைப்பாரும் உளர்.

12. உன்னகம் - கொஞ்சு ; உவழி - வற்றி ; 13. பழங்கண் - புன்கண் ; அநல் - இமையிடந்து அற்று விழுவின்ற நீர் ; கொண்ட அவிநறல் - கோடற்கு ஏதுவான அவி நறல் ; 14. வெரீஇ - பிறர் தான்பென்ற அஞ்சிப் பையெனப் 16. போகி என்க.

15. சிவ்வனை சொரிந்த என்றது பல்வளையெல்லாம் முன்பே கழன்றோடின ; சிவ்வனைத்தாமும் போயின என்ற வாறு. 15. முன்னகக் 18. காதலி என்க.

17. அடர் - பொன்னடர். அகல் - வினக்கு அகல் ; 18. உலி யின்மைமலின் உலவமாட்டாது திரிடத்தே இருந்த ; 19. உயக்குபுறம் - மெலிந்த புறம். சிறப்புறம் முயங்கிய லென்றான், மறையபின்று பின்னே கட்டுதலான் ; இது வும் துர் செய்தி.

19. முயங்கியபின் 9. மறவலோம்பு எனக் கட்டினே.

பி-ம். 12. உன்னம். 13. கதழ்த்து. 18. வதிக்தவெம்.

20. கெய்தல்

பெருநீ ரமுலத் தென்னை தந்த
கொழுநீ னுணங்கற் படுபுள் ளோம்பி
வெக்கர்ப் புண்ணி யின்னிழ லுதைஇச்
செக்கச் செண்டின் குண்டினை கெண்டி
5 ஞாழ லோங்குகினைத் தொடுத்த கொடுக்கழித்
தாழை வீழ்சயிற் றாட னாங்கிக்
கொண்ட லிடுமணற் பூவைய முணியின்
வெண்டலைப் புணரி யாய்மொ டாடி
மணிப்பூம் லாபந்தழை தைஇ யணித்தகர்

10 பல்பூம் காண ல்கினம் வருதல்
கல்லை நல்லணங் குற்ற விவ்வுர்க்
கொடிதறி பெண்டிர் சொற்கொண் டுண்ண
கடிக்கொண் டனவே தோழி பெருந்துறை
பெல்லுபு மிதவு மென்னுது கல்லெண்

15 வல்ல னாய்ந்த வண்பரி
கிலவுமணற் கொட்டுமோர் தேருண் டெனவே.

என்பது: பகற்குழிவந்த தலைமகள் சிறைப்புறத்தானாகத்தோழி
தலைமகளுக்குச் சொல்லுவாள், தலைமகன்கேட்பச் சொல்லியது.

— உலோச்சனாக்.

உந்

1. அமுலம் - பரப்பு. 2-3. நீழல்தத்துத் தஞ்சி தப்பி வந்த.
4. செக்கர் - சிவந்த; குண்டு. 10. கொட்டை - பரந்து
திரிய விடுதல்; 5 - 6. ஞாழலொடுத் தாழை யொடும்
பிணித்த உரசல் என்க. 10. அல்கினம் வருதல்-தலைவ
னோடு தங்கிவருதல்; அல்கினம் வருதலைப் 12. பெண்
டார் சொற்கொண்டு அண்ண 13. காவல்கொண்
டான் என்க. 12. கொடிது - கொடுமைத் தொழில்.
11. கல்லை நல்லணங்குதல் - அவராகிய பேய் பிடித்தல்.

பி - ம். 9. அணித்தணகப்; மொருந்தில் இறுக்கொரு.

21. பாலை

- மலையின் கொச்சி மெளவல் வான்முனைத்
 தூய்மையான தன்ன மாலை வெண்ப
 லல்லயிற் றுகண்ட வல்குற் றைஇத்
 தாழ்மென் கூந்தற் றடமென் பனைத்தேரண்.
- 5 மடர்கை மாணலம் புலம்பச் சேரகாட்செ
 செல்ல வென்றியான் செல்லவு மொல்லாய்
 வினைநயர் தலைமந்தனை யாயின் மனைகைப்
 பல்வேறு வெறுக்கை தருகம் வல்லே
 பெழுவினி வாழியெ ணெஞ்சே புரியினர்
- 10 மெல்லிழை முஞ்சினை புலம்ப யல்லென
 கோடறை கொம்பின் வீழுகத் தீண்டி
 மாயு மலைத்த மணவாய்த் தென்றல்
 சுதஞ்சென் மய்வர் சுரியற் றுற்ற
 மென்றுந் தின்ற புன்றலை னவப்பிற்
- 15 பருத்தினைப் பிலேம் பாறுதலை கோமை
 யிருக்கல் சிவாகத் தீன்றினாப் பட்ட
 மென்புன்றம் சிவைய பசித்தெனப் பைங்கட்
 செக்கா யேற்றை செரு முக்க
 சிரியற் பிணை மீண்டிற் பரீஞ்சு
- 20 செங்கா புதிர்ந்த அபங்குலை வீர்தின்
 பான்மட் சுவை முறையெ முடைத்தி
 வல்லாய்க் கணிச்சிக் கழார் கவல்
 குறு திட்ட வுலலைக் கவல்
 வெண்கோடு நயந்த வன்பில் காவல
- 25 சிகழ்த்தியங் கியவி னகழ்த்த குழிசெத்
 திருக்களிற் றினதிரை தூர்க்கும்
 பெருங்க லத்தம் விலங்கிய காடு...

என்பது: பெருங்கலிக்கப்பட்டப் பிரிந்த தலைமகன் இடைச்
 சாத்து நீன்று மீளாற்றை செஞ்சினைக் கடையது.

— காவல்முலையைப் பூதஞர்.

வரி

1. கொச்சியின மௌவல்; 2. மா - வண்டு; திருவுமாம்
3. அங்ஙனவிற - ஐதானவயிற; னைது - னைசெய்து
6. ஒல்லாய் - அதற்குப் பொருத்தாய்; அங்கே என்
சொல்லவும் அதற்குப் பொருத்தாயா. 7. நினைவைய
லிரும்பி யங்ஙினைக்கவாழ்த்து பேசத்தாயாலினென்க;
- மனை - தலை; 88 - மழை; இவ் வினங்க என் றுமாம்.
8. பல கூறுபட்டவெறுக்கை; தருகை - தருகேம்.
9. இனி-இப்போது; புரியினர்-வலஞ் சரித்த பூங்கொத்து.
10. அது மெத்தென மலர்ஜின்ற கொம்பு; புலம்பு -
கொம்பே கொம்பாய்த் தனிப்பு; 10. உல்கொண்ட -
பூக்கொள்ள உல்கவன்; 11. கோடு - பெருக்கொம்பு;
கொம்பு - அடிக்குங் கோல். 13. சரியல் - குழன்ற
மயிர்; 14. னைப்பு - னை.
- 20 - 21. னக்தின்பர்வொடுகடைய மண்ணையுடைய மேடு;
முரணிலம் - வன்னிலம்; 22. கணிச்சி - குத்தாலி;
23. ஊருதிட்ட - ஊருமையானே அகர் விட்டுப்
போன; உவலிக்கவல், உண்டாயின் உன்னது சரு
கென்றயாறு.
25. இகழ்த்தியக் கியவென்றது-இக்கோரேத பங்கையென்ற
மதியாது திரியும் உழி. குழியென்று கூவலருடை
ந்த குழியைக் கருதித் தூர்க்கும் காடுவக. -
13. அற்றம் 14. னைப்பு.
- 15 - 16. நுமைமையுடைய என் முழையில கசைப்பிட்ட 17.
பிணவு என்க. 27. கரட்டிலே 28. எழு என்க.
- பி - ம. 1. மனைவளர் 4 - தகைமென், 6. செல்லமென்றியான்.

22. குறிஞ்சி

அணங்குடை வெவரை வுச்சியி னிழிதரும்
கணங்கொ ளருவிக் காண்கெழு ஈடடன்
மணங்காழ் விபன்மார் பணங்கில செல்ல
கிதுவென வறியா மதுவரத் தொழுதிற்

- 5 படியேயார்ந் தேய்த்த பல்புகழ்த் தடக்கை
நெடுவேட்டி பேணத் தணிசுவ அரிவனென
முதுவாய்ப் பெண்டி ரதுவாய் கூறக்
கனகன் கிழைத்துக் கண்ணி குட்டி
வளங்கல் சிலம்பப் பாடிப் பனிகொடுத்த
10 தருவச் செந்தினை சூருதியொடு தூய
முருகாற்றுப் படுத்த அருகெழு நடுநா
னார நர வஞ்சிடர்த் ததைந்த
சாரந் பல்பு வண்டுபடச் சூழச்
கனிற்றினா தெரிவிய பார்வ லொதுக்கி
15 னெனிக்தியங்கு மாரின் வயப்புலி போல
நன்மனை நெடுநகர்க் காவல் ரறியாமைத்
தன்மனை யுள்ளத்து நகர்கை வாய்ப்ப
லின்னாயிர் குழைய முயங்குதொது மெய்ம்மலிந்து
நக்கனெ னல்லோ யானே யெய்த்த
20 நோய்தணி காநலர் வரவின்
பேதில் வேலந் குலந்தமை கண்டே.

என்பது : 1. வரைவிடை வைத்துப் பிரித்தகாலத்துத் தலை
மகள் ஆற்றுகாகத் தோழி தலைமனை இயற்பழிப்பத் தலைமகள்
இயற்பட மொழித்தது.

2. தலைமகன் இரவுக்குறிவந்து சிறைப்புறத்தானாகத் தோழியாற்
சொல்வெடுக்கப்பட்டுத் தலைமகள் சொல்லியதாவதாம்.

— வேறிபாடிய காமக்கண்ணியார்.

வரி

4. இதுவென வறியாமை = மார்பு வஞ்சித் மென் தறியாமை.
மதுவரங் - சுழற்சி ; 5. படியேயார் என்றது பிரதி
யேயார் என்றும் உடமொழித் திரிவு ; பல்புகழ் -
வென்றியுற் தியாகமுமுதலானவற்றினையு புசுழ் ;
6. தணிதல் - செல்லல் தணிதல் ; 7. வாய்கூற-மெய்
யரக்கூற ; 8. குட்டி - குட்ட ; என்றது வேலிற்கு,
அங்வேலன் முருகனை இங்வுனஞ் செவ்வ ஆற்றுப்
படுத்தானென்க. 11. ஆற்றுப் படுத்தல் - மனையிற்
கொண்டு புதுதல்.

14. ஒதுக்கின் - ஒதுக்கொடு ; 17. தன்னையன் னம்-தன்னை
எச்சுதையுடைய உண்மென்று உணர்ந்திற்று அடை
அதில் எம்முடை நனை யென்றது வேட்கையை.
19 + 20. எய்த்த கோய் - இளைத்ததற்குத் தாரணமாகிய
கோய், 21. உணர்தமை கண்டு 19. எத்தனைகல்கே
என்க.

வெறியெடுத்துத் திராதவழியில் அஃதிபாராவே வந்த
தென்றவிராதபடி வரையவந்த பேருதலியினுரைப் பொல்வாங்கு
சொல்லக் கடவையேன என இயற்பட மொழிந்தது.

4. இதுவென வறியாடை - இதுவென்று துணிந்து தமர
யாப் பொழுதென்றுமாம்.

19 - 20. 16. காவலறியாமை 18. குழைப்ப.

23. பாலை

- மண்கண் குளிர்ப்ப லீகித் தண்பெயல்
பாடுலர் தன்றே பறைக்குர வெழின்
புதன்மிசைத் தளையி னிதன்முட் செர்நனை
நெருக்குகுலைப் றிடவமொ டொருங்குபிணி யகிழக்
5 காடே கம்மென் றன்றே யவல
கோடுடைர் தன்ன கோடற் கபம்பிரிர்
பதலின் பாலை முனைஇ மதவுடை
பண்ண ிரலை யமர்பினை தழிஇத்
தண்ணறல் பருகித் தாழ்ந்துபட் டனவே
10 யனைபுகொல் வாழி தேரழி மனைய
தாழ்வி னெச்சி குழுவன மலை
மெளவன் மாச்சினை காட்டி
யவ்வள வென்று காண்டுச்செய் பொருளே.

என்பது: தலைமகன் பிரிவின்கண் தலைமகன் தேரழிக்குத்
சொல்லியது.

— ஒரோடோகத்துக் கந்தரத்தார்.

வரி

1. மணங்கண் - மண்ணிடம்; கீசுதல் - கொடுத்தல்; மறை
யை விதி.
2. பாடி - இலி; உலத்தல் - துறை ஆதலும்; 5. கம் - அது
காரணம். 6. கோடி - கங்கு; கோடவாகிய பவிர்.
கோடவாகியதாக வுடைய வரகு முதலாகிய பவிர்
என்றுமாம். 9. தாழ்த்துபதில் - நிமிடத்தே சென்று
கங்குதல்; தாழ்த்தினுச்சி - குறுமைவிடையுடைய
கோச்சி; 12. மாச்சினை - மெனவல் குழந்த கொச்சிக்
கருங்கொம்பு. 13. என்னுரென்பது முற்று.
10. அனையகொல்;- அது மவர்த்த மாத்திரையோ மேலே
போய்த்தேர என்னுள். மேலே போனபடி கூறுவான்;
பொருள் அங்கனம் நிறத்தேர என்றுமாம்.

பி - ம. 4. ஓடவொடு. 8. யமர்துணை.

24. முல்லை

- வேளாப் பார்ப்பான் லாவரன் துமித்த
வன்களைத் தொழிந்த கொழுந்தி னன்ன
தன்கிணி யவிழாத் சுரிமுகப் பகன்றை
சிதரன் துலகை தாவனின் மலருந்
5. தைது சின்ற தண்பெயற் கடைநான்
வயங்குநதிர் கரந்த வாடை னன்கறை
விகம்புரி வறுபோல் வியலிடத் தொழுகி
மங்குள் மாமவிழ தென்புலம் படரும்
பனியிருங் கங்குலுந் தமிய னீர்தித்
10 தம்முறேரோளே கந்துதல் யாமே
கடியதிற் கதவும் பாய்தலிற் றொடிபிசைந்து
துதிமுக மழுகிய மண்ணெவண் கோட்டுச்
சிறுகண் பாரிசை செடுநா வெண்மணி
கழிப்பினிக் கறைத்தோற் பெர்ழினை புதைப்புத்
15 தழங்குதான் முரசுமொடு முழங்கும் யாமத்துக்

சுவித்திரபாவினிகா

கழித்துகிற சொரியா வானுடை பெறுத்தோ
 கிரவுத்துயின் மெய்த தானை
 புரவுச்சின் வேந்தன் பாசறை யேமே.

என்பது: 1. தலைமகன் பருவங்கண்டு சொல்லியது.
 2. வினாமுற்றுக் தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது உ
 மாம்.

→ துஞர் முலங்கிழார்.

யரி

1. வேளாப் பார்பான் - யாகம்பண்ணாத ஊர்ப்பார்ப்பான்;
 இலங்களுக்குச் சுகதுங்கையர் தொழில்; 2. வளை
 யாக் கிளர்தொழிந்த; கொழுந்து - சங்கின் தலை;
 4. சிதர வந்துவலை - சிதறுகின்ற துயிலை; 5. கைஇ
 சிந்த - கைத்தன்மை சிந்த; 6. கதிரகரத்தவைகறை;
 8. மங்குல் - இஞ்சு.
5. கடைகாளையிய 9. பனிக்காலம் என்றது ஈற்சித்தை.
13. மணி - மணியோலை; 14. உதைப்பு - உதைப்பாறு
 தாபிய துணையை; கைத்தோல் - கருங்கடகு;
 16. சழித்த - உருவி.
- 12 - 13. கோட்டியானை என்க. 10. யாம் 18. பாசறையேம்.
7. விசம்பு தொலுரிவதுபோலு மென்க; 12. மண்ணை
 வெண்கோடு-மழுமட்டையான கோடு; 16. வானுடை
 18. வேந்து என்க.
- 19 - 20. 2. தொழித்த. 12. மழுங்கிய.

25. பாவின

செழிங்கரைக் கான்யாற்றுக் கடும்புனல் சாது
 யவிரதல். தெண்ட விரவுமாணை கைந்துறைத்
 தன்கப கண்ணிய பொழிநெயும் காஞ்சிப்
 பைந்தா தணிந்த போதுமலி பெக்கர்
 5 வதுவை நூற்றடி புதுவது களுக
 மாணை கொழுதிய மணிகிற கிருங்குவில்
 படுகா கிளியா ஊடுகின் நல்கது

- முறைப்ப போல வுழுகொள்பு ஈவ
வினந்தெ ருகுந்த விலவத் தாங்கட்
10 சினைப்பூங் கோங்கி னுண்டாது பகர்நர்
பவனச் செப்பிற் பொன்மொரிந் தன்ன
கீகழுந் நிகழா வினநா ளமையஞ்
செய்தோர் மன்ற சூறியென நின்
பைத னுல்கண் பளிவார் புறைப்ப
15 வாரா கமயிற் புலந்த கெஞ்சமொடு
நோவல் குறுங்க ணையிரென் னுயிரென
மெல்லிய லீனிய கூறி வல்லே
வருவர் வாழி தோழி பொருநர்
செல்சமங் கடந்த வில்கெழு கடக்கைப்
20 பொதியிற் செல்வன் பொலந்தேர்த் திதிய
னின்னிரை வியத்திற் கறங்குந்
கன்மிசை யருவிய காடிற் தோரே.

என்பது: பருவங்கண்டழிந்த தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்
தியது.

— ஒல்லையுந்தந்த பூதப்பாண்டியன்.

வரி

2. அறணாந்தன்மை கொண்ட 3. கயம் = மடி; 4. தாதுமலர்
ந்தபோது பூவுதிர்ந்த வச்சர். 5. நாற்றம் மிக; புதுவ
தாடிய வதுவை நாற்றம் என்க; 7. படுதல் = ஒலித்தல்;
அடி நின்று - வருத்தா நின்று; எடுச சொல்லுதலிலே
கின்று னன்றுமாம். 8. உரைப்பபோல - சில வார்த்
தை சொல்லுவனபோல்; ஊழ் - முறைமை; பேடை
உவச் செவல் உவ என்க.

9. சிதர் - வண்டு; இனச் சிதராது 10. கோங்கில் கண்
கோ இருந்த 9. இலவந்தாங்கணுதிர்த்த 10. கோங்
கித்தாது என்க.

10. பகர்நர் - விற்பார்; 12. இகழ்த்த பிரிலோகும் பிரிய
ஒன்றாத இசுவேஸிற் காலம்; 15. அவர் வாராமை

* 'தலைமகன் பிரிலின்கண் வேறுபட்ட' தலைமகளை என்றும்
பாடும்.

யின் அலகைப் புலத்த கொஞ்சத்தொடு; 16. என்னுயிர்
கோவதாக வென்று 17. கோவாதேகொன் என்ற கூற்
றுவித்தான். உடலே யன்றி புயிருகோவதாக வெணச்
சொல்லி 17. செல்லிய இனியகூறி, வல்லே 18. வரு
வரென்று வேறுறுத்துரைக்க.

20. பொதியில் மலை.

பி - ம. 7. பொருள், வீடுதின். 8. அலகை. 18. வருப. 22. கன்
முறை.

26. மருதம்

கூர்முண் முள்ளிக் குவிஞ்சைக் கழன்ற
யின்முள் மின்ன வெண்கான் மாமலர்
பொய்தன் மகனார் கிழவனிக் கூட்டு
மவ்வய னன்னிய வளங்கே "பூரணப்

- 5 புலத்தல் கூடுமோ தொழி யல்கற்
பெருங்கதல் பெருகுத பாணை மருப்பி
னிரும்புரெய் தொடியி னேர வாகி
மாக்க னன்னிய மாப்பகம் பெருகுதி
முயங்கல் விடாஅ லிவையென மயங்கி
- 10 யானோ மென்னடி மொல்லார் தகழிற்
நிலைபா ளாட்டிய பருவமு முளவே, மினியே,
புதல்வற் றடுத்த பாலொடு தடைஇந்.
திதலை யணிந்த தேங்கொண் மென்முலை
நறுஞ்சாந் தணிந்த தேங்குள் மலம்
- 15 வீங்க முயங்கல் பாம்பேவன் டுனமே
தீம்பால் படுத றுமஞ் சினசே, யாபிடைத்
கவலுக்கை கொழிந்தமை பேரற்றி மதவுடைச்
செவிலி கையென் புதல்வனை நோக்கி
கல்லோர்க் கொத்தணிர் நியி ரிட்டுதோ
- 20 செல்லற் கொத்தனம் யாமென மெல்லவென்
மகன்வயிற் பெயர்தர் தேனை யறுகண்
டியாமுங் காதல மவற்கெனச் சாடியச்

சிறுபுறம் கலையின னாக வுறுபெயற்
றன்னெிக் கேற்ற பலவுறு செஞ்செய்
25 மண்போ னெகிழ்ந்தவற் கறுழ்ந்தே
செஞ்சுறை போயி வறவி னேற்கே.

என்பது: தலைமகன் தொழிலை வாயில்வேண்டி, அவனால்
தான் வாயில்பெறுது ஆத்ருமையே வாலிலாகப்புகுதல் கடைய
தலைமகன் தலைக்கத்தச்சன் புக்கதொழிக்குத் தலைமகன் சொல்
லியது.

—பாண்டியன் கானப்பேரெயில்தத்த உக்கிரப்பெருவழுதி.

வரி

2. கால் - கால்பு; 3. விழவிற்று அணியாகக் கூட்டும்; 5.
கூடுமோ - பொருந்துமோ; அல்லல் - இரவு. 7. தொடி
வினை - வாடி என்றது - தொடியினது அழகையுடைய
வாடி பென்றவாறு.

8. அடை - பொருத்த; மாச்சன் 9. இடை; 6. கிம்புரிச்
- குவமை 9. கண்.

9. மயங்கி - வருத்தி; 10. நெண்ணவும் - ஒழியும் என்ன
வும்; இடைக் குறைத்தது. 11. இடை என்றது
முடியை; 10. மற்ற - அரை; 11. பருவம் - காலம்.

12. தடைஇவளைத்த; சரித்து என்றபடி; 13. தேர்
கொள் - இடங்கொள்; பால்பற்றி இரையையுமாம்.

13. முலை 15. வீங்கமுயங்கல் என்க. ஒழுதும் பொழுது
விழ்ந்தல்.

17. ஆலிடை - அகலிடை; அவவுச்சை - அகத்திட்டொழுக்
கம். கொழித்தல் - கழுவுதல்; பேரற்றி - கருதி.

17. மதுவடைப் 18. புதல்வன்.

18. செவிலிகை - செவிலியிடம்; 19. புதல்வனைப் பார்த்த
தல் சொல்லுகின்றான் அல்லோர்க்கு ஒத்தவன் என்றது;
அல்லோர் - அழகியான பரத்தையர். 19-20 இவ்விதே
செவ்வன் - இந்தச் செவ்வன்;..... என்னுமிடைச்

சொல் இஃதோ எனத் திரித்தது. 20. செல்வன் - பிள்ளை 22. சராய் - என்னிடத்தே தாழ்த்து. 23. என் முதுகைக் கட்டிக் கொண்டானாக, 24. பலபடியாக வழுத செம்பாட்டு சிலத்திற் செய்யின்மண்.

25 - 26. அவன்கண் கண்கலங்கிக் கீழற்ற அறிவினோற்குப் 5. புலத்தல் கூடுமோ தோழி என்க. 5 அங்கல் 26. அறைபோன என்க.

மூலக்கருணை: மூள்ளியின் பக்கவிலே தோற்றிவாரும்பு அதனைவிட்டுப் பிறர்க்குப் பயன்பட்டவாறுபோல சம்மூடன் பிறந்த கொஞ்ச அவருடன் ஏருகையாயிற்று. அவருடைய வதையை விழுவிற்கும் உடலாய்த் திரியாநின்றால் புலத்தல் கூடுமோ. என்க.

பி - டி. 14. துஞ்சார்த்த புலத்த 23. விருபெயற். 25. சதுநர் தென்.

27. பாலை

கொடுவரி யிரும்புவி தயங்க வெடுவரை
யானேசை யிருவெதிர் கோடைக் கொக்குங்
காணங் கடிய வென்றார் காழா
சின்றதில் பொருட்டினிச் சென்றிவட் டருமார்
5 செல்ப வெல்ப வென்போய் கல்ல
மடலை மன்ற சீயே வடவயின்
வேங்கடம் பயந்த வெண்கோட் டியாண்
மறப்போர்ப் பாண்டிய தறத்திற் காக்குங்
கொற்கையம் பெருந்துறை முத்தி னன்ன

10 நகைப்பொலித் திலங்கு மெயிறுகெழு துவர்வாய்
தகைப்பத் தங்கல ராயினு மிகப்ப
பாங்குணம் விடுமோ மற்றே தேம்படத்
தெண்ணீராக் கேற்ற திரள்காற் குவளைப்
பெருந்தலை கைதத்து மகையாய் பருந்துபட

15 வேத்தமர்க் கடந்த வென்றி கல்வேல்
குறுதியொடு துயல்வந் தன்னின்
னரிலே புண்க னமர்த்த நோக்கே.

என்பது : செல்லுணர்ந்த வேறுபட்ட தலைமகளுக்குத் தோழி
சொல்லியது.

— மதுரைக் கணக்காயனார்.

பரி ௩

1. தயங்க - விளங்குத; 2. கழை - தண்டி; வெதிர் - திணிதவன்
இல், கோடை - மேல்காற்று. ஒங்கும் - ஒடுங்கும்.

வெதிர் தாய்க்தால் உள்ளுக்கிடந்த புள் தோன்று மென்று
கூறிற்று.

4. கின்றதில் - இன்னலிடத்திலே ஈழந்தென்று சொல்லுத
லில்லாத, பொருள்; பிணி - பிணிப்பு. 5. போவர்
என்று சொல்லாமன்றார்கள் என்று எனக்குச் சொல்லு
வாய். 7. வேர்கடம் பயந்த - ஆங்குள்ள அரசர் திறை
யிட்ட, 9 முத்தினன்ன 10. எயிறு; நகையொடு
பொலிந்திவங்கும் பன். 11. தங்கலரையினும்; இடப்ப-
போக, யுரவனம் விடும்கி விடாதுகாண். 14. அமை
யா - அதனெடு விடாமை; 15. வேந்து - வேத்தென
விகாடம். 16. துயல்கருதல் - அசைவருதல்.

17. எண்ணின் மலர்ந்த நோக்கு 12. எங்கனம் விடு மென்க.
3. கடிய வென்னுராய்த் 4. தவேண்டிச் 5. செல்வ
மென்னு நின்றொன்க.

பி - ம். 1. தயங்கு. 11. தாங்கலு.

28. குறிஞ்சி

மெய்யிற் றிரா மேவரு காமமொ
டெய்யா யாவினு முரைப்ப ரோழி
கொய்யா முன்னுருங் குரல்வாரி தீனையே
கருள் யான்ற கைங்கு ரோறு

- 5 மிருகி நோன்றின பவலே நீயே
முருகுமுரண் கொன்றார் தேம்பாய் கண்ணிப்
பரிய னுயொடு பன்மலைப் படரும்
வேட்கெழ் பெறவொ டுமைத்தனை யாழிசின்
பூக்கெழு தொடலை துடங்க வெழுத்தெழுந்து
10 கிள்ளைத் தெள்விளி யிடைமேடை பவிற்றி
யரிங்காங் கொழுநா யாவி னன்னி
சிறுகிளி கடித தேற்றி விவனெனப்
பிறர்த்தர்க்கு நிறுக்குவ டாபி
ஊற்றநீ தாருவன் மலர்த்த மாற்பே.

கன்பது: தலைமகன் சிதைப்புறத்தானாகத் தலைமடக்குச் சொல்லுவானாய்த் தேரழி சொல்லியது.

இது பகலே சிதைப்பறம்.

— பாண்டியன் அறிவுடை கம்பி.

வரி

1. காமமொகி - காமத்தால் 4. கால் முத்தல்; 6. முரண்
கோடல் - பலபூவாதலாத் பலநாற்றமா யிருத்தல்;
8. அமைத்தனை - அமைத்தாய். 9. எழுத்து சின்று;
10. கிள்ளைத் தெள்விளி - கிள்ளைகளை நட்டுகிற நனை;
இடையிடை - அவற்றின் பீச்சுச் சிதையிடையே;
பவிற்றி - பலகீழ் சொல்லி; 11. கப்படியே அப்
படியே; அவ்வவ்விடங்களிலே செய்நுமாம்; 12. தேற்
ருள் - தென்ய அறியான்.
13. பிறரைக் காக்கக்கொடுவது சிறுத்துவனாயின் 14. அவன்
மார்பு உறுதற்கு அரிது என்க.
1. மெய்யித்திரை மேவருங்காமம் - ஒருவர் மெய்யினின் தம்
ஒருவர் சீரமைக்குக் காணாமாய் காமம்.
- பே - ம். 4 அருவியாய்த்த. 7. பரிப்பெய்யொடு 8. உமர்த்தனை.
9. வெழுத்து.

28. பாலை

தொடங்குகின் தவிர வசைகி னேன்றிட்
கிடந்துயிர் மறுகுவ தாயினு மிடம்படிந்
வீழ்க்கிது மிசையாப் புலிபிணஞ் சிறந்த
தாழ்வி னுள்ளந் தலைத்தலைச் சிறப்பக்

5 செய்கினைக் ககன்ற காலை யெஞ்ஞத்

திருவே ழுகிய தெரிதரு வண்பின்

மாளி ன்றுவடி போலக் காண்டொறு

மேவ நண்டா மகிழ்கோக் குண்க

னினையாது கழிந்த னவக லெனையதூடம்

10 வரழலென் யானெனத் தேற்றிப் பன்மான்

டாழக் கூறிய தலைகசா னன்மொழி

மறநதனிர் பேரறி மெய்மெனிர் சிறத்தின்

னெயிறுகெழு துவர்வா பின்னகை யழுங்க

கினவ லானுப் பிளபிணை கேளினி

15 ஷெஃஹை தண்டா வெரியுது பறத்தலைக்

கொம்மை வரடிய னியவுள் பாலை

கீர்மருக் கறியாது தேர்மருங் கோடி

யறுகி ரம்பியி னெறிமுத ளுணங்கு

முன்னுநர்ப் பணிக்கு ழுக்கருங் கடத்திடை

20 யெள்ள னேனாப் பொருடால் கிருப்பொடு

நாணுத்தலை யாக னவகி மாண்கினைக்

சூடம்பாண் டொழிந்தமை யல்லதை

மடங்கெழு நெஞ்ச நின்னுழை யதுவே.

என்பது : வினாமுற்றி ரீண்ட தலைமகன் ஏம்மையும் கினைத்
தறிதிரோ என்ற தலைமகனுத் சொல்லியது.

— வேள்ளாடியனார்.

வரி

1. தொன்றிட் புலி என்க ; தானது என்றும் பாடம் 2. கிட
ந்து 3. மிசையா.

2. மறுகுவல் - வருத்தல் ; இடம்படிந் - இடத்தேவியின்
3. விரிசு-கத்தி ; 6. தெரிதரு-கூராயத்தல் ; 8. மேவ

தண்டா-பொருத்துதன்மையா ; 9. எண்பதாம் - சிதி
தாம் ; 12. ஏம்மென - எம்மிடத்தென்று ; 14. வினவுத
லாமையாத. 15. புறந்தலை - பாத் ; 16. கொம்மை - பெரு
மை ; இயவுள் - தலைமை ; வழியிடத்தியாரிணையாம்.
17. நீருள்ள விடங்காணுது ; 18. அறுநீ சம்பி - நீரற்ற
யாற்றிலம்பி.

20. எள்ளல் கோளு விருப்பெனக் கடட்டி - பிற சிகழ்தலைப்
பொருத விருப்பென்க.

21. தொடங்கின காரியம் முடியவேண்டு மென்னும் மானம்
தனையாக னவன் ; 23. மடக்கெழு சொஞ்சென்னுள்,
கடசின்தே என்னுற்றாமை அறிவியா கெஞ்சு என்று.
நின்னுழையது என்பது முற்ற.

5. செயலினைக்கு அகன்றகாரி 12. மறந்தணிர் என்க. 19.
கடத்திடத்தித் 22. தங்கி யொழிந்தமை யல்லது என்க.

பி - ம். 1 கணையினோன்றுட், 7. னங்குடி. 13. இன்னகையிலக்க.
22. யல்லது. வெண்வட்டியார். வேளாவட்டியான்.

30. செய்தல்

கெடுங்கழித வலந்த சூழங்க ணவ்வலைக்

கடல்பா டழிய னினமின் முகந்து

துண்புண ருயகையர் பாத மாக்க

ளிகையரு முதியருங் கிளையுடன் துவன்றி

5 யுப்போ யுமண ஈஞ்ஞதறை போக்கு

மொழுகை கோன்பக டொப்பக் குழிஇ

யமிர்தினி யடைகரை யெழிப்பு வாக்கிப்

பெருங்களக் தொகுத்த யழுவர் போல

கிரந்தோர் வறுங்கல் மல்க விடுப

10 பாடுபல வகைத்துக் கொள்ளை சாற்றிக்

கோடுவர் தினிமணற் துஞ்சுந் துறைவ

பெருமை பெண்பது கெடுமோ வெருநான்

மன்னு முத்த மரும்பிய புன்னித்

தண்ணாருங் காணல் வந்துறும்

15. வண்ண மெவனோ வென்றனிர் சொலினே.

என்பது : பகற்குறிவந்த தலைகற்குறித்தொழி சொல்லியது.

— முடங்கிக்கிடத்த கேடுகேடலாதன்.

வரி

1. சொல்கதயிது - வலையிதற்கும் பெருவகையிது; வலத்தல் - அக்கையிது கட்டப்படுதல்; வலை - வலையால்; 2. பாடு - பெருமை. 6. ஒழுங்கு - சகடம். 7. ஒலிப்ப வாங்கி - இழுத்த வருமையால் ஆரவாரித்த வாங்கி பென்றான். கலாயிட்டது வலித்து. 8. தொகுத்த - ஒருப்படுத்தின. 10. பாடு - கூறு; தங்கனிற் கூடுதல் சாற்றி; அமைத்து. 12. என்பது - என்று சொல்லப்படுகின்ற அது. 13. மூத்தம் - மூத்தம்போல; 14-15. வாராகின்றீர், வந்தாவிது கேட்கின்றிலீர் என்றான்.

15. உங்களைமுன் செய்த தென்னென்று சொல்லி விளையப் போகிற, பெருமை கேடுமோ என்றான், வண்ணக் கேட்கில் வரைவரென்று; வண்ணத்திற்கு அழிவல்ல திவ்வாமையால்.

4. தவன்றி 6. குழிது 7. வாங்கி 9. வீசி 10. அமைத்து 11. மணற்கண்ணே தஞ்சு மென்க.

இதனானுறை : பெருங் கடலுட் சிக்கிக் கிடக்கின்ற மீனை மீனையர் அதனின்ற கேடு உயிர் செருத்துக் கண்டா ரெல்லார்க்குங் கூறுவைத்துப் பரப்பிப் பின்பு உயிர் வருத்தினோ மென்று மிதக்கமின்றி, மணற்குன்றிவே புறங்கொற்றபோல, பெருங் குவத்துப் பிறந்த இவனை யீயர் தம்வசமாக கேட்டி வருத்தி, வேறு பாட்டர் னெல்லாரு மிவனைச் சூழும்படி அவராக் கிப் பின்பு நீர் துயரமின்றி உறங்குகின்றீர் என்றவாறு.

13. புண்ண அரும்பிய னன்றதனாற், பகற்குறி விடையீடு குறியாதாகும்.

15. வண்ண மெவனோ வென்றது, இனிமே சொன்னதென்று கேட்டு மனவல்ல, தம்மமுன் என் செய்தது என்று கேட்கவேண்டு மென்றவாறு.

பி - ம. முடங்கிடத்த, முடக்கிடத்த.

31. பாலை

நெருப்பெனச் சிவந்த வுருப்பவிர் மண்டிலம்
புலங்கடை மடங்கத் தெறுதலின் ஞொன்சி
சிலம்புடை பெயர்வு தன்முகொ சின்னென
மன்னுயிர் மடித்த மழைமா நகையத்

5. நிலைமை வேரங்கிய நிலையவர் யாடித்து
மேற்கவடி புருந்த பார்ப்பினங் கட்டித்
கல்லுடைக் குறம்பின் வயவர் வில்லிட
சுணவரிக் குறைத்த சிறத்த வதர்தொறுங்
கணவிர மாலை பிடுக்கழிந் தன்ன

10. புண்ணுமிழ் குருதி பரிப்பக் கிடந்தோர்
கண்ணுமிழ் கழுகின் காண நீந்திக்
சென்றா ரென்பிலர் தோழி வென்றவொடு
வில்லடைத் துண்ணும் வல்லான் வரழக்கைத்

|| தமிழ்கெழு டையர் காக்கு

15. மொழிபெயர் தேளத்த பன்மை நிறந்தே.

என்பது: பிரிவிடை ஆற்றுகாரியினுள்ளேந்து பிறர் சொல்லக்
கேட்டு வேதப்பட்ட தலைமகன் தோழிக்குச் சொல்லியது.

— மாழவனார்.

வரி

1. சிவந்த - கோபித்த; 2. புலங்கடை புலங்கடையென
சின்றது; புலத்திட மென்றவாறு; மடங்க - பவிரெங்
லாம் திய; ஞொன்சி - குறைவுபட்டு. 3. இன்று சிலம்
புடை பெயர்வு தல்லவே எனச் சொல்லி; 4. மன்
னுயிர் - ஆண்டு வாழும் மக்கள். 5. கணவிரம் - செங்
வாலி; இடேக் - அழித்தன்ன - கிழவிட்டு. 10. குருதி
பரிப்ப - குருதி விழுந்தோராக் குழ.

4. மடிதல் - மரித்தல்; 7. குறம்பு - குறம்பரிடம்; வயவர்.
அக் குறம்பின் வீரர்; வில்லிட - வித்கன் வீட; 8. கண
வரி - சிணவொழுங்கு; குறைத்த - அற்ற; சிறத்த
வதர் - அதர்க்கடை.

10. புண்ணியிழ்க்குதி வாய்க்கொண்டுபோய்ப் பீ. பார்ப்பிற்ரு
11. உயிழ்த்த கொடுக்குக் காணமென்க.

12. வென்றியொடு - வென்றியால், என்பிலர் - என்பு அளவு
இலர் ; என் னுசொல்லும் வார்த்தையானது இலர்
என்று பெயர்ப் படுத்துக. 13. வில்லா லலைத்துண்
ணும் 14. குமலர் காக்கும் தமிழ்க்குரு 15. மொழி
பெயர்க்கத் தேசமென்க ; அக்காட்டுப் பல மலைகளைக்
கட்டித் தூரப் போனார் என்க.

4. அமையத்துச் 12. சென்றமென்க.

12. சென்றமென்று சொல்லுதலில், பிரிகாற்றுகை வஞ்சு
கின்ற சென்று சொல்லுவ சென்றன்.

பி - ம. 8, சிறைத்த.

32. குறிஞ்சி .

நெருக லெல்லு பேசுந் தோன்றிச்
திருமணி யொளிர்வாரும் புணன் வந்து
புரவலன் போதுந் தோற்ற முறங்கொள
கிரவன் மாக்களிற் பணிமொழி பயிற்றிச்
5 சிறுதினைப் படுகின் கையியர் பன்மாண்
குளிகொசு டட்டை மதனில புனாபாக்
குற மகளிரி னின்ற கீமற்
றியாகா பேசுவெம் மணங்கிபே யுண்டென்க
சிறுபுறங் களவின் னாக வதற்கொண்
குருபெயன் மண்ணின் குஞ்சிப்பஞ் றுற்றவென்
துள்ளுவ னறித லஞ்சி யுள்ளில்
கடிய கூறிக் கைபிணி விடாது
வெருடமான் பிணைநி னொரிது நின்ற
வென்னுந் தகைமலிற் பெயர்த்துப்பிறி தென்வயிற்
15 கொல்ல வவ்விற்று மிளவே வல்லாக்
தினத்தீர் களிற்றிற் பெயர்க்கோ னின்றநீ
தொலாவா றில்லை தோழிகாஞ் சென்மோ

சாவிதைப் பிணத்தோட் சிழைம தனக்கே
மரின் றுதலு மறியா னேசற்

20. நெஞ்சுறைப் புறனிலே முயலு
மண்த னுள்ளை நுகும் யாமே.

என்பது: 1. பின்னின்ற தலைமகற்குத் குறைவேந்த தோழி
தலைமகட்குத் குறைபயப்பட் கூறியது.

2. தோழிக்குத் தலைமகள் சொற்றனவமாம்.

— கவ்வெள்ளியார்.?

வரி

3. புரவன் - புரப்பவன்; தோற்றம் - பொலிவு; உறழ்
கொள - மாறுகொள. 6. குளிர் - சுரம். . மதனில -
வல்லிலாதன; தன் கு வெடுக்கவ்வன. 7. குரமசளி
ரைப்போல வென்றான், தன்னை வருத்தாதலான். 8.
யாரையோ - யாரோ; இ - அசை. உண்டுகை - உண்பே
னெனச் சொல்லி; 9. அதற்கொண்டு - அதனை மனத்
தாலே கருதி; 11. உள்ளறிதல் - தெரிந்தமை யறி
தல். 12. கடியவை வன்றான், முன்சொல்லக் கடவன
வாகக் சொன்னவை யல்ல என்று. கையைப் பிணிப்பு
விடா. 17. சென்மேல் - செல்வேம். அது 14. கழித்து;
இன் - அசை;
18. சாவிதை - துளைத்த சந்து. 19. மரின் குதலும் - குற்ற
மின்றித் தனக்கே யாதலும். ஏசற்று - வருத்தமுற்று;
20. ஏன் குறைக்கு - என்னுற் பெறுங் காரியத்திற்கு,
என் பின்னிற்றவிலே முயலும், புறனிலே - பின்னிலே.
21. அண்ணன் - கண் அண் என்க.

பி-ம். 14. வென்னுர்த். 15. சொல்லல்.

33. பாலை

கண்ணன் றுதல் வெறுப்பக் காட்டி
மனைமான் கற்பின் வரணுத லொழியக்
கனவழி யிழந்த செங்கிலே யாஅத்
தொன்றோங் குயர்களை யிருந்த வன்பறை

- 5 கீளைப் பருத்தின் கோள்வல் சேவல்
வளைவாய்ப் பேடை வந்திறம்பயிரு
நின்றேர் திங்குர் சிவசங்கு மத்தஞ்
செவ்வருந் குகைய வென்னுது சொன்றவன்
மலர்பா டான்ற கையெழின் மறைக்கண்
- 10 தெனியா கோக்க முன்னின் புனியாய்
வெம்பா லீதா குன்றுபல சீந்தி
யாமே யெரிய மாக கீயே
பொழியச் சூழ்த்தனை யாயின் முனாஅது
வெல்போர் வானவன் தொல்லி யீடுவா
- 15 துணக்ககம புலையும் வணங்கிறைப் பனைத்தோள்
யரியணி யங்குந் வாகுமிந் தேள்வயிற்
நிசியா பாடி னான்றுமற் றிவல்ல
வன்றுகம் மறியா யர்மினு யின்றுகந்
செய்கனை யாழ்வுற விவக்கி
- 20 சொய்தகைய வல்லியோ டிறர்குது பொருளே.

என்பது : தலைமகன் இடைச்சாத்துத் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்
லியது.

— மதுரை அளக்கேட்டுழார் மகனார் மள்ளனார்.

வரி

1. வெறப்ப - நிக் ; நிகென்றது செறிய ; என்றது-அறப்
பொருளாயிற்று.
2. மீளையில் வானுதல் ஒழிப ; 4. ஒன்றோக்குயர் நினை - கப்
பின்னி ஒன்றோக்கு உயர்நினை ; ஓங்கின கொம்பு.
5. கீளை - சின்னென்ற ஓலை ; பருத்தின் சேவல் ;
இறை கொள்ளவல்ல சேவல் ; 6. வருத் திறத்திலே
யறைக்கும் ; 7. இளியென்னும் பண்ணென்று கேட்
டார் விசாரிக்கும் குகை ; மெத்தெனப் பேடையை
அழைத்தலாக் இளிபோன்றது.
8. அவன் 9. கண் ; மலர் பெருமையுழிதற்குக் காண
மாயிய கண். 10. தெனியா கோக்கம் - வெருவின
பார்க்கை.

10. உச்சரினாயாவின் 12. 4மே 13. ஒழியச் குறாவின்ரு யாவின்.
13. ஒழிய - ஸங்கேத போக; மூலமுத - பழைமதாக. 16. வரி - திதலை; 17. பிரியாயாவின் உண்டான்; அது மாட்டாயன்றே என்றான். தில் - அனை.
18. அன்று - பிரிதின்ற அன்று; நம்மை அநியாயவிலகும் என்றது, காம் முடியப் போகமாட்டேமென்று உன்ன படி அநியாதே பிரித்தாயாவிலும் என்றவாறு.
- 18-19. நம்வினை, அதுதான் செய்யும் வினை; வினை - காரியம்; ஆத்தற விலங்கின் - செய்வினையை வழிபுற்றவள வினே விலங்குணவையாவின். 20. பிறர் நகு பொருள் - பிறர் கிரிக்கத் தருங் காரியம்.
- இங்கு வந்து மீள நம்மாலாகாததான் என்று கொஞ்சினை மீளாதபடி கூறினான்.
1. காட்டிச் 8. சென்று; அன்றி, போந்து வன்றவாறு.
5. பருத்த 6. துணைப்பயிரும் 7. காட்டில் 8. அடைந்து
2. துணைப் பிரித்தார்க்குப் 8. போதவரி தென்னுது
என்றவாறு.
12. யாமே, 4மே என்னும் ஐதரம் பிரிதிலை.
- 19 - மீ. 3. வீழ்த்த. 4. வண்பதை. 7. பிளியேய். 8. செவ்வரும்.
1. வெம்பாறாஅய. 12. தவியமாக. 14. வெய்வேய்.

34. முல்லை

சிறுகுதும் பிடவின் வெண்டலைக் குறம்புதல்
கண்ணியின் மலருக் தண்ணறும் புறகிற்
றொடுதோற் கானவன் கவலபொறுத் தன்ன
விருதிரி மருப்பி னன்ன விரலை

- 5 தெறியிலப் பதவின் செங்கோன் மென்றான்
மறியாடு மருங்கின் மடப்பிரினை யருத்தித்
தெள்ளற நழிஇய வார்மண லடைகரை
மெல்கிடு கவுள தஞ்சுபுறம் காக்கும்

பெருந்தகைக் குடைந்த கொஞ்ச மேழுறர்

- 10 செல்க தேரே நன்வலம் பெறந்
பகைகொண் மெல்லிரற் பெருந்தோட் புலத்தி
துறையில் டன்ன துறையி ரெனின்
துணையொடு திணைக்குங் காப்பிட வரைப்பிற்
செத்தர்ப்பு பைவிரி முன்னக யேத்தி
15 யின்னவர னுரைமோ சென்றினோர் திறத்தென
வில்லவ ரறித னெஞ்சி மெல்லென
மழலை யின்சொற் பயிற்று
நாறுடை யரினவ மாணலம் பெறவே.

என்பது : வினைமுற்றிய தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது

— மதுரை மருதன் இளங்கோர்.

வரி

1. வெண்டையாபிற்று பூவால், 2. கண்ணியின் - தொடை
போல, 3. கைவ - கைவக்கோல்; பொறுத்தல் -
சமத்தல், 8. அகை விடுகின்ற கவுகவாய் உறங்கு
புறத்தைப் பாதுகாக்கும் 9. பெருந்தன்மை, 10.
வலம் - சகை விடவல்லவென்றி, 11. பகை - கஞ்சிப்
பகை; கொல்லுதல் - உவந்திரம் அறப் பண்ணுதல்;
12. விட்டன்ன.....; என்னம்-அன்னம்; 13. திணைத்
தல் - வினையாடல், வரைப்பு - மாளிகை; துருபெயர்,
15. சென்றினோர் திறத்து ஒன்று உரைப்பையாகிவ் அவர்
இன்று வருவர் என்னும் உரையை உரை என்றவாறு.
திறத்தென்புழி உரைக்கில் என ஒரு சொல் வருவிக்க.
18. பெறந் 10. செல்க தேர் என்க,
2. புறவில் 6. அருத்திக் 8. காக்கும் என்க.
6. மறியாடு மருங்கின் மடப்பிணை - மறி வயிற்றினே முழுவி
வினையாடும் பக்கத்தையுடைய பிணை.
கம்மை இங்கே கலையும் பிணையும் வருத்த, அகலி அங்கே
அன்னமும் துணையும் வருத்த என்றவாறு,
பி - ம. 5. புறவின்.

35. பாலை

சன் ன புறந்தந்த வெம்மு முன்னான்
 யான் னின்று நின்று நன்னகர் புலம்பத்
 தனிமனி யிதட்டுந் தானுடைக் கழுகை
 துறைநதி செடுவெந் குழம்படை மறவர்
 5 முனையாத் தந்து முறம்பின் யிழ்க்த
 னிலவேர் லாழ்க்கை விழுத்தொடை மறவர்
 வல்லான் பதாக்கைக் கடவுட் பேண்மார்
 கடுகற் றேவி நுட்டிந் துடிப்படுத்தத்
 தேர்ப்பிக் கள்ளொசடு துருடப்பலி கொடுக்கும்
 10 போக்கருங் கவலைப் புலவர றருஞ்சுரந்
 துணிர்துயிற ளாயின ளாயின மணித்தணிந்
 தார்வ செஞ்சுமொ டாய்கலினைஇத்தன்
 மார்புதுணை யாகத் துயிறுக தில்ல
 துஞ்சா முழுவீற் கோவற் கோமா
 15 செந்நீர்த் துடி கொடுக்கான் முன்றுறைப்
 பெண்ணையுமே பேரியாற் றுண்ணறல் கடுக்கு
 கொழியிருங் கதுப்பினென் பேதைக்
 கறியாத் தேளதீ தாற்றிய துணையே.

என்பது : மகப்போக்கிய சற்றும் தெய்வத்திற்குப் பராஅயது

— அம்மவனார்.

பரி

3. தான் - மூட்டுவாயில் விலங்கச் செறிக்கும் கடையாணி ;
 கழுகை - ஆழம்பு. 4. குழம்படை - கோட்டை ; மறவர் -
 வீரர் ; குழம்படைந்த வீரர் என்றுமாம். 5. முனை
 து - புதைப் புலத்தவாய நிறை.

5 - 15 'முனையாத் து.....பேண்மார்' - ஏன்றது முனையிட்ட
 இவையிட்டி, முறம்பின் கண்ணை வெட்டியாரை யிழ்த்த
 மறவரது பதாக்கையெனக் கூட்டுத; வலிய துண்மை
 யாலிட்ட பதாக்கை; பதாக்கைக் கடவுள் என்றான்,
 பதாக்கைக் கல்லிற் கடவுளுறைதலான்.

9. தோப்பிற்கள் - செவ்வாற் செய்யுங்கள் ; திரு - செம்
மரிக்குட்டி ; 10. சவலையகம் - அருவழிகளையுடைய
சேறி ; 11. துணித்து - போக்கை நிச்சயித்து.

14. கோவல் - திருக்கோவலூர். 15. கொடுங்கால் என்னும்
ஊர்.

கொடுங்காலித் 16. பெண்ணையாற்றின் 15. முன்றுறை.

18. ஆந்ரிய - செவத்திய ; துணை - நெய்வன்.

1. உள்ளாளையப் 11. பிறனாவினளையினும் என்க. 2. புலம்
பம்படி 11. பிறனாதல்.

4. மழவர்-மழாசட்டாள். 17. பேதைக்குத் 18. துணை என்க.

19-ம். 6. துடிபடத். அம்மாவருள். அவர்

36. மருதம்

பருவால் வராஅற் பல்வரி விரும்போத்துக்
கொடுவா விரும்பின் கோளிரை துற்றி
லாம்பன் மெல்லெட்ட சிழியக் குலங்கக்
கும்புகிடு பன்மலர் சிதைப்பிப் பாட்டுதொழர்

5 தரில்படு வள்கை பாப்கொடி. மயக்கித்
தூண்டுவ் லோட்டுவன் வளங்க வராஅது
கவிறிடு கதச்சேப் போல மதமிக்கு
காத்தய முழக்கும் பூக்கிக் முர
வாபுனல் வைவைய வார்மண லகன்றுறைத்

10 திருமரு தோங்கிய விரிமலர்க் காவி
னறும்பல் கூத்தற் குறுக்தொடி மடங்கையொடு
வதுவை பயர்ந்தனை யென்ப வுலகே
கொங்கவற் புரளிக் கொடித்தேர்ச் செழிய
னாவ கானத் தகன்றலை சிவப்பச்

15 சேரல் செம்பென் சினைக்கொழு திதியன்
போர்வல் யானைப் பொலம்பு செழிணி
காரரி நறவி நெருமை பூரன்
நேங்கம முகலத்தப் புலக்த சாத்தி
னிருங்கோ வேண்மா விவநேயப் பொருகனென்

20. நெருங்கிய நல்லுல மடங்க லொருபகன்
முரொடு வெண்குடை யசப்படுத் துணைகெலக்
கொன் றுகளும் வேட்ட ஞான்றை
வென்றிகொள் வீர தார்ப்பினும் பெரிதே.

என்பது : தலைமகன் பரத்தைவிற் பிரிந்துகூத் தலைமகனொடு
புலந்து சொல்லியது.

— மதுரை கக்கீரர்.

வரி

1. கோனிலை - தற்குக் கூற்றமாகிய இலை; 17. நார் -
பன்னாடை; நறவினையுடைய எருமையூர். 20. இர்
நான் ஒரு பகலிலே பொருதுபுக்கு மென்ப.

12. அலர் 20. ஆர்ப்பினும் பெரிது என்க.

3. ஆம்பன் மெல்லடை சிழியவுந் குவளை மலர் 4. சிதைய
ஆம்பனாது பாய்ந்து என்க கூட்டி, மெல்லடை சிழிய
எழுந்து, குவளை மலர் சிதையப் பாய்ந்தென அதுக்க.

வேட்டுவன் துண்டிலிற் றோத்த இனையை இலையின் கீழ்க்
கிடத்தவாளை நுகர்ந்து, துண்டிற் தவக்கு விடாது இலை சிழிய
எழுந்து குவளைப் பு முறியப் பாய்ந்து அக்குவளையைக் குறித்
தவளையை மயக்கி, எட்டகாலத்தே கல்லாரும் கரணச் சயத்
தை உழக்குகின்றாற்போல; தின்பாண்டலுடைய கொஞ்சவலிதாய்ப்
புறம்பு மெல்லிதாவிருக்கின்ற இன்சொல்லாலே அப்பரத்தையர்
கலத்தை நுகர்ந்து, அப் பரத்தையர் தாய்மார் கொஞ்சவருத்த
அவ்விடத்தை விடாத அன்புடனே போந்து, கால்கள் துமுது
நிறக்கண்டு வருத்த இங்கே வந்து, குவளை மலர்கூறிக் தவளை
போலும் கங்கன் சுந்தத்தார் மயங்க அவிச்சுரை கூறத்தி, கண்ணை
யெவ்வாபிப்படி எவ்வாருமறியக் கலக்குகொஞ்சுவனல்லையோ
என்றவாறு.

பி. ம. 10. வரிமலர் 11. நகலொடு. தலைமகன் பரத்தைவிற்
பிரிந்துகூத் தலைமகன் புலந்து சொல்லியது.

37. பாலை

மறந்தல் ணமைபர ராயினும் கறங்கினைசக்
கங்கு லோதைக் கவிமை முழுவர்
பொங்குழி முடிந்த தாலி துள்கென்

மங்குல் வானின் மாதிரி மறைப்ப

- 5 வைகுபுலர் விடியல் வலபெயர்த் தாட்டித்
தொழிற்செருக் கணந்தர் விட வெழிற்றகை
வளிபொடு கிளைஇய வண்டளிர் மாஅத்துக்
கிளிபோல் கரைய கிளைத்துணர் வடித்துப்
புளிப்பத னமைத்த புதுக்குட மலிர்க்கிற
10 வெயில்வெரி கிழத்த பவிதிதழ்ப் பசுங்குடைக்
க்யமண்டு பகட்டிற் பருகிக் காண்வார்
கொள்ளெடு பயறு பால்விழ்ந்து வெள்ளிக்
கோல்வரைந் தன்ன வாலயிற் மிகவவ
வாங்குநகை தடுத்த பின்றை யோங்கிய
15 புருதியங் குப்பை சுற்றிப் பகல்செல
மருக மானிழ் செருவெசடு வதியுங்
காமர் வேளின் மன்னிது
மாணவ துதருந் துணையுடை யோர்க்கே.

என்பது: 1. தலைமகன் தோழிக்கு வன்புறை யெதிரழித்து
சொல்லியது.

2. பிரிவுணர்ச்சிய தோழி சொல்லியது உடாம்.

பொக்கழி யென்பது துற்றப்பொலி.

— விற்றாற்று ஆதேயினனார்.

பரி

1. மறிந்து கிவ்விடத்துத் தங்கையினும் ஒன்றது அங்கு
மறிந்து அமைருவர் என்பது கொண்டு. 1-2 கறக்
கினைக் கட்டுவல் - பள்ளிபெருசெிக் காலம். ஒதை -
ஆளழைக்கு மாரவாரம். 3. பொக்கழி - துற்றப்
பொலி; தாலில் - வலியில்லாத; துகள் - கூடம்; 4.
மங்குல்வானின் - இருண்டமேகம்போல. 5. வைகு
புலர்விடியல் - இராப்பொழுது வைகின் இருள்புலர்
கின்ற விடியல்; ஆட்டி - அலைத்து; கடாலிதெல்.
6. தொழிற் செருக்கால் வந்த மயக்கம். எழிற்றகையை
புட்டயவாய். 7. மா - அத்துச்சுரையை; மாலில். 8.
வடிச்சல் - உதர்திசைய். 9. புனிப்பதன் - மாதாள்
காய் முதலாகிய சிலபதம். அமைத்தல்; புனிக்குந்

செவ்விய புண்டாக்கப்பட்ட என் றாமாம்; புதுக்குட்டை
சின் பிடுகின்ற நிறை - ஆகுமெயர்: ஊரின்சாரம்
என்றவாறு.

10. வெயிலிடத்து முதுகு புறத்தோன்ற ஈட்டி; இதழ்-தேசமே;
பசங்குடை - செவ்வியலாக்கின் பணியோலக்குடை.
- 10 - 11. குடையாற் பருகி.
12. விரலி - விரவ; 13. கோல்வரைந்தா வெரத்த என்க.
மிதவை - கூழ்; 14. வாக்ருகை - வலித் துண்ணுக்கை;
தேர்த்துண்டல்; விலக்குதல்.
15. பருதிபோன்ற செவ்வெருப்பை; சுற்றி - கூடாகச்
சுற்றி; 16. எருதொடுவதிதல் - சாதி கூறியது.
18. கலத்தை யனுபவிக்குந் துணையுடையோர்க்கு 17. கல்ல
வேளில்; மண் - அது கழிந்ததென்றான்; என் ததும்
காதலர் மறந்து அமையாடலினும் இதுதான் துணை
யுடையோர்க்கு கல்ல காலம்; அது கமக்கென் என்
ருள். 2. உருகு 3. ஆட்குப் 11. பருகி 15. சுற்றி என்க.
11. பருகி 11. உண்டபின் என்க.
- பி - ம். 1. ஊழைமருவ. 13. கொலறை.

38 குறிஞ்சி

- ஈரின்னா வேங்கை வண்டுபெரு கண்ணியன்
நெரியிதழ்க் குவளைத் தேம்பாய் தாச
னஞ்சிலை யிடல தாக வெஞ்செவ்நீர்
கணைவலர் தெரிந்து துணைபடர்ந் துன்மரி
- 5 வருதல் வாய்வது வரன்றோய் வெற்பன்
வந்தன னுரி வந்தவிரச் செயலைத்
தாழ்வி லோங்குகினைத் தெருத்த வீழ்கயிற்
அசன் மாறிய மருங்கும் பரப்புட
ஒடா னடியிற் கறுத்தில தேறி
- 10 நீடிதழ் தலைபுல கவின்பெறு நீலங்
கண்ணென மலர்ந்த கணையும் வண்பறை
படக்கொள் பெடுத்தல் செல்லாத் தடக்குறற்
குடிப்புப்பொறை மறுத்த கோற்றில் யுருகி

கொய்தொழி புனமு நோக்கி கொடிதரிசீந்து

15 பைதலன் பெயரலன் கொல்லோ கைதேய்

கயவென் னருவி முடிய வயர்வரைக்

கூடங்க ணஃதெம் மூவென்

வாங்கதை யறிவறன் மறத்தினிள் யானே.

என்பது: 1. தோழி தலைமகன் குறை கூறியது.

2. பகலே னிறைப்புறமாகத் தோழி தலைமகட்குச் சொல்லு வரையத் தலைமகன் கேட்பச் சொல்லியது உமாம். 3.

3. தோழி குறிபெயர்த்திடிக் சொல்லியது உமாம்.

— வடமவண்ணக்கன் பேரிசாத்தனார்

வரி

2. தெரிதல் - தோழித்தல்.

4. வலர் தெரிந்து - வலத்தை ஆராய்ந்துகொண்டு. துணை-
தலைவி: பாடர்ந்துள்ள-வருத்திரினைத்து. 5. வாய்ப்புது-
வாய்ப்புடையது; மெய்யென்றபடி. 6. வந்தனனாயின்-
அவ்வளம் வந்தானாயின். 7. வீழ்கயிறு - தாழ்கயிறு.

8. மாறுதல் - ஆடாத்தோழிதல். மருக்கும் - பக்கத்தையும்.

10. இதழ் கொருங்கிக் கலந்த லேம்.

12. எடுத்தல் செல்லாதென்றான் கனத்தால்; தடக்குரல் -
பெரிய கடிகர்.

13. குலவுப்பொறை - வளைந்தபாசம்; இடித்த - முறித்த;
கெடுத்ததுமரம்; கதித்தலைபோய்க் கோற்றலையா
வித்து.

* “தன்குறி தன்னிய தெருளாக் காலை, வந்தனன் பெயர்த்த
வதுங்கு னோக்கித், தன்பிழைப் பாகத் தழீஇத் தேறல்” என்ற
துறைக் குறாணமாகக் காட்டி, “இதனுள் ஊகன் பாறுதலும்,
புணரும் தன்குறி தன்னிய இடன்; ஹர்த்தினிள் ஈற்றது தெரு
ளாக்காலை; ஊங்கண்ணது ஊடுவன் உணர்த்தாமைத்து இடை
யீடுபடுவதன் லி அவன்கண் தவறண்டோவென்றத் தன் பிழைப்பா
கத் தழீஇயினான். இது சிறைப்புறமாகவரைவு கடரயது” என்
றார் சச்சினர்க்கினியர். தொல். பொருள், களவு, 20.

பாங்கியாழடம் விடுத்துக்கொண்டதற்கு உதாரணமாகக்
காட்டினார் அகப்பொருள் வினக்க உணாகாரர். இது, 156.

- 15-14. இருவிப்புனம், புனத்தையும் பார்த்து, மெது - பெரிதாக; நிறைந்தெனவே எல்லாம் கூறியவாறு.
15. பைதலனாய்ப் போகமாட்டாது வருந்துகின்ற னின்றே னன்றான். பெயரான் என்ற அக்கே துறுத்து, பின் தோழி தன்னுள்ளே உயர்த்தக் கூறிற்றுக்குக.
16. அயவென்னருவி - சுனையினின்றும் தாழ்ந்துவிழுவின்ற வென்னருவி.
18. ஆக்கு - அவலிடத்து; அது - அகத்தென்று சூது திரித்தது. அதனை எவ்விதும், அதனை அறிகுறுத்ததல் மறந்தேன், அதனால் 15. தேய்வேனாக என்னான், 4. தலைவி கோவாளாக 6, வந்தனனாயின் 15. உயரவன் என்க.

19 - 20. 7. காணிலொங்கு. 3. பாய்புகை. 15. போருவன்.

39. பரிசு

- ஒழித்தது பழித்த நெஞ்சமொடு வழிப்படர்ர்
அன்னியு மறிதிரோ வெம்மென யாழ்கின்
முன்னொயிற்றுத் துவர்வாய் முறுவ லுறங்க
கோய்மூர் துறுத்து சொதமன் மொழியனின்
5. னாய்நல மறப்படுகு மற்றே கேணிகந்
தொலிகழை பிணைந்த னெனிகொரி யொன்பொறி
படுநெமல் புதைபப் பொத்தி னெடுநிலை
முனிபுன் மீமிசை வனிகழற் துறுஅக்
காடுகவர் பெருந்தி யோடுவடி கேளுவி
10. னாதர்கெடுத் தலறிய சாத்தொ டொராங்கு
தூத்புலி வெரிஇய மையல் வேழத்
திருந்தலை மயங்கிய நனந்தலைப் பெருங்காட்டு
ஞசன்றுதொன் றகிர்தடர் மான்குற் பட்டெனக்
கட்பட ரோதி கிற்படர்க்கு துன்னி
15. யருஞ்செல ஞாற்று விரிடை நெடுநெடுவர்ப்
பாந்துபடு பாய எவ்வி பட்டென

* பாற்றல் என்றும் படித்தலாம்.

- நிலவ்ருவடா செறியா விழுத்த கோக்கமொடு
நிலவ்வொ ள்வினைநீனை நின்ற நிற்கண்
ஒன்னகை பினைப மாகவு மெம்வரி
20. னாடல் யாங்குவந் தன்மென யாழநின்
கோடேட்டு புருவ்மொடு குவவுறுத னீலி
நறுங்கறுப் புளரிய நன்ன ரமைவத்து
வறுங்கை காட்டிய வாயல் நணலி
னைற்றேக் கற்ற வுலமால்
25. பொற்று யாகுகிற புலத்தியா மெம்மே.

என்பது : பொருண் முற்றிய * தலைமகள் தலைமகனைக்கண்டு
சொல்லியது. இப்பாட்டு சிலந்தாற் பாலை

— மதுரைச் செங்கண்ணனார்.

அரி

1. ஒழித்தது - ஸ்திரீ விஸமம்பண்ணலாகாதென்று முன்
ஞோர் சழித்தது. பழித்தல் - அதனை இகழ்தல். இர
வலச்சுரு இட இல்லாமல் அவரை யொழித்ததனைப்
பழித்தென்றமாம். உழியிலே போர்த்து.
4. முத்துறுத்த - தோற்றுவித்து ; கொதுமல் மொழியல் -
எதின்கை சொல்லாதேகொன்.
5. ஆய்நாள் - ஆயத்தாநாள் ஆராயப்பட்ட அழகு ; ஆயத்
தாழ்க்கு வினா தயிது ; மற்ற - வினைமாற்று.
6. பிணைதல் - ஒன்றோடொன்று தேய்த்தல் ; ஞெலி - கடை
யப்பட்ட மூங்கில் ; ஞெருபெயர். 7. ஞெமல் - சருகு.
- 6 - 7. ஒன்பொறி மறையப்பொத்தி என்க. பொத்த எதை
திரிக்க.
8. முனிபுல் - உலர்ந்த ஊழிபுல் ; முங்கிறுமாம் ; என்னை
'புறக்காணலே' புல்லென்பு † படுமே (தொல்,
பொருள். மாடி. 85.) வன்னுராகலின். உருஅ - உற
த்தி ; உறுத்த என்க.

* முற்றி மீண்ட என்பதும் பாடம்.

† மொழிப என்பது மூல பாடம்.

9. சிவனின் ஓடல் - காத்தோடின விடமெங்கும் ஓடெல்.
10. அதர் கெடுத் தலைய காத்தொடி - வழியற்றுக் கூப்பிட்ட
காத்தொடி; காத்தொடி 15. குரோரென 16. பா
கூப்பிட்ட பாயல் - குரோரென்னும் அனகரணத்
துடன் காத்தொடி பாட்டு கண்படுபாயல் எனக்
கூட்டுக. 16. படுதல் - கண்படுதல்; பாயல் - சயனம்.
13. ஞான்று தோன்று அவிர் கடர் - வீழ்கின்றபொது நாமு
ந்து தோன்றுகின்ற கடர்; மயங்கிப் பட்டதாசு, ஆல் -
அரசு. தன் - கண்டு; படர்தல் - வந்து படிதல்;
படர்த்துள்ளி - நோந்து சினைந்து.
- 15-16. காட்டில் அருவழியில் பரந்துபட்ட பாயல், குரோ
ரென - பொதுக்கன; குறிப்புமொழி; அனகரணமு
மாம்; பரத்தல் - கெண்டினபடி இடத்தல்; பாயலிடத்து
18. சின்னே - கண்டென்க. கவலியைப் பட்டா
வொப்பத் 17. தாழ்த்த கோக்கத்துடனே.
- 17-18. மெலிவாற் றுன்று விழுவின்ற வையை யோந் தடுக்கி,
சிவந்தைக் காலாற் றுறுகின்ற வருத்த முடைமையாய்
சின்று சின்னே யென்க. கவித்து சிந்தலாற் றுழித்
நோக்கமாயிற்று.
19. * இன்னகாய்! இனையமாகவும் - ஈரங்கள் இப்படிப்
போந்து தனித்து வருந்தவும்.
- 19-20. எம்மிடத்து ஈரங்கென்ற ஊடல் யாங்கு வந்ததென்க,
எனசு சொல்லி, என்று சொல்லெசசமாகி ஒரு
சொல் வருவிக்க. மாது - அசை.
21. கோடி - பக்கம்; குவவுதல் - திரண்டு வறுகுதல்; நீவி -
துடைத்து. உளரிய - கோதிய; என்னர் அமையம் -
நல்ல பொழுது; வந்து கனவிற்கண்ட பொழுதாக
லான்.

* இவ்வழுதுதலாக 'வாயங்கன' வெண்பதீராக சின்று அடி
களைக் 'கனவு முரித்தா வவ்விடத் தான' என்ற குத்திரத்
திக்கு உதாரணமாகக் காட்டினர் கச்சினர்க்கினியர். (தொல்
பொருள். பொருள். 3)

23. உறுக்கை காட்டிய கணவரவது - புண்ணிச் செல்வோலே
விருந்து பெரப்படுத்தினகனவு; கையில் ஒன்றன்வது
பேரலப்பிடித்துப் பின் வறுக்கை காட்டுதல் வழக்கு.
- 23-24. கனவிடத்துத் துயிலேற்றக் காணுது ஏக்கற்றதுமாம்.
25. பேரற்ற யாகலின் - 1 புத்திபண்ணு யாகலின்; எம்மைப்
புலக்கின்ற யன்றே யன்றான்.
- 20-21. புலவீர ஆவன் ஆனகமும் ஹததும் நீவினான்.
- 19-20. 6. மிசைந்த. 8. ஹததும். 13. மார்த்துழப்ப.

40. நெய்தல்

- †கானன் மாலைக் கழிப்பூக் கூம்ப
நீன்றிப் பெருங்கடல் பாடுமூர் தொலிப்ப
மீனார், நூருகின் மென்பகறத் தொழுதி
குளையிரும் புண்ணிக் குடம்பை சேர
- 5 வரைவன் டார்க்கு மல்குது காலைத்
தாழை தளரத் தூங்கி மாலை
யழிதக வந்த கொண்டலொடு கழிபடர்க்
காமர் நெஞ்சங் கையது பிணையத்
துயரஞ் செய்தரும் மருளா மாயினு
- 10 மறுஅ ஸியரோ வவருடைக் கேண்மை
யசரிபின் னாமரி னவனுறை முனைடு
வாரற்க திண் தோழி குழனி
வெண்ணெ லரிநர் பின்னைத் ததும்புர்
தண்ணுமை வெரிஇய தடந்தா னுரை
- 15 செறிமடை வயிரிற் பிளிறறிப் பெண்ணை

* “இதனால் ‘வறுக்கை காட்டிய கணவரவது’ கணவரவின் சென்றவற்றைத் தலைவன் கூறியவாறு காண்க.”
வென்றா நச்சினுக்கினியும் (தொல், பொருள், கற்பு, 5.)

† ‘நெய்தற்கு மாலைவும் வந்த’ தென இவ்வமயினைக் காட்டாகக் காட்டினர் நச்சினுக்கினியர் (தொல், பொருள், அகந் திணை, 8.)

சுனித்தியாணிகா

37

யகமடற் சேக்குந் துறைய

வின்றுயின் மார்பிற் சென்றவென் னென்கே.

* என்பது: தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிந்தவழிக் கிழத்தி
தோழிக்குக் சொல்லியது. *

— குன்றியனார்.

வரி

2. பாடெழுத்து - ஒலி யிக்கு. 3. தொழுதி - தொகுதி. 4.
ருவை - திரட்டி. 5. அசைவண்டென்பது, தாயிருந்த
நீர்ப்பூவை விட்டுக் கோட்டுப்பூ வேறப் போவேமோ
இல்லேமோவென்று அசைத்தல்; அல்குறு காலை - எல்
லாம் தம் பதிகளிலே சென்று தங்கும் அர்திக்காலம்.
6. தசர - ஒல்க; துய்கி - அசைத்து. தங்குறு காலை
என்றதற்கு ஈக்கே 6. மாலையென்று பெயரிட்டார்.

7. பிரிந்திருப்பார் அழிதற்கு வந்த கிழக்கற்று; 6. துய்கி
வந்த 7. கொண்டல்; கொண்டலொடு - கொண்ட
லான், 9. நம் - நம்மை. 11. உறை - உறைதல். 13.
ததும்பும் - ஒலிக்கும். 15. மடை - மூட்டுவாய்; கொம்
பிற் தலையில் இரும்பாலும் கெம்பாலும் பண்ணித்
தைத்தலான் மூட்டாயிற்று. பிரிந்தி - ஒலித்து.

12. காரத்க என்றான், இங்கு வந்தால் என்னொடு கிடந்து
தயருதுமென்று. 4. சேர 5. அல்குறுகாலை என்பது.

வெண்ணெல் அரிசர் தங் காரியஞ் செய்யப் பறைகொட்டு
விக்க, நானா வேற்று சிலத்ததாகிய பெண்ணையிலே சென்று
தங்கித் தான் வாழும்மாதிரிய மருத சிலத்தை மறந்தாற்போலத்
தங்காரியஞ் செய்ய கம்மைப் பிரிவர் இங்ஙனப் பிரிந்தவழி நம்மு
டைப செஞ்ச நம்மை விட்டுத் தனக்கு அந்நியமாகிய அவர்
மார்பிலே சென்றது என்றவாறு.

பி - டி. 6. துய்கி. 11. எவனுறைவு

* “இது பொருட் பிரிவிடைத் தோழிக் குறைத்தது. இது
சுனித்தியாணிகாவன் செய்தற்கு முதலாக் கருவும் வந்து உரிப்
பொருளாத் கிறப்பெய்தி முடிந்தது” என்று சச்சுரர்க்கினி
அனுகூலம் (தொல். பொருள். அகத்தியம் 3.)

41. பாலை

- வைகுபுலர் விடியன் மைபுலம் பரப்பக்
 கருகளை யகிழ்த்த ஆழமு முருக்கி
 வெளிமநுன் பூஞ்சினை யினச்சித ரார்ப்ப
 நெடுநெ லடைச்சிய சுழனிவேர் புருத்துக்
 5 குடும்பக் கட்டிய படப்பையொடு நினைந்
 னரிகாண் போழ்த்த தெரிபகட் டேழவ
 ரோதைத் தென்னிளி புலத்தொறும் பரப்பக்
 கோழினை நெதிரிய மரத்த கவினிக்
 காடணி கொண். காண்டரு பொழுதி
 10 னும்பிரி புலம்பி னவஞ்செலர் காடிய
 நம்பிரி பறியா நவனெடு சிறந்த
 நற்குரு னென்கு வருந்தினன் கொல்லோ
 மென்கிறை வண்டின் தண்கமழ் பூந்துணர்
 தாதின் றயலை தளிர்வார்த் தன்ன
 15 வங்குறுழ் மாமை கிளைஇய
 நண்பரீ நித்தி மாஅ போளே.

என்பது : தண்கமன் பொருள்வயிற் பிரித்தவிடத்துக் கிழத்
 தியை நினைந்து சொல்லியது.

உரி

— குன்றியனார்.

1. மை - எருமை; 8. விளங்கி மரத்த 9. காடி 10. ஆழகு
 கெட மெலிந்து. 11. நம்பிரிபறியா 12. நற்குரு
 13. வண்டின் - வண்டினைப்படைய; வண்டினைப்படைய
 பூங்கொத்து. 14. தாதிலுண்டான மதுத்துவலை தளிசி
 கொழுதிரு லொத்த 15. கறுழ்மாமை; ஒழுதிரு
 கொத்த மாமை சிறம். 15. கிளைஇய - தோற்றின.
 10. சாய் 12. வருந்தினரு * நெறே-என்க. 11. பிரிபறி
 யாது என்-து வேறறத்த, அது 12. கொழு என்க.
 பி-ம். 2. கருகின். 4. அடச்சிய. சேரமர்ன்கைபார்.

*இது எவ்வகைய சம்பிரதாய நூல்களில் வழங்கும் 'நெறே'
 என்பதனோடு ஒப்பிடத் தக்கது. ஒரு குற்றச்சொற் போலும்.

42. குறிஞ்சி

மலைபெயற் கவித்த மாரிப் பித்திகத்துக்
கொயலரு நிலையு பெயலேர் மணமுனைச்
செவ்வெரி துறழும் கொழுங்கடை மழைக்கட்
டனிரேர் மேனி மரடி போயே
5 காடுவறம் கூர நாகூசி அஞ்சக்
கோடை நீடிய அபதய காலித்
குன்றுகண் டன்ன கோட்ட யாவையுஞ்
* சென்றுசேக் கல்லாப் புள்ள யுள்ளி
வென்றுழ் வியன்றாள் கைய வியிப்
10 பெரும்பெயல் பொழிந்த வேம வாவகறைப்
† பல்லோ குவந்த வாவை யெல்லாம்
மென்றுட் பெய்தத் தந்தே சேணிடை
யோங்கித் தோன்று முயர்வரை
வான்றோய் வெற்பன் வந்த மாதே.

என்பது : தலைமகன் வரைவு மலிந்தமை தோழி தலைமகட்டுச் சொல்லியது.

— கபிலர்.

பரி

1. பெயலால். 2. கொய்யவருமை பூவின் மிகுதியால்; பெய
லுக்கு எழுச்சி பெற்ற முனைவெரிந் கண்ணுக்கு
உவமை. 5. தொழிலின் தித் துஞ்சம் நாகூசில். 6.
நீரில்லாத. 9. வீசி - உதவி. 13. தோன்றும் 14.
வெற்பன். 13. வரை - பச்சமலை.

14. வந்தமாத - வரையவந்தபடி சொல்லில் 11. பல்லோ
குவந்த உவமை யெல்லாம் 12. மென்றுட் பெய்தத்தந்த
னைக் கூட்டி, 3. மழைக்கண்ணும் 4. தனிர்மேனியும்

* 'சென்றுசேக் கல்லாப் புள்ள — குணம்' என்பது 'அருள்
சேடன்' என்பதுபோல சிந்தது என்றார் பரிமேலழகர். (குறள்
210).

† இவ்விரடியிலும் பயனில்லாத வரமத்திற்கு உதாரணமாகக்
காட்டினார் பேராசிரியர். (தொல். பொருள். உவமை. 14)

வேறுபட்டு நீ வருந்தாமல் வரைவொடு வந்தார்; அங்
குவகை எனக்கு இவ்வாறிருந்த தென்றவாறு.

பி - ம். 1. மலைபெயக் 2. முன்முனைக். 3. சேர்கல்லா.

43. பாலை

கடன்முக்கத்து கொண்ட கமஞ்சூன் மாமன்ற
கடந்திமிர் மின்னொடு வலனைர் பிழங்கி.

பென் னு ளுழந்த புன்றலை மடப்பிடி

கைமாய் சித்தங் களிற்றொடு புகுபு

5 சிலனு விசம்பு சீரீனையர் தொன்றி

குறுகீர்க் கன்ன வெண்ணுந் ரல்லது

சூழ்மருங் கறியா தஞ்சுவரப் பரையுத்

தனிமயம் கிந்தே தனஞ்சு வெழிலி, யாமே,

கொய்யுநக முல்லை காலொடு மயங்கி

10 மையிருங் கான நானு நுதுதற்

பல்லிருங் கூந்தன் மெல்லியன் மடந்தை

நவ்வெழி ளுரஞ் சேர்த்தன மென்று

மனியுநீர் வனியர் தாமே யனியின்

தேதில் பொருட்டினிப் போகித்த

மின்றுணைப் பிசிய மடமை யொரே.

என்பது: தலைமகன் பொருள்கடைக்கட்டிய செஞ்சிறகுச்
சொல்லியது.

— மதுரைபாசிரியர் கல்லந்துவனார்.

கூரி

2. கடன்-ஒளி. 4. யானை யெடுத்த கை. 5. ஒன்றி-ஒன்றி.

6. குறுகீர் காழிகை வட்டிலில் அளவுப்பட்ட சீராக்.

கன்னல் - கன்னல். 7. சூழ்மருங் கறியாமல் - சூழித்

தனின்ன வளவிலே சென்றனென் றறியாமல்; உலக

மஞ்ச. 8. தனி - தனியொடு; ஏழிலி - ஆகுபெயராத்

காலம். 9. கொய் முல்லை, அகைத்த முல்லை. காற்

ருன்; மயங்குதல் - ஒன்றோடொன்று நெருங்குதல்.

10. மை - பகைமை. 12. சேர்த்தனம் - முத்து. 13.

அனியர் அனியர் என்பது லீரைவு.

14. முன்போகி, இக் காலத்தைக் கண்டு கா கிணையாறு 15.
பிரித்தோர் 13. அனியரெனக் கூட்டுக. அனியரென்
நது அறிவில்லாதோ ரென்றவாறு. ஓகாரம் அமை,
குறிப்புமாம்.

பி-ம. 4. கழைமாய். 8. யின்ரு.

44. முல்லை

வந்துவினை முடித்தனன் வேந்தனும் படைவருந்
தந்திறை கொடுத்துத் தமசா யினரோ

முரண்செறிந் திருந்த தானே யிசண்டு

மொன்றென வேர்த்தன படைபேய் நின்றேர்

5 முன்னியங் கூர்தி பின்னிலை யியா

சு தூர்க் பாக வொருவினை கழிய

நன்ன னேற்றை நயம்பு னாத்தி

துன்னருந் கடுத்திற் கங்கன் சட்டி

பொன்னணி வக்விற் புன றுறை மென்றாக்

10 கன்றவர் குழிஇய வளப்பருந் கட்டேப்

பருத்துபடப் பண்ணிப் பழம்பன் பட்டெனத்

கண்டது கோது னுகித் திண்டேர்க்

கணைய னகப்படக் கடுமலர் தந்த

பீணையகங் கண்ணிப் பெரும்பூட் சென்னி

15 யழம்பி லன்ன வறுஅ மாணர்ப்

பழம்பன் னெல்லின் பங்குடிப் பரவைப்

பொங்கடி படிநய மண்டிய பசுமினத்

தண்குட வாயி லன்றோட்

பண்புடை யாகத் தின்றுயில் பெறவே.

என்பது : வினைமுற்றியிருந் தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொக்
கியது.

— குடவாயிற் கீரத்தனார்.

* இவ்வடியினைப் “பேரிசை யூர்திப் பாகர் பாங்கினும்”
என்றதுறைக்கு உதாரணமாகக் காட்டி, “இதனாஹுற்ற இன்பத்
தினைப் பாகற்குக் கூறியது” என்றார் கச்சினூர்ச்செனியர். (தொல்.
பொருள். சுற்பு. 5.)

வரி

1. வினை முடிந்தல் - வினையை ஆக்குதல். 2. தந்திறை - தமக்கு சிச்சுபித்திருந்திறை; தமராயின சொன்றது - பரிசுரமாயினு சொன்றவாறு. 4-5. படைபின் முன்னே இயக்குகின்ற சிந்தேராகிய ஊர்தி; பின்னிலை வியா தென்றது - இனிப் பின்னிற்றிலைக் கூடாதென்ற வாறு. 6. ஒருவினை சொன்றது, மீண்ட தேர்களை ஒரு வினையாய் என்ரு; சூழிய வென்றது, இச் சரத்தை நாம் சூழிய என்றவாறு.
7. என்ன முதலாயினார் சொன் படைத்தலைவர். 11. பருத் துபலவு முண்டாகப் பண்ணிப் பேரர் செய்து; பழையன், சொழன் படைத்தலைவன். 13. கணையன், சொன் புடைமுதலி; முன் சொன்னவர்க்குப் பிரதானி; கழு மலம் - ஓர் ஊர்; 14. பிணையலய் கண்ணி - சுட்டின கண்ணி; அல், அம் - காரியை, சென்னி 18. குடவாயில் எனிக. 15. அழம்பிலன்ன என்றதே தொடங்கிக் 16. குடவாயிற்கு அடை. அழம்பில் - பாண்டிகாட்டார்.
15. அழம்பிலன்ன 17. காட்டிப் 15. புதுவருவாயுடைய குடவாயில். 16. படை - குடிப்பாப்பு. 17. பொற்கடி - யானை; ஆயம் - கயத்தையும், நெருங்கிய மினையையும். மண்டுகை - நெருக்கம்.
19. தலிப்பெற 6. ஊர்க்காசு எனக் கூட்டுக. 9. ஆங்கு - அங்கு, 'என்று' என்றது, 'என்று சொல்லப்பட்ட' என்று ஒரு சொல்லை எற்கும். 19. பண்புடையாகம், நாம் செல்லுமளவும் இறந்துபடாதாயிற்றிருந்த பண்பு.
- தி-ம். 4. வதைத்தன. பணையே. 5. சூழிய. 10. கடலார். உதைபூச்சு சல்லியங்குமாரார்.

45. பாலை.

வாட அழகுநிலில் வினைநெற் றந்துண
சாடுகைப் பறையி னரிப்பன வொலிப்பக்
கோடை நீடிவ வகன்பெருங் குன்றத்து
நீரிலா சாற்றா விவப்பன கனிதட்
5 டாளி லத்தத் துழுவை யுகளுந்

- காடிநக் தனசே காதலர் மாமை
 யரிதுண் பசலை பாடியப் பிரத்
 தெழின்மலர் புரைதல் வேண்டு மலரே
 யன்னி குறுக்கைப் பறந்தலைத் திதிவன் முழுநாள்
 10 குருன்னிலை முழுமுத ஹியப் பண்ணிப் புகழ்
 புண்ணு குறைத்த ஞான்றை வயிரிய
 ரின்னினா யார்ப்பினும் பெரிதேயானே
 காதலர் கெடுத்த கிறுமையொடு கோய்கூர்
 தாதி மந்தி போகப் பேதற்
 15 நலந்தனை ஹழல்வென் சொல்லே பொலந்தரக்
 கடல்கால் கிளர்த வென்றி கல்வேல்
 வரன் வரம்ப னடன்புணைக் கலங்கிய
 வுடைமதி லோசரண் போல
 வஞ்சவரு கோயொடு தஞ்சா கேளே.

என்பது : வற்புறுக்குத் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

— வெள்ளிவிதழார்.

வரி

1. துணர் - செற்றின் கொத்து. 2. பணை - காடிநக; அரிப்
 பசு ஒலிப்ப - விட்டுவிட்டு இடைசெய். 4. ஞாறு -
 போதற்கரிய வழி; சிவப்பது கலிது - ஒய்க்கை கலிது.
 5. உகளுதல் - திரிதல். 7. அரிதுண் பசலை - ஐதாய்
 அண்ணிதான் பசலை. 13. கெடுத்தல் - காணுதொழி
 தல். 15. உழறல் - தேடித் திரிதல்; உழல்வேலோ
 வென்றான் இறந்து படுதலை சீனைத்து. 16. கடல்கால்
 கிளர்தல் என்பது, கடலிடம் கிளர்தல் என்றவாறு.
 வேலாற் கடலோட்டினு ஞாலால், கிளர்த என்ருர்;
 கிளர்தல் - புடை பெயர்வு.
- 17-18. முனையாற் கலங்கிய மதிலாகிய ஞான்றை வண்க. 18-19.
 அரண்போலத் தஞ்சாதுழல்வேலோ வென்றான் இறந்து
 படுதலை சீனைத்து; அரண் - ஆகுபெயர்.
- 19 - ம். 3. கிவன்பெருல்.

26. மருதம்

சேற்றுகிலை முனைஇய செங்கட் காரா
நூர்மடி கங்குலி னோன்றனை பரிந்து
கூர்முள் வேலி கொட்டி னீக்கி
நீர்முதிர் பழனத்து மீனாட னிரிய

- 5 வந்துமபு வள்ளை மயக்கித் தாமரை
வண்டுது பனிமல ராரு மூர
யாரை யோந்ந புலக்கேம் வாருந்
றுறையிறந் தென்றிருந் தாழிருங் கூத்தந்
பிறரு மொருந்தியை நம்மனைத் தந்து
- 10 வதுவை யயர்ந்தனை யென்ப வுதியாந்
கூறெம் வாழிய மெந்தை செறுநர்
களிதுடை யருஞ்சமந் ததைய நாத
மொனிறுவாட் டானைத் கொற்றந் செழியன்
மிண்ட கொல்லி னுன்னு ரன்னவென்
- 15 னொண்டொடி தெழிபுறு தெழிநக
சென்றி பெருமகற் றைகக்குநர் யாரேர. *

வன்பது: வாலிசீ, வேண்டிச் சென்ற தலைமகற்குத் தோழி
வாயின் மறுத்தது. †

— அள்ளுந் கன்முல்லையார்.

உ. வரி

7. புலக்கேம் - புலப்பேய்; அதற்கு யாரோ நீ பெண்க. ஐகா
ரம் - இடைச் சொல்; என்ன உறவினை நீ என்றபடி;
வாருந் - நீட்டியுற்று. 8. உறை யிறத்த - மறை
கால் கீழ்ச்சிலைக் கடத்து. 9-10. பிறரு மொருந்
தியை வதுவை யயர்ந்தாய் என்று நின்றுந்; என்று

* ஆசிரியம் ஒருவரத்தான் இற்றமைக்கு இதனையே காட்
டாகக் காட்டினார் உரையாளர் பலரும். † “இது வாயின் மறுத்
தது” என்றும், “வண்டுது பனிமலர்மொனவே வைகறையும் வந்த
தென்றும், “செல்லாக் காலைச் செவ்வகை விடுத்தது” என்றும்,
“உறகண் காத்தற்பொருட்டாகத் தலைவி வருந்தினும் நீ செவ்
வென்றான், தலைவன் செல்லாமை அறிதலின்” என்றும் கூறி

சொல்லுகின்றவர்கள் நம் மனையிலே கொடுவந்து சொல்லாநின்றார்கள் என்றவாறு; தருதல் - அவனைச் சொல்லும்பொழுது அவனைப் புகுதலிடிக் கொல்லுதல். 11. உறேம் - நீ யயர்ந்தா யென்று யாங்கள் சொல்லேம். 12. தனைய நூறம் - போர் சிதைவையக் கெடுக்கும். 14. அள்ளார் - அன்னியர்; அன்ன என்னுடைய. 13. கெழிதல் - கழறம். 14. 'என்' என்னுள் தரணவனென்னும் கேற்றுமை யின்மையால். 15. ஒண்டொடி என்று ஆகுபெயரால் 'தலைவியை ஆக்கி அவள் மெலியினும் மெலித வென்பாரு முள்'. 16. சென்றி - செல்; தனக்கருள் - விவக்ருவார்.

6. வண்டுது பணிமல கொன் தது, இரக்கால முன்படியாலே வண்டு உன்னே ஊதும் மலர்.

காதலன் தனக்கு நிலையென்று புகுதப்பட்ட தோட்டிலே நீராறுஞ் சாணுகத்தாதுத் தானே செருக்கிக்கொண்டு, தனையடி மறுத்துக்கொண்டு, பழனத்துக்குக் காவலாகிய வேலையடிங் கொட்டா லெடுத்து, மின்சுனிரியத் தாமரையைச் சூழ்ந்த வள்ளையை மயக்கி, மலர்ச்சி யின்றி வண்டொடி சூழ்ந்த தாமரையை சூர்த்தாற்போல, நீயே ஆதரித்துக் கொள்ளப்பட்ட இவனைத் தானே வேறுபடுத்தி காணமாகிய தனையடி மறுத்துக் கொண்டு, பரத்தையர்க்குக் காவலாகிய விதவியையும் பாண்டிய சோட்டாளே கீக்கி, அப் பரத்தையருடனாவும் தொழி மாரிரிய அப்பரத்தையருடைய தாய்மனையும் மயக்கி, அகமயிற் தன்னை எதிரேற்றுக் கொள்ளாத மகளிரை நகர்வாடுருத்தி னல்லியோ என்றவாறு.

பி - ம். 9. பெய்மனை. 13. கொற்கைத். 14. தன்ன பெய்மொ.

47. பாலை

அழிந் தூள்ளம் வழிவழிச் செப்ப
வினையின் முடித்தன மாயின் வல்லிரைந்
தெழுவினி வரழிய கெஞ்சே யெரலிதலை

பார் 38. "வண்டுது பணிமல" கொணப் பிறர்க்குரிய மகனிரென ன். அவரை நயப்பூ யெனவும் உன்னுறையுமம் மருத்தாக் கண் வந்தது" என்று பேரா. (தொல். பொருள். 3., 147, 239., 304.)

- பலங்குதவழ நரவத் தாக்கி விலங்கெழுந்து
 5 கடுவனி யுருத்திய கொடியிடு கூரெரி
 விடர்முனை யடுக்கம் பாய்தளி னுடனினையர்
 தலைநகன் விடுநொடி. தணக்கலை யகற்றும்
 வெம்முனை யருஞ்சூரீந்திக் கைம்மிக்
 ககன்சுடர் கல்சேர்பு மறைய மனைவரி
 10 னொண்டொடி மகளிர் வெண்டிரிக் கொளர அளிற்
 குறுகடைப் புறலின் செக்காற் சேவல்.
 நெடுக்கி வியனகர் விழ்தனைப் பறிரும்
 புலம்பொடு வந்த புன்கண் மால்
 யானுளர் கொல்லெனக் களிழுவோ னெய்தி
 15 யிவழபணி செட்டேதர்க் கைமான் செழியன் செறி
 மழைவின யாடும் வளங்கெழு சிறுமலை
 சிலம்பிற் கூசளங் கமழும் வெற்பின்
 வேய்புறை பனைத்தோட்ட பாடி
 நோயசா விட முயங்குகம் பலவே.

என்பது: தலைமகன் இடைச்சாத்து அழிந்த செஞ்செருச்
 சொல்லியது.

— ஆலம்பேரிச்சாத்தனார்.

1. வழிவழி - மேன்மேலும். 2. தழைத்த தலை. 3. விலங்கு-
 பக்கம். 4. கடுவனி - குறுவனி. உருத்திய - வெப்ப
 முறப் பண்ணிய. 5-7. பரத்தலான், ஆமையிற்கண்
 விடுகின்ற ஓசை. 8. முனை - பேரர் செய்யுமிடம். 9-
 10. திரிக் கொள்ளுதலால். 11. பறிருமென்க. 12-13.
 சிறுமலை பெண்ணார் பெயரினைபுடைய, வெற்பு; சிலம்பு-
 பக்கமலை. 14. தோண்டித்தும் பரத்த நோய். 15. அசா-
 நோயசன் வரும் உருத்தம்.

2. வினை முடித்தனமாயின் 19. பவபடியாக முயங்குவேம்
 3. எழு செஞ்சே என்னான். 4. நீந்தி 14. எய்தி என்க.

பே.ம். 5. யுருத்திய. 7. கலைக்கணம். 12. சிள்குழை.

48. குறிஞ்சி

- "அன்னாய் வாழிலேன் டன்னை சின்மகன்
 * பாது முண்ணுள் பழங்கண் கொண்டு
 நளிபசுத் தன்னென விணவுநி யதன்றிறம்
 யானுந் தெற்றென வுணரேன். கேம்னுன்"
- 5 மலிபூஞ் சாரவென் றேழுழி மாரோ
 டொலிநினை வேங்கை கெய்ருவஞ் சென்றுழிப்
 + புலிபுலி யென்னும் பூசு றேன்று
 வெரண்செங் கழுநீர்க் கண்டுபா லாயித
 மூகி போகிய சூழ்செய் மாலைபன்
- 10 பங்கஞ் சேகத்திய செர்கைக் கண்ணியன்
 குயமண் டாமஞ் செஞ்சாந்து கீவி
 வரிபுனை வில்ல னொருகளை தெரிந்துகொண்
 டு.யாதோ மற்றம் மாநிறம் படவென
 வினவி நின்றக் கோணை யவற்கண் "
- 15 செம்முள் னெம்முண் மெய்மமறை பொருங்கி
 காலகி சின்றனெ மாதப பேணி
 னயவவது வகுத்த கூந்த லாயதுதன்
 னாமலி கோதி மடவீர் நும்வாய்ப்
 பொய்யு முளையோ னென்றனன் பையெனப்
- 20 பரிமுடுகு தவிர்த்த கோ நெநிர்மறுத்து
 † கின்மக னுண்கண் பன்மா னோக்கிச்
 சென்றேன் மன்றவம் குன்றுகிழ டிவானே
 பகன்மா யந்திப் படுகட சமையத்

* இது "பலியட கிற்றல்" என்றும், செவிவி கூற்றென்றும்

† இது "பருவ கிற்றல்" என்றும் கூறலாம் பேரா.

‡ "இது பலிகாத்திற்கு வந்தானென இட்டுரைத்தது" என்பர்
 ௧௪. "ஒன்செச்சுருகிர், ...கி" என்பவழி, மருதத்திற்குக் கருப்
 பொருளாகிய கழுநீரும், குறிஞ்சிக்குரிய வெட்டிப்பூப் அணிந
 கோன் என்றமையார் கருப்பொருண் பயக்கமாயிற்று. என்பர்
 இளம். (தொல். பொருள். 270; 510; 273; 207; 15.)

தவன்மறை தேவ நேரக்கி மற்றிவன்

25 * மகனே தோழி பென்றன

ஓரதனை அண்டுகோன் மதிலல் லோர்க்கே.

என்பது : செவிலித்தாய்க்குத் தோழி அறத்தொடு நின்றது.†

— ‡ தங்கால் முடக்கோவனார்.

வரி

1. வேண்டு - நான் சொல்லுகின்றதனை விரும்பு. 4. தெற்
றென-தெனிய, தோன்ற. 7. பூசல் தோன்ற - தோன்
றிற்குள். 8. கண் - மகன்கண். இதழ் - பூ. 9. ஊதி
யாத் கோத்துச் சுற்றின பூராவை; ஊதி போதலான்
அவல் பென்று போகல் - அது கழித்துத் தொடுத்தல்
என்றுமாம். 11. குயம் - மூலை. குயமண் டாகம்,
மார்ப்த் கடை. கீவி - பூசி, உதிர்த்து. 12. வரி - சித்
திரம், வசித்தலுமாம். 13. மர படர் திரம் மரது
திரம் - வழி. 14. நற்றத்தோன் - சிவனோன். 15.
மெய்ம்மறை பொருடெ - முதுகிலே மறைந்தொடுங்கி.
16. பேணி 17 வழுத்த கூந்தல.
18. மையீரோதி மகன் என்று ஒரு பெயர்ப்படுத்தி ஒன்றாக்
குடி. 19. என்றனனாய். 20. எதிர் மறுத்து கோக்கு
தல் - எதிர்த்துப் பார்த்துவிட்டபின் பார்த்தல். 21-22
கோக்கிச் சேறல் கோக்கா ளின்று போதல். 23. பகற்
பொழுது மாய்கின்ற அத்திப் பொழுது; படு கடனா
யுடைய பொழுது. 14. தேளம் - திக்கு; மகனே -
ஒரு பருவுளே என்று வியந்து கூறிற்று; புவி வென்
ணங்காட்டிலே வந்து உதவினான் என்றவாறு. 26.
அதன்னவாக அண்டோர் கோட்பாடு விரிப்பார்க்கு,
கேசன் - விகாசம்.

* இது தலைவனை எத்தல் என்றும், ‡ 'இதனை அண்டி கோல்'
என்று பாடல்கொண்டு 'தனிலின்சண் ஐயஞ்சிறிது கிளைத்தல்'
என்றும் † 'இது செவிலி சுற்றினத் தோழி கொண்டு கூறியது'
என்றும், கூறுவர் கச்சோக்கியார் (தொல். பொருள். 207.,
115. சொல். 270.) ‡ கோவனார் என்றும் பாடல்.

7. புலியென்பது, வேகத்தை மலர் கொய்யத் தாழ்ந்து, கொடுக்கு மென்றோர் பேதைத் தன்மை, அதுவும் மலையில் வாழ்வார்க்கு உன்னதோர பண்பு.

பி - டி. 9. மூக போகிய. 11. குயமாண்டாக. 13. படர்க்கை. 18. னாயிரோதி மகளிர். (செவிலிக்குத் தோழி).

49. பாலை

- கிளியும் பந்துங் கழங்கும் வெய்யோ
எளியு மன்புஞ் சாபது மியல்பு
முன்னுட் பேராக் கிறீஇயரென் னுயிரெனக்
கொடுக்கொடைக் குழலியொடு வயின்மாத் திவாத்
5 கடுங்கட் சறையாந் சிறுபுற கோக்கிக்
குறுக வந்து குவவுறுத னீனி
மெல்லெனத் தழீஇயினே னாக வென்மக
ணன்ன ளாகத் தடைமுலை வியர்ப்பப்
பல்கான் முயங்கினன் பன்னே யன்னே
10 விறன்றிடு ரெடுத்ததை பாவிர சாட்டி
வறணிழ ஸைரது வான்முலந்து வருந்திய
மடமா னசாவின் திரங்குமாத் தவைக்குங்
காடுடன் கழித லரிசிற் தந்தை
யல்குபத் திருத்த கடியுடை வியனகர்
15 செல்வழிச் செல்வழி மெய்நிழல் போலக்
கொடை பாயமொ டோரை தழீஇத்
தோடமை பரிச்சிலம் பெரலிப்பவவ
எரெவழி யரெவழி வகலென் மன்னே.

என்பது : உடன்போயினன் தலைமகனை நினைந்து செவிவித்தாய் மனைமின்கண் மயங்கியது. *

—† வண்ணப்புறக் கந்தரத்தனார்.

* இது இதுரைக்கே கொண்டு "அல்குபத் திருத்த கடியுடை வியனகர்" என நெண்ணடைமை கடறியவதொடுவே வே ளாண்வருணமென்பது பெற்றும்" என்பர் எச். (தொல், பொருள், 15142.) † வண்ணப்புறக் கந்தரத்தனார், வண்ணப்புறக்கல் லரடனார்.

வரி

1. வெய்யோள் - பெயர். 2. இயல்பு - செய்தி. 3. முன்னுட் போவாரை; அருளுகி கூட்டத்தாலே வேறுபட்டிருத்தல்; என்-எனச் சொல்லி. 4. கொடுந்தொடை - விரைப்பகால்; வயின்மடம் - மரத்தவயிற்சென்க. ஓசிடத்து மடம் என்றுமாம். 5. கடுங்கட கதவை - விரைந்து வினாந்து கண்ணைப் பார்க்கின்ற. பசு; இன் - உயமம்; சிறப்புறம் - முதுகு. 6. இடைமுலை - முலையிடை. 7. முயங்குதல் - கழுவுதல்; மண் - புழிவு; ஆதனை அறியப்பெற்றிலேன் என்றவாறு. போக்கை வினாந்து வினாத்தும் பங்காண் முயங்கிற்று. அன்னோ - ஐயோ! 10. பாராட்டி - தன்னைக் கொண்டாடி. 11. வற்கடமா பலரின பிழவிலே தங்கித் 13. சூழிதவறியின் என்க. 11. மேதத்தை வெறுத்து வஞ்சகிய மடமா இவிய இனம். 13. உடன் - அவளும் அவளும் கூட. 14. பதம் - சோறு. 15. மெய்க்கழல் - அவன் மெய்யினிழல். கோதை - திரட்டி; 15. மெய்க்கழல்போல 18. அகலேன் என்ற.

பி - ம். 2. மேரு. 6. குறுக்கச்சென்று. 9. பன்மான். 10. பாராட்டி. 17. தொடையமை. (மனைபின்னன் மயங்கியது) -

80. நெய்தல்

கடல்பா டகிந்து தோணி ரிங்கி
நெடுநீ நிருங்கழிக் கடுமீன் கலிப்பிழைம்
வெவ்வரவப் பெண்டிர் கெனவை தூற்றினு
மாணிகழ நெடுந்தேர் பாணி நிற்பப்

- 5 பகலு நம்வயி னகலா னுகிப்
பயின்றுவரு * முன்னே பனிநீர்ச் சேர்ப்ப
வினியே, மணப்பருங் காமர் தணப்ப † நீத்த
வாரா தோர்நமக் கியாஅ ரொன்னுது
மல்லன் சூதுர் மறைபினை சென்று

- 10 சொல்லி செவனோ பாண வெல்லி
மனைசேர் பெண்ணை மடிவா வன்றி
முனைவொன்று சீரினினுந் துஞ்சா காமனைகள்

* 'முன்னே' † 'நீத்த' என்பன பாடங்கள்.

கண்ணிறை நீர்கொடு காக்கு உ
மொண்டூத ஸரிணையா மென்செய்கொ வெனவே,
என்பது: தோழி பாணனுக்குச் சொல்லியது.

— கருவூர்ப் பூதஞ்சாத்தனார்.

வரி

1-2. 'அலித்த' 'கேமி' என்று சிந்த செய்தென் மெச்சகங்
கைத் திரிந்துச் செய என் மெச்சகாக்கக்; கடலோ
கையலித்தாற் றோணியுள்ளே புகுமென் தபடியாம்; கேங்
என்றார் அக்காடம் பார்த்துத், கடுகின்-சுரு முதலியன,
கவித்தல் - செருக்கொடு திரிதல்; அலிய - அலித்த
காலத்திலே. 4. பாணி - தாமத காலம். 5. பகலும்
என்ற உம்மை .....; 6. பயின்று - அடித்து;
மன், அது கழித்தது; ஏகாரம் சுற்றவை; யரும் என்
பது முற்று. 7. மணப்பருங்காமம் - கனவுக்காலத்
துக் கூடுதற்கரிய வேட்கை; தண்ப்ப - இது தமக்கு
நீங்குகையாலே; நீதி - கழித்து. 8. யாடுன்னாது -
என்ன உறவினாடுன்னாது. 12. ஒன்று துணை என்பது;
ஒன்றுதல் - கூடுதல்; பிரியினும் என்ற உம்மை எச்ச
வும்மை, கொடும் பிரிவின்றி இணைந்து ஒன்றுதலை பிரியி
னுமென்றமைபான்; துஞ்சா என்று பன்மை கூறினார்;
இப்படியே அவ்வினங்கள் செய்வனவென்று. 13. ஆத்
முத்தன்மை பிறரறியாமை மறைத்துச் செலுத்தும்.

உறு நீங்கிப்போம் வழியிலே தாம் வருங்காலத்தும் அவர்
தூற்றினாராயினும் பயின்றுவரும் முன்; இப்பொழுது வேட்கை
நீங்குதலான் வருகின்றிவான்; அவ்வணம் வாராதோர் கமக்கு
என்ன உறவினாடுன்னாது, துஞ்சாகாடுன்னாது சொல்லி, கண்
ணிறை நீர்கொடு காக்கும் யான் இதற்கு என் செய்வேடுன்னாது
நீ இதனைச் சொல்லின் என்னும் பாணனே எனப் பாணனுக்குத்
தோழி கூற்றாக்குக. 13. இதற்கென்றது அன்றில் துஞ்சா
வருத்தத்தை கோக்கி. 11. மடிவாய் - வளைந்தவாய்.

பி - ம. 11. மடல்வா. கருவூர்ப் பூதஞ்சாத்தனார் கொற்றனார்.

* இப்பாட்டினை "மெல்லியற் பொறையும் சிறையும்" என்ற
துறைக்கு உதாரணமாகக் காட்டி, "இதனுட் காம மிகுதியால்
சுண்டாழை அழவும், சுற்பீற் காக்குமெனத் தலைவி பொறையும்

61. பாலை

ஆள்வழக் கற்ற சுரத்திடைக் கதிர் தெற
 நீளெரி பரந்த நெடுந்தா வியர்த்துப் போம்
 போழ்வளி முழங்கும் புல்லெ னுயர்ச்சினை
 முடைகை யிரந்தகைப் பெடைமுக கோக்கி.
 5 ஆன்பதித் தன்ன வெருவரு செஞ்செவி
 பெருவைச் சேவல் கரிபுரிநற தீய
 வேளி வீழிய வேயுயர் நனர்த்தலை நீயுயர்ந்த
 நீயுழர் தெவ்ந்துஞ் சொய்க்கினைப் பொருட்டினி
 பல்விதழ் மனைக்கண் மாடி யோள்வயிற்
 10 பிரிவிற் புணர்வ தாயிற் பிரியா னெய்யவழி
 தேர்துமுலை முற்றம், வீங்கப் பல்லுழை நெய்
 சேயிழை தெளிப்பக் கவைது காளு
 மனைமுதல் கிணையொடு முடிப்ப
 கிணையா னென்க ரீங்குதன் மறந்தே.

என்பது : பொருள்வயிற் பிரியுடைக்கட்டிய கெஞ்சிற்குத்
 தலைமகன் சொல்லியது.

— பெருத்தேவனார்.

பாலை

2. மிக்க உஷ்ணம். 9. வயின் = இடத்தினின்றும். 10-11.
 தம்மிற் பிரியாதேற்றின முலை. முற்றம் - பாப்பு. 13.
 மனைமுதல் = தலைவி; வினை = இல்லாழ்க்கை.

நிறையும் தோழி பாணற்குக் கடலினான், அவன் தலைவற்கு இவ்
 வாறே கூறுவனெனக் கருதி. 'இனி' என்றதனால் கற்பும் பெற்
 றும்" என்றார் கச்சினார்க்கினியர் (மதால். பொருள். 152)

"எல்லி, மனைசேர் .... வெணவே" என்பது தன்பத்துப்
 புகழ்ப்பல் : என்பது, பிரிவாற்றாது தன்புறங்காண, அய்வாற்
 குமை தலைமகன்மீறித் தானே தன்புறமென்றாகா சொல்
 லாதல். அவை கூட்டத்தை வெறத்த ருதிப்பாலினும் அக்
 கூட்டத்திற்கே வித்தமாகும், ஆராய்த்தனரி நென்றவாறு
 என்பர் பேரா. (மதால். பொருள். 270.)

8. அப்பொருட் கூட்டம் 10. பிரிவாவிற் புணர்வது
மக்களும் பிரிய நினைவாது 13. இவ்வாழ்க்கைத்
தொழிலெனக் கிளும்படி 14. நினைவாய் கொஞ்சே
என்றான். என்றது, பிரியில் இவன் இறந்துபடும்
என்பது கருதி.

பி - ம். 10. பிரியப்பணர்வ. கரு பெருத்தேவனார்.

52. குறிஞ்சி

வலந்த வளன் மாணோங்கு சாரற்
கிளர்ந்த வேங்கைச் செணனும் பொங்கர்ப்
பொன்னேர் புதுமலர் வேண்டிய குறமக
கின்னா னினையுந்நால் மகிற்றலி

5 கோக லடுக்கத் திருளகைச் சிலம்பி அமையுந்
னுகொன் வயப்புலி யாகும்: தெனத்த
மலைசெழு சீதார் புலம்பக் கல்லெனச்
சிலையுடை விடத்தர் போதரு நாட
னெஞ்சமர் கியன்மார் புடைத்தென வண்ணம்
10 கறிவிப் பேங்கொ வற்புலந் கொல்லென
கிருபாற் பட்ட சூழ்ச்சி யொருபாற் றெழுதுபு
சேர்ந்தன்று வசதி தோழி பாக்கை
யன்னுமிர் கழிவ தாயினு நன்மக
ளாய்மல ருண்கட் பசலை

15 காம கோபெனச் செப்பா தீமே.

என்பது: தலைமகன் வேறுபட்டமையிலிந்த செவிவித்தாய்க்
குத் தோழி யறத்தொடு நிற்குமெனத் தலைமகன் சொல்லியது.

— கோச்சிதிரமங்கிழார்.

கரி

1-2. மாணோங்குசாரலிடத்து வலந்த வள்ளியையுடைய கிளர்
ந்த வேங்கை யென்க. 9. கொஞ்சமர்வியன் மாப்பு -
கம்முடைய கொஞ்சம்மேலின்கணுடைய பெரிய மார்

“இது சிறைப்புறமாக “விட்டுவிாத் தழுக்கல்” என்றும்,
“செறிவு நிறைபுரு செம்மைபுரு செப்பு, மறிவு மருமையும் பெண்

என்பது காரணமாக வுடைத்து 14. உண்டப்பசலை என்க. 10. அழியலங்கொங்கென - அழியாதொழியக்கடவேமோ என்க. 11. ஒருபாற் 12. சேர்ந்தன்று - சொல்லக்கடவதான ஒரு கூற்றிலே சேர்ந்தது. 15. அது சொல்லுமிடத்துக் காமனோயென்று இவ்வணம் விளங்கக் சொல்லாது கூட்டமினுட்டத்தாற் சொல்லுக வென்றவாறு.

வேங்கையக் கொடிமுழ அல்வேங்கையிலே அலருண்டான அனலில் ஆண்டுவாழு மறவர் புலி புலி என்று பூப்பறித்தற்குச் சொன்ன அரவத்தாலே ஊரெல்லாம் ஆரவாரித்தாற் போல அனலை எாம் தலைப்பெய்தவனலிலே அவர் பிறந்ததாக அங் வலர் முதத்தோலே முதிர்முதிர்ந்துப் பின்னை பெய்கவாரு மறித்தது என்றவாறு.

பு - ம். 10. அழிவியேக்கொங்க. மாற்றுகிழார்மகனார் கொற்றவென்றனார்.

83. பாலை

அழியாய் வாழி தோழி நிருளற
விசம்புடன் விளங்கும் வினசெவற் றிரிகி
கடுங்கதி ரெறித்த வினவாய் நிறைய
செழிக்கான் முருங்கை வெண்பூத் தாஅய்
5 நீரற வறந்த கிரம்பர நீளிடை
வன்னெயிற்றுச் செஞ்சாய் வருந்துபசிப் பிணவொடு
கன்னியங் காட்ட கடத்திடை புழிஞ்சி
துள்ளான் வாடிய கரிமூக்கு கொள்ளை
பொரியரை புதைத்த புலம்புகொ ளியனின் றுடிய
10 விழுத்தொடை மறவர் விவ்விட விழ்த்தோ

பா லான" என்ற இலக்கணத்தோடொத்தமைந்தது "இன்னுயிர் கழிங் ..... தோழி" என்றது என்றும் உறுவர் ௪௪. இனிப்பேரா. இவ்வடிகளை "வாழ்க்கை முனிந்து தலைமகள் சொல்லியது" என்பர். (தொல். பொருள். III., 209., 271.)

'வகலெக்கம்' என்பதில் 'வ' பெருக்கத்தையும் அங்குருதலை யும் உணர்த்திற்று என்று ௪௪. (தொல். சொல். 305.)

ரொழுத்துடை நடுக வின்னிழல் வதியு

முருஞ்சரக் கவலை நீந்தி யென்று

மிகலோரர்க் கெல்லென் றியைவது கதத்தில்

வல்லா நெஞ்சம் வலிப்ப நம்மினும்

15 பொருளே காதலர் காத

லுருளே காதல மென்றி நீயே.

என்பது: வற்புறுக்குக் தோழிக்குத் தலைமகன், சொல்லியது.

— சீத்தலைச்சாத்தனார்.

காரி

1. அறியாய் காண். 2. திணி - ஆதித்தன் 3. எறித்தலாத்
பினந்த பின்பு. 4. தாஅய் - தாவ 5. சீரம்பா -
தொலையாதாய் 6. அப்பிண பொரு 11. வதியும்
12. கதம். 7. கோழரை புழிஞ்சில். 9. பொரியரை
புதைத்துப் பற்றிக் கிடக்கிற. 10. லீழுத்தொடை -
தப்பாத தொடை. 14. வல்லா - மாட்டா; 5. காத
லர் காதல் பொருளே.

14. கம்மேல் அருளே காதலமென்னு கின்ற யாதலால்.

1. அறியாய் காண் என்க.

12. நீந்திக் 15. காதலித்தது என்க.

வேறு சிறுவில்லாமையால் 11. கல்வின் சிறுல் இனிய
சிறுவாயிற்று.

54. முல்லை

விருந்தின் மன்ன ருங்கலக் தெறுப்ப

வேந்தனும் வெம்பலக தணிந்தனன் தீம்பெயற்

காரு மார்க்கி தலைபின்று தோரு

மோலத் தன்ன கோபச் செந்நிலம்

5 வல்லா யாழி யுன்னா புருளக்

* இப்பாட்டின். இத்தலைக்கே உதாரணமாகக் கொண்டு,
பிரிதல் கிமித்தமென்றும், தலைவன் தனிக் கிழந்தது தலைவி
சிறிந்து தோழிக்குக் கூறியது என்றும் கூறுவர் 48. (தொல்,
பொருள். 14, 43.)

* கடவுள், காண்குவம் பாக மதவருடைத்
தாம்பகை குழவி விங்குசை மடியக்
கணையலக் குரல் காற்பரி பயிற்றிப்
படுமணி மிடற்ற பரங்கை யாவான்

10 கொடுமையுடையர் கோற்கைக் கோவளர்
கொன்வறயங் குழலர் பின்னறத் தூங்க
மணமணப் படரு நனைநகு † மாலுத் ^{நீய-அ-பெய}
தனக்கென வாழாப் சிறர்க்குரி யாளன் ^{நீயே-ம}
பண்ணன் சிறுகுடிப் படப்பை தண்ணிலைப்

15 புன்காழ் நெல்லிப் பைங்காய் தின்றவர்
கீரகுடி கையிற் றிகிய மிழற்றி
‡ முகழ்ச்சைத் திகழ்தரு மூவாத் திங்கள்
பொன்னுடைத் தாலி யென்மக னெற்றி
வருகுளை யாசிற றருகுலென் பாலென

20 விவங்குமார் கண்ணன் விசல்வினி பயிற்றித்
திதில் யல்குலெங் காதலி
புதல்வந் பொய்க்கும் பூங்கொடி திலையே.

என்பது : வினாமுடித்துமிஞர் தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச்
சொல்லியது.

— மாற்றார்சிழார்மகனார் கோற்றங்கொற்றனார்.

வரி

1. புதுமை; தெதுப்ப • குவிப்ப 2. வேந்தன் - தான்
துணையாகப்போன வேந்தன். 3. ஆர்கலிதலையின்று -
ஆரவாழ்த்தோடு பெய்தது; தலையிற்று என்பது தலை

* “இது பாகற்குணாத் தது” என்றும் † “முல்லுக்கட்காரும்
மாணியும் வந்தது” என்கிறும், ‡ “கார்காலத்து மின்னினுள் முகிழ்
விலாத்திகழ்தருந்ருச சிறந்த வேனிலிறுதிக்கண் தலைவிமாட்டு
சிகழ்வனகூறி, அவை கண்டதற்குக் கடிது தேரைச் செலுத்
தென்பது” என்றும், “முல்லுக்கண் வேனில் வந்தது” என்றும்,
வேந்தன் படைமையைத் தான்தணிவித்தமை கூறலின் அந்த
மான் துதித் பிரிந்தமை பெற்றும்” என்றும் கூறினர் ௧௪.
(தொல். பொருள். 6. 12., 26.)

வின்று என மெலித்தது. 4. ஒலம்பேரந்த நிலம்;
ஒலம் - சித்திரம். 5. உன்னுற்றருள்; உன்னுறதல் -
பெயலால் தீர்த்தல்.

7. தாம்பாற்கட்டின குழுவியிடத்தே தன் லிங்கின சுலா
மடியவேண்டிக் 8. கணக்கின்ற ஞாலவாய்க்காற்
செவ்வைப் பரிலச் செய்து 12. மனைதொழும் பட
ரும் என்க.

9. பயலரைத் 7. குழுவியையுடைய 12. மனை எனச்
சேர்ப்பாருளார்; 9. பாற்பகலினம்.

10. சொமடி அடகுபறித்திடுதற்குக் குழியக்கோலின மடி.
11. பிள்ளை - ஆயத்தின்பின்; தாங்க - மெத்தென
டடக்க. 12. கணக்குமாலை - மொட்டெல்லரும் மாலைக்
கண்ணை 16. இனிதாக வார்த்தை சொல்லி.

17. முகிழ்சிலா - முகிழ்க்கின்ற திரைகள்; விளி. 18. பொன்
னுடைய புலிப்பற்குவி; 19. ஒற்றி - கிளைத்து 20. ஒருக்
கடித்துப் பார்த்தும் கண்ணாய்; வீரலால் அழைத்து.

22. பூங்கொடியிலே 6. காண்குலம் கடவுட என்க.

பி - ம். 6. கடவிக்காண்குலம் 19. பயனிரையாயம். 15. புன்கா
னெல்லி. கொச்சி உயமக்கிழார் மகனார்.

86. பாலை

காய்த்துசெலற் கனலி கல்பகத் தெறுதலி
வீந்து குருகுருகு மென்னுழ் கீரிடை
புனிழுக வெம்பா லடிவருத் துறலின்
கிளிமுறை யறிபா வேய்கரி காணம்

5 வயக்கலிற் றன்ன காணியொ டென்மகள்
கழித்ததற் கழிந்தன்றோ விலனே யொழிந்தியா
னுதுலைக் குருகி னுன்னுயிர்த் தகைஇ
வேவது போலும் வெய்ய செஞ்செமொடு

* “வருவதொற்றி” என்னுயிடத்தும் ‘ஒற்றல்’ கிளைதல்
என்றும் அடியார்க்குமல்லார். (சிலப். அரங்கு. 65.)

* கண்படை பெறேன் கனவ வெண்படைக்

10 கிரகால் வளவனெடு வெண்ணிப் பறத்தலைப்

பொருதுபுண் னுணிய சேர வாத

னழிகள மருங்கின் வாள்வடக் கிருத்தென

கின்ன கின்னுகை கேட்ட சான்றோ

ரரும்பெற துவகத் தவனெடு செலிஇயர்

பெரும்பிழி நாகி யாங்குப் பிறித்திவட்

காதல் வேண்டியெந் துறந்து

போதல் செல்லா வென்னுயிரொடு புலத்தே.

என்பது: புணர்ந்தடன்போன தலைமகட் கிரங்கிய தாய்
தெருட்டு மயலிகாட்டியர்க்கு உரைத்தது.

— மாழலனார்.

வரி

3. உனிபோன்ற முகத்தை யுடைய பரல் 4. வினிமுறை

யறியா - இன்ன விடத்தில் இன்ன கேடுவரு மென்று

அறியாத; காடு 6. ஒழிந்து - விட்டிருந்து 9. கனவ -

வாள்வெருவ. 11. புண் - புண்ணுக்குத் தானழிந்தமை

12. வாள் - வாளை 13. இன்னு இன்னுரையாவது -

மரிக்கின்றனென்ற இன்னுமையும், புறப்புண் பட்ட

பழிதீர இருந்து உயர்விலென்றென்கிற இனி

மைபுமுடைய உடை, 14. உலகம் - வீரசுவர்க்கம் 15.

இவட்காதல் வேண்டி - இவ்வுலகி கிருத்த ஆசையால்.

16. என்னைப் பிரித்துவிட்டுப் போதல்.

17. புலந்து - புலத்தெனெனத் தன்மை வினையாக்குத. உலி

ரொடு புலந்து 6. அழித்தென்பாருமுளர். 6. ஓகாரம் -

ஒழியிசை: 9. கனாக்கண்டு வருந்தும்படி 17. போகா

திருக்கின்ற கன்னுயிரென்க.

சான்றோர் தங்களுக்குவன்னியனாகியவன் வடக்கிருத்த

வழி அச்சான்றோர் உலித்துறத்தமாத் திரமும் யான் மாட்டிற்றி

வேள் என்மக்குக்கு என்று அதற்கு நோகின்றேன் என்றவாறு.

பி - ம. 8. போலுமவள கொஞ்சமொடி.

* “தாய்க்கு முகித்தாற் போக்குடன் விளப்பின்” என்ற

குத்திரத்திற்கு இவ் வடியை உதரணமாகக் காட்டினர் ஈச,

(தொல். பொருள். 198.)

56. மருதம்

- * கைகயா கின்றே தோழி கெருதன்
மணிகன் டன்ன துணிகயர் துளங்க
கிரும்பியன் றன்ன கருக்கோட் டெருமை
பரம்பன் மெல்லடை கிழியக் குவளைக்
- 5 கூம்புவிடு பன்மலர் மாந்திக் கைய
காஞ்சி தண்டா தீர்ப்புறத் துடைப்ப
மெல்கிடு கவுள வல்குதில் புருதருர்
தண்டுறை பூரன் தீண்டடி கைம்
வதவை நாளணிப் புதுவோர்ப் புனரிய
- 10 பரிவொடு வருகம் பாணன் நெருகிற்
புனிற்றூப் பாப்ப்தெனக் கலங்கி யாழிட்
டெம்மனைப், புருதக் தோளே பதுகண்டு
மெய்மலி உவகை மறையினெ னெதிர்சென்
றம்மனை யன்றஃ தும்மனை யென்ற
- 15 வென்னுத் தன்னு நோக்கி
மம்மர் கெஞ்சினோன் நெழுதரின் ததவே.

என்பது : பரத்தைமனைக்குச் செல்கின்ற பாணன் தன்மனைக்கு
அந்தரூகத் தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

— மதுரை அறுவைவாணிக னினவேட்டனார்.

கரி

2. மணி - பளிக்கு மணி 3. இரும்பாற் செய்தா லெதத்
கருக் கோடு, 7. மெல்கிடுதல் - அசையிடுதல், அங்கு
தில் - தங்கு மிடங்குளிலே, 8. அகலம் 9. புனா
வேண்டி, 9. வதவை ஒப்பிண்புகடையு; புதுவோர் -
பரத்தையர், 13. மெய்மலி உவகை - உடம்பு பூரிக்கும்
படி யெழுந்த உவகை, 15. நோக்கி - விராரித்த.

இரும்பியன்றன்ன கருக்கோட் டெருமை கயல் கலங்க
கும்பன் மெல்லடை கிழியக் குவளைக் கூம்புவிடு பன்மலரை

* இது "பிறன் பேதைமை பொருளாக கக்கது" என்றுத்
பேரா, (தொல். பொருள். 252.) ௨௩

மாந்திக் காஞ்சி தண்டாது புறத்துறைப்ப மென்கிடு கவுளவாய்த்
தங்குசிலக்கட் புருதரு மென்றது, இரும்புபோன்ற கெஞ்சின
புடையபாடிய பரத்தையர் ஈனர் முழுதங் கவங்கத் தான் முன்பு
கடின பரத்தையர் தாய்மாத் கவங்க, அப்பரத்தையர் அவ்
வாம்பற்பூப்போலக் குவியக், குவிதவ்விட்ட குகளை மலர்
போலும் பூப்பெய்து கொண்ப்பட்ட பரத்தையரை நுகர்ந்து
வருகின்ற காவத்தி, வழியிலகப்பட்ட சேடியர் முதலையினரை
நுகர்ந்து, பின்னுஞ் சிலரைக் கூடக் கொடுக்க, தெறித்து
கொண்டு, கம்மனையிலே தங்குதற்பொருட்டு வருகின்றான்
என்று தோழிக்கு வாயின் மறுத்தது.

4. குவளைச் 5. கூம்புவிடு பன்மலரென்றதனானே ஆம்பற்
பூக்குவிதவ்வொன்க. 6. ஆண்டிக் கூறிற்றிலரேனும்
குறிப்பினுற் கொன்க.

15. என்னுத்தன்னும் நோக்கி என்றது - எனது இகழ்ச்சியும்
தனது இனிவரையும் நோக்கி என்க.

57. பாலை

சிறுபைந் தூயிர் செங்காற் பேடை
நெடுநீர் வானத்து வாடிப்பறை நீத்தி
செயிலின் நுருப்பொடு வந்துகளி பெருஅது
பெறுகான் யானா குள்ளிப் பையாந்து

5. புகலேச் சுற்ற புல்லெ னுலவைவக்
குறுங்கா னீற்றிப் புன்றலை நெடுளி
ழிரும்பினர்த் துறுகற் மீண்டி வனிபொரப்
பெருநகை யானை நிவப்பிற் துங்குங்
குன்ற வைப்பி னென்றுழ் நீளிடை

10. பாமே வெரிய மாகத் தானே
பாசினா னிரிந்த பங்கதீர் மதியிற்
பெருநகை வாகுகை னெரீஇச் சிறுநீர்
வீயேர் வண்ணங் கொண்டன்று கொங்கோ
செய்கவற் புரணிக் கொடித்தேர்ச் செழியன்

15. முதுநீர் முன்னறை முகிற் முற்றிக்
கணிதுபட வெருக்கிய கல்லென் ஞாப்பி

எனும்புகள் ஊறுகளின் வருத்தினள் பெரிதழிந்து
பாளுட் கங்குலும் பசுது
மாளு தழுவேர் ளாய்கிற றுதலை.

என்பது : பொருள்வயிற் பிரிந்த நிலைமகன் கிழத்தியை கிரோந்து
சொல்லியது.

— தேக்கிரர்.

கனி .

2. செவிரி - கொடியதன்மை; பதையர்வ் நீத்தி; அவ்வானத்
தை நீத்தித் 4. நான் முன்பு கனிபெறுமானின் வளனை
நிகோத்து. 5. புருதனுக்கேக்கத்த; பயனில்லாமையின்
மரங்களைப் புருதனின் ஏக்கற்ற; உலவையை உடையர்.
இற்றி; உலவை - கொம்பு. 6. திவப்பு - ஐக்கம்; .....
யானை சிவப்பை ஒத்த 6. விழுது 7. சவ்வைத்திண்டி வகி
பொருதலால் 8. அஞ்சவும் என்க. 9. குன்றவைப்பு -
மலைகளைப்போல ஊர். 11. பசுசிலா - குன்றத்திலா;
கறி - சிரணம்; மதியின் - மதிபோன்ற; 15. மூதுநீர் -
கடல்; 16. வருக்கிய - கெடுத்த; 17. அரும்புண் - தீர்
தற்கரிய மருமத்திப்புண். 19. துதல் 13. கீயேர் வண்
ணம் கொண்டு 11. பார்த்ததோ, பார்த்திவதோ என்க.

பி - டி. 4. பெயர்ந்து. 8. குன்றும். 16. வருத்திய.

58. குறிஞ்சி

இன்னிசை புருமொடு களைதுளி தலைஇ
மன்னுயிர் மடிந்த பாளுட் கங்குற்
காடுதேர் வேட்டத்து வினிடம் பெருஅது
வரிவதட் படுத்த சேக்கைத் தெரியிழைத்

- 5 தேனாது கூறுப்பிற் கொடிச்சிவர்தன்னை
கூதிரிற் செறியுங் குன்ற நாட்

வளைந்துவர விளமுலை ஓழுங்கப் பல்லாழ்
விளங்குதொடி முன்னக வளைந்துபுறஞ் சுற்ற
நீன்மார் படைதவி லிளிதா இன்றே

- 10 தம்மில் புலம்புதும முன்னுதொது நலியுந்
தன்வர வசைஇய பண்பில் வரடை

பதம்பெறு கல்லா திடம்பார்த்து நீடி-
மனைமா மொசிய கொற்றிப்
பலம்மடி கங்கு னெழும்புற நிலையே. *

என்பது: சேட்டுத்துவந்த தலைமகற்குத் தலைமகள் சொல்
விவது.

— மதுரைப் பண்டவாணிகனின்தேவனார்.

உரி

1. தலைஇ.....3. வேட்டத்த - வேட்டை யிடத்து;
விளிவிடம் - உறங்குமிடம்; முடிவிடமுமாம். 4. வரிய
தன் - புவித்தோல்; சேக்கையிடத்துக் 6. கூடிர்த்
காவத்து இல்லிலேவந்து செறியும். 7. பண்ணினுந்
போலே வருதலை புடைபழலை, பல்லாழ் 8. புறஞ்சுற்ற
9. அடைபுமதனினும். 10. புலம்பின் - புலம்பால்.
11. குயிர்த்த வாவோ டாகசிறு; பண்பு - குணம். 12.
காலம்; நீடி - தாழ்த்து; தன் வருத்தத் தோன்ற. 13.
மனைமாம் முறிப வலித்து 14. எல்லாரும் உறங்கவும்
தான் உறங்காது கொடுங்காலம் நிற்கிற புறநிலை. 9.
இனிதாயிற் றென்ச.

சேட்டெடுத்த ஒருதல் ..... தான் செய்தொழிற்கு இடம்
பெருது கூடிர்த்தாலத்து இல்லிலே செறியும் குன்றகாட என்ற
தனார் பவன் புறத்த வினையில்லாக் காவத்து எம்மை நிலைக்
கிண்குய் என்னுளாம்.

* இப்பாட்டினைப் “பெற்றவழி மலிவினும்” என்ற குத்தி
தத்திற்கு உதாரணமாகக் காட்டி, “முயக்கம் இனிதென மகிழ்
ந்து உறுவான் தும்கில் புலம்பால் வாடைக்கு வருத்தினேம்
என்றவினிரண்டுக்கறினான்” என்றுச் சச். (தொல். பொருள். 111)

இனிப் பேராசிரியர் ‘வளைந்துவரலின் முலை.....கின்றே’
என்ற அடிகளை உதாரணமாகக் காட்டி, “இவை கனலியனும்
உயிர்மெலிந்தவிடத்துப் புணர்ச்சி கிடித்தமெனக் கூறப்பட்ட
புணர்வின்மீதும் புணர்ச்சி கிடித்தவாறு” என்றும், இது கண்
டவழி உவந்த வாகாதோ எனின், ஆண்டுத் தன் உவகை
உருவன்றே காந்திடத் தொழிந்தானாகனின் என்பது என்
றும், இது கிழத்திகூற்று என்றும், அதனைத் தலைமகன் சேட்டது
என்றும் கூறுவர். (தொல். பொருள். 268., 502., 509.)

59. பாலை

தன்சுயத் தமன்ற வண்டுபடு துணைமலர்ப்
பெருந்தகை யிழந்த கண்ணினை பெரிதும்
வருத்தினை வாழியர் நீயே வடாஅது

* வண்புனற் றெழுநூல் வாழ்மண் கண்ணுறை

5 வண்டர் மகளிர் தண்டமுடி யுடையர்
மாஞ்செவ மிதித்த மாஅல் போலப்
புன்றலை மடப்பிடி புனீஇய ரங்குழை
கெடுநிலை யாஅ மொற்றி நீன்கவுட்
படிநீயிறு கடியுங் கனிநேர் தோழி

10. சூர்மருங் கறுத்த சுடரினை கெடுவேற்
கினமிரு முருகன் தண்பாங் குன்றத்
தந்துவன் பாடிய சந்துகெழு கெடுவகை
யின்றிம் பைஞ்சுனை யீரணிப் பொலிந்த
தண்ணறுங் கழுநீர்ச் செண்ணியற் கிறுபுறச்

15 தாம்பா ராட்டிய காலைபு முள்ளார்
விக்கிறைப் பனைத்தோ ணெகிழச் சேய்காட்
டருஞ்செயற் பொருட்டினி முன்னிநப்
பிரித்துரை ணுறைநர் சென்ற வாறே.

என்பது: தலைமகன்பிரியின்னை வேறுபட்ட நிழத்திக்குத்
தோழி சொல்லியது.

— மதுரை மருதனிளநாகன்.

* “நீனித வண்ண னன்று றெடுத்துகில் கவர்த்து தம்முன்
பாணித வண்ண னோக்கிற் பழியுடைத் தென்று கண்டாய்
வேணிதத் தானே வேந்தே விரிபுனற் றெழுநூல் வாந்துட்
கோணித வணிய னார்க்குக் குருத்தவ னெடுத்த தென்னுன்.”

கனக சிந்தாமணியினுங் (209) இக் கதை கூறப்பட்டுள்ளது.

† இவர் ‘நல்லத்துவனாகு’ என்னும் புலவர். “சைவத் தலை
தொட்டேன் தண்பாய் குன்று” என்பது இவர் வாக்கு. “கிறை
கடன் முகத்து” என்று தொடங்கும் பரிபாடலிற் காண்க.

வரி

1. மலரினாடைய 2. பெருந்தன்மை. 5. அண்டர் - இடை.
யர். 6. மாஞ்செல யிதித்த மால்: - ஆயர் பெண்கள்
குளியாவின்றார்களாக, அவர் இட்டுவைத்த துலுவெல்
லாம் பின்னை கடுத்துக்கொண்டு குருந்தமாத்நேறி
ஞாநாக, அவ்வளவில் நம்பிழுத்தபிரான் வந்தாராக,
அவர்க்கு ஒருகாலத்தே கடமறைதற்கு மற்ருரு
வழியின்மையின் ஏறிநின்ற குருந்தமாத்நதுக் கொம்
பைத் தாழ்த்துக்கொடுத்தார், அதற்குள்ளே அடங்கி
மறைவாராக. அவர் போமனவுந் தானாவாகவுக்கத்
தாழ்த்தா சென்பாரு முனர்.

7. குழை - தழை. 8. ஒற்றி - வளைத்து; மதத்தானனைத்த
கவுளிற 9. பழுகிற முறிற்றைக் கடியும் களிநே
கணவர் சென்ற ஆற்றின்கண்; அவர் இது கண்டு
வருவதென்று ஆற்றியித்தான். 10. மருங்கு - சுற்றம்.
11 - 12. குன்றமாயிய வரை. அத்துவன் ஒரு புலவன்.
அத்து, சாரியை. சந்து - சந்தனம். 13 - 14. அபஞ்
சுணயிற் கழுகீர். ஈரணிப் பொலிந்த - பெரிய ஒப்பின
யாற் பொலிவுபெற்ற. செண்ணுதல் - கைசெய்தல்;
செண்ணுதலாற் செண்ணென்று சொண்டைக்ருப்
பெயராயிற்று. இயறல் - அகைசெய்தல். 15. உள்
ளாராய்ப் 18. பிரித்து தாழ்த்த உறைதின்றவர் போன
வழி என்க.

பி - ம். 7. வங்குழை. 9. படுகுயிறு. 13. சண்டிப் பொலிந்த.

60. நெய்தல்

பெருங்கடற் பாப்பிற் சேயிரு கடுங்கக்
கொடுந்தொழின் மூகந்த சொங்கோ லவ்வலை
நெடுந்திமிற் நெழிலொடு வைகிய தந்தைக்
குப்புநெடை நெல்லின் மூரல் வெண்ணோ

5 நெய்தல் துழந்த வம்புளிக் கொரிந்து
கொழுமின் தடியொடு குறுமகள் கொடுக்குந்
திண்டிடர்ப் பொறையன் நெண்டி யன்னவொந்

† அயிரை கெப்பதும் பாடம்.

மொண்டொடி. ஞெழுக்கா தீமோ தெய்வ
ஆதை வீட்டிய வுயர்மண லடைகரைக்

- 10 கோதை வாய்மொடு வண்ட னைநி
யோரை யாடின முயங்குநின் னெனியெனக்
கொன்னுள் சிவப்போன் காணின் வெண்பேற்
! கொற்றச் சோழர் * குடர்நை வைத்த
நாடுதரு நிதியினுஞ் செறிய

- 15 வருந்தடிப் படுக்குவ னறனில் யாரே.

என்பது : தலைமகற்குத் தோழி செறிப்பறிவுதீஇ வரைவு
கடையது.

குடவாயிற் கீசத்தனார்.

வரி

2. கோல் - வலையிற்கட்டின கோல்; வலையை யுடைய 3.
கியில்; 3. தொழிலொடு - தொழிலால், 5. அயிலை -
ஒருமீன்; அயிலையொடு வலந்தபுளி; புளி யென்றார்
புளியிட்ட கறியை. 6. தடி - கருவாடி; கொடுக்கும்
7. தெர்ண்டி. 8. ஞெழுக்குதல் - வளைதாளிட்டித்
தழும்பாதல்; பரப்புதலுமாம். ஒண்டொடி. யென்று
தலைவியையாகக் கி யவனை வருத்தாதேகொன் என்பாரு
முனர். 11. உயங்கும் - மடங்கும். 12. கொன்னும்
சிவப்போன் - ஒரு பயனின்றியுங் கோபிக்கு மலன்,
காணின் - இவனைக் காணில் 15. சோவற் படுத்துவனா
தலான் 7. ஞெழுக்காதே கொன் என்றான்.

கிமிற்றொழிலொடு வைவிய தந்தைக்கு இனமகனானவன்
மீன் கொண்டு வருதற்கு முன்னே தான் உப்பு விறற் கொல்
லாலே ஆக்கப்பட்ட மூரல்வெண் சோற்றையும் புளிக் கறியை
யும் சொரிந்து கொழுமீன் தடியொடு கொடுத்தார் போலத்
தாம் வரைதற்குத் தாமும் புறம்பே முயல், ராக்களும் அறத்
தொடுகிலை வகையால் ஈங்கே முயல்வேம் எனச் சொல்லிய
வருக்குக.

பி - ம. 8. ஞெழுக்கா.

* குடவாயில் என்பதனைக் குடர்நை யென மேலையோர்
திரித்தார் என்பர் பேராசிரியர். (தொல். பொருள். 392.)

61. பாலை

- * கோற்றோர் மன்ற தாமே கூற்றங்
கோளுற விரியார்பிறர் கொளவிரிந்தோனெனத்
தான்வலம் படுப்பச் சேட்புலம் பட்டர்த்தோர்
நாளிறழ தெஞ்சுவர் நோக்கி நோயுழர்
- 5 தாழல் வாழி தோழி தாழாஅ
தருமெனச் சிலைக்கு மூக்கமொடு கைக்கால்
வரிமா னோன்றான் வன்சிலைக் கொயீஇ
பருசிறத் தழுத்திய வம்பினர் பலருட
னன்னல் பாலை வெண்கோடு கொண்டு
- 10 நறவுகொடை நெல்லி னுண்மகி ழயருங்
கழல்புனை திருத்தலக் கள்வர் கோமான்
மழபுலம் வனக்கிழ மாவண் புல்லி
விழவுடை விழுச்சீர் வேங்கடம் பெறினும்
பழருவ ஈதலோ வரிதே முனாஅது
- 15 முழவுறழ் தினிதோ னெடுவே ள்ரவி
பொன்னுடை நெடுகர்ப் பொதினி யன்னரின்
தெண்ணெழ வனமுலைப் பொலிந்த
தண்பூ னாகம் பொருந்ததன் மறந்தே.

என்பது: தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிய வேறுபட்ட நிலை
மடைந்துத் தோழி சொல்லியது.

— மாமூலனார்.

வரி

- 1-2. கூற்றங் கோடலுற விரிதல் - உபகாரமின்றி வெறிதே
மரித்தல்; பிறர் கொள விரிதல் - பிறர் தம் கூடப்
பொருள் கொள்ளுந் படி மரித்தல்; என்றது, உபகாரத்
தோடே மரித்தல். 3. தான் - உற்சாகம். 4. இழைத்
தல் - ஐயதல். 5. ஆழல் - அருந்தாதே. 12. மழபுலம்

* “இப் பாட்டின் மூப்பிலும் பின்னிலும் இறவாது அமர்க்
கனத்த விழந்தாரே ததக்கம் பெறவொளத் தன் சாதிக்கேற்
பத் தலைவன் புகழும் மாணமும் எடுத்து வற்புறத்தலைத் தோழி
கூறினான்” என்று செஞ்செவ்வியர். (தொல். பொருள். 44.)

வணக்குதல் - மழவர் தேயத்தை வணக்கி, அவரைத் திறைதேனடல். 13. அங்கே பழுவிலுத்த வரிது. முருகு - பழையதான். 16. பொதினி - ஊர். 18. மறந்தி. 13. வெங்கடம் பெரிதும் 14. பழகுவதால் அரிதென்க.

பி - மி. 7. வார்ப்பு.

92. குறிஞ்சி

* அயத்துவனர் பைஞ்சாய் முருத்தி னான்னை
ககைப்பொலிக் திளங்கு பெயிறுகெழு தவ்வா
யாகத் தரும்பிய முலையன் பனைத்தோன்
மரத்தாட் குவளை மலர்ப்பனைத் தன்ன

5 மாவிறழ் மழைக்கண் மாஅ யோனொடு
பேயு மறியா மறையமை புணர்ச்சி
பூசற் றடியிற் புணர்வுடிரிக் திசைப்பக்
கரந்த கார்பொடு காஞ்செலற் கருமைமிற
கமெப்புன் மலிந்த காளிரிப் பேரியாற்று
10 செஞ்சுழி நீத்த மண்ணூர் போல
கடுங்கஞர் தீர முயங்கி நெருந்
லாக மடைதர் தோளே வென்வேற்
களிறுகெழு தாளைப் பொறையன் கொல்லி
யொளிறுந் தடுக்கத்து வியலகம் பொற்பக்

15 கடவு னெழுதிய பாணவின்
மடவது மாண்ட மாஅ யோளே.

என்பது : அவ்வகுறிப்பட்டுழித் தலைமகன் தன் கொஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

— புரணர்.

வரி

1. முருகு - வேளின்னேற்றன்தீ 2. கை - ஒளி. 3. பேயு
மறியா மறையமை புணர்ச்சி - களலின்கட்புணர்கிற

* "காஞ்சுட்டிக் கிளவி கிழவிய தாகும்" என்பதனால்
தலைவியாற்றுகிறபெற்றம் தோழியை இரக்கும்" என்று கொண்டு
அதற்கு இப் பாட்டினை உதாரணமாகக் காட்டினவர் எஃ. (நாடு
பொருள். 102)

போது பேடி யியங்காது வைகு கரீலத்தப் புணர்ச்சி,
மறை - இரகசியம். 7. நுகற்றுகழின் - துகிற்போல;
புணர்வு பிரித்திசைப்ப - தங்குபிற்புடியும் தனித்தும்
அயலார் சொல்லுவன; புணர்ச்சிதலைத்த மேனி
அழகாறும், பிரித்தகாலத்த மேனி வேறுபாட்டா
றும் அறிவிக்க வந்துமாம். இப் பொருட்டுப் புணர்
தலினும் பிரிதலினும் இசைப்ப வன்.

10-11. நீத்தம் மண்ணுநீர் போல முயங்கி - நீத்தத்திற் குளி
ந்துமிடத்துக் குளிருமாறுபோலக் குளிர் முயங்கி
என்றவாறு.

5. மலைக்கண் மாயோனென்றது, குளிர்ந்த கண்ணியோ
னெனக் கண்ணிற் கேற்றாக, மாயோனெனப் பின்னாக
கூறுகின்ற னாதலின். *

பி. - 5. காய்தல். 10. மண்ணாகக், அல்லகுறிப்பட்டழிந்த.

63. பாலை

* கேனாய் வாழியோ மகளைநின் னேழி
திருநகர் வரைப்பகம் புலம்ப வவனெடு
பெருமலை யிறத்தது கோவே னேவல்
கடுங்கண் பாளை கெடுங்கை சேர்த்தி
5 முடக்குதா னுதைத்த பொலங்கெழு பூழி
பெரும்புலர் னிடிவல் விரிந்துவெயி னெறிப்பக்
கருத்தார் மிடற்ற செம்பூழர் ரேவல்
சிறுபுன் பொடைவொடு குடையு மாங்க
'னஞ்சுவரத் தருக கான நீத்திக்

10 கன்றுகா னுதுபுன் கண்ண செவிகசய்த்து
மன்றுநிறை பைதல் கூரப் பளவுடன்
கறைய தந்த கடுங்கான் மறவர்
தள்ளென் சீறு செல்லியி னகைஇ
முதுவாய்ப் பெண்டின் செதுகாற் குரம்பை

15 மடமயி என்னவென் னடைமெலி பேதை

* இப் பாட்டு அச்சுக் கூற்றது என்றார். கச்சினூர்க்கினி
யார். (தொல். பொருள், 36.)

வினாக்கள்

தோட்டுண் யாகத் துதித்தத் தஞ்சை
வேட்டக் கள்ளர் விசியுறு கடுங்கட்
சேக்கோ வறைபுர் தண்ணுமை
தேட்டுந் கொல்லெனக் கலுழமென் னெந்தே.

என்பது: தலைமகள் புணர்த்துடன் செல்வச் செல்வி தன் மகளுக்குச் சொல்லியது.

— கடுவூர்க் கண்ணம்புல்லுஞர்

வரி

I. 1. அசை; ஐகாரம் அசை; மகளை 3 பேசுகின்றதற்கு நோகின்றேனல்லென், 19 தலக்கினை கொஞ்சை 3 நோகின்றேன் என்க. 5. பூழிலிடத்தே 8 குடையும், 6. விடிந்தகாலத்து வெயிலெறிச்சக்கொத்திச்சு குடையு மென்க. 8. குடையாரின்ற அன்னிடத்தை புடைய 9 கரணீங்கி 13 இரவின்சண் அசைத்து.

II. மன்றுற்றதெனடி பைதல் கடரும்படி 12 கதவைக் கணம் கொண்டுபோந்த மறவர். ஆம் மறவர் 13 சிறுசிலே இரவு நகலிச் 14 சோர்ந்த காலையுடைய குடிவிடத்து 16 அவன் தன் தோளே துணையாக வறக்க வறவ்வாது. 17 - 18. கடுங்கண் தண்ணுமை, சேக் கொள்ளும்பொழுது அறையும் பறை.

பி - டி. 5. புனங்கெழு. 11. கூடி 12. கடுங்கண் 14. முதுகாற்.

84. முல்லை

கலைபு மிடஞர் பாக வுளையணி

வுலகுடப் பன்ன புன்னியற் கலைமா

வகைவமை வனப்பின் வன்புரி தெரியத்

தளவுப்பிணி யவிழ்ந்த தண்பதப் பெருவழி

5. கையதிலவ் ககலிலை நெய்தணி. நோன்காழ்

வென்வே லினையர் வீங்குபரி முடுகச்

செலவுநா மயர்ந்தன மாவிற் பெயல

கடுகீர் வரித்த செந்நில மருங்கின்

விடுநெறி யிர்மணல் வரணஞ் சிதரப்

* பிரதியிற் "கொன்னக்" எனவும் படித்தலாகும்.

10. பாம்புகூற புற்றக் தீர்ப்புறங் குத்தி
மண்ணுடைக் கோட்ட வண்ணல் லேச
முடவிக் வேட்கையில் மடவாகு தழிஇ
நூர்வயிற் பெயரும் பொழுதிற் சேர்ப்புடன்
கன்றுபயிர் குதல மண் றுகிழை புறநரு
15. மரபுண் டென்மணி யையதியம் பின்வரிசை
புலம்புகொண் மரலை கேட்டொறுங்
கலங்கினை னுறைவேள் கையறு கிழியே.

என்பது : வினாமுற்றிலீனும் தலைமகன் தேர்ப்பாசற்குச் சொல்
லியது.

— சூரக்காசேழார்மகனார் வெள்ளைக்கண்ணத்தனார்.

வரி

3. வன்பு-வாய்க்கயிறு. தெரிய-ஆராய; போகின்ற கடுமை
யால் அறுமென் நஞ்சு உரவியவை தெரிந்திட என்ற
வாறு. 4. தண்பதம்-செவ்வி. 5. செய்-எண்ணெய்;
காழ்-வேற்றன்மி. 6. இனையந்தளான்.....
9. செறி-வழி; வாரணம்-காட்டுக்கொழி; தெத-சேர.
14. சிறை-சிறையாக. 15. ஐதியம்புதல்-உடக்க
கடக்க விட்டிசைக்கு மோசை. 3. தெரிய நீ 7 காஞ்
செவ்வை விரும்பினேமாவின், 17 அவன் கையறுகிழை
1 கிழையுபிடலிது என்க. 9. வாரணஞ் தெதச் செய்தே
15-ஆ 13 ஊர்வயிற் பெயரும் பொழுது என்க.
3. வகையமை வனப்பின்பு - செலுத்துங் கூறுபாடமை
ந்த வனப்பினையுடைய வார்.
12-ம். 3. தெரிந்த. 4. பெருவளி. 13. சேர்ப்பு. 15. ஐதியங்கிள்.
16. மரலைக்கேட்ட.

65. மரலை

உன்னங் கொள்கைபொ னென்ககர் னுறையு
மன்னை சொல்லு முய்த மென்னதாட
மீரஞ் சேரா விபல்பிற் பொய்ம்மொழிச்

- * சேரியம் பெண்டர் கொலையு மொழிக
5. நாடுகண் ணகற்றிய வுதியஞ் சேரற்
பாடிச் சென்ற பரிசென் பேரண
வுலகினி லாழி, தோழி யவளை
பொம்ம லோதி நம்மொ டொராக்குச்
செலவயர்க் தனரா லின்றே மலைதொற
10 மால்கனழ மிசைந்த கால்வாய் கூறெரி
மீன்கொள் பாதவர் கொடுத்திமி ன்னிசுடர்
வான்றோய் புணரி மிசைக்கண் டாக்ரு
மேவரத் தோன்றும் பாடிவயர் நனத்தலை
† புலவல் யானை வெரிதஞ்சென் றன்ன
15 கன்னூர் பிழிதரும் புல்காய் செருநெற்க்
காடுநீக் கூறுந் கோடேந் தொருத்த
லாறுகடி கொள்ளு மருஞ்சரம் பனைத்தோ
ணுறைந் கூந்தற் கொம்மை வரிமுலை
நிறையிதழுண்கண் மகனிர்த்
20 கரிய வானென வழுங்கிய செலவே. ‡

என்பது : வேறுபட்ட தலைமகளுக்குத் தலைமகன் உடன்போக்கு வலித்தமை தோழி சொல்லியது.

— மாழலனார்.

வரி

1-2. உன்னக் கொண்கையோடு - நம்மனக்கருத்தை யறிந்த அறிவோடே, தாணறித்தவற்றைக் கரந்து சொல்

§ இது “பாராட்டெடுத்தல், மடத்தப வுரைத்தல்” என்புழி அடங்கும் என்பது” என்றும், “பாடிச்சென்ற ..... வாழி” என்பது உலகை புலமம்” என்றும் கூறுவர் பேரா. எச்சினர்க்கினியர், † “யானையின் முதுகின்மேற் சென்றன்ன என விரிக்க” என்றும், (தொல். எழுத்து. 299.) ‡ “இதனான் அன்னை சொல்லும் பெண்டிர் தெனையையும் உலையும் வீழ் உன்று தலைகிக்குத் தோழி கூறினாள்” என்றும், “அப்பலும் திரும்ப அஞ்சிப் போக்குடன்பட்டது” என்றும் கூறுவர். “உடன்போக்கு காய் பித்தது” என்பர் இளம்பூரணமகன். (தொல். பொருள். 267, 294., 39., 225., 42.)

வாதே செதுத்துசிற அன்னை ; அறித்தவை, இக்கட்
டங்காரணமாக அறிந்தவை.

- 1-2. அன்னை மனத்திலே சிவவற்றை நினைந்து அது
தோன்றாமற் சிவ சொல்லுதின்றவற்றையும் தீர்ப்பதும்.
5. நாடு வண்ணகநறுதல் - பிறர் காடுதொண்டு தன
தாக்குதல். 9. அவர் அம்மொடு இவ்வவை விரும்பினார்.
7. இனி உலகாய் என்றான். 10. மால்-மயக்கம்; காற்று
வாய்த்த மிக்க எரி, எரி தோன்றும். 17. அருஞ்
கரம் 19. மகனாக்ரு 20. அரியவெனச் சொல்லி
அழுங்கினை செலவு 6. அம்முடன் 9. செல்ல இன்று
விரும்பினார் எனக் கூட்டுக.
16. காட்டை மேம்படச் சொல்லுதற்குக் காரணமான
யானாவின் 17. வழியைக் காவல்கொள்ளுஞ் கரம்.
19. மகளிர் என்னுள் பொதுவகையாக.

பி - ம், 14. உறுவல்லாண். வெருவச்சென்.

68. மருதம்

இம்மை யுலகத் திசைவொடும் விளங்கி
மறுமை யுலகமு மறுகின் நெய்துய
செறுகளும் விழையுஞ் செயிந்திர் காட்சிச்.

- சிறுவர்ப் பயந்த செம்ம லோரெணப்
5 பக்லோர் கூறிய பழமொழி யெல்லாம்
வாயே யாகுதல் வாய்த்தனக் தேரழி
* விஹதார் மார்பு னெஞ்சு லொருத்தியொடு
வதுவை யயர்தல் வேண்டிப் புதுவதி
விவன்ற வணிய வித்தெரு விறப்போன்
10 மாண்டொழின் மாமலரி கறங்கக் கடைகழிந்து
காண்டல் விருப்பொடு தளர்புதளர் போடும்
கூங்கட் புதல்வனை கோக்கி நெடுந்தேர்
தாங்குமதி வலவெண் நிழிந்தனன் குங்காது

* இதனைத் தலைவிபுலவிக்கட்புகழ்த்ததற்கு உதாரணமாகத்
காட்டுவர் 88. (தொல். பொருள். 228)

- மணிபுரை செல்வராய் மார்பகஞ் சிலைப்
15 புல்லிப் பெரும செல்லினி யகத்தெனக்
கொடுப்போற் கொல்லான் கலுழ்தலிற் றடுத்த
முனிதின் கிழவனும் போன்மென மகனொடு
தானே புகுதல் தோனே யானது
படுத்தனே னுருத னுணி யிடித்திவற்
20 கல்கினன் போதுயிக் கொடியேர னெனச்சென்
றலைக்குங் கோலொடு குறுகத் தலைக்கொன்
யுமிழ்கண் முழிவி னின்சீ ரவர்மனைப்
பயிர்வன போலவந் திகைப்பயிற் தவிரன்
* கழங்கா டாயத் தன்றும் மருளிய
25 பழங்க ணோட்டமு கலிய

வழுங்கின னல்லனோ வயர்த்ததன் மணனே.
என்பது: பரத்தையிற் பிரித்த தலைமகற்கு வாயிலாய்ப் புக்க
தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது. †

— செல்லுர்க் கோதிகன் கண்ணனார்

வரி

2. எய்துப - சேர்வார். 3. காட்சி - அழகு. 6. வாய்த்தனம் -
மெய்த்தனம்; உண்மையாகக் கண்டனம். 9. தெரு
வவக் கடப்போன் 10. கறக்குகையாலே அவ்வொ
ளையைக் கேட்டுக் கடைபிடித்து. 13. தாங்கு -
பிடித்துக்கிள். இழிந்தான் - இழிந்து; தாங்காது - தாம
தியாது. 14. மணி - பவனம். 16. கொடுப்போன் -
தலைவன். 16. தலித்த - 17. மகனொடு டென்க. 17.
சுதிக்கிறவன் - அனகேசுவரன். 18 - 18. தடுத்தமா
செய்திக்கு வனும் போதுமென்று கண்டார் செல்வனும்

* 'மெய்யே என்றல்' "கழங்கா.....மணனே" என்பது.

"தானே தன்மகனை வாயில் கொண்டு புக்கானுயினும், அதனைப்
பழங்கணோட்டமும் கலிசரப் பெரியே புருந்தாசென்று மெய்
வாகத் துணிந்து கோடலால் அப் பெயர்த்தாயிற்று" என்பர்
பேரா. இரா. 18. † "உரிய" என்றதனால் தோழி வாயிலாகத்
சென்றழித் தலைவி வெளிப்படக் கூறாதுங் கொன். அஃது
'இம்மையிலு' என்றும் அகப்பாட்டினுட் காண்க" என்பர்.
(தொல். பொருள். 241. 270.)

படி மகனெனடி புருத்தா சென்றமாம். மகனெனவன்றி
இவ்வாறுஞ் செரவ்வ நின்றமைமால் எச்சயும்மை. 19.
செவ்வீத்தே மதற்கு னானி. 21. தலைக்கொண்டு -
பிள்ளையைத் தன்னிடத்தே வயித்துக்கொண்டி. 22.
சீர் - ஓசை. 23. தவிரான் - அழுத... தவிரானாய்.
24. அன்று - இயற்கைப் பூணர்க்கிக் காலத்தொரு
சாக். 26. தான் விரும்பின நுணத்தைத் தவிர்த்தன
ணைக. 9-10. காண்டொழிந்த மா வன்க.

பி-ம். 1. புலகுழி 5. பயமொ, செயலுர்த்தோசைகண்ணனார்

67. பாலை

சுயனெவன் செய்கோ தோழி பொறிவரி
வள்ளம் வாழ்த்தி பாடவு மருவா
துறைதறத் தெழிலி கீங்கலிற் பறைபுடன்
மரம்புல் வென்ற முரம்புயர் நனந்தலை

5 யசம்போழ் துதிய வாளி ஏழி
விரம்பா நேரக்கி விவையன் கொண்மார்
நெல்லி கீரிடை பெல்லி னுண்டி

நல்லமர்க் கடந்த நானுடைழ் மறவர்
பெயருந் பிடு மெழுகி வதர்தொறும்
10 பிளி சூட்டிய பிறங்குநிலை நெகல்
வேறுவன் புலங்க வேற்றுமுனி கடுக்கும்
மொழிபெயர் தேனந் தருமார் மன்னர்
கழிப்பினிக் கறைத்தோ விவையன் டன்ன

15 புருவில் பேன ஆராத் தேரொடு
நிலம்படு மின்மினி போவப் பவவுட
விவங்குபா விமைக்கு மென்பவர்
நனந்தறத் துறைந் தென்ற வரே

என்பது : பொருள்வயிற் பிரிந்தவழி வற்புறுத்தல் தோழிக்குத்
தலைகளைச் சொல்லியது.

— நெய்யப்பாடியார்.

* “இது மண்டிவந் தருமை தலைவன் கடந்த சேட்ட தோழி
உறியது” என்பர், 88. (தொல். பொருள். 44.)

வரி

3. வானம் வாழ்த்தி - வானம்பாடிப் புன். 3. இஃ பறந்த.
5. பொழ்தல் - அரவுதல்; வானியம்பு - கவிற்றம்பு.
6. சீழும்பா கோக்கு - ஆட்டுநித்தப் பரக்கும் பொழுது இடுக்கிப் பரக்கும் பார்வை; சிரயன்கொண்மார் - கசகம் புழுவார்; கொள்ளவேண்டி என்னுமார்.
4. நன்கிதனை யுடைய 7. நீளிடைய வல்லியிடத்து மண்டி 8. அமர்கடந்த மறவர். 9-10. எழுதி கடுதல், வேலை எட்டு அதன் கண்ணே பலகை சார்த்துதல் மரபு. வேற்று முனையிடத்த வேலான்ற பலகையைப் போர்க்கு கடுதல் என்க. 11. கடுக்கு 12. தேம்.
11. வேற்றுமுனை கடத்தென்னும் பாடத்திற்கு கடுகலிடத் தவன் பிடித்த கருவிகளாய் ஊன்றியும் சார்த்தியும் வைக்கப்பட்ட வேலையும், பலகையையுமுடைய வேற்றுமுனை என்க; அதனைக் கடத்து என்றவாறாக.
13. கழியாற் பிணிக்கப்பட்ட கருங்கடகு; மன்னர் கடகுக் காரரை அழைத்துப் படைகாண்டல். 14. உவகிடு பதுக்கை கருகிணைவ கருங்கடகிற்கு உவமை. கருகுதல் - ஆட்படுதல்; 15. உருவில் பேய் - பேய்த்தேர்; கடுகிலும் தேசத்தைக் கொள்ளவேண்டி மன்னர் தேரற் படைகளால் கண்டாவொத்த பதுக்கையென்க.
11. கடத்து 18. சென்ற ஆறு 15. தேரெழுதி 17. பாவி மைக்கு மென்னுநின்றார்களே. 1. யானைவன் செய் வேன் தேசுழி யென்று 4. காட்டை கிணந்து ஆற்ற ளாயினான்.
8. கரணுடை மறவர் - கரணையார்.
- பி - ம். 3. உறையிறல், பறையுடன் 11. கடத்து. 12. மன்னர் 14. அழிதருபதுக்கை, கொய்ப்பாடியார்.

63. குறிஞ்சி

அன்னாய் வாழிவேண் டன்னாகம் படப்பைத்
தண்ணயத் தமன்ற கூதனங் குழைய
கின்னிகை யருயிப் பாடு மென்னதூய்
கெட்டியோ வாழிவேண் டன்னாகம் படப்பை

- 5 * ஊட்டி யன்ன வொண்டனிர்ச் செயலை
 யோக்குகின்றத் தொடுத்த லுசல் பாம்பென
 முழுமுத லுயிப, வருமெதிர் தன்றே
 பின்னுங் கேட்டியோ வெனவுமல் தறிவா
 ளன்னபுங் கண்டபின் மடிந்தன எதன்றை
 10 மன்னுயிர் மடிந்தன்றூற் பொழுதே காதலர்
 வருவ ராழிற் பருவ மிதுவெனச்
 சுடர்ந்தில் கெல்வரை கெழித்த நம்வயிற்
 படர்ந்த லுள்ளம் பழுதன் றாக்
 வந்தனர் வரழி தேரழி யந்தரத்
 15 திமிழ்பெய றலைஇய வினப்பல கொண்முத்
 தலிர்வில் வெள்ளச் சலைத்தலை சிறப்ப
 † கன்னகா லொய்யுங் கடுஞ்சுழி நீத்தம்
 புன்றலை மடப்பிடிப் பூசல் பல்வடின்
 வெண்கோட் டியாளை விளிபடத் துழவு
 20 மகல்வாய்ப் பார்தட் படாஅர்ப்
 பகலு மள்கம் பனிக்கடுஞ் சுரளை.

என்பது: தலைமகன் இரவுக்குறியுந்தலைமயறித்ததோழி தலை
 மகளுக்குச் சொன்னியது. ‡

வரி

— ஊட்டியார்.

3. அருவிப்பாடி, மென்னதுஉம் என்றது, இவ்வோசையு
 மேதேனுங் கேட்டாயோ என்றவரது. 4. பின்னையும்

* “ஊட்டி... செயலை” என்புழி இன்னதனை யென்று
 தெரித்த மொழியாமையின் வழுவாம்பிற வெனின்.— உவமை
 யென்று மலங்காசமாயினன்றே இன்ன தொன்றையெனங்
 வேண்டுவது; செயலையர் தளிரினது செய்யாத சிறத்தைக் கூய்
 ததபோலக் கூறுங் கருத்தினனாதவிற் பிறிதோரவஞ்சாரமாம்”
 என்பர் சேனாவரையர். “ஊட்டாததனை ஊட்டியது போலக்
 கூறலின் கேடுஞர் உவமை’யிலக்கணமாம்” என்பர் சீ. (தொல்.
 சொல், 56.) † இது ‘யானையும் குதிரையும்...’ரீய்” என்றத
 லால் அமைந்தது. (தொல். பொருள், 571.) ‡ “இததாயது
 துலிறுணர்ந்து தலைவன் வந்தமை தோழி தலைவிக்குச் கூறித்
 குறிவயிற்சென்றது” என்குர் சீ. (தொல். பொருள், 114.)

வேண்டென்றான், மறித்தொன்று சொல்லுவானாக.
5. ஈட்டெதல்-அக்கட்டெதல். 7. முதல்-செயலுமுதல்.
11. பருவமிது-பொழுதிது. 12. கடர்ந்திலங்குதல்-
கிட்டிவிடக்குதல். 15. தொண்டூப்பெய்த 16. தவிர்
தில் வென்னம். தலைத்தலை தெப்ப - மேன்மேலும்
பிக. 17. ஒய்யம் - இழுக்கிற. நீத்தர் 19. தழவும்.
18. பிடிப்பூசல் பலவுடன் யானாவிரியு முண்டாகத்
துழவு மென்க. 20. பார்த்தப்படர் - பாம்புசெடி.
21. காத்தை 14. வந்தனரெனக் கூட்டுக.

யானாகளுந் கன்று காரணமாகப் பிற வஞ்சிய பின்பு
எடுக்க முயன்றதேபோல, அவரும் அவரானும் வழிய தருகும்
பாணம் நாம் கவனழிந்த பின்பு உண்ம முயலுமதல்லது முன்பு
முயலவரென்பது கருத்து.

பி - ம். 2. தண்கயத்.

80. பாலை

ஆய்கலைத் தொலைந்த மேனியு மாமகர்த்
தகைவன்பி செழந்த கண்ணும் வகையின்
வண்ணம் வரடிய வரிபு கோக்கி
யாழ் வான்நிதி னீயே யுரிதனி
5 னீத லின்பம் வெஃகி மேவரச்
செய்ப்பொருட் டிறவ ராகப் புல்லிஊப்
பாறுரை செல்லி யம்புனித் தீரள்காய்
காண மடமறரக் கணக்கை கவரும்
வேனி லத்த மென்னு தேழுற்று
10 வின்பெயரூடு வெவரை வியதேர் மேனியர்
இலான்புனை திகிரி திரிதரக் குறைத்த
னிறையிற் தகன்றன சாவினு மெனையதூஉ.
நீடலர் வாழி தோழி யாடியன்
ம்புமலி னொழித்த பீலி வாரந்ததஞ்
15 இலைமான் வல்லிற் சிற்றிப் பலமா
ணம்புடைக் கைய சரண்பல நூழி
கன்கலக் தருடம் வயவர் பெருமகன்
கடர்மணிப் பெரும்பு னாய் கனத்தத்

தலைநா னாலி நாறின்

ன்லர்முலை யாகத் தின்றுயின் மறந்தே.

என்பது; பொருள்வழிப்பிரிந்து நீட்டித்தான் தலைமன்னெனக்
கவன்ற தலைமட்டு வறுவொன்பதுபடச் சொல்லித் தொழி
பாற்றவித்தது.

— உமட்டுச்சிழார்மகனார் பாங்கொற்றனார்.

வரி

2. வணையிலவாய் 3. அழகு யாடின திதலை. 4. உரித்தாக
5. சதலான் வரும் இன்பத்தை விரும்பிச் 6. செய்கிற
பொருட் கூற்றாய். 9. ஏழற்ற - மயக்கமுற்ற.
10. செஞ்சை - பெருமலை; 14. வார்த்த - உரித்து; 15.
சிலை - துறை; ஒரு மடமுமாய். 6. செய்பொருட் கிற
வாய் அத்தமென்று பாராது கயங்கி, 12. அகற்
விறத் தகன்றாவினும் கிறிதும் 13. நீடலர் ஈன்க. 16.
கையராய்ப் பகைவர் அரண்னைப்பொடியாக்கி.

பி - ம். 10. செஞ்சுடை. 18. சடர்மலி. உமட்டுச்சிழார்மகனார்
பாங்கொற்றனார்.

70. செய்தல்

- கொடுத்திழிற் பாதவர் ஷேட்டம் வாய்த்தென
கிரும்புலாக் கமழுஞ் செருகுப் பாக்த்துக்
குறுங்க ணவ்வலைப் பயம்பா ராட்டிக்
தொழுங்க னாயில பருக்குந் துறைவ
5 னம்மொடு புணர்ந்த கேண்மை முன்னே
யலர்வாய்ப் பெண்டி ரம்ப னாற்றப்
பருமாவ் கறிந்தனர் மன்னே யினியே.
வதுவை கடிக பின்றைப் புதுவது
பொன்வி ஞாழலொடு புன்னை வரிக்குடி
10 கானலம் பெருந்துறைக் கழனி மாரீர்ப்
பாசடைக் கலித்த கிணக்கா னெய்தல்
கிழவணி மகளிர் தழைபணிக் கூட்டும்
வென்வேற் கவுரியர் தொன்முது கோடி
முழங்கிரும் பௌவ மிவங்கு முன்றறை

15 வெல்போ நிரம் வருமறைக் கவித்த

பல்வி ழாலம் போல

யொலியலித் தன்றிவ் வருங்க ளாரே.

என்பது : தலைமகன் உரைவுமலித்தமை தோழி தலைமகன்க்குச் சொல்லியது.

— மதுரைத் தமிழ்க்குத்தனார் கலைன்மள்ளனார்.

வரி

3. உலையின் பயம் பின்பு கொண்டாடி; பாசாட்டி 4. அலிலை
யென்னும் மீனாக் கூறியும் துறைவன் 5. கேண்மை
ஈயப் 7. பலர் அறிந்தார். உம்மை - அசைநிலை; ஆக்கு-
அவ்விடத்து; மன் - கழிவு.

9. வரிக்கும் - சித்திரமெழுதினும்பால உதிர்த்த அழகு
செய்யும். 10. கழனி 11. தலைமுத்த செய்தல். 13. கவு
சியர் - பாண்டியர். 15. கோடி - திருமுனைக்கரை;
15. மறை - அவ்விடத்துத் தாரும் பரிசுடமும் விசாரிக்
கப்புகமன்று. மறை சொல்லுதல் காரணமாக, 'அவி
த்தல் - அவ் 16. காவிற் புட்கன்கத்தாமல் அவித்தல்.
6. அன்குமன்பு பலரறித்தது; அவன் 8. வரைப வரு
கின்றபொழுது இப்படியே 17. அவித்ததென்குள்.

8-9. புதுவதாடி வரிக்கும்; 12-13. தலைமுனிக்குக் உட்கிம்
கோடி.

பாதவர் தம் முயற்சியானே வேட்டை வாய்த்ததானும்
குறுக்கண் உலையைப் பாசாட்டி அம்முயற்சியானுண்டான் அலி
லையைக் கடலினின்றும் நீக்கி, எல்லார்க்கும் பருத்துக்கொடுத்து
மகிழ்வித்தாற்போல, அவரும் தம்முடைய முயற்சியானே
வறுவை கூடிற்றாலும் அதற்குத் துணையாக நின்ற சன்னைக்
கொண்டாடி, நின்னைப் பெரிய இச்சந்தத்தினின்றும் கொண்டு
போய்த் தம்முனின்கண்ணே நன்னைக்கொண்டு விருந்து புறச்
சுந்து தம்முறையெல்லாம் மகிழ்விப்பர் என்றவாறு.

செய்தற்படிவானது, ஞானமும்-பின்னையுக் கரையிலே சின்று
தாளை புதிர்ந்துப் புறஞ்ஞா, நீரிடத்துத் தன்னை விடாதே
அலைகள் குழுவேகின்று செருக்கி வளர்த்த பின்னை விழவணி
மகளிர் அங்குலுக்குத் தழையாய்ப் பயன்பட்டாற்போல, இரு
முதுகுரவர்-புறங்காப்ப ஆயவெள்ளத்தார் பெய்வை விடாதே

குழந்த புதங்காப்ப, இப்படிச் செல்வத்தால் வளர்ந்த நீயும் எம் பெருமானுடைய இவ்வறமாயிரியிலிற்றுத் துணையாகப்போகா சின்றுயன்றோ வென்று வியந்து கூறியவாறு கண்டு கொள்.

பி.-ம். 13. கலிரியர்.

71. பாலை

- சிறைந்தோர்த் தேரு நெஞ்சமொடு குறைந்தோர்
பயனின் மைடுற் பற்றுவிட் டொருட
தயனின் மாக்கள் போல வண்டினஞ்
சுனைப்பூ தேதூச் சுனைப்பூப் படர
5 மையின் மானின் மருளப் பையென
வெந்தாற பொன்னி னர்தி மூப்ப
வைபநி வகற்றுங் கையறு படரோ
டகலிரு வான மடமஞ் சீனப்
பகலாற்றுப் படுத்த பழங்கண் மாலை
10 காதலர்ப் பிரிந்த புலம்பி னேனாக
வாராந்ரு நூறு நூற்றிஞ் சுட்டிக்
கூரென். தெறிஞ்சி னலைத்த லாரு
தென்னற கியற்றிய நீழல்கான் மண்டிலத்
துள்ளு தாலிநிற் பைப்பய துணை
15 மதுகை மாய்தல் வேண்டும் பெரிதழிந்
திதுகொல் வாழி தோழ் யென்னுயிர்
கிலங்குவெங் கடுவளி யெடுப்பத்
துணங்குமாப் புள்ளிற் றறக்கும் பொழுதே. *

என்பது: பொருள் வயிற் பிரிந்தவிடத்த ஆற்றாளாய தலை மடக்குத் தோழி சொல்லியது.

— அந்திவிளங்கோளுள்.†

வரி

1. சிறைந்தோர் - செல்வமுடையோர். 6. அந்தி - செக்கர், ஒரு பூவளம். 7. விவக்கத்தக்க அறிவைப் போக்கு

* இப்பாட்டினை, "வேட்கை பொருதலை...." என்று குத்திரத்தினுள் சாக்காட்டிற்கு உதாரணமாகக் கட்டுவர் கத். (தொல். பொருள். 100.). † அந்திவிளங்கோளு என்பதும் பாடம்.

இன்றையவழியைச் செய்யும் படர்; கூரிய அறிவேன்
தாமம். 8. உரமம் அம்மஞ்சின் கொன்றது, அக்காவத்
தப் பல சிறத்தையுடைய மேகத்தைத் தரும் வானம்
என்றவாறு. 7-8. பிரித்திருப்பார்க்கு கோவைப்
மேகத்தைப் புந்தா என்றபடி.

10. காதலரைப் பிரிந்த புலம்பான் கோகல் செய்தே 9.
மாலை 12. யலைத்தலமையாதென முற்றுவிக். 11.
சட்டி - கருவி. 13. மண்டிலம் - கண்ணாடி; அதில் 14.
ஆவி மூன்று பசுர்து பின்பு கருவிக் குறப்போலக் காணக்
காணச் சூக்கி 15. என் உலிதான் மாய்தல் வேண்டி
யிராநின்றது. 17. விலக்குவளி - குருவளி; எடுப்ப -
எழுப்ப; 16. உயிர் 18. புட்போலப் போம்பொழுது
இதுவே தொழி என்ற.

72. குறிஞ்சி

இருங்கிழிப் பதுபோன் மின்னி வானக்
தனிதலைக் கொண்ட நளிபெய னெநான்
மின்மினி மொய்த்த முரவுவாய்ப் புற்றம்
பொன்னெழி மிதிநீர் சுடா வாங்கிக்

- 5 குறும்பி செண்டும் பெருங்கை யேற்றை
யிரும்புசெய் கொள்ளெனத் தோன்று மாங்கு
னாதே ய்ருமா மினவே யாதே
கட்டுர்ப் பனிக்குஞ் குருடை முதலைய
கணுமாய் நீத்தல் கல்பொரு திரங்க

- 10 வஞ்சலர் தமிழ் மென னுது மஞ்சகமர்

தாதுனை நரது மணங்குடைக் கவுரது
னீருயிர்ப் பிணைநின் வயவுப்பசி கலை
விருங்கனி நட்ட பெருங்கிள வுருவை
நாம கல்வராக் கதிர்ப்பட வுமிழ்த

- 15 மேய்மணி திளக்கிற் புர விக்கும்
வாண்டர் தன்ன வழுக்கருங் கவலை
புள்ளா ருட்குக் கல்லடர்ச் செருகெறி

* யருள்புரி நெஞ்சமொ டெஃகுதுணை யாக
வந்தோன் கொடியன மல்லன் தந்த
20 நீதவ துடைவையு மல்லி நின்வரி +
னுன வரும்படர் செய்த
பானே தோழி தவறுடை யேனே.

என்பது : தலைமகன் இரவுக்குறிக்கண் நெறப்புறத்தானாகத் தலைமகன் தோழிக்குச் சொல்லியது. தோழி 'தலைமகளுக்குச் சொல்லியது உமா'.

— எருமைவேளியனார்மகனார் கிடலனார்.

வரி

1-2. லாண்ம துளியைத் தன்னிடத்தே கொண்ட. 3. புற் றத்தை; 4. கூடா - யின்மினி ஒளியிட; வாகி - இட ந்து; 5. தோன் றமவ்விடத்து. 7. போதற்கரிய தன் மைய; ஆறு. 8. சூர் - பயம்; 9. இரங்க - ஒலிப்ப; இங் வளவும் வழியருமை சொல்லிற்று. இனித் தலைமகன் கருத்தைக் கொண்டுகொள்கின்றது.

10. தயிமயாதலால் அஞ்சுவ மென்னுது; 12. ஈருயிர்ப் பிணவு - குத்பிணவு; வயவுப்பி - வேட்கைப்பி. 15. மேய்மணி-மேய்தல் காணாமாத உயிழந்த மணி. விளக் கின், அதுவே விளக்காக, 16. கவலை - அருவழி; 17. கல்வடர்ந்து கிடக்கிற இட்டியவழி; வழியை இரண்டு கூறிட்டான். 18. அருள் - நம்மேவருள். 19-20. தந்த நீ - கூட்டின நீ; 21. தோழி ஆற்றானாம்படர்.

* தோழிகூட்டவே கூடுகின்றேன் என்பது அறிந்தே தலை மகன் கூடும் என்பதற்கு இது முதலாக ஐந்தடியும் உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. (இறை. களவு. 13.) † 'தன்னா அழி தல்' என்னுக் துறைக்கு இது முதலாக மூன்றடியினையும் உதா ரணமாகக் காட்டி, "அவன் வரலினை உவவாது துன்பங்கூர்தல்" அழுவாலினும், அதுவும் அவன்கண் அழிப்பாதலின் அமைத்தார்" என்பப் பேராசிரியர். இனி கச்சினுக்கினியர் இப்பாட்டினை 'அவ னளி செப்பினும்' என்ற துறைக்கு உதாரணமாகக் கொண்டு, "அந்தோன்" என்பது அவன்கூறித்தல்; 'தவறுடையன்' என்பது தன்னவின் உரிமை, 'கொடியன மல்லன்' என்பது அவன்வழிப் பாதத்தமை" என்பர். (தொல். பொருள். 210, 111.)

9 கல், பொருநிர்க்க என்பதனை 3 முதலைய வெண்ணம்
முத்த வினைக்குறிப்பொடு முடிச்சு.

புலி துணைபுறத்தருதற்குப், பிறவற்றைத் தீங்குசெய்யும்
பாம்பும் அதற்குத் துணையாயினுத், போல, நீயும் குடியேறியிற்
செய்தி காரணமாக வரைவொடுவறிற் கடுஞ்சொற் சொல்லுந்
பேரும் இன்சொற்சொல்லி வரைவுடம்படுவர் என்பதாம்.

பி - ம். 6. தோன்றியாங்கண். 15. புலாவிலே, மோகமுனை
கடலாள்.

73. பாலை

- * பின்னொடு முடித்த மண்ணு முச்சி
கெய்கனி விழ்குழ லகப்படத் தைஇ
வெருகிரு னோக்கி யன்ன கதிர்விடு
பொருகாழ் முத்த மிடைமுலை விளங்க
- 5 வணங்குந் கற்பொடு மடங்கொளச் சராய்
நின்றுந் தலைபடி மல்கு தெறுவா
வென்னு குவள்கொ ளனிய டானென்
வென்னழி பிரங்கு நின்னொடி யாணு
மாறன் நென்னு வேறல் காட்சி
- 10 யிருவே நம்படர் தீர வருவது
காணிய வம்மோ காதலந் தோழி
கொடிபிணங் கரில விருள்கொ ணுது
மடிபதம் பரர்க்கும் வயலாக் துப்பி
னோனலஞ் சிறுதினைச் செனோன் கையகைத்
- 15 பிடிக்கை யமைந்த கணல்வாய்க் கொள்ளி
விடுபொறித் குடரின் மின்னியவர்
கென்ற தேளத்து நின்றதான் மழையே.

என்பது: தலைமகன் பொருள்வயிற் பிசின்னான் குறித்த பருவ
வரவு கண்டு அழிந்த தலைமகட்டுத் தோழி சொல்லியது.

— எருமைவெளியனார்.

* “பின்னொடு முடித்த மண்ணு முச்சி” என்றும் பாட்டி
னார் ‘அணங்குத கற்பொடு.....புலாவும்’ என்றவழித் தலை

வரி

1. பின் - பின்னுதல்; மன்னாமை - னை செய்யாமை; 2
 செய் - வாசசெய்; வீழ்குழல் - இருகுழல்; அகப்படக்
 கட்டி 3-4 வெருகு இருளிலே கோக்கினுற்போக
 ஒளிவிட்ட முத்தினொரு வடம் கதிர்விட்டு விளங்க
 என்க. 5 அணங்கு-அருந்ததி; கற்பொடு - கற்பினால்.
 6 பின்னுடைய கோலிடத்தைப் பல்லை; தெறுவா -
 அச்சம் வர; 9 ஆறன்றென்னு வேறல் காட்சி - வழி
 யல்லவென்று சொல்லாத வேறற்ற வறிவு; என்றது,
 ஒன்றை அவள் கிணர்தால் தோழிக்கும் அதுவே அறி
 வாம். 8 நின்னொடு யானும் 11 காணவா; 10
 இருவேம் படர்ச்சை 11 காணவா; 9 - அமை.
- 12 அரிச் - துறு; காசம் - யானை; 13 வயமான் - வயிற்றம்.
 13-14 அதன் வலியையுடைய சேனோன் இதனின்
 மேலிருக்கிறான். 12-13 யானைச் சாய்வு பார்க்கிற
 14 சேனோன்.
15. பிற எவ்வு பிறக்குமிடமாகி, அது னையிடத் தணமத்த
 கொள்ளி என்க. பிறக்கைக்கு இடம்வைத்து அதல்லாத
 விடம் சுட்டுக் கொள்ளியிருத்தல் இயல்பு.
- 15-16. கொள்ளிதான் விடுகிற சுடர்போல பின்னி; பொறி -
 பொறியும்போது பறக்கும் பொறி.
17. கின்றது மறை அதனைக் 11 காணியவா எனக் கூட்டுக.
 2 ஐந்தி 5 சாய் 8 என்னழிவுக்கு இரக்கு மென்க.
 13 தப்பிற் 14 சேனோன் என்க.
- பி - ம். 2. கொழிழக்கப்பட. 6. தெய்ய.

74. முல்லை

கிணவலம் படுத்த வென்றியொடு மகிழ்கிறந்து
 போர்வ கிணவர் தாள்வலம் வாழ்த்தத்
 தன்பெயல் பொழிந்த பைதுறு காலைக்

மகன் பிரிவிற்குத் தோழி படர்கூர்ந்தானெனச் சொல்லினமை
 பின் அது பிறன்கட்டோன்றிய இழவுபற்றி அவலம் பிறந்த
 தாம்" என்பர் போல. (தொல். பொருள். 253.)

- குருதி புருவி னெண்ணெய் மூதாய்
5 பெருவழி மருங்கிற் சிறுபல வரிப்பப்
பைன்கொடி மூல்கை மென்பதப் புதுவி
வெண்கள் சரிபண னண்பல தாஅய்
வண்டுபோ தவிழ்க்குத் தண்கமழ் புறவிற்
கருங்கோட் டிசலை காமர் மடப்பிணை
10 மருண்டமா னேருக்கக் காண்டெரறு தின்னினைந்து
திண்டுட் வளவ கடலெனக் கடைத்து
யின்றே வருவ தான்றிகம் பளிபென
வன்புறை தின்னொ னண்பல பரிந்து
நின்வனித் தையருவன் மன்றோ வல்கற்
15 புன்கண் மாலையொடு பொருந்திக் கொடுக்கோற்
* கல்லாக் கேரவல ருதுய்
வல்லாய்ச் சிறுமுழல் வருத்தாக் காலே.

என்பது : நலையகன் பிரிவின் கண் ணழிந்த மிழத்தி வற்புறத்
துத் தோழிக்குச் சொல்லியது.

— மதுரைக் கவுணியன் மூத்தனார்.

வரி

1. வினாவலம் படுத்தல் - வினையை வெற்றி படுத்தல்; அந்த
வென்றியொடு. பைது.....5 சிறுபல வரிப்ப - பல
வரிப்படச சிறியவாழிய பலவும் பாக்க. 6 மெத்தெ
ன்ற செவ்விப் புதிய பு, 7 தாய்த் தாவ, தாவச்
செய்தே. 9-10 பிணை மானின் மருண்ட கோக்கம்.
11 கடவென்று மூடுக்கி 12 வருடர். ஆன்றிகம்பனி-
கடுக்கத்தை அமைவேம். 14 நீ சொன்னபடியை சித்
சயித்திருப்பேன். மன் - அது மாபுடுகிலென்.

2. தான் வலம் வாழ்த்த 12 இன்றே வருவர் எனக் கூட்டுத
17 வருத்தாக்கால் 12 அமைவேம்.

பி - டி. மதுரைக் கவுணியன் மூத்தனார்.

* “கல்லா.....காலே” என்புழி இன்பத்தை வெறுத்தன
னாரினும் புணர்ச்சிக் கேடையாமென்பது கருத்த” என்பர்.
பேரா. (தொல், பொருள். 270.)

75. பாடல்

அருளான் ருத வான்வினை யாடவர்
பொருளென வலித்த பொருளல் காட்சியின்
ஊமந்துமலி புள்ளமொடு துஞ்சல் செல்லா
தெரிசினர் தவழ்ந்த விருங்கடற் றடைமுதற்

5 கரிசுதிர் மரத்த காண் வாழ்க்கை
யறிபுளி முன்சிறு ரெடுகழன் மறவர்

தொன்றியற் சிறுசூடி மன்றுநீழற் படுக்கு
நீண்டன னெடுவரை யாமற்பு புலர்த்த

கன்னெறிப் படர்குவ ராவி னன்னுதற்

10 செயிர்தீர் கொள்கைச் சின்மொழித் துவர்வா

ஊர்ந்தொடி முன்னை யாபிழை மகளி

ராமர் தாங்கிய வலர்முலை யாகத்

தாராக் காதலொடு தாரிடைக் குழையாது

சென்றுபடு விறற்கள் ஊள்ளி யென்று

15 மிரங்கு ரல்லது பெயர்தக் தியாவருந்

தருநு முளரோ விவ்வுலகத் தானென

மாரி யிங்கை மரத்தளி ரன்ன

வம்மா மேனி யைதமை துசப்பிற்

பல்காசு கிறைத்த கோடேர் தல்குன்

20 மெல்லியற் குறுமகன் புலந்துபல கூறி

யாணு னோயை யாக யானே

பிரியச் சூழ்தது முண்டோ

வரிதபெறு சிறப்பி னின்வயி னானே.

என்பதற் பொருள்வயிற் பிரிவரென வேறுபட்ட நிலைமகட்
குப் பிரியாரெனத் தொழி சொல்லியது.

இஃ

— மதுரைப் பேரந்தரார்.

1-3. ஆடவர்கள், * பொருளன்றாக ஆன்வினையைப் பொருள்
என வலித்த பொருளல்லாத காட்சியையுடைய உன்
னம் என்க. 3 உன்னமொடு - உன்னத்தால், துஞ்சல்
செல்லாது 9 கன்னெறிப் படர்குவராயி னென்க.

* பொருள் என்றும் படிக்கலாம்.

4. கனிசினம் தவழ்த - கனிசிற கினம் பரத்த; கினம் - குரு பெயர் - கெருப்பு. 4-5 கடற்றையடைத்தலிடத்த... மரம்; கனித்த குதிர்போலும் என்றுமாம். 7 தொன் றியற்சிறு குடி பழையதாய் வருகிற இயல்பையுடைய குடி. 12 குழையாது - தவளாது; குழையாமலெனத் திரிச்சு. 18 ஐதலை மகப்பு; 14 போன வழகை சிறைந்து 15 வருத்துவதல்லது மறித்துக் கொண்டு வந்து போன அழகைத் தந்து சிறுத்துவாரும் 16 உளரோ இவ்வலகத்தென 20 மெல்லியற்றாறுமகனே 21 பல புலந்து கூறி 21 நோணய யாக நின்றுவிடத்த தின்று அவர் பிரிய அவரொடு யான் விசரிப்பது உண்டோ என்க.

121 முலை யாகத்திலே 13 தங்கன் தாரை இடைபே குளந் லியாதே 15 இரங்கு ரல்லது என்க.

7. ரிழற் படுக்கும். 8. வரைவா புடைய 9 கொறி என்க. 9 படர்வராயின் 15 இரங்கு ரல்ல தென்க.

உ. 21 வவரோ. பொருள்வழிற் பிரிய வேறுபட்ட தலைமகன் பிரியேனெனத் தலைமகன் சொல்லியது.

76. மருதம்

* மண்களை முழுவொடு மகிழ்மிகத் தாங்கத்
தண்டுறை பூரெனஞ் சேரி வந்தென
வின்கடுங் கள்ளி னெனத கனிற்றொடு
நன்கல வீயு நாண்மலி ழிருக்கை

5 யவைபுரு பொருகர் பறையி னுதை
கழறுப வென்பவவன் பெண்டி ரந்திற்
கச்சினன் கழலினன் தேரீதரர் மாப்பினன்

* இப் பாட்டினைப் புல்லுதன் மயக்கும் புலவிக் கண்ணம் என்ற துறைக்கு உதாரணமாகக் கொண்டு, "இதுதான் 'எஞ்சேரி வந்தென ..... கழறுப வென்ப அவன் பெண்டிர்' என முன்னை ஞான்று புல்லுதன் மயக்குதலால் தலைவி புலத்தவாரும், அது கண்டு காமக்கிழத்தி கொண்டு கைவலிப்பு வெணப் பெருமிதம் உரைத்தவாரும் காண்க" என்பர் எச். (தெரில். பொருள். 151.)

வகைபகைமப் பொலிந்த வனப்பமை தெரியத்
கரியலம் பொருநனைக் காண்டி ரோவென்

10 வாதி மரீதி பேதற் நினைபச்

சிறைபறைர் துறாஇச் செங்குணக் கொழுநு
மந்தண் காவிரி போலக்

கொண்டுகை வலித்தல் சூழ்த்தின் பானே.

என்பது: தலைமகனை கயப்பித்துக்கொண்டாளென்று கழறச்
சேட்ட பதத்தை தலைமகட்குப் பாக்காயினுக்கேட்பச் சொல்
வியது.

— பதினாள்.

வரி.

1. மகிழ் மிகத் தூங்க - கண்டார்க்கு மிக வாக்கன் கூத்
தாட ஏன்றலாறு. 2 அது காண் வந்தானாக. 4-5
இருக்கையை புடைய அலை. 6 கழறுதல் - வைதல்;
அத்தில் - அசை. 8 வகை யமைதியோடு பொலிந்த
மாலைபை புடைய 9 மயிர்; வகை - கறுபாடு. 9 சரி
வத் பொருசன்; கத்தாரும் சூட்டனத்தி. காண்டிரோ-
கண்டேர், என. 11 சிறை - அனை. 13 சூட்டுகொண்டு;
கை வலித்தல் - என்னிடத்தே கொண்டு கையாலே
பற்றிக் கோடல்.

சூடற்றகையானுதல் பாடற் குறையானுதல் பெற்றேனென்று
சொல்லுமானாயின் இப்படிச் செய்கிறேன் என்றான்.

இஃ. 1. முழுவமொடு. 9. காணீரோ. 11. சிறைபாயர்.

77. பாலை

தன்னுதல் பசுப்பூவு மான்கினை தரிஇயர்
துன்னருங் கண்ணர் தன்னுத னன்றெனப்
பின்னின்று சூழ்த்தனை பாயினன் நின்னாச்
சூழ்த்தின் வாழிய நெஞ்சே வெய்துற
5 விடிபுயிற் வான நீங்கி யாங்கணங்
குடிபதிப் பெயர்ந்த சுட்டுடை முதுபாழ்க்
கயிறயினிக் குழிசி யோலை கொண்டார்

- பொறிகள் டுழிக்கு மாவண மாக்களி
 னுயிர்திறம் பெயர எல்லமர்ச் கடந்த
 10 ததுக னுளர் குடர்தீதித் தெறுவார்
 செஞ்செவி யெருவை யஞ்சுவர் விருக்குக்
 கல்லதர்க் கவலை போகிற் சேறுர்ப்
 புல்லரை யித்திப் புதர்படு நீழ்
 லெல்லவரி யலைக்கு யிருன்குர் மாலை
 15 வானவன் மறவன் வணங்குயிற் றட்டக்கை
 யானு நறவின் வணங்கிழப் பிட்டன்
 பொருந்தா மன்ன ரருஞ்சமத் தியுத்த
 திருந்தலை யென்கம் போல
 வருந்தயர் தருமிவள் பனிவார் கண்ணே.

என்பது : தலைமகன் பிரியச் சருதிய னெஞ்சிற்குச் சொல்லிச்
 செலவழங்குவித்தது.

— மருதனிளநகரூர்.

வரி.

1. தீயர் - பெறவேண்டி 3-4 மீசையும் குழந்தாய். 5. இடிப்
 போடு வெய்துறும்படி மறை பெய்யாது நீங்க, 6 கட
 டு - இப்பாழ் பலருங் கருதிச் சொல்லப் படுத்தல். 7
 இதனிடத்து வைத்த, குழிசி - குடம். பொறி - இலக்
 கினை. ஆவண மாக்களின்-பிரமாணம் வாய்க்கிற மாக்
 களைப்போல 9-10. உயிர் வேருருதித்தே மேலாக்
 த்தெறுவார் அமர் கடந்த னென், 10-11 எருவை பட்ட
 கீரர் குடரை வயிற்றினின்தம் வாகிப் போகடுதெ.
 13. புலர்-புன்னி. 14. எல்லவரி-பெருவணி; தேரற்றமும்
 ஆம். 15. வானவன் மறவன்-சேரன் மடைத்தலைவன்.
 மறவன் 16 பிட்டன். 17-18 பிட்டன் எடுத்த
 இலைத் தொழிலைபுடைய டேயல்.
14. மாலையிலே 19 துயத்தரும் இவள் கண்ணுதலார் 3
 பின்னிந்து விசாரித்தாலாயின் கொடியுனை விசாரித்
 தாலாவை.

பி - டு. 3. விடுத்தனை, விடுத்தி. 5. கிந்தித்தி. 12. கல்லதர்.

78. குறிஞ்சி

கனந்தலைக் காணத் தானி யஞ்சி
 யினந்தலைத் தருஉ மெறுழ்கினர் முன்பின்
 வரிஞ்சிமி றுர்க்கும் வாப்புகு கடாஅத்துப்
 பொறிநுதற் பொலிந்த வயக்களிற் றெருத்த
 5 கிரும்பினர்த் தடக்கையி னேழுறத் தழுவக்
 கடுஞ்சூன் மடப்புடி கடுஞ்சூன் சாரற்
 2 நேம்பிழி நறவின் குறவர் முன்றின்
 முந்தா மாய்மல ருதிரக் கார்த
 னீடிதழ் செடுத்துடுப் பொகியத் தன்னென

10 லாண்ட தூக்கும் வருபனி யற்கிர
 கம்பில் புலம்பிற் றம்பூர்த் தமிழ்
 சென்னு குவர்கொ லலியர் தீமென
 வெங்கிட் டகன்ற சின்னாட் சிறிது
 முன்னியு மறிதிரோ வோங்குமலை நாட

15 வுலகுடன் றிரிதரும் பலர்புகழ் கல்விசை
 வாய்மொழிக் கடுவன் குழச் சேய்நின்று
 செழுஞ்செய்க் செவ்வின் கிளைகதிர் கொண்டு
 தடத்தா ளாம்பன் மலரொடு கூட்டி
 பாண்டுபல கழிய வேண்டுவயிற் பிழையா

20 தாளிலேக் கடந்து வானம ருழக்கி
 வேந்துகோட் டி.பாண வேந்த ரோட்டிய
 கடும்பரிப் புரிக் கைவண் பாரி
 தீம்பெரும் பைஞ்சுனைப் பூத்த ||
 தேங்கமழ் புதுமலர் நாறுமீவ துதலே.

தன்பது : எனவுக்காவத்துப் பிரிந்து வந்த தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.

— மதுரை நக்கீரனார்.

வரி

2. இனந்தலைத்தரும் - இனத்தைத் + தன்னிடத்தே குவித்
 துத் கொள்ளும். 1 தலை - அலை; அழைத்துக்
 கூடக்கொண்டு போக்கும். 4 ஒருத்தல் - தலைவன்.
 5. ஆனியுஞ்சூன், 6 பிடி கடுஞ்சூன் சாரன்.

7. தேம் - இனிமை; தேனூற்பிழித்த நேவுமாம். 8. முடி-
முடி - முடிவின் 10. வருபளி - நோன்றுகின்ற பளி.
அந்நிதம் - பனிக்காலம். 11. புலம்பின் - புலம்பால்.
16. சபிலன் குழ என்நறு, பாரியை அரசர் மூவரும் வளைத்
திரும்ப, அகப்பட்டிருந்து உணர்விலாமைக் கிணிகினை
வளர்த்துக் கடுங்கொண்டோர் விட்ட கதை.
18. ஆம்ப வலியுணவு.

யானைகாக்கவும் பிடி கடுங்குறற்போல கிணிகினைப் பாது
காக்கவேண்டு மென்னுங் கருத்துடைபடா யிருக்கவும், பிரிவிற்ரு
அஞ்சாதின்றி என்நறவாறு.

19-ம், 10. தாங்கி. 18. கெடுத்தா. 20. காணிகை. மதுரைக்கோஞர்.

79 பரிபா

- தோட்பத னமைத்த கருங்கை யாடவர்
களைபொறி பிறப்ப நூறி கிணைப்படர்க்கு
கல்லுறுத் தியற்றிய வல்லுவர்ப் படுகிற்
பாருடை மருங்கி னூறன் மண்டிய
5 வன்புலர் துமியப் போகிக் கொக்கர்
படுமணி யாய நீர்க்குநிமிர்ந்து செல்லுஞ்
சேதா வெடுத்த செவிலக் குருஉத்துக்
ளகலிரு கிசம்? னூன்றித் தோன்று
நனத்தலை பழுவ எம்மொடு துணைப்ப
10 வல்லாங்கு வருது மென்னு தல்குவா
வருத்தினை வாழியென் னெஞ்சே யிருஞ்சிறை
வளைவர்ப்ப் பருந்தின் வான்கட் பேடை
யாடுதொறு களைபு ம்வவாய்க் கடுந்துடித்
கொடுகி னெயினர் கோட்காம் படா
15 கெடுகினி பயிற்று நிசம்பா நீரிடைக்
கல்பிறங் கத்தம் போகி
நில்லாப் பொருட்பிணிப் பிரித்த நீயே,

என்பது : பொருள்வயிற் பிரிந்த நிலைமகன் இடைக்காத்துத்
தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

— வாயிற் கீர்த்தனார்.

வரி

1. தோட்பதம் - தோளிலே கட்டு முடி கட்டுதல்; 2. தாதி - வெட்டி; வினைப்படர்த்த - தொழிலிலே செலுத்தி.
  3. வல்லுவர் - மிகச் சுவர். படு - இடை; 4. பார் - வன்னிலம்; மண்டிய - மண்டலேண்டி.
  6. ஆயமாவிய 7 சேதா.
  9. அழுயம் - காடு; துணைப்ப - துணையாக; 10. வருதம் - போலோம்; அங்குவர - இங்கே தங்குதல்கர; வந்த வனவிலே; 12. காண்சண் - வெள்ளைக்காண். 13. ஆடு தொறு களைத்தல் - எயினர் ஆடு ஒலித்தல்.
  12. பேடை 14 எயினர் போர்க்குப் போகிறதறிந்து 1 துணையை அழைக்கு மென்க.
  1. தோட்பதனார்த்த என்றார், சேரதங்கொண்டிபோய்க் 3 கல்லுதலின். 2. பொறி - வன்னில மாதவிற் கல்லு கிறபொழுது எழுந்த பொறி.
  9. அவரும் நம்மொடு துணையாக 10 வல்லவடிபோலோம் என்று அங்கு நினையாது இங்குவந்து 11 வருத்தினை வன்க.
  8. ஊன்றித் தோன்றும் - மிக்ருத் தோன்றும் 1. தோட்ப பயணமாத் த என்று பாடமாகித் தோண்டுகை முன்பே நீலாச் சொரிந்தமைத்தல் என்றுமாம்.
- பே - ம். 2. பிறப்புற. 3. கல்லுறத்.

80 கெய்தல்

கொடுத்தான் முதலைபொடு கொட்டுமீன் வழங்கு
மிருங்குழி பிட்டுச்சுர நீந்தி யிரகின்
'வந்தேநாய் மன்ற தண்கடற் சேர்ப்ப
நினைக்கெவ னரியமோ யாமே யெங்கை
5 புணர்நிறைப் பரப்பகற் துழைஇத் தந்த
பன்மீ னுணங்கற்' படுபுள் னோர்ப்புது
முண்டகங் களித்த முதுநீ ரடைகரை
பொண்பன் மலரக் கவட்டிடை யெம்மின்
செக்கேழ் மென்கொடி யாழி யதப்ப
10 வினாமணிப் புரவி செடுந்தேர் கடைஇ

மின்னிலைப் பொலிந்த வினங்கினை சகிழ்பொற்
றன்னதும் கூபந்தா னுறைக்கும்
புன்னையங் காணற் பகல்வர் தீமே.

என்பது : இரவுக் குறிவந்த தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.

— மதுங்கூர்கிழார் பெருங்கண்ணனார்.

வரி

2. கழியாகிய இடைய கரம். 4. எவன் - எப்படி. 7. அடை
கரை - கரையடியில் 11. ஒன்றையுண்டய இலையோடு
பொலிந்த இணர் ; அவித்தல் - மலத்தல். 13. பகல்
வரிற் 6. புன்னையப்புறமும் 13 புன்னையக் காண
விலே என்னுள்.

பி - ம. 5 பாக்கம். 6. ஒப்ப. 8க்கோர்.

81. பாலை

நானூலா வெழுந்த கோள்வ னுளிய
மோங்குசுனை மிருப்பைத் தீம்பழ முளைவிற்
புல்லலைப் புற்றின் பக்கிளைச் சிதலை
யொருங்கமுயன் நெடுத்த நனைவாய் செடுங்கோ

5 டிரும்புது குருகி னிடந்திரை தேரு
மண்பக வறந்த வாகட கண்பொரக்
கதிர்நெறக் கவிழ்ந்த வுலகுதலை நோக்கினை
நெறியயல் மராடி மேறிப் புலம்புகொள
வெறிபருக் அயவு மென்னாழ் நீரிடை

10 வெம்முனை யருஞ்சா நீந்திச் சிறந்த
செம்ம னுள்ளர் னாத்தலிற் கறுத்தோ
ரொளிறுவே லமுவுங் களிதுபடக் கடக்கு
மாவண் கடலன் வினங்கி லன்னவெம்
மைபெழி னுண்கண் கதுழ
வைய சேறினோ வகன்றுசெய் பொருட்டே.

என்பது : பிரிவுணர்த்திய தலைமகற்குத் தோழி தலைமகன் குறிப்
பறிந்த வந்து சொல்லியது. இப் பாட்டிலுட் குருகு என்றது
கொள்ளன் உலகுக்கு.

— சூலம்பேரி சாத்தனார்.

வரி

1. உலா - உலாவி; எழுந்த - எழுந்திருந்த. 3. புற்றின்
4 கோடு. 5. குருகின் - குருகுபோல, கரடி அகழ்
கின்ற காலத்து உலிர்த்தல். 6. கண்பொர - வெயில்
பெய்கையால் பார்க்க ஒண்ணுதபடி பொர. 5. எறி
தல் - இரையைப் பாய்த்தெடுத்தல். 12. வேலவழுவம் -
வேற் பாய்ப்பு.

10. நீத்தி 15 செறினோ பொருட்டுகொச, செலவழங்கு
வானுவது பயன்.

பி - ம. 4 இருக்கோமி.

82. குழிஞ்சி

ஆடமைக் குழின்ற வளிந்துளை மருங்கிற்
கோடை யல்வளி குழஞ்சை யாகப்
பாடின னருளிப் பனிநீ ரின்னிகைத்
தோடமை முழுவின் றுதைஞா லாகத்
5 கணக்கலை யிருக்குங் கடுங்குதற் றாம்பொடு
மலைப்பூஞ் சாரல் வண்டியா ழாக
வின்பல் கிமிழிவை கேட்டுக் கலிகிறந்து
* மந்தி கல்லவை மருள்வன நோக்கக்
கழைவன ரடுக்கத் தியனியா மும்மலிவ்

* “மந்தி கல்லவை .....நாடன்” என்பவழிப் பண்டு
ஒருகாலங் கண்டறிவாதபடி ஆடிற்று மயில் என்றமையிற் பிற
பொருட்டி டோன்றிய புதுமைபாயிற்று” என்றும், “மலர்
தார்.....கேளை” என்பது தன்கட் டோன்றிய புதுமை
பற்றிய விவப்புப் பிறந்தது; என்னை? தன் கருத்து வெளிப்
படாது தன் மெய்க்கட் டோன்றிய புதுமையைத் தனையி விவந்
தான்போலத் தோழிக்கு அறத்தொடு சின்றமையின்” என்றும்,
“புலர்கூரவேனல்.....கேளை” என்பது “கனடூயின் மற
த்த” லென்னும் மெய்ப்பாட்டிற்கு உதாரணமாகுமென்றும்
உறுவர் பேராசிரியர், கச்சினூர்க்கினியர், “அவளை ஆயத்தார்
பலரும் கண்டாரென வந்தோன் முட்டியவரறும் அவருள்
கெழித்தோனேன் யானே எனத் தானே உறியவரறும் காண்க”
என்பர். (தொல். பொருள். 255, 270, 112.)

- 10 நனவுப்புது கிறலிபிற் றோன்று நாட
ஹருவவல் கிற்பற்றி யம்பு தெரிந்து
செருச்செய் யாணை சென்னெறி கிணாய்
புலர்குர லேனத் புழையுடை பொருகிறை
மலர்தார் மார்ப னின்றோற் கண்டோர்
- 15 பலர்தில் வாழி தோழி யவரு
ஊரிரூட் கங்கு லீணையொடு பெருகுதி
யோரியச ன்ருவ தெவன்கொ
ளீர்வார் கண்ணொடு நெகிழ்தோ லேனே.

என்பது : தோழிக்குத் தலைவி அறத்தொடு நின்றது.

வரி

— கபிலர்.

1. குயின்ற - செய்யப்பட்ட; கோடை மேல்காற்றது. 3. பாடின அருவி - ஒலிவினிய அருவி; அருவியாகிய குயிர் க்த நீர்; 4. துதைவு - செறிவு; 5. இருத்தல் - தாழ்த்தல்; கலைநாழ விடுகிற குரல்; அம்பு - பெருவயல்பும்; குரலாகிய அம்பு. குரல் - கலையிதேனாக, 8. மந்தி யவை - மந்தித்திரள். மருடல் - ஆச்சரியப் படுதல். 9. இயலி - உலாலி; 12. தன்னால் செருச் செய்யப் பட்ட யாணை. சென்னெறி - சென்ற செறி; 18. நெகிழ் தோளின் யுடையேன் 17 யானொருத்தியுமே; அதற்குக் காரண மென்னோ என்றவாறு.

1-8. இவை இத்தன்மையைக் கருவிகளாக ஆடு மயிலென்க.

பிறர்க்கெல்லாம் இன்பஞ் செய்யும் நாடனைக் கண்டார் பலருள்ளும் நமக்கே ஹயராவா னென்னென உன்னுரை காண்க.
பி - ம. 10. விழவுக்களவிறலி.

83. பாலை

வலஞ்சுரி மரஅத்துச் சுரங்கமழ் புதுவீச்
சுரியா றுளைத்தலை பெரலியச் சூடிச்

* கறைபடி மடப்பீடி காணத் தலறச்

* “வலஞ்சுரிமரத்து” , என்னும் கவித்யாபாசன சுவையின் “கறைபடி.....புல்லி” என யாணைக் கண்ணைக் கவர்த்தவாறு காண்க” என்று எம். (தொல், பொருள். 60.)

- கனிற்றுக்கன் குழித்த வுலகையர் கனிசெற்று
 5 கருங்கான் மர அத்துக் கொழுங்கொம்பு பிளந்து
 பெரும்பொழி வெண்ணு சழுந்துபடப் பூட்டி
 தெடுக்கொடி துடங்கு நியம மூதூர்
 நறவுகொடை நல்லிற் புதவுமுதற் பிணிக்ஞல்
 கல்லா கிளையர் பெருமகள் புல்லி
 10 விபன்றலை நன்னாட்டு வேங்கடங் கழியினுஞ்
 சேய சென்னு தன்புமிகக் கடைஇ
 செய்தவர் தனவாற் றுமே செய்தற்
 கம்புனிடு நிகர்மல என்ன
 வேந்தெழின் மனமுக்கணெங் காதலி குணனே.

என்பது: தலைமகள் இடைச் சரத்துத் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்
 வியது.

— கல்லாடனார்

* வரி

2. உண மயிர் - தலையாட்டம்போல நன்ற மயிர்; 6.
 பெரும்பொழி - பெரிதாகவுரித்தடரி; 7. நியமம் - அங்
 காடி. 8. நறவு விலையாக; புதவு முதல் - வரவில்லடம்.
 9. இளையர் - வேடர்; ..... 13. நிகர் - ஒளி.
 14. குணங்கள் 12 வய்தவந்தன என்க. 6. பூட்டிச்
 கொடுபோற்ற 7 ஊர் 8 காவிலிற் பிணிக்ஞல் மென்க.

பி - ம, 12. வக்கற்.

34. முல்லை

* மலையினசக் குலையு வுருகெழு திருவிற்
 பனைமுழங் செழிவி பெளவம் வரங்கித்

* “இது தாத கண்டு வருத்திக் கூறியது. இக்கனிற்றியானை
 கிரையுள் தன்னாகும் ‘அருமூலையிலிற் சேனா’ என்றலின் தான்
 குதலில மன்னனென்பது பெற்றும்” என்றும், “குதலில மன்னர்
 போல்வார் சென்றமைதேதன்றக் கூறியது” என்றும், “சூதித்
 தோன்றும் பாங்கொர் பாக்கிதும்” என்னுர் துறைக்கு உதாரண
 மாருமென்றும், “வினை உயிற்.....மேலே” எனத் தலைவியை
 நினைகனவானைக்கு வருகாம்; அகத்திற்கு வருவனது” என்றும்
 கூறவர் 42 (தொல். பெருகுள். 24., 27, 41., 76.)

- தாழ்ப்பெயற் பெருநீர் லலனேர்பு லலைஇ
மாநீரம் புதைப்பப் பொழிதலிற் கரண்வர
5 கிருநிலன் கவினிய வேமுறு காலை
நெருப்பி னன்ன தெகட் பன்றி
யமிர்க்கட் படாஅர்த் துஞ்சுபுறம் புதைவ
நறுவி முல்லை நாண்மல ருதிரும்
புறவடைந் திருந்த வருமுனை வியலிற்
10 சீறா சோனே பொண்ணுதல் யாமே
பெரிபுரை பன்மலர் பிறழ லாக்
ய்ரினார் யாத்ந வலங்குதலைப் பெருஞ்ஞடு
கள்ளார் வினைஞர் கமந்தொறு மறுஞர்
தண்ணடை தமிழ்இய கொடிதுடல் காடுபெ
15 வருந்திறை கொடுப்பவற் கொள்ளான் னெஞ்சிற்த
வினைவயிற் பெயர்ச்சுந் தானைப்
புனைதரர் வேந்தன் பாசறை யேமே

என்பது; தலைமகன் பாசறையிரு்து சொல்லியது.

— மதுரை யெழுந்தானன்

வரி

1. குலைஇய - லலைந்த; 2. கு - உட்டு; 3. பெருநீரைத் 4. திக்கெல்லாம் நிறையப் பொழிதலாக், 5. எமம் - ரணை, 7. அயிரிடத்துப் படாரிலே உறங்குகின்ற முதுகு.
  9. புறவடைந்த 10 சீறார்; புறவு - சிறகாடு. 11. எரி புரை மலர் - தாமரை, செங்கழுநீர், பிறழ என்றது, பூவேடாரித்த செல்லாதலாக் கட்டுவ் காலத்து அரி மாற லைத்துக் கட்டுதலாக் பூக்கள் தம்மின் மாறபட. என்றவாறு. வாங்கி - வலித்து. 13. மறுஞம் - கொடு பேரம் 14. எயில் - ஊர்.
  16. வினையிடத்தே போகவிடுஞ் சேனை. 10 யாம் 17 பாசறை யேம் 5 எழுது காவியிடத்துச் 10 சீறாரோன் ஒண்ணுதல் எனத் துறபோச விடுதற்குத் தன் வருத்தத் தோன்றக் கூறியது.
- பி - ம. 3. தாழ்ப்பெயற் கொடுரி. 10 னண்ணதல்.

88. பாலை

நன்னுதல் பசப்பவும் பெருந்தோ னெனியுவு
முண்ணு வுபக்கமொ யிர்செலர் சாஅ
யின்ன மாகவு மிஞ்சுநத் துறந்தோ
ரதவ எல்ல ரவரெனப் பலபுலர்

5 தாமல் வாழி தோழி சார
லின்றுநா னுலத்த மென்னடை மடப்பிடி
கன்றுபசி களைஇய பைங்கண் யாரை
முற்று மூங்கில் முளைதரு பூட்டும்
வெனவேற் றிரையன் லேங்கட கெவேரை

10 கன்னுட் பூத்த நாகின வேங்கை
ந்துகி யாடிய பொறிவரி மஞ்ஞ
களைப்பகல் குருந்தி னுறுகினை பிருத்த
துளைப்பயிர் தகவுந் துணைதரு தண்கரந்
வருதும் யாமெனத் தேற்றிய

15 பருவம் காணது பாயின்றான் மழையே.

என்பது : தலைமகன் பிரிய வேறப்பட்ட தலைமகளைத் தோழி
வற்புறுத்தியது. இப் பாட்டு எதிர்கால நோக்கிற்று.

— காட்டோகிழார்மகனார் கண்ணனார்

வரி

3. துறந்தோர் என்பது முற்றும்..... ஆதலால் 4
அறவரல்ல றென்று பொருளுரைக்க.

6. நானுலத்த - நான் முடித்த; ஈன்றணிமை கழிந்த; பிடி
7 என்று இவற்றினென்க. 8. கொடுத்தாட்டும். 8.
கூட்டும் 9 வேங்கடமலை. 10. நாகின வேங்கை -
மிக்க இளமையையுடைய வேங்கை. 11. ஆடிய -
குடைத்த; 13. பயிர்ந்தகவும் - அழைத்தல் கூப்பிடும்.
14. வருகின்றேமென்று தேற்றிய 15 பருவம் 13
துளைதரு தண்கார். அதற்கு 15 மழையும் பரவா
கின்றது. அதனைப் பாராய் என்க.

13. துளைவை அழைத்தல் பிரியருமையால் கூட அழைத்தல்.

பி - ம. 11 பொறிகரை. 13 பயிர்ந்திறைஞ்சு. துளைதரு.

88. மருதம்

- * உழுந்துதலைப் பெய்த கொழுங்கனி மிதவை
பெருஞ்சேற் றமலை நிற்ப நிராகாற்
றன்பெரும் பந்தர்த் தருமணன் னெயிரி
மனைவினக் குறுத்து மாலை தொடரிக்
- 5 கன்னியிரு ளதன்ற கவின்பெறு காலைக்
கோள்கா னீங்கிய கொடுவெண், டிங்கட்
கேடில் விழப்புதழ் நாடலை வந்தென
வுச்சிக் குடந்தர் புத்தகன் மண்டையர்
பொதுரெய் கம்பலை முதுசெம் பெண்டிர்
- 10 முன்னவும் பின்னவு முணர்முணர் தாத்தைப்
புதல்வர் பயந்த நிதலையிவ் வளிற்று
வாலிழை மகளிர் கால்வர் கூடிக்
கற்பினின் வழாஅ நற்பல வுதலிப்
பெற்றோற் பெட்கும் சீனையை யாகென
- 15 சீரொடு சொரிந்த வீரித முலரி
பவ்ளிருங் கதுப்பி னெல்லொடு தயங்க
வதுவை நன்மணங் கழிந்த பின்பைக்
கல்லென் சும்மைவர் னெரேரெனப் புருதந்து
பேரிற் கிழத்தி யாகெனத் தமர்தா

* “இதனுள் வதுவைக்கு ஏற்ற கரணங்கள் நிகழ்ந்தவாறும்தமர் கொடுத்தவாறுங் காண்க. சுற்றஞ் சூழ்ந்து நிற்க வானும் தமர் அறிய மணவுறைச் சேறவானும் கனவாத் கருக்கி நின்ற எண் சிறந்தமையைப் பின்னர்த் தலைவன் வினாவு் அவன் மறமொழி கொடாது நின்றமையைத் தலைவன் சூழிக்குக் கூறியவாறு காண்க. இதனானே இது களவின்வழி நிகழ்ந்த நற்பாயிற்று” என்றும் “காணத்தின் அமைந்து முடிந்தது” என்றும் கூறுவர் ரச்சினூர்க்கினியர். பேராசிரியர் அகமலியு..... யோனே” என்பது ‘சுதைவு பிறர்க்கின்மை’ என்றும் மெய்ப் பாட்டிற்கு உதாரணமாகுமென்றும், இது “தலைமகன் அறிய மெய்ப்பட்டதென்பது” என்றும் கூறுவர். (தொல். பொருள். 142, 146, 261.)

- 20 வேரசிற் கடிய வெய்துந் துணர் கங்குந்
கொடும்புறம் வளைஇக் கோடித் கவிங்கத்
தொடுங்கினன் னிடந்த வேர்புறத் தழீஇ
முயங்கல் விநுப்பொடு முகம்புதை திறப்ப
வஞ்சின னுயிர்த்த காலை யாழநின்
- 25 கொஞ்சம் படர்ந்த தெஞ்ரா துணையென
நின்னகை யிருக்கைப் பின்பான் கினவநிற்
செஞ்சூட் டொண்குழை வண்காது துயல்வா
வகமலி புலங்கய னாகி முகனிருத்
தொய்யென கிணறஞ்சி யோளே மானின்
- 30 மடங்கொள் மதைஇய கோக்கி
ஞெடுஞ்சி கோதி மூஅ யோளே.

என்பது : வாயின்மறத்த தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.
தலைமகன்கூடி யின்புற்றிருந்த தலைமகன் பண்டுநிகழ்த்தது
சொந்து இன்புற்றிருந்தனமாம்.

— கல்லாலூர்திழார்.

பரி

1. கவி மிதவை - குறைதலைபுடைய கும்மாயம்; மிதவை
யொடு 2 அம்பலிந்; கிற்ப ஒன்றன், உண்பார் இடை
யுறமை பற்றி. 6. கோன்கால் - அகபக்டிரகங்க
லிடம். * சகடம் திங்களையுடைய காள், கல்யாண
காள். 7. வந்தென - வந்தவனவிலே; 8. புதிய அகன்ற
மண்ணை; 9. பொது - கல்யாணம் எல்லாரும் புதுதற்கு
யோக்யமாதலால், அதனைச் செய்கிற ஆவாரத்தினை
புடைய செவ்வீப் பெண்டிர்; கம்பலை யிடத்துத் 10
தாத்தா என் னாமாம். 10. முன்னவும் பின்னவும் - முந்
படக் கொடுப்பனவும் பிற்படக் கொடுப்பனவும்; முறை
முறையாகக் கொடுப்ப. 11-12 பின்னைபெற்ற மகளிர்
கால்வர்கூடித் குனிப்பாட்டுதன் மாபு.

14. உண்ணைத் தனக்குப் பெற்றவனைப் பேணும் பேணுதலை
புடைய யாவாய்; 15. அவரி-நூ. வதுவை கண்மணி-

* “சகடமென்றது உரோகணியை” என்பர், “திங்கட், சக
டம் வேண்டியதுகார்கூட்டத்து” என்னுமிடத்து. (அகம். 136.)

வதுவைக் கல்யாணம்; என்றது ருளித்த விட்டபின்
என்றவாறு; இதனால் ஒருகல்யாணமாதலால், 20.
தூர் இவ் - * சதார்த்தியதை; உட்கி புணர்தல் - கூடப்
புணர்தல். 21-22. ஒடுக்கிக்கிடத்தவாற் கோழிண்புறம்,
தூர் - அமை. 25. எஞ்சும் கிணந்தது, எஞ்சா துறை -
மறைபாது உரை; 26. இவரிய சகையொடு கூடின
விருக்கையிடுத்து. பின் - கல்யாணக் கழித்தபின்.

5. கிணையிருகன்ற.....என்றது, பூர்வ பஞ்சத்தைபுடைய
காலை; 21. கொடும்புறம்-நாணத்தால் வுணந்த உடம்பு.

26. இன்னவை இருக்கைப் பின் 35 எஞ்சாது உயையென
26 கிணவலின் எனக் கூட்டுக.

30. மனதூய நோக்கு - செருக்கின நோக்கு; என்றது எக்
காலத்து மவன் என்னவில அன்புடையவாமிருப்பன்,
அவனிலவ தொன்மணமேடா உன்னுடைய கொள்கைம
யல்லவோ இந்த மரததெனத் நோழியொடு புலத்த
கறிஞன்.

பி-ம். 10. தரீஇய. 11. பயந்த. 19. தமர்தா. கல்வார் பூரன்மொர்.

87. பாலை

தீந்தயிர் சுடைந்த திரள்கான் மத்தவ்
சன்னவாய் சுவைப்ப முன்றிற் றாவ்கும்
படலைப் பந்தர்ப் புல்வேய் குரம்பை
சங்கடர் சீறா வெல்லித் தங்கிக்

5 குழிமி ரெற்றி ரெடுமாச் சேவற்
றலைக்குல் விடியற் பேரகி முனாது
சடுக்கண் மறவர் கங்கெழு குறம்பி
னெழுந்த தண்ணுமை யிடங்கட் பாணி
யருஞ்சரஞ் செவ்வோர் ரெஞ்சுந் துண்ணெனத்

10 குன்றுசேர் கவலை யினைக்கு மத்த
நனிநீ முழந்தனை மன்னே யதனு
துவவினி வரழிய ரெஞ்சே மையற

* "நாலாம்காலை இரவின் கண்" உடன் புணருமறை.

வைஞ்சுடர் கிளங்கும் வான்கோய் கிவனதர்ச்
சுனங்கனி வனமுநீர் நலம்பர சாட்டித்

15 தாழிருங் கூந்தலம் காதரி

நீளமை வனப்பிற் கோளுமா சிலைந்தே.

என்பது: வினைமுற்றி மீளூர் தலைமகள் இடைச்சாத்தத் தன்
கொஞ்சிற்றுச் சொல்லியது.

— மதுரைப் பேராலையார்.

வரி

2. முன்றிற்சூக்கும் 3 பந்தர். 3. படவெப் பந்தர் எவற்றது,
மாநிலாபிய பந்தரை; 3. குரம்பைவையுடைய 4
தேவர். 6. தலைக்குரல். முதற் குரல்; 11. மண் - மிகுதி;
12. மை - இருள்; 13. வைஞ்சுடர் - விடிவுமனவும் வரி
யும் விளக்கு; 14. முலையையும் பாராட்டித் 15 தோ
ளையும் மணந்து 12 உவலினி எனக் கூட்டிக்.

4. தங்கிப் 6 போய் 11 உழந்தனை என்ன. 11. உழந்தனை -
முற்றம்.

பி - ம். இடைச்சாத்த மீளறுதும் கொஞ்சிற்றுத் தலைமகள்
சொல்லியது.

88 குறிஞ்சி

முதைச்சுவற் கலித்த முரிச் செந்தினை
யோங்குவணர்ப் பெருஞ்சூ லினீஇய பாங்கர்ப்
பருவாய்ப் பல்லிப் பாடோர்த்தாக் குறுகும்
புருவைப் பன்றி வருநிற நோக்கிக்

5 கடுஞ்சைக் கானவன் கழுதுமிசைக் கொளீஇய

கெடுஞ்சுடர் விளக்க நோக்கி வந்துநல்

நடுக்குதுவர் களைந்த நன்ன மரவன்

சென்றனன் கொல்லோ தானே குன்றத்

திரும்புவி தொலைத்த பெருங்கை பாணிக்

10 கவுண்மலி மிழிதருங் காமர் கடாஅ

மிருஞ்சினைத் தொழுதி பார்ப்ப யாழ்செந்

திருக்கல் விடநீர் யகண மோர்க்குங்

காம்பம லிறும்பிற் பாம்புபடத் தவங் றிக்
கொடுவீர ளுறியங் கெண்டும்

15 வடுவாழ் புற்றின வழக்கஞ் செறியே.

என்பது : இரவுக்குறி வந்த தலைமகள் நெறப்புறத்தானாகத்
தோழி சொல்லியது.

இப் பாட்டிஹட்டி புருவை என்பது இளம்

— ஈழத்துப் பூதன்மேலனார்.

வரி

2. இக்குதல் - மேனோக்குதல்; வணர்தல் - வளைதல்; செறி
ப்புப்படுதலுமாம். 3. தன் பக்கத்துப் பவ்விப்பாட்டை
விசாரித்துக் கிட்டச் செல்லும்; கண்ணியத்தமான
பவ்வி பாடு - ஒழை. 4. புருவை - இளமை; வரக்
கடவ நிறம். 5. கழுது - பான், 4. நோக்கிக் 5
தொண்ட 6 வினக்கு; 6. அர்ச்சுரே வெளியாகப்
பார்த்து வந்தி; 7. கனைந்த தன்னரானன் - உன்மை
யையுடையவன்.

5. கொளியு - கொளுத்தின. 10. கடாத்திடத்து; 11
தொழுதி - வண்டின் கூட்டம்; செத்து - கருதி; 15.
வழங்குதற்கரிய செறியைச் 8 சென்றொனக் கூட்ட
கெ. இத்தன்மையான வழியிலே வந்த போகின்றாரே
வென இரங்கிக்கூறல் கேட்டுவரைவானாவது பயன்.

நினை நுகர்த்தற்குப் பன்றி சிமித்தம்பர்த்து வருகையைச்
செய்தேயும் காணவன் அது வருதிறமறிந்து கூடர் கொளுத்தி
ஞற் போவத், தாமும் பேணிகுத்தாரேயாயினும் வரவு வெளிப்
படும் என்றவாறு.

பி-ம். 13. காம்புபயி. ஈழத்துப் பூதன்மேலன்.

30. பாலை

தெறுகதிர் ஞாயிறு நடுகின்ற காத்தலி
ஹுறுபெயல் வறத்த வேரீடுதேர் நனத்தலை
புருத்தெழு குால குடிகளுச் சேவல்
புஞ்சாய் விட்டாகம் புலம்ப வரைவ

5 கல்வெறி விசையி னிரட்டு மாகங்கன்

சிவ்விடு கறங்குஞ் சிறிமலை வேலந்
தாழமு கிளைகொற் றுதிகக் காழியர்
கவ்வைப் பரப்பின் வெவ்வுளர்ப் பொழியக்
களரி பரந்த கன்னெடு மருங்கின்

- 10 வினாருள் றின்ற வீங்குநிலை மறவர்
ஹமபடு திண்டோண் மலிவ வாட்டிப்
பொறைமலி கழுதை தெடுநிறை தழீஇய
திருந்துவான் வயவ ருந்தலை அமித்த
படுபுலாக் காமநு ஞாட்டிற் றாடிவிசுத்
- 15 தருங்கலக் தெறுத்த பெரும்புகல் வலத்தர்
கிலங்கொழு குறும்பிற் கொண்டிழுறை பகுக்குங்
கொல்லை பெரும்புண தெடிய வென்னாது
மெல்லென் கேயு மெல்லிய லோக
வல்லுநன் கொல்லோ தானே தெம்பெய்
- 20 தளவுறு தீம்பர ள்கைப்பய முண்ணு
ளிடமெனற் பந்தரு ளியனு
கெடுமென் பண்ணத்தேசன் மரநு யோனே.

அன்பது : மகட் பேரவிய செவிலித்தாய் சொல்லியது. இப்
பாட்டினுள் காழியர் என்றது வண்ணாறு.

— மதுரைக் காஞ்சிப்புலவர்.

வரி

1. வேனிற் காலத்து மாத பிண்டனுள் கடுவு என்னும்
காளிருபது. 3. வெம்மைபுட னெழுநின்ற ஞாலபு
டைய பேரார்த்தைச் சேவல்; 2. உறுபெயல் கடந்த
சிலைநாய் சின்ற ... ளிரிகப்பட்டான ... பெயலா ளுண்
டான நீர் இப்பொழுது துடிதேராய்ப் பரத்தல். 5. கக்
லெறி இளை - மலைவீனின் றுக் கல்ல விரும்பொழுது
எழுமோகை, 7. காழியர் - கண்ணார், 8. கவ்வைப்
பரப்பு - சிவ்விடு ஆரவாரத்தை யுடைய பரப்பு. 10.
வீங்குநிலை - விதைதங்கு நிலை. 11. ஹம - கருமை;
மலிவ - பூரிக்க. 14. ஞாட்டி - பாக்கக்காரரும் கள்ள
ரும் பொருந பூசற் களம். 15. தருங்கலக் தெறுத்த-
அரிய பண்டங்களைத் திறையாகக் குவித்த.

17. புனமரைய கொல்லை யென்க. புனமென்பது, முன்பு யிராயதனை; கொல்லை யென்பது, பயிரின்றிக் தரிசாய்க் கிடந்த காட்டினை. 2. ஒடுதேர் ஈனத்தலையினையும்; 5 கல்வெறியிசையின் இரட்டுமல் விடங்களைபும் 9 களிர்பரத்த கன்னெடு மருங்கிணையுமுடைய 17 இரும் புனக் கொல்லை எனக் காட்டிற்று அடையாக்குக.
16. பருக்குக் 17 கொல்லை யென்க. 13. சாத்தரும் வீராயிறுப்பென்று கயகொன்றான்.
- ப - மா 3. குடுமிச்சேவல், 11. திணிதோள், 21. பந்தரியலு.

20. நெய்தல்.

- நுத்தோ ஈன்ன வெண்டலைப் புணரி
பிளையோ ராமும் வரிமனை சிதைக்குந்
தனையறிந் தாழைக கானலம் பெருந்துறைச்
சில்செவித் தரிசிய புணர்ச்சி யலரொழி
- 5 கில்வயிற் செறித்தமை யறிவாய் பன்னாள்
வருமுலை வருந்தா வம்பகட்டு மார்பிற்
நெருமல ளுள்ளமொடு வருந்து நின்வயி
விக்கு வென்றியான் யாங்ளை மொழிகோ
வருந்திறற் கடவுட் செல்லுநர்க் குணஅது
- 10 பெருங்கடன் முழங்கிற் றுகி யான
நிரும்பிடம் படுத்த வடுவுடை முகத்தர்
கருங்கட் கோர் நீயம மாபிண
முதுமெனக் கொள்ளுந சல்லர்
நறுதுத வரினை பாசுழை விலையே, *

என்பது : பகற்குறி வந்து கண்ணுற்று நீங்குத் தலைமகனைத் தோழி எதிர்ப்பட்டு நின்று இறச்செறிப்பறிவுறியது.

— மதுரை மருதனிகைகளுர்

வரி

2. வரிமனை - பண்ணின் இதறில். 4. சிலர் செவிப்பட்ட
மாதிரிமான புணர்ச்சி; அது அவ செழுமையாலே 5

* “இது பொருள் மிகக்கொடுத்தல்வெண்டுமென்னதது”
என்பர் 83. (தொல், பொருள். 114.)

இவ்வயிற் செறித்தமை அறிவினை. 6 வருமுலை வருத்
தா என்றது வருமுலையை புடையாளை வருத்தி என்ற
வாறு. மார்பின் வருத்தா என்க. வருத்தி 7 வருத்
தம் நின் என முடிக்க. வருத்தாள் என்னும் பாடத்
திற்கு வருமுலை வருத்தப் பண்ணான் வருத்தம் பகட்டு
மார்பினையுடைய நின் என்று சேர்த்துரைக்க. வரு
முலை தெருமா லுள்ளமொடு வருத்தப் பண்ணான்
வருத்தம் பகட்டு மார்பின் நின் என்று பிரித்துப்
பொருளுரைப்பாரா முனர். 8. எங்கண் வருத்தமுறித்து
வரைத்துகொள்ள மீனைவாதகமக்கு நீங்குகின்றிய
யான் சொன்னுலுமறிநீர் என்னுங் வருத்தான் யாக்
வனமொழிகோ னன்றான். 9 கடவுட் செவ்வூர்-தெய்
வங்கனெவ்வாம் பல்பெறுதற்கிடமாகிய செவ்வூர்.

10. பெருங்கடல் முழுகிற்றுகி 4 அலரெழுவெனக் கூட்டுக.

10. பெருங்கடல்போல மாரவாரத்தை புடைத்தாகக்
கொச்சர்வாழு நியமமென்று மேலேற்றுவாரு முனர்.

10. யாணர் 12 நியமமென்க. 11. வேல் முத்தலாகிய இடம்பலி
த்தல். 14. வீலை 12 நியமம் கொடுப்பினும் கொள்ளர
தலால் அவர்களையும் ஆசையித்துக் கொண்டு னன்றான்.

முத்தோர் இனையோரை வருத்தாரந்தே, அது செய்யாது
புணர் இனையோர் மனைசிறைத்தார்ப்போலப் பெரிய அறிவுடைய
நீர் தெரியேமொடுவென்களை வருத்தாக்கின்றீர் என்றவாறு.

பி - ம. எதிர்ப்பட்டு இறச்செறிப்பறிவுநீஇயது.

[பழையவரை இவ்வளவே உள்ளது]

21. பாலை

விளங்குபக லுதனிய பங்கநீர் ஞாயிறு
வனங்கெழு மாமலை பயங்கெடத் தெறுதனி
னருவி யான்ற பெருவரை மருங்கிற்
ஞர்ச்சகை லுழைஇ நீர்ப்பயங் காணுது

5 பாசி தின்ற னபங்கண் யானை
யோயபசிப் பிடியொ டொருத்தி னெடுக்க
வேங்கண் ணுடைத்த வெயிலவிந் தனந்தலை

- யரும்பொருள் வேட்டையி னகன்றன ராயினும்
பெரும்பே ரன்னைர் தோழி யிருக்கே
- 10 திரை சேக்கும் பரணவர் பதக்கைக்
கடுக்கண் மழவர் களவுழ வெழுந்த
கெடுக்கர லாகினி யெடுக்காட் டும்பர்
கிசியினி முழவிற் குட்டுவன் காப்பப்
பெயென வறியப் பண்புந் திருக்கைத்
- 15 தட்டமுப் பெருமை தாமரை முகையின்
முடமுதிர் பலவிச் கொழுநிலல் வதியுங்
குடகாடு பெறினார் தனிதவர்
மடமா னோக்கின் மாணல் மறந்தே.

என்பது : பிரிவிடைமெலிந்த தலைமகனைத் தோழி வற்புறுத்
தியது.

— மாமுலனார்.

பி - ம். 2. வயங்கெழு. 3. பெருவளமருங்கிற்.

92. குறிஞ்சி

- கெடுமலை யடுக்கங் கண்டெட மின்னிப்
படுமனைழ பெருநீர்த் பாணுட் கங்குற்
குஞ்சர கடுங்குத் தாக்கிக் கொடுவரிச்
செங்க ணிரும்புல் குழுமுஞ் சாரல்
- 5 வாரல் வாழிய வைய கோரிறை
கெடுமென் பனைத்தேர னிவனும் வானுங்
காவல் கண்ணினர் திணைய நாளை
மத்திய மறியர மரம்பயி லிதும்பி
னெண்ணெய் காந்த னனிழந்த வாங்கட்
- 10 டண்பல் வருளித் தாழீ ரொருகிறை
புருமுர்சிவத் தெறிந்த வுரனழி பாம்பின்
றிருமணி விளக்கிற் பெறுருவை
யிருண்மென் கூந்த லேழுறு துயிலே.

என்பது : இரவுக்குறிச்சென்று தலைமகனாக்கள் ஊற்று நீங்குங்
தலைமகனைப் பகற்கூறினோர்த் வாய்பாட்டாற் தோழி வரைவு
கடையது.

— மதுரைப்பாலாசிசியர் கற்றாமனார்.

93. பாலை

- * கேள்கே தேன்றவுங் கிளைஞ ராரவுங்
 கேளஸ் கேளிர் கெழிஇயின ரொழுவு
 மாள்வினைக் கெதிரிய லுக்கமொடு புக்கிற்
 தாரக் கண்ணி யடுபொர்ச் சோழ
 5 தறங்கெழு நல்லவை புறந்தை யன்ன
 பெறலுந் தக்கல னெய்தி நாடுஞ்
 செயலுஞ் செய்வினை முற்றின மாயி
 னரண்பல கடந்த முரண்கொ டரனை
 வரடர வேம்பின் வழிநி கூட
 10 னுனக் காடி நாலு நறுநத
 னீளிருந் கூத்தன் மாஅ யோனொடு
 வரைமுயின் நன்ன வான்கேய் நெடுநகர்
 துரைமுகர் தன்ன மென்பூஞ் செக்கை
 சிவந்த பள்ளி கெடுஞ்சுடர் விளக்கத்து
 15 நலங்கேழாகம் தூண்வடுப் பொறிப்ப
 முயங்குகஞ் சென்மோ நெஞ்சே வரிதத
 லயந்திகழ் பிழிதரும் வரப்புகு கடாத்து
 மீளி மொயம்பொடு நிலனெறியாக் குறுகி
 யாட்கோட் பிழைவா வஞ்சுவரு தடக்கை

* “காணிகர் பொருள்வயிற் பிரிந்தவாறு உணர்க” என்றும், “கேள்கே தேன்றவுங்” என்னும் அகப்பாட்டுப் புறத்தினைத் தலைவர் பலராய் அகத்தினைக்கண் அளவிவந்தது” என்றும், “கேள்கேதேன்றவுங்கிளைஞராரவுங்” என்று மனமெழிந்து கூறிய வாறு காண்க என்றும் கூறுவர் சச். இனிப் பேரா. “இன்ன காரணத்திற் பிரிந்துபெர்த்த விளைமுடித்தனமாயிலும், அவரை ‘முயங்குகம் சென்மோ’ என்றமையின் தன் ஆன்வினைக்குத் தக்க பெண்மையான் அவன் ஆற்றி விரும்பா நென்பதும், கருதிய கருத்தினாற் காமகிருறியுப் பிறத்தனமயின் அஃத ஆண்மையாயிற்று” என்றும், “‘கலங்கே . . . . . கெஞ்சே’ என்பத மலிதல்” என்றும் கூறுவர். இப் பாட்டினை இத் துறைக்கே கொள்வர் இளம்பூரணவழிகளும். (தொல். பொருள். 28, 55, 127, 273, 500; 44.)

20 கெம்பகட் டிவாண தெநிந்தேர்க் கேசதை
திருமா விவணகர்க் கருவூர் முன்றுறைத்
தெண்ணீ ருயர்க்கைக் குவைஇய
தன்னுண் பொருளை மணலினும் பலவே

என்பது : வினைமுற்றியிலுமுந் தலைமகன் இடைச்சாத்துத்
தன்னொஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

— கணக்காயனார்மகனார் எக்கீரனார்.

பி - டி. 22. தெண்ணீரேர்க்கை.

94. முல்லை

* தேம்படு சிமயப் பாங்கர்ப் பம்பிய
குவையிலை முசுண்டை வெண்பூக் குழைய
வாணெனப் பூத்த பாணுட் கங்குண்
மறித்துருடத் தொகுத்த பறிப்புற விடைபன்

5 றண்கமழ் முல்லை தோன்றியோடு விரைஇ
வண்டுபடத் தொடுத்த நீர்வார் கண்ணிய
வினாபடு கொள்ளி யுங்கை காயக்
குறுகரி யுளம்புவு் கூரிரு ணெடுவிரி
சிறுகட் பன்றிப் பெருக்கை கடிய

10 முறைதப்புணன் காவலர் வினைத்திருந் தூதுங்
கருங்கோட் டோகைவொ டொருங்குவர் திசைக்கும்
வன்புலக் காட்டுநாட் டதுவே யன்புலை
தார்வஞ் சிறத்த சாய
விரும்பல் கூத்தற் றிருந்திழை யூரே.

என்பது : வினைமுற்றியிலுந் தலைமகன் தேர்ப்பாகத்துச் சொல்
லியது. தலைமகன் பாங்குற்றுச் சொற்றனையாம்.

— என்பனார்ச் சிவமேதாவியார்.

பி - டி. 3. வான்பூததன்ன. 9. கடிய. கடிய.

* இது “இருத்தல் கியித்தமாம், இக்காலம் வருத்தினை
பும் ஆற்றினுணைத் தான் வருத்தலின்” என்பர் ௧௪. (தொல்.
பொருள். 14.)

95. பாலை

- * பைப்பயப் பசர்த்து நுதலுஞ் சாஅ
யைநா கின்றென் றாரிப்புரை மேனியும்
பலரு மறிபத் திசுத்தரு மவலமு
முயிர்கொடு கழிமி னல்லதை 'கிணையி
5 னெவனோ வரழி தோழி பொரிநாற்
பொருட்டகர யிருப்பைக் குங்குலைக் கழன்ற
வாழி யொப்பின் தாம்புடைத் தீரன்வி
யாறுசெல் லம்பலர் நீரிடை யழங்க
ளின் னென்கி னிருந்திஊ கவருஞ்
10 சுரம்பல கடந்தோர்க் கிரங்குப் பென்றார்
கௌவை மேவல ராகி யிவ்வூர்
நிறையப் பெண்டி ரின்னு கூயவ
புரைய வல்லவென் மகட்கெனப் பரைஇ
நம்முணர்க் தாறிய கொன்னை
15 யன்னை முன்னர்யா மென்னிதற் படலே.

என்பது: போக்குடன்பட்ட தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்
லியது.

— ஓரோடோகத்துக் கந்தரத்தனார்.

இ-ங். 7. தாம்புடைத். 10. கழிந்தோர். 14. தாற்றிய.

96. மருதம்

- நறவுண் மண்டை துடக்கலி னிறவுக்கல்த்துப்
பூட்டறு கில்லிற் கூட்டுமுதற் நெறிக்கும்
பழனப் பெய்கை வடைகலழிப் திசம்பி
ணர்வா ளன்ன வம்மு னெடுங்கொடி
5 யருளி யரம்ப லதலடை துடக்கி
யசைவரல் லாடை தூக்கலி னுதுலை
யிசைவரங்கு தோலின் விக்குபு னெகிழும்
கழனியப் பட்டப்பைக் காஞ்சி, 44

உ. இப் பாட்டினை இத் துறைக்கே உதாரணமாகக் கொண்
புரர்ந்த. (தொங். பொருள். 42.)

- * வெண்டொடி வாயத் துள்ளுநீ நயந்து
10 கொண்டனை பென்பவோர் குறுமக ளாவே
செம்பொற் சிலம்பிற் செறித்த குறங்கி
னங்கனுழ் மாமை யஃதை தந்தை
யண்ணல் யானை யடுபோர்ச் சோழர்
வெண்ணல் வைப்பிற் பருவூர்ப் பறந்தலை
15 கிருபெரு வேந்தரு மொருகளைத் தெழிய¹
வெள்ளிறுவா ணல்லமர்க் கடந்த ஞானனைக்
களிறுகவர் கம்பலை போல
வ்லரர் கின்றது பலர்வாய்ப் பட்டே.

என்பது : தோழிவாயின் மறுத்தது.

— மருதம்பாடிய இளங்கங்கோ.

பே-ம். 1. அடக்கலின். 4. அரவாயின். 8. காளுநர். 12. அருதை. 15. வேந்தரும் பொருதுகளைத்.

97. பாலை

† கள்ளியங் காட்ட புள்ளியம் பொறிக்கலை
வறுஹ லங்கோ குதிர வலங்கடந்து

* “ஒண்டொடி.....குறுமகன்” எனக் காமிஞ் காலா
இளமையோரோர் கூறிற்று” என்று கூறுவர் 48. ‘புறஞ்சொன்
மாணக் கினலி’க்கு உதாரணமாகக் கொள்வர், ‘களிறு கவர்
கம்பலை போல வலராகின்றது பலர் வாய்ப்பட்டே’ என்பதனைப்
பேரா. (தொல். பொருள். 151, 272)

“அஃதை தந்தை அண்ணல் யானை அடுபோர்ச் சோழர்”
என்புழி, சோழசெல்லாம் அஃதைக்குத் தந்தையாம் முறைய
ராய் நின்றலின் தந்தை யென்னும் ஒருமை சோழ சென்னும்
பன்மையொடு தனித்தனி சென்று கூடுதலின் வழுவின்றேனும்
சுற்றுப் பன்மை பற்றி வழுவுமைத்தார்” என்பர் 48. (தொல்.
சொல். 461.) சேனாவரையரும் ‘ஒருவரை சொல் பன்மைச்
சொல்லொடு தொடர்த்துங் கொள்க’ என்பர்.

† இப் பாட்டினை இத்துறைக்கே தோள்வர் 48. (தொல்.
பொருள். 9.)

- புணவுப்புலி துறந்த கலவுக்கழி கடுமுடை
 விரவுக்குறும் பலற துறி நிறைபருந்
 5 திருக்கண் முடுக்கர்த் தீற்றி கெண்டில்
 கொலைவி லாடவர் பேரஸப் பலவுடன்
 பெருந்தலை யெருவையொடு பருந்துவந் திறுக்கு
 மருஞ்சுர மிறந்த கொடியோர்க் கல்கனு
 மிருக்கலை யிறும்பி னுய்த்துகொண் டுறுத்த
 10 துணக்குட சிறுகோல் வணங்கினை மகளிரோ
 டகவுரர்ப் புரந்த வண்டிற் கழனொடி
 ஈறவுகி ழிருக்கை நன்னன் வேண்மான்
 வயலை வேனி ளியலு ரன்னநின்
 ளுள்முலை வாகம் புலம்பப் பலபுலந்
 15 தரமே வென்றி தோழி யாழவென்
 கண்பனி ிறுத்த வெளிதோ ருசவுமலர்ந்
 தற்கிர நீங்கிய வரும்பனிழ் வேனி
 லறலவிர் வார்மண லகலியாற் றடைகரைத்
 துறையணி மருநமொ யுகல்கொள வேரங்கிக்
 20 கறுமுதனி சணிந்த விருஞ்சினை மாஅத்
 திணர்ததை புதுப்பிற் றரைத்த பெரங்கர்ப்
 புடைபுடை யம்மஞ் சூர்
 துகர்குழி லகவுங் குரல்கேட் பேரர்க்கே.

என்பது : லுழமுக்குத் தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

— மாழவனார்.

13-க். 11. பண்பிற். 14. னகமலியாகம். 20. மாத்தி னினர்
 ததை. ஒளையயார். குடவுழுத்தாரர்.

108. குறிஞ்சி

* பனிவரை விவந்த பயங்கெழு கவரஅற்
 துணியில் கொள்ளையொ டவர்கமக் குவந்த
 வினிய வுள்ள மின்ன வாக

இப் பாட்டினுள் “வெறியறி தெப்பின் வெவ்வாய் வேலன்,
 வெறியாட் டயர்ந்த கார்தளும்” என்ற துறைக்கு உதாரண

- முனிதக சிறுத்த நல்க லெவ்வஞ்
 5 குருறை வெற்பன் மார்புறத் தணித
 லறிந்தன எல்ல என்னை வார்த்தோற்
 செறிந்திலங் கெல்லோ கெழிந்தமை னோங்கிக்
 கையறு நெஞ்சினள் வினவலின் முதுவாய்ப்
 பொய்வல் பெண்டிர் பிரப்புளர் பிரிஇ
 10 முருக னாரை நென்றலி னதுசெத்
 தோவத் தன்ன வினாபுனை நல்லிற்
 பாவை யன்ன பலராய் மாண்கலின்
 பண்டையிற் சிறக்கவென் மகட்கெனப் பகரஇக்
 கூடுகொ ளின்னியங் கறங்கக் களனிகழத்
 15 தாடலி யயர்ந்த வகன்பெரும் பந்தர்
 வெண்போழ் கடம்பொடு சூடி யின்சி
 கரதமை பாணி யிரீஇக்கை பெயராச்
 செல்வன் பெரும்பெய ரேத்தி வேலன்
 வெறியயர் வியன்களம் பொற்ப வல்லோன்
 20 பொறியமை பாவையிற் றாங்கல் வேண்டி
 னென்னிங் கொல்லோ தோழி மயங்கிய
 மையற் பெண்டிர்க்கு கொவ்வ னாக
 வாடிப பின்னும் வாடிப மேனி
 பண்டையிற் சிறவா தாயி னிம்மறை

மாகக் காட்டி, “இன்னுவாக.....நிறுத்த எவ்வம்” என்பது
 அவன் வயிற் பரதிறைமை; ‘உயிர் வாழ்தல் அரிது’ என்பது
 தன்வயினுரிமை; அமை வெறியஞ்சிய வழி கிழந்தன” என்
 றும், “பனிவரைசிவந்த” என்றும் அகப்பாட்டினுள் ‘பிரப்புளர்
 பிரிஇ’ எனக் கட்டுவிச்செயைக் கேட்டவாறும், ‘என் மகட்டு’
 எனச் செவிலிகூற்று கிழந்தவாறும் காண்க. இதனுள் ‘கெடு
 வேன் நல்குவனெனினே’ எனத் தலை அஞ்சவேண்டியது,
 இருவரும் (கட்டுவிச்செயும் வேலனும்) ஒட்டிக் கூறாமல் தெய்
 வந்தான் அருளுமென்று னோடலின்” என்றங் கூறுவர் சி.
 இனிப் பேரா, “பாவையன்ன பலராய் மாண்கலின்” என்புழி
 மகட்கண் காதல் காரணமாக உவமை பிறந்தது” என்பர்.
 தொல். பொருள். 60, 111, 115, 279.)

25 யலரா காமையோ வரிதே யஃதான்
 றறிவ ருறுவிய வல்லக்கண் டருளி
 வெறிகமழ் கொடுநே ணக்குவ னெனினே
 செறிதொடி யுற்ற செல்லனும் பிறிதெனக்
 கான்கெழு நாடன் கோட்டின்

30 யானுயிர் வாழ்த லதனினை மரிதே

என்பது : தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி தலைமகளுக்குச் சொல்லுவானாய்ச் சொல்லியது. தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியதாஉமாம்.

— வேறிபாடிய காமக்கண்ணியார்.

பி - ம். 4. முனீவுதகவந்த. 7. கொழித்தனெக்கி. 27. கங்குல னெயெனிற.

99. பாலை

கான்லரி வயமான் கோளுறி ரன்ன
 செம்முனை யவிழ்ந்த முண்முதிர் முருக்கின்
 சிதரற் செம்ம ருஅய் மதொழின்
 மாணிலை மகளிர் பூணுடை முலையின்

5 முகைபிணி யவிழ்ந்த கோற்கமொ டசைஇரனை
 யதிரல் பரந்த வந்தன் பாதிரி
 யுதிர்வி யஞ்சின தாஅ யெதிர்வி
 மராஅ மளரொடு விராஅய்ப் பராஅ
 மணக்குடை கதரின் மணந்த புனி

10 ன்னீழிற் காண நயவரு மம்ம
 கண்டிசின் லாழியோ குறுமக னுஞ்சை
 யடுகளம் பாய்ந்த தொடிசைத மருப்பிற்
 பிடிமிடை களிற்றிற் றேன் னுங்
 குறுகெடுந் துணைய குன்றமு முடைத்தே.

என்பது : உடன் போகிய தலைமகனைத் தலைமகன் மருட்டிச் சொல்லியது. *

— பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

பி - ம். 7. முதிர்வி. 12. தொடி செறி 13. பிடிமிடை.

* இத்தொழைக்கே இப்பாட்டினைச் கொண்டார் நச்சினுர்க் கெரியரும். (தொல். பொருள் 41.)

100. நெய்தல்

- அரைபுற் றைமந்த வார நீசிப்
புரையப் பூண்ட கோதை மரீர்பினை
கல்லகம் வடுக்கொண முயங்கி நீவந்
• தெல்லினிற் பெயர்த னெனக்குமா ரினிதே
5 பெருந்திரை முழக்கமொ டியக்கவிந் திருத்த
கோண்ட கிரவி னிருங்கடன் மடுத்த
கொழுமின் கொன்பன ரிருநீங் கொண்கட
கோடாப் பூட்கை வேந்தன் பாசறை
பாடியல் பாண யணிமுகத் தகைத்த
10 வேடை யொண்கட ரொப்பத் தோண்டும்
பாடுகர்த் தொடுத்த கைவண் கோமான்
பரியுடை நற்றேர்ப் பெரியன் விரியினர்ப்
புண்ணியந் காணற் புறந்தை முன்றுறை
ஊம்ப னார யினனெனினித் தன்ன
• 15 வம்பல் வாய்த்த தெய்ய தண்புலர்
வைகுறு கிடியற் பேரகிய வெருமை
செய்தலம் புதுமலர் மாந்தும்
கைதையம் படப்பையெம் முழங்க ஊரே.

தொழி 1 தோழி வரைவுடையது.

உலோச்சுனம்.

பி - ம. 1. அரையற்றமை. 18. செய்தற் புதுமலர்.

101. பாலை.

- ஆம்ம வாழி தோழி யிம்மை
நன்றுசெய் மருங்கிற் றீதில் லென்னுந்
தொன்றுபடு பழமொழியின் றுபொய்த் தன்றுகொ
றகர்மருப் பேப்ப்பச் சுற்றுபு புசிந்த
• 5 சுவன்மாய், பித்தைச் செங்கண் மழலர்
வாய்ப்புணக கழலும் மண்ணெடு கடுத்திறற்
தீப்படு சிறுகோல் கில்லெனப் பற்றி

- தூதர்தெரி மத்தம் கொளிஇ நிகரப்பறத்
தடிபுதை தொடுதோல் பறைய வேகிக்
10 கடிபுலங் கவிர்த்த கன்றுடைக் கொள்ளைய
நினந்தலை பெயர்க்கு நனந்தலைப் பெருங்காட்
டகலிரு விகம்பிற் கூடம் போலப்
பகலிடை நின்ற பல்கதிர் ஞாயிற்
றுருப்பகிர் பூரிய கழன்றுவரு கோடைப்
15 புன்கர்ன் முருங்கை சூழ்கழி பன்மலர்
தண்கா ராலிற் றுவன வுதிரும்
பனிபடு பன்மலை யிறத்தோர்க்கு
முனிதரு பண்பிபாஞ் செய்தன்றோ விலமே.

என்பது பிரிவிடை வேறுபட்ட சிழத்தி தோழிக்குச் சொல்லி
யது. தோழி சிழத்திக்குச் சொல்லியது உமாம். இப் பாட்டி
ஊங் வாய்ப்பதை கடிபு மருந்து என்றது இரும்பு நீர்க்கும்
மருந்து.

— மாழவனாக்.

பி-ம். 4. சுற்றுபு சுரித்த. 12. கூட்டம். 15. வீகழிபனிமலர்.
16. தாதின்றதிரும். (தலைமகள்)

102. குறிஞ்சி

- உகைமான் றப்பி னேக்குதினைப் பெரும்புனத்திற்
கழுதிற் கானவன் பிழிமகிழ்ந்து வதிந்தென
வுரைத்த சத்தி னூர லிருங்குதுப்
பைதுவர னைசுவனி பாற்றக் கைபெயரா
5 லொலியல் வார்மயி றுளரினன் கொடிச்சி
பெருவரை மருங்கிற் குறிஞ்சி பாடக்
குரலுங் கொள்ளாது நிலையினம் பெயராத
படாடிப் பைங்கண் பாடுபெற் றெய்ப்பென
மறம்புகன் மழகரி றுறங்கு காட
10 ஞா மார்பி னரிஞ்சி னார்ப்பத்
தாரன் கண்ணிய னெஃருடை வலத்தன்
காவல சிறித லோம்பிப் பைபென
வீழாக் கடவ மனைபினன் புருதந்

- தயங்குபட மகல முயங்கித் தோன்மணர்
15 தின்சொ ள்ளேஇப் பெயர்ந்தனன் குறுழி
யின்றெவன் கொல்லோ கண்டிரு மற்றவ
னல்கா ழுமபி னம்ப லாகி
வொருங்குவர் துலக்கும் பண்பி
லிருஞ்சு யோநி வொண்ணுதற் பசப்பே.

என்பது : இரவுக்குறிக்கட் சிறைப்புறமாகத் தோழிக்குச் சொல்
துவானாய்த் தலைமகன் சொல்லியது.

— மதுரை யிளம்பாலாசிரியன் சேகத்தங்குத்தன்.

பி - ம். மதுரைப் பாலாசிரியன் சேனன் கூத்தன்.

103. பாலை

- சிழுகறு நனத்தலை யெழிலேறு குறித்த
கதிர்ந்த சென்னி துணங்கு செந்நாயின்
கிதிர்ந்த போது மந்துண் பல்பொறிக்க
காமர் சேவ லேமஞ் சேப்ப
5 முனியரில் புலம்பப் போகி முஞ்சுது
முரம்படைந் திருந்த மூரி மன்றத்
ததர்பார்த் தங்கு மாக்கெழு சிறுகுடி
புறையுள் போகிய வேரங்குநிலை கியன்மனை
வினாழி லொருகிறை புலம்பயர் ஷயிர்க்கும்
10 வெம்முனை யருஞ்சுர நீர்தித் தம்வயி
லீண்டுவினை மருங்கின் பீண்டோர் மன்னென
நள்ளென் லாமத் துயவுத்துணை யாக
தம்மொடு பசலை நோன்று தம்மொடு
தானே சென்ற லலனு
15 நல்கார் கொல்லோநா ஸந்திதி னோடு.

என்பது : தலைமகன் பிரிவின்மீது தலைமகன் தோழிக்குச்
சொற்றது.

— காவிரிப்பூம்பட்டினத்துச் சேங்கண்ணனாமி.

பி - ம். 12. உயவுத் துணையாகிய. 13. தோன்றுதம்மொடு.

104. முல்லை

- * வேந்துகினை முடித்த காலைத் தேம்பாய்ந்
தினவண் டார்க்குந் தண்ணறும் புறநின்
வென்வே கிளைய ரின்புற வலவன்
வன்புவலித் தூரி னல்லது முன்னுறின்
- 5 முந்நீர் மண்டில மாதி யாற்றா
நன்னுல்கு பூண்ட கடும்பரி கெடுந்தேர்
வாங்குகினை பொலிய வேறிப் புதல
பூங்கொடி பவரைப் பொய்யத னான்
வுள்ளில் வயிற்ற வெள்ளை வெண்மறி
- 10 மாழ்கி யன்ன தாழ்பெருஞ் செவிய
புன்றலைச் சிறுதேர முகரி மன்றழைக்
கணவயிலை பாரி னங்குழை கறிக்குஞ்
சேரார் பஸிநக் கொழிய மாலை
யினிதுசெய் தனைபா லெந்தை வாழிய
- 15 பரிவார் கண்ணன் பலபுலர் துறையு
மாய்தொடி யரிவை கூந்தல்
போதாரு ளணிய வேய்தர் தோயே.

சுன்பது : வினைமுற்றியிருந் தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.

— மதுரை மருதனிளகாகனார்.

பி-கி. 1. வேந்துகினை முடித்தனன். 3. அன்புற. 6. நன்னுன்கு
12. கொறிக்கும்.

105. பாலை

அகலறை அலர்ந்த வரும்புமுதிர் வேங்கை
பொள்ளினைத் தொடலை தைது மெல்லென

* இப் “பாட்டினுள் சுட்டி ஒருவர் பெயர்கூறு வஞ்சி பொது
வியலாய் வந்தவாறு காண்க” என்றும், “இதனுள் வினைமுடித்த
காலைத் தேரினாய் செலவிற் கேத்ப ஈராறு கொழைன்றின்
உலகிறத்தன செலவிற்குப் பற்றாத குதிரைத்தேரேறி இடைக்
காத்திற் றங்காது மாலைக் காலத்து வந்து முச்சூட்டினை, இனிது
செய்தனை” என்றத வாழிய எனத் தோழி கூறியவாறு காண்க”
என்றும் கூறுவர் கச்ச. (தொல். பொருள். 60, 194.)

- சுவரை நாடன் நற்பா சாட்ட
பாங்குவல் ஹன்கொ ருனை தேம்பெய்து
5 மணிசெய் மண்டைத் தீம்பா வேந்தி
யேனத் தாயர் மடுப்பவு முண்ணு
ணிமுறையத் தன்ன நீணகர் வரைப்பி
* னெம்முடைச் செல்வமு முள்ளான் பொய்ம்முண்டு
பந்துபுடைப் பன்ன பாணிப் பல்லடிச்
10 சிப்பரிக் குதிரைப் பல்வே வெழினி
கெடலருந் துப்பின் விடுதொழின் முடிமார்
கணையரி நடந்த கல்காய் தானத்த
வினைவ வம்பின் விழுத்தொடை மற்றவர்
தேம்பிழி யறுங்கண் மகிழின் முனைகடந்து
15 விங்குமென் சரைய வேற்றினந் தருஉ
முகைதலை திறந்த வேணிற்
புகைதலை மணந்த பல்லதர்ச் செலவே.

என்பது : மகட்போகிய தாய் சொல்லியது.

— தாயங்கண்ணனார்.

பி - ந. 1. அகவரை. 10. வல்வேலெ. 15. விவங்குமென்.

108. மருதம்

- * எரியகைந் தன்ன தாமரைப் பழனத்துப்
பொரியகைந் தன்ன பொங்குபல் கிறுமின்
வெறிகொள் பாசடை புனீஇயர் பைப்பயப்
பறைதபு முதுசிர லசைபுலந் திருக்குந்
5 துறைதே மூரன் பெண்டுதன் கொழுநனை
சம்மொடு புலக்கு மென்ப நாமது
செய்பா மாயினுமூய்வா மையிற்
† செறிதொடி தெளிர்ப்பு வீசிச் சிறிதவ

* இவ்வடியினை வினையுமத்திற்கு உதாசனமாகக் காட்டி,

† “செறிதொடி ..... தேயுழி” என்றக்காற் தலைவிக்குப்
பாங்காவினார் மேட்பச் சொல்லிக் கூறல் வேண்டு மென்பது
வாயிலாகும் தலைமகன் ஊடல்சாப்பவல்லது சொல்லா

- ஊலமக்கு வருகஞ் சென்மோ தோழி
 10 வெள்ளிறுவாட் டானைக் கொற்றச் செழியன்
 வெளிநில் அற்பிள் மண்டம மடுதொழல்
 களிமுபெறு வஸ்கிப் பாண னெறிநீர்
 தண் ஊமைத் தண்ணி னகிலுயர்தன் வறிதே.

என்பது : தலைமகள் தன்னைப் புறங்கூறினார்க்கு கேட்ட
 பாத்தை யவட்டுப் பாக்காயினார் கேட்பச் சொல்லியது.

— துலங்குடி வங்கனார்.

பீ - ம். 7. உய்யாமா. 8. மிறிதவண். (கறினானென.)

107. பாலை

- சீசெல வயரக் கேட்டொறும் பலநீனைத்
 தன்பி னெஞ்சத் தசாஅப்பொறை மெயிர்த்
 வெண்ணகத் திடும்பை களைமார் நின்னெடு
 கருங்கல் வியலறைக் கிடப்பி வறிறுதின
 5 நிரும்புளி துறத்த வேற்றுமா ஊணங்க
 னெறிசெல் வம்பல நுலத்தன ஶாங்க
 னெலிககழ செல்ல னரிசியொ டோராவ்
 கானிலைப் பள்ளி யனைபெய் தட்ட
 வானின முருக்கிய வால் அடுவண்ணோறு
 10 புகரணாத் தேக்கி னகலிலை மாந்துங்
 கல்லா நீண்மொழிக் கதராய் வடுகர்
 வல்லா னருமுனை நீந்தி யுல்லாந்து
 மன்னா நஞ்சு மொருகாற் பட்டந்
 தின்னு வேற்றத் திழுக்கி முடங்குந்
 15 தொருதனித் தொழிந்த வுறனுடை நோன்பக
 பஞ்சுறு மிருப்பை யறைவாய் வரண்புழல்
 புல்லுனைச் சிறுஅர் வில்லி னீக்கி
 மறைகடிந் தூட்டும் லுறைவகச் சீதூர்

கலாந் தலைமகள் கேட்பாணாகக் சொல்ல வேண்டு மென்பது
 என்பர் பேரா. (தொல். பொருள். 287, 712.)

- மாலை மின்றுணை பாகிக் கரலைப்
20 பசுநனை நறுவிப் பருஉப்பா லுறைப்ப
மணமனை சமழுங் காணர்
துணையீ ரோதியென் றெழியும் வருமே.

என்பது: தோழி தலைமகன் குறிப்பறிந்துவந்து தலைமகற்குச் சொல்லியது.

— காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார்.

பி-ம், அன்புடை செஞ்சு, 13, பண்ணுறது.

108. குறிஞ்சி

புணர்ந்தோர் புன்க ணருளது முணர்ந்தோர்க்
கொத்தன னு மன்னு லெவன்கொன் றுத்தம்
வரைமுதற் சிதறிய லைபேரல் யானைப்
புகர்முகம் பொருத புதுரீ ராவி

- 5 பனின்குசொரி வதுபேரற் பாகை வரிப்பக்
கார்கதம் பட்ட கண்ணகன் விசம்பின்
விடுபொறி னெகிழியிற் கொடிபட மின்னிப்
படுமகைழ பொழிந்த பரனாட் கங்கு
லாருயிர்த் துப்பிற் கோண்மா வழங்கு

- 10 மிருளிடைத் தமிழன் வருதல் யாவது
மருளான் வாழி தோழி யல்கல்
கிரவுப்பொறி மஞ்ஞை வெரிஇ யர்வி
ணனங்குடை யருந்தலை பைவிசிப் பவைபேரற்
* கசயா மென்ருண் தோய நீடிப்

- 15 பஹுமெப் பெடுத்த வலங்குருகில் காந்த

* “காயா.....வோனே” என்புழி ஆடுதற்கெழுநிலப் பந்
தீயும் வடிவு பற்றியும் வண்ணம் பற்றியும் உலமை வந்தது
என்பர் பேரா. (தொல். பொருள். 277.) “சென்னுர்ச்செனியரும்
கரும்பெருர் திருத்தணுர் தொங்கல்” என்னுமிடத்து “நதர்
தா துத்தம்பி லையாடு வட்டிற்றென்றும்” என்றார் பிறரும்”
என்பர். (செ. 661.)

என்னிமலர் நறுந்தர தூதர் தம்பி
கையாடு வட்டிற் றேன்று
மையாடு சென்னில மல்கிழ வோனே.

என்பது: தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகட்டுச் சொல்
துவரனாய்த் தோழி கொல்லியது.

— தங்காற் போற்கொல்லனார்.

பி-ம். 3. வறையிசைச்சித. 5. சொரிபகைபேசற். 12. விரவுப்
பொழை. தங்கால் பூட்டுகோவனார்.

109. பாலை

- 4 பல்விதழ் மென்மல ருன்க ணல்பாழ்
நரம்பிசைத் தன்ன கின்றிங் கிளவி
நலநல் கொருத்தி மிருந்த ஆரே
கோடுரு களிற்றின் குருழி வீண்டிச்
5 காகொல் யாத்த நீமொச் சேசலை
கிழைவெளி லாடுங் கழைவளர் நனந்தலை
வென்னுனை யம்பின் கிசைவிட வீழ்த்தோ
மொன்னுவரம் பறியா யுவனிடு பதுக்கைச்
சுரங்கெழு கவலைக் கோட்பாற் பட்டென
10 வழங்குநர் மடிந்த வத்த மிறத்தோர்
கைப்பொரு ளில்கை யாவினு மெய்க்கொண்
டின்னுயிர் செகாவிட் டகன்ற பங்குர்ப்
பெருங்கனிற்று மருப்பொடு வரிபத ளிறுக்கு
மறனில் வேந்த னானம்
15 ஏறனுறு குன்றம் பலவிலக் கினவே.

என்பது: இடைச் சுரத்துத் தலைமகன் தன் கெஞ்சிற்குச்
சொல்லியது.

— கடுந்தொடைக் காவினார்

பி-ம். 6. கழைவிளி. 7. வென்னுனை. 11. மெய்க்கட்.

* இப்பாட்டினுள் "ஆறனில்வேந்த...கினவே" என்ற
சாட்டுத் தலைவனை சுரட்டுத்தலைவன் பெயராத் கூறினார்" என்
பர் கச். (தொக். பொருள். 60.)

110. செய்தல்

அன்னை யறியினு மறிவு வளர்வாய்:

மும்மென் னேரி கேட்டுனுங் கேட்க

பிறிதொன் றின்னை யறிவக் கூறிக்

* கொடுஞ்சுழிப் புகாஅர்த் தெய்வ ரோக்கிக்

5 கடுஞ்சு டருருவ னினக்கே காணற்

மென் னெடனே யாயமொடு மடனுட னாடிபுஞ்

சிறற் றிழைத்துஞ் சிறுகே ம குணவழியும் *

வருந்திய வருத்தந் தீர யாஞ்சிற்

திருந்தன மாக வெய்த வந்து

10 தடமென் பனைத்தேரண் மடநல் னீரே

மெல்லு மெல்லின் றனைவுமிக வுடையென்

மெல்லினைப் புரப்பின் னிருந்துன் டியானுமிக்

கல்லென் சிறுசுடித் தக்கின்மற் றெவனோ

வெண்மொழிர் தனனே யொருவ னவற்கன்

15 புனறஞ்சிய முகத்தெம் புறஞ்சேர்பு பொருந்தி

நிலைநாமக் குரிய வல்ல விழிந்த

கொழவின் வல்கி யென்றன மிழுமென

கெடுங்கொடி நூட்டு நாவாய் தோன்றுவ

* “செய்தல் சிலத்து உரையார்க்கு விலைவாசு தப்பின் அம்மக லிர் கிரியுடன் குழிஞ்சு சுறவுக்கோடு எட்டு பறவுக்கடன் கொடு த்தலின் ஆண்டு வருணன் வெளிப்படும்” என்று கூறி, அதற்கு இவ்வடியினை உதாரணமாக்கியும், “மெய்தொட்டும் பயிறல்...” என்ற சூத்திரத்துப் “பிறவும்” என்றதனாற் கொள்க” என்று “மெல்லினை.....றெவனோ” என்ற வடிவனை உதாரணமாக்கியும், அச் சூத்திரத்தே “தலைவன் இரவுக்குறி வேண்டியதனைத் தோழி கூறியவாறு காண்க” என்றும், இது ‘எளித்தல்’ என்றும், “‘பிறி தொன்... றின்னக்கே” இது தலைப்பாடு’ என்றுவுடறுவர், எச் சிறுக்கனியர். (தொல். பொருள். 5, 102, 207.) இனிச் சேனா வரையர் “‘கொடுஞ்சுழிப் புகாஅர்த் தெய்வ ரோக்கிக் கடுஞ்சு டருருவ னினக்கே’ என் முன்னதெற்று உணர்த்தியவாறு கண்டு கொள்க; முன்னதெற்று - புறத்தின்றித் தெய்வ முதலாயினவற் றின் முன்னின்ற தெளித்தல்” என்பர். (தொல். தொல். 383.)

- காணு மோவெனக் காவிற் சிதைவா
 20 * தில்லாது பெயர்ந்த பல்லோருள்ளும்
 மென்றே குறித்த நோக்கமொடு என்னுந்
 லொழிகோ பானென வழிதகக் கூறி
 யரம்பெயர் கென்ன நோக்கித் தான்ற
 னெடுத்தோர்க் கொழுஞ்சி பற்றி
 25 நின்றோன் போன மென்றுமென் மகட்கே.

என்பது : தோழி செவிவித்தாய்க்கு அறத்தொடு கின்றது.

— போக்கைப் பசுவியார்.

பே-ம். 5. சிவச்செனக். 8. வருந்திய வருஞ்சார். 25. கின்ற
 மென்கட்கே 19. காவிற்கிதை.

111. பாலை

- உள்ளாய் குயத்தல் செல்லார் கூறுத்தோ
 ரென்ன னெஞ்சக் தேனச்சொ னுனி
 வருவர் வாழி தோழி யரார்
 யானைக் கொண்ட துஞ்சொடி போல
 5 வலந்தலை னொமயத்து வலந்த சிலம்பி
 போடைக் குன்றத்துக் கொடைபொடு துயல்வா
 மழையென மருண்ட மம்பர் பலபுட
 னெய்கனி மெடுத்த நோயுடை செடுங்கை
 தொருசொற் கோடியர் தூம்பி னுயிர்க்கு
 10 மத்தக் கேழ லட்ட நற்கோட்
 செந்நா பேற்றை கம்மென விர்ப்பக.

* “தில்லாது பெயர்ந்த பல்லோருள்ளும்” என்புழி முன்
 னர் எல்லாரும் உணர்ப்பாடாகக் கூறிய தோழி என்னும் பல்பு
 முள்ளும் என்னுந் தன்னை கீக்கிக்கூறிய தென்னை எனின் :
 தலைமகன் தன்னை கோக்கி அழிவுக்கடறி ஆற்றாவிட கின்ற
 நிலைமையைக் கண்டு அருள்பிறவாது ஆயறும் தலைவியும் பொய
 வாகும், அதற்குத்தான் அழிவு துஞ்சுநீற்றின், அவரொடு போத
 லாற்றாது பின்னர்ப்போயவாறுந்தோன்றக் கூறுகின்றனாதலிற்
 பங்கொருங்குமெனக் கூறினான்” 48, (தொல். சொல். 483.)

குருதி யாரு மெருவைச் செஞ்செவி
மண்டம ஈழுவத் தெல்கைக் கொண்ட
புண்டேர் விளக்கிற் றென்றம்

15] விண்டோடப் பிறங்கண் மலையிறற் தோரே.

என்பது: தலைமகன் பிரிவின்கண் தோழி தலைமகனை யாற்ற
வித்தது. — பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

பி - ம. 1. உன்னங்குறுத்தல். 2. தல்லனெஞ். 14. புண்டேர்ய்.

112. குறிஞ்சி.

* கூன லெண்கின் குறுநடைத் தொழுதி
செலை செய்த செங்கலைப் புற்றின்
மண்புள்ள கெடுங்கோ னுடைய வாக்கி
யிரைநடைஇப் பரிக்கு மவநாட் கங்கு
5 சீன்றணி வயடிப்பிணப் பசித்தென மறப்புவி
யொளிறேந்து மருப்தற் களிதட்டுக் குழமும்
பலியிருஞ் சோலை யெய்ய மென்னாய்
திக்குசெய் தனையே யிங்குவந் தோயே
நாளிடைப் படினென் றோழி வாழா

10 டோளினை முயக்க நீயும் வெய்யவ
கழியாக் காதல் ராயினுஞ் சான்றோர்
பழியொடு வருட மின்பம் வெல்கார்
வகையி னெவனோ வானோய் வெற்ப
கணக்கலை யிருக்குங் கதவிவர் சிலம்பின்

15 மணப்பருக காமம் புணர்த்தமை யறியார்.

* “குற்றதலைமை அறிவுறு கலக்கமும்” என்னுந் துறைக்கு
இதனை உதாரணமாகக் கொண்டும், “கழிவக், ..., வெல்கார்”
எனப் பிறர்மேல் வைத்துத் தலைவனை அறிவு கொடுத்தினைமை
வின் வழுவாயணமந்தது” என்றும், “பழியொடு வருட மின்பம்
வெல்கார்” எனவே, புகழொடு வருடம் இன்பம் வெல்குவனெ
னக் கொள்ள வைத்தலின் ஈண்டையும் தீமையும் பிறிதின்மேல்
வைத்துக் கூற்றளும்” என்றும் கூறுவர் எச். பேரா. புகழ்பற்றிய
பெருமதம் என்பர். (தொல். பொருள். 114, 210, 257.)

தொன்றியன் மரபின் மன்ற வயரப்
பெண்டுகர ளொழுக்கங் கண்கொள னோக்கி
நெரதுமல் விருந்தினம் பேரலவிவன்
புதுநர னெடுக்கமும் கரண்குவம் யாமே.

இன்பது : இரவுக்குறி வந்த நிலைமையை வெளிப்பட்டு நின்ற
தோழி சொல்லி வரைவுகடையது.

— நெய்தற்சாய்த்துய்த்த ஆலூர்கிழார்.

பி. ம. 1. கரண்குவின். கூரலென்கின், கூருகிரென்கின்.
10. முயக்கமதி. 11. கழியக் கரணம். 15. மணம்பெருட்.

113. பாலை

நன்றல் காலைபு மட்பிற கோடார்
சென்று வழிப்பரீடக் திரியில் குழ்ச்சிமிற்
புன்றலை மடப்பிடி யகவுநிப் பெருமகன்
மாளிச வண்மதி முந்நைப் பேரற்றிக்
5 காப்புக்கை மறுத்த பல்வேற் கோத
நிளங்கட கடவுழ செய்தலுஞ் செறுவின்
வனங்கெழு நன்னு டன்னவென் னெண்ணை
தழுங்கன் மூழா லலவெதிற் தகற்ற
நல்காது துறந்த காதுல ரென்றுங்
10 கல்பொருட மெய்யரப் பரட்டி னெனையு
யகன்ரு லஞ்கரைப் பெய்த வல்சிய
நிகழ்ந்தன வாயினு மிடம்பர்த்துப் பவகல
கோய்கின ருரையுங் கூழ்கெழு குறம்பிற்
குணவியில் விடைய வேற்று வொய்யுங்
15 கணையிருஞ் சுருணைக் கனிகாழ் கெடுவேல்
விழவயர் தன்ன கொழும்பிற் றிற்றி
பெழாஅப் பாண னன்னுட் மெயர்
பெறிசெல் வம்பலாக் கொன்ற தெவ்வ
பெறிபடை கழிஇய சேயரிச் சின்னி
20 உறுதுறை வயிர்மணற் படுகரைப் பேரகிச்
சேய ரென்றளிற் செழமை புற்றவென்

வகையறு செஞ்சத் தெவ்வ நீங்க
 சூழா முறைதது முரியம் பராணை
 னுலங்க லஞ்சினைக் குடம்பை புல்லெனப்
 25 புலம்பெயர் மருங்கிற் புன்னெழுத் தாங்கு
 மெய்யிவ னெழியப் பேசுகியவர்
 செய்கினை மருங்கிற் செலிஞ்சென் னுயிரே.

என்பது : தலைமகன் பிரிவின்கண் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

— கல்வாடனார்

பி - ம். 2. திருவில் குழச்சி. 4. னன்மாய்க பொற்றி. 10. தால்பொருட. 11. யகனல்கு. 16. நித்தி.

114. முல்லை

கேளா யெல்ல தோழி லெல்லன்
 வெறியவர் காத்துச் சிறுபல நாடிய
 விரவுவி புறைத்த வீரனும் புறன்
 னுரவுக்கதிர் மழுங்கிய கங்கேர் ஞாபி
 5 நரவுநங்கு மதியி னையென மறைபுந்
 சிறுபுன் மாலையு முள்ளா உவமென
 கப்புலக் துறைபு மெவ்வ நீங்க
 துலநி லல்ல நடவுமதி புலங்கா
 மெனெங்கொடி துடங்கும் வான்னோய் புரிசை
 10 பரமங் கொள்பவர் காட்டிய தலிகடர்
 வானக யீனின் விளங்கித் தேரன்று
 மருங்கடிக் காப்பி னஞ்சுவரு மூதூர்த்
 திருநக எடங்கிய மாசில் கற்பி
 னரிமதர் மறைக்க னமைபுரை பரிணத்தோ
 15 னணங்குசா லிலையையத் காண்குவம்
 பெரலம்படைக் கலிமாப் பூண்ட தேரே.

என்பது : வினாமுற்றி மீனார் தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

பி - ம். 2. களந்தோ துதுயன். 11. வானயீனின். (மருங்கிற்.)

115. பாலை

- அழியா கிழவி னஞ்சுவரு மூதூர்ப்
 பழியில ராயினும் பலர்புறங் கூறு
 மம்ப லொழுக்கமு மாகிய வெஞ்சொற்
 சேரியம் பெண்டி ரென்னினு மென்றாக
 5 னுண்கு னெருமை குடகாட் டன்னவென்
 னுய்யலர் தொலையினுந் தொலக வெய்து
 * தோயில ராகநல் காதலர் வாய்வா
 னெய்துந் வீழ்ந்த செருவிற் பாணர்
 கைதொழு மாரின்முன் பரித்திடேய் பழிச்சிய
 10 வள்ளுவர் வணர்மருப் பன்ன வொள்ளினர்ச்
 சுடர்ப்பூந் கொன்றை யூழுறு விளைநெற்
 றறையினரத் தாடி மத்த நீளிடப்
 பிழைமருள் வான்கோட் டன்னல் பாண
 இனாரிடு முன்பின் வயமா னஞ்சி
 15 தினங்கொண் டெனரிக்கு மஞ்சுவரு கவலை
 நன்ன ராய்களின் னொலையச் சேய்தாட்டு
 நநீத் துறையும் பொருட்டினிக்
 கூடா கையி னீடி யோரே.

என்பது : பிரிவிடை வற்புறுக்குந் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

— மாமூலனார்

116. மருதம்

- வரியகைத் தன்ன தாமரை யிடைபிடை
 வரித்துகால் குவித்த வீசுநெல் கிளைஞர்
 கட்கொண்டு மறுகுஞ் சாகா டனற்றுறி
 னுய்க்கும் படுக்கும் பாய்புன ளா
 5 பெரிய காணிலை மன்ற பொரிவெனப்
 புன்கவி முகன் னுழைப் பொலிய வெண்ணுத

* “தோயிலாக நங்காதலர்” என்பது “எம்மை ஆறனத் தித் துறத்தலின் தீங்கு வருமென் றஞ்சி, வாழ்த்தியது. நம் பொருட்டுத் தீங்கு வருமென்று துணைத்தலின் வருவா வமைத் தது” என்று 15. (தொல். பொருள். 244.)

ஊதுமலர்க் காண்வருங் குழம்பல் கூந்தன்
மாலைழ றோக்கிற் காழின் வனமுலை
யெஃகுடை பெழினலத் தொருத்தியொடு ரெரு

- 10 வைகுபுண லவர்த்தனை பென்ப வதுவே
பொய்புறம் பொதித்தியாக் காப்பவற் கைவிசக்
தலரா கின்றற் குணே மலர்தார்
மைபணி யானை மறப்போர்ச் செழியன் ?

- 15 யுடனிலைத் தெழுந்த கிருபெரு வேந்தர்
கடன்மருள் பெரும்படை கலங்கத் தாக்கி
மிடங்கிசை முரசு மொழியப் பரந்தல
ரோடுபுறம் கண்ட ஞான்றை
யாடுகொள் கியன்களத் தார்ப்பினும் பெரிதே.*

என்பது : தோழி தலைமகளை வாயின் மறுத்தது. — பாணர்

பி - மி, 7. கூழை. 9. ரெருகல். 11. யான்காப்பவுங் கைகடல்.
13. க்குத்தோப்.

117 பாலை

மெளவலொடு மலர்த்த மாக்குர னொர்கியு
மவ்வரி யல்கு ளாயமு முள்ளா
ளேதிலன் பொய்ம்மொழி நம்பி யேர்க்கினை
வனங்கெழு திருநகர் புலம்பப் போகி

- 5 வெருவரு கவலை யாங்க ணருள்வாக்
கருங்கா லோமை கீயறி வெண்டலைப்
பருந்துபெடை பவிரும் பாழ்நாட் டாங்கட்
பொலத்தொடி தெளிர்ப்ப விகிச் சேவடிச்
கிலம்புக்க கியகிச் சென்றவென் மகட்கே

- 10 சாந்துளர் வணர்கூரல் வாரி வகைகருத்

* “இதனுள் ‘நாணிலை மன்ற’ எனத் தோழி கூறி ‘அல
ராகின்றல்’ என வெளிப்படக் கிணத்தவின் வழுவா யமைந்தது
என்றும், “எஃகுடை.....குணே எனத் தலைவி பிறர் ஆவார்
கூறியவழிக் காமஞ் சிறந்து புலந்தவாறு காண்க” என்றும் கூறு
வர் சர். (தொல். பொருள். 241, 164.)

- திராண்டோடாது துணைப்பத் தகர மண்ணு
 டன்னோ எனன துவகவெவ் காதலன்
 வெற்கமற் பன்மளிர் புனைவப் பின்னாவிடச்
 சிறுபுறம் புனைய செப்புதாழற் தனகொ
 15 நெடுந்தான் மாஅத் தூழுது வென்பழங்
 கொடுத்தான் பாமை பார்ப்பொடு கவரும்
 பொய்கை நூழ்த்த பொய்யா யானார்,
 'வரணன்' சிறுமுடி வடாஅது
 தீரீர்க் கரையார் நகிரால் போன்றே.

என்பது : மசட் போக்கிய செவிலித்தாய் சொல்லியது.

பி-ம். 10. உண்குரல். 15. ப்பண்ணன்.

118. குறிஞ்சி

- கறங்குவென் னருளி பிறங்குமலைக் கவாஅற்
 நேங்கம ழிணர் மேவங்கை குடித்
 தொண்டகப் பறைச்சிர் பெண்டிரோடு விராது
 மறுகிற் துங்குவ் சிறுமுடிப் பாக்கத்
 5 திவன்முரு கொப்பினை வயகாய் பிற்படப்
 * பகல்வரீற் கங்வை யஞ்சது மிகல்கொள
 விரும்பிடி கன்றொடு விரைஇய கயலாய்ப்
 பெருங்கை யானைக் கோட்பிழைத் திரீஇய
 வடுபுனி வழங்கு மாரிரு ணடுநாட்
 10 டனியை வருத லதனினு மஞ்சது
 மென்னு குவன்கொ ருனை பன்னாட்
 புணர்குறி செய்த புலர்குர வேணற்
 கினிகடி பாடது மொழிந்தன
 னவரிய டானின் னவரியல் திலனே.

என்பது : செறிப்பநிலைஇ வீரரும்பகலும் வாரலென்ற வரை
 வுடையது†

— கபிலர்.

பி-ம். 5. திகன்முருகு. 6. யஞ்சது.

* "இது பகல்வார வென்றது. (தொல். பொருள். 210.)

† இத்துறைக்கே கொள்வர் கக்கோர். (இறை. எனலி. 30.)

116 பாலை

- ததனுந் தோளுந் திதலை யல்குணம்
வண்ணமும் வனப்பும் வரிபும் வாட
வருந்துவ விலவொளந் திருந்துபு நோக்கி
வரைவுடன் தொன்னு தகலிணை மாவ்வறி
5 தாறுசென் மாக்க ளுத்த பிணைடை
யேறுபெறு பாம்பின் னாந்துணி, கடுப்ப
நெறியவற் றிரந்து மத்தம் வெறிகொள
ம்மண்சாத் திறந்த வெழிக ளடுப்பி
ஞெவ்சின் மழவ நுன்புழந் கயநுஞ்
10 நான்மழந் கற்ற தென்னு தாஞ்சிறந்து
தெய்த ளுருவி னைதிலந் தகலிலத்
தொடையமை பிளிப் பொலிந்த கடினை
மடையமை திணைநை மரக்காற் வேலொடு
தனியம ரழவந் தம்பொடு ளுணைப்பத்
15 துணிகுலந் கொக்கோ தாமே துனிகொள
மறப்புலி யுழந்த வசிபடு ரென்னி
யுறநோய் வருத்தமொ ணீனிய மண்டிப்
படிமுழ ஏறன்றிய நெடுநல் யானை
கைநோய்த் துயிர்க்கும் வறுஞ்சனை
20 மைதோய் சினைமய மலைமுத லாதே.

என்பது : செவவுணர்ந்திய தோழிக்ஞந் தலைமகன் சொற்றது.
தோழி தலைமகட்குச் சொற்றது உமாம்.

— குடலாயிற் கீரத்தனார்.

பி-டு. 6. யேறு பெறு. 7. நெறியவற். 8. உமண்சாக்கொண்ட.
11. செய்வகலுருவி. 15. துனிகொன்பு. 16. வசிபடு.

120. நெய்தல்

நெடுவேன் மார்பி னுரம் போலக்
செவ்வரப் லானை நிண்டி யீ னருந்தம்
பைங்காற் கொக்கி னிரைபறை யுகப்ப

- வெள்ளை னைப்பயச் சுழிப்பிக் குடவறித்
 5 கல்சேர்ந் தன்றே பல்கதிர் ஞாயிறு
 மதரெழின் மறைக்கண் கறுழ் விவனே
 பெருநா ணணித்த சிறுமென் சாயன்
 மாணவன் சிதைப வேங்கி யான
 தழஞ்சுடங் கினனே பெரும வதனாற்
 10 சுழிச்சுறு வெறித்த புட்டா னத்திர்
 செருநீ சிறுங்குழிப் பரிமெனிக் தகைஇ
 வல்லில் னிளையனொ டெல்லிச் செல்லாது
 சேர்த்தனை செவினே சிதைகுறு துண்டோ
 பெண்ணை யோங்கிய வெண்மணற் படப்பை
 15 யன்றி லகவு மாங்கட்
 சிறுஞா னெய்தலெம் பெருங்குழி காட்டே.*

என்பது : தொழி பகற்குறிக்கட் டலைகளை யிடத்துய்த்து வந்து தலைமகனை யெதிர்ப்பட்டு நின்று சொல்லியது.

பே-ம். 11. 408.

— கக்கோனார்.

கனிற்றியாணனிரை முற்றம்

* இப் “பாட்டிப் பகற்குறிக்கண் இடத்துய்த்துத் தலைவனை எதிர்ப்பட்டு உரைத்தது” என்றும், “நெய்தற்கு ஏற்பாடு வந்தது” என்றும், “வல்லில்.....காட்டே” என்பது கனவ அறிவுறு மென்றஞ்சாது வருகவென்றவின் வழுவேனும் தலைவி வருத்தம்பற்றிக் கூறலின் அழகுத்தார் என்றும், “இளையனோடு வந்து தனித்துக் கூடுதலும் கொங்க” என்றும் கூறி, அதற்கு “வல்லில்.....துண்டோ” என்ற அடிகளை உதாரணங் காட்டியும், தலைவன்பிறவும் ஊர்தற்குக், “சுழிச்சுறுவெறித்த புட்டா னத்திசி.....தகைஇ” என்பதனைச் சான்று காட்டியுஞ் செல்வர். 38. (தொல். பொருள். 3., 210., 212.)

ஸ்ரீ :

இரண்டாவது

மணிமிடைபவளம்

121. பாலை

- * நான்கை புடைய நெஞ்சே கடுந்திறல்
வேனி வீடிய வானாய் வழிநாள்
வறுமை கடைய மண்ணீர்ச் சிறுகுளத்
தெருகுழி மருங்கிற் றவ்வாக் கலங்கல்
5 கன்றுடை மடப்பிடிச் சயந்தலை மண்ணிச்
சேறுகொண் டாடிய வேறுபடு வயக்களிது
செங்கோல் வாலினார் தயங்கத் தீண்டிச்
சொரிபுற முரிஞிய நெறியவன் மறாஅத்
தக்குறு வரிநிழ ளகைஇ நம்மொடு
10 தான்வரு மென்ப தடமென் றோளி
பூறுகளை மழவ ருள்கின் டிட்ட
வாறுசென் மாக்கன் சேராறுபொதி வெண்குடைக்
கன்மிசைச் கடுவளி யெடுத்திற் றுணைசெத்து

* “உடன்கேறல் செய்கையா டன்னவை பிறவு, மடம்
பட வந்த தோழிச் சன்னும்” என்ற துறையில் நெஞ்சிற்குச்
கடறியதாக இப் பாட்டினைக் கொள்வர் கச். இனிப் பேரா.
“பிறர் மடம் பொருளாக ஈகை தோன்றிற்று” என்பர். (தொல்.
பொருள். 146. 252.)

* வெருளேறு பறிநு மாங்கட்

15 கருமுக முகவின் கானத் தானே.

என்பது : தோழியாற் தலைமகனை புடன்வரு மெனக் கேட்ட தலைமகன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

— மதுரை மருதனிளநாகன்.

பே - மீ. 1. நானகை, கடுக்கெறல், 4. கொடுகுழி. நாவற்சல, 5. மடப்பிடி கயத்தலை, 8. சொரிபுற முரிஞ்சிய, 11. புறகண், 13. கணவியை.

122. குறிஞ்சி

† இரும்பிழி மகாஅரீவ் வழுங்கன் மூதூர்

விழின் ருயினர் துஞ்சா தாரு

மல்ல வாவண் மறுகுடன் மடிபின்

வல்லுவார் கடுஞ்சொ ளன்றை துஞ்சார்

5 பேணிசேகா ளருஞ்சிறை யன்றை துஞ்சிற்

துஞ்சாத் தண்ணர் தாவல் கடுஞவ

நிலங்குலே ளினயர் துஞ்சின் லைபெயிற்று

* “பன்னி புல்லாயுழைழை.....வெனென்றருளிய” என்ற குத்திரத்துப் புல்லாய் வெனெனப்பட்டதற்கு இவ்வடியை உதாரணமாகக் காட்டினர். பேரா. (தொல். பொருள். 594.)

† இப்பாட்டிச் ‘சிறைகாவெல்லாம் வந்த செய்புன்’ எனக் கொள்வர் கக்கிரஞர். (இரை. கள. 30.) தாய் துஞ்சாமை, ஸார் துஞ்சாமை, தாவல் கடுஞதல், சிலவு வெளிப்படுத்தல். ‘காய் துஞ்சாமைபோல்வனவற்றுள் தலைவன் குறியின்கண் தலைவிவாய் பெருமல் நீட்டித்தலுக்கு இப்பாட்டினை உதாரணமாகக் காட்டியும், ‘காவலராயினும்’ என்ற குத்திரத்து, ‘அன்னபிறவும் செவிலியேன’ என்றதனால் ‘வல்லுவார் கடுஞ்சொ ளன்றை துஞ்சார்’ என்பதன் கொள்க என்றும், “நொச்சியாவது, தாவல்; இதற்கு நொச்சி ஆண்டுச் சூடுதலும் கொள்க. அது மதிலைக் காத்தலும் உன்னத்தைக் காத்தலுமென இருவர்க்குமாயிற்று. இக் கருத்தானே ‘நொச்சி வேலித் தித்த ஹைறல்லை’ என்றார் சான்றோருட்” என்றும் கூறுவர் கக். “மூட்டுவையிற் கழற” னுக்கு உதாரணமாகக் கொண்டு, “இது தலைமகன் கேட்பக் கழறியுரைத்தது” என்பர் பேரா. (தொல். பொருள். 107., 115., 271.)

- வலஞ்சுரித் தேர்கை ஓரளி மகிழ
மாவவாய் ஓமலி மகிழாது மடியிற்
10 பதவியு முறழிலாக் காந்து கிசம்பி
னகல்வாய் மண்டில நின்றனிரி யுமே
திருக்கள்கல் சேர்பு கணையிருண் மடியி
னில்கெளி வஸ்கி வல்வாய்க் கூகை
கழுதுவழங் கியாமத் தழிதகக் குழலும்
15 வளைக்கட் சேவல் வாளாது மடியின்
மனைச்செறி கோழி மாண்குர லியம்பு
மெல்லா மடிந்த காலை யொருநா
னில்லா நெஞ்சத் தவர்வா சவரே, யதன
லிபெய் புட்டி வார்ப்பப் பரிசிற
20 தாதி போலிய பாய்பரி நன்மா
நொச்சி வேலித் தித்த ஹந்தைத்
கன்முதிர் புறங்காட் டன்ன
பன்முட் டுன்றாற் றேழிநக் காவே.

என்பது : தலைமகன் கிறைப்புறத்தாளுகத் தோழிக்குக் கொல
லாநாளாய்த் தலைமகள் சொற்றது. தோழி சொல்வெகிப்பத
தலைமகள் சொல்லியதுமாம். இப்பாட்டி இரவுக்குறி.

பி. ம. 5. மருளும். 9. குரையாது.

— பாணர்.

123. பாலை

* உண்ணு மையி னாயங்கிய மருங்கி
ஹடாப் படிவத் தான்றோர் போல
வரைசேர் சிறுநெறி நிறைபுடன் செல்லுங் .

* “இது போலேமோ தவிரவேமோ என்றது” என்றும்,
“உண்ணுமையின்” என்னும் அகப் பாட்டினான், ‘இறவொடு
வந்து.....பொருட்கே’ என்றவழி, ‘அழிதக வடைமதி வரழிய
கொஞ்சே’ என்றதனான் நிலையின்றதுதி என கொஞ்சினை உறுப்பு
டையது போலக் கழறி ன்குரைத்தவாறும் இத்தகையம் கொஞ்
சையும் உயர்நிலையாகி உலகவாயிற்படுத்தவாறுங் காண்க”
என்றும் கூறுவர் நச். (தொல். பொருள். 146, 146.)

காண வரண கவினழி குன்ற

5 மிறந்துபொரு டருதலு மாற்றாய் நிறந்த

கில்லைக் கூந்த னல்லகம் பொருந்தி

யொழியின் வறமை யஞ்சதி யழிதக

அடைமதி வாழிய நெஞ்சே கிலவென

கெய்களி கெடுவே வெஃகி னிறைமக்கு

10 மறைமருள் பட்டுளென் மாவண் சோழர்

கழைமாய் கரவிரிக் கடன்மண்டு பெருந்துறை

யிறவொடு வந்து கோதையொடு பெயரும்

பெருங்கட லோதம் போல

வென்றிற் கொள்ளாய் சென்றுதரு பொருட்டுக.

என்பது : நலைமகன் இடைச்சாத்தித் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது. இப் பாட்டினுட் பழுவென்பது விரதம்.

— காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார்.

அ. க. 8. உடையையாழியெ நெஞ்சே. 9. வெஃகிலை யிறைமக்கும்.

124. முல்லை

* நன்கலைக் களிற்றெடு ரன்னை மேந்தி

லத்துதிறை கொடுத்து வணங்கினர் வழிமொழிந்து

சென்றி் சென்ற வாழின் மேந்தலு

கிலம்வருத் தருது வீண்டிய தாணியொ

5 புன்றே புருதல் லாய்வது நன்றே

மாட மாநகர்ப் பாடமை சேக்கைத்

துனிதீர் கொள்ளைநகல் காதலி யினிதறப்

பரசுறை வருத்தம் விட லீயு

மின்னுநிமிர் தன்ன பொன்னியற் புண்படைக்

10 கொய்கவற் புரவிக் கைகவர் வயங்குபரி

* 'நன்கலை' ..... 'வழிமொழிந்து' என்புழி 'ரன்னை' என்ற கொடுத்தோ ரென்றலின், பனைவயிற் பிரிவே பொருள் வருவாயாயிற்று" என்பர் கச. (தொல். பொருள். 29)

வன்பெயற் ககிழ்ந்த ஊர்க்கொடி முக்
விதமழ் நெடுவழி புதுவண் டுரியக்
காலை யெய்தக் கடவுமதி மாலை
யுத்தி காவ ளாம்பனை மிழிழை

15 பாறிய சிவலகத் தியம்பு
நிறைநிலை ஞாயி னெழுமதி தூரே.

என்பது : தலைமகன் தேர்ப்பாகற் குரைத்தது.

— மதுரை அறுவைலாணிக னிளவேட்டனார்.

பி-ம். 6, மாடமாணகர், 9, பொன்னமீர், 11, வன்பெயற்,
12, நெடுவளி.

125. பாலை

அரம்போ முய்வனை தோலிலை நெகிழ
கிரம்பா வாழ்க்கை கேர்தல் வேண்டி
பிரந்தா முன்ன வரும்புமுதி நீங்க
பாலி யன்ன வுலகி தாஅய்

5 வைவர லோதி மையண லெய்ப்பக்
கோளுறு குவளைப் போதுணி யகிழப்
பாடாஅப் பைங்கட் பாலகக் கயவாய்க்
கடாஅ மாறிய யாளை போலப்

பெய்துவறி தாகிய லோக்குசெலற் கொண்மு
10 மைதோய் கிகம்பின் மாதிரத் துழிதரப்

* பனியலே ின்ற பாணட் கங்குற்
றமியோர் மதுரை தூக்காய் தன்னென
முனிய வலைத்தி முரணில் காலைக்

* 'பனியலே ின்ற.....காலை' என முன்பனியாமல்
குறிஞ்சிக்கண் வந்தது" என்றும், "பலரும் னகதொழும் மா
பிணையுடைய கடவுட் டன்மை யமைந்த செய்வனை யெனவே
ததற்பிரிதலென்பது பெற்றும்; 'கிறத்தது பயிற்றல் இறத்தன்
பயனை' என்பதனாற் கிழவனும் கிழத்தியும் இல்லறத்திற் கிறத்
தது பயிற்றுக்கால் இறத்தனாற் பயனின்ருதலின், இவ்வறம்

கைதொழு மறநீர் கடவுட் சான்ற

- 15 செய்கினை மருங்கிற் சென்றோர் வல்வரின்
விரிவுநீர்ப் பொலிந்த பரியடை நன்மான்
வெருவரு தானெயொடு வேண்டிபுலத் திறுத்த
பெருவளக் கரிசான் புண்ணிலைச் செல்லார்
குடா வாகைப் பறந்தலை யாடுபெற
20 வெண்பது குடையு நன்றக லொழித்த
பிடிண் மன்னர் பேரால்
லோடுவை மன்னால் வரவாடீ யெமக்கே.

என்பது : தலைமகன் வினைமுற்றி மீண்டமை தோழி புணரத்
தகவிகள் சொல்லியது.

— பரணர்.

பி-ம. 5. கைவரலோடு 6. தாதுடி. 9. பொங்குசெலத்.
10. கிழிதல். 11. பனியசை. தலைமகன் வினைமுற்றி மீண்டமை
புணர்தே தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.

126. மதுதம்

- * நின்வாய் செத்து நீயை வுள்ளிப்
பெரும்புன் பைதலை வுருந்த வன்றியு
மலையிசைத் தொடுத்த மனிற்துசெல வீத்தந்
தலைகான் மரமலர் தன்னிறைத் தயங்கத்
5 கடங்கமை மெய்க்குந் கரவிரிப் பேரியாழ்
திறல்வரர் கெடுங்கயத் தருகிலை கலங்க

சிரம்பாதென்றற்கு 'சிரம்பா வாழ்க்கை' என்றார்" என்றும்,
"பாளுட் கங்குலின் ..... முனிய அலைத்தி ..... கடவுட்
சான்ற செய்கினை மருங்கிற் சென்றோர், வல்வரின் ..... துடு
வை என்றது இராப் பொழுது அகவரது கீட்டித்ததற்கு ஆற்றா
வாய்க் கடற்குள்ளென்று உணர்க" என்றும் கூறுவர் நச். தேவர்
காரணமாகப் பிரியம் பிரிவுக்கு இதனை உதாரணமாகக் கொள்
வர் இளம்பூரணமான். (தொல். பொருள். 7, 26, 188, 30.)

* தன்னெஞ்சினை இரவு விலக்கியது இப்பாட்டு எனக்
கொள்வர் நச். (தொல். பொருள், 102.)

- மாணிக் கண்டோட் போகித் தன்னையர்
காலேத் தந்த கண்ணக்கோட்டு வாணிகர்
கவ்வாய் குந்தி யஞ்சொற் பாண்மக
- 10 கெடுக்கொழு தடங்கு நறவுமலி மறகிற்
பழஞ்செந் செல்லின் முகவை கொள்ளான்
கழங்குறழ் முத்தமொடு நன்கலம் பூதாடம்
உயக்கெழு வைப்பிற் பள்ளே லென்றி
நயம்புரி நன்மொழி யடக்கடி மடங்கான்
- 15 பொன்னினர் நறமலர்ப் புன்னை வெஃகித்
|| திரியனெடு பொருத வன்னி பேரல
|| வினிகுவை கொல்லோ நீயே வினியெனச்
சிறிய மிற்றறஞ் செவ்வாய்ப் பெரிய
சயலென வமர்த்த வுண்கட் புயலெனப்
- 20 புறந்தாழ் கிருவிய பிறங்குதூ லம்பான்
மின்னோர் மருங்குந் குறுமகள்
பின்னிலை விடாது மடங்கெழு செஞ்செ.

சம்பாது : 1. உணர்வுபுயலின் வறா ஊடற்கண் தலைமகள் தன்
னெஞ்சித்குச் சொல்லியது. 2. அல்லகுறிப்பட் புழித்த தலை
மகள் தன்னெஞ்சித்குச் சொல்லியது உமாம். 3. -தொழிலைப்
பின்னிலை தலைமகள் தன்னெஞ்சித்குச் சொல்லியது உமாம்.

—கக்கிர்.

பி - ம். 4. பசப்பின. 7. கோம தன்ன. 12. கலத்தருடம்
17, சொன்மோ.

127. பாலு

இலங்குவன் கெழிற் சாது யல்குறுங்
கலங்ககு குழந்து நாமிய னெழிய
நலம்படி முரசிற் சேர் லாதன்
முநீர் கோட்டிக் கடம்பெறிந் திமயத்த
6 முன்னோர் மருள வணங்குவிற பொறித்து
நன்னகர் மாந்தை முற்றத் தொன்னார்

396

பணிதிறை தந்த பாடுசா னன்கவல்
 பொன்செய் பாடிவு வயிசெய் டாம்ப
 ஸொன்மவாய் நிறைபக் குணவி டிசுற்றவ
 10 னிலந்தினத் துறந்து நிதியத் தன்ன
 வொருநா ணொருபந் பெறிலும் வழிநாட்
 டத்தலர் வாழி தோழி செக்கோற்
 கருங்காய் மாசத்து வாடின மெல்லிணர்
 கரிந்துவணர் பித்தை பொலியச் சூழக்
 15 கல்லா மழவர் வில்லிடர் தழீஇ
 வருகர்ப் பார்க்கும் வெருவரு கவலை
 மொழிபெயர் தேளத்த ராயினும்
 பறிதீர் காநலர் சென்ற நாட்டே;

மட்டை - பிள்ளை சூட்டுளாகிய தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்
 தியது.

—மிழலனார்.

19. ம. 4. குலனிநாட்டி, கடம்புறுத், 9. பன்றவன்.

128. குறிஞ்சி

மன்றுபா டவிந்து மணம்மிக் தன்றே
 கொன்றே சன்ன கொடுமையொ டுன்றே
 உமம் கொளவரிற் கணைஇக் காமம்
 கடலினு முரைஇக் கரைபொழி யும்மே
 5 பெவன்கொல் வாழி தோழி மயங்கி
 வின்ன மாகவு நன்னர் னெஞ்ச
 மென்மொடு நின்மொடுஞ் சூழாது கைம்மிக்
 *கிதம்புடட் டிருளிய விட்டருஞ் சிலம்பிற்
 குறுஞ்சினக் குவளை வண்டிபடச் சூழக்

* "இதம்புடட்...கம்பிகச்ச சிறுகை" என்பது குறிஞ்சி
 ஒழுக்கத்திற்குக் குறிஞ்சி கிணம் உரிதாயிற்று என்றும், "காமம்
 கரை பொழிபச் சிதையும் என்ன கம்பிகைநி இருவொடுஞ் சூழாது

10 ன்ன ஶாடன் வருடம் யாணைக்
கயிற்ப்புத்தத் தன்ன கன்மிசைச் செருநெறி
மாநீ வானக் தலைஇ கீர்னர்
கீட்டருங் கண்ண படுகுழி கியணி
னிஞ்சுகை மிதிப்புழி ஶோக்கியனர்
11 தனாடி தாங்கிய சென்ற தினேறே.

என்பது: இரவுக்குறியின் தலைமகள் சிறப்புத்தானாகத்
தலைமகள் தொழிக்குச் சொல்லுவாள்பச் சொல்லியது.

—கபிலன்.

பி - ம். 8, சொல்லரித் 6, இன்னன, 13, படுகுழியிலி

129. பாலை

உன்னல் வேண்டி மொழிந்த பின்னென
நன்னென் கங்கு விடுங்குதனை யாவன
கின்மறந் துறைதல் யாவது புன்மறந்

சொந்தது சொஞக என் இரண்டுக் கூறிலுள், 1 மனைமடித்தனதென்
பது பொழுது. செருநெறியென்பது ஆற்றின்னாலும், இதனைப்
பொருளியனுட்குது, தன்வயினுகையும அயன்வயிப்பாத்ததை
மையும் பற்றி கண்டுகொண்டு என்மும், 'மன்னப்பாடலித்
என்பது, 'மொழுதுவழுவுதலித்' குற்றங்காட்டியது - என்றும,
'செஞ்சம் தனாடி தாங்கிய சென்ற தினேறே' என்பது உறுப்புடை
தபொல அழுதகைபற்றிக் கூறியது என்றம்கறி, அத்தகைக்கே
உதாரணமாகக் கொள்வத்ச், (தொல். பொருள், 5; 111, 210,
196, 6.) இனிப்போர, 'அச்சத்தினகை' என்றும் மெய்ப்பாட்டிக்கு
இதனை உதாரணமாகக்காட்டி, 'அதன்குத்தாவது: காம் அவர்திருவி
டைவருந் வேதமஞ்சி அகம் மயலித்திருப்பவும், என்னையும் சின்ன
புன் கொளது என்னெஞ்சு பெசவானென் என்றவாறுயிற்று' என்பர்,
மே - மே, 271.) 'செவ்வர் மனத்தின்கு' என்றும் சிந்தாமணிச்
செய்யுளுரையில் 'யாணைக் கயிற்ப்புத்தத்தன்ன கன்மிசைச் செ
ருநெறி' என்பது வழியின் ஒத்தகைக் கூறியதற்குக் கொள்வர் சர்,
(சிக், 1416.)

- தங்ககல் வாங்குழை புதிர்சென் னேகெனிக்
 5 கலைபிணை விலிக்குங் காணத் தாங்கட்
 கல்சேர் பிருந்த கதுவாய்க். குரம்பைத்
 தாழிமுதற் களித்த கோழிசைப் பருத்திப்
 பொதிவயிற் றினங்காய் பேடை யூட்டிப்
 போகிவீனார் திட்ட பொங்கர் வெண்காழ்
 10 கல்குப் பெண்டி. ரங்கும் கூட்டிற்
 கலங்குமுனைச் சிறார் கைதலை வைப்பக்
 கொழுப்பா தின்ற கூர்மடங்கு மழைநீர்
 செருப்புடை யடியார் தென்கனை மண்டு
 மருஞ்சு மரிய வல்ல வர்கோற்
 15 நிருந்திழைப் பிணைத்தோட். னே னாறு கதாப்தற்
 குவளை புன்க ணிவனொடு செலற்கென
 கொஞ்சவா யழிந்தனர் காதல
 ரஞ்ஞி னேதி யாழிழை நமக்கே

என்பது : பிரிவினை வேறுபட்டதன்மகட்குத் தோழ்சொர்
 சியது.

—தடவாயிற் கீர்த்தனர்.

பே - இ. 3. முன்மதைத். 4. முதிர்சென். 10. ரங்குக்கூட்டிம்.

130. வேய்தல்

*அம்ம வாழி கேளிர் முன்னின்று
 கண்டனி ராயிற் கழறலிர் மன்னே
 தண்டாறு பொதிந்த செங்காற் கொழுமுனை
 முண்டகங் கெழீஇய மோட்டுமண ஸடைகரைப்
 5 பேளய்த் தலைய பிணரரைத் தாழை
 வெயிறுடை கொடுக்கோடு காப்பப் பண்புடன்
 வலிறுடைப் போது வாலிதின் விரீஇப்

* பாங்கல் கழறத்தன்மகன் கழறத்தெழிற் மறத்தத்தகே உத்த
 ரணமகன் கொண்டார் கக்கோரும் (இதை களவு. 3.)

புலம்பெயர்ந்த தமிழ்நாட்டில் பார்ப்பி
விவர்திரை தந்த வீரர்க்குள் மூத்தவர்

10. * கவர்க்குடைய புலனில் கல்வெட்டுத் தபுக்கு
சுற்றோர் வழுதி கொற்றக முன்னிறை
வண்ணவாய் திறந்த வாங்குகழி பெய்தத்
பேரூபுறம் கொடுத்த வுண்தன்
மாதர் வரணமுக மதைஇய நோக்கே.

என்பது : கழநிய பார்த்துத் தலைமகன் சுழந்தெழிமறைத்தது.

— வெள்ளையனார்.

பீ - ம். 3. குறு முகை. 6. செங்கோடு. 8. பொருகிறார்.
10. கவர்பரி, கவர்காற், 12. திரக்கும் 13. புறச்செய்த. (சொல்
லியது. சுழந்தெழிமறை.)

131. பகலை

விசம்புற கிவந்த மாதார் வினைப்
புகக்கேழ் மெல்லிலை யருகுநெறித் தன்ன
வண்ணபடி மிருளிய தாழிருங் கூந்தற்
சுரும்புண விரிந்த பெருந்தண் கோதை
விவளினுஞ் சிதந்தன் நீத னாமக்கொண்
விரை யம்பின் விழுத்தொடை மழுவர்

* 'கவர்க்குடையதும்' என்ற குத்திரத்திற்கு இவ்வழியை உதா
தனமாகக் காட்டினர் செனுவரையரும் கச்சினுக்கினியரும்.

† 'மத' வெண்டது ஈண்டு வளப்பினை உணர்த்திற்று. (தொல்
சொல், 882, 373.) 'ஆம்மலாழி கேள்வி' என்பது பன்மை புணர்த்
திற்று. (சிக். 2300 உரை.)

‡ ஆபெயர்ந்ததற்குநதலும் எவ்வாறு திறங்கு இப்பாட்டினை
உதாரணமாகக் காட்டி: "இதனால் 'மதவர்' என்றவுய்த்த' எனவேத்
திறந்தொழில் அல்லாத வெட்சித்திணையும் பொதுவாகக் கருத்தைக்
கொண்டே கொள்க' என்றும். 'பெயிலும் பீழிமேழுநீர்' யதற்கொழும்

- காணா அய்த்த எம, வெடுகாத்தி
 கண்டமெலித் தொழிந்த செட்டபுர் கன்றின்
 தண்டமணி யுருகீர் தண்டத்த வடவர்
 10 பெயரும் இடு மெழுதி வதர்தொறும் *
 பீளி சூட்டிய நிறக்குகில் கடுகன்
 வேறுள்து பஸகை வேற்றுமுனை கடுக்கும்
 வெருவரு தருந் காண, நம்மொடு
 வருக வென்னுதி யாயின்
 15 வாரே நெஞ்சம் வாய்க்கலின் வினையே.

என்பது : பெருஞ்சுடைக்கூட்டிய செஞ்சிறகுத் தலைமகன்
 மகவுகூடியது.

—மதுரை மருதனிளவருஞர்.

பி - க். 6. கீவாயம்பிஷ். 15. வாரேநெஞ்சம்.

132. குறிஞ்சி

- எனது மிறங்குரு விறுத்தன நோய்மலிந்
 தாய்களின் நெலெந்தவிவ ணாதது நோக்கி
 யேதில மொழியுமில் ஒரு மாகனே
 களிற்றுமுகன் திறந்த கவுளுடைப் பகழி
 5 வானினப் புகன்ற கான்வர் தங்கை
 யம்பனை மென்றே னாவிதழ் மழைக்க
 நெல்லியற் கொடிச்சியை நெல்லினை யாவிற்
 கொண்டனை சென்மோ துண்புண் மாப்ப
 னுனிதலைத் தலைஇய சார னனிகனைக்
 10 கூம்புழை யவிழ்த்த குறுஞ்சிறைப் புறணை

பீளி சூட்டிய நிறக்குகில் கடுகன்' எ-ன அகத்திற்கும் கருதலித்பொது
 வியலாயிற்ற' என்றுங் 'வருக வென்னுதி யாயின், வாரே நெஞ்ச
 வாய்க்கலின் வினையே' என்பது மறுத்துரைப்பதுபொலத் தற்கண்
 மைபற்றிய பெருமிதம் கூறிற்ற' என்றும் கூறுவர் கச். (தொல்,
 பொருள். 60, 195) * இவ்வுரைக்ககனும் 67 ம்பாட்டிலும் வந்தன.

வேங்கை விரிவின் குதிக் கார்தம்
 டேண்டைக் குவிஞ்சைத் திருசி யாலை
 விருங்கவுட் கடாதுக் கனவும்
 பெருங்கல் வேலிறம் முறைவி னூர்க்கே.

என்பது: தோழி தலைமகனை இடத்தயத்தவந்த நிலைமையை
 பெரிப்பட்டு நின்று கரைவுகூறுவது.

—தாயுக்கண்ணனார்.

பே. ம். 6. ஞாயிழைமழைக்கண், 9. தனிதலைக்கலைஇய 11. விரிவின்
 குதிர்க்கார்தம். (தையல் கண்ணனார். காய்க்கண்ணனார். தலைமகன்
 கண்ணனார். கன்தயல் கண்ணனார்.)

133. பாலை

குன்றி யன்ன கண்ண குருடமயிர்ப்
 புன்றான் வெள்ளெலி மோவா யேற்றை.
 செம்பரன் முரம்பிற் சிதர்ந்த பூழி
 கன்னான் வேங்கைவி கன்கனம் வரிப்பக்
 5 கார்தலை மணந்த பைம்புதற் புறவின்
 வில்லெறி புஞ்சியின் வெண்மழை தவமுங்
 கொல்லை யிதைய குறும்பொறை மருங்கிற்
 கரிபாந் தன்ன காயாஞ் செம்மலொ
 டெரிபரங் தன்ன விலமலர் விசைஇப்
 10 பூங்கலுற் கமந்த தீம்புனற் கான்வாற்று
 வாங்கொ ழுவல் வந்திர வுண்கு
 மெம்மொடு வருதல் வல்லையோ மற்றெனக்
 கொன்னென்று வினவினர் மண்ணே தோழி
 மிதன்முள் ளொப்பின முகைமுதிர் வெட்சி
 15 கொலுனக் குருந்தொடு கல்லறைத் தாது
 மிளகாட் டத்தத் தீர்ஞ்சுவற் கவித்த

1 * இது பாலைக்கண் இரங்கல் க்கழக்தது என்பர் கச.
 (இதால் பொருள். 15.)

வரிமாத் கறிக்கு மடம்பினைத்
திரிமருப் பிரியை காழறக் தோரே.

என்பது : பிரியிடை யாற்றா யினுள்ளக் கவன்ற தோழிக்குத்
தலைமகன் துறந்துவெறுத்துப் செல்லியது.

—உறையூர் மருத்துவன்குமோதரனார்.

பி - ம். 6. பஞ்சினிமருது. 10. பூக்கழற்சிதந்த. 11. வரிமாத்.

134. முல்லை

வானம் வாய்ப்பக் கவினிக் கானம்
கமஞ்சுந் மாமழை கார்பயந் திறத்தென
மணிமருள் பூவை யணிமல ரிடைபிடைத்
செம்புற முதாய் பாதத்தளி னன்பல
5 முல்லை விகழ ரூபம் வல்லோன்
செய்கை யன்ன செந்நிலப் புறவின்
வாடியப் பரணி வயங்குதொழிற் கவிமாத்
தாடியத் தாளினை மெல்ல வொதுங்க
விடிமறந் தேமதி வலவ குவிமுகை
10 வாழை வான்பூ வுழுது புதிர்ந்த
வொழிகுலை யன்ன திரிமருப் பேற்றென
கணைக்க லம்பினைக் காமர் புணர்நிலை
கடுமரின் தோளாறி கேட்பி
னடுகாட் கூட்ட மங்கல முண்டே !

என்பது : விடைமுறதியின்பு தலைமகன் பாகற்குரைத்தது.

—தித்தலைச் சாத்தனார்.

உண்டே என்பதன் கண்ணுள்ள சகாரம் கிணு.

பி - ம். 5. மணிமலர்ப்பூவை. 9. தேஞ்மதி. 14. துகலு
முண்டே. விடைமுறதி மருத்தாளின்று பாகற்குச் செல்லியது.

135. பாலை

நிலை மாமை தவிர்வனப் பழுக்கப்
புதலிவர் பிரி நெதிர்தவல் கடுப்பப்
பசலை பாய்ந்த துதலே னுகி
பெழுதெழின் மழைக்கண் கலுழ நோய்க்கத்
* தாதி மத்தியி னறிவுபிறி தாகிப்
புதுத் திசினே காதல் தோழி
காய்க்கிற் திருகலிற் கணந்துகால் கடுகி
மடுத்தி நிரூப்பிக் கடுகுவி வான்பூக்
கோடுகடை கழங்கி னறைமிகைத் தாவுந்
10 கிழறத் தனசே காதல் சடுபோர்
வியா விழுப்புகழ் வின்தோய் வியன்குடை
பிசெழு வேழி நிகையந்தொருந் தெறித்த
கழுவுள் காழார் போலத்

வினரித்தன்று * மாதவர்த் தெயிர்தவென் னெஞ்சே,
என்பது : தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறப்பட்ட தலைமகள் தோழிக்
குச் சொந்தது.

—பரணர்.

பி - க். 13. காழார். 14. கால்கின்ற.

136 மருதம்

மைப்பறப் புழுக்கி மெய்க்கணி வென்சோறு
வரையா வண்மைபொடி புரைபோர்ப் பேணிப்
புள்ளுப்புணர்ந் தினிய னாகத் தென்னொளி
யங்க ணிருவினம்பு விளங்கத் திங்ங்
* கடமம் வேண்டிய துகடர் கூட்டத்துக்
கடநகர் புனைந்து கடவுட் பேணிப்
படுமண் முழுவெளி ப்ருடப்பின விமிழ
வதுவை மண்ணிய மணிரிர் விதுப்புறம்பு
பூக்கண மிமையார் நெக்குபு மறைய

* 'மாத' அசைகிலை. (மொழி. சொக். 379.)

- 10 மென்பு வாகைப் புன்புறக் கலாட்டிகை
பழங்கன்று கறிக்கும் பயம்பம லறுகைத்
தழங்குஞால் வானின் நலைப்பெயற் சீன்ற
மண்ணுமணி யன்ன மாறிதழ்ப் பாவைத்
தண்ணறு முகையொடு வெண்ணூல் ஐட்டித்
15 தாவுடைப் பொலிந்து மேவரத் துவன்றி
மழைமட் டன்ன மணன்மலி பந்த
நிலைமணி சிறப்பிற் பெயர்நிலர்ப் பார்த்தித்
தமர்நமக் கீந்த தலைநா ளிரவி
ஊலர்கீங்கு கற்பினெம் முயிருடம் படுளி
20 முருங்கைக் கனிக்க முழுவதும் வளைஇப்
பெரும்புழுக் குற்றநின் பிறைதுதற் பொதிவிய
குறுவளி யாற்றச் சிறுவரை திறவென
வார்வ நெஞ்சமொடு போர்வை வவ்வளி
ஊறாகழி வானி ஊருவுபெயர்க் கிடைமய்ப்
25 மறைநிற னறியா னாடுப் பையென
நாணின் ளிறைஞ்சி யோளே பேணிப்
பருஉப்பகை யாம்பற் குருஉத்தொடை நீவிச்
சுரும்பிவி ராய்மலர் வேய்ந்த
விரும்பல் கூந்த விருண்மறை யொகித்தே.

சுன்பது: உணர்ப்புறத்தின்வாரா ஐடற்கண் தலைமகன் தன் நெஞ்
சிற்குச் சொல்லியது.

—விர்வாற்ற முதேயினனார்.

இப்பாட்டித் தகடமென்றது உரோகணிகை.

பி - மி: 1. புழுக்கி னேய்த்தனி. 2. தகடமண்டிய. 3. கிருப்
புறம். 11. பழங்கன்று கறித்த. 15. தோன்றி. 18. ஈத்த. 21.
ததற்குதவிவர். 29. இருண்மறை.

* இப்பாட்டினைக் கணலிவழி சீவந்த கதவுக்கு உதாரண
மாகக் காட்டினார் சச. "பொய்யும் வழுவுக் தோன்றிய பிவ்வர்
பெயர் பார்த்தனர் ஊனமென்ப" என்றகுதநாடகராவில், "பெரும்

137. பாலை

ஐயசெல் வம்பலர் சேறுகிளைத் துண்ட
 ஐயபல் கேணிப் பிடியடி நகைஇக்
 களிதொடேக் கடக்குங் கான்யாற் றத்தஞ்
 சென்றுசேர் பொல்லா ராயினு நினைக்கே
 வென்றெறி முரகின் விற்றபோர்க் கோழி
 ரின்கழிக் கள்ளி னுறந்த யாங்கண்
 வருபுன னெரிதரு மிகுதரைப். தேய்வாற் ||
 ஐயவ வெண்மணன் முருகுநாறு தன்பொழிற்
 புங்குனி முயக்கக் கழிந்த வழிநாற்
 10 விவிலை யமன்ற மாம்பலி லிறும்பிற்
 நீயி வடுப்பி னரங்கம் போலப்
 பெரும்பாழ் கொண்டன்று ததலே தோளூர்
 தோளா முத்திற் நெண்கடற் பொருகன்
 திண்டேர்ச் செழியன் பொருப்பிற் கவாடி
 னல்லெழி னெடுவெய் புரையுந்
 தொல்கவின் னெலெந்தன கோகோ யானே.

என்பது ; தலைமகன் பிரியமெனக்கருதி வேறுபட்டதலை மகட்குத்
 தோழி சொல்லியது.

—உறையூர் குறுகத்தனார்.

பீ ம். சேர்பெல்லா. 10. மாபயிலிறுமியிற்.

138. குறிஞ்சி

*இருளை கேட்டிசிறு காதலர் தோழி
 குவளை புண்கண் டெண்பனி மல்க

புழுக்குத்தின்.....பிதவென என்பது 'பொறித்தல் வியர்த்தல்'
 என்னும் மெய்ப்பாட்டுக்கு மென்றும்.. "இம்மெய்ப்பாடுதலைமகற்கு
 உரித்தன்று, உட்கும் கானும் அகற்கு இன்மையின்" என்றும்
 உதவார் பேரா. (தொல், பொருள், 261.) கமப்பு - ஒளிமழுக்கம்.
 * இப்பாட்டினைக் 'கட்டிதாக்கழங்கிதம் வெறியென இரு
 வகு, மொட்டியதித்தாம் செய்தி' என்பதற்கு உதாரணமாக

- வறியான் வருந்திய செல்லற் கன்னை
 பிறிதொன்று கடுத்தன னாக வேம்பின்
 5 திவறிகொள் பாகிலே நீலமோடு குடி
 புடலுநர்க் கடந்த கடலந் தானைத்
 திருந்திலே செடுவேற் றென்னவன் பொதுயி
 லருஞ்சிமை பிழிதரு மார்த்தவா லருவிற்
 மறம்புசி நின்னியங் கறங்கக் கைதொழு
 10 துருடுமு சிறப்பின் முருகுமனைத் தீர்திக்
 கடம்புக் கனிதும் பாடித் தொடங்குபு
 தோடிக் தொடலியும் கைக்கொண் டல்கலு
 மாடி னனாத னன்றோ நீடு
 நின்னொடு தெனித்த நன்மலை நாடன்
 15 குறிவா லனாநாட் குன்றத் துச்சி
 கெறிகெட விழ்ந்த துன்னருங் கூரிருட்
 முருமணி யுமிழ்ந்த நாகக் காந்தட்
 கொழுமடற் புதுப்பு வுதற் தும்பி
 நன்னிற மருளு மருவிட
 20 நின்னா னினிகை சினையுமென் னெஞ்ஞே

என்பது : தலைமகன் நிறைப்புறத்தானாகத் தொழிக்குச் சொல்லு
 வானாய்த் தலைமகள் சொல்லியது.

— எழுஉப்பன்றி நாகன்குமரனார்.

19 - ம். 11. துடக்குபு. 12. டுடகதும் டாடின னுத னன்றோ நீடு.
 (தலைமகள் தொழிக்குச் சொல்லியது.)

139. பாகிலே

தஞ்சவது போல விருனி வின்பக்
 விமைப்பது போலக் கின்னி யுறை கொண்

கட்டகாண்டு. இதற்கண் "தஞ்சவதுமயின் திரும்பிடுகுக்கு
 வத்தது" என்பதும், "கடம்புக்கனிதும்...தன்னை" என்பதற்கு
 வற்கு வெறியாட்டுணர்த்தியது என்பதும் கூறுவர் எச். (தொல்.
 பொருள். 116, 210.)

தேறுவது பேசுபுப் பாடுசிறந் துரைஇ
நிலநெஞ் கட்ட வோவாது சிலைநீதாந்

5 கர்த்தரி பொழிந்த வர்ப்பெயற் கடைநா
என்றுநா னுலந்த வாவ வொண்மறை
வான்குரே யுயர்வரை யாமிம் வைகறைப்
புதலொளி சிறந்த காண்பின் காலேத்
தண்ணீரும் படுகீர் மாந்திப் பதவருத்து

10 வெண்புறக் குடைய திரிமருப் பிரலை
வார்மண வொருசிறைப் பிடவணிழ் கொழுகிழற்
காமர் துணையொ டேமுற வதிய
வசக்குறிற வருவி னீயன் மூதாய்
பாப்பி யவைபோற் பாதுய்ப் பனவுட

15 னீர்வார் மருங்கி னீரணி திகழ
வின்னும் வாரா யாமி னன்னுதல்
யாதுகொன் மற்றவர் கிலையே காதலர்
கருவிக் காரிடி கிரீஇய
பருவ மன்றவர் வருதுமென் றதுவே.

என்பது : பிரிவிடை ம்மலித்த தலைமகன் தொழிக்குச் சொல்லி யது.

—இடைக்காடனர்.

இப்பாட்டுத் தொழிலைத் பாலையாவிற்ற.

பி - ம். 8. னீன்றுவாதுழந்த. 8. புதலொளிக்ந்த. 12. துணை
யோடமர்தாயில். 18. இரீஇப் பருவ மன்னவர்.

* இப்பாட்டினை இத்துறைக்கேகொண்டு, “இம்மன் மிடைப்
வனத்துப் பாலையகன் முன்புனிவுப் வைகறையும் ஒருங்குலத்தன்”
என்றும், “கருவிக் காரிடிஇய பருவமன்றவர் வருதுமென்றது
வே” என்றது கார்த்தரித்து வருவனென்றனர். அடுத்திகள் இடை
யிட்டது என்றும் கூறுவர். 13. (தொல். தொருள். 12, 189.)

140. வெந்தல்

- பெருங்கடல் வேட்டத்துச் சிறுருடிப் பாதவ
 சிருங்கழிச் செறுவி னுழாஅது செய்த
 வெண்க லுப்பின் கொண்டு சாற்றி
 வென்றாழ் விடா குன்றம் போருங்
 5 கதற்கோ லுமணர் காதன் மடமகள்
 சித்தோ செல்வனை தெளிப்ப யிசை
 நெல்லி னோரே வெண்க லுப்பெனச்
 சேரி விலைமாறு கூறலின் மனைய
 விளியறி னுமவி குரைப்ப வெரிஇய
 10 மதர்கயன் மலைப்பி னன்ன கண்ணெமக்
 கிதைமுயல் புனவன் புகைகிழல் கடுக்கு
 மாழ தள்ள லுழங்கிய சாகாட்
 டெவ்வந் தீர வாங்குந் தந்தை
 னகபூண் பகட்டின் வழுந்தி
 15 வெய்ய வுயிர்க்கு நோயா கின்றே.

என்பது : இயற்கைப்புணர்ச்சிபுணர்ந்து கீங்குத் தலைமகன் பாவ்
 கற்குரைத்தது.

—அழகுவனம்.

பி - ம். 4. எய்துழி விடாஅது. 5. ததர்கோலுமணர். 6. கூறி
 னுழலின் மனைய. 14. னகபூண் பகட்டின்.

141. பாலை

- அம்ம வாழி தோழி கைம்மிசக்
 கனவுங் கங்குரே நிரிய நனவும்
 புனைவின நல்லிற் புள்ளும் பாங்கின
 நெஞ்ச நனிபுகன் னுறையு மெஞ்சா
 5 துலகுதொழி லுலந்து னஞ்சி றுஞ்சி
 மலழகா லீங்கிய மாக விசய்நிற்
 குறுமுயன் மறுசிறல் கிளர் மறிக்கிறத்

- தறுமீன் சேருமகலிரு னாமிகான் தாங்கிப்
மறுகுவினக் குறுத்து மாலை தாங்கிப்
- 10 பழவிறன் மூதூர்ப் பலருடன் மூவன்நீய்
விழவுட னாயர் வருகதில் னம்ம
துவர்ப் புலர்ந்து தாமலர் கஞலித்
தகர நாலுந் தண்ணலுங் கதுப்பிற்
புதுமணை மகலே வவினிவ கடிநகர்ப்
- 15 பங்கோட் டடுப்பிற் பாலுலை விரீஇய
கூழைந் கூந்தற் குறுந்தொடி மகளிர்
பெருஞ்செந் நெல்லின் வாக்குகதிர், முறித்துப்
பாசவ விடித்த பெருஞ்ஞா முலக்கைக்
கடிதிடி வெரீஇய கமஞ்சூல் வெண்குருகு
- 20 தீங்குலை வாரை யோங்குமட விராது
நெடுங்கான் மாதுத்துக் குறும்பறை பசிற்துஞ்
செவ்ஞாடி கிறுத்தி பெரும்பெயர்க் கரிசால்
வெள்பேய்ச் சேர்ழ னிண்டயாற் றன்ன
கல்லிசை வெறுக்கை நருமார் பல்பொறிப்
- 25 புலிக்கே முற்ற பூவிடைப் பெருஞ்சிறை
நார்த நறும்பூ நான்மல ருதிரக்
கலையாய்க் துகளுந் கல்சேர் வேங்கைத்
தேங்கமழ் நெடுவரைப் பிறங்கிய
வேங்கட வைப்பிற் கரணிறத் தோரே,

என்பது : விரிவிடயாற்றுகொனக் கவந்த தோழிக்குத் தொழி
புரைத்தது. ஆற்றுகொனக் கவந்த தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்
வியது உமாமி.

இப்பாட்டினுள் அறுமீன் என்பது உரோமினி.

—கங்கீரர்.

பு - ம். 10, தவந்தி விழவுடய். 18, பாசவவிடிக்கு யிருக்கா.
19 வெரீஇய்கமஞ்சூல் 21, மாத்த. 23, புலிக்கொளுந்த. 29,
வேங்கடவெற்பிற்.

149. குறிஞ்சி

இனமல்லான்ன வஞ்செந் தீவிற
புலமீக் கூறும் புரையோ போத்தப்
பலர்மேந் தேன்றிய கவினை வன்ன
ஊறையருக் தானே வெல்போர் மாந்தரன்
* பொறையன் கடுங்கோப் பாடிச் சென்ற
குணம்போர் கொள்கலம் போல நன்று
முவனினி வாழிய செஞ்சே காதலி
முறைசியல் வழாது தாற்றிப் பெற்ற
கறையடி யானே நன்னன் பாழி

10 யூட்டரு மாசி னஞ்சவரு பேளய்க்
கூட்டெதிர் கொண்ட வாய்மொழி ஞிமிளி
புன்னிற் கேம மாகிய பெரும்பெயர்
வென்னத் தானே யதிகற் கொன்றுவர்
தொன்வா னமலை யாமுய ஞாட்டிற்

15 பலாநி வுறுத லஞ்சிப் பைப்பய
தீர்த்திரன் கடுக்கு மாசில் வென்னிச்
ஞர்ப்புறு கோவ்வனை செறித்த முன்னகக்
குறையற லன்ன விரும்பல் கூந்த
விடனில் சிறுபுறத் திழையொடு துயல்வரக்

20 கடன்மீன் துஞ்ச நன்னென் யாமத்
* துருவுகின் சேர்வினைப் பொலிந்த பாவை
நிபல்கற் றன்ன லொதுக்கினன் வந்து

* "துருவுகிளசேர்.....லொதுக்கினன்" என்பதற்கான் வடிவப்
பதி உவமங்கொள்ளலே. உயிரில்லாததான் போல அச்சமில்லாத இரண்டை
வந்தாளென்றும் பொருள் தோன்றும். "தொதுக்கண்கடுக்கொள்...
மொழிக் தே" என்பது புணர்ச்சிபற்றிய உவமை; என்னை! இவள்
இவ்வாறு முயங்கினமையால் 'உவமினிவாழிய செஞ்சே' என்றமை
யின்" என்று கூறுவர் பேரா. உருவு - வடிவமரு (தொல், பொ
ருள். 270, 259.)

பெயலைக் கண்கூறு மலைப்பூங் கோதை
யியலெறி பொன்னிற நோங்குசேர் புறநப்பத்
25 தொழக்கண் வடுக்கொள முயங்கினள்
வடிப்புறு நரம்பிற நீளங் மொழிக்கே.

என்பது: இரவுக்குறியாகத் தீக்குச் தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—பாணர்.

பீ. ம். 7. வாழியென்னெஞ். 8. முகைவினவழிதது. 19. அந்
யற். 23. மிகைப்பூங். 24. வீடெனந்.

143 பாலை

செய்கிறைப் பிரித வெண்ணிக் கைம்மிகக்
காடுகளி னெழியக் கடுங்கநிர் தெழுதனி
வீடுகினை வறிய வாக வொல்லென
வாடுபல் வகலிலே கோடைக் கொய்யுந்
5 தேக்கம வடுக்கத் தாங்கண் மேக்கெழுபு
முளியறிற் பிறந்த வளிவளர் கூரொரிச்
கடர்கிமிர் நெடுங்கொடி விடர்முனை முழங்கும்
வெம்மலை வருஞ்கா நீந்தி வயவ
சேறு மென்ற நிறுசெந்ந கிவட்கே

10 வகைசயில் வெம்போர் வானவன் மறவ
னசையின் வாழ்நர்க்கு நன்கலஞ் சரக்கும்
பொய்யா வாய்வாட் புனைபுறற் பிட்டன்
மைதவ முயர்க்கைமக் குதிரைக் கவாது
னகலறை நெடுஞ்சிறைத் துவலையின் மலர்ந்த
15 தண்கமழ் கிலம் போலக்
கண்பனி கறுத்தன நோகோ யானே.

என்பது: பொருள்வழிப் பிரியக்கூறிய தலைமகனைத் தொழி
தலைமகனது ஆற்றமைகண்டு, செயலுக்குறித்தது.

—ஆலம்பேரிசுத்தனார்.

பீ - ம். 6. 2. காடுகளினவழி. 6. முளியறிப்பிறக். 8. வெம்முலை.
24

145. முல்லை

- வருது மென்ற காளும் பொய்த்தன
வரியே குண்க னீரு நிண்ண
தண்கார்க் கின்ற னபய்கொடி முல்லை
வைவாய் வான்முகை யவிழ்ந்த கோதை
- 6 பெய்வனப் பிழந்த கதுப்பு முன்னா
சருந்தண் மாறலோ மாறுக வந்தி
வறனாஞ் சலசே யாழிழை நமரெனச்
சிதிய சொல்லிப் பெரிய புலம்பிணும்
பனிபடு நறுந்தார் குழைய நம்மொடு
- 10 துனிதீர் முயக்கம் பெற்றோள் போல
வுலங்குவன் வாழிய நெஞ்சே விசம்பி
னெறெழுந்து முழங்கு மாறெழுந்து சிலைக்கும்
கடாது யாளை கொட்கும் பாசறைப்
போர்வேட் டெழுந்த மள்ளர் கைவதை
- 15 கூர்வாட் குவிமுகஞ் சிதைவ தாழி
மானடி மருங்கிற் பெயர்த்த குருதி
வான பீனின் வயின்வயி னிமைப்பு
வமசோர்த் தட்டி செல்லர்
தமர்விரைக் னுடைப்பக் கேட்டு ஞானே,

என்பது : வினாமுத்திய தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குரைப்பானாய்
பாகற்குச் சொல்லியது.

—மதுரை அளக்கர்ஞாழார்மகனார் மன்னனார்.

பி - ம். 2. வரியேயுண்கனி. 14. கைய. 17. வரியாகமீனின்.
18. நமரொறத்.

146. பாலை

வேர்முழு துலதி நின்ற புழற்காற்
தேர்மணி யிண்செயிற் சின்னி டார்க்கும்
வற்றன் மதத்த பொற்றலை யோந்
வெயிற்கனி விழந்த வைப்பிற் னபய்க்கொள

- 5 தண்ணிதி ஊளர்க்கும் வெண்ணெமை விபன்
டானி லத்தத் தனிய னவனெடு [காட்
வான்வரி பொருத புண்கர் யான
புண்கிதை முகத்த குருதி வாச
புண்கிமை வெங்கோட் கெடுமொன முழங்கு
- 10 மருஞ்சா மிறந்தன னென்ப பொருஞ்சீ
தன்வரி குதுக்கைப் பறந்தலைத் திதியன் செ. 45-ல்
சென்னிலை முழுமுத ஹியப் பண்ணிய
நன்னர் மெல்லினர்ப் புண்ண போலக்
கடுகவைப் புகழியர் மாதேர் கனிமயில்
- 15 குஞ்சாக் குரல குருகொ டாலுந்
ஹஞ்சா முழவிற ஹத்தியல் வாழ்க்கைக்
* கூழுடைத் தந்தை யிடனுடை வரைப்பி
ஹாழி யொதுங்கின முயங்கு மைம்பாற்
சிறுபல் கூந்தற் போதுபிடித் தருனா
- 20 தெறிகோல் சிதைய ஹாறுஞ் சிறுபுற
மெனக்குரித் தென்னா னின்றவென்
ஹமார்க்க னனானுணை யலைத்த கைநே.

என்பது : மகட்பொக்கிய செயலித்தாய் சொல்பது.

—கயமனார்.

பி - ம் 5. தண்ணிதிலிவக்கும் ; விழக்கு. 6. லத்தத்தமிய.

14. கடுகவி. 16. ஹயக்கில் வாழ்க்கை. 22. கன் மருஞ்சு.

148. மருதம்

- வலியிடு முன்பி னண்ணல் வேறு
பனிமலர்ப் பொய்கைப் பகல்செவ் மறுவி
மடக்க னெருமை மாணு தழீஇப்
படப்பை நண்ணிப் பழிநத் தல்குந்

கூழுடைத்தந்தை.....முயங்கும் என செல்லுடைமை
கூறியவதனாலே, வேளான் வநன்மொன்பது பெற்றும் எப்பர் கர்.
(தொல், தொன், 16)

5 கலிமகி முடி நெளிமணி நெடுந்தே
 சொன்னிழை மகளிர் சேரிப் பன்னு
 னியங்க லாளு தாயின் வயங்கிழை
 யார்கொ ளைய டானே யெம்போன்
 மாயப் பார்த்தன் வாய்மொழி நம்பி

10 வளிபோர்த் துயல்வருந் தனிபொழி மலரிற்
 தன்பனி யாகத் துறைய்ப் கண்பாக்
 தாயந் மவந் மருளத்
 தாயோம் பாய்நலம் வேண்டா தோனே.

என்பது: வாயில் வேண்டிச்சென்ற பாணற்குத் தலைமகள் வாயின்
 மறுத்தது.

—உலாக்கண்ணூர்ப் புல்லங்கீரனார்.

பி-ம் 2. பதைசென். 3. மடவரு. 4. பட்டுப்பாண்கிய.
 5. கலிகேளான். 8. யார்கொ ளையர் தாமே 9. பார்த்தை.

147. யாலை

* ஒவகுமலைச் சிலம்பிற் பிடவுடன் மலரிந்த
 வேங்கை வெறித்தனை வேறுவகுத் தன்ன
 லுன்பொதி யவிழாக் கோட்டுகிர்க் குருளை
 மூன்றுட வீன்ற முடங்கர் சிழத்தத்
 குறுகல் விடாலைப் பிணவுப்பசி கூர்ந்தெனப்
 பொறிளை நுழுவைப் பேழ்வா யேற்றை
 யதுகோட் பிழைமா னுன்குடி லோர்க்கு

* இதுவும் வெள்ளிவீதியைப் போலச் சொல்லத்தகனிக்து,
 யான் பலவற்றிற்கும் புலந்திருந்து ...பிரிந்தோர் பெயர்க்குத்
 தோணலக் தொலைய உயிரென் ற் சாடிய இரங்கிப், பிறிதுமருத்
 தின்மையின், செயலத்தேன் என மிகவும் இரங்கியவாறு மெய்ப்
 பாடுபெற்ற உணர்க. 'மக்களுதலிய வகண்க்தினைபுஞ் சுட்டி
 பொருவர்ப் பெயர் கொளப் பெருச்' என்பதொத்திரத்தான் 'வெள்ளி
 வீதியைப்போல...யானே' என்ற அடிக்கணக்காட்டி, இதன்கட்
 பெயர் கெண்டது அகத்தினைக் கண்காத்தவகையான் வந்த
 தன்மத் தலைமலகையால் வந்திலது. (தொல். பொருள். 16, 64.)

நெறிபதி கவலை நிரம்பா மீளிடை
வெள்ளி விதியைப் போல நன்றுஞ்
செல்லவார் திசினுள் யானே பவபுலக்
ஹ்ணா வுயக்கமொ மிசீர்செலச் சாவுய்த்
தோளுந் தொல்கவின் நெடுவைய நாளும்
பிரிந்தோர் பெயர்வுக் கிரங்கி
மருந்துமிதி இன்மைமி விரும்புந்நனை யிலனே.

என்பது : செல்லுணர்ந்திப தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—ஒளவைபார்.

148. குறிஞ்சி

பீனத்திர னன்ன பரோரெறுழ்த் தடக்கைக்
கொய்ச்சினந் தவிரா மதனுடை முன்பின்
வண்டிபி கடாஅத் துயர்மருப் பியானே
தண்கமழ் சிலம்பின் மாம்படத் தொலைச்சி

5 புதுபுலி யுறக் குத்தி விறல்கடிந்து
சிறுதினைப் பெரும்புனம் வல்வு நாட
கடும்பரிக் குதிரை யாஅ பெயினை
னெடுத்தோ மினிலியொடு பொருதுகனம் பட்
காணிய செல்லாக் கூகை நாணிக் [டெனக்

10 கடும்பகல் * வழங்கா தாஅல் கிடும்பை
பெரிதா லம்ம விலட்டே யதனான்
மாலை வருதல் வேண்டிஞ் சோலை
முனைமேய் பெருங்கன்று வழங்கு
மலைமுத லடுக்கத்த சிறுக வாதே.

என்பது : பகல் வருவானே இரவு வருகின்றது.

—பரணர்.

பி - ம், 6. பல்புராட்டுக் 10. தாஅற்கு மிடும்பை.

* கடும்பகல் - விளக்கமாள பகல். (தொல். சொல், 383-7)

149. பாயீ

- சிறப்புள் சிதில சேண்முயன் நெறித்த
 செஞ்செம் புற்றுத் தொடுக்கிற முனையிற்
 புல்லரை மிருப்பைத் தொன்ற வான்யூப்
 பெருங்கை யெண்ணி னிருக்கிற வேரு
 5 மத்த நீரிடைப் போகி நன்று
 மரிதுசெய் விழுப்பொரு ளெனினினைப் பெறிலும்
 வரோன் வாழியெ னெஞ்சே சேரலர்
 என்னியம் பேரியாற்று வெண்ணுரை கலக்க
 உலர்நா தந்த வினைமா னன்கலம்
 10 பொன்னெடு வந்து கறியொடு பெயரும்
 வன்கொழு முகிழி யார்ப்பெழ விரைநு
 யருஞ்சமங் கூடாது பழமம், வவ்விய
 ளெனெல் யானை யறிபோர்ச் செழியன்
 * கொடிதடங்கு மறுகிற் கூடற் குடாதுது
 15 பல்பொறி மருகை நென்கொடி யுயரிய
 16 வொடியா விழவி னெடியோன் குன்றத்த
 வன்பெட நீடிய குன்றிதனை நீலத்
 தெதிர்மலர்ப் பிணைய னன்னவிவ
 னரிமதர் மழைக்கண் டெண்பனி கொளலே.

என்பது : தலைமகள் உள் னெஞ்சிந்துச் சொல்லிச் செலவழங்கியது.

—எருக்காட்டுத் தாயங்கண்ணனார்.

பி - ம். 12. வருஞ்சமம். (ஏர்க்காட்டுர்)

150. நெய்தல்

பின்னாவிட நெறித்த கூந்தலும் பொன்னென
 வாகத் தரும்பிய கணங்கும் வம்புடைக்
 கண்ணுருத் தெழுதரு முலையு* னோக்கி

* ஓடியாகழவு—தவிராகழவு (சி. 76.)

- யெல்லினை பெரிதெனப் பன்மாண் கூறிப்
 8 பெருந்தோ ளையு முயக்கி நிகினைத்
 தருங்கடிப் பித்தலாள் யாயே கடுஞ்செல்
 வாடகா வழங்கும் விரைமேய் பெருந்துறைத்
 தனைத்த வெய்தற் கண்ணோன் மாமலர்
 நனைத்த செருத்திப் போதுவா யவழி
 10 மாலை மணியிதழ் கூம்பக் கூனை
 கண்ணாறு காசியோடு கண்ணென மலரும்
 கழியுந் தூளும் காண்டொடும் பல்பலந்த
 வாரார் னெல்லெனப் பருவரும்
 தாரார் மாப்படி தனைத்த ஞானந்தே

என்பது : பகற்குறியுந்த கண்ணந்தர சீவஞர் தலைமகளைத் தொழி
 தலைமகளை இடத்துய்த்தவந்து, செதப்பறிவுதி லகாவுகடாபது.

---குறுவழுதியார்.

19. ம். 2. கம்புலிட. 4. எல்லிகுள். 11. தன்னெனமலரும்.

151. பாலை

- தகையர் துறைவோர்த் தாங்கித் தாபயர்
 தின்னமர் கேளிரோ டேழுறக் கெழீஇ
 நகுத னாற்றார் கல்கூர்க் தோரொன
 மிகுபொரு ணினையு னெஞ்சமொ டருள்பிதி
 6 தாபமண் வாழி தோழி கால்கிரி
 புறுவனி யெறிதொலுக் கலங்கிய பொறிவரிக்
 கிலமான் றலைவின் முதன்முதற் கவர்த்த
 கோடலம் கவட்ட குறுங்கா லுழிஞ்சிற்
 றுதுசின வினைந்த நெற்ற மாடுமக
 10 னரிக்கோற் பறையி லெப்பென வொலிக்கும்
 பதுக்கைத் தாப செறுக்கை நீழற்

* 'அளவுமிசைத் தோழிநீழம்' என்பது துறையிலுள் "நீழ
 தொழி கொண்குகறியது" என்பர் 35 (தொல. பொருள். 115.)

கன்னி முன்னரைப் பொருத்திச் செல்லுங்க
குறுவது கூறுஞ் சிறுசெந் நாவின்
மணியேர்த் தன்ன தென்றூற்

16 கணியைப் பல்லிய னாழற் தோரே.

என்பது: தலைமகன்பிரியின்கண் வேறுபட்டதலைமகன் சொல்லியது.
—காவன்முல்லைப் பூதனார்.

பி-ம் 13. மணிபெயர்த், தென்றூற், காவன்முல்லை மழக்கர்த்த
னார்.

152. குறிஞ்சி

செஞ்சாலைக் கரும்புடர் தீர வந்து
குன்றுழை கன்னிய சிறு ராங்குட்
செவிதிய பெயர்வேள் வணர்சாரி வைய்பா
துண்கோ வகவுநர்ப் புரந்த பேரிசைச்

5 சினங்கெழு தானைத் தித்தன் வெளிய
சிரக்குரீர்ப் பரப்பிற் கானலம் பெருந்துறைத்
தனந்தரு நன்கலஞ் சிறையத் தாக்குஞ்
சிறுவென் னிறவின் சூப்பை யன்ன
வுறுபகை நருபம் மொய்ம்முடி பிண்ட
10 னுன்றா னுடையக் கடந்த வென்வே
விசைநல் விகைக் களிமுயிச வண்மகிழ்ப்
பாரத்துத் தலைவ னா நன்ன
னோழி வெடுவரைப் பாழிச் சிலம்பிற்
கனிமலிற் கலாவத் தன்ன தோலே

15 வல்லி வினையர் பெருமக னன்னி
சோலை யகிக்கத்துச் கரும்புண விரிந்த;
கடவுட் காந்த னுன்னும் பலவுட
னிழம்பூது கஞலிய வாய்மவர் நாரி
வல்லினும் வல்லா ராயினுஞ் சென்றோர்க்குச்
20 சாலளிற் கெடுங்குழி சிறைய விச

மாதுல் யானே யாதுய் காணத்துத்
தலையாற்று நிலைஇய சேயுயர் பிறங்கல்
வேயலமக் கண்ணிடை புறநிதிச்
சேய வாயினு நடுங்குதயர் தருமே*

என்பது : இரவுக்குறிவந்து நீங்குத் தலைமகள் தன்னொருசிற்குச்
சொல்லியது.

—பரணர்.

பி. மீ. 2. குன்றுறைகள். 6. லைக்குகீர். 10. முயினமுறறு
டைய. 23. கடுப்ப.

153. பாலை

கோகோ யானே கோதரு முன்னம்
பீர்திங் கிளவி யாயமொடு கெழிஇப்
பந்துவழிப் பட்டிருவு னாயினு நொக்குறணி
வெம்பும னனிய டானே யினியே

5 வன்க ஞானன் மார்புற வனைஇ
யின்சொற் பிணிப்ப நம்பி நங்க
ஞுறுதரு விழும முன்னர் னொய்யெனத்
தெறுகதி னுலைய வேனில் வெங்காட்
செய்வளி யொலிகழைக் கண்ணுறுபு நீண்டளிற்

10 பொறிபிதிர் பெடுத்த பொங்கெழு கூரோயிப்
பைதறு சிமையப் புயகீக் காரிடை
நல்லழக் கமைந்த வல்ல மெல்லியல்
வல்லுதல் கொல்லோ தானே யெல்லி
யோங்குவரை யடுக்கத் துயர்ந்த சென்னி

15 மீனெடு பொலிந்த வானிற் றேன்றித்
தேம்பாய்க் தார்க்குத் தெரியினர்க் கோங்கின்
காதுறக் கழன்ற கண்கமழ் பவரிமலர்
கைவிடு சுடரிற் றேன்று.

* * இப்பாட்டினைத் திருமகட் புணர்ந்தவன் செறற்கு உதர
ணமாகக்கொட்டுவர் அகப்பொருளின்க்க உரைகாரர். (குந். 168.)
வ

மைபடு மாமலை விவந்திய சரணே.

என்பது : மகட்போகிய செவிலித்தாய் சொற்றது.

—சேரமான் னினத்தட்டுவேன்.

பி - ம். 17. தண்கமழ் : புதுமலர்.

154. முல்லை

பதிமழை பொழிந்த பயமிரு புறவி,
 னெடுநீ ரவல பருவாய்த் தேரை
 சிறுபல் லீயுத்தி னெடுநெறிக் கறங்கக்
 குறும்புதற் பிடவி னெடுங்கா லலரி
 5 செந்நில மருங்கி னுண்ணறிர் வரிப்ப
 வெஞ்சின வரவின் பையணைத் தன்ன
 தண்கமழ் கோட றுதுணை யவிழத்
 திரிமருப் பிரலை தென்னாள் பருகிக்
 காமர் துணையோ டேமுற வதியக்
 10 காடுகளின் பெற்ற தண்பதப் பெருவழி
 யோடுபரி மெலியாக் கொய்கலற் புரவித்
 தாடாழ் தார்மணி தயங்குபு வியம்ப
 ஆர்மதி வலவ தேரே சீர்மிசுபு
 கம்வாழிற் புரிந்த கொள்கை

15 யம்மா வரிவையைத் துன்னுகம் விரைந்தே.

என்பது : வினேமுற்றிய தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

—பொதும்பிற் புல்லாளங் கண்ணியார்.

பி - ம். 9. காமர்பிணையோ. 12. தோடார்மணி; தயங்குபியம்ப

14. பரித்த கொள்கை. (புல்லங்கண்ணியார்.)

155. பாலை

அறங்கடைப் பட்டாடி வாழ்க்கையு மென்றும்
 பிறங்கடைச் செவாடிச் செவ்வமு மிரண்டும்
 பொருளி னாகும் புனைவிழை பென்றாகம்
 மிருவே லாம்பா னீவி யோரே

- 3 நோய்நா முழக்குவ மாயினுந் தாந்தஞ்
செய்வினை முடிக்க தோழி பல்வயிற்
பயனினா சேர்ந்த பாழ்வாட் டாக்க
ணெடுவினிக் கோவலம் கடவற் றேண்டிய
கொடுவாய்ப் பத்தல் வார்த்துரு சிவகுழி
10 நீக்காய் வருத்தமொடு சேர்விடம் பெருகு
பெருங்கனிது மிதிந்த வடியகத் திரும்புவி
வொதுங்குவன கழிந்த செதும்ப வீர்வழி
செயிர்தீர் னானின் வயிரியர் பின்னற
மண்ணூர் முழவின் கண்ணகத் தகைத்த
15 விரலுன்று வடுவிற றேன்று
மாஸ்வாடி மருங்கின மலையிறந் தோரே.

என்பது : தலைமகள் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகள் சொங்
லிபது.

—பாலைபாடிய பெருங்கேங்கோ.

158. மருதம்

- முரசுடைச் செல்வர் புரவிச் சூட்டி
மூட்டிது கவரி தூக்கி வன்னை
செழுஞ்செந் நெல்லின் சேயரிப் புனிற்றுக்கதிர்
மூதா தின்ற லஞ்சிக் காவலர்
5 பாக வாய்கொடிப் பகன்றையொடு பரீஇக்
காஞ்சியி னாகத்துக் கரும்பரிதி யார்க்குந்
தீம்புன லுரா திறவ தாகக்
குவளை யுண்ட னிவளும் யாதுங்
கழகீ ராம்பன் முழுநெறிப் பகைத்தழை
10 காமர் ஞாயிற் குகத் தலைப்பெயப்
பொய்த லாடிப் பொலிகை வந்து
நின்னகாப் பிழைத்த தவறே பெரும
கன்னாந் கண்ணியுந் கைபுறை யாக
நிலக்கோட்டு வெள்ளை நாவ்செயிக் கடாதுந்

15 நிலைத்துறைக் கடவுட் குண்ப்பட வோச்சித்
தணிமருந் தறிவான் யாவழ
மணிமருண் மேனி பொன்னிறத் கொள்ளே,
என்பது : தலைமகளை இடத்துய்த்தவந்த தோழி தலைமகளை
வரைவுகடையது.*

—ஆயுர் முலங்கிழார்.

இப்பாட்டு மருதத்துக்கனவு. இப்பாட்டின் கருத்து
ஒன்றுசிறைய ஒன்றுசெய்வான் என்றவாறு.

பி - ம். 8. கழனி யாம்ப. 12. சின்னெ றிப்பிட்டவனோ. 15.
புனைத்துறைக்கடவுட். 16. தருமருத்தி; தணிமருங்கி.

157. பாலை

தூரியற் பெண்டி ரல்கிற் கொண்ட
பருவாய்ப் பாலைக் குன்றிலே ஈரந்த
வரிநிறக் கறுழி யார மாந்திச்
செருவேட்டிச் சிலைக்குஞ் செங்க ண்டவர்
5 விஸ்விட வீழ்ந்தோர் பதுக்கைக் கோங்கி
னெல்லி மலர்ந்த பைங்கொடி யதிரல்
பெரும்புலர் வைகறை யரும்பொடி வரங்கி
காண யானை கவளம் கொள்ளு
மஞ்சவரு நெறியிடைத் தமிழர் சென்மார்
10 கெஞ்சின் மொழிப மன்னே தோழி
முனைபுலம் பெயர்த்த புல்லென் மன்றத்துப்
பெயலுற கெகிழ்ந்து வெவினுறச் சாயு
வினையழி பாவையி னுலறி
மனையொழிந் திருந்த னாற்று லோர்க்கே.

என்பது : பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—வேம்பற்றங்குமரனார்.

பி - ம். பெண்டிரல்குந். 2 குறகுடைத்த. 14 தவறுறுலோர்க்கே.

* இப்பாட்டின் இத்துறைக்கேகொள்வர் ச்ச. (தொல். பொருள்.
12.) 'நிலைக்கோட்டி 'பவன்னை வாய்செவிக்கடையு' என்பது பாடு

155. குறிஞ்சி

- உருமுதலு கருவிய பெருமறை தலைஇப்
பெயலான் நவந்த னுங்கிரு னுடுதான்
மின்னுநிமிர் தன்ன கனககுழை மிமைப்பப்
பின்னுவிடு நெறியிற் கிளைஇய கூந்தலன்
5 வரையிழி மயிலி னெல்குவன னொதுங்கி
*மிடைபூர் பிழியக் கண்டனெ னிவனென
வலையல் வாழிவேண் டன்னையும் பட்டபைச்
குருடைச் சிலம்பிற் சுடர்ப்பூ வேய்த்து
தாமவேண் நெருகி னணங்கு மார்வருமே
10 நனவின் வாயே போலத் துஞ்சுநர்க்
கனவாண்டு மருட்டலு முண்டே யிவடான்
சுடரின்று தமியனும் பனிற்கும் வெருவா
மன்ற மரஅத்த கூகை குழறினு
நெஞ்சழிந் தாணஞ் சேரு மதன்றலைப்
15 புலிக்கணத் தன்ன நாய்தொடர் விட்டி
முருகு னன்ன சிற்றத்துக் கடுந்திற
லெந்தையு மில்ல னாக
வஞ்சவ னல்லனோ விவளிறு செயலே.

என்பது : தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிசெவிலித்தாய்
க்குச் சொல்லுவாளாய்த் தலைமகன் கேட்பச் சொல்லியது.

—கபிலர்.

பி - ம். 3. மின்னு மினிர்ந்தன்ன. 14. தாணஞ். 17. இன்ன
னாக. 18. இவளது.

* இது மிடைபேதி இழிந்தாளுவதற் காரணமாக இயற்ற
தரையக் கனவுமருட்டலுமுன் டென்றதுமுதலாகப் பொய்யென
மாற்றி, அணங்கும் வறுமென மெய்வழிக் கொடுத்தது. இது
சிறைப்புறமாகக்கூறி வரைவுகடாதல் என்றும், தலைவி புறத்துப்
பேரகக்கண்டு செவ்விகுறியதொத் தோழி விரைவாகுகிறான் என்

159. பாலை

- தென்கழி விளைந்த வெண்க ழுப்பின்
கொன்றை சாற்றிய கொடுநக வெழுநகை
புரனுடைச் சவல பகடுபல பாப்பி
புமணுயிர்த் திறந்த வெழிக லடுப்பின்
5 வழியுற பகழிக் கொடுனி லாடவ
ரணக்குடை லோங்கிலை வணங்க வாங்கிப்
பல்லா னெடுகிறை தழீஇக் கல்லென
வருமுனை யலைத்த பெரும்புகல் வலத்தர்
கலைஞரற் கடுந்துழிப் பாணி தூங்கி
10 யுவலைக் கண்ணிய ருன்புழைக் கயருங்
சுவலை காதல் ரிறந்தன ரொனநனி
யவலங் கொள்ளன்மா காதல்க் தோழி
விசம்பி வல்லேறு சிலைக்குஞ் சேட்சிமை
நடம்பூஞ் சாரற் குறும்பொறைக் குணவுது
15 விக்கெழு தடக்கை வெல்பொர் வானவன்
யிழிதுழைக் கவுள சிறுகண் யானைத்
தொடியுடைத் தடமருப் பொடிய னாறிக்
கொடுமுடி காக்குங் குருஉக்க னெடுமதிற்
சேண்வினங்கு சிறப்பி னுழை செய்தினு
20 மாண்டமைந் துறைநு ரல்லரின
பூண்டாங் காகம் பொருந்துதன் மறந்தே.

என்பது: பிசிலிடை வேறுபட்டதலைமகனைத் தோழிவற்புறத்தியது.

— சூழர்க்கவுதமன் சாதேவனார்.

பி - ம. 20. ததைபுரால்லர்; சூழர்க்கவுதமன் சாதேவனார்.

மம், கூறுகரகச். 'உருமுரறு கருகிய பெருமறை தலைஇய' என்ற
அடியின் உருட்டுவண்ணத்திற்கு உதாரணமாக கொள்கப் போக.
(தொங். பொருள். 114., 115, 114.)

160. செய்தல்

ஒடுங்கி ரோதி நினக்கு மற்று
நடுக்கின் தனித்தெ னிறையி னெஞ்ச
மடுப்புகொடி சிதைய வாங்கிக் கொடுங்கழிக்
குப்பை வெண்மணற் பக்கஞ் சேர்த்தி

5 நிறைச்சூல் யாமை மறைத்தீன்று புதைத்த
கோட்டுவட் கிருவின் புலவுநாறு முட்டைப்
பார்ப்பிட ஒரு மளவைப் பஞ்சாய்க்
கணவ னோம்புங் காணலஞ் சேர்ப்பன்
முன்னாநிற் சிறத்த லஞ்சி மெல்ல

10 வாயுடை மையின் வள்திற் காட்டி.
யேத்தொழி னகின்ற வெழினைடைப் புரவி
செழுநீர்த் தன்கழி நீந்தலி னுழி
குறிமுகம் குறைத்த பொதிமுநிற் செய்தல்
பாம்புயர் தலையிற் சாம்புலன நிவப்ப

15 விரவந் தன்னுற் திண்டேர் காவா
தொல்லென வொலிக்கு மினையொடு வல்வா
யாவச் சிறார் காணப்
பகல்வந் தன்னுற் பாய்பரி செந்தே.

என்பது : தொழி வரைவுமலிந்து சொல்லியது.

—தமிழிசுநாழார் பேப்பசுவையார்.

பி - ம். 3. அடம்புகொட்.

161. பாலை

வினைவழிற் பிரிதல் பாவுது வணர்ச்சி
வடிவாப் பித்தை வன்க னுடவ
சடிபமை பதழி யார வாங்கி
லம்பலர்ச் செகுத்த வஞ்சவரு கவலை

6 படுமுடை னசைஇய வாழ்க்கைச் செஞ்செவி

வெருவைச் சேவ என்னுகினை பதிரும்
வெருவரு கான நீங்கிப் பொருள்புரிந்
திறப்ப வெண்ணின் ரொப்பது நிறப்பக்
கேட்டனள் கொல்லோ தானே தோட்டாறுபு

- 10 எரும்புண வெரவிவரு மிரும்பல் கூந்த
லம்மா மேணி யாழிழைக் குறுமகள்
சுணங்குரு முரகத் தணங்கென வருத்த
கல்வர் வினமுலை நனைப்ப
பல்லித முண்கண் பரந்தன பணியே.

என்பது. பிரிவுணர்த்திய தோழி தலைமகனது வேறுபாடுகண்டு மூன்
னமே புணர்த்தா ணம்பெருமாட்டியென்று தலைமகனைச் செவவு
விளக்கிப்பது.

—மதுரைப் புல்லங்கண்ணனார்.

11 - ம். 8. எண்ணினி, 13, கிண்பட். 14, பல்லிதழ்மழைக்கண்.

162. குறிஞ்சி

கொளக்குறை படாறுக் கோடுவளர் குட்டத்
தளப்பரி தாகிய குவைமிருந் தோன்றல

- கடல்கண் டன்ன மாக விசும்பி
னழற்கொடி யன்ன மின்னுவசிபு துடக்க

- 5 கழிநிடி யுருமொடு கதழுகை சிதறி
வினியிட னறிவா வானுமிழ் நடுவா
ளருங்கழிக் காவல நிகழ்பத நோக்குப்
பனிமயங் கசைவளி யலைப்பத் தந்தை
நெடுக ரொருசிறை நின்றனெ னாக

- 10 வறவென வலிர்வருங் கூந்தன் மலரென
வாண்முடித் தலமரு மாவிதழ் மழைக்கண்
முனைகிறைத் தன்ன மாவிழ் வெண்ப
னகைமாண் டிலங்கு நலங்கெழு துவர்வாய்க்
கோலைய விழுத்தொடி விளங்க விசிக்

- 15 காழமு தனிரி னடுக்கி யானாது
கோயசா வீட முயங்கினன் வாய்மொழி
நல்லினை நருட மிரவலர்க் குன்னிய
நனைபிழைப் பறியாக் கழறொடி யதிகன்
கோளற வறியாப் பயங்கொழு பலவின்
20 வேங்கை சேர்ந்த வெற்பகம் பொலிய
வில்கொழு தானைப் பசும்பூட் பாண்டியன்
கலிறணி வெல்கொடி கடுப்பக் காண்வா
வொளிறுவன விழிதரு முயர்ந்துதோன் நகுவி
கேர்கொ ணெடுவரைக் கவாஅற்
25 குரர மகளிரிற் பெற்றகரி யோனோ.

என்பது : இரவுக்குறிக்கட் டலைமகனைக்கண் ணுந் தரீக்கிய தலை
மகன் தன் கெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—பாணர்.

19 - ம். அதிபன், (கீட்கும்)

163. பாலை

- விண்ணதிர்பு தலைஇய விரவுமலர் குழையத்
தண்மழை பொழிந்த நாழ்பெயற் கடைநா
னெயிய மாகத் துனியுனக் கூரச்
சென்றோ குன்னிக் சில்வனை கெழிப்
5 பெருகளை யுள்ளமொடு வருகளை கோக்கி
வினியு மெவ்வமொ டனிய னென்னாது
கனிறுவிர்த் தன்ன கண்ணழி தவலை
முனரி கரிய முன்பனிப் பாணுட்
குன்றுகெழிப் பன்ன குனிகொன் வாண
10 யெனக்கே வந்தனை போறி புனற்கா
வயிரிடு குப்பையி னெஞ்சுகெழிற் தவிழக்
கொடியோர் சென்ற தேனத்து மடியா

நீனையை வாஞ்சிச் சென்மறி
வினைவிதுப் புதுந ருள்ளலு முண்டே.

என்பது : பிரிவின்கள் வற்புறுக்குத்தொழிக்குத் தலைமகள் ஆம்
ருமை மீதரச் சொல்லியது.

—கழனக்கோனெயிற்றியார்.

பி - ம் : கி. வியச.

104. முல்லை

* கதிர்கை யாக வாங்கி ஞாயிறு
பைதறத் தெறுநலிற் பபங்காந்து மாறி
விடுவாய்ப் பட்ட வியன்கண் மரிகிண
காமுகவி னெதிரக் கணையெயல் பொழிதலிற்
5 பொறிவரி யினவன் டார்ப்பப் பலவுட
னறுவீ முல்லைவொடு தோன்றி தோன்ற
வெறியென் றன்றே வீகமழ் கான
மெவன்கொன் மற்றவர் றிலையென மயங்கி
யிருபனி யுறைக்குங் கண்ணொ டினைபாங்கு
10 கின்னா ஹறவி கொன்னலம் பெறுட⁸
மிதாநற் காலங் காண்டிசிற பகைவர்
மதினமுக முருக்கிய தொடிசிதை மருப்பிற்
கந்துகா லொசிக்கும் யானை
வெஞ்சின வேந்தன் வினைவிடப் பெறினே.

என்பது : டாசரைக்கணிருந்த தலைமகள் : தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்
லியது.

—கிணரைத் தமிழ்க்குத்தன் நாகன்றேவனார்.

பி - ம் : 9—10, டினைவா கின்னாது. 12. மதினமுகு கதக முருக்கிய.

* இதுபிரித்த பகுதியாகிய பாசனதப்புலம்பல் எனிலும் கீழம்
பதறி முல்லைவாழித்த⁸ (தொல். பொருள். 24. இளம்பூ.)

165. பாலை

* கயத்தலை மடப்பிடி பயம்பிற் பட்டெனக்
கவிறுவிரிப் படுத்த கம்பலை வெரீஇ
யொய்யென வெழுத்த செவ்வாய்க் குழவி
தாதெரு மறுநின் மூது ராங்க

6 னெருமை கல்லான் பெருமலை மாந்து
நாடுபல விறந்த நன்ன ராட்டிக்
காயமு மணியிழந் தழுங்கின்று தாயு
மின்றோ டாரா யிரீஇயதென் னுயிரெனக்
கண்ணு ததலு லீவித் தண்ணெனத்

10 தடவுகிலை கொச்சி வரிநிழ லணைஇத்
தாழிக் குவளை வாடுமலர் சூட்டித்
தருமணற் கிடந்த பாவையென்
மருமக ளேயென முயங்கின னழுமே.

என்பது: 'மகட்போக்கிய தாயது நிலைமடி கண்டார் சொல்லியது.

பீ - ம். 8. இன்றோட்டாராய். 11. குடி.

166. மருதம்

* நன்மரங் குழிஇய நனைமுதிர் சாடி
பன்னு ளரித்த ிநாயுடை யுப்பின்
மயங்குமழைத் துவலையின் மதுகுடன் பனிக்கும்
பழம்ப னெல்லின் வேருந் வாயி

5 னுறுவிரை தெளித்த நாறிணர் மாலேப்

* இம்மணியிடைபளத்துத் தாய்க்குழம் ஆயத்துகிலையும்
கெட்டோர் கூறிபவாறுணர்க என்றும். "தருமணற்கிடந்த ....
அழுமே" என்பது மற்றுய் மனற்பாணியினைப் பெண்பாணாகக்
கூறித் தழிஇக்கொண்டருதலிற் டாக்கெழுதினவியாயிற்று என்
தும் கூறுவர். கச். (தொல். பொருள். 36, 199.)

* இப்பாட்டினை "இல்லோர் செய்களை பிழச்சிக்கண்". என்
துத்துறைக்கு உதாரணமாகக் கொண்டு, இதுபற்றை பிறர்கூறல்

பொறிவரி வினைவன் தேல் கழியு
முயர்பளி பெறா முருகெழு தெய்வம்
புனைபிருக் கதாபி னீவெய் யோன்வயி
னனையே னுரி னணங்குக வென்னென
10 மனைபோட் டேற்று மகிழ்ந் னுமின்
யார்கொல் வாழி தோழி நெருந்
ருர்ப்புண் கனிற்றிற் தலைப்புண் தழீஇ
வதுவை யிசனிப் பொலிந்த நம்மொடு
புதுவது வந்த காவிரிக்

15 கோடுதோய் மலர்நிறை யாடியோசே

என்பது : பாத்நையொடு புனலாடிய தல்வகன் தலைமகளிடைப்
புக்கு, யானாடிந்தல் சொன்று குளுந்துனென்பதுகேட்ட பர்த்தை
தன்பாங்காயினுர் கேட்பச் சொல்லியது.

—இடையனெய்கீரனார்.

13 - 15 : 2. கோதகை கவப்பின், 4. பேருர், 8 கீகரித்தோன், 15.
தோடுதோய். (பாங்கிக்குச்சொற்றது.)

161. பானை

* வயங்குமணி பொருத வகையமை வலிப்பிற்
பனங்கா ழல்குன் மாறு யோனொடு
வினைவனப் பெய்திய புண்பூஞ் சேக்கை
வின்பொரு ளெடுககர்த் தங்கி மின்றே
5 வினிதுடன் கழிந்தன்று மன்னே லாரிப்
பொருந்தாக் கண்ணேம் புலம்புலந் துறுதாச்
சேக்குவன் கொல்லோ நெஞ்சே சாத்தெறிந்
ததர்குட் ளென்னு மணங்குடைப் பகழிக்

கழியவழிக்காமஞ்சித்த புலந்தவாறு என்பர் 88. (தொல். பொருள். 131, 164.)

* இவதூரமரூட்டல் எவ்வுத்தையில் சாத்தெறிதலும் வந்
ததற்கு உதாரணமாகு மென்றும், நெஞ்சினுற் பரியக்கருதி வஞ்சி
த்கூறியது என்றும் கூறுவர் 88. (தொல். பொருள் 60, 146.)

- கொடுவி லாடவர் படுபுகை நெரிதி
 10 பூரெழுந் தவறிய பீரெழு முதுபாழ்
 முருங்கை மேய்ந்த பெருங்கை யாளை
 வெரினோங்கு சிறப்புற முரிசு வொல்கி
 விட்டிகை கொடுஞ்சுவர் விட்டம் விழ்த்தென
 மணிப்புகுத் துறந்த மரஞ்சேர் மாடக்
 15 கெழுதணி கடவுள் போகலிற் புல்லென்
 ரெழுதுபலி மறந்த மெழுகாப் புன்றினைப்
 பானாய் துள்ளிய பறைக்கட் சிறிற்
 குயில்காழ் சிதைவ மண்டி யவிலாய்க்
 கூர்முகச் சிதலை வேய்ந்த
 20 போர்மடி நல்லிறைப் பொதியி லானே.

என்பது : தலைமகள் பொருள்கடைக்கூட்டிய செஞ்சுற்றுச் சொல்
 லிச் சொல்லுங்கிறது.

—கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்.

இப்பாட்டிதான் பானாய்துள்ளிப் பறைக்கட் சிறிற் என்பது
 தொகுப்பொருள்மறை.

பி. ம. 14, மாடக் கெழுதணி, 17, பானாய்துள்ளிப் பறைக்கட்.

168. குறிஞ்சி

யாம தும்மொடு கழிப்பி கோய்மிகப்
 பணிவார் கண்ணென்ம வைகுது மினிபே
 யான்றல் வேண்டும் வான்னோய் வெற்பு
 பல்லான் குன்றிற் படுகிழற் சேர்ந்த
 5 நல்லான் பரப்பிற் குழுமு சாங்கட்
 கொடைக்கட னேன்ற கோடா நெஞ்சி
 னுதிய னட்டில் போல வொலியெழுந்
 தருவி யார்க்கும் பெருவரைச் சிலம்பி
 னீன்றணி விரும்பிடி நழிஇக் கனிததன்

- 10 தாக்குகைச் சூழலி துலிப்புறம் காப்ப
வொடுக்களை புலம்பப் போகிக் கடுக்கண்
வாள்வரி வயப்புலி கண்முறை யுதறக்
கானவர் மடிந்த நங்குள்
மானதூச் சிறுகெரி வருத வீயே.

சுருதி : தூக்குதி வந்ததலைகளை இரங்குதலிலுக்கி வரைவு
கடையது.

—தோட்டம்பலத்துஞ்சிய சேரமான்.

பி - ம். 4. வல்லான் குந்தி.

189. பாலை

மரத்தலை கரிந்து நிலம்பயம் வாட
வலங்குகதிர் வேய்ந்த வழறிகழ் நனந்தலைப்
புலிதொலைத் துண்ட பெருங்கனிற் றொழியுள்
கலிகெழு மறவர் காழ்க்கோத் தொழிந்ததை
5 நெனிகோற் சிறுதி மாட்டி யொலிதிரைக்
கடல்விழை யமிழ்நின் கணஞ்சா லுமணை
தூகொ டீர்ச் சோற்றுலைக் கூட்டுஞ்
சுரம்பல கடந்த நம்வலிற் படர்ந்துகனி
பசலை பாய்ந்த மேனிய னெடிதுவினைத்து
10 செல்கதிர் மழுகிய புலம்புகொண் மாலை
மெல்லிரல் சேர்த்திய துதலண் மல்கிக்
கயனுமிழ் நிரிற் கண்பனி வாரப்
பெருத்தோ னெகிழ்ந்த செல்லொடு
வருத்துமா லனிய டிருந்திழை தானே.

சுருதி : தலைமகன் துடச்சாத்துத் தன்மெஞ்செஞ்சுச் சொல்
வியது.

—தொண்டியமூர்க்காத்தனார்.

பி - ம். 2. வயங்கு. 10. செல்லடர்மழுவிய. (தொண்டியமூர்.)

170. நெய்தல்

- * கானலும் கழறாது கழியுள் கூறாது
தேனியிர் நறுமலர்ப் புன்னையு மொழியா
தொருநின் னல்லது திதிதியாது மிலனே
யிரும்கழி மலர்ந்த கண்ணோ நெய்தல்
5 கமழிநழ் நாற்ற மமிழ்தென நசைஇத்
தண்டா தூதிய வண்டினம் கனிநிறந்த
பறவை தளருந் துறைவனை நீயே
சொல்லல் வேண்டுமா கனவு பங்காற்
கைகையம் படுகினை பெய்வமொ டன்துள்
10 கடற்சிறு காக்கை காமர் பெடையொடு
கோட்டுமீன் வழங்கும் னேட்டமடி பாப்பின்
வெள்ளிராக் கனவு நன்னென் யாமத்து
நின்னுறு விழுமங் கிளர்ந்தோ
டன்னுறு விழும நீந்துமோ வெனவே.

என்பது : தலைகள் காமமிக்க கற்பினர் கிளவிபாத் சொந்தது.

—மதுரைக் கள்ளிழகையத்தன் வெண்ணுகனார்.

பி - ம் : 3. தொருதீய 7. கிளருந். 8. வேண்டுமா நன்ன.

171. பாலை

ததலு தன்பசப் பிவருந் தோரு

மகன்மலை யிறும்பி னாய்ந்துகொண் டறுத்த

* இது நெய்தல் ஒழுக்கத்திற்கு நெய்தலிலும் உரியதாயிற்று
என்றும், இவ்வகப்பாட்டு இரங்கலுரிப்பொருட்டாயிற்று என்றும்,
இதசொல்லாமரபின் சொல்லுவனவாக அழகை பற்றிக் கூறியது
என்றும், இவை உயர்நிலையுமாயிற்று என்றும் கூறவர் 38. இனிப்
பேரா 'சின்னறுகிழுங்... வெனவே' என்பது 'தன்பத்திய் புலம்பல்'
என்றுத் துறைக்கு உதாரணமாகு மென்றும், "கானலுக்கழறாது...
நலவு" என்புழிக் கூறப்பட்டனவென்றும் தாதலின் துதலிடுதலை
கொளுததன்மை கூறியதாம் இப்பாட்டு என்றும் கூறவர். (தொலு.

- பின்னெழி ஈழிய வாடு ஈரூ
 திணவன் மாதவர் பண்பென் றோவா
 6 திணவல் வாழி தோழி புணர்வ
 மிலங்குகோ லாப்தொடி நெடுழிப் பொருள்புரிந்
 தலத்தலை னெனையத் ததாடைந் திருந்த
 மால்வகைச் சிறார் மருள்பன் மாக்கள்
 கோள்வ லேற்றை யோசை யோர்மார்
 10 திருத்திக் கொண்ட லம்பினர் கோன்சிலை
 யிருத்தத் திரீது யிடந்தொடும் படர்தலிற்
 கீழ்ப்படு தார முன்னு மேற்கிண்ப்
 பழம்போற் செற்ற தீம்புழ லுணீஇயக்
 கருக்கோட் டிருப்பை யுரும்
 16 பெருக்கை யெண்ணின் சுரனிறந் தோரோ.

என்பது: தலைமகன்பிரிவின்கண் மேறுபட்ட தலைமகனைத் தோழி
 வற்புறிதியது.

—கல்லாடஞர்.

பே-ம் 4. திணையுமாத.

172. குறிஞ்சி

- வாரண முரறு நீர்திகழ் சிலம்பிற்
 பிரசமொடு விரைநூய வயங்கு வெள்ளருளி
 வின்னிசை விமிழியக் கடுப்ப விம்மெனக்
 கன்முறை விடாகஞ் சிலம்ப வீழ்ந்
 5 காம்புதலை மணந்த லோங்குமலைச் சார
 விரும்புவடித் தன்ன கருக்கைக் கானவன்
 விரிமலர் மரையும் பொருந்திக் கோறெரிந்து
 வரிதுதல் யாணை யருநிதத் தழுத்தி
 விகலி முன்பின் வெண்கோடு கொண்டிதன்
 பெருன். 5; 14, 196, 270, 271.) "தாத முனிவன்மை" என்
 னுத்தொழிற் குறிப்பாட்டு உதாரணமாகும் என்பர் கச். சிங். 996.

- 10 புல்வேய் குரம்பை புலா வுன்றி
முன்றி னீடிய முழவுறழ் பலவிந்
பிழிமதி முலகையன் கிளைபொடு கனிசெறந்த
சாக்த னெடுவழியி னூன்புழுக் கயரும்
குன்ற நாடந் யன்பிலை யாகுத
லறிவேன் யானஃ தறிந்தனெ னாயி
15 னானியிழை யுண்க னுயிதழ்க் குழைமகன்
மணியேர் மாணலஞ் சிதையப்
பொன்னோர் பசிலை யாவின்று மன்னே.

என்பது: தோழ் தலைமகன் இடத்துய்த்தவந்த தலைமகனை
யவையு கட்டியது.

—மதுரைப்பாலாசிரியர் கப்பாலனார்.

பீ-ம்: 8. அணிததல். 10. புதல்போற் குரம்பை. 11. முழவு
முதற் பலவி. 17. யாவின்று.

173. பாலை

* ஆறந்தலைப் பிரியா தொழுகலுஞ் செங்கீத்
கேளிர் கேடுபல ஐன்றலு நாறும்
வருத்தா வள்ளமொ டிருந்தோர்க் கில்லெனத்
செய்வியை புரிந்த கெஞ்சினர் நறுததன்

- 6 மைலி கோது யரும்பட ருழத்தல்
சின்னாட் டாம்கல் வேண்டு மென்றுநின்
னன்மா னெல்லனை திருத்தின ராசின்
வருவர் வாழி தோழி பலபுரி
வார்கயிற் றொழுகை கோண்கைற் கொளிப்பி
10 பகடுதூறை பேற்றத் துமணியினி வெரீது
யுழைமா னம்பியனை யினனியிந் தொடக்
காடுகவி ன்ழிய வுரைநூக் கோடை
நின்றுதின னினிந்த வம்பனை கெடுவேய்க்
கண்ணிடத் தெறிக்கு மண்ணு முத்தக

- 15 கழகேருறழ் தோன்றல பழங்குழித் தாஅ
மின்கனி நறவி வியிறேர் நன்னன்
வின்பொரு. நெடுவரைக் கவாஅற்
பொன்படு மறங்கின் மலையிறந் தோரே.

என்பது : தலைமகன்பிரிவில் கவர் வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது.

—முன்னியூர்ப் பூதியார்.

பி - ம். (முன்னியூர்ப் பூதியார்.)

174. முல்லை

- * திருபெரு வேந்தர் மாறுகொள் வியன்களத்
தொருபடை கொண்டு வருபடை பெயர்க்குஞ்
செல்வ மூடை யோர்க்கு தின்றன்று விறவெனப்
பூக்கோ னேய தன்னுமை விலக்கிச்
5 செல்வே மாத லறியான் முல்லை
நோக்கான் முதுகொடி ருழைப்ப நீர்சொரிந்து
காலை வானத்துக் கடுங்குரற் கொண்ட
முழங்குதொறுங் கையற் றெடுக்கிநப் புலந்து
பழங்கண் கொண்ட பசை மேளியள்
10 யாங்ஙன ளுவன்மொ ருளே வேங்கை
பூமுறு நறுவீ கடுப்பச் சேற்கொள
வாகத் தரும்பிய மாசறு கணங்குண
ணன்மணல் வியலிடை நடந்த
சின்மெல் னொதுக்கின் மாஅ யோளே.

என்பது : பாசடைக்கட் டலைமகள் தன்மெடுநிற்குச் சொல்லி யது.

—மதுரை அளக்கர்குழார்மகனார் மன்னனார்.

பி - ம். 8. வகடத்திரங்கி. 11. பூமுறுகொள்.

* இது நீள்வான் றெடுசிற் குவாத்தது என்றும், "ஆகித் தோன்றும் பாக் கொர் பாக்குணம்" என்றும் பகுதிக்கு உதாரண மாக எடுத்துக் கூறுவர் சர். (தொல். பொருள், 24, 41.)

175. பாலை

- வீங்குவீரீம் புரீஇய விசையமை நோன்சிலை
வாங்குதொடை பிழையர் வன்சு னூடவர்
விடுதொறும் விளிக்கும் வெவ்வரீய் வானி
யாறுசெல் வம்பல ருயிர்செவப் பெயர்ப்பிற
5 பாறுநிலை பயிர்ந்த படுமுடை கலரும்
வெஞ்சுர மிறந்த காதலர் வெஞ்சுரை
வரிய வஞ்சினஞ் சொல்லியும் பன்வண்ண
டெரிலனை முன்னகை பற்றியும் வினைமுடித்து
வருது மென்றன ரன்றே தோழி
10 காவிய நெடுந்தேர்ச் கைவண் செழிய செ. 47
னூலங் காணத் தமர்கடந் துயர்த்த
வேலினும் பன்னாழ் பின்னி முரசென
மாயிரு விசும்பிற் கடியிடி பயிற்றி
நேர்கதிர் நிரைத்த நேரியஞ் செல்வன்
15 போரடங் ககலம் பொருந்திய தார்போற்
றிருவி தேனத்துக் குலைஇ யுருகெழு
மண்பயம் பூப்பப் பாடியத்
தண்பெய லெழிவி தாழ்ந்த போழ்தே.

என்பது : பிரிவின்கண் வற்புறுக்குந்தேழிக்குத் தமையகல்சொல்
வியது. (தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியதாஃமாம்?) பிரிவின்கண்
யேறுபட்ட தலைமகள் தோழிக்குச் சொந்ததாஃமாம்.

—கூலம்பேரி சாத்தனார்.

பி. - ம்: 14, கைதந்த செவியன் செல்லல். 16, உருகெழு.

176. மருதம்

* கடல்கண் டன்ன கண்ணகன் பரப்பி
னிலம்பக் வீழ்ந்த சேர்முதிர் கிழங்கின்

* இப்பாட்டு "புகைநாடகங்களமொடு.....சுரத்த மருங்கினும்"
என்றும் பகுதிக்கு உதாரணமாக எட்டபர் கள். இனிப் பாரா, "எழு

- கழைகண் டன்ன தூம்புடைத் திசன்காற்
கனிற்றுச்செவி யன்ன பாசடை மருங்கிற்
5 கழுநீவக் தன்ன கொழுமுதை மிடைபிடை
முதுவங் முகத்திற் பன்மலர் தயங்கப்
பூத்த தாமரைப் புள்ளியிழ் பழனத்து
வேப்புகளை யன்ன நெடுங்க ணீர்நெண்
டிசைதேர் வெண்குரு கஞ்சி யயல
10 தொலித்த பகன்றை கிருஞ்சேற் றன்னற்
திதிலைவின் வரிப்ப வேலடி வினாந்துதன்
னீர்மலி மண்ணைச் செதியு மூர
மணிகரு வயலை மரணிவர் கொழுங்கொடி
யரிமல சாம்பலொ டார்தழை தைஇ
15 கிழவாசி மகனிரொடி தழுவணிப் பொலிந்து
மணிரே ருண்கண் மானிழை முண்கைக்
குறுந்தொடி துடக்கிய நெயிந்தொடர் விடுத்த
துடன்றன் னோலுநின் காதலி பெம்போற்
புல்லுனைக் குடுமிப் புதல்வற் பயந்து
20 நெல்லுடை நெடுநகர் சின்னின் துறைய
வென்ன கடத்தனோ மற்றே தன்முகத்
தெழுதெழில் சிதைய வழுதன னேங்கி

தெழில்....., "சன்மே" என்பது பரததையை கீழ்வினை யென்று
அழுது வருகின்றது என்று தலைமகற்குச் சொல்லியதாகலின்
இது தன்கட்டோன்றிய இளவற்பெருளாக அவலச்சுவை பிறந்
தது என்றும், "வேப்புகளை.....மூர" என்புழித் தலைமகன்காவில்
வேண்டிக்கொள்ளப் பிறர்கடும்பழிக்கு வந்தாயென்றமையின்
இஃது உன்னது உவர்த்தனயிற்று என்றும், "எம்போற், புல்லுனை
...மற்றே" என்புழிப் புதல்வன்பயந்து சின்னின் துறையும் கடத்தி
எம்பலம் என்றமையின், இஃது அவ் புதொக சித்தனாயிற்று என்
தும், "உவர்த்தன்மேற்றே புன்னுக்காலை" என்ற குத்தித்திற்குச்
"கடல்கண்டன்னைகண்ணன்பாப்பின்" என்ற அடிமை உதாரணக்
காட்டியுஞ் சொல்லர். (மதகல், பொருள். 147, 253, 272, 276.)

வடித்தென வுருத்த நித்திப் பல்லாழ்
கொடித்தெனச் சிவந்த மெல்லிசைத் திருகுப
25 கூர்நனை மழுவிய வெளிற்ற
ஞர்முழுது தவலுநிற் காணிய சென்மே.

என்பது: தொழி தலைமகனை வாயிர்மறத்தது.

—மருதம்பாடிய இளங்கேங்கோ.

இப்பாட்டிங்குத்துப் பிறச்சொல்லும் பழிக்கு வருவான் என்ற
வாறு.

பி-ம். 10. தொலித்த. 13. மண்ணே. 20. சிவச்சிவந்தடைபா
மென்னை. 21. மதப்பற. (கெடுக்கோ.)

177. பாலை

தொன்னவஞ் சிதையச் சாடி யல்களு
யின்னும் வாடா தினியெவன் செய்கெனப்
பெரும்புலம் புறுத லொம்புமதி சிறுகண்
ணிரும்பிழத் தடக்கை மான வெய்யநூல்
5 தொருங்குவிணித் தியன்ற வெறிகொ ளைம்பாற்
நேங்கமழ் வெறிமலர் பெய்ம்மார் காண்பின்
கழையமல் சிலம்பின் வழைநீர் வாடக்
கதிர்கதங் கற்ற வேக னெறியிடைப்
பைங்கொடிப் பாகற் செங்கனி நகைஇக்
10 காண மஞ்ஞைக் கமஞ்ஞன் மாப்பெடை
யவிரியாற் தடைகரை வயிரி னாணுந்
காழறந் தகன்றோர் நீடின ஶாயினும்
வல்லே வருவர் போலும் வெள்ளே
விவிரிதம் பெயர வேர்த்தி மாறநோர்
15 மலைமருள் யாணை மண்டம ரொழித்த
கழற்கூற் பின்னைன் காவிதிடைவயி
னிழற்கூற் தழிஇய செங்குளன் மாயின்
தனியே ஶாகர் தடைபெற முனைந்த

வள்ளல்குடை வனமுலைத் தாயலின்

20 சுணங்கிடை வரித்த ரெய்யிலே நினைந்தே.

என்பது: பிரிவிடைவேறுபட்டதலைக்களைத் தோழி உத்புறத்தி யது.

—செயலார் இளம்பொன்சாத்தன் கொற்றனர்.

பி-ம், 6. காபியன். 8. னெடியிடை. 19—20. தாஅய சுணங்கிடை வரித்த ரெய்யிலே நினைந்தே. (செயலார் இளம்பொன் சாத்தன் கொற்றன்; உறைபூர் இளம்பொன்வாழ்கி. சாத்தன் கொற்றன்.)

178. குறிஞ்சி

வரிசத் தன்ன வைவேந்து மருப்பின்
வெந்நிலே தன்ன பருஉமவர்ப் பன்றி
பறைக்க ணன்ன நிறைச்சுனை பருகி
நிலத் தன்ன வகலிலைச் சேம்பின்

5 பிண்ட மன்ன கொழுங்கிழங்கு மாந்திப்
பிடிமடிக் தன்ன கண்மிசை யூழிழி
பொறுசேரந் தன்ன ஆறுசேர்ப் படாஅர்ப்
பைய்புத னனிசினைக் குருகிருந் தன்ன
வண்ணி யலிழந்த வெண்கை தாளத்

10 தலங்குருலை யலரி தீண்டத் தாதுகப்
பொன்னுரை கட்டளை கடுப்பக் காண்வரக்
கிளையமல் சிறுதினை அனுகுரன் மேய்ந்து
கண்ணினிது படுக்கு நன்மலை நாடனா
கொணந்தனை புணர்ந்த நீயு கின்றோட்

15 பரிணக்கவி னழியுது குணைப்புணர்ந் தென்றுந்
தவளி வுலகத் துறைஇயரோ தோழி
வெய்யைப் பிரவு மென்னாது கல்வெணக்
கொண்டல் வான்மறை முழிந்த வைகறைத்
தன்பணி யற்சிறந் தமிழோர்க் கறிதெனக்

20 கணவிலும் பிரிவறி வலநோ வுதன்றலை

முற்றான் கண்ட ஞான்திறும்
பிற்பெரி தனிக்குந்தன் பண்டி குழித்.

சுன்பத : தோழி வரைவுமலிந்த சொல்லியது.

—பரணர்.

இப்பாட்டி-சுருத்தக் கருதித்திறு முடிக்கும் மடல்
என்றவாறு.

பி - ம். 10. தனிநிலை. 10. திவ்ய கிரகம். 20. சிறிபதிகாரம்.
18. கொண்டவனம் பொழிந்த ஞான்கொள் வையகதை.

179. பாலை

விண்ணோய் சிமைய விறல்வரைக் கவாஅன்
வெண்டே றோடுங் கடங்காய் மருங்கிற்
துணையெரி பரந்த துன்னரும் வியன்காட்டுச்
சிறுகண் யானை தெடுங்கை நீட்டி.

5 வான்வாய் திறந்தும் வண்புனல் பெருஅது
கான்புலந்து கழியும் கண்ணகன் பரப்பின்
விடுவாய்ச் செங்கணைக் கொடுவி லாடவர்
நன்னிலை பொறித்த கன்னிலை யதா
புலம்புகொள் பூசல் கையுறம் காணாச்
10 தாருசெல விரும்பினி ராயி னின்னகை (வாய்க்
முருந்தெனத் திரண்ட முன்னெயிறுத் துவர்
குலனை நாண்மலர் புறையு முன்கணிக்
மதியேர் வான்முகம் புலம்பப்
பதிபெயர்ந் துறைத லொல்லுமேரேறுமங்கே.

சுன்பத : பிரிவுணர்ந்திய தலைமகற்குத் தோழி செலவழக்கச்
சொல்லியது.

—கோடிமங்கலத்து வாதளி கற்சேத்தனார்.

பி - ம். 6. வதனாய் 9. விரும்புகொள். 12. புறையுமுனை.
18. வானதல் புலம்பு. 20. பதிபெயர்த்துகை.

180. பெய்தல்

கணகண்ணி யுடைத்தாற் தோழி தகையிகக்
கோதை யாய்மொடு குவவுமண லேறி
விததை கானல் வண்ட லயசக்
கதழ்பரித் திண்டேர் கடைது வந்து

5 தண்கயத் தம்ன்ற லொண்பூங் குவளை
யுழம்பலைத் தியற்றிய எரும்பார் கண்ணி
பின்றுப்புறத் தாழக் கொண்ணே ருட்டி
நல்வா விளமுலை நீட்டி கெழுதுகின்றது
நில்லாது பெயர்ந்தன தெருவ னாதற்கே

10 புலவனா நிகழ்கழி னுழைஇப் பலவுடன்
புள்ளிதை கொண்ட முன்னுடை கெடுத்தோட்டித்
தாழை மணந்து ஞாழலொடு கெழீஇப்
படப்பை நின்ற முடத்தாட் புண்ணப்
பொண்ணேர் தண்டாதி நோக்கி

15 பெண்ணு நோக்குமிங் வழுங்க ளாரே.

என்பது : இரந்த பின்னின்று தலைமகற்குக் குமரநேர்த்த தோழி
தலைமகனைக் குதறியுட்படக்கூறியது. தலைமகன்கொதல்புறத்தானாக
த்தோழிக்குச் சொல்லியது உமாம்.

—கருவுந் கண்ணம்பரினார்.

19-ம், 21. முள்ளிடை. கருவுந் கண்ணம்பரினார்; கண்ணம்
பரினார்.

181. பாலு

துன்னருக் கானமுக் துணித வற்றாய்
பின்னின்று பெயரச் சூழ்த்தனை யாரி
னென்னிலை யுறையோ கெஞ்சே யொன்று
சோம்பாண் கடந்த விங்குபெருங் தானை
5 பகிபோர் மிஞ்சி செருவிற் குடைது
முருகுநழ முன்பொடு பொருதுகளைஞ் சிவப்ப
வன்மை பெயினன் விழித்தன ளாவிற்

நெண்கதி குதப்பம் புதைய வேராவந்து
வம்பப் புள்ளின் கம்பலைப் பெருந்தோமி

10 விசம்பிடை தூர வாடி மொசிந்துடன்
பூமிரி யகன் றுறைத் கணவிசைக் கடுகீர்க்
காவிநிப் பேரியுற் றவர்கொண் டன்டி
யெக்க ரிட்ட குப்பை வெண்மணல்
வைப்பின் யாணர் வனங்கெழு வேந்தர்

13 அல நாய நலங்கெழு நல்லிசை
கான்மறை முத்தால் முக்கட் செல்வ
அல முற்றங் கனிந்துறைத் தைஇப்
பெயர்வை ஞ்முந்திப் பொழின்மனை மகளிர்
கைசெய் பாவை துறைக்க ணியுக்கு

20 முகர நெற்றி வான்ரேய் புரிசைச்
சிகரத் தோன்றுச் சேதுயர் நல்லிற்
பகாதுர் நன்னாட் டதுலே பகாதுர்
பண்ட நாமம் வண்ட னைம்பாற்
பீணத்தனைத் தட்டையு கண்பின் மென்றே
எணங்குசா லரிவை திருந்த
மணங்கமற் மறுகின் மணற்பெருங் குன்றே.

என்பது: இடைச்சுரத்து ஒழியக்கருதிய அஞ்சிற்றுச் சொல்லி
யது.

—பரணர்.

பீ - ம். 6. செருநெக்கடைஇ, 7. ஆடியெயினன் 12. அயிர்
கொண்டி, 14. வெற்பிள், 16. எலவகை 18. பொழின்மனை
மகளிர், 21. பகர்வர், 23. வண்டாடைம்பா.

182. குறிஞ்சி

பூங்கண் வேங்கைப் பொன்னிணர் மிலைந்து
வாங்கமை நென்னிலை யெருத்தத் திரிஇத்
திம்பழப் பணின் துணைவினை தேறல்

- வினை யம்பி வினையொடு மாந்தி
5 போட்டியல் பிழையா வயநாய் பிற்பட
வேட்டம் போயி ருந்நன் காட்ட
குளளித் தண்புதல் குருதியொடு தயல்வா
முனவுமாத் தொலைச்சக ருன்ற நாட
வாவெறி யுருமோ டொன்றிக் கால்விழ்த்
10 தூவுமழை பொழிந்த பாணுட் கங்குற்
றனியை வந்த வரறுநினைத் தல்நலம்
பயிபொடி கதுழமிவன் வினைனை யதனூற்
கிம்பகங் வருதங் வேண்டிக் தெய்வ
வதிர்கூன் முதுகிலே கதிமுறி முனைந்
15 புயர்சிறை செழிந்தோட் திசை யுக்க
கமழித முலரி தாடிய வேலன்
வெறியயர் வியன்களங் கடுக்கும்
பெருவரை கண்ணிய சார லானே.

என்பது : தோழி இராவருவானைப் பகல்வா வென்றத

—வினா.

பி - கி. 1. மலைத் த. 4. வினையாநாவி. 10. தூவு மழை.

183. பாலை

- குலவி யுண்கண் சதுழவுத் திருத்திழைத்
1 விதிலை யங்கு வவ்வரி வாடவு
மத்தம சமுல நத்துறந் தருளார்
சென்றுசே ணிண்டய சாகிது நன்று
5 நீடல ரென்றி தோழி பாடான்று
பணித்துறைப் பெருங்கட விறந்துநீர் பருகி
குலவுத்திரை யருத்து கொள்ளைய குடக்கேபு
வயவுப்பிடி வினத்தின் வயின்வயிற் ருன்றி
கிருங்கினைத் தெய்வமு லொருங்குடன் மவன்றிக்

- 10 காலை வந்தன்றூற் காரே மாலைக்
குளிர்கொன் பிடவின் கூர்முனக யவரி
வண்டிலாய் திறக்குந் தண்டா நூற்றம்
கூதி ஈற்சிகத் தூதை தூற்றப்
பணியலைக் கலங்கிய நெஞ்சமொடு
- 15 வருந்துவ மல்லமோ பிரித்திசினோர் நிறத்தே.

என்பது : தலைமகள் குறித்த பழுவவரவு கண்டு தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

—கருவூர்க் கலிங்கத்தார்.

பி - ம். 6. பெருங்கடலினைத் தூர்.

184. மூல்லை

- கடவுட் கற்பொடு குடிக்குவினக் காகிய
புதல்வற் பயங்க புசுழ்மிகு சிறப்பி
னன்ன ராட்டிக் கணீரியு மெனக்கு
மினிதா கின்றூற் சிறக்கின் னாயு
- 5 வருந்தொழின் முடித்த செம்ம லுன்னமொடு
கரும்பிமிர் மலர கானம் பிற்பட
வென்பிட வவிழ்ந்த வீகமழ் புறவிற்
ருண்டைக் கோட்ட குறுமுட் கன்னிப்
புன்றலை புதைத்த கொழுங்கொடி மூல்லை
- 10 யார்கழல் புதுப்பூ வயிர்ப்பி வீக்கித்
தென்னறல் பருகிய திரிமருப் பெழிற்கண்
புள்ளியம் பிணையொடு வதியு மாங்கட்
தேடுடைக் கையர் துளரெறி வினைஞ
ரரிய லார்கையர் வினைமடுந் தூங்கச்
- 15 செல்கதிர் மழுவிய வுருவ ஞாபிற்றச்
செக்கர் வானஞ் சென்று பொழுதிற
கற்பா வருவிய நெடுவீக்கு நற்றேர்த்

தர்மணி பலவுட னியம்பச்
சீர்மிகு சூரிசினி வந்துநின் றதுவே.

என்பது : தலைமகன் கிணவழிப்பிரித்தவந்து எய்தியவிடத்துத்
தோழி புத்துமகிழ்வரைத்தது.

—மதுரை மருதனிளநாகனார்.

பி - ம். 2, புதல்வாட்டயத்த, 13, கோடுடைத்தலை.

185. டாலை

எல்லாந் தொழிற் சாது யாமினழ
கல்லெழிற் பணத்தோ ளிருக்கவி னழியப்
பெருங்கை யற்ற நெஞ்சமொடு நத்துறக்
திரும்பி னின்னுயி ருடையார் போல
5 வலித்து வவ்வினர் காதலர் வாட
வொலிகழை சிலந்த நெல்லுடை நெடுவெதிர்
கூடுகொண் மன்னரில் வினைசுரி னுடையப்
பைதற வெம்பிய கல்பொரு பாப்பின்
வேணி லத்தத் தாங்கண் வாணுலர்
10 தருவி யின்ற வுயர்சிமை மருங்கிற்
பெருவிழா விளக்கம் போலப் பலவுட
வினையில மலர்ந்த விலவமொடு
நிலையுயர் குறங்கன் மலையிறங் தோரே.

என்பது : பிரிவிடைவேறுபட்ட தலைமகன் தோழிக்குச் சொல்லி
யது.

—பாலைபாடிய பெருங்கண்ணோ.

பி - ம். 5, வலித்துவவ்வினர், 8, கல்பொரி பாப்பின்.

186. மகுதம்

வானம் வேண்டித் தறவில் லாழ்க்கை
கோஞ்ஞான் வினைஞர் கோளநித் தீர்க்கு

மீன்முறி நிலஞ்சிக் கவித்த தாமரை
நீர்மிசை நிவந்த செமிந்தா னாகனிலே

- 5 திருக்கயல் துளங்கக் கரவறு தோறும் 1.
பெருங்கவிற்றுச் செவிமி னிலக்கு முரனொ
டெழுந்த கெணவையோ பெரிதே ஈட்பே
கொழுங்கோல் வேழத்துப் புனைதனை யாகப்
புனவாடு கேண்மை யனைத்தே யவனே

- 10 பொண்டொடி மகளிர் மண்ணை, பாழை
கீர்ந்தன் முழுகி நெறிதூணில் கிதிர்ப்பத்
தண்ணறுஞ் சாந்தங் கமழுந் தோண்மனைந்
தின்னும் பிறள்வயி னானே மனையோ
னெம்மொடி புலங்கு மென்ப வெண்வேன்

- 15 மாரி யம்பின் மழைத்தோற் பழையன்
காவிரி வைப்பிற் போல ரன்னவென்
செறிவன் யுடத்தலோ அல்லனே; யுரிதியின்
யாந்தன் பகையே மல்லெஞ் சேர்த்தோர்
திருதுதல் பசப்ப நீங்குங்

- 20 கொழுநனுஞ் சாலுந்தன் லாடலுரை பகையே.

என்பது : தலைமகட்டுப்பாங்காவிஞர் கேட்ப இல்லடைப்பரத்தை
சொல்லிவெருப்பது.

—பரணர்.

பி - ம். 5. திருக்கயல்தாமரை. 7. மடலுந்த கேண்மை. 14.
வெண்பரி.

167. பாலை

தேனம்புலம் பகலத் துஞ்சி நம்மொடி
நான்பல் நீடிய காந்துறை புணர்ச்சி
நாணுடை மைவி கீங்கிச் சேய்நாட்
டரும்பொருள் கவித்த அநெஞ்சமொ டேனி
5 நம்முயர் ஆன்னைக் காதலர் கழத்தோர்

- தெம்முனை சிதைத்த கடும்பரிப் புரளி
வரர்கழற் சொலிந்த வன்கண் மழுவர்
பூந்தொடை விழவின் நிலைநா என்ன
தருமனன் * குடியிரிய திருநகர் முற்றம்
- 10 புலம்புறுல் கொல்லோ தொழி சேனோய்
கலந்தலை நெய்மயத் தானி லாக்குட்
கலிசேர் பிருந்த சில்குழப் பாக்கத்
தெவ்விருந் தயா வேமத் தல்கி
மனைபுறந் கோழி யவற்றாழ் பன்ன
- 15 கனையெனன் டனிர் கருங்கால் யாஅத்து
வேலில் வெற்றிற் காணிவந் காய
முனைபெழுந் தோடிய கெடுகாட் டாரிடைப்
புனைவெனி நருந்து ஸபங்கண் யானே
யொண்கடர் முதிரா விளங்கதி ரமையத்துக்
- 20 கண்பதி பாயற் கைவொடுங் கணைநிலை
வாள்வாய்ச் சுறவின் பனித்துறை நீங்கி
நாள்வேட் டெழுந்த நயனில் பரத்தவர்
வைகுதல் லிம்பியிற் றேன்று
சைம்பதி மாமலை விலங்கிய சானே.

உர்ப்பது : பிரிவுணர்த்திய தொழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.
தலைமகள் பிரிவின்கண் தலைமகளுக்குத் தொழி சொல்லியது உமாம்.

—மனமுலனார்.

பீ - ம். 10 - 11. சேய்காட்டாத்தலை. 16. வேலில் கைப்பிற்
காணிவ் காய. 17. கெடுகாட்டாரி.

189. குறிஞ்சி

† பெருங்கடன் முகந்த விருங்கினைக் கொண்மு
விருண்டியர் விசம்பின் வலனோர்பு வளைஇப்

* குடியிர்தல் - பரத்தல் (தொல், சொல். 861.)

† இதுணர் "கொன்னே சொந்தியோ அரவய்" என்பதனால்
உயனின் தாயார் என்பதற்குப் பொருள். இவ்வுரையும் தருதி

பேர்ப்புற முரசு னிரகி முறைபுரிந்
தறனெறி பிழையாத் திறனறி மன்ன
5 தருஞ்சமத் தெதிர்க்க பெருஞ்சே பாடவர்
கழித்தெறி வானி னானிப்பன் விளங்கு
மின்னுடைக் கருவியை வாகி நகரும்
கொன்னே செய்தியோ வாவம் பொன்னெனை
மலர்ந்த வேங்கை மணிதொட சடைச்சிப்
10 பொலிந்த வாய்மொடு காண்டக வியலித்
தழலை வாக்விபுந் தட்டை யோப்பியு
மழலேர் செயலை யத்தழை யசைஇயுந்
குறமகள் காக்கு மேனற்
புறமுந் தருதியோ வாழிய மழையே.

என்பது : இரவிந் சிறைப்புறமாகத் தொழி கொல்லிவது.

—வீரையெனியன் தீர்த்தனார்.

பி. மீ. 1, பல்கிசைக்கொண்ட 5, பெருஞ்செய் 11, யோச்சியு.
12, கையுந்.

189. பாலை

பசும்பழப் பலனின் கானம் வெம்பி
விசும்புகண் ணாழிய வேணி விடிக்
கயங்கண் ணற்ற கல்லோங்கு வைப்பி
ஞாயிர் மடப்பிடி தழிஇ வேறுநாட்டு
5 விழவுப்படர் மள்ளரின் முழுவெதித் தயரிக்
கனிறதர்ப் பதித்த கல்லுயர் கவாஅன்
வெவ்வறை வத்தஞ் சுட்டிப் பையென
வயலையம் 19ஆயல் வார்ந்த கவாஅந்
நீதலை யல்குற குறுமக னலனெடு
10 சென்று பிறனாகிய வகையை பெய்தும்

யோர்ப்பதனார், உரைத்துக்கொள்ளவோர எவவுங்குறித் தலை
வனை மழையெனவைத்துக் கூறலிப் சுட்டியிற்று, கொன்னே செய்
தியோர்ப் பதனார் வழுவுகட்டும் வரைதல் வெட்கவரைக் கூறின்
வையிற், அமைத்தது எய்ப்பர் கல். (தொல், பொருள். 242.)

படர்மலி யெவ்வயொடு மாதிரித் துழைதி
மனைமருண் டிருந்த வெண்ணீறு நனைமதிற்
கன்ன ருளர் கடுகொ வின்னியந்
தேருர் தெருவிற் றதும்பு

13 சூரிழந் தன்மதன் வீழ்வுறு பொருளே.

என்பது: மகட்டுடாக்கிய சொல்லி சொல்லியது.

—சுயமனார்.

பி - ம். 11. புள்ளமொடு.

190. கேயதல்

திரையுழந் தசைஇய சிறைவளை யாயமொ
கிப்பின் குப்பை யேறி யெற்பட
வருதியி லெண்ணுந் துறைவனொடு திரே
இனகுதன் கொடுமைநி னலர்பா கிம்மே

5 யலமசன் மழைக்க னாமர்து தேக்கி
னலையல் வாழிலேண் டன்னை புயர்க்குமப்
பொதும்குந் புண்ணச் சினைசேர் பிருந்த
வம்ப நாளை சிரிய வொருநாட்

பொங்குவா லுறையொடு புணர் பிண்ப்பவு
10 முழைக்கடல் வழங்கு வு முரிய னாதன்றலை
விரும்புழிப் புகாஅர் பொருந்தத் தாக்கி
வயச்சுறு வெறிந்தென வல்ல னழிப்ப
வெழில்பயல் குன்றிய சிறையழி தொழில
நினைமணிப் புரவி விரைநடை தவிர

15 விழுமென் காணல் விழுமண லசைஇ
யாய்க்த பரியன் வந்துவண்
மான்ற மாலைச் சேர்ந்தன்னே விலனே.

என்பது. தோழி செலித்தாய்க்கு உதத்தொடுகின்றது.

—உலோக்கனார்.

பி - ம். 10. வெய்யன் தம்பலை. 12. வயச்சுறு. 14. திரையுழ.

191. பாடி

- அத்தப் பாதிரி துய்த்தலைப் புதுவி
 பெரியித ழலரியோ டுண்டபட வினைஇ
 வண்டோட்டித் தொடுத்த வண்டுபடு கண்ணித்
 தோல்புதை சிறத்தடிக் கோலுடை யுமண
 5 ஸூதன் டன்ன வாரம் வாரங்கி
 யருஞ்சா மிவந்த வசையி னேன்றாட்
 டிருந்துபகட் டியம்புந் கொடுமணி புரிந்தவர்
 மழனிடு வினைபொடு கடித்தெதி ரோடி
 யோமையம் பெருங்காட்டு வருடம் வம்பலர்க்
 10 கேமஞ் செப்பு மென்னாழ் தீனிடை
 யரும்பொரு ணசைஇப் பிரிந்துறை வல்விச்
 சென்றுவினை யென்னுதி யாமி னைந்து
 முரைத்திசின் வாழியென் னெஞ்சே சிலைமுறை
 முல்லை யருந்து மெல்லிய வாகி
 15 யறவென சிரிந்த வறவின் சாய
 லொலியிருங் கூந்த றேறுமென
 வலிய கூறவும் வல்லையோ மற்றே.

என்பது: தலைமகன் தன்னெஞ்சு தருச்சொலிச் சொலவழங்கியது.

—ஒரோடோகத்தைக் கத்தத்தனா—

இப்பாட்டித் சிறத்தடி வந்தது பொல்லா அடியை.

பி - ம். 3. வெண்டோட்டு. 6. கோங்கவல் வஞ்சுட். 11. வல்லி
 13. உவாவினி. 14. மெல்லியல்வாங்க. (ஒரோடோகக் கவுணியன்
 சேத்தம்.)

192. குறிஞ்சி

மதியிருப் பன்ன மாசறு திருதுதல்
 பொன்னேர் வண்ணங் கொண்டன் தன்னே
 பாங்காகு வங்கொ ஸுனே விதும்பி

- செய்யா வரிவி ஸன்ன பைந்தாரச்
 5 செவ்வாய்ச் சிறுகிளி சிவைய வாங்கிப்
 பொறைமெனின் திட்ட புன்புறப் பெருங்குரல்
 வளைசிறை வாரணம் கிளையொடு கவா
 10 வேனலு மிறங்குபொறை யுயிர்த்தன பாஞ்
 னீவந் தளிக்குவை யெனினே மால்வரை
 10 மைபடு விடாகந் துழைஇ யொய்யென
 வருவி தந்த வரவுமிழ் திருமணி
 பெருவுரைச் சிறுகுடி மறுகுவின்க் குறுத்தளி
 னீரவு மிழந்தன னளிய ன்ராவுப்பெய
 லுருமிறை கொண்ட வயர்சினமப்
 15 பெருமலை நாடின் மலர்ந்த மார்பே.

செய்தது : தோழ் தன்மகனைச் செறிப்பறவுறிஇ இரவுக்குறிமறத்
 தது.

- பொதும்பில்கிழான் வேண்கண்ணனார்.

பி - ம். 1. மதியரும்பின் மாசுறு கடர்ஹதல். 2. இறங்கு
 சிறுத்தன; இறங்குபொறையிறத்தன. 10. வியலகம். 11.
 கருமணி. (செறிப்பறவுறி இவ்வரவுகடையது.)

193. பாலை

- காறுயர் மருங்கிற் கவலை யல்லது
 வானம் வேண்டா வில்லே குழுவர்
 பெருநாள் வேட்டங் கிளையெழ வாய்த்த
 பொருகளைத் தொழிந்த குருதிச் செவ்வாய்ப்
 5 பொறித்த போலும் வரணிற் வெகுத்தி
 னணிந்த போலுஞ் செஞ்செவி யெருவை
 குறும்பொறை யெழுந்த நெடுந்தாள் வாடிந்
 தருங்கவட் கியர்சினப் பிள்ளை யூட்ட
 வினையற்றவாய் வழுக்கிய கொழுங்க னுன்றடி

- 10 கொவ்வசி முதுகரி எவ்வி யாருஞ்
சுரனமன் கொவிய மன்னே நன்மனைப்
பன்மாண் டங்கிய சாய லின்மொழி
முருத்தேர் முதுவ வினையோன்
பெருந்தோ ளின்மூலில் கைவிடு கலனே.

என்பது : பொருள்வலித்த செஞ்சித்தூர் சொல்கித் தலைமகள்
சொல்லமுட்கியது.

—மதுரை மருதனிளங்கனார்.

- பு - ம். 4. பொருளளத்துழந்த. 6. செஞ்செவிச் செவன். 7.
பெருதையடைத் தெழுந்த. 7-8 யாஅங் கருங்கலட். 10. தொன்பி
முதுகரிவல்லியாகும். 12. பன்மாண்டடங்கிய.

194. முல்லை

பெருறை தலைஇய பெரும்புன் வைகறை
யேரிடம் படுத்த விருமறுப் பூழிப்
புறமறு பெற்ற பூவ லீரத்
தூன்கிழித் தன்ன செஞ்சுவ கொஞ்சுசால்

- 5 வித்திய மருங்கின் விதைபல காறி
யிரலை நன்மா னினம்பரத் தவைபோற்
கோடுடைத் தலைக்குடை குடிய வினைஞர்
கறங்குபறைச் சீரி னிரங்க வாய்க்கிக்
கலைகால் கழிஇய பெரும்புன் வாகின்
10 கலைக்கதி றிரும்புறங் கதூஉ வுண்ட
குடுமி நெற்றி கொடுமாத் தோகை
காமர் கலவம் பரப்பி யேழறக்
கொல்லை புழவர் காடுழி வொழித்த
வல்லிலைக் குருந்தின் வாய்க்குள்ளே விருந்து

- 15 கினிகடி மகளிரின் வினிபடப் படுருங்
கார்ம னிதுவாற் றோழி போர்மிகக்
கொடுஞ்சி செஞ்சேர் பூண்ட கடும்பரி

விரியுந் நன்மான் கடைஇ

வருது மென்றவர் தெனித்த போழ்தே.

என்பது: பருவங்கண்டு ஆற்றாமையினால் தலைமகள் சொல்லியது.

—இடைக்காடனார்.

இப்பாட்டின் பயன் தொழிகேட்பின் ததலிவது; அன்
தெனின் சொல்லியுந்துவது.

பி - ம். 9. சனைக்கால் கழிஇய, 18. சுழ்கிழலொழித்த, 14.
புல்லிநக்குத்தின். 16. கார்மனிகுந் தொழி.

195. பாரை

* அருஞ்சா யிறந்தவென் பெருந்தோட் குறுமகள்
திருந்துவேல் விடையொடு வருமெனத் தாயே

புனைமா ணிஞ்சி பூவ தூட்டி

மனைமுன வடுத்து மாலை நாற்றி

5 யுவந்தினி தயரு மென்ப யானு

மனம்புனை நோக்கின் மடநல் லாலை

யின்ற ஈட்டிற் கருளா னுயினு

யின்னகை முறுவ லேழையைப் பன்னாட்

கூந்தல் வாரி துளப்புவர்ந் தோம்பிய

10 கலம்புனை யுதவியோ வுயுடனன் மன்னே

* இது தெய்வத்தொடுபடுத்தி¹⁹⁵யுடையது என்றழ், "என்
மனை.....குறிப்பே" என்றாற்போல்வன கற்பினுக்கத்தக் கருத்து
கிழ்ச்சல் என்றும், வெளிப்படுவதன்முன்னர்க் கொண்டுதலைக்க
ழித்துழிக் கொடுப்போரின்றியும் கரணம் கிழந்தமையின், அது
வும் வெளிப்படாமல் வரைத்ததாம் என்றும் கூறுவர் கச். இனிப்
பேசு: இதனை மறைவெளிப்பாடு என்பார், இனி கச்சோர், "மகள்
கருகின்றொ ளொக்கேட்ட தாய் கம் கொடுக்கர்க்கே வருமோ தன்
கடிமனைக்கே கொண்டுபோமோ யென அஃக. குறிப்பறிதற்கு வேல
னைவினாகும்" என்பார் (தொல். பொருள், 36., 116., 140., 143.,
492.) (இஹ. களவு. 38.)

யந்தரி கிறிஞ்ஞே சுன்றுமற் தில்ல
வறுவை தோயு மொருபெருக் குமிசி
செயுடை நாற்றிய பந்தலைக் கொடுக்கோ
வாகுவ தறியு முதுவாய் வேல

- 15 கூறுக மாதோசின் சுழங்கின் திப்ப
மாறு வருபனி சுழமூக் கங்குலி
வாறுது துயருமெங் கண்ணினிது பகலிய
செம்மனை முந்துறத் தருமோ
தன்மனை யுய்க்குமோ யாதவன் குறிப்பே.

என்பது : மகட் போக்கிய நற்றாய் சொல்லியது.

--காமனாக்.

இப்பாட்டிற் பூவறுட்டி என்றது சுலகரப் புதுக்கோலஞ்
செய்து என்மறாது. பூவல் - செவப்பு.

13 - ம், 10. கலம்புகோ புதலிய முடைபன். 11. தந்தரி கற்பி
என்றுமற் தில்ல.

196. மருதம்

செலிக்கொடி துடங்கு சுறவுமனி பாக்கத்து
நாட்டுறைப் பட்ட மோட்டிரு வாறுத்
துடிக்கட் கொழுங்குறை கொடுத்துன் டாடி
வேட்டமறந்து துஞ்சக் கொழுநர்க்குப் பாட்டி

- 9 யாம்ப லகனின் யமலைவெஞ் சோறு
திம்புனிப் பிரம்புநீர் நிசள்கனி பெய்து

* விடியல் வைகறை விடே மூர
தொடுகலக் குறுக வாச றந்தை
கண்கனி னழித்ததன் றப்பற் நெறுவா [சிய

10. வொன்றுமொழிக் கோசர்க் கொன்றுமுரண் போ
கடுங்கோர்த் திதிய னமுந்தைக் கொடுங்குழை

* "விடியல்வைகறை விடே மூர" என்றது விடியற்கு முன்
எர்த்தாசிய வைகறையென உருபுதொர்க்கு முன்மொழிகையால்
விற்து என்பது 88. (தொல். பொருள். 8.)

! வன்னி மிநிழிளி னியது

நின்னலத் தஞ்சினை முயங்கிய மாப்பே.

என்பது : பரத்தையிற் பிரித்துவந்த தலைமகற்குக் கிழத்தி சொல்வியது.

—பரணர்.

107 - ம். 7. அடுமுதூர். 9. னழித்ததயர்நவம் தேதுவா. 11. அறத்தை.

107. பாலை

மாமலர் வண்ண மிழந்த கண்ணும்
பூசென முணையிற் சாடிய தோளு
கன்னர் மாக்கள் விழைவன ராய்ந்த
தொன்னல மிழந்த துயர்மொ டென்னதூஉ

5 மிணையல் வாழி தோழி முனையெழ
முன்னுவ னோட்டிய முரண்மிகு திருவின்
மறமிகு தானைக் கண்ண னெழினி
தேமுது குன்ற மிறந்தன ராமின
கீடலர் யாழலின் னிறைவனை நெழித்

10 தோடாழ் மிகுளிய குவைவிரிக் கூந்தன்
மடவோட் டழிஇய விறலோன் மாப்பிற்
புன்றலைப் புதல்வ னூர்பிழிந் தாங்குந்
கிஞ்சுகம் மடப்படி தழீஇந் வெண்கோட்
டினஞ்சால் வேழம் கன்றல் மிழிதாப்

15 பள்ளி கொள்ளும் பனிச்சுந் நீந்தி
யொள்ளினர்க் கொன்றை யோங்குமலை யத்தம்
வினைவளி புதூஉ நெஞ்சமொ
டினைய சாகிநப் பிரிந்திசி னோசே.

என்பது : பிரிவிடைவேதப்பட்ட தலைமகனைத் தோழி வற்புறிப்பது.

—மாழலனார்.

107 - ம். 8. முன்னுவர். 9. தேமுதிர்குன்ற. 14. கண்ணர் மிழிவும்.

183. குறிஞ்சி

- * கூறுவங் கொல்லோ கூறலங் கொல்லெனக்
கரந்த காமங் கைங்கிறுக் கல்லாது
நயந்துளாம் விட்ட நன்மொழி நம்பி
வரைநான் யாமத்து விழுமழை காந்து
5 கார்விரை கமழும் கூந்தற் றாவினை
றுண்டூர் லாகும் பொருந்தினள்-வெற்றி
னிளமழை சூழ்ந்த மடமயில் போல
வண்டிவழிப் படாத் தழைமலர் வேய்ந்து
வில்வகுப் புற்ற நல்வாங்கு துடச்சு
10 லஞ்சிலம் பொடுக்கி யஞ்சினள் வந்து
துஞ்சர் யாமத்து முறங்கினள் பெயர்வோ
ளான்ற கற்பிற் சான்ற பெரிய
வம்மா வரிவையொவ்வல் பெருகு
தாஅய் நன்னாட் டணங்குண்டி நிலம்பிற
15 கவிரம் பேரிய வருகெழு கவாஅ
னோர்மலர் நிறைகளை யுறையுஞ்
சூர்மகன் மரீதா வென்னுமென் னெஞ்சே.

என்பது : புலர்ந்தா நீங்கித் தலைமகனது போக்குநோக்கியதலை
மகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—பரணர்.

பி - ம. 5. கார்விரைகமழும். 7. இ - மழை. 15. கவிரியம் பெய
ரிய. 16. நிறைச்சுனை.

189. பாலை

கைரபாய் வெண்டுகை கடுப்பப் பலவுட
னிரைகா லொற்றளிற் கல்சேர் புதிரும்

* இஃது இரவுக்குறிக்கண் அவப்பெற்ற மலித்தது என்
தும், “அஞ்சிலம் பொடுக்கெ.....பெயர்வேரன்” என்றது “மனை
வேர் இவனிகட்கும் வழியது” என்றும் கூறுவர் கல். (தொல.
பொருள். 103. 131.) பெரிய - பெர் பெற்ற (தொல். சொல். 63. 72.)

- வரைசேர் மாஅதுத் தூழ்மலர் பெயர்ச்செத்
தூயங்கல் யாவின கீர்களைக் கலமாச்
- 5 விவம்பி வலந்த வறுஞ்சிலை வற்ற
வலங்க லுவலைய யரிசிழ லகைதித்
திரங்குமரற் கவ்விய கைவறு தொருநிலை
யாந்தி னூசித் திரணுதி யன்ன
தின்னிலை யெயிற்ற செந்நா யெயித்தலின்
- 10 வனிமுனைப் பூனையி னெய்வென் றலறிய
கெடுமா னினசிரை தரீஇய கிலவே
கதிர்மாய் மாலை னாண்ருள் விலிக்குங்
கடல்போற் கானம் பிறடிப் பிறர்போற்
செல்வே மாயினெஞ் செலவுகன் றென்னு
- 15 மாசை யுன்ன மசைவின்று தூர்ப்ப
நீசெலற் குரிகைய கெஞ்சே வேய்ப்போற்
றடைபின னுன்னுந் தன்னிய திரண்ட
பெருந்தோ ளரிவை யொழிவக் குடைய
திரும்பொன் வாகைப் பெருந்துறைச் செருவிற்
- 20 பொலம்பூ னன்னன் பொருதுகளைத் தொழிய
வலம்படு கொற்றந் தந்த வாய்வாட்
கனங்காய்க் கண்ணி கார்முடிச் சேர
விழந்த னாடுதந் தன்ன
வனம்பெரிது பெதினும் வாரலெ ளியானே.

என்பது : பொருள்கடைக்கட்டிய செஞ்சித்தீத் தலைமகன் சொல்லியது.

—கல்லாடனார்.

பி - ம். 7. தொகையிலை. 10. நெய்ப்பெனவலறிய. 11. தெரிய
20. பொருளைத்தொழி. 22. கண்முடிச் சேரல்.

* "கனங்காய்க்கண்ணி.....யானே" என்பது வன்புறந்
குறித்துச் செலவுமுக்குதலின் பாலைபாசிற்று என்பர் ச்ச. (தொல்.
பொருள். 185.)

200. நெய்தல்

- * நிலாவி னிலங்கு மணன்மணி மறுகிற்
புலாவஞ் சேரிப் † புல்வேய் குரம்பை
யூரென வுணராக் கிதுமைமொடு நீருதித்
தின்ன அழைப்புட் டாவினு மின்ப
5 மொருநா னுறைத்திசி னோர்க்கும் வழிகாட்
டம்பதி மறக்கும் பண்பி னெம்பதி
வந்தனை சென்மோ வனைமேய் பாப்ப
பொம்மற் பதினா கம்மென வுடைதரு
மாளோம் கொருகிறைப் பண்பா காட்டி
10 பெய்கை பெய்மொடு கழிப்பி பெய்குற
நற்றோர் பூட்டலு முரிசி ஈற்றன்று
சேர்ந்தனர் செவ்வுவி ராசின் யாமு
மெய்வகை யளவையிற் பெட்டுவ
நம்மொப் பதுவேர் வரைத்திசி னெமக்கே.

என்பது: தலைமகளுக்குத் தந்த தோழி தலைமகளுக்குக் குறைபாடு கூறியது.

—உவோச்சுனர்.

பி-ம். 4. இன்னுரைபட்டா. 13. பெட்டுவோமது; பெட்டு வெதும் மொப்பது. 14. விரித்திசி. (சக்கோர்.)

201. பாலை

- அம்ம வாழி தோழி பொன்னி
னவிழாழி னுடங்கு மணிவின ரோடை
வினைகளில் பாலை விறற்போர்ப் பாண்டியன்
புகழ்மணி சிறப்பிற் கொற்கை முன்னுறை
5 யவிரகதிர் முத்தமொடு வலம்புரி செகரிந்து

* இப்பாட்டினை “சன்னயம் பெற்றழி வலம்புரி விடத்திலும்” என்ற பகுதிக்கு உதேசனமாகக் காட்டுவர் சே. (தொல். பொருள். 114.) † இங்குப் புல் என்பது பனைப்போலை,

தழையணிப் பொலிந்த கோடேந் தங்குந்
பழையர் மகளிர் பணித்துறை பரவப்
பகலோன் மறைந்த வந்தி யாரிகை
யுருகெழு பெருக்கட லுவவுக் கிளர்ந்தாக்

- 10 கலரு மன்றுபட் டன்றே யன்னையும்
பொருந்தாக் கண்ணன் வெய்ய வுயிர்க்குமென்
றெவன்னை யற்றலை யிசுளை சோழன்
வெண்ணெய் வைப்பி னன்னாதி பெறின
மாண்டமைந் துறைந் தல்லன் முருகிது
- 15 வான்புகு தலைய குன்றத்துக் கவாஅற்
பெருக்கை யென்னின் பேழ்வா யேற்றை
யிருணைந் தன்ன குவவுமயிர்க் குருளை
தோன்முலைப் பிணவொடு தினைக்கும்
வேணி னீடிய சாணிந் தோரே.

என்பது: பிரிவிடைவேழப்பட்ட தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.

—மாழவனார்.

இப்பாட்டிற் பழையர் மகளிர் என்பார் * பாத்தியர்.

பி - ம். 17. இருடணித்தன்ன. 18. பிணையொடு.

202. தழிஞ்சி

வயக்குவென் னருமிய குன்றத்துக் கவாஅற்
கயந்தலை மடப்பிடி மினனே மார்ப்பப்
புலிப்பகை வென்ற புண்குர் யானை
கண்ணச் சிலம்பிற் கையெடுத்த குயிலி

- 5 னன்னினர் வேங்கை நதூனி கொல்லன்
குருகது மிதியுலைப் பிதிர்நிற் பொங்கிச்
சிதபன் மின்மினி போலப் படிவுடன்
மணிநிற விரும்புநற் ருவு நாட

* மூத்தியர் நென்றம் பாட்டி.

- யாமே யன்றிய முனர்கொல் பாசு
10 னுத்தி யானின் பைத்தீவ துமிய
வுவரு முரறு முட்குவரு நனந்தலைத்
தவிர்வி லுன்னமொ டெஃகுதுணை யாகக்
கணையிருள் பார்த கல்லதர்ச் சிறுநெறி
தோரது வருஉ நின்வயி
15 னாரது ஈரும்படர் கீந்து வோரே.

என்பது : இரவுக்குறிக்கண் வந்ததீக்குத் தலைமகற்குத் தொழி
சொல்லி வரைவுகடையது.

—ஆலுங்கிழார்மகனார் கண்ணனார்.

பி - ம், 2. இன்னொரார்ப்ப. 13. கண்கை 14. துமியி, (ஆலுர்
கிழார் மன்னனாகனார்)

203. பாலை

- உவக்குந ளாயினு முடலுந ளாயினும்
யாயநிற் றுணை வென்னார் தீவா
யலர்வினை மேல வம்பற் பெண்டி
ரின்ன ளிணையணின் மகனெனப் பன்னா
6 னெனக்குவந் துரைப்பவுந் தனக்குரைப் புதியே
ஞனுவ ளிவனென நனிதந் துறையும்
யானில் வறுமனை யொழியத் தானே
யன்னை யறியி னிவனுறை வாழ்க்கை
பெனக்கெளி தாக ளில்லெனக் கழற்கால்
10 மிண்குணின் செகிலே வினையோன் முன்னுறப்
பன்மலை யருஞ்சரம் போகிய தனக்கியா
னன்னே னன்மை நன்வா யாக
மானதர் மயங்கிய மலைமுதற் சிறுநெறி
வெய்திடை யுருது தெய்தி முன்னர்ப்
15 புல்லென் மாமலைப் புலம்புகொன் சிறார்ச்
செவ்விரும் தாற்றித் துக்கி விருக்க

தன்னகுழைத் தலமரு நொச்சி
மண்கெழு பெண்டியா னுருக மன்னே.

என்பது : மகட்போகிய தாய்சொல்லியது.

—கபிலர்.

பி - ம். 2. யாப்பறிச்; தாயறிக் 16. துச்சிலிருத்த. 17. தலமரு
நொக்கி. (செவிலி)

204. முல்லை

உலகுட னிழற்றிய தொலையா வெண்குடைச்
கடன்போற் றுனைக் கலிமா வழி
வென்றம ருழந்த வியன்பெரும் பாசறைச்
சென்றுவினை முடித்தன மாயி னின்தே
கார்ப்பெயற் கெதிரிய காண்டரு புறவிற்
கணங்கொன் வண்டி னஞ்சிறைத் தொழுதி
மணங்கமழ் முல்லை மாலே யார்ப்ப
வுறுக்காண் 'வாத்தன்று பொழுதே வல்விடைந்து
செல்க பாகலின் னல்கினை நெடுந்தேர்
10 வெண்ணெ லரிநர் மடிவாய்த் தண்ணுமை
பன்மலர்ப் பொய்கைப் படுபுள் ளோப்புங்
காய்நெற் படப்பை வாணன் சிறுகுடித்
தண்டலை கமழுங் கூந்த
ஸொண்டொடி மடந்தை தோனியை பெறவே.

என்பது : வினாமுற்றியதற்கும்கள் தெர்ப்பாகத்ருச் சொல்லியது.

—மதுரைக் காமக்கணி வுப்பிலத்தனார்.

பி - ம். 8. வேத்தமருழத்த. 12. பண்ணன்.

205. பாலை

உலர்கண் தொன்றிய தொன்றபி ரட்பிற்
செயிர்நீர் நெஞ்சுமொதி செறிந்தோர், போலத்
தைவ னின்வயிற் பிரியலம் யாமெனப்

- பொய்வ ஞ்ளன்மொடி புரிவுணக் கூறித்
 5 துணியில் கொள்ளைய ராதி யினியே
 நோய்மலி வருத்தமொடி ஹதல்பசப் பூ
 நாமழத் துறந்தன ராதினா தாமே
 லாய்மொழி நிலைநுய சென்விளக்கு நல்லிசை
 வளங்கெழு கோதர் விளங்குபடை தாதி
 10 நிலங்கொள வெவ்விய பொலும்புத் தின்னி
 பூவினி செங்குழி நாட்டப் பெரும்பெயர்க்
 தூவிநிப் பட்டபுடைப் பட்டினத் தன்ன
 செழுநகர் நல்லிருந் தயர்மா மேழுத
 விழுநிதி யெளிதனி வெய்துக தில்ல
 15 மழைகா லற்சிரத்து மாலிரு ணீங்கி
 தீடமை நிவந்த நிழல்படி சில்ம்பிற
 கூடாது யானைக் கவுன்மருங் குறழ்
 வாலூர் பிழிதரு காமர் சென்னிப்
 புனியுரி வரியதன் கடுப்பக் கனிசிறந்து
 20 காட்டி வேங்கை நறுமல நுதிர
 மேக்கெழு பெருஞ்சினை யேறிக் கணக்கலை
 கூப்பிடே வுகுநங் குன்றகச் சிறுநெறிக்
 கற்பிறங் காரிடை விலங்கிய
 சொற்பெயர் தேளத்த கரணிறக் தோரே.

என்பது : தாய்மகள் பிரிவின்கண் வேறுபட்டதனை ஐம்புதக்கும்
 தொழிக்குச் சொல்லியது.

—கக்கிர்.

பி - ம. 5. துணியுள். 18. வாலூர்பிழிதரு. 22. குன்றச்சிறு நெறி.

206. மதுதம்

என்னெனப் படுக்கொ ரோழி கன்மகிழ்ப்
 பேழப் பெண்கொண் டாடுகை கடுப்ப

* இவ்வழிப் பதம் கன்னடம் "எம்" என்பது எல்ல தினை
 கொல் என்னும் பொருட்டு, (இக். 1832, உ. 102)

- நருவர்ப் பண்ணத்த திரிமருப் பெருமை
மயிர்க்கவின் கொண்ட மாத்தோ விரும்புறஞ்
5 சிறுதொழின் மகாது ரேறிச் சேனோர்க்குத்
துறகன் மந்திரித் தோன்று முரன்
மாரி யிங்கை மாத்தளி ரன்ன
வம்மா மேனி யாவிழை மகனி
சாரன் தாங்கிய வலர்முலை யாகத்
10 தாராக் காதலொடு தாரிடைக் குழைய
முழவுமுகம் புலா விழவுடை விபனார்
வதுவை மேவல னுகலி னதுபுலந்
தமிழார் வேளிர் விகை முன்றுறை
நெடுவென் னுப்பின் னிரம்பாக் குப்பை
15 பெரும்பெயற் றூருகி யாஅங்குத்
திருந்திகழ நெகிழ்ந்தன கடமென் றேறே.

என்பது : வாயில்வெண்டிச்சென்ற விதவிக்குத் தலைமகன் வாயின்
முதத்தது.

—மதுரை மருதனிளகாகனார்.

பி. ம. 3. நருவர்ப்படைத்த. 5 சேனோர்க்குத்.

207. பாலை

- அணங்குடை முந்தீர் பார்த செறுவி
ஊணங்குதிறம் பெயர்ந்த வெண்க லமிழ்தங்
குடபுல மருங்கி ஊய்மார் புன்னோர்த்துப்
பண்டயமைத் தெழுந்த பெருஞ்சே யாடவர்
5 நிறைப்பாப் பொறைய நரைப்புறக் கழுதைக்
குறைக்குளம் புதைத்த கற்பிறழியின்
வெஞ்சரம் போழ்ந்த வஞ்சவரு கலலை
யிஞ்சிளர் கடாஅய் கார்த்தவிரி கவுள
வெளிநிள வகுத்திய கீடுமருப் பொருத்தல்

- 10 பிணாழி பொருங்கை புரண்ட கூவுற்
தென்க ஊவரிக் குறைக்குட முகவை
யறணி லாள்ன் ரோண்ட வெய்துவிர்த்துப்
பிறைததல் விரப்ப வுண்டனன் கொல்லோ
தேங்கலர் தனையு தீம்பா வேந்திக்
- 15 கூழை யுளர்ந்த மொழிமை கூறவு
மறுத்த சொல்ல னாகி
வெறுத்த வுன்னமொ மின்னா தேரவே.

என்பது : மகட் போக்கிய தாய்சொல்லியது.

—மதுரை எழுத்தானன் சேந்தம்புதினம்.

பி - ம். (செவ்வ)

208. தற்கூசி

- யாம விசாவி வெடுங்குடை நின்ற
தேமுதிர் ஈமையக் குன்றம் பாடு
தூண்டோ லகவுநர் வேண்டின் வெண்கோட்
டண்ணல் யானை யீயும் வண்மகிழ்
- 5 வெளியன் வேண்மா னுஅ பெயின
னளியியல் வாழ்க்கைப் பாழிப் பறத்தலை
விழையணி யானை நியதேர் மிஞ்சியொடு
நண்பக லுற்ற செருகிற புண்கூர்
தொள்வாண் மயங்குமர் வீழ்த்தெனப் புள்ளொருங்
- 10 கங்கண் விசம்பின் விளங்கு ஞாயிறு
ஞென்குதிர் தெருமைச் சிறகறிற் கோலி
நிழல்செய் துழறல் நானேன் யானெனப்
புகளங் காண்டல் செல்லான் சினஞ்சிற
துருவினை நன்ன னருளான் கரப்பப்
- 15 பெருவிதுப் புற்ற பல்வேண் மகவிர
குருடப்பும் பைந்தா கருக்கிய பூசல்
வசைவிடக் கடக்கும் வயங்குபெருந் தான்

புகுதை கணிகர் தாங்கு மிகுபெய
 ணுப்புச்சிறை பில்லா வென்னம் போல
 20 காணுவரை பில்லாக் காட நண்ணி
 நல்கினள் வாழியர் வந்தே யோரி
பல்பழப் பலவின் பயங்கொழ கொல்லிக்
கார்மலர் கடுப்ப நாறு
 மேர்தனை னேதி மரது போனே.

ஊர்ப்புற : புனர்த்துளிக்குத் தலைமகள் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்
 வியது.

—பரணர்.

பி - ம். 11. தெருமத்திறக. 12. காணெனச்சிறை. 15. தாரகத்
 பெய. 16. வரைகிட. 20. காணுவரைச்சிறை.

209. பாலை

* தோளுந் தொல்கவின் னெலுந்தன நாளு
 மன்னையு மருந்துய ருற்றன னல்லே +
 பொன்னணி நெடுந்தேர்த் தென்னர் கோமா
 5 னெழுவுறழ் திணிதோ ளியறேர்ச் செழிய
னேசா வெழுல சடிப்படக் கடந்த
 வரணம் காணத் தார்ப்பினும் பெரிதென +
 வாழல் வாழி தோழி யவனே
 மாதுல் யானே மறப்போர்ப் புல்லி
 10 காம்புடை செவ்வரை வேங்கடத் தும்ப
ரணையிறந் தகன்றன ராயினு கிறையிறந்
தன்னா ராதலோ வரிதே செவ்வென்
முள்ளூர் மன்னன் கழொழுதக் காரி
 செல்லா நல்லிகைச் சிறுத்த வல்லில்

* “என்புகெகப் பிரிந்தோன்.....வன்புகைத் தன்னும்”
 என்னும் பகுதிக்கு இப்பாட்டிற்கு உதாரணமாகக் காட்டிலர் கச்.
 (தொல். பொருள். 114.)

வேரிக் கொன்று சேலர்க் கீத்த
செய்வேற் பலனின் பயங்கெழு கொல்லி
நிலபெறு கடவு ளாக்கிய
பலப்புலுப் பாவை யன்னநின் னானே.

என்பது: பிரிவிடையேறப்பட்ட தலைமகன்த் தொழி வற்புநீயது.

—செவ்வாடனார்.

பி - ம். (வற்புதத்தம் தொழி சொல்லியது.)

210. செவ்வம்.

குறியிறைந் குரம்பைக் கொல்லவெம் பாதவ
செறியுளி பொருத வேழுறு பெருமீன்
புண்ணுமிழ் குருதி புலவுக்கடன் மறப்பட்
விசம்பணி விலலிற் போகிப் பகம்பிளிர்ந்

5 திரைபவி வழுவு முழக்கி யூனழிந்து
நிலாநிலின் மருங்கிற் பட்டதருந் துறைவன்
பாரு விரவினம் பிணந்தோ ளுன்னித்
தாவிவண் வந்த காலை நம்முந்க்
கானவம் பெருந்துறைக் கன்னிப் பாட்டி

10 பாருது புதழ்ந்திடு னேனே வினித்தன்
சாயன் மாந்திற் பாயன் மாற்றிக்
கைதையம் படுகினக் கடுந்தேர் விவங்கச்
செவ்வரி தென்னு மென்பது
பலகேட் டனமாற் றேழுநி னாமே.

என்பது: தொழி தலைமகன்னைப்பறமருந் தலைமகன்குச்சொல்லு
வானாய்ச் சொல்லியது.

—உ.வேளாடனார்.

இப்பாட்டின்கருத்த எம்மை இறந்துபடுகிக்குரடனென்பது

பி - ம். 4. பகம்பிளிர். 6. பட்டதருவன்.

211. பாலை

- கேளா பெல்ல தோழி வாலிய
 சனதலிரிந் தன்ன பல்பு மராமும்
 பதைகள் டன்ன பாவடி நோன்றாட்
 டின்னிலை மருப்பின் வயுக்களி துரிதூதொழந்
 5 தன்மனை யாலியிற் றாஅ யுழவர்
 வெள்ளெனல் வீத்தி னறைமிகை யுணங்கும்
 பனிபடு சோலை வேங்கடத் தும்பர்
 மொழிபெயர் தேளத்த ராவினை ஈங்குவர்
 குழியிடைக் கொண்ட கன்றுடைப் பெருகிரைப்
 10 பிடிபடு பூசலி னெய்தா தொழியக்
 கடுஞ்சின வேந்த னேவலி னெய்தி
 கெடுஞ்சே ணாட்டிற் றலைத்தார்ப் பட்ட
 கல்லா வெழினி பஸ்ஸெழிந் தழுத்திய
 வன்கட் கதவின் வெண்மணி வாலின்
 15 மத்தி நாட்டிய கங்கெழு பனித்துறை
 கிரோலித் தன்ன பேள
 சலர்மகக் கொழிய வழப்பிரிந் தோரே.

சுன்பது : பிரிவின்கண்வெறுபட்டதலைமகனது வேறுபடுகெண்டு
 தோழி சொல்லியது.

—மாழவனார்.

பி - ம். 2. சகை. 8. தேளத்த ரெம்பவகதழக். 16-17. பாஅரவர்.

212. குறிஞ்சி

* தாவி னன்பொன் றைஇய பாலை
 விண்டவ ழிளவெயிற் கொண்டிதின் றன்ன
 மிகுகவி னெய்திய தொகுரு லைம்பாற்

* தா - வலி. 4. மனற்சேற - மனதுள் ஈன்ற(தொல். சொல்.
 244, 108.) இப்பாட்டினை இத்துறைக்கே உதாரணமாகக் காட்டி
 னார் 82. (தொல். பொருள். 132.)

- கிளையரி னுணர் கழங்குமணற் சின்ற || 20 ||
- 5 முனையோ ரன்ன முன்னெயிற்றுத் துவாவாய்
நயவன் றைவருஞ் செவ்வழி நயவா
ழிகையோர்த் தன்ன வின்றிங் கிளையி
யணங்குள லரிமவையை நகைஇப் பெருங்கனிற்
நின்படி நீரிற் கலங்கிய பொழுதிற்
- 10 பெறவருங் குரைய னென்னாய் வைகலு
மின்னு வருஞ்சை நீந்தி நீயே
யென்னை யின்னற் படுத்தனை மின்னுவசிப்
புரவுக்காஸ் கடுப்ப மறவி ன்மந்துற்று
விசவுமொழிக் கடநீர் வேண்டுவழிக் கொவீஇப்
- 15 படைசிலா விலங்குங் கடன்மரு டாளை
மட்டவீழ் தெரியன் மறப்போர்க் குட்டுவன்
பொருளுண் பெறுவது விலங்குகிணஞ் சிறந்து
செருச்செய் முன்பொடு முந்தீர் முற்றி
யோங்குதினாப் பெளவ நீக்க வேட்டிய
- 20 நீர்மா னென்க சிறத்துச்சென் தழுந்தக்
கூர்மத னாழியோர் செஞ்சே யான
தெனிய னவ்வேட் கருதி
வினியா வெவ்வந் தலைத்தந் தோயே.

என்பது: அக்கருதிப்பட்டோர்க்குத் தலைமகன் தன்னெஞ்சின
கெருக்கிச் சொல்லியது.

—பரணர்.

பி - மீ. மொழித்தகட்தீர். 17. கிலங்கியகிணஞ். 18. முன்னர்
முற்றி. 22. எல்லோட்கு வகுத்தி. (பாக்கி.)

213. பாலை

வினாவில் யாளை விறற்போர்த் தொண்டைய
நினமழை தவழு மேற்றரு செங்கோட்
டோங்குவெள் ளருவி வேங்கடத் தும்பர்க்

அகநானூறு

- கொங்குநாழ யதிரல் வைகுபுல ஈகரி
 5 கரிவிரும் சித்தை கரும்புபடச் சூடி
 யிகன்முனைத் தழீஇய வேறுடைப் பெருகினை
 நனைமுதிர் நறவி னூட்பலி தொடுக்கும்
வானிணப் புகலின் வடுகர் தேனத்து
 நிறற்கவி னீழந்த நீரி னீவிடை
- 10 யழவனி ஈருஞ்சா நெடிய வென்ரு
 தகற் றாய்ந்தன ஈயிலும் பகல்செண்ப்
 பங்கதிர் வாகங்கிய பசுட ரமைவத்துப்
 பெருமதர் கொன்ற கான்புரு வியன்புணத்
 தெரிமருள் கதிர திருமணி விமைக்கும்
- 15 வென்போர் வானவன் கொல்லிக் குடவரை
 வேயொழுக் கன்ன சாவினைப் பனைத்தோட்
 பெருங்கனின் சிதைய கிங்கி யான்றோ
 ஈரும்பெற லுலக மயிழ்தொகி பெறினாஞ்
 சென்றுது நீடலோ விலரே பென்றுங்
- 20 கலம்பெயக் கவிழந்த கழறொழித் தடக்கை
 வலம்பகி வென்றி வாய்வாட் சொழ
 ரிலங்குதீர்க் காவினி யிழிபுணல் வரித்த
 வறவென நெறிந்த கூத்த
 லுறவில் சாயலொ டொன்றுதன் மறந்தே.

என்பது; பிரிவிடைமேறப்பட்டதலைகளைத் தோழி வற்புறியது.

—தாயங்கண்ணனார்.

13 - ம் 1. கண்ணல், 13. சான்புருவியல். 14. தெரிமருள் கதிர்
 மணிவிமைக்குமத்தம், (தாயங்கண்ணனார். இதையங்கண்ணனார்.)

214. முல்லை

அகலிரு விசம்பகம் புதையப் பாடியல்
 பகலுடன் கார்த பங்கதிர் வான

- மிருங்கனிற் தினரினா குளிர்ப்ப லிசிப்
பெரும்பெய லழிதுனி பொழித னாளுது
5 வேந்தனும் வெம்பகை முரணி யேந்திலை
யிடுகதிர் செவிலே லிமைக்கும் *பாசறை
யிடுகழ் மேவலொடு கண்படை யிலினே
யமருந் தம்வயி னதுவே நமரேன
நம்மறிவு தெளிந்த பொம்ம லோதி
10 வாங்காகு வள்கொ றுளே போக்குவிடைப்
பிடுதவற் கொண்ட பருவாய்த் தென்மணி
யாபெயர் கோலல சாம்பலொ டிவாதுப்
பையு ணல்வாழ் செவ்வழி வகுப்ப
வாருதி சணங்குந் தென்னிசை
15 மாரி மாலையுந் தமிழன் கேட்டே. †

என்பது: பாசறைக்கட் டெய்கய் தன்னெஞ்சிக்குச் சொல்லியது.

—வடமவண்ணக்கன் பேரிசாத்தனார்.

12 - ம். 7. அடுபுகழ்கேளொடு. 9. கம்மறவுதெளித்த.

215. பாலை

‡ விலங்கிக்குஞ் சினைமயக் குன்றத் தும்பர்
வேறுபன் மொழிய தேன முன்னி
வினைநகைஇப் பரிக்கு முரண்மிரு நெஞ்சமொடு

* "பாடி.....மண்டமர் நகையொடு கண்படை பெருகது"
என முல்லைப்பாட்டிநூலுளும் வந்தது காண்க. (அடி.கன் 28-37)

† இப்பாட்டுப் பொருள்கொஞ்ஞல் துதகண்டு உருத்திக்கறி
யது என்பர் ௧௪. (தொல். பொருள். 24)

‡ "விலங்கிக்கு.....செலன்மாண்புறத்" என்புழி வேறு
பன் மொழிய தேளத்ததக் கொள்ளக்கருதிப் போர்த்தொழிலிச்
செயுத்தம் உரையிடுக நெஞ்சமென்றலின், இது குறுநிலமன்னன்
தன் பகைவயின் காடுகொள்ளச் சென்றதாம், வேந்தனென்பபெயர்
கருமையின் என்பர் ௧௪. (தொல். பொருள். 22.)

- புனைமா ணெ஁கித் வவவயி னேந்திச்
 5 செவன்மாண் புற்ற நுமவயின் வவுளே
 வவளு தென்றலு நன்றுமற் றில்ல
 கடுத்தது பிழைக்குவ தாயிற் றொடுத்த
 கைவிரற் கவ்வுந் கவ்வாக் காட்சிக்
 கொடுமரம் பிடித்த கோடா வன்கண்
 10 வடிவவி லம்பி னேவ ளா. வ
 தான்தித் துயர்த்த வஞ்சவரு பதுக்கைக்
 கூட்டுதிச் செவ்வா யெருவைச் சேவல்
 புதியுணப் பைந்தலை தொடுவன குழிது
 மல்லன் மொலிவிர லொற்றி மணிசொண்டு
 15 வல்லாய்ப் பேடைக்குச் சொரியு மாங்கட்
 கழிந்தோர்க் கிரங்கு நெஞ்சமொ
 டொழிந்திவ ணுறைத ளாற்று வோர்க்கே.

என்பது : செவவுணர்த்தியதோடீ தலைமகளுக்குறிப்பித்த தலை
 மகனைச் செவவுழங்குறித்தது.

—இறங்குதடிச் குன்றநாடன்.

பி - ம். 2. நேய முன்னி. 3. முரண்மவி, முரண்மவி.

215. மருதம்

- நாண்கொணுண் கோலின் பின்கொண் பாண்மகள்
 தான்புன லடைகமைப் படுத்த வராஅ
 ஞாரி நறவுண் டிருந்த தக்கைக்கு
 வஞ்சி னிறகிற் சுட்டிவா யுறுக்குந்
 5 தண்ணிறை யூரன் பெண்டி ரெம்மைப்
 பெட்டாக்கு மொழிப வென்ப வவ்வலர்ப்
 பட்டன் மாரி லீனியெவ ஞாபியர்
 கடலாடு மகளிர் கொய்த ஞாழலங்
 கழனி யுழவச் சூற்ற குவளையுந்
 10 கடிமினைப் புறவிற் பூத்த முல்லைபொடு

பள்ளினம் கோசர் கண்ணி யயரு
மல்லல் யாணர்ச் * செல்லிக் கோமா
னெறிவிடத் துலையாச் செறிசுரை னென்வே *
லாத னெழினி யருகிறத் தழுத்திய
15 பெருங்கனிற் றெவ்வம் போல
வருத்துவர் மாதவர் சேரியாஞ் செலினே.

என்பது : தலைமகட்டுப்பாடாகியனார் சேட்டத் தனக்குப்பாங்கா
யினார்க்குப் பாததை சொல்லியது.

—ஐயர் முடவனார்.

இப்பாட்டின் கருத்துப் பிரதானம் இன்பம் பெறுவான் என்றவரது.

15 -ம். 1. ஞானகொணுன் கோனல் மீன்கொள். 2. தன்புல.

217. பாலை

பெய்துபுலக் திறந்த பொங்கல் வெண்மழை
யென்குழ பஞ்சித் துய்ப்பட் டன்ன
துவலை தாவல் கழிய வகவ்வய
னீடுகழைக் கரும்பின் கண்ணக்கால் வான்பூக்
10 கோடைப் பூனையின் வாடைபொடி துயல்வரப்
பாசிலைப் பொதுவிய புதனெழும் பகன்றை
நீலுண் பச்சை நிறமறைத் தடைச்சிய
தோலெறி பாண்டியின் வாலிய மலரக்
கொழிலை யவரைக் கொழுமுனை யவிழ
10 ஆழறு தோன்றி யொண்பூத் தனைவிடப்
புலந்தொழல் குயினு நாவக் கல்லென
வகன்றுறை மகனி ரணிதுறந்து நடுக்க
வற்சிரம் வந்தன் றமைந்தன் நிதுவென
வெப்பொருள் பெறினுள் பிரியன்மி னோவெனச்
15 செப்புவல் வரழியோ துணையுடை யீர்க்கென
நல்காக் காதலர் நலனுண்டு துறந்த

* செல்லி என்பது செல்லார்.

பாழ்படு மேனி நேருக்கி நோய்ப்பொ
வினரிது புடையு நெஞ்சமொடு புணர்வுவேட்
பெய்துதீப் பிறப்பத் திருவி

30 நடுக்குதும் பரிசின்யாங் கடும்பனி யுழந்தே.

என்பது: பிரிவுணர்த்தியதோழிக்குத் தலைமகள் ஆற்றாமையினால்
சொல்லியது.

—கழனக் கோமையிற்றியார்.

இப்பாட்டு எதிர்நாலைக் கொடுத்தது.

பு - ம் 1. பெய்துபுறந்தத்த. 2. பஞ்சியுழய 3. வாரிதின்
9. கொழுமுனைப்புடைய 11. குருகிளையால் ; குருகிளையால். 13. நிற
புடைய. 19. பாப்ப.

218. குறிஞ்சி

* கிண்பா சாட்டுக் கடுகை வயக்கனிது
முனைதரு பூட்டி வேண்டுகுள நருத்த
வானிற வருவி நெளிறுபு யின்னிப்
பருடவுறைப் பண்டனி சிதறிவா னவின்னு
6 பெருவகா நனிரிமை யதிர வட்டித்துப்
புலவே முகையிடு வியலிரு ணடுகள்
விறலிழைப் பொலிந்த, காண்பின் சாயற்
றடைஇத் திரண்டகிளை நோஞ்சேர் பல்லதைப்
படாது வாகுமெல் கண்ணென லீயு

10 மிருண்மயக் கிளாமத் தியவுக்கெட விலங்கி
வரிவயல் கிரும்புளி வழங்குதர்ப் பார்க்கும்
பெருமலை வீட்டாகம் வாவரி தென்னாய்
வாவெளி தாக வெண்ணுதி யதரு
ஊண்ணிதிற் கூட்டிய பரிமா னாரா

15 தண்ணிறு கமழு கின்மார் பொருநா
ளடைய முயங்கே மாவின் பாழும்

* இப்பாட்டின் இத்ததைக்கே கொண்டார் கச். (தொடர்
பொருள். 3.)

விறலிழை செழிற் சீர்த்து மதுவே
யன்னை யறியின மறிக வளர்வா
யம்பன் மூதார் கேட்பினங் கேட்க
20 வண்டுகை கொண்ட வெரிமரு டோன்றியோ
டொண்ட வேங்கை கமழந்
தன்பெருஞ் சாரற் பகல்வந் தீமே.

என்பது : தொழி தலைமகனை இடத்தய்த் தவந்த பகற்குறி சொந்த
வாய்பாட்டாத் தலைமகனை வரைவுகடாமது.

—உயிலர்.

பீ - மீ. 2, குளகருந்த. 5, களிச்சிலை. 12, வரலரிதென். 20-21.
டோன்றினை டொண்ட; டோன்றினை டொண்ட.

219. பாலை

சீர்கெழு வியன்கர்ச் சிலம்புக வியனி
யோனா யாயமொடு பந்துகிறி தெறியினம்
வாரா யோவென் நேத்திப் பேரிலைப்
பகன்றை வான்மலர் பணிநிறைத் ததுபோத்
5 பாலுபெய் வன்னஞ் சாங்கை புற்றி
யென்பா திண்டனை யாசி னெருகா
னுந்தை பாடி முன்னென் றாட்டப்
பிறந்ததற் கொன்றுஞ் சிறந்தவை செய்தியா
னலம்புனைத் தெடுத்தவென் பொல்கொடித்
10 னறனி ஸ்ளனெ ழுந்தன விரிபென [குறுமக
மறந்தமைந் திராடி நெஞ்ச கோவென்
பொன்வார்ச் தன்ன வைவா லெயிற்றுச்
செந்நாய் வெரீஇய புகருழை யொருத்தல்
பொறியரை விளவின் புண்புற விளைபுழ
15 ழுழவெறி கோடை தூக்கலிற் கோவலன்
குழவென நினைபு நீரி னீனிடை
யுடத்தகை மெலிலச் சாஅய்
கடக்குங் கொல்லென கோவல் யானே.

என்பது : மகப்பேரத்திய நாய்ச்சொல்லியது.

—கயமனார்.

பி - ம். 8. பிரத்ததற்கொண்டு சித்தத்தை செய்தியா.

220. கெய்தவடி

- ஊருஞ் சேரியு முடவியைந் தலவெழத்
தேரொடு மறுகியும் பணிமொழி புயிற்றியும்
கெடாஅத் தீயி ஊருகெழு செல்லுர்த்
கடாஅ யானைக் குழுவீச்சமக் தனைய
5 மன்மருந் கறுத்த மழுவா னெழியோன்
முன்முயன் றரிதனின் முடித்த வேள்விக்
கயிறரை யார்த் காண்டரு வனப்பி
னருங்கடி நெடுந்தூண் போல யாவருங்
காண் லாகா மாணெழி ளாக
10 முன்னுதொழும் பணிக்கு நெஞ்சினை நீயே
நெடும்புற நிலையினை வருந்தினை யாயின்
முழங்குட லோதங் காலைக் கொட்கும்
பழம்ப னெல்லி லா ஹா ராஹ
னெல்லா னிருபுட் போல நெஞ்சமர்ந்து
15 காதன் மாறாக் காமர் புணர்ச்சியி
னிருங்கழி முகந்த செங்கொ லவ்வலை
முடங்குபுற விறவே டினயின் செறிக்கு
நெடுங்கடிக் கழனித் தன்சாய்க் கானத்து
யாணர்த் துண்பனை யுறுமெனக் கான
20 லாய மாய்ந்த சாயிவைப் பிணைத்தோ
ணல்வெழில் இதையா வேமஞ்
சொல்லினித் தெய்வயாந் தெரியு மாறே.

என்பது : இரவுக்குறிவந்தீங்குத் தப்பினை யெதிர்ப்பட்டுத்
தொழி சொல்லியது.

—மதுரை மருதனினகாகனார்.

பி - ம். 4. குருஉச்சமம். 11. நிலையின் வருந்தினை. 14. இரும்புள்.

221. புனை

- புனைவினை நறவின் தேறன் மாந்திப்
புனைவினை நல்லிற் தருமணற் குவைவிப்
பொம்ம லோதி யெம்மகண் மணனென
வதுவை யயர்ந்தனர் கமரே யதனற்
5 புதுவது புனைந்த செயலை வென்வேன்
மதியுடம் பட்ட மையணற் காளை
வாங்குசின் மலிந்த திரளரை மாஅத்துத்
தேம்பாய் மெல்லினர் தளிரொடு கொண்டுநின்
தண்ணறு முச்சி புனைய வவ்வொடு
10 கழைகளின் போனிய மழையுயர் நனந்தலைக்
கூறிற்றினை பிழைத்தலிற் கயலாய் வேங்கை
காய்சினஞ் சிறந்து குழுமனின் லெரிது
யிரும்பிடி யிரியுஞ் சேரலை
யகுஞ்சரஞ் சேற லயர்க்தனென் யானே.

என்பது : தலைமகற்குப் போக்குடம்பட்டதொழி தலைமகற்குப்
போக்குடம்பட்டச் சொல்லியது.

—கயமணர்.

பி - ம். 3. யெம்மகண். 7. வாங்குசின்னக்கொய்த. 8. தேம்
பாய்தளிரொடு மெல்லினர் கொடிய.

222. குறிஞ்சி

- வானுற சிவந்த லீனிறப் பெருமலைக்
கான நாட னுறியு நோய்க்கென்
மேனி யாய்நலந் தொலைதலின் மொழிவென்
முழவுமுகம் புலசாக் கவிகொ ளாங்குட்
5 கழாஅர்ப் பெருந்துறை விழவி னுடு
மிட்டெழிற் பொலிந்த வேந்துருவடி மொய்ம்பி
னாட்ட னத்தி கலனவந் துரைஇத்
தாழிருக் கதுப்பிற் காவிரி வவ்வனின்

10 மாதிரர் துழைதி மதிமருண் டலந்த
லாதி மந்தி காதலர் காட்டிப்
படுகடல் புக்க பாடல்கால் சிறப்பின்
முருதி யன்ன மாண்புகழ் பெற்றீயர்
சென்மோ வாழி தேந்தி பன்னு
ஞரவுரு மேருதி மயங்கி

15 மிரவுப்பெயல் பொழிந்த விரந்த னுமே.

என்பது : தலைமகன் சிறைப்புத்தானாகத் தொழி தலைமகட்டுச்
சொல்லியது.

—பரணர்.

பி. ம். 9. மருண் டுடருமந்த. 10. காதலர்காட்டி. 11. பாடு
கால். 12. மத்தியன்.

223. பாலை

பிரிதல் வல்லிய ரிதூதத் துறந்தோர்
மறந்து மமைஞவர் கொல்லென் றெண்ணி
வாழல் வாழி தோழி கேழல்
வண்மருப் புறமு முனைநெடும் பெருங்காய்
5 வண்மருதிர் முருக்கின் சினைசேர் பெருங்குற
காய்கினக் கடுவளி பெய்தத்தின் வெங்கட்
டழல்பொழி யாணை வினையெனத் தோன்று
விழலி லோமை நீரி ளீனிடெ

மிறந்தன மாயினுங் காதலர் கம்வயின்
10 மறந்துகண் படுதல் யாலது புறந்தா
ழம்பனை செறித்தோட் டங்கித் தும்பி
யரிமினக் கடுக்குஞ் சரிவண் னைம்பா
னுன்கே முடக்க வாசிப் பையுள்கெட
சன்முனை யதிரற் போதொடு குவளைத்
15 தண்ணருங் கமழ்தொடை வேயந்தரின்
மண்ணர் கூந்தன் மரீஇய னாயிலே.

என்பது : பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமனைத் தேற்றி உற்புதுத்தி
பது.

—பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

பி.ம. 1. கலையாறு உத். 2. கொடும் பொக்கர். 6. வெங்கோட்.
13. ஊண்டுகளையுங். ஐயுங்கோடு. 15. கமழ்தொடர்.

224. முல்லை

செலக பாச வெள்ளின்று பொழுதே
வல்லிலா னடங்குகழி றுணம்பக் கொல்லன்
விசைத்துவாங்கு துருத்தியின் வெய்ய வுலிராக்
கொடுவதெத் தியாதத் தலைய கடுகெட்டக்

5 காற்கடுப் பன்ன கடுஞ்செல விஷரி
பால்கூட துறையின் புருடமிதப் பன்ன
வால்வெண் டெவிட்டல் வழிவார் றுணங்குஞ்
சிலம்பி நூலி றுணங்குவன் பாறிச்
சாந்துபுல சகல மறுப்பக் காண்டகப்

10 புதுலம் பெற்ற வெய்துநிற்கு புறவிற்
தெறிநடை மறைக்கண மிரிய மனையோ
ன றுணங்கு வல்கி பெய்துமுதுக் குறுத்த
திரிமரக் குவிசை கடுப்ப வரிமண
வலங்குகதிர்த் திகிரி யாழி போழ்

15 வருங்கொ ருேழிநம் மின்னுயிர்த் துணைவென்ச
செங்கோ வெவ்வளை யொடுக்கிப் பலகா
வருங்கடி வியனகர் நொக்கி
வருந்துமா லரிய டிருந்திழை தானே.

என்பது : வினமுத்தியதலைகடப் தெருவாகத்குச் செல்லியது.

—ஆலர்முலங்கிழார்மகனார் பெருந்தலைச்சாததனார்.

பி.ம. 7. வால்வெண் டெவிட்டல். (ஆலர்க்கிழார்மகன் பெருஞ்
சாததன்.)

225. பாலை

• அன்பு மடனாள் சாயலு மியல்பு
மென்பு நெகிழ்க்குந் கிளவியும் பிறவு
மொன்றுபடு மொள்ளையொ டோராங்கு முயக்கி
பின்றே சிவன மாகி நானிப்

5 புதலெவ ராடமைத் தும்பி குவின்ற
வகலா வந்துளை கோடை முகத்தளி
வீர்க்கியை கிளவினாப் பின்றை வார்த்தோ
வாய்க்குமுற் பாணியி னைதுவந் திளைசுக்குந்
தேக்கமல் சோலைக் கடறோந் கருஞ்சூத்

10 தியாத்த தூணித் திலேதிறந் தவைபோற்
பூத்த விசுப்பைப் குழைபொதி குவியினர்
கழறுகை முத்திற் செந்நிலத் துதிர
மழைதூளி மறந்த வங்குடிச் சேறார்ச்
சேக்குவங் கொல்லோ கெஞ்சே பூப்புனை

15 புயலென வொலிவருந் தாழிருந் கூத்தந்
செறிதொடி முன்கைநக் காதலி
யறிவனாந் நோக்கமும் புலவியுநினைந்தே.

சுன்பது : பொருள்கடைக்கூட்டிய; கெஞ்சிற்குத் தலைமகன் சொல்
வியது.

—எயினத்தை மகனார் இனங்கேணார்.

இப்பாட்டினம் தானித்தலை திறத்த லென்பது உறமழித்த
லென்பதாம்.

226. மருதம்

உணர்குவெ னல்லெ னுரைகளின் மாய
நாணிலை மன்ற பூண ரூர
வகலு னாங்க னாம்பகை மடிவைக்

* இது மெஞ்சூரைப் பரியக்கருதி வருத்திக்கூறியது என்பர்
கூ. (மொல். பாராளு. 146.)

- குறுத்தொடி மக்கிர் குறுடப்புனன் முணியிற்
 5 பழனப் பைஞ்சாய் கொழுதிந் கழனிந்
 கச்சுதயஞ் செறுவின் வெண்குரு கோப்பும்
 வல்லி ஸெறுத்தோட் பாதவர் கோமான்
 2-2-6-6 பல்வேன் மத்தி கழாஅர் முன்றுறை
 செடுவெண் மருதொடி வஞ்சி சாடிய
 10 விடியல் வந்த பெருநீர்க் காவிநித்
 தொடியணி முன்கை நீவெய் யோளொடு
 முன்ன ளாடிய கவ்வை யிஞ்சான்
 வலியிரு முன்பிற் பாணெடுமி மனிதார்த்
 இத்தன் ஸெவிய னுறந்தை ஈளவைப்
 15 பாடின நெண்கிணைப் பாடுகேட் டஞ்சிப்
 போரடி தாணைக் கட்டி
 பொராஅ தோடிய வார்ப்பினும் பெரிதே.

என்பது : தலைமகற்குத் தோழி வாயின்மறுத்தது.

—பாணன்

இட்பாட்டினுள் மடிவையென்றது தலைமைய.

227. பாலை

- ததல்பாக் தன்றே தோன்சா தினலே
 திதலை யங்குல் வரியும் வாடின
 வென்ன குவள்கொ விவளைப் பன்ன
 னீர்மலி கண்ணொடு செதுகினைத் தெற்றி
 5 யிணையல் வாழி தோழி நீணகவுட்
 காய்சினஞ் சிறந்த வாய்புகு கடாத்தொடு
 முன்னிலை பொராஅது முரணிப் பொன்னிணைப்
 புனிக் கேழ் வேற்கைப் பூஞ்சினை புலம்ப
 முதல்பாய்க் திட்ட முழுவலி யொருத்தல்
 10 செந்நிலப் படுநீ ருடிச் செருமலைந்து
 கவள்கொண் மன்னரின் முழங்கு மத்தம்
 பலவிறந் தகன்றன ராயினு நினைஇ

- கோயிலை நாகநன் காதலர் வாய்வாட்
டமிழகப் படுத்த விரிழிசை முரசின்
15 வருநம் வரையாப் பெருநா ளிருக்கைத்
தூங்கல் பாடிய வேங்குபெரு நன்னினைப்
பிழமிதி வருதுணைப் பெருப்பெயர்த் தழுப்பன்
கடிமதில் வரைப்பி னானூர் நும்பர்
விழுந்தி துஞ்சம் வீறுபெறு திருநக
20 நிருக்கழிப் படப்பை மருங்கூர்ப் பட்டினத்
தெல்லமி முரலனைத் தன்ன
கல்லென் கம்பலை செய்தகன் றோரே.

என்பது : தலைமகன் பிரிவிருந்தவையெற்பட்ட தலைமகளுக்குத்
தொழிசொல்லியது. 19. நிரில்கண் வேறப்பட்ட தொழிக்குத் தலை
மகன் சொல்லிடதுமாம்.

—கக்கீரர்.

பி - ம். 3-4. பன்னாணீர் மலி. 17. பிழமதி முறுதுணைப். 19. விழ
வது திருக்கள்; வீழவுது. 21. தெல்லிமிழ்

228. குறிஞ்சி

- பிரசுப் பல்லினை யார்ப்பக் கல்லெனை
வரையிழி யருவி யாரக் தீண்டித்
தன்னென்ன நனைக்கு நனிமலைச் சிலம்பித்
கண்ணென்ன மலர்ந்த மாந்திழிற் குவளைக்
2 கண்முனை கெதிஞ்சனை நம்மொ டாடிப்
புகலே யினிதுடன் கழிப்பி விரவே
செல்ல ராதினா நன்றுமற் தில்ல
வான்கண் விரிந்த பகன்மரு ணிலவிற
ஞ்சன் பினைஇய சார லாசாரத்
10 றோங்கன் பினைஇய வேங்கை யொன்விப்
புளிப்பொறி கடுப்பத் தோன்றவிற் கயவா
விரும்பிடி விரியுஞ் சோலைப்
பெருங்கல் பாணர்த்தஞ் சிறுகுடி யானே,

என்பது : தலைமகள் கைதப்புறத்தானாகத் தலைமகளுக்குச் சொல்லுவாளாய்த் தோழி சொல்லியது.

—தண்டியர்கள் குணவழியார் இப்பாட்டு, பகலே கைதப்புகம்.

228. பசிலே

- பகல்செய் பங்குதீர்ப் பருதியஞ் செல்வ
 னனல்வாய் வானத் தாழி போழ்ந்தென
 நீற வறந்த சிசம்பா நீரிடைக்
 கலத்தலைக் குழனிக் கவியுதிர் மடப்பிடி
 5 குள்குமறுத் துயங்கிய மருங்குல் பல்வுடன்
 பாழர்க் குரம்பையிற் றேன்று மாங்க
 ணெடுஞ்சே ணிளைய குன்றம் போகிய
 பொய்வ லாளர் முயன்றுசெய் பெரும்பொரு
 ணம்பின் றுயிலு முடிவ வல்லெனப்
 10 பெருந்துனி மேவ னைகூர் குறுமக
 னேனுய்மலிர் துருத்த கொசிவரற் சின்னீர்
 பல்விதழ் மலைக்கட் பாலை மாய்ப்பப்
 பொன்னேர் பசிலே யூர்தரப் பொறிவரி
 நன்மா மேனி தொலைத னேன்கி
 15 கிளைய லென்றி தோழி கிளைய
 பாசரும் பின்ற செம்முனை முருக்கினப்
 போதனி ழலரி கொழுநித் தாதருக்
 தந்தளிர் மாஅத் தலங்கன் மீழிமைச்
 செங்க ணிருக்குறி னயவரக் கூட
 20 மின் னிள வேனிலும் வாரா
 ரின்னே வருது மெனத்தெனித் தோரே.

என்பது : தலைமகன்பிரிவின்கண் வேறுபட்டதலைமகளை வத்புறத் துத்தோழிக்குத் தலைமகள் வன்புறையெதிரழிந்து சொல்லியது.

—மதுரைக்காவலானிகள் சீத்தலைச்சாத்தனார்

பி - ம் 10. மேவதலகூர்.

230. கெய்தல்

- *உறுகழி மருங்கி கேளுதமொடு மலர்ந்த
கிறுகரு கெய்தற் கண்போன் மாமலர்ப்
பெருந்தண் மாத்தழை யிருந்த வங்கு
லைய வரும்பிய கணங்கின் வைபெயிற்று
1 கைமி றோதி வாணுதற் குறுமகன்
வினாபாட் டாயமொடு வெண்மண துதித்த
புன்னை தண்டாது பொன்னி னெண்ணே
மனைபுறந் தருதி யாமி னெனையதூஉ
மிம்மனைக் கிழமை யெம்மொடு புணரிற்
10 தீது முண்டோ மாத ராயெனக்
கடும்பரி நன்மான் கொடிஞ்சி கெடுந்தேர்
கைவல பக்கன் பையென வியக்க
யாந்தற் குறுகின மாக வேந்தெழி
லரிவே புண்கண் பகரிவர வொடுக்கிச்
15 சிறிய விதைஞ்சின டலையே
பெரிய வெவ்வம் யாமிவ ணுதலே.

என்பது : தலைமகனைக் கண்ணுத்தவர்க்குத் தலைமகள் தன்னொரு
செஞ்சு சொல்லிவது.

—மதுரை அறுபைவாணிகள் இளவேட்டனார்.

பீ - ம். 3.—4. தழைபருத்த வங்குகை, கையவரும்பிய ; வங்குகை
வரும்பிய கணங்கி லைய வைபெய்து 14. லரிவையுண்.

231. பாலை

செறுவோர் செம்மல் வாட்டலுஞ் சேர்ந்தோர்க்
குறுமிடத் துலக்கு முநளி யாண்மையு
மின்னிருத் தமைவோர்க் கிவ்வென் றெண்ணி

* “கைப்பட்டுக்கலங்கொம்” என்னுத்ததைக்குடும்பாட்டினை
உதாரணமாகக் கொண்டு, இதனைத்தலைவன் கூறியது என்பர் கச்.
(தொல், பொருள், 111.)

- கல்லிசை வளித்த நாணுடை மனத்தர்
 5 கொடுவிற காணலர் கணையிடத் தொணந்தோர்
 படுகளந் துயர்த்த மயிர்த்தலைப் பதுக்கை
 கன்னியம் பதந்தலைக் கனர்தொதுங் குழிஇ
 யுள்ளுள் பணிக்கு மூக்கரும் கடத்திடை
 வெஞ்சு மிறந்தன ஈரவினு நெஞ்சுருக
 10 வறுவர் வாழி தோழி பொருவர்
 செல்சமன் கடந்த செல்லா நல்லிசை,
 வினம்பிவர் வெண்குடைப் பசும்பூட் பாண்டியன்
 பாடுபெறு சிறப்பிற் கூட லன்னநின்
 னாதிவன் டாற்று முச்சித்
 15 தோடார் கூத்தன் மரீஇ யோசே.

என்பது : தலைமகள் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகன்குத் தோழி சொல்லியது.

—மதுரை ஈழத்துப் பூதன்பேவனார்.

பி - ம். 9, இல்லைய வெண்ணி, 15, தோடார் மென்றோன் மீது.

232. தறிஞ்சி

- காணினி வாழி தோழி பாகுண்
 மழைமுழங் காவங் கேட்ட கழைதின்
 மாஅல் யானை புலிசெத்து வெரீஇ
 விருங்கல் விடரகஞ் சிலம்பப் பெயரும்
 5 பெருங்க னாடன் கேண்மை மிளியே
 குன்ற வேலிச் சிறுகுடி யாங்கண்
 மன்ற வேங்கை மணநாட் பூத்த
 மணியே ஈரும்பின் பொன்வி தாஅல்
 வியலறை வரிக்கு முன்றிற் குறவர்
 10 மனைமுதிர் மகளிசொமி குசைவ தூங்கு
 மார்கலி விழவுக்கண் கடுப்ப ஈனும்
 விசுப்பும் பவியொடு விரைஇ வன்னை

கடியுடை வியனகர்க் லாவல் ஈன்னி
முருகென வேலற் றாடும்

15 பருவ மாகப் பயந்தன்று னாமக்கே.

என்பது: தோழி தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகட்குத்
சொல்லுகாளாய்ச் சொல்லியது.

—கோடிமங்கலத்து வாதளி கற்சேந்தனார்.

பி - ம். 2. மழைமுழங்கோலம்.

233. பாலை

அலமான் மழைக்கண் மங்குபனி லாரதின்
என்முலை நனைவ யழாஅ ரோழி
பெரிகவர் புண்ட கரிபுறப் பெருநிலம்
பிடுகெழு மருங்கி னோடுமழை ஊற்தென

6 ஆனில் யாளை யுயங்கும் வேனின்
மறப்படைக் குதிரை மாறு கைந்திற
ஊறக்க மெய்திய தொய்யா நல்லிசை
முதியர்ப் பேணிய வுதியஞ் சேரல்
பெருஞ்சோறு கொடுத்த ஞான்தை யிரும்பல்
10 கடளிச் சுற்றங் குழிஇயிருந் தாங்குக்
குறியவு கெடியவுங் குன்றுதலை மணந்த
சரணிறந் தகன்றன ராயினு மிகநனி
மடங்கா வுன்னொடு மதிமயக் குறுஅப்
பொருள்வாயி னீடலோ விவரிசின்

15 னிருநீந் கூந்த லின்றுயின் மறந்தே.

என்பது : பிரிவின்கண்ணேறப்பட்டதலைமகட்குத் தோழி சொல்லி
யது.

—மாழவனார்.

இப்பாட்டிற் தொய்யா வெந்தது கெட்டத வென்றவாறு.

234. முல்லை

கார்பயம் பொழிந்த நீர்திகழ் காலே
துண்ணகிர் பார்த தண்ணய மருங்கி
னிரைபறை யன்னத் தன்ன விரைபரிப்
புல்லுனைக் கனிமா மெல்லிதிற் கொளீஇய
5 வன்பொருக் கமையப் பற்றி மூழ்கிய
பல்கதி சாழி மெல்வழி யறுப்பக்
காவென மருள வேறி தூவியற்
கண்ணோக் கொழிக்கும் பண்ணமை நெடுந்தேர்
வல்லினைத் தூர்தி வல்லலம் பெறுத.

- 10 ததர்தழை முனைஇய தெறிநடை மடப்பினை
யேறுபுண ருலகைய ஸூறில் வுகள
வஞ்சிறை வண்டின் மென்பறைத் தொழுதி
முல்லை நறுமலர்த் தாதுயர் தூத
வெல்லை போகிய புல்வென் மாலுப்
15 புறவடைந் திருந்த வுறையி னல்லுர்த்
கழிபட முழந்த பனிவா ருண்க
ணன்னிறம் பார்த பசிலையன்
மின்னே சோதிப் பின்னுப்பினி விடவே.

என்பது: தலைமகள் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

—பேயனார்.

பு-ம். 1. கார்பயம். 10, ததர்தழை. (கழார்க் கீரெனவித்தியார்.)

235. பாலே

அம்ம வாழி தேரழி பொருண்புரிந்
துள்ளார் கொவ்வோ காதல ருன்னியுஞ்
சிறந்த செய்தியின் மறந்தனர் கொவ்வோ
பயனிலங் குழைய விசிப் பெயன்முனிந்து
5 விண்டு முன்னிய கொண்டன் மாமறை

மங்கு ஸற்கமொடு பொங்குபு னுனிப்ப
வாடைபொடு சிவந்த வாயிதழ்த் தோன்றி
சுடர்கொ னகலிற் கருங்குபிணி யமிழச்
சுரிமுவிழ் முகன்னைப் பொதியவிழ் வான்னு

- 10 விசம்பணி மீனிற் பண்புத ஸனியக்
கன்வன் மண்ணைச் செறிய வகல்வயற்
கிளைவிரி கரும்பின் கணைக்காக் வான்னு
மாரியக் குருதி ஸீரிய குரங்க
நனிக்குஞ் சிவப்பொடு நாமந் தோற்றிப்

- 15 பனிகழ் கொண்ட பண்பில் வாடை
மருளின் மாலையொ டருளின்றி ஸரிய
நுதலினை கொண்ட வயலறி பசலையொடு
தொன்னலஞ் சிதைவச் சாது
பென்னன்கொ ஸனிய ளென்றோ தோரே.

என்பது: தலைமகன்பிரிவின்கண டுவதுபட்டதாயினான் ஆற்றுகை
மீதாத் தோழிக்குச் சொல்லியது.

—தழார்க் கீரனையிற்றியார்.

13 - ம், 11. வகல்வயித், 14. காமநதோள்த், 16. டருளில் து.

236. மருதம்

மணிமருண் மலர் மூள்ளி யமன்ற
துணிநீ சிலஞ்சிக் கொண்ட பெருமீ
னரிசிறக் கொழுங்குறை வெளவின் மார்தி
வெண்ணை ஸரிகர் பெயர்சிலைப் பின்னை
5 கிடயில நெரிதரு கெடுக்கதூர்ப் பங்குட்டிப்
பனிபடு சாய்ப்புறம் பரிப்பக் கழனிச்
கருங்கோட்டு மாதுத் தலக்குறினைப் புதுப்பூ
மயக்குமணழத் துவலையிற் குஅ மூரன்
காமம் * பெருமை யறியே னன்று

- 10 முய்த்தனைன் வாழி தோழி யல்க

* பெருமை என்றும் படிக்கலாம்.

* ஸ்ரீமதாசாரி சாந்தி ஸம்பத் டிசம்பர்
கொடுங்குழை மகளிரி கொடுங்கு விரும்பை
யறியா மையி னாழிந்த நெஞ்சி

15 [நேற்றிய வெழினைடப் பொலிந்த மொய்ம்பிற்
[சூட்டி ரூட்டி ஸூரி ஸூரிற் [நாக்
கடல்கொண் டன்மெனப் புனலொழிக் தன்றெ
கலுழ்த்த கண்ணன் காதலற் கெடுத்த

20 ஸாதி மக்தி போல !
வேதஞ் சொல்லிப் பேதுபெரி துறவே.

என்பது : சூத்துமலையிலாகப் புக்க தலைமகன்கத்தகன்
புக்க தொழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

—புரணர்.

இப்பாட்டின் கருத்து, ஒன்று ஒன்றுப்போன்று மூரூ
தலால், கல்லாப்போலத் துக்கத்தினைச் செப்பான் என்பதே.

பி - ம், 8. வெவ்விளர், 5. விடைகில, 7. மாதத்த வஞ்சினைப்.

237. பாலை

புன்காற் பாடிரி யரிசிறத் திரன்வி
துண்கொடி யதிரலொடு துணக்கறல் வரிப்ப
வாவெயிற் நன்ன வரும்புழுதிர் குரவின்
மேனியிர் நறுஞ்சினைத் தென்றல் போழக்
15 குயில்கூல் கற்ற வேனிலுக் குயிறுற்
தினனா கழியுங் கக்கு லென்றுநின்

* இது புனலிப் பொருளாக அச்சம்பித்தது என்பர் பேரூ.
(தொல். பொருள். 256.)

† குதிமத்திதன்பெயர்வும், காதலஞ்சினைப்படுத்தி பெய
ராலும் கூறிற் காஞ்சிப்பாற்படும். “குதி மக்தி போல.....துறவே”
என அகத்திணைக்கண் சாத்தலமகபான் வந்தன என்பர் கச்.
(தொல். பொருள். 64.)

- என்மா மேனி யணிநலம் புலம்ப
வினேத லான்றிளி னுயிழை வினாதிற்
செந்தி யணங்கிய செழுநீணக் கொழுக்குறை
10 மென்றினைப் புன்க முதிர்ந்த மண்டையொ
டிருங்கதி ஈவமருங் கழனிச் சுரும்பின்
வினாகழை பிழிந்த வந்திஞ் சேர்ஔே
பாஸ்பெய் செந்நெற் பாசவற் பகுக்கும்
புனல்பொரு புதவி னுறந்தை யெய்தினும்
11 வினையொரு ளாகத் துவிர்வினார் கடைசுவந்
தைய வமர்த்த வுண்கணின்
காவியேர் வர்வெயி ழாறிய நீரே.

என்பது : தலைமகள் பிரிவின்கண் வேறுபட்டதலைமகனைத் தோழி
வற்புறியது.

—தாயங்கண்ணனார்.

பி - ம். 10, புன்கமுயர்த்த.

238. குறிஞ்சி

- மான்றமை யறியா மாம்பலி விதும்பி
என்றினைப் பட்ட வயவுப்பிணப் பசித்தென
மடமான் வல்கி தரீஇய நடுநா
விருண்முறைச் சிலம்பி னிரைவேட் டெழுந்த
5 பிணமரு னெருத்திற் பல்வரி விரும்போத்து
மடக்க னுமான் மாதிரத் தலறத்
தடக்கோட் டாமா னண்ண லேனது
நணந்தலைக் கானத்து வலம்படத் தொலைச்சி
விருக்கல் வியலறை சிவப்ப வீர்க்கும்
10 பெருங்க னுட பிரிதி யாபின்
மருந்து முடைபையோ .மற்றே விரப்போர்க்
கிழையணி செகிந்தோர் கனிஔு டென்று
மழைசூர் தன்ன விகை வண்மகிழ்க்
கழிஔுதுத் தடக்கைக் கவிமா னன்னி

- 15 அணிமுனை யுடைந்த நறுங்கா அடுக்கத்தப்
போந்தை முழுமுத ளிலேஇய வாக்தன்
மென்பிணி முகையவிழ்ந் தலர்ந்த
தண்கமழ் புதுமணி நாறுநறு ததற்கே.

என்பது : இவ்வுக்குறியந்த தலைமகற்குத் தொழி சொல்லியது.

—உபினர்.

இப்பாட்டின் கருத்து, யாதனானபிறும் கச்சப்பும் காடல் மன்ற
வாறு.

பி - ம், 8. உசிப்ப. 14. கடுமானள்ளி, 15. அணிமுனை யுடைந்த.

239. பாலை

- அணிதோ தானே யெவனா வதுகொன்
மன்றுந் தோன்றாது மாணு மாயும்
புளியென வுலம்புந் செங்க ளுடவர்
ஞெளியொடி பிடித்த வார்கோ லம்பின
6 செல்லா செறிந்து பல்லாத் தழீஇய
விவிர்பி பூசல் வெஞ்சாத் திரட்டிம்
வேறுபடீ றேனத் தாறுபல நீந்திப்
புள்ளித் தொய்விற் பெறிபடி சுணங்கி
ஞெள்ளிழை மகனி ருயர்மிறை தொழும்
10 புல்லென் மாலை யாயிவ னெழிய
சீட்டருங் குரைய பொருள்வயிற் செவினே
நீட்டுவி வல்லிரோ செகிந்தகை விரெனத்
குறுகெகிம் புலவி கூறி நம்மொடு
கொருநறுந் தீம்பல மொழிந்த
15 சிறுசல் ளொருத்தி பெருநல் லாரோ.

என்பது : பொருள்வயிற் பிரிந்துபோகாவின்ற தலைமகள் தன்
கெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—எயினந்தைமக னினங்கோனார்.

பி - ம், 1. அணிதோதானே எவனாகுவதுகொன். 14. செருநல்.

240. வெய்தல்

- * செவ்வி ஞாழற் கருங்கோட் டிருஞ்சினைத்
தனிப்பார்ப் புன்னிய தன்பறை நாரை
மணிப்பூ வெய்தன் மார்கழி நிலப்ப
வினிப்புலம் பின்றே கானறு கனிகடற்
5 திரைச்சா முழந்த திண்டில் விளக்கிற்
பன்பின் கூட்ட மென்னையர்க் காட்டிய
வெந்தையுஞ் செல்லுமா ரிரவே யந்தி
+ ஸைங்குடைப் பணித்துறை கைதொழு தேத்தி
யர்பு மாவமோ டயரு நீயுந்
10 தேம்பா யோதி திருதாத னீனிக்
கொங்குமுனைத் தன்ன குவிமுலை யாகத்
தின்றுகி லமர்ந்தனை யாடின் வண்மிட
விரிந்த செருந்தி வெண்மணன் முவிக்கர்ப்
! பூவேய் புன்னையந் தன்பொழில்
15 வாவே தெய்ய மணந்தனை செலற்கே.

என்பது: தோழி இடவுக்குதிவத்தலைமகற்குப் பகற்குறிசெய்தது.

—எழுஉப்பன்றி காகன்துமரஞன்.

பி - ம். 1. கோட்டஞ்சின.

241. பாவை.

துனியின் தினயந்த துவரா நட்பு
னீய ரம்ம வவொன முனியாது
வெருவர் நல்ல கூறின மல்குதும்

இடபாட்டு, தோழி கனஞ்சுட்டியது என்றும், + துனையர்க்கு
விலைவாசத்தப்பின் அம்மகனின் கிளைபுடன் குழ்திச் சுதவுக்கோடு
கட்டுப் பாவுக்கடல் கொடுத்தவின் ஆண்டு வருணன் வெளிப்படும்
என்ற கொண்டும், ! "பகற்புணர் களனே புறனை மொழிய"
என்ற குத்திரத்திக்கு இவ்வழிகளை உதாரணங்காட்டியுஞ்செல்வர்
கச். (தொல். பொருள். 5, 121, 132.)

- பிரியாக் ஈதலொ லெழைய சாகிய
 5 கமர்மன் வாழி தோழி யுயர்மிசை
 மூங்கி வினமுனை திரங்குக் காம்பின்
 கழைகால் வியலகம் வெம்ப மழைமறந்
 தருளி யான்ற வெருவரு நனந்தலைப்
 பேசய் வெண்டேர்ப் பெயல்செத் தோடித்
 1) தாடிப் பட்ட தனிமுதிர் பெருங்கலை
 புலம்பெயர்ந் துறைதல் செல்லா தலங்குதலை
 விருந்தின் ஷெங்காட்டு வருந்தி வைகு
 மத்த நெல்லித் திருசுவைத் திரள்காய்
 வட்டக் கழங்கிற் றாடியத் தய்த்தலைச்
 15 செம்முக மந்தி யாடு
 நீண்மா மருங்கின் மலைநிறத் தோரே.

என்பது; பிரிவிடை வேறுபட்டதலைமகள் வற்புறுத்தக் தோ
 ழிக்குச் சொல்லியது.

—காவன்முல்லைப் பூதனாள்.

பி - ம். 2. ஸீபாரம்ம; வினியம்ம. 11. தலங்கு கலை, 16. சம்மா.

242. குறிஞ்சி

- அரும்புமுதிர் வேங்கை யலங்கன் மென்சிறைச்
 சரும்புவாய் திறந்த பொன்புரை துண்டாது
 மணிமருள் கலவத் துறைப்ப வணிமிக்
 களிப்பொறி மஞ்ஞை யாடுஞ் சோலைப்
 5 பைந்தாட் செந்தினைக் கொடுங்கூர் வியன்புனஞ்
 செந்தார்க் கிண்டி நம்மொடு கழந்தோன்
 பண்புதா வந்தமை யறியா துணங்கேழ்
 முறிபுரை யெழினலத் தென்மக பெர்மருக்
 கறிஞல் வேண்டிமொழிப் பல்பிரப் பிரீது
 10 யறியா வேலந் றரீது யன்னை

வெறியயர் கியன்களம் பொலிய வேத்தி
மறியுயிர் வழக்கா வளவைச் சென்றியாரு
செலவரத் துணிந்த சேண்கினம் கெல்வனை
கெழிந்த முன்னை நேரிறைப் பனைத்தோ

15 கல்லெழி வழியிற் றெல்கவின் பெற்றிய
முமிழ்த்தவா வினமுலை முழுகப் பல்லாழ்
முயங்க லீயைவது மன்னோ தோழி
நறைகால் யாத்ந நனிமுனைச் சிலம்பிற்
பெருமலை விடரக நீடிய சிறியிலைச்

20 சாந்த மென்கினை தீண்டி மேலது
பிரசக் தூங்கு செட்சிமை
வரைவக வெற்பன் மணந்த மார்பே.

என்பது : தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி தலைமகன்குச்
சொல்லுகின்றபடிச் சொல்லியது.

—பேரிசாத்தனார்.

பி - ம். 10. தீஇயென்ன. 18. கனிமுனை. 22. மலர்ந்தமார்பே.

243. பாலை

அவரை யாய்மல ருதிரத் துவரின
வாங்குதுளைத் துகிரி நீங்கை பூப்ப
பிறங்குபொ தவிழ்ந்த வீர்ப்புதற் பகன்றைக்
கறங்குதன் றெவலை னூருழை யனியப்

6 பெயணிர் புதுவா நவிரச் சினைநெர்பு
பின்னிரிந் திறைஞ்சிய பிறங்குகதிக் கழனி
கெல்லொளி பாசல னுழைதிக் கல்லெனக்
கடிதுவந் திறுத்த கண்ணில் வாடை
நெடிதுவந் தனையென நிலலா தெற்கிப்

10 பலபுலந் துறையுந் துணைநில் வாழ்க்கை
நம்வதை தன்மை கூறி யவநிலை

யறிபுந் மாகி னன்னுமற் றில்ல-
பணிவார் கண்ணென மாகி றினியது
நமக்கே யெவ்வ மாகின்

15. நனைத்தாற் றோழிகந் தொல்லினைப் பயனே.

என்பது : தலைமகன் பிரிவின்கண் வற்புறுத்தல் தோழிக்குத் தலைமகள் சூத்திரனென்றுபடச் சொல்லியது.

—கோடியூர்கிழார்மகனார் செய்தற்பாதினார்.

பி - ம். 1 - 2. தவரின, வரங்கு துனைத் துகளின்கை, 3. வீங்கு
பொதலிழ். 4. ஹாருளை. 5. கண்ணியமட. 11. வலித்தன்மை.
15. தொழில் வினைப்பாடு. (குழங்கிழார்மகனார் செய்தற்பாதினார்)

244. முல்லை

* பனையிடு பச்சை நெய்தோய்த் தன்ன
சேயுயர் சினை மாக்ஈறைப் பறவை.
பகலுறை முதுமரம் புலம்பப் போகி
முனைவாய் திறந்த நகைவாய் முல்லை
5 கழமகள் கதுப்பி னுறிக் கொடியிசை
வண்டினந் தவிர்க்குந் தன்பதக் காலை
வரினும் வாரா மாயினு மாண்டவர்க்
கிணிகொல் வாழி தோழி யெனத்தன்
பல்லிதழ் மழைக்க ணல்லகஞ் சிவப்ப
10 வருந்துய ருடைய ளிவனென விரும்பிப்
பாணன் வந்தனன் றாதே நீயும்
புல்லார் புரளி வல்வினைந்து பூட்டி.
நெடுந்தே ருர்மதி வல்ல
முடிந்தன் றம்மன முன்னிய வினையே.

* இப்பாட்டினுள் "முடிந்தன் தம்மன முன்னிய வினையே" என்பதில், தானே குறுநிலமன்னன் சென்றதாம் என்பது உச்சு (தொல். பொருள். 82.)

என்பது : வினாமுத்திய தலைமகன் தென்பாசற்குச் சொல்லியது.

—மதுரை...மன்னனார்.

9 - ம். 1, புகைபடுபச்சுக்கெப்பதோற்றொழித்தன்ன. 10, வருத்தவளவனென. 13, செடுக்கே தேவுமதி.

255. பாலை

உயிரினுஞ் சிறந்த வொண்பொருட் டருமார்
கன்றுபுரி காட்சியர் சென்றன சுவொன
மனைவனித் தொழியு மதுகைய னாத்
னீரற் கறிந்தனை யாவி னீங்கி

6 மழைபெயன் மறந்த கழைதிரங் கியன்றி
செவ்சாத் தெறியும் பண்பில் வாழ்க்கை
வன்னி லீனாயர் தலைவ செல்லுற
வறினென் பனைத்தோள் வயிறணி நிதலை
பரிய லாட்டிய சல்குமனை வரைப்பின்

10 மெழுகொடை பெருகு ராகி கலைகவுட்
கான யானை வெண்கோடு சுட்டி
மன்றொழி புதல்வன் புன்றலை நீவு
மருமுனைப் பாக்கத் தன்னை வைகுற
கிழவ்படக் கவின்ற நீனரை யிலவத்

15 தழலகைத் தன்ன வலற்குசினை யொண்பூக்
குழலிசைத் தும்பி வார்க்கு மாங்குட்
குழம்பெயரை புணங்குந் ததர்வென் னென்பு
கறிக்கா லொட்டகத் தல்குபலி நீர்க்குங்
கன்னெடுங் கவலைய காண நீந்தி

20 யம்மா வரிவை யொழியச்
சென்மோ வெஞ்சம் வாசலென் யானே.

என்பது : பெருள்கடைக்கூட்டியொருஞ்சைக் கழறித் தலைமகன் சொல்லிச் செலவுபுகியது.

—மதுரை மதுதனிசனாகனார்.

17 - ம், 8. சென்னைத் தெழிய மன்றில், 11, கோகோட்டி, 18, கடுங்கால் கோட்டத்தல்குபி.

246 மருதம்

* பிணர்மோட்டு கத்தின் பேழ்லா வேற்றை
கதிர்மூக் காவல் கள்வ னாக
நெடுநீர்ப் பொய்கைத் துணையொடு புணரு
மலிரே சகல்வயல் யாண்ட ரு

5 பொதார் கூந்தல் நீவெய் போனென்று
தாதார் காஞ்சித் துன்பொழி லகல்வா
ரூழினை வென்ப நெருகை யலரே
காய்க்கின மொய்ம்மொற் பெரும்பெயர்க் கரிசு
வார்க்கி நறனின் வெண்ணி வாழிற்

10 சீர்கெழு மன்னர் மறைய ஞாட்டி
சரிமிறிசை முரசும் பொருகைத் தொழியப்
பதினொரு வேளிரொடு வேந்தர் சாய
மொய்வலி யறுத்த ஞானறைத்
தொய்யா வழுந்து ரார்ப்பினும் பெரிதே.

என்பது : தொழி தலைமகற்கு வாய்ம்மறுத்தது.

—பாணர்.

இப்பாட்டினுள் கள்வனொன்றைக் கரிவன.

17 - ம், 8. கூத்தாளல்லவனொடு 8. சிவமுன்பிற்.

247. பாலை

மண்ணு முத்த மொழுக்கிய வனமுலை
சுன்மா னாகம் புலம்பத் துறந்தோ

* "ஆற்றலொடு புணர்ந்த ஆன்பாற்கெல்லாம், ஏற்றைக்
கிணை யுரித்தென மொழிப" என்றருத்திரக்கருத்தினுள் 'பிணர்
மோட்டு கத்தின் பேழ்வாவேற்றை' என்று கூறினார் என்பர் பேரா.
(தொல்.பொருள், 602.)

கருவிலர் வாழி தோழி பெருள்புரித்
 திருக்கிளை யென்கி னழல்வா யேற்றை
 5. கருங்கோட் டிருப்பை வெண்பூ முனைநீர்
 பெருஞ்செம் புற்றி னிருந்தலை விடக்கு
 மரிய கான மென்றார் பனகபட்
 முனைபாழ் பட்ட வாங்கணுட் பார்த்துத்
 கொலைவங் யாளை காங்கடி கொள்ளு
 10. மூறுபகி கவலை வானுபல நீந்திப்
 பிழமுடை நசைஇய பறைநெடுங் கழுத்திற்
 பாறுகினை சேக்குஞ் சேட்சிமைக்
 கோரியர் பிறங்கன் மலைநிறத் தோரோ.

என்பது : தலைமகள் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகளது வேறு
 பாடுகண்டு வேறுபட்ட தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—மதுரை மருதங்கிழார்மகனார் பெருங்கண்ணனார்.

19 - ம். 2 புலம்பத்தகுந்தது, 6, பிழக்கு (வெண்ணுகனார்.)

248. குறிஞ்சி

* கனகநீ கேளாய் தோழி யங்கல்
 வயகா யெறிந்து வன்பறழ் தழீஇ
 வினைய செய்துதன் மடக்கினை யோடு

2 இது, ஐந்தோய் செவிலியை எதிர்த்துழிக் கூறிபது
 என்பர் சச். இனிப்பேரா, “கனகநீ கேளாய் தோழி” என்பது
 தன் பேதைமை பொருளாக கதைபிறந்தது; என்னே? “தாய் செய்த
 தவறித்தகுத் தாய் தன்னை வெருண்டது தனக்கு கனகயரகக்
 கொண்டமையின்” என்றும், “கல்லிமயன்னென கூடப்பெயர்ச்
 தோனே” என்பது பிறர் என்னியது பொருளாகத் தங்கண் கதை
 பிறத்தது; என்னே? தன் மகன் தன்னை மதியாது இவ்வுத்தரனென
 கக்கலாது; இது வெருளிப் பொருளாக கக்கதான்றோ வெனின்
 அது வீரர்க்கே உரித்தாகவேண்டும், இவன் அவனை வெருண்டே
 தண்டஞ்செய்வாள்லன், அதற்கே உடப்பினலது; என்றக் கூறார்.
 (தொல், பொருள். 112, 251.)

- நான்முலைப் பிணவல் சொலியக் காஞ்ஞெழிச்
 5 தரும்புழை முடுக்க ராட்குறித்து நின்ற
 தறுகட் பன்றி கோக்கிச் சாணவன்
 குறுகினன் னெடுத்த கூர்வாய்ப் பகழி
 மடைசெலன் முன்பிறநன் படைசெலச் செல்லா
 தருவழி கிலக்குமெம் பெருகிறல் போன்மென
 10 வெப்பிது பெயருங் குன்ற நட்டன்
 செறியரி றுடக்களிற் பரீஇப் புரிமணிழ்
 தேந்துகுவவு மொய்ம்பிற பூச்சேர் மாலை
 யேற்றியில் கவிற்றி னெழில்வந்து துயல்வா
 விழ்வந்து நின்றோற் கண்டன னன்றின
 15 வல்லே பென்முக கோக்கி
 நல்லை மன்னென நகூஉப்பெயர்ந் தோனே.

என்பது : தூவுக்குறிச் சிதைப்புறமாகத் தலைமகட்டுச் சொல்லு
 வானாய்த் தலைமகள் கேட்பத் தோழி சொல்லியது.

—சுபிலர்.

13 - ம். 2. வலகாயெறி. 9-9. சொல்லு தருவழி. 16. என்னை
 மன்றம் கூப்பெயர்ந் தோனே; நல்லோன் மன்ற நகூஉப்பெயர்.

249. பாலை

- அம்ம வாழி தோழி பன்னு
 விவ்வு ரம்ப லெவனோ வன்வார்
 விசினெனித் தியாத் த வரிகோற் றென்னைனை
 மின்னா லகவுந ரிசப்பி னுடொழும்
 5 பொன்கோட்டுச் செறித்துப் பொண்தார் பூட்டி
 சார்தம் புதைத்த வேந்துதுளங் கெழிலிமி
 லேறுமூர் துறுத்துச் சார்பதங் குவைஇ
 நெடுந்தேர் கவினொடு சாக்கும் கொடிம்பூட்
 பஸ்வேன் முசன்னை வேம்பி வன்னவென்
 10 னல்லெழி விளநலர் தொலைவினு நல்கார்

பல்பூங் கானத் தங்குவிழ லகைஇந்
தோகைத் தூவித் தொடைத்தார் மழைநர்
காகா விழ்த்துந் திறநி தின்ற
புனவுக்களந் துழைஇய துகள்வாய்க் கோடை
15 நீள்வரைச் சிவம்பி னிணைவேட் டெழுந்த
வான்வரி வயப்புளி நீண்டிய விளிசெத்து
வேறுவேறு கவலைய னாறுபரிக் தலுநி
யுழைமீ னினகிரை யோடுந்
கழைமாய் பிறங்கண் மலைவிதக் தோரே.

சுல்பது : தலைமகன்பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகளது வேறு
பாடுகளால் ஆற்றாளாய் தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

—கக்கோனார்.

பு - க. 6. கோத்துணங்கிமிசெழுந். 14. துகள்வாய்க் கொண்டை.

250. கெய்தல்

எவன்சொல் வாழி தோழி மயங்குபிசின்
மங்குதினா யுழந்த வொல்குநிலைப் புன்னை
வண்டியி னிணை துண்டாது வரிப்ப
மணங்கம ழிளமண லெக்கர்க் காண்வா
5 கணங்கொ ணாயமொடு புணர்ந்துவினை யாடக்
கொடுஞ்சி கெடுந்தே ரிணையொடு நீக்கித்
தாரன் கண்ணியன் சேரவந் தொருவன்
வரிமனை புகழ்ந்த கிளவியன் யாவது
மறுமொழி பெருவுண் டெயர்ந்தன னதற்கொண்
10 டரும்பட ரெவ்வொடு பெருந்தோள் சாடி
யவ்வலைப் பாதவர் கானலஞ் சிறுருடி
வெவ்வாய்ப் பென்முந் கவ்வையிற் கலங்கி
கிறைவனை கெழிந்த நம்மொடு
துறையுந் தஞ்சாது கங்கு லானே.

என்பது : தலைமகற்குக்குறைகொந்ததோழி தலைமகட்கும் குறை
கவப்பக் கூறியது.

—சேல்வழர்கிழார்மகனார் பெரும்புகழ்க்கொற்றார்.

பி - ம். 1. பிதர்.

251. பாலை

துதுஞ் சென்றன தோளஞ் செற்று
மோதி யொண்ணுதற் பசிலையு மாயும்
வீங்கிழை நெடுழிச் சாஅய்ப் செல்லலொடு
நாம்பட்டர் கூரு மருந்துயர் கேட்டி

5. ஞந்தன் வெறுக்கை செய்தினை மற்றவட்
டங்கலர் வாழி தோழி வெல்கொடித்
துணைகா லன்ன புனைதேர்க் கோசர்
தொன்மு தாலத் தரும்பனைப் பொதிவி

10 தெம்முனை சிதைத்த ஞான்கை மோகூர்
பணியா மைமிற பகைதலை வந்த
மாகெழு தானை வம்ப மோரியர்
புனைதேர் நேமி யுருளிய குறைத்த

15 மாகில் வெண்கோட் டண்ணல் யானை
வாயுட் டப்பிய வருங்கேழ வயப்புலி
மாகில நெளியக் குத்திப் புகலொடு
காப்பில் வைகுந் தேர்கமல் சோலை
சிதம்பா நீரிடைப் போகி

20 யாம்பொ ழுவ்வனை சிலைநெழித் தோரே.

என்பது : தலைமகன்பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகனை
வேறுபாடுகண்டு தோழி சொல்லியது.

—மாழகனார்.

பி - ம், 4. கருத்தயர் கேட்டின்று, 8. தரும்பினி, 9-10. கடிப்பிருத் தியம்பொத் தெம்முனை, 14. வணவரடிம்பர், 17. குத் தியபுகலெடு, 18. காம்பி...

252. குறிஞ்சி

இடம்படு பறியா வலம்படு வேட்டத்து
வாள்வரி நடுங்கப் புகல்வர் தானி
புயர்த்துதல் யானைப் புன்முகத் தொற்றி
வெண்ணோடு புங்குநர் தண்கமழ் சோலைப்
5 பெருங்குரை வடுக்கத் தொருவே லேந்தித்
தனியன் வருத லவனு மஞ்சான்
பனிவார் கண்ணே குதி வேயட
வெய்யே னிருந்தலு யானு மாற்றேன்
யாங்குச் செய்வாங்கொ ரோழி யிங்கைத்
10 துய்யனிழ் பனிமல ருதிர வீசித்
தொழின்மலை பொழிந்த பாணு கங்கு
லெறிதிரைத் திவலை தூ ளு கிறுகோட்டிப்
பெருங்குரைக் காவலன் போல்
வருங்கடி யனனெயுந துயின்மலர் தனனே.

என்பது : தலைமகன் செறப்பறத்தானாகத் தொழிக்குச் சொல்லு வானாய்த் தலைமகன் சொல்லியது.

—உத்தண்ணையார்.

பி - ம், 6. தண்பயல், 8. என்யே, 11. தெழின் மலை. (தின் பொற்கோழிக்காலத்திமகன் கண்ணனார், "உத்தணர்.")

253. பாலை

வைக ரோதும் பசில பாயலென்
மெய்யும் பெரும்பிறி தானின் ரொய்யென
வண்ணையு மமரா முகத்தின னனோ
வாடாப் பூயிற் கொங்க சோட்டி
5 னாடுபல தந்த பசும்பூட் பான்டியன்

பொன்மலி கெடுதற்கு கூட லாடிய
விண்ணிசை யார்ப்போதும் பெரிதே விம்மியான்
சிலகா ளுடையெனச் சேர்ந்தெழுநப் பலரினோர்
தாழல் வாழி தோழி வாடா

- 10 தாரிரு ணடுகா ளோசா வுய்யப்
பகைமுனை யறுத்துப் பல்லினஞ் சாடியக்
கணக்குசால் கோவலர் நெடுவீளிப் பரிசுதீர்
தினந்தலைத் தருந் துணங்கியி னல்லேற்றுத்
தழுதப்பிண றொருத்தக் தாழப் பூட்டிய
- 15 வந்தூம் பகலமைக் கமஞ்செலப் பெய்த
அழதாழ் வல்லியர் தொழுவகை வெளவிக்
கன்றுடைப் பெருகிசை மன்றுசிறை தருவ
நோ வன்றோன் விடுகர் பெருமகன்
பேரிசை பெருமை நின்னாட் பின்னதை
- 20 யயிரியா நிறந்தன ராவின மயரிற்
துள்ளுப தில்ல தாமே பணைத்தோட்
குரும்பை மென்முலை யரும்பிய ளுணங்கி
துகப்பழித் தொலிவருந் தாழிருந் கூத்தன்
மாக விசம்பிற் நிலகமொடு பதித்த
- 25 திங்க ளன்னரின் திருமுகத்
தொன்னாட் டவிர்குழை மலைந்த லோக்கே.

என்பது : தலைமகன்விருந்தான் வேறுபட்டதலைமகன்குத் தோழி
வெல்லியது.

—நக்சீரர்.

பி - ம், 6. பெருமதித்தடை. 10. லோசாடி.

254. முத்து

நகைவிரா வுற்ற கறுமென் கூத்தற்
செம்முது செவிலியர் பலபா ராட்டப்
பொலன்செய் இன்னவெரி கலம்பெறு சேவடி.

- மணன்மலி முற்றத்து நிலம்வடுக் கொளாடி
 5 மணையுறை புறவின் செங்காற் சேவ
 றினையொடு குறும்புறை பசிற்றி மேற்செல
 வினையா டாயத் தினையோர்க் காண்டொறு
 நம்வசி வினையு நன்னுத லரிவை
 புலம்பொடு வறுபுன் கலங்களு ரகல
 10 வேந்துறு தொழிலொடு வேறுபுதை * தக்கி
 வந்துவினை முடித்தன மாபி வீயும்
 பணைநிலை முனைஇய வினைநலில் புரவி
 4 றிழைபணி கெடுந்தே ராழி புறுப்ப
 றுண்கொடி மின்னிற் பைப்பவர் துழியத்
 15 தளவ முல்லையொடு தீலைஇத் தன்னென
 வெறிகமழ்துஞ்சுண்டி வீததை புறவி
 னெடியிடை மின்பட்க் சுடவுமதி யெய்தியான்
 சொல்லிய வளனவ நீடாறு வல்லெனத்
 தார்மணி மாவதி வுறுது
 20 ஆர்நணித் தத்தனை யுவகையாம் பெறவே.
 என்பது : வினையுற்றிவந்தெய்திய தலைமகன் தேர் பாகத்திற்
 சொல்லியது.

—மதுரை அறுவைவாணிக விளவேட்டார்.

பி-ம். 2. பலர்பாசாட்டி. 11. மரவினியு. 15. முல்லையொடு
 தோன்றிதோர். 18. சொல்லிய வளவையினீடாறு. (கபி.)

255. பாலை

சுருதினார் தன்ன வுருகெழு வங்கம்
 புலவுத்திரைப் பெருங்கட னீரிடை போழ
 விரவு மெல்லையு மகைவின் றுகி
 விரைசெல வியற்கை வங்கு ழாட்டக்

* கலத்திற் றிவு தலைமகனொழியப் பிரித்தமைக்கு உதாரண
 மாகஇப்பாட்டினைக் கொண்டார் இளம்பூரணவழகன். இது தோழி
 துது விடுவது காரணமாக உரைத்தது. இம்மணிபிமடபவனத்துப்

- 5 கோடியர் திணிமண லகன்றுறை நீகான்
மாட வெள்ளெளி மருங்கறிந் தொய்ய
வாள்வினைப் பிரிந்த காதலர் லான்பல
கழியா மையே வழிபட ரகல
வருவர் மன்னுந் னேழி தன்புனைப்
10 பொருபுனல் வைப்பி னம்மு ராங்குப்
கருவினை முரணிய தன்புநற் பகன்றை
பெருவன மலர வல்லி தீண்டிப்
பலவுக்காய்ப் புறத்த புகம்பழப் பாகல்
கூதன மூதிலைக் கொடிநிறை கூங்கு
15 வறனின் தலைக்கு மாண வானை
கடிமனை மாடத்துக் கங்குல் வீசித்
திருத்திழை செகிழந்து பெருந்தவின் சாய
நிலாவனை பூநுந் தோளென
வுரைவொடு செல்லு மன்னெனப் பெறினே.

பொழிவு : பிரிவிடையேறப்பட்டதலைமகள் ஆற்றமை மீதுந்
நெய்திக்குச் சொல்லியது.

—மதுரைமருதனின் காகனம்.

இப்பாட்டுத் தொழிலாத் பாலை.

பி - ம். 7, வினைப்படுத்தி 8. கழியாமையினைழிபட 12. பெருவன
14, கூறாது, 16, கங்குல் வீசி.

258. மருதம்

புணங்குரில் வள்ளை நீழலைப் பொதும்பின்
மடிதுயின் முனைஇப் வள்ளுநிர் யானை
கொடிவிதி கல்லிற் போகி வகன்றுறைப்

யானை
கல்லிற்

பின்புனி வந்தவாறும், கண்டகல் கூறுமையும், அகற் குறித்த காலம்
இவ்வென்பது தேவையியவாறும் கான்க லுத்தமும், "உலகுநினைத்
தென்னை" என்னும் தகைப்பாட்டுள் வணிகன் தலைவனுடவும் கொன்
னக் கிடந்தலில், தலைவியும் அவ்வருணத் தலைவியாமென்றுணர்க்
என்றும் கூறுவர் கச்ச. (மதுரை, பொருள், 86, 11, 24.)

பருவாய் நிறைய துங்கித் கன்னி

5 னுருவா ஈருந்து மகிழ்பியங்கு நடையொடு

திம்பெரும் பழன முழக்கி யயவ

தாம்பன் மொவ்வடை யெடுங்கு மூர

10 பொப்பா ஸற்றெனின் மாய மதுவே

கையகப் பட்டமை யறிவாய் கெருகை

10 கமயெழி லுண்டின் மடந்தையொடு ஸவைய

வேந்தரு புதுப்புன லுரிதினி னுகர்ந்து

பாத்தை யாயம் காப்பவு மொவ்வாறு

• கண்ணையா னின்ற பெரிதே காண்டகத்

தொல்புகழ் நிறைந்த பல்பூந் கழனித்

15 கரும்பயல் படப்பியப் பெரும்பெயர்க் கன்னுர்த்

20 திருநகற் குதுமக னன்னிலம் வவ்வி

வறனி னான னறியே னென்ற

நிறனில் வெஞ்சு ளறிகரி கடாமுய்

முதியார் பெருங்கிளை செதியப் பற்றி

20 நீதுதலைப் பெய்த ஞானனை

விதுகா ஸவைபத் தார்ப்பினும் பெரிதே.

என்பது: தோழி தலைமகற்கு லாதி மறத்தது.

* —மதுரைத் தமிழ்க்குத்தனர் கவேன்மன்னனர்.

இப்பாட்டின்.....பவனென்றவாறு.

13-ம். 6. னுகர்வாரும். 8. பெரியாளறிய, 15. கரும்பயல்.

287. பாலை

* வேணிற் பாதிரி கூனி மாழகம்

நகைவாய் வாட னுறு நாட்சா

மரியார் சிவம்பிற் சிறடி சிவப்ப

வெம்மொடொ ஈறு பனீஇயர் யாழகின்

* இதுகொண்டு தலைக்கதிதர்கள் தலைவன் கடைவை விய
த்தது என்பர் கல். (தொல். தொருள். 15.)

- 5 செம்ம லோதி பொதுள வாரி
யரும்பற மலர்ந்த வாய்பு மார்வுத்துச்
சரும்புது துணி தைது வேய்த்தின்
தேம்பாய் கூத்தம் குறும்பன மொசிக்கும்
வண்டிகழக் கோம்ப தேற்றா யணிகொள
10 துண்டேச் செல்வனை தெளிர்க்கு முன்கை
மெல்லிழைப் புலிசாத்தோன் விளங்க விசி
வல்லுவை மன்னா னடையே கள்வர்
புகைமிகு கவலைச் சென்னெறி கண்ணார்
மிசைமரஞ் சேர்த்திய கவைமுறி யாறுந்
15 காசரை மருங்கி னீர்வரப் பொழித்துக்
கனிமுகவைத் திட்ட லோதுடைத் ததாள்
கல்லா வுமணர்க்குத் தீமூட் டாகுந்
துன்பறு தகுந் வாங்கட் புன்கோட்
டரினீவர் புற்றத் தல்கிரை கரைது
20 வெள்ளா மினிச வாங்கும்
பிள்ளை வெண்கின் மலைவழி னுனே.

என்பது : உடம்போக நின்றதேமகட்டுத் தலைமகன்சொல்லி.

—உறையூர்மருத்துவன்ருமோதரன்.

பி - டி. 3. குறும்பலோதிக்கும்.

258. கறிஞ்சி

- * நன்ன லுதிய னருங்கழப் பாழித்
தென்னமுது வேனி ரோம்பினர் வைத்த
பொன்னின மருமைநற் கறிந்து மன்னோட்
தின்னல மாதோ வெணினுமல் தொலைய
3 தண்மழை தவழும் தாழ்நீர் கணத்தலைக்
கடுங்காற் தெடுக்கு கெடும்பெருங் குன்றத்து

* நூபாட்டு கெஞ்சின் இரவுவிளக்கியது கெப்பச்சி (தொல்
பொருள் 102.)

மாய விஞானை மாயகற் பேர்ல
மாயகதில் வாழிய கெஞ்சே நானு
மெல்லியற் குறுமக னால்லக, நனைது

- 10 யாவிறா தேரு மஞ்சவரு சிறுகெறி
விரவி னெய்தியும் பெருவு யருள்வரப்
புல்லென் கண்ணு புலம்புகொன் னெகத்
துள்ளோர்க் கொல்லாம் பெருகை யாகக்
காமம், கைம்மிக வுறுதா

15 லானு வரும்படர் தலைத்தக் தோயே,

என்பது : அல்லாதுதிப்பட்டிப் பதிப்பெயர்ந்ததேமகன் தன்மெஞ்
சிக்குச் சொல்லியது.

—பரணர்.

பி - ம. 4. வாழ்பென்செஞ்சே. (அல்லாதுதிப்பட்டிப்பதிவுமகன்.)

359. பாலை

* வேழம் விளங்கின விளைவரு மியன்றனர்
தாருக் ஐதயின தழையுக் தொடுத்தன
சிவரீ சற்ற வெம்மை நீங்கப்

பெயலர் தலைது வுணவையிலே நீத்துக்

- 6 குறுமுறி லின்றன மாணே நறுமலர்
லேய்க்தன போலத் தோன்றிப் பலவுடன்
மேம்படப் பொதுவின பொழிலே காணரு
நனிகள் குடிய பனிகீங்கு வழிகாட்
பாலெனப் பரத்தரு ள்லவின் மாலைப்

- 10 போதுவந் தன்று துதே றியுந்
கலக்க மனத்தை யாகி பென்சொ
னயந்தனை கொன்மோ கெஞ்சமர் தருவி
தெற்றி புலறினும் வயலை வாழுக

* இவ்வகப்பாட்டிப் போக்குத்தன் முயல்க்க் கூறியது
செய்ப்பீர்த். (தொல், பொருள், 39.)

தொச்சி மெய்ச்சினை வணஞ்சால் சாவின
15 நின்னினு மடவ ணனினின் னயந்த
வண்ண யல்ல ருங்கி நின்னையர்
புனிமருள் செம்ம நேருக்கி
வனியா யின்னுந் தேய்கவின் முலையே.

வினா : உடன்பாட்டுக்குள் தனது தலைமகளுக்குச் சொல்லியது.

—சுமனார்.

பி - ம். 12. உயர்த்துகோமோ 15. மடவ ணனினின் னயந்த.
(தலைமகளுக்கு உடன்பாட்டுக்குச் சொல்லியது. (சுமனார்))

260. பேத்தல்

* மன்னடி மமுக மலையிதல் கிளர்
வண்டின மலர்பாய்ந் தூத் மீயிசைக்
கண்டற் கானற் குருகின் மொலிப்பத்
தினாபா டவியற் திரிநெழின் மறப்பத்
தகையா டவல னனைவயிற் செழிப்
செக்கர் தோன்றத் துணைபுண் ரன்றி
லெக்கர்ப் பெண்ணை யகமடல் சீசரக்
கழிமலர் கமழ்முகங் காப்பப் பொழிம்மலைப்
புண்ணை நறுவி பொன்னிறம் கொளாஅ
10 வெவ்வே பைப்பயக் கழிப்பி பெவ்வுற
யாங்காகு வள்கொ ருளே நீக்காது
முதுமாத் துறைபு முடிவாய் முதுபுட்
கருமெனக் குழறுங் கருதுவழிக் கரைந்

* "எழுத்து முதலா லீஸ்டிய அடிவித, குறித்த பொருளை
முடிய காட்டி, யாப்பென மொழி" என்ற குறிப்பித்தான் இரு
கோளும் முச்சொல்லும் காந்திரோளும் குறித்தபொருளை முடிய காட்
டியதற்கு "மன்னடி,....மொலிப்ப" என்ற முன்றடியிலேயும்
உதாரணமாகக் காட்டுவர் போர். எச்சுருக்கினியர் எத்து வேத
படக் கூறுவர். (தொல். பொருள். 390.) "நிகர்பாடயல்" (6)
என்றுமிடத்தா அய்தல் குறைதல் உணர்த்தித்தது. (இ. 289)

சொல்லுக்கொருபடி பருவால் செய்த
15 வன்பி லாள் னாறிவுகலத் தேனே.

என்பது: இரவுக்குறிக் கண் தலைமகன் சிதைப்புதலாகத் தொழிபாற்
சொல்லுக்கொருபடித் தலைமகன் சொல்லியது.

—மோசிக்கலையனார்.

19 - ம்: 3. ம. அப்பகுதி தயிசைய, 11. மாகாளுவன் கொம்பாளே
25. வன்பி லாள் னாறிவு. (மோசிக்கலையனார்.)

261. பாலை

* வினப் பித்திரி அருந்தமட் டொள்வி
வேணி லெதிரலொடு விரைநூல் காண்வாச்
சில்லைக் கூத்த லழுத்தி மெல்லினார்த்
தெம்பாய் ழாடி மடைச்சி வான்கோ
6. வினக்குவனா தெளிப்ப விசிச் சிலம்புககச்
சின்மெல் லெழுக்கமொடு மென்மெல விவ்விநின்
வண்ணிமாண் சிறுபுறக் காண்கஞ் சிறுகனி
யேகென வேக னுணி யொய்யென
மாகொ ழுனக்கமொடு மடங்கொளச் சாடிய
10. நின்றதலை யிறைநஞ்சி யேய்ளே யறுகண்
டியாமுந் துறுதல் செவ்வே மாயிடை
யருஞ்சரத் தவகி யேமே யிரும்புனி
கனிநட்டுக் குழுமு லோசையுந் கனிபட்டு
வில்லோர் குறும்பிற் றதும்பும்
15 வல்லாய்க் கடுக்குடிப் பாணியுந் கேட்டே.

என்பது: புணர்ந்தடல் டோயினகலை இடைச்செத்தப்பட்ட
தந்த மின்னே கத்தலாதத் தொழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

—பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

19 - ம்: 7. ச. அப்பகுதி காண்குதல்.

* இது சிதைப்பதோல் தொழிக்குகாததது வன்பி லாள்.
(தொல். பொருள். 45.)

262. குறிஞ்சி + 191-09

முனைபுடி பகற்காட் டரிற்பவர் மயக்கிப்
பகடுபல பூண்ட வழவுறு செஞ்செ
யிடுமுறைச் சிர்மிடி யாகுவனைக் கலித்தப்
பாதினை யமண்ட பயறு புக்கென்

- 9 வாய்மொழித் தீர்ந்தையைக் கண்களைத் தருள
தூர்முது கோசர் நவைத்த சிறுமைபிற
கலத்து முனைஒழி வாலிது முடாஅன்
சினத்திற் கொண்ட பழவ முருள்
மறங்கெழு நாளைக் கொற்றக் குறுமியன்.

- 10 செருவிய னன்மான் நிதியற் குரைத்தவ
ரின்றுவிர் செழுப்பக் கண்ணின் மாறிய
வன்னி மிகுதிவி போல மெய்மமலிர்
தாறு வுலகையே மாலினேய் பூமலிர்
தருவி யார்க்கு மயந்திகழ் சிலம்பி

- 15 னுண்பம் லுவலை புதன்மிசை நனைக்கும்
வண்டிபுடி நறவின் வண்மறழ்ப் பேரன்
கொண்டகன் மாமலை நாரி
வந்திக் கிளவி வந்த மாறே

என்பது இரவுக்குறிக்கட் கைமகிழ்ப்புணர்ந்தலிக்குத் தகைமகன்
தன்செஞ்சிக்குச் சொல்லியது.

—புறநாள்.

பி - ம். 1. பயதழபுக். 16. வரைகெழிப். 18. கந்தவாதே.

263. பாலை

தயங்குதிரைப் பெருங்கட லுலகுதொழத் தோன்றி
வயங்குகடிக் கிரிந்த அருவுகெழு மண்டலம்
கயங்கண் வறப்பப் பாஅய் அன்னிலம்
பயங்கெடத் திருநீய் பைதறு தலை

- 5 வேறுபல் கலையை வெருவரு வியன்சாட்

- டாதுசெல் வம்பவர் வருதிநங் காண்மார்
 வில்வ லாடவர் மேலா னொற்றி
 கிடுகிலை பாதுதலக் கோடுகொ னருஞ்சாக்
 கொண்டனன் கழிந்த வண்கட் காணக்
 10 கலகெளி வறித்தனா னுலி னன்னோ
 வொலிதுவேற் கோதை வேம்பிக் காக்கும்
 வஞ்சி யன்னவென் வளநகர் வினங்க
 வினிதிவிற புணர்க்குவென் மன்னோ துனியின்று
 திருதநற் பொலிந்தவெனி பேதை
 15 வருமுலை முற்றத் தேமுறு துமிலை.

உரைபத : மகட்போகிய தாய் கொல்லியது.

-சுருதிநாடு கண்ணம்பாணனார்.

சு-ம். 1. கபக்துதிநா. 8 மராசுத். 15. முத்தத் தெளிதது
 துமிலை

சுருதி
 நாடு. முல்லை

- * மழையின் வான பீனணிக் தன்ன
 குழையமன் முகண்டை வரலிய மலா
 வரிவெண் கோடல் வாக்ருகுலை வரன்புப்
 பெரிய குடிய கவர்கோற் கோவல
 5 செல்லுப்பெய துழந்த பல்லா னிரைவெழுதி
 கீர்திகழ் கண்ணிய ரூர்வயிற் பெயர்நா
 நனிசேட் பட்ட மாரி தனிசிறந்
 தேர்தரு கமிசீர் தெருவுதொ னொழுகப்
 பேரிசை முழக்கமொடி கிறத்துகனி மயங்கிக்
 10 கூதிர் கின்றன்னுற் பொழுதே காதலர்

* இது தொழிக்குத் துலையுதறியது என்றும், இம்மணி
 மிடைபலனததுள் முல்லைபுட் கூதிர்வந்தது என்றும், இதுதலை
 கன் பாசனாப்புகள் பிழைமை கூதக் கேட்ட தலை "சந்திரியநியா
 ராவதும்" எனக் கூறினான் என்றும் கூறுவர் சர். (தொல்.
 பொருள். 12, 46.)

நங்கிலை யறியா ராயினுந் தங்கிலை
யறிந்தனர் கொல்லோ தாமே போங்குடைக்
காய்சின யானை கங்குற் சூழ
வஞ்சவந் திறத்த தானை

15 வெஞ்சின வேந்தன் பாசறை யோரே.

என்பது: பருவந்தண்டு வன்புறையெதிரழித்து தலைமகள் தோழி
க்குச் சொல்லியது. தோழி தலைமகளுக்குச் சொல்லியது உமாபதி.

— உம்பற்காட் டிளங்கண்ணனார்.

12 - ம. 3. வீரவெண்கோடல், 6. கண்ணியர் காவழிற், (உம்பர்க் காட்டி.)

268. பாலை

புகைமிற்பெரங்கி வியல்விசும் புகத்த
பனியூ ருழற்கொடி கடுப்பத் தோன்று
மிமயச் செவ்வரை மாணுன் கொல்லோ
பல்புகற் சிறைந்த வெல்போர் கூந்தர்

5 சீர்மிசு பாடலிக் குழிஇக் கங்கை
கீழமுதற் கரத்த நிதியன் கொல்லோ
வெவன்கொல் வாழி தோழி வயங்கொளி
நிழற்பா லறவி னெறித்த கூந்தற்
சூழற்கூர் பாவை யிரங்கு நத்துறகீ

10 தொண்டொடி கெழிற் சாடியக் செல்லவொடு
கண்பனி கலுழ்த்தியா மொழியப் பொறையடைத்
தின்கிலை யெழிலேறு கெண்டிப் புரைய
நிணம்பொதி கிழுத்தடி நெருப்பின் வைத்தெடுத்
தணங்கரு மாயிற் பேளப் போவ

15 கிளருன் நின்ற வேட்கை நீங்கத்
துகறை கினைத்த தோய்சி பருகித்
குலையு வல்லிற் கொடுநோக் காடவர்
புலாஅற் கையர் பூசா வரவ

- சொல்லி யுருட்டுள் குடுமிக் குராவெடு
20 மரபுஞ் சிறுச் சிறுங்கிற் றாங்குஞ்
சொந்தநல் யாளை வேங்கடந் தழிஇ
மெய்ப்புனை யநஞ்சா மிறந்தோர்
காந்தியார் வலிதாத் தூக்கிப் பொருளே.

என்பது: பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகள், ஆற்றுகை மீதாத்
தோழிக்குச் சொல்லியது.

— மதுரை.

பே. க. 1. விகம்புருத்து. 5. பாடலிற்குழி. 12. கென்
கூப் பரைவ. 16. துளையிலைந்த. 13. புலாக்கையர். 20.
பாபுஞ்சேவர்.

288. மதுரை

- * கோடுந் தீவந்த நீடிதும் பரப்பி
னாத்திம் பரபுயப் புதுப்புன னெருகை
கைம்துமலி களிற்றிற் றலைப்புனை தழிஇ
நரந்த நாறுங் குணையிருங் கூந்த
5 விளந்துனை முகளிரெர மரணிக் கலைஇ
நீர்பெயர் தாடிய வேந்தெழின் மறைக்க
ஓனோக்கு தோறுந் தளிர்விலை யாகிக்
காமந் கைம்கிசர் நெத்தலி னுணிழந்
தாடினை பென்ப மகிழ்க வதலே
10 பாழினை மதுரை வீதிர் கிழவேன்
வாய்வா வெவ்வி பேவன் மேவாச்
கெடுமிடல் சாய்த்த பசும்பூட் பொருந்தி
சரிமன உயிர் ஓற்றித் தா ராக்கட்
கன்னுடைப் பெருஞ்சேர் நெல்லிமி முன்ன

* “குளையத் திறத்தாற் சேர்வுகண் டழியிலும்” என்னும்பு
திக்கு இப்பாட்டினை உதாரணமாகக் கொண்டு, இதனைத் தொழி
கற்றுகள், காட்டுவாருமார் என்பர் சம். (தொல். பொருள். 150.)

† “ஓனோக்குதோறு சேர்க்கு” என்பதும் பாடல்.

- 15 கவலை யாகின்றூற் பெரிதே யினியஃ
தவல மன்றும் னெமக்கே யவல
கழனி யுழவர் கலிசிறற் தெடுத்த
கறங்கிசை லெரீஇப் பறந்த தோகை
யணங்குடை வரைப்பகம் பொலியவர் திறக்குந்
20 திருமணி விளக்கி னிலவாய்ச்
செருமிரு சேனபொ தெற்ற ளுனை.

சுன்பது : பரத்தையிற் பிரிந்துவந்து கூடிய தலைமகற்குத் தலைம
கன் சொல்லியது.

பாணர்,

பி - ம். 8. மமத்தமகனளிற். 9. நீன்பெயர். 9. மகிழ்சுவதலே.
12. பெருமூட்ட பொருத்தல. 16. வயவர். 19. திருக்குந்.

267. ஸரீல

- பொஞ்ச நெகிழ்தருக கூறி யன்புகலன்
தராஅ வஞ்சினஞ் செய்தோர் வினைபுரிந்து
திரமவே ருக வெற்றென் னென்றி
யினைத லான்றிசி னியே சினைபாய்ச்
■ துதிர்த்த கோடை யுட்குவரு கடத்திடை
வெருக்கடி யன்ன குவிமுதி ழிருப்பை
மருப்புக் கடைந்தன்ன கொள்ள வரன்பு
மயிர்க்கா லென்கி னீரினம் தவர
* மையுட் டன்ன மாமுக முசுவினம்
10 பைதறு நெடுங்கழை பாய்தலி னெய்யென
வெதிர்படு வெண்ணெல் வெவ்வரைத் தாஅ
யுதிர்நெரி யோசையிற் பொங்குவன பொரியு
மோக்கல் வெற்பிற் கரம்பல விறந்தோர்
தாம்பழி யுடைய ரல்னர் நானு
15 நயந்தோர்ப் பிணித்த தோற்ற வயங்குவினை

* "கிளைபித் தப்பெயர் முசுவின் கண்ணும்" என்பத குத்திற்
மேற்கோள் இங்கு. (தொல். பொருள். 601.)

வானே ரெவ்வனை கெழித்த

தோனே தோழி தவறுடை யவ்வே.

என்பது : பிரிகை-வேறுபட்ட தலைமகனது ஆற்றாமகன்மை. ஆற்றாமையுடைய தோழிக்குத் தலைமகன் கொல்லியது.

—பாலைபாடியுப் பெருங்கேங்கேனே.

பி - ம். 1. கொஞ்சமெழிக்குக. 4. யுனைதலையன் திசு; 7. கொள்ளை வாய்ப்பு. 8. முகக்கலை. 12. புதிர்வனவேளைச். புதிர்வெறி. 16. கெழித்த.

268. குறிஞ்சி

அறியாய் வாழி தோழி பொறிவரிப்

பூததல் யானையொடு புளிப்பொரக் குழைந்த

குருகிச் செங்களம் புலவற வேங்கை

யுருகெழு நன்றறங் குளவியொடு விஸக்கு

6 மாமலை நாடெனாடு மறுவின் றுகிய

காமங் கலந்த காத லுண்டெளி

ஊன்றுமன் னதூரீய நாடாய் கூறுதி

* நாளு டுப்பு மில்லோர்த் தேரின்

யானை தில்லையில் வுலகத் தானே

10 வின்னாடு என்ன சின்னெனெஞ் சூழாறு

முனையணி மூங்கிலிற் கிளையொடு பொலிந்த

பெரும்பெய ரெந்தை யருங்கடி நீவிச்

செய்துபின் னிரங்கா விளையொடு

மெய்ப்பல் பெரும்பழி யெய்தி னேனே.

என்பது : குறைவேண்டிப் பின்னித்த தலைமகனுக்குக் குறைவேந்த தோழி தலைமகனுக்குக் குறைவாய்ப்பக் கூறியது.

—வடமவண்ணக்கன் பேரிசாத்தனார்.

பி - ம். 2. பகைதூதல்பாண. 3. பொலிவற. 7. னதூரீ.

* எப்போது ளாயினும் அல்ல தில்லென. எப்பொரு ளுக்காய் பிறிது பொருள்கூறல்' என்ற சூத்திரவுரையில் இவ்வட்டிகளை, உதாரணமாகக் காட்டுவர் எச். (தொல். சொல், 35.)

269. பாலை

- தொழ்தோ ளிவர்க வெவ்வழந் தீர்க
நெறியிருங் கதப்பிற் கோதையும் புனைக
வேறுடை யினனினா பெயரப் பெயராது
செவினா வெள்ளேல் மழவர்த் தாங்கிய
5 தழுக ணார் னல்லிசை நிறுமார்
மீழ்மழந் தன்ன குறும்பொறை மருங்கி
னட்ட போலு நாடா செடுங்க
லகலிடம் குயின்ற பல்பெயர் மண்ணி
நறுவினா மஞ்ச ளீர்ப்புறம் பௌவிய
10 வம்புகொண் டறுத்த வார்நா ஞானவயிற்
செம்பூங் காங்கை புனைந்த கண்ணி
வரிவண் டார்ப்பச் சூட்டிக் கழற்கா
வினையர்ப்பிப் பெயரு மருஞ்சா மிறந்தோர்
தைது நின்ற தன்பெயற் கடைகாட்
15 பொலங்காச நிறைத்த கோடேந் தல்கு
னலங்கேழ் மாக்குவல் குழையொடு ஹயல்வர்ப்
பாடீர் பெழுதரும் பருவாய் மண்டிலத்து
வயிரிடைப் பட்ட தெள்ளினி வியம்ப
வண்டற் பாவை யுண்டிறைத் தரீஇத்
20 திருநதன் மகளிர் குழைவ யயரும்
பெருநீர்க் காண நழீஇய விருக்கை
வாணன் இறுகுடி வணங்குகநீர் லெல்லின்
வாணர்த் தண்பனைப் போதுவா யவழிந்த
வெண்ணெய் கழுதீ ரன்னவின்
25 கண்பனி துடைமார் வந்தனர் விரைந்தே.

சுப்பத : பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைகளைத் தொழி வற்புறத்
திபத.

—மதுரை மருதனிணகாகனார்.

நூப்பாட்டு எதிர் காலம் கொங்கித்து.

பி - ம். 9, மஞ்சளீர்ப்பு, 13, இலாபதிப் பெயரு. 21, பெருகிழற்
காணத்திய.

270. கெய்தல்

இருக்கழி மலர்ந்த வன்னிதழ் கீல
புலாஅன் மறுங்ற் சிறுகுழிப் பாக்கத்
தினமீன் வேட்டுவர் ஞாழலொடு மிலையு
மெல்லம் புலம்ப கெகிழ்ந்த தோளே
5 சேயினுத் துழந்த துறையிதிர்ப் பதிதிரைப்
புலாஅரைப் புன்னை வாங்குசினே தோயுந்
காணலம் பெருந்துறை கோக்கி மிலளே
கொய்கலவற் புரவிக் கைவண் கோமா
|| னற்றேர்க் குட்டுவன் கழுமலத் தன்ன
10 வம்மா மேனி தொன்னலத் தொலையத்
துஞ்சாக் கண்ண ளவமரு நீயே
கடவுண் மார்த்த முண்மிடை குடம்பைச்
சேவலொடு புணராச் சிறுகரும் பேடை
மின்னு தயங்குந் கங்குல
15 தம்முருள்ளுதிர் கோகோ யானே.

என்பது : பகற்குறிக்கண் வந்தகீங்குத் தலைமகனைத்தோழி
வரைவுகடையது.

—சாகலாசனஞ்.

இப்பாட்டிற் பேசுபெயன்பது அன்றி.

பி - ம். 2, புலாஅர் மறுகிற், 5, சேயினுமுறை, 10, தொன்னலஞ்
கெதய, 15, தம்முருள்ளுவை.

271. பாலை

பொறிவரிப் புறவின் செக்காற் சேவல்
சிறுபுன் பெடைவொடு சேட்புலம் போகி
யரிமண வியலிற் பாதேர்க் துண்டு

- வரிமால் வாடிய வானீங்கு நனந்தலைக்
 8 குறும்பொறை மருங்கிற் கோட்சா நீந்தி
 நெடுஞ்சேண் வந்த நீர்நகை வம்பலர்
 செவ்வயிர் நிறுத்த சைவக்காய் நெல்லிப்
 பக்கா யஞ்சினை யகவு மத்தஞ்
 சென்றுநீர் வணிக ராகி நின்றதுரு
 10 நிலையுங் பொருட்டிணி நினைந்தனி ரெனினே
 வல்வ தாகநஞ் செவ்வின் சிவட்கே
 கவிமலி கள்ளி னற்றே ரவிய
 னாடிய விளமழை சூழத் தொன்றுங்
 பழந்தாங்கு விடாகத் தெழுந்த காய்பின்
 15 கண்ணிடை புறையு நெடுமென் பணத்தோட்
 டிருந்துகோ லாய்தொடி நெடுநின்
 மருந்து முண்டோ மிரிந்துறை நாட்டே.

என்பது : செவ்வனர்த் திவதோழி தலைமகனதுகுறிப்பித்து தலை
 மகனைச் செவ்வழங்கச் சொல்லியது.

—காவிரிப்பூம்பட்டினத்துச் செங்கண்ணனாக்.

பி. ம. 11. (வாய்வதாக. 12. அகவயன். (பிரிவுணர்த் திவ.)

272. குறிஞ்சி

- * இரும்புலி தொலைத்த பெருங்கை வேழத்துப்
 புலவனாய் புகர்நுதல் கழுவக் கந்து
 ஸருவி தந்த வணங்குடை நெறங்கோட்
 டஞ்சவரு விடர்முனை யாரிடு னகற்றிய
 8 மின்னொளி ரொங்கஞ் சென்னெறி விளக்கத்
 தனியன் வந்து பணியலை முனியா
 னீரிழி மருங்கி னுரிடத் தமன்ற

* இம் மணிமிடபவளத்துத் தலைவனைச் செவிலிகண்டு
 னூருகெனப் பாரியினமை தோழி சொன்னுகுறிஞ்சு என்பதற்குச்.
 (தொல். பொருள். 115.)

- குளவியொடு மிடைந்த கூதளங் கண்ணி
யசையா நாற்ற மசைவளி பகரத்
- 10 துறுக னாண்னிய கறிசீவர் படப்பைக்
குறியிறைக் குரம்பைம் மனைவயிற் புருதரு
மெய்ம்மனி யுவகைய னக்கிலை கண்டு
முருகேன் வுணர்ந்து முகமன் கூறி
யுருவச் செந்திலை நீரொடு ஞாய்
- 15 செடுவேட் பரவு மன்னை யன்னே
வென்னு வதுகொ ருனை பொன்னென
மலர்ந்த வேங்கை யலங்குதினை பொலிய
மணிநிற மஞ்ஞை யகவு
மணிமலை காட்டுடை மைந்தநக் தெட்டர்பே,

என்பது : இரவுக்குறிவந்த தலைமகள் சிறைப்புறத்தானாகத் தன்
மகட்டுச் சொல்லுவாளாய்த் தோழிசொல்லியது.

—மதுரை அழகைவவாணிக னினவேட்டனாள்.

பி - ம் 6. பளிபலை.

273. பாலை

- விசம்பு வீசைத்தெழுந்த கூதளங் கோதைபிற்
பசங்கால் லெண்குருகு வாப்பறை வளைஇ
யார்கலி வளவயிற் போதொடு பசப்பப்
புலம்புனிது தீர்ந்த புதுவர லற்சிர
- 5 கலங்கவர் பசலை நலியவு கந்துய
சறியார் கொல்லோ தாமே யறியின
நம்மனத் தன்ன மென்மை மின்மைசி
னம்முடை யுலக முள்ளார் கொல்லோ
யாங்கென வுணர்கொ யானே வீங்குபு
- 10 நிலைவரம் பறியாத் தகைவரல் வாயையொடு
முலையுடைந் தோன்றிய நோய்வள ரினமுனை
யசைவுடை கெஞ்சத் துயவுத்திர னீடி
பூரோ ரெடுத்த வம்ப வஞ்சின

- யாசாக் காத ஸ்வீர்தளிர் பரப்பிப்
15 புலவர் புகழ்ந்த நாரில் பெருமர
நிலவரை வெல்லா நிறற்றி
யலாரும் பூழ்ப்பவும் வரரசு நோசே.

என்பது : பிரிவின்கள் தலைமகள் அழிவுமயங்கிச் சொல்லியது.

—ஒளவைவர்.

- பி - ம் 1. மிகைத்தெழுந்த. 7. தன்மையான்மையி. 10. நிலை
வரம்பதியா. 11. தோயலாலைமுலை. 12. உபவதித்தவரிது.

274. முல்லை

- இருவிசும் பதிர முழங்கி யானலிந்
திருபெய ஸழினுளி தலைது வானம்
பருவஞ் செய்த பாளுட் கங்கு
லாதிதலைத் துருவின் குருடே மார்ப்பக்
5 கடைகோற் றுறுதி யடைவ மாட்டிக்
தின்கா ஹரியன் பரணைய எனக
ஹன்பே ஹலை பெருநிற நனைப்பத்
தண்டிகா ஹன்றிய தனிநிலை விடையன்
மகவிரி வீண கடிதுசென் றிசைப்பத்
10 தெறிமறி பார்க்கும் குறுநரி வெவீஇ
முள்ளுடைக் குறுந்து நிரியப் பேருந்
தன்னைதும் புறவி னதுவே நறுமலர்
முல்லை சான்ற கற்பின்
மெல்லியற் குறுமக னுறையி னாரே.

என்பது : தலைமகள் தேர்ப்பார்க்குச் சொல்லியது.

—இடைக்காடார்.

- பி - ம் 1. வானவின்ற. 3. பெருவாரு. 5. னதா. 8. தன்
காதுவந்திய. 11. பெயருந். (கல்மடைவா.)

275. பாலை

ஒங்குநிலைத் தாழி மங்கச் சார்த்திக்
குடையடை நீரின் மடையின னெடுத்த
பக்தர் வயலைப் பந்தெறித் தாடி
விளமைத் தலகனமைய வனமனைக் கிழத்தி

- 5 பிதிர்வை நீரை வெண்ணீ றுகொ
யார்தற் கழறுங் காலைத் தான்றன்
மழலை யின்கொற் கழற லின்றி
மின்னுயிர் கலப்பக் கூறி கன்னுதல்
பெருஞ்சோற் நிலலத் தொருங்கிவ னிராஅ

- 11 எனதி லானன் காத னம்பித்
திரளரை யிருப்பைக் தொள்ளை வான்ழக்
குறளை பெண்கி னீரினம் கவரும்
* வெம்மலை யருஞ்சா கம்பிவ னெழிய
விருசில னுயிர்க்கு யின்னாக் காண

- 15 பெருமைப் பேரகிய பெருமடத் தருவி
யைதக வல்குற் றழையணிக் கூட்டுங்
கூழை கொச்சிக் கீழ தென்மகள்
செம்புடைச் சிறுவிரல் வரித்த
வண்டலும் காண்டிரோ கண்ணுடை யிரோ.

சம்பது : மகப்போகியதாய் சொல்லியது.

—கங்கனார்.

19 - ம் 3. பந்தவயலைப்பந்தெறித்தாடி. 4. வனமனைகழிப்பி.
7. கழறுவித்தி. 12. பெண்ணினிருக்கின். 13 வெம்மலையருஞ்.
(செய்கிசொல்.)

* “வெம்மலை யருஞ்சா...காண்மரோ கண்ணுடையிரோ”
சம்பது கண்டிக் காணத்தெத்தெத்திற் காணிக் கூற்றிசொல்க்
கூறினமையிற், ஆரத்தில அகன்று இர்புதஞ்சென்று செரியோர்க்
குத்தாய் உகைத்ததாயிற்று என்பர் லக். (தொல். பொருள். 37.)

276. மருதம்

* கீளிரும் பொய்கை யிரைவேட் டெழுந்த
வாண வென்போத் துணீஇய காரைதன்
னடியறி வுறுத ளஞ்சிப் பைப்பயக்
கடியிலன் புகடும் கர்வன் போவச்

சாது பொதுங்குந் துறையே ழூரொ
பாவ தாக வினிகா னுண்டோ

† வருகதிஸ் ஸம்மவெஞ் சேரி சேர ஸ்ரீ. ஸ்ரீ
வரிவே யுண்கணவன் பெண்டிச் காணத்
தாருக் தாணையும் பற்றி யாரியர்

10 சூழலின் தருஉம் பெருங்கனிது போவத்
தோள்கந் தாகக் கூந்தலிற் றிணித்தவன்
மார்புகடி கொள்ளே னுயி னூர்வுற்
திரந்தோர்க் கியா திட்டியோன் பொருள்போற்
பாந்து வெளிப்படா தாகி

15 வருந்தாக தில்லயா யோம்பிய நலனே.

என்பது : தலைகடைகுப்பாக்காயினுக்கேட்டப் பாதைதொல்லியது.

—பரணர்.

இப்பாட்டினுட் கருத்து, ஒளித்தப் பிறரை ாடுவான் என்றவாறு.

பி. ம. 8. ஸ்பெயன், 4. கடியில் புகடும்; கடியிலும்புகடும்.

277. பாலை

தண்கதிர் மன்னில மவிரற்ச் சாதுய்ப்
பகலழி தோற்றம் போலப் பைபென

* இப்பாட்டினுட் "பாந்து வெளிப்படா தாகி வருந்தாக" என்
கலன் எந்தமையிற் சேரிப்பாதையைப் புலந்து கூறுதன் முதலி
யவையும் கொள்க ஸம்பர் 88. (தொண்ட பொருள். 151.) † "விழை
வே கரவு மொழியினைக் கிளியென், தம்முள் நென்ப தில்லைத்
தொல்லே" என்ற குத்திரத்த குழியினைப் பொருளில் "தில்" வந்த
தற்கு இவ்வழியின உதாரணக் காட்டி, "வந்தக்கால் இன்னது
செய்வன்" என்பது பொருள் என்பர் எல்லா ஆசிரியரும்.

- ததலொளி கரப்படி மாள்வினை தருமார்
தவனி ழுள்ளமொ டெஃகுதுனை யாகக்
6 கடையலக் குகை வாள்வரி யுழவை
பேழ்வாய்ப் பிணலின் விழுப்பசி கோனா
திரும்பனஞ் செதும்பி னன்ன பருமவிர்ச்
சிறுகட் பன்றி வருகிறம் பார்க்கு
மத்தம சழுலத் தாங்க ணனந்தலைப்
10 பொன்னடை மரத்த புசர்ப்பி நீழ
லாறுசெல். வம்பல சகைவின ரிருக்கு
மீரயில் வெஞ்சுர மிறந்தோர் நம்வயின்
வாரச வளவை யாபிழை கூர்வா
யழலகைக் ழுன்ன காமர் னுதைமயிர்
15 மணையுறை கோழி மறனுடைச் சேவற்
போர்புரி யெருத்தம் போலக் கஞலிய
பொங்கழல் முருக்கி னெண்குரன் மாந்திச்
சிறுசிதர் அருத்த செவ்வி வேலில்
வந்தன் றம்ம தானே
20 வாரார் தோழிக் காத னோடே.

என்பது : தலைமகன் பிரியிடுகின் தலைமகள் தோழிக்குப் பருவம்
கண்டழித்து சொல்லியது.

—சூரையர் கன்மார்பன்.

பி - ம். 7. செதும்பினைய. 11. சகையுசரிக்கும். 17. புன்
கன் முருக்கிள்.

276. குறிஞ்சி

குணகடன் முகந்த கொள்ளை வானம்
பண்கெழு * வேந்தர் பல்படைத் தானைத்
தோனினைத் தனைய வாகி வலனோர்பு

* “குறிஞ்சிவரட் பொருப்ப னடவசமத் திறத்த கனித
ககரத் தலைபொத் கொண்ம” என்ப பரிபாட்டினுஞ் சூரையர் வந்தது
என்க 22.

கோணியிற் கொடியின் வசிபட மின்னி

- 5 யுகமுத நதிர்குத றலைஇப் பாசுட்
பெருமலை மீமிசை முற்றின வாகின
வாளிலந் கருவி தாதுப் றாளை
யிருவெதி சங்கைழ் பொசியத் தீண்டி.
வருவது மாதோ வண்பரி யுந்தி

- 10 நனிபெரும் பரம்பி னம்முந் முன்னுறைப்
பனிபொரு மறைக்கண் சிவப்பப், பாசுண்
முனிபட சகல மூழ்குவந் கொல்லோ
மணிமருண் மேணி யாய்நலந் தொலைவத்
தணிவருந் அயரஞ் செய்தோ

- 15 னனிநிளந் நெடுவரை யாழ்துந் தீசே.

சுப்பத : இவ்வுக்குற்த்துட் டலமகர்செதப்புறமாகத் தலைம
ட்டுத் தோழ் சொல்லவது.

—கபிலர்.

மீ - ம், 6. பெருவரை. 11. செப்பப் பன்னுண்.

279. பாலை

கட்டோ சின்மையுந் கேளிர் துன்பமு
மொட்டா துறையுந் பெருக்கமுந் காணுட
வொருபதி வாழ்த வார்த்துப் திவ்வு
பொன்னளிர் சுணங்கொடு செறிய வின்னிய

- 5 மென்முலை முற்றந் கடவா தோடுவன
நன்னென் கங்குலும் பகலு மிளையந்திவயந்
துன்னம் பொத்திந் கிச்சுஞ் கருரி
வள்ளினை மாரியி னனியா றாசுந்
கடதுழந் திவண மாகப், படருழந்

- 10 திவங்கா குவன்கொ ருனே தீந்தொண்ட
வினரி கரம்பி னவயரு சிறியாழ்
மாரியும் பொங்கர் முகிழ்குதற் குறிவொடு
புணர்துவி லெடுப்பும் புனறென காலையு

கம்முடை மதுகைய ளாவி யணிதடை.

15 யன்னமாண் பெடையின் மென்மெல விவசிக்
கையறு கெஞ்சின னடைதரு
மைவி ரோதி மாஅ யோனே.

என்பது : செருள்வயிற் பித்தடோகாசின் தலைமகன் தன்னெஞ்
சிக்குச் சொல்லியது.

—இருங்கோன் ஒல்லையாயன் செங்கண்ணனார்,
11 - ம். 8, மாரியின்வயா, 12, கைமலை பொங்கல், 13, புன்மெலி
காலை (இருங்கோக்கண்ணனார்.)

280. கெய்தல்

* பொன்னடர்ந் தன்ன லொள்ளினார்ச் செருத்திப்
பன்மலர் வேய்த்த கலம்பெறு ரோதைய
முனிமண னடைகரை யலவ னுட்டி.

யலவன ளிருத்த வாய்தொடிக் குறுமக [பிறும்
5 னைவஞ்சால் விழுப்பொருள் கலினை கொடுப்
பெறலுந் குறைய ளாவி னறந்தெரிந்து
ஊமுறை தேன மருஉப்பெயர்ச் தவறொ
டிருநீர்ச் செர்ப்பி னுப்பு னுழுதும்
பெருநீர்க் குட்டம் புண்பொடி புக்கும்

* 10 பதித்தனம் பணிந்தன மடுத்தன மிருப்பிற
றருகுவன் கொல்லோ தானே விரிதிரைக்
கண்டிரண் முத்தங் கொண்டு னூங்குத்
தேவியி ரகன்கரைப் பகுக்குங்
கானனம் பெருந்துறைப் பாதவ னமக்கே.

என்பது : தலைமகனைக் கண்ணுற்றுநீங்குத் தலைமகன் தன்னெஞ்
சிக்குச் சொல்லியது, அல்லகுறிப்பட்டுப் போகா நிவந்தவன் கொல்
லவனென்றும்.

—அம்முலனார்.

* இதனால் ஈண்டுள்ள பொருள் கொடுத்தால் பெறலரிய
ளாயின் தானே வழுபட்டால் தக்கத தருவாயினு, அது கமக்கு அரி
தானால் இவ் வும் பொருள் வாய் மிகத்தேடிவந்த வகை துமெனப்

*திரு. 4, 5, குறுமக எஞ்சொல்லிழைப்பொருள், 6, ஸாயிவத்தில்
10, மடுத்தசம் விரும்பிற் 13, தேனியிர் தண்டரை.

281. பாயல்

செய்வது தெரிந்திசுற் றேழி யவகலு
மகலு ளாண்மை யச்சறக் கூறிய
சொற்புழ தாகு மென்று மஞ்சா
தொல்கியன் மடமயி லொழித்த டீளி.
* வான்போழ் வல்லிற் சுற்றி னோன்னிலை
யவ்வார் வினிம்பிற் கமைந்த கொல்கியற்
களைஞர் விளைக்கும் விளைசெலற் கடுங்கலை
முரண்மிசு விகிர் முன்னுற மோரியர்
தென்றிவச் மாநிச முன்னிய வாவிற்கு
* விண்ணுற வோங்கிய பனியிருந் குன்றத்
தொண்கதிர்த் திகிரி யுருவிய குறைத்த
வறையிறந் தவசோ சென்றனர்
பறையறைந் துன்ன வலர்மகச் கொழித்தே

என்பது : தலைமகன்பிரிவின்கண் செறுபட்ட தலைமகனது வேறு
பாடு கண்டு ஆற்றலைய தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

—மாழவனார்

பி - ம், 1. செய்வது. 2. மகலுளாண்மை 3. வித்தட்டி. 4. வல்
கொல்கியிம்பிற். 5. மொழியார்.

282. குறிஞ்சி

*பெருமலைச் சிவம்பின் வேட்டம் போகிய
செறிமடை யம்பின் வல்லிற் காணவன்

பொருள்வழிப்பிரியக் கருதியவாறு காண்க என்பார் எச். (தொல்,
பொருள். 141.)

* இதனுள் "தோன் பாசாட்டி யாபுமலிச என்னும்" என்று
யாய்தெய்வம்! பராயினுணைப்பதுபடக்கறி, யாம் ஆத்தெய்வத்திற்
குப் பலிகொடுக்கும் எந்தவாறு காண்க என்பார் எச். (தொல்,
பொருள். 116.)

- பொருதுதொலை யாவின வென்கோடு கொண்டு
 நீர்திகழ் சிலம்பி னன்பொன் னாகழ்வோன்
 5 கன்பொரு திணைக்குந் தின்மணி கிளர்ப்ப
 லைந்துதி லான்மருப் பொடிய வுக்க
 தென்னீ ராவி கடுக்கு மூத்தமொடு
 மூவேறு தாசமு மொருங்குடன் சாற்றிச்
 சாந்தம் பொறைமா மாக நறைநார்
 10 வேங்கைக் கண்ணிய னிழிதரு நடைந்
 தின்றிங் பலவி னோர்கெழு செல்வத்
 தெந்தையு மெழிர்ந்தனன் கொண்டயே யலர்வா
 யுழை ஹாரு மவனொடு மொழியுந்
 சாவிதைத் திரண்ட தோன்பா ராட்டி
 15 யாயு மவனே பென்னும் யாமும்
 வல்லே வருசு வரைந்த நானென
 நல்லிறை மெல்லிரல் கூப்பி
 பிவ்வுறை கடவுட் காக்குதும் பவியே.

என்பதில் திருக்குற்த்தின் தலைமகன் சிறைப்புறமாகத் தொழி
 தலைமகனாகச் செல்லுதலானாய்ச் செல்லியது, தலைமகன்பிரிவிற்
 றான் தொழிந்துத் தலைமகன் செல்லியதாடமாம்.

—தொல்கயிலன்.

பி-ம், 5. திருமணியோ, 8. மொருங்குடன் கொண்டு.

283. பாலை

- நன்னெயிற் கறுப்பொடு பெருந்தோ ளீவி
 நின்னீவி னொழித லஞ்சிய வென்னிறஞ்
 செலவுதலைக் கொண்ட பெருவிதுப் புறுவி
 பல்கவர் மருப்பின் முதுயான் போக்கிச்
 5 சிவ்வுணுத் தந்த சேதர்ப் பென்றித்
 திரிலயிற் தேவட்டுஞ் சேட்புலக் குடிவருப்

பைதன் மென்றா லெழுவந் திசைத்தொழும்
போகுந் புலம்பு மாறே யேகுதற்
கரிய வாகுமென் னுமைக் கரிமந்

- 10 கண்ணகை யிரங்குழை கான்முதற் கவினி
விசம்புட னிருண்டு வெம்மை நீக்கப்
பசங்கன் னானம் பாய்தனி பொழிந்தெனப்
புன்றுகும் பெடுத்த நன்னெடுங் கானத்
தூட்டு பஞ்சிப் பிசிப்பந் தன்ன

- 15 வுன்னு மூதாய் தன்னிலம் வரிப்ப
வினிய வாகுக தனிந்தே
யின்னா நீப்பி னின்னெடு மொன்றே.

என்பது : உடம்போக்குவலித்ததொழி தலைமகற்குச் சொங்
கியது.

—மதுரை மருதனிளக்கோர்.

பு - ம் 8. யேகு நக்கு, 15, பரிப்ப.

284. முல்லை

சிறியிலை நெல்லிக் காய்கண் டன்ன
குறுவிழிக் கண்ண கூரலங் குறுமுயல்
முடந்தை வாகின் விங்குழி ளுருத்துப்
முடந்தையஞ் செவிய கோட்பல ரொடுங்கி
5 வின்றுரி லெழுந்த துணையொடு போகி
முன்றிற் சிறுநிறை நீர்கண் கின்னும்
புன்புலந் தழீஇய பொறைமுதற் சிறுகுடித்
துணைக்கள் ளுண்ட தெறிக்கோன் மறவர்
விசைத்த விலவர் லேட்டம் போகி

- 10 முல்லைப் படப்பைப் புல்வாய் கெண்டிக்
காமர் புறவி னதுவே காம
கம்மனும் தான்றலை மயங்கிய
வம்மா வரிவை யுறையி னுடே.

சாம்பதி: விசைமுற்றிய தலைமகன் தோப்பாகத்துச் சொல்லியது
தன்சொகுதிக்குச் சொல்லியதுமாம்.

—இடைக்காடனார்.

19 - ம். 8. தெற்கொண்மதவர்.

285. பாவை

ஒழியச் சென்மார் செல்பு வென்றுநா
மழிபட குழக்கு மவன கெஞ்சத்
தெவ்வ மிகந்துசே னகவ வைவெயிற்
நானசைப் பிணை னுறுபனி கினதுவர்
காமிதோர் மடப்பிணை யவறக் கல்லி
னோடுகுறங் கறுத்த செங்கா யேற்றை
வெயில்புலந் தினைக்கும் வெம்மைய பவிலவரி
யிரும்புவி வேங்கைக் கருந்தோர் வன்ன
கல்லெயித் தெறிந்த பங்கிழி யுமிக்கை

10 யுவனகுடை வம்பல ருயர்மா மேறி
யேறுகிடப் பெழுந்த வினந்தீ ரெருவை
யாதிசெயி னோக்கு மத்தம் பிணைத்தோட்
ருவனை யுண்க ணிவனா நம்மொடி
வருத்திமென்றனரே காதலர்

16 வாராய் தோழி முயவருகம் பவகை.

சாம்பதி: இவன்போக்குடன்படுக்கத்தோழி தலைமகளுக்குச்
சொல்லியது.

—சாவிசிப்பும்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார்.

19 - ம். 3. தெவ்வமிகுந்த, தெவ்வமிகழ்ந்த, (உடல் போம்
கமைத்த.)

286. மருதம்

*வென்னி விழுத்தொடி. மென்கருப் புலக்கை
வன்னி முண்ணிடை வலின்வயி னுடங்க

* "கட்டவம் புழுக்கத்துக் கண்ணுறுயிரும்" என்பதற்கு
குவிழவாயுன்ம...பிறியுங்கலை" என்பதற்குரிய உதாரணம்.

மீன்கினை யன்ன வெண்மணற் குவைஇத்
காஞ்சி நீழற் றமர்வனம் பாடி.

6 யூர்க்குது மணிகர் குறுவழி விறக்த
வராஅ லருந்திய சிதிரன் மருதின்
சூழ்கினை யறக்குக் தண்டினை யூ
விழைவா வுந்நம் விழையு மாவினம்
என்றுக், கேட்டவை தோட்டி யாக மீட்டாக

10 கதனும் பொருளும் வழாமை ஈழத்
தற்றக வுடைமை நோக்கி மற்றதன்
பின்னா சும்மே முன்னியது முடித்த
வீணய பெரியோ ரொழுக்க மதனா

கக்காட்டியும், இப்பாட்டினுள் அநென்றது இவ்வாதத்தை; 'தத்
தகவுடைமை நோக்கி' என்றது தன்னுக் அவ்வடைமை பொருளும்
தருதிப்பாடுகையாகும் தன்மைபை நோக்கி என்றவாரும். "மூக்
னியது" என்றது, புதத்தொழுக்கத்தை; "பெரியோர் ஒழுக்கம்
அணைய" - பெரியோர் ஒழுக்கம் பெரி யன்றவாதது; இது முன்னர்
நிகழ்த்த பொய்ச்சொல்பற்றி தும்மெனார் மட்டும் இவ்வ பொய்ச்
சொல் பிறக்குமாயின் இவையாகத்த மெய்ச்சொல் இவ்வியுள்ளும்; அந
னும் பெரியோரைத்தமது ஒழுக்கத்தைத் தேருங்காலை அறிவக
கிருத்தவெனத் தகைவனை நோக்கித் தொழிசுத்தின், அவனை வழி
பாடுதப்பினாவித்தவன்றும் கூறினார் 89. (தொல். பொருள். 76,
150.) இனி கக்கோனார் "செய்தப்பறிவு தக்கப்பட்ட தன்மைபைத் தெருள்
னானாயின் இவ்வான் வனாவல், அத்துணையும் இவ்வை ஆற்றவிய்த்
தக்கென்குரு; விளக்கு அடைக்கலமெனக் கைப்பற்றும். கைப்
பற்றிப்பதனைத் தேர்ந் குருநவரகக் கருதினான். உலகத்தச் குருது
வார் பகவையும் பார்ப்பாரையும், பெண்டுகாரையும் தோட்டுச்
கருதுவாராகலாத், குருநவர்த்துரென்பது நிகழ்த்த, 'கைகாவல்
எனாதே அமையாதோ! குருநல்வெண்டுமோ? பெய்த்ததும்
வாய்த்ததும் உடையாரன்றே குருதுவர்; மெய்யல்லது சொன்ன
தார்க்குச் குருநய வேண்டுமோ? கன்னகனும் பொய்யுண்டா
யின் மெய்யென்பது இவ்வகைத்து கிளைபெற்றவழி இவ்வையாகாதே'
என்னும்; அதற்குச் செய்யுள்" என்று உரைத்தது. இப்பாட்டினை
உரையான் காட்டுவது. (இரை. களவு. 18.)

லரிய பெரியோர்த் தெரியுங் காலை
16 தும்மோ ஈனோர் மாட்டு மின்ன
பொய்யொடு மிடைந்தவை தோன்றின்
மெய்யான் இனதோயிவ் வுலகத் தானே.

என்பது : ஈனார்தெய்துவனென்று கீழ்நூத்தலைமகள் தலைமகனை ஆற்றுவித்தக்கொண்டிருத்தல்மென்றுமென்று தோழியைக் கைப் பற்றினாற்குக் கைப்பற்றியது தன்னைத் தோட்டுச் சூளுறுவானு கக்கருதித் தோழி சொல்லியது.

—ஓரம்போகிவார்.

இட்டாட்டின் கருத்து ஒன்றுபிழைப்பினும் ஒன்று பிழைப்பிற் பெற்றவையு.

17 - ம். 5. ஊர்க்கோமகளிர், 8. கிழைமரவுள்ளம் கிழை வதாபிலும். 9. தோட்டியாக வேட்டாள்.

287. பாலை

தொடியணி மூன்கைத் தொகுவிர்ந் குவைவறுப்
படிவ நெஞ்சுமொடு பகறுவீன யாக
கோத்தோ லரிய டானே தூங்குநிலை
மனையேறு சொறிந்த மாத்தாட் சந்தின்
5 கனையினர் பெய்தியி லங்குடிச் சேறர்
காட்டளி மறந்த கரைக்க ணிட்டிகைப்
பிரிசை மூழ்விய பொரியரை யாலத்
தொகுதனி நெடுவி முதைத்த கோடை
தனைப்புற விரிக்குந் தூய்மழை கணந்தலை
10 கணக்கா வம்பினை யேறுபுற நக்க
வெல்குநிலை யாஅத் தொங்குநிலை பயந்த
வல்குறு விரிமிழ லைசவின கோக்க
வாம்புவந் தலைக்கு மாலை
சிரம்பா கிளிலை வகுந்துதும் யாமே.

என்பது : பிரிந்துபோகாதிங் தலைமகன் இடைச்சொத்தியிற் றும் நெஞ்சித்துச் சொல்லியது.

—வாழ்க்கைநாள்.

இப்பாட்டிதான் கைக்கடிகட்டி உக எப்பது பவிட்டம்.
பி - ம். 9. தலைப்புக்குக்கும் (கைக்கடிகட்டி உக.)

288. தழிஞ்சி

சென்மதி சிறக்கின் னுள்ள நின்மலை
புர நேரிய வம்பகட்டு மார்பின்
காரல் வேங்கைப் பிசினைப் புதுப்பு
முருகுமுடி கொள்ளு முருகக் கண்ணியை
6 யெரிதின் கொல்லி யிறைஞ்சிய வேன
லெவ்வங் கூறிய வைகறும் வருவோய்
கனிமுதி ரடுக்கத்தென் தனிமை காண்டலி
னெண்ணம் செய்தனை யாகுவை நன்னிக்
கொடியோர் குறுகு நெடியிருங் குன்றத்
10 திட்டா நிசங்கும் விட்டொளி ருவி
யருவரை யிழிதரும் வெருவரு படாஅர்க்
கயந்தலை மந்தி புயங்குபசி கனைஇயர்
* பார்ப்பின் தந்தை பழக்கை தொடின
கனிவே யேய்க்கும் பனிக் கடுக்கத்து
15 மகளிர் மாங்காட் டறநே துகளறக்
கொந்தோ டிதிர்த்த கதாபி
னந்தித் தினவித் தந்தை காப்பே

என்பது: கத்தாக்கட்டோழி செறிப் தவநிலைகொண்டாயது.

—விஹாழ் மதுரைநார்.

பி - ம். கனிவேயெய்க். 15. மகளிர் மாங்காட். 16. கொந்தோடு தித்
தகதாபின். (முத்தாற்றமுதெய்யநார்.)

289. பாலை

கிலையே தட்ட கணவீழ் வம்பல
ருயர்பதுக் கிவந்த ததர்கொடி யதிரல்
நெடுநிலை கடுக னுட்பலிக் கூட்டுஞ்

* "மாவும். பார்ப்பும்—ஆப்பாணம்" என்பதில் திவ்யடி மது
திவ்யாப்பு என்பது. (அதல. மாரூர். 569.)

- சான்றிட விலங்கிய மடனேய் தியனின்
 5 வந்துவினை வலித்த நம்வந் னென்றுக்
 தெருமா லுள்ளமொடி வருந்த வனேறு
 நெகிழா மென்பினி விலங்கிய கைசிறி
 தவிழிது முயவு மாய்மடத் தருவி
 சேனாற புலம்பி குணமுறை யினழத்த
 10 துணைவர் நோக்கி யினைந்து கண்பலி
 நெகிழ்தான் முத்தின் முகிழ்முலைத் தெறிப்ப
 மையற விரிந்த படைபுமை சேக்கை
 மையமென் றாவி யினைசேர் பசைது
 மையல் கொண்ட மதனழி யிருக்கையன்
 15 பருவாப்ப பன்னி படுதொழும் பரவி
 நல்ல கூறென நடுங்கிப்
 புல்லென் மாலையொடு பொருங்கொ றுனே.

பைபத : பிரிந்துபோதாநீடு ததலையகன் தன் கெஞ்சிதருச்சொல்
 சியது.

சு

—எயினந்தைமக னினங்கீதனார்.

பி - ம். 3. சமரசிட்டுகென்.

290. நெய்தல்

- குழியிக் கொக்கின் பைங்காற் பேடை
 யிதுஞ்சேற தன்ன குட்புலம் யோதிய
 கொழுமின் வல்கிப் புன்றலைச் சிறுதுர்
 துண்ணா னவ்வலைச் சேங்கு பட்டின
 5 வங்குது பொழுதின் மெங்கிகா' மிசையது
 பைதற் பின்னை தழீஇ யொய்யென
 வாககட் பெண்ணை யன்புந காதுஞ்
 சிறுபல் றொல்குடிப் பெருநீர்ச் சேர்ப்பன்
 கழிசேர் புன்னை யழிபூந் காணற்
 10 நணவா நெஞ்சமொடு தமிழன் வந்தநம்
 நணவா முன்னு மெவனோ தோழி

வெண்ணோட புயலின் விற்றப்போர்க் குட்டுவன்
நெண்டுகைப் பாப்பிற் றெண்டி முன்றுறைச்
சுரும்புண மலர்ந்த பெருந்த ணையதன்

15 மணியேர் மாணல மொரீஇப்

பொன்னேர் வண்ணம் கொண்டவென் கண்ணே.

என்பது : இரவுக்குறிக்கட் டலைமகள் சிறைப்புறத்தானாகத்
தொழிக்குச்சொல்லுவாளாய்த் தலைமகள் சொல்லியது.

—கக்கீர்.

9 - ம். 1. பொட்டை தம்புநாண்வயலைச் 10. தன்வாணெஞ்சு.

11. மன்னவாதோழ். 15. மலரோடாணை.

291. பாரி

வானம் பெயல்வணக் காப்பக் காண

முலறி நிலையில் வாகப் பலவுட

நேதுடை யாயத் தினம்பளி தெறுப்பக்

கயனற வறந்த கோடைபொடி நயனறப்

5 பெருவரை சிலந்த மருங்கிற் கொவெரிப்

புனியொடி பொருது சினஞ்சிறந்து வலியோ

சொவுக்கள் றெதுங்கிய மருங்கிற் பருடப்பால்

சிறுபன் மின்மினி கடிப்ப வெவ்வாயு

சிறைவன விமைக்கு சிரம்பா நீளினை

10 பெருவரை யிருஞ்சிறை யிரீஇய விரிவினர்

தாதன் மெடு முரளினை கடிப்பப்

பரிசுத் துயிலிற் மம்பினர் வெருவா

வுவலை குடிய நிலையர் கவலை

பார்த்துட னரும்பொருள் வண்பவின் யானதுஞ்

15 சாத்திடை வழங்காச் சேட்கிமை யதா

சிறியில் நெல்லித் தீஞ்சுவைத் திரங்கா

புதிர்வன தாடி மத்தந் தவிர்வின்று

புள்ளி யம்பினை யுணீஇய வுள்ளி

பழங்குடிப் பொழித்த நிலைய தோல்பொதி

20 மறமருப் பிளங்கோ டநிரக் கூடஞ்
கடர்தெற வருந்திய வருஞ்கா மிறந்தாங்
குள்ளிசை வாழிய நெஞ்சே போதெனப்
புலங்கமழ் நன்றத் திரும்பல் கூந்த
னல்லெழின் மழைக்கணங் காதலி

26 மெல்லினைப் பிணத்தோள் விளங்குமாண் கவினே,

என்பது : பொருள்வயற்போகாநின்ற தலைமகன் இவடச்சாத்
தத் தன்னெஞ்சிதஞ்சு சொல்லியது.

—பாலைபாடிய பொருங்கடுங்கோ.

19 - ம், 4. கயன் தகப் 6. சிவத்தணிர், 7. களிஞ்ஞெங்கு, 10. கரி
பினர், 15. சாத்தியட கிலங்கா, 16. செந்நிலை, 19. மருட்
பொழித்த, 20. மறமருப்பினல்.

292. குறிஞ்சி

கூறாய் செய்வது தோழி வேறுணர்ச்
தண்ணையும் பொருளுகுத் தலமரு மென்முத்தி
சிறுகுள கருந்து தாய்முலை பெருவு
மறிகொலைப் படுத்தல் வேண்டி வெறிபுரி

5 யேதிவ் வேலன் தீண்டை துயல்வர்தல்

தாங்கு மாரி னாது உ நாணுவ
விவங்குவளை கெகிழ்த்த செல்லல் புலம்படார்
திரவின் மேய மருதும் யானைக்
கால்ல வியக்க மெத்திற் றாடுகள்

10 வலையிழுத் கழுதின் வன்னைக் காணவன்
கழிவிசைக் கவணி னெறிந்த சிறுக
வடுவுறு கிண்பிற் போகச் சாரச்
வேங்கை விநிலிணர் சிதறித்தேன் சித்தயூஉப்
பலவின் பழந்துட் டக்கு

15 மலைகெழு கடன் மணவாக் காதிற்.

என்பது : கெறுபாச்சுறிந்து தலைமகன் தாழ்த்துஞ் சொல்லியது.

—கபிலர்.

க.ந. 22, 41

க.ந. 22, 41
க.ந. 22, 41
க.ந. 22, 41

இதன்கருத்தினைப் பத்திரிகை எழுதினது.
பி - ம். 8. மெய்மருக மெய்மருக மொங்கு; 9. கருங்கி
யுக்கொற்றி, காலவியக்க 10. விரகப்பாசனம்; 11. பலகிளம்
பலகிளம்.

293. பாலே

இலையொழித் துலறிவற் புன்றலை புண்ணை
வலைவலந் தலைப வாகப் பண்புடன்
கிளம்பி குழந்தை புலங்கெடு கைப்படுற்
துகிலாய் சென்னகப் பாவிரிந் தன்ன
5 வெயிலயிர் துடங்கும் வேல்வெல் களரிக்
குயிற்கண் ணன்ன குருடக்காய் முற்றி
மணிக்கா சன்ன மாணிற் விருங்கணி
புகாது மென்கினை யுதிர்வன கழியும்
வேணில் வெஞ்சூழ் தயிவர் தாமே
செல்ப வென்ப தோழி யாமே
பன்னிற் கோவலர் தாய்கிரித் தியாத்த
நெஞ்சம் குழனி போல நொந்துவெந்
இன்ன மொழிது மென்ப
வென்மயங் கிளர்கொணம் காத வேரே.

என்பது : பொருள்களின் பிரியக்கருதிய தலைமகன்குறிப்பறித்த
தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது. தலைமகனது பிரியணர்த்தப்
பட்ட தோழி தலைமகனுக்குச் சொல்லியதுமாம்.

—காவன்முல்லைப் பூதனார்

பி - ம். 1. இலையொழித்தெய்ய புன்றலை; 4. துலையொழித்தெய்ய.
10. செல்ப வென்பது; 14. வென்மயங்கிளர்காத.

294. முல்லை

மங்குன் மாமதை விண்ணிற் புழுங்கித்
துள்ளுப்பெயல் கழிந்த வின்றைப் புகையுறப்
புண்ணிதன் வெலை புவக நிறைபக்
காதலர்ப் பிரிந்த கையறு மகளிர்

- 5 கீர்வார்க் கண்களிற் கருவினை மலரத்
தாய்த்தலைப் பூவின் புதலிவ ரீங்கை
செய்த்தோய்த் தன்ன கீர்வனை யந்தளி
கிருவகி ரீருளி யீரிய துயல்வா
வவரைப் பைம்பூப் பரிவ வகல்வயற்
10 கதிர்வார் காய்கெல் கட்டுவி திறைஞ்சச்
சிறர்கினை தூங்கு மற்றிச லாராநாட்
காய்கின வேந்தன் பாசறை நீடி
நந்தோ யறியா வறணி லாள்
கிங்கினை கணைய வருகுவர் கொல்லென
15 வானு தெறிதரும் வாடையொடு
கோணென் குழியென் றனிமை யினே.

சுன்பது : பருவவரயின்கண் வற்புதற்குச் செழிக்குத் தலைமகன்
சொல்லியது.

—கழார்க் கீரனையிற்றினர்.

பீ + ம். 2. பொழித்தல். பக்க. 9. வகலவயற் 16. தனிமை யினே.

295. பாலை

- நிலகீ ராற்று நீள்களை வறப்பக்
குன்றுகோ டனையக் கடுங்கதிர் தெறுதளி
னென்றாழ் நீடிய வேப்படி ஈனந்தலை
நிலவுநிற மருப்பிற் பெருங்கை சேர்த்தி
5 வேங்கை வென்ற வெருவரு பிணைத்தோ
கோங்கல் யானை புயங்கிமதம் தேம்பிப்
பன்மா நொருகிறைப் பிடிபெயி வறியுக்
கல்லுடை யதா கான நீதிநிக்
கடவி ருப்பின் கணஞ்சா லுமண

* திப்பாட்டிகளே இத்தகையகே கொண்டு, இம்மணியிடை
பலவந்த முலையுள் முய்பனிகத்தது, கிணங்குருவு மயங்கித்த
கம்பர் சர். (தொல். பொருள். 12).

- 10 குயற்குயக தெரிப்ப வசைது குறும்பிடித்
தகலிடம் குழித்த வகல்வாய்க் கூவ
வாறுசெல் வம்பல ரசைநிட ஆறும்
புடையலங் கழற்காற் புள்ளி குன்றத்து
நடையருத் அனம் விவங்கி நோன்கிலைத்
- 15 தொண்டயமை பகழித் துவன்றுவிலை வகிகர்
பிழியார் மகிழர் கவிசிறந் தார்க்கு
மொழிபெயர் தேவய மிறந்தன ராதினும்
பழிதீர் மாணலக் தருகுவர் மாநோ
மாரிப் பித்திகத் தீரிதழ் பகையு
- 20 மங்கலுழ் கொண்ட செங்கடை மழைக்கண்
மணங்கும ஏழம்பான் மடக்கைதின்
னணங்குவிலை பெற்ற தடமென் னோனே.

என்பது: பிரிவிடைவேறு பட்டதலைமடுத்தத் தொழிசொல்லியது.

—மதுரைமருதம்.

பி-ம். உடையமகிழர்.

296 மருதம்

- கோதை வினா குறுங்காற் காஞ்சிப்
போதனிழ் நறுந்தர் தணிந்த கூந்த
லரிமதர் மழைக்கண் மாறு யோனொடு
நெருணையுக் கமழ்பொழிற் றஞ்சி யின்தும்
- 5 பெருநீர் வையை யலனொ டாடிப்
புலா மார்க்கினை வந்துதின் நெய்வயிற்
காத்தல் கூடுமோ மற்றே பரப்பிற்
பன்மீன் கொள்பவர் முகந்த விப்பி
நாரரி நறவின் மலிழ்நொண்டக் கூட்டும்
- 10 பேரிசைக் கொற்குப் பொருநன் வென்னேற்
கடும்பகட்டி யானை நெய்நீதேர்ச் செழியன்
மலைபுனர் நெடுகைக் கூட வீடிய

மனிதரு கம்பலை போல

வலா கின்றது பலர்வாய்ப் பட்டே.

சுன்பது: வாயிலேவெண்டிச்சென்ற தலைமகற்கு வாயின்மதற்குச்
தோழி சொல்லியது.

—மதுரைப் பேராலவாயவர்.

பி-ம். 4. துஞ்சியில்தம், 12. கடலாழிய, (தலைமகற்குத்
தோழி வாயின்மதத்தது)

297. பாலை

பாசுட் கங்குலும் பெரும்புன் மாலையு
மாசு நோயொ டழிபடாக் கலங்கி
கம்வலி னினையு மிகம்பை னைகம்பிக
லென்னை யாகுமோ நெஞ்சே நம்வலி

5 னிருந்தலி னில்லாப் பெரும்புன் னுழக்
கமிக்கண் மறவர் பகழி மாந்த்தென
மருங்கு னுணுகிய பேளமுநிர் கதிகற்
பெயர்பயம் படாத் தோன்று குயிலெழுந்
தினையுட னெக்கல் செல்லா தவைவுட

10 னுறசெல் வம்பலர் விட்டனர் கழியுந்
ஞர்முத னிருந்த லோமையம் புறவி
ளிர்முன் வேலிப் புலவுநாறு முன்றி
லெழுநி யன்ன கொடிபடு வெருகின்
பூகா யன்ன பொங்குமயிர்ப் பிள்ளை

15 மதிசூழ மீனீற் றுய்வழிப் படுஞ்
சிறுகுடி மறவர் சேக்கோட் டண்ணுமைக்
கெருவைச் சேவ லிருஞ்சிறை பெயாக்கும்
வெருவரு காண நம்மொடு
வருவ லென்றோன் மகிழ்மட கோக்கே.

சுன்பது: பொருள்வயிற்றோகாவின்றதலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச்
சொல்லியது.

—மதுரை மதுதனிணங்கனார்.

14-ம், 6. கடுக்கண் மழவர். 7 மருக்கெழுநெய். 9. குருக்கல் செல்லுரைப்பு. குருக்கல்செல்லா கையடி. 11. கா முதவிருத்த. 13. கொடிபடு கெரிச.

296. குறிஞ்சி.

பயக்கெழு திருவிற் பல்கதிர் ஞாயிறு
வயங்குதொழி றரீதுயர் வலனோர்பு விளங்கி
மங்குகிடற் றேன்றி யாக்கு மல்குபட
மணிமருண் மரீல மலர்ந்த வேங்கை

5 யொண்டளி ரளிர்வரு மொவிகெழு பெருஞ்சிறைத்
தண்டினி யசைவனி தைவரு நாட
கொன்றுசினந் தணிபாது வென்றுமுரண் சாம்பா
திரும்பிடித் தொழுதியி னினந்தலை மயங்காது
பெரும்பெயற் கடாஞ் செருக்கி வளமலை

10 திருக்கனி நியல்வரும் பெருங்காட் டியனி
ஞரிரு மியிவ வென்கேல வேந்தி
மென்பிணி யவிழ்ந்த தாழ்ப்பூக் கோதை
பூதுவண் டரிய வழிப்பண முயங்கிய
கீவந் ததனினு மினிதா கின்றே

15 தூவற் கன்னிற் துணைதே ரெந்தை
கடியுடை னியனக ரோம்பின னுறையும்
யாயறி வுறந் லஞ்சிப் பானாட்
கால னெஞ்சமொடு காமஞ் செப்பென்
யானின் கொடுமை கூற றீரைபாக்

20 கிணையல் வாழி தோழிதத் துறந்தவர்
கீடல ராதி வருவர் வல்லனைக்
கங்கு லுயவுத்துண யாகிய
துஞ்சா துறைய் திவனுவக் ததுவே.

என்பத : இரவுக்குறிக்கட் டலைமகற்குத் தலைமகன் சொல்லியத.

—மதுரைப் பண்டவானிக னினந்தேவனார்.

13-ம், 9. பெரும்புகழ்க்கடாசஞ்.

299. பாலை

எல்லையு மிரவும் கிளைவயிற் பிரிந்த
முன்ன முன்னுறு பண்டய வுள்ளிய
பதிமறந் துறைதல் வல்லுந் மாரினு
மதுமறந் துறைத வரிதா இன்றே

- 5 கடுவனி யெடுத்த கால்கழி தேக்கிலை
நெடுவினிப் பருந்தினம் வெறியெழுந் தாங்கு
விசம்புகண் புதையப் பாஅய்ப் பலவுட
னகரிடஞ் செல்லுந் தறிவுகெடத் தாஅய்க்
தலை காக்குந் காடக லத்தஞ்
- 10 செய்பொருண் மருங்கிற் செலவுதனக் குறைத்
வைகுலை மதியம் போஸப் ஸபயெனப் [தென
புலம்புகொ ளவலமொடு புதுக்கவி னிழந்த
கலக்கெழு திருமுக மிறைஞ்சி நிலங்கிளைவர்
கீரொடு பொருத விரிதழ் மறைக்க
- 15 னாகுதரு தென்பனி யாகத் துறைப்பக்
காவிலை செல்லாது கழிபடர்க் கலக்கி
நாடுகெ் குற்ற கவிவாக் கிளவிவொ
டறன்மருள் கூந்தலின் மறையின டிறன்மாண்டி
திருத்துக மாதோதுஞ் செலவென வெய்துயிராப்
- 20 பருவர லெவ்வமொ டழிந்த
பெருவிதுப் புறுவி பேதுறு நிலையே.

என்பது: இடைச்சீர்த்துப்போகா திவந்தலைமகள் தன்னெஞ்சுந் துச்
சொல்லியது.

—எயினந்தைமகனா ரினங்கீரனார்.

பி-ம். 1. எல்லையிரவும். முன்ன முன்னுறுபுடைய முள்ளிய.
2. கடுவனி மாரினும். 3. பருந்தின். 4. பாஅய்ப்பகலுட; பா
அய்ப்பகல்த. 5. னகலிடச்செல்லுந். 6. கால்கல. 14, கின்
செலவென.

* இதுதான் 'தாய்பெரிது கலுழந்த தீங்காபினன்' எனவே
அக்குறிப்புத் தலைவர் போகாமல் தடுப்பக் கூறிப் தெடுத்து உணர்

300. பேதல்

* கள்ளவலை முகந்த கோன்வல் பாதவர்
தனங்குமண லாங்க ணுணங்கப் பெய்ம்மார்
பற்கொள் கொள்ளையர் மறுக வுக்க
நீஞர் குருதின் கானவம் பெருந்துறை

5 பெய்லை தன்பொழிற் சென்றெனச் செகிலுயர்
தேர்பூட் டயா வேளய் வாரீனோற்
செறிதொடி திருத்திப் பாறுமயிர் கீவிச்
செல்லினி மடந்தைதின் சேழியெய்சி மனைபெனச்
சொல்லிய வளவை தான்பெரிது கலுழந்து

10 தீங்கா யினனில ளாயிற் றுங்காது
நொதுமலர் போலப் பிரிந்திற் கறுமெனப்
பிறிதொன் றுகலு மஞ்சவ ளதனாற்
சேணின் வஞநர் போலப் பேணு
யிருக்கலி யாணொஞ் சிறுகுடித் தோன்றிற்

15 வல்லெதிர் கொண்டு மெல்லிதின் வினைஇத்
துறையு மான்தின்று பொழுதே ஈறவு
மோத மல்கலின் மாறு யினவே
யெல்லின்று தோன்றல் செல்லா தீமென
வெமர்குறை கூறத் தங்கி யேழுற

20 வினையரும் புரையு மின்புற கீயு
மில்லுறை நல்லிருந் தயர்த
வொல்லுதும் பெருமந் நங்குதல் பெறினே.

என்பது: பகற்குறிவந்துகீக்குக் தமையகற்குத் தோழி சொல்லியது.
—உலோச்சனார்.

பி. ம. 9. கலித்த. பெண்ப் 14. பெருங்கலியாளர், 17. மோத
மலி கடலின். 21. கிருத்தாகுத.

இவைதூற்றெண்பதும் மணியிடப்பலனம்
முற்றும்.

இது 'தோழிகுத்துள்' என்றும், 'வேணான் பெருகெறி வேண்டிய
விடத்தும்' என்ற பகுதிக்கு இப்பாட்டு உதாரண மாருமென்றும்
உதவியுள்ளது. (தொல். பொருள். 107, 114.)

ஸ்ரீ :

மூ ன் று வ து

நி த் தி ல க் கோ னை வ

301. பாலை

வறறுது செய்தின் வாடுபு வருந்திப்
படர்மிகப் பிரிந்தோ ருன்னுபு கிளைதல்
சிறுநீரீ யான்றிக மென்றி நோழி
நல்லுச் சொழித்த கடலிச் சில்பத

5 மொழிவை மின்றி யோம்பா துண்டு
நீர்வாழ் முதலை யாவித் தன்ன

* வானா வேய்ந்த வரைவாய்ச் சகடத்
துரிஃ தென்னா யூறில் வாழ்க்கைச்
சொமுதல் வருத்த மொமுதல் வீட்டிப்

10 பாடின நெண்கிணை கறங்கக் காண்வாக்
குவிபிணை சொருக்கின் நதர்பூங் கண்ணி
யாடுஉச் செண்ணி துகைப்ப மருகே
முளரித் தீயின் முழங்கழல் வினக்கத்துக்
கனரி லாவிரைக் கிளர்பூங் கோதை

15 வண்ண மார்பின் வனமுலை துயல்வரச்

* இப்படி முழுவதும் பெரும்பாலானும் வாதத. (அடி
50.) ஆண்டு எச்சொர்க்கினிவர் "தொத்தளிய் பாயாலே வேய்க்த
புலிக்விந்த வானையுடைய சகடம்" என்று உரை கூறுவர்,

- செழிகடைப் பிடியொடு கணிதபுணர்ந் தென்னக்
குறுகெடுந் தும்பொடு முழவுபுணர்ந் திசைப்பக்
கார்வான் முழங்கி கீர்மிசைந் தெவுட்டுந்
தேரை யெணியின் மானச் சிசைமத்துச்
20 சிலவரி கறங்குஞ் சிறுபல் வியத்தொடு
பல்லூர் பெயர்வன சாடி யொல்லெனத்
தலைப்புணர்ந் தசைத்த பூரெனக் கலப்பைய
நிரும்பே சொக்கந் கோடிய நிறந்த
புன்றலை மன்றங் காணின் வழிந்
25 னாழங்கன் மூதூர்க் கின்றா தாரு
மதுவே மருவின மாலை யதனாற்
காதலர் செய்த காத
னீடின்று மறத்தல் கூடுமோ மற்றே.

என்பது : பிரிவிடைவெடப்பட்ட தலைமகள் வற்புறுத்தல் தோ
ழ்க்குச் சொல்லியது.

—அதியன் விண்ணத்தனார்.

பி - ம. 11, ததர்பெருங்கண்ணி, 18, தெவிட்டுந். (பிரிவின்கண்;
அதிபவன் வண்ணத்தினார்.)

302 குறிஞ்சி

- சிலம்பிற் றோகிய செம்முக வாழை
யண்க லந்தோ டசைவனி புறுதொடும்
பன்னி யானைப் பரு ப்புறந் தைவரு
கல்வரை நாட்டு டருவி யாடியும்
5 பல்லிதழ் நீலம் பிசைனைக் குற்று
நறுவி வேங்கை கினவன் டார்க்கும்
வெறிகமழ் சேலை நயந்துவினை யாடறு
மரிவ டோலுங் காதலன் தோழி
யிருங்க லடுக்கத் தென்னை யருமுத
10 கரும்பெனக் கவினிய பெருங்குர வேளை
கிவிட விரைந்தமை யநின்றுஞ் செல்கை

கும்மவன் கிடென் போலான் கைம்பிகச்
 கிள்ளைக் கணிந்த செறிந்துவிந் கிளமுலை
 மென்சிய வெளிவருந் கறுப்பொடி

15 பங்கா னோக்கு மறனில் யாயே.

என்பது : பசுலேசைப்புரமாகத் தொழி தலைமகட்குச் சொல்லு
 வரனாவச் சொல்லியது.

—மதுரை அறநாவலானின் இளவேட்டனார்.

இப்பாட்டின் கருத்து இப்பத்தலைமகன் என்பதவாறு.

303. பாலை

- இடைபிற சிறித வஞ்சி மறைகந்து
 பேர்ப் பண்ட கணகிற் பன்மா
 னுண்ணிதி னிண்பந்த காமம் வெள்ளேன்
 மறமிகு தானைப் பசும்பூட் பொறையன் ?
 5 காப்புகள் மெய்த்த ஞர்புக னனந்தலை
 மாயிருந் கொல்லி யுச்சித் தாடியுந்
 ததைத்துசெல் வஞ்சியி னைவெழுப் பிரித்தோர்
 புலங்கந் தாக விரவலர் செலினே
 வரைபுகை களிற்றொடி நன்கல வீயு
 10 முரைசால் வண்புகழ்ப் பாரி பறம்பு
 னிசைபறைக் குரீஇயினக் காலைப் போகி
 முடங்குபுறச் செங்கெந் தரீஇய ரோராக்
 கிரைதோ கொட்டின வாசிப் பெருகுபடப்
 படர்கொண் மாலைப் படர்தந் தாங்கு
 15 வகுவென் துணர்ந்த மடங்கெழு கெஞ்ச
 னமயந் தெனியரோ ரியே பலவுடன்
 வறன்மாம் பொருத்திய சின்னி மெணர்
 கணகிகை மணியி னுக்குஞ் சுகனிந்
 தழிநீர் கின்பெயர்க் தாங்கவர்
 20 வழிகடைச் செறல் வளித்தினின் யானே.

என்பது : தலைமகன்பிரிவின்கண் வேட்கையிதூர்த்த தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

— ஒளவைவயார்.

17 - ம். 2 பொய்கண்ட. 4. மாமிசுதானை. 19. தழிதீர்.

304. முல்லை

இருவிசும் பிவந்த கருவி மாமஸை
நீர்செறி துங்ஊண் கண்ணிதர்ந் தனையோற்
சூர்ப்பணிப் பன்ன தன்வா னனியொடு.

சூரூஉப்பெய லழிதுனி தலைஇ வானலின்னு

8 சூரூஉத்துனி பொழிந்த பெரும்புலர் வைகறை

* செய்துவிட் டன்ன செஞ்சல மருங்கிற்

செறிந்துகிறத் தன்ன தென்னறம் பருகிச்

சிறுமறி தழிதிய தெறிநடை மடப்பிணை

வலந்தீரி மருமி னண்ண விரலையொ

10 டலக்குகினைக் குருந்தி னல்குமிழல் வதியச்

செரும்பெயிர் பூதப் பிடவுத்தனை யவிழ

யரும்பொழி மஞ்ஞை யால வரிமணன்

† மணிமிடை பவளம் போல வணிரிகக்

காயாஞ் செம்ம ரூஅய்யப் படைவு

15 னீயன் மூதா கீர்ப்புறம் வரிப்பய்

புலனணி கொண்ட காரெதிர் காலே

யேந்துகோட் டியானே வேந்தன் பாசறை

வினையொடு வேறுபுலத் தல்கி ளன்று

மறவ ஈல்லாநம் மருளா தோரென

20 நந்நோய் தன்வயி னறியா

னெந்நொந்து புலக்குங்கொன் மாஅ யோனே.

என்பது : பாசறைக்கட் டலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

— இடைக்காடனார்.

* "வல்லோன் செய்கையன்ன செத்திலம்" 184-ம் பாட்டு.

† இம்மூன்றடிகளின்கருத்து 14-ம் பாட்டிலும் வந்தது.

பி. ம. 2. தித்தத்தண்பொல், 12. விரும்பொதி; விரிமணன்.
18. மணிபிடை, 19. ஷ்ஷோப் தன்மைய் (பாசனைப்பிசிக்த.)

305. பாலை

பகலிலு மகலா தாகி யார்மந்
தவலி னீத்தமொ டைவெனந் கழியத்
தனிமறை பொழிந்த தண்ணீர் வரண்டயொடு
பணியீக் கூறும் பைதற் பானுட்

5 பல்படை நிலந்த வறுமைமயில் சேக்கைப்

பருகு வன்ன காதலொடு திருகி

மெய்ப்புது வன்ன கைகவர் முயக்கத்

தோருயிர் மாக்களும் புலம்புவர் மாநே

வருளி னாளர் பொருள்வயி னகல

10 வெவ்வந் தாங்கிய விடும்பை நெஞ்சத்

திலானெவ னுள்ளோ தோழி தானே

பராணைப் பெண்ணைச் சேக்குந் கூர்வா

யொருதணி யன்றி லுயவுக்குரல் கடைஇய

வுள்ளே கனலு முள்ள மெல்லெனக்

15 கணையெரி நிறப்ப ஆறு

நினைவா மாக்க ஊக்குழல் கேட்டே,

என்பது : பிரிவுணர்த்தப்பட்டதோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லி
பத. தலைமகள் பிரிவின்கண் தோழி தலைமகளுக்குச் சொல்லிய
துவமாம்.

— வடமவண்ணக்கன் பேரிச்சத்தனார்.

பி. ம. 1. விரவக், (பெருஞ்சாத்தன்.)

306. மருதம்

பெரும்பெயர் மகிழ்ந பேணு தகன்மோ

பாந்த பொய்ப்பைப் பிரம்பொடு நீடிய

முட்கொம் பிண்கைத் தாய்த்தலைப் புதுவி

* இவ்வடி 11; 379-ஆயாடல்களிலும் வந்தது.

† பணியில் அன்றித் தோழிதம் (50, 120.)

- யின்ற மாத்தி னிளந்தளிர் வருட
 6 வார்த்து குறங்கு நீர்நீர் வனவயற்
 கழனிக்கு நும்பின் சாய்ப்புற மூர்ந்த
 பழன யானை பசுவெயிற் கொன்ற
 நெல்லுடை மறுகி னன்ன ரு
 விதுவோ முற்றுநின் செம்மன் மாண்ட
 10 மதியே சொன்னதுதல் வயங்கிழை யொருத்தி
 யிகழ்ந்த சொல்லுஞ் சொல்லிச் சிவந்த
 வாயிதழ் மழைக்கண் னெயுற நோக்கி
 தன்னதுங் கமழ்தார் புரிஇயின் துன்பு
 தீயின் சிறுதுணி செய்வதம்
 15 மணன்மலி மறுகி னிறந்திடு கேளே.

என்பது : தேவழி தலைமகற்கு வரையின்முதல்தது.

—மதுரைக் கூலவாணிகன் சீத்தலைச்சாத்தஞர்.

இதன்கருத்துக் * குறியாகிப்பத்தினைப் பெறுவான் என்றவாறு.
 பி - ம். 5, நீங்குமகல்வயல், 10—11 பொத்தத்திகத்த. 13. பரிஇயின்
 னம்மொ, 14, மடவி, (மதுரைக் கந்தாருகன்.)

307. பாலை

- சிறுதுதல் பசந்து பெருந்தோன் சாஅ
 யகலெழி லங்கு லல்லரி வரடப்
 பகலுந் கங்குலு மயம்விப் பையெனப்
 பெயலுறு மலரிற் கண்பயரி வார
 6 வீங்கிய ஞாழ்க்கு மென்னாது வினைநயந்து
 நீங்க லொல்லுமோ வைய வேங்கை
 மடுமுரண் டொலைந்த நெடுநல் வான
 மையலங் கடாஅஞ் செருங்கி மதஞ்சிறந்
 தியங்குந்ச் செருக்கு மேய்ப்பரி கனந்தலைப்
 10 பெருங்கை யென்கினங் குறும்பி தேரும்

* "குறியாகிப்ப.....மெய்துக்கடப்" (2.) ? (295.)

புற்குடைச் சுவர புதலிவர் பொதியிற்
 *கடவுள் போகிய கருந்தாட் கந்தத்
 துடனுறை பழைமையிற் றறத்தல் செல்லா
 திரும்புரூப் பெடைபொடு பதிரும்

15 பெருக்கல் வைப்பின் மலைமுத லாதே.

என்பது: பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தேரழி: தலைமகனைச் செல்லு
 விலக்கியது.

—மதுரை ஈழத்துப் பூதன்றேவனார்.

308. குறிஞ்சி

மேலுக்குவெய் மெழத்த வயங்குநடை யொருத்த
 னெடுவெயிர் விழுப்புண் கழாஅக் கங்கு
 லானி யழிதானி பொழிந்த வைகறை
 வாவ்வென் னருவிப் புனன்மலிந் தொழுகலி

5 னிலங்குமலை புதைய ிவெண்மலை கவைதுக்
 கலஞ்சுந் புனையிற் றேன்று நாட
 விரவின் வருத லெவனோ பகல்வரிற்
 றொலையா வேலின் வண்மகி மெர்க்கை
 களிற்றைந் தெய்தாக் கன்முனை விதணத்துச்

10 சிறுதினைப் படுகினி யொம்மொ டோப்பி
 மல்ல ளறைய மலிர்சுனைக் குவளைத்
 தேம்பா யொண்பூ நறும்பல வடைச்சிய
 கூத்தன் மெல்லனைத் துஞ்சிப் பொழுதுபடக்
 காவலர்க் கரந்து கழபுனந் துழைநீய

15 பெருங்குளிற் றொருத்தலிற் பெயர்குவை
 கருங்கோற் குறிஞ்சிதும் முறைவி ளுள்க்கே.

என்பது: இரவு வருவானைப் பகல் வருகெய்தது

—பிரிதாந்தையார்.

பி ம. 15. பொருவை. 16. மிறையினார்.

* “மாடக், கெழுதனிகடவுள் போகலின்” என வந்தது. (187.)

† “புகை புதை அம்மஞ்சு” (97)

309. பாலை

வயவா னெறிந்து வில்லி வீக்கிப்

*பயசிரை தழீஇய கடுங்கன் மழை

சம்புசெட் பதித்து வன்புலத் துய்த்தெனத்

தெய்வஞ் சேர்ந்த பாரை வேம்பிற

8 †கொழும்பா வெறிந்து குருதி தூய்ப்

புலவுப் புழுக்குண்ட வான்க ணகலறைக்

கனிதூபுற முரிஞ்சிய கருங்கா விலவத்

தாலை வெண்கா ழாலிவிற னுஅங்

காடுமிக கெடிய வெண்ணூர் கோடியர்

10 பெரும்படைக் குதிரை நற்பொர் வான்துன்

திருந்துகழற் சேவடி நசைஇப் படர்ந்தாங்கு

நாஞ்செறி னெவனோ தோழி காம்பின்

வளைகழை யடைந்த கவண்விசைக் கடியிழத்

†களைடை ரமையத்து வழங்கல் செல்லா

15 திரவுப்புன மேய்ந்த வரவுச்சின வேழம்

தண்பெரும் படாஅர் வெருடம்

குன்றுவிலங் கியவினவர் சென்ற நாட்டே.

என்பது : பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகளது வேறுபாடுகண்டு வேறுபட்ட தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—கருவூர்த் சுந்தரப்பிள்ளை சாத்தனார்.

பி - ம். 2, மதவர் 10, பகம்படை... 11, வீருங்கழற், 13, வீளைகழை யடைந்தகளை, 14, சுடர்வைபத்து, 15, வரவுப்புன, (சுந்தரப்பிள்ளை.)

310. கெய்தல்

கடுக்தே ரிணையொடு உக்கி லின்ற

கெடுந்தகை நீர்மையை யன்றி நீயுந்

தொழுதகு மெய்யை யழிவுமூக் துறுத்துப்

* "கடிபுலம் கவர்க்க கன்றுடைக் கோள்ளையர்." (101.)

† "கொழும்பா தின்ற கூர்மடை மழவர்." (129)

‡ "பாலைப், பகல்விடை தனர்க்குக் கவணுயிழ் ஐந்தகல்" மலை. 205-6.

- பன்னாள் வந்து பணிமொழி பவிறறவிற்
 5 குவளை யுண்கண் கலுழ நின்மாட்
 டிவரும் பெரும்பே துற்றன னோருந்
 தாயுடை நெடுநகர்த் தமர்பா சாட்டக்
 காதலின் வளர்ந்த மாத ராகவிற்
 பெருமட முடையசோ சிறிதே யதனாற்
 10 குன்றிற் றோன்றுங் குவவுமணற் சேர்ப்ப
 வின்றிவண் விரும்பா தீமோ சென்றப்
 பூவிளி புள்ளை மீதுதோன்று பெண்ணைக்
 கூடக்க ணத்தே தெய்வ வாக்க
 துன்பொய் யுமண ரொழுக்கையொடு வந்த
 15 விளைப்படு * பேடை யிரியக் குரைத்தெழுந்
 தருமிசைப் புணரி யுடைதரும்
 பெருநீர் வேலியெஞ் சிறுநல் னாரே.

பதனாபத : தலைமகற்குக் குறைநோர்த் சொழி சொல்லியது*

—நக்கீரனார்.

ப - ம் 7. தாயுடைநகர்த். 9. முடையன் சிறிதே. 11. சென்றிப்.

311. பாலை

- இரும்புகழ்ப் பரிசிலர் பேரலக் கடைநின்
 நருங்கழிக் காப்பி னாகனாக ரொருசிறை
 யெழுதி யன்ன திண்ணிலைக் கதவங்
 †கழுதுவழந் கரைநாட்டி கரவணி மடியத்
 5 திறந்துநப் புணர்ந்து நம்மிற் சிறந்தோ
 ரிம்மை யுலகத் திண்ணைப் பன்னாட்
 ‡பொம்ம லோதி நீவிய காதலொடு
 †புலந்தலை பெயர்க்கு மாதிரம் வெம்ப
 னருவழி வம்பலர்ப் பேணிக் கோவலர்
 10 மழவிடைப் பூட்டிய குழாய்த் தீம்புனி

* ஈண்டுப் பேழையென்றது மந்திரைய. (சிறுபாள் அடி. 88.)

† கழுதுவழக்குபாமை (122). ‡ சாரப்பெய்த கல்வி. (118.)

செவியடை நீர்த் தேக்கினைப் பகுத்தும்
புள்ளி நன்னாட் டெம்பர்ச் செல்லுந்ந
சுபிறந் தேருணு நீடல்

தருண்மொழித் தேற்றுகம் மகன்றிசு நீனோர்.

என்பது . பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழிசொல்
எய்யது.

—மாழலனார்.

பி - ம். 2. குழகாப் 4. கழுதுயர்; மடித்தெனத். 5. புணர்ந்த
ஆம்மற். 8. மறுதலை. 11. செலிபடை.

312 குறிஞ்சி

நெஞ்சடம் படுதல் னென்றுபுரிந் தடங்கி
யிரகின் வரூட மீடுமனப் நீங்க
வரையக் கருது மாமிற் பெரிதுவந்

- தோலருவரை மீழ்ந்தரும் யிவ்ருபெய லீந்தல்
5 நார்த்தளஞ் சிறுகுடிச் சென்னவ பேணு
தரிமதர் மறைக்கண் சிவப்ப நாளைப்
பெருமலை நாடன் மார்புபுனை டாக
வாடுகம் வம்மோ காதலந் தோழி
வேய்பயி லடுக்கம் புலையக் கால்வீழ்த்
10 தின்னினச முரசு னிரங்கி பொன்னு
ரோடுபுறங் கண்ட தாடோய் தடக்கை
வெல்பொர் ஸூதி சொல்லத் துயர்த்த
வடுபுக தொகம் போலக்
கொடிபட மின்னிப் பாடின்றான் மகழயே.

என்பது . தலைமகன் சிறைப்புறமான் தோழி சொல்லியது.
தலைமகன் சொல்லியனா. மாம்.

— மதுரை மருதனிளநாகனார்.

பி - ம். 2. தீ. 4. வீங்கிய தீத். 6. செப்ப. 8. வாகைமன்னே.

313. பாலை

இனிப்பிறி துண்டோ வஞ்ச லோம்பென
வணிக்ககிழ் சுவாவை முயங்கி நெஞ்சம்

பிணித்தோர் சென்ற வரறுகினைத் தல்கலம்
குளித்துப்பொரு கயலிற் கண்பனி மல்க

5 னவய வாக வெய்ய வுயிரா

விரவு மெல்லையும் பாடட வருந்தி

பசவுதங்கு மதியி னாதலொளி காப்பத்

தம்மல தில்லா கம்மிவ னெழியப்

பெருநுன்புரித் தகன்றன ராயினு ம்ருன்புரிந்த

10 வருவர் வரழி தோழி பெரிய

நிறயஞ் செரிந்த நீவி போலப்

பசம்பூன் தோம்பும் வறங்குர் கடத்தினை.

நீங்கா யம்பலர் கணையிடத் தொகிந்தோர்

காசிபடு புண்ணின் குருதி மாத்தி

15 யொற்றாசென் மாக்களி 'னெடுங்கிய குரல்

கில்வழிப் பரீடங் காக்கைக்

கல்துயர் நிறங்கன் மலையிறுத் தோரே.

என்பது : பிரிவிடை கேட்பபட்ட தலைமனைத் தோழியற்புறுத்
தியது. இப்பாட்டினுள் 3வி என்பது பை.

— பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ,

பே - ம. 2 கலவ. டௌ. 3. சினைத்தலம். 15. காவு. 16. பாடங்.

314 முழங்கு

* நிலத் தன்ன நீர்ப்பாதி கருவி

னமர்விசம் பதிர முழங்கி யாலிவி

னிலத்தன் னென்ற ஆவங் குழைப்ப

† வினத்தே முழங் நின்ருர வியம்ப

* இது, முன்பு தலைவிக்கு நிகழ்த்த ஆற்றாமையும் அதன்கண்டு
தான் கவங்கிய உரதன் தலைவற்குக் கூறியது என்பர் *. (தொல்,
பொருள். 150.) † வினத்தே முழவன் : வன்மும் பாடம்.

- 5 மதியுடை மடப்பிணை தழீஇப் புறநிற்
நிரிமருப் பிரலை பைம்புலி ருசுள்
வார்பெய லுதவிய காட்செய் காலை
தானெறி துணங்கிய கானவில் புரவிக்
கல்லெனக் கறங்குமணி வியம்ப வல்லென்
- 10 *வாச்சென வணக்கிய தாப்பரி செங்கிதே
ரீர்ப்புற வியங்குவழி யறுப்பத் தீந்தொடைப்
பையு*ணஸ்ஸியாழ் செவ்வழி பிறப்ப
விக்கிலை வாரா ராஅற் றக்கிலை
பெவன்கொல் பாண ஷுரைத்திசற் சிதிதெனக்
- 15 கடவுட் கற்கின் மடவோன் கூறச்
செய்வனை யழிந்த மைய னெஞ்சிற்
துணிகொன் பருவா நீர வந்தோ
வினிதுசெய் தனையால் வாழ்கனின் கண்ணி
வேலி ஈற்றிய வால்லி முல்லைப்
- 20 பெருந்தார் கமழும் விஞ்சொலி கதப்பி
னின்னகை வினையோள் கவவ
மன்னுக பெருமனின் மலர்ந்த மார்பே,

என்பது: வினைமுத்திப் புஞ்சுத் தலைமகற்குத் தொழி சொல்லியது.
13. மறப்ப.

—மதுரை அளக்கர்ஞாழார்மகனார் அம்மன்னனார்.

பி - ம். 4. வினத்தே; வினைத்தே. 7. காற்பெய். 11. விமைப்ப.

315. பாலை

† உழையுந் குறுசெழிக் கொண்டன முனைபுஞ்
குழி மென்முகஞ் செப்புட னெதிரின
பெண்டினை சான்றன், விவனெனப் பன்மான்
கண்டினை யாக னோக்கு நெருங்கயு

* “வாஅப் பாணி வயக்குதொழிற் கவிமாத், தர் அத்தாளினை
மெல்ல ஒதற்க” (134.)

† இம் முன்நடிகளின் கருத்து மீம் பாட்டினும்வந்தது.

- 5 மயிர்த்தன்று மன்னே செஞ்சம் பெயர்த்து
மறியா மைசிற செறியேன் யானே
பெரும்பெயர் வழுதி கூட லன்னதன்
னாருங்கடி வியனகர்ச் சிலம்புக் கழியான்
சேணுறச் சென்று வறுஞ்சனைக் கொல்கிப்
- 10 புறவுக் குயின்னுண்ட புன்காய் நெல்லிக்
கோடை யுதிர்ந்த குளிகட் பகல்கா
யறுதாற் பளிங்கின் றுணைக்காள் கழிப்ப
வறுநிலத் துதிரு மத்தன் கைமெனக்
கூர்வேல் விடலை பொய்ப்பப் போகிச்
- 15 செக்குவள் கொல்லோ தானே தேக்கி
னகலிலை கவித்த புதல்போல் குரம்பை
பூன்புழுக் கயரு முன்றிற்
காங்கெழு வாழ்கர் சிறுகடி யானே.

என்பது : மகட்போக்ஷிய தாய் சொல்லியது.

—குடவாயிற்கீரத்தனார்.

பி - உ. 9. சைக்கோங்கி, 12. துணைக்காசு 13. வறலிலத். 16.
குவித்த.

316. மருதம்

* துறையின் வழங்கும் பெருநீர்ப் பொய்கை
யரிமல சாய்பன் மேய்ந்த நெறிமருப்
பிரந்த னெருமைச் சுவல்படு முதுபோத்துத்
தூங்குசேற் றன்னற றுஞ்சிப் பொழுதுபடப்
5 டைந்நிண வராஅல் குறையப் பெயர்த்து
குருடக்கொடிப் பகன்றை குடி மூதூர்ப்
* போர்செறி மள்ளிற் புருதரு மூரன்

* இது நேரழி தலைவியைப் பெருநீர் குக்கியவாறு காண்க
என்றும். "அத புலந்தகைநீல் வல்லியோரே ...தடவாமோரே"
என்புலாவால் கின் இவ்வாழ்க்கை குறையுபரிமெனத் தேரழி
கூறியவாற காண்க என்றும் கூறவர் 32. (தொல், பொருள்,
150, 228) + "தடமருப் பெருமை". (91.)

நேர்தர வந்த தெரிவிழை நெடுந்தோ

னூர்கொன் கண்ண மகளிர் தாத்தாப்

- 10 பாத்நைமை தாங்கலோ விவனென வறிதூர்
புலத்த லொல்லுமோ மனைகெழு மடந்தை
பதுபுலம் துறைதல் வல்லி யோரோ
செய்யோ னீங்கச் சிலபதங் கொழித்துத்
தாமட் டெண்டு தமிழ ராகித்

- 15 தேவியாழிப் புதல்வர் திரங்குமுலை சலைப்ப
வைஞந் ராகுத வறிந்து
மறியா சம்மலம் துடலு மோரோ.

என்பது; தலைமகற்கு வாயில் னேர்த்த தோழி தலைமனை நெருங்கிச்
சொல்லியது.

—திரும்போசியும்—

பி - ம் : 5. போதத்த. 6. பருகக்கொடி. 7. போர்ச் செறி.
■ செழித்தோள்.

317. பாலை

மாக விசம்பின் மழைதொழி லுலந்தெனப்

பாடி யன்ன பகலிருள் பாப்பிப்

* புனாகிற வுருவி னற்சிர நீங்கக்

குவிமுடை முருக்கின் கூற்றுனை வையெயிற்று

- 5 நகைமுக மகளி ருட்டுகிர் கடுக்கு

முதிராப் பல்லித முதிராப் பாய்ந்துடன்

மலருண் வேட்கையின் சிதர்சிதர்க் துருப்பப்

பொன்செய் கன்னம் பொலிய வெண்ணி

துண்கோ வறையுறைந் துதிர்வன போல

- 10 வரவ வண்டின மூதுதொதுங் குாவத்
தோங்குசின் நறுவி கோக்கல குறைப்பத்
துவைத்தெழு தும்பித் தவிரிசை வினரி
புதைத்துவிட நரம்பி னிழ்மொன விமிரு

* "புனையின்பொங்கி விவல்லிசம்புகத்த பனிபூமற் கொடி
கடுப்பத் தோள் தும்" (265.)

மாளே முற்ற காமர் வேளில்

- 15 வெயிலவிர் புரையும் விததை மாறாதுத்துக்
குழிவிடு பூச மெம்மொடு கேட்ப
வருவே மென்ற பருவ மாண்டை
விவில கொல்லென மெல்ல நோக்கி
நீண்டதன மிருந்தன மாக நயந்தாய்
20 குள்ளிய மருங்கி னுள்ளம் போல
வந்துகின் றனரே காதலர் நத்தறந்
தென்னுழி யதகொ ருனே பன்னு
ளன்னையு மறிவுற வணங்கி
நன்னுதற் பாடிய பசுலை நோயே.

என்பது : தலைமகன் யாவுணர்ந்ததோழி தலைமகட்குச் சொல்லிப் பத,
—வடமோதங்கிழார்.

இப்பாட்டினுட் கண்ண மென்றது தட்டார் சின்னத்தட்டை.

பி - மீ. 12. தவிரசை. 14. மாளே முற்ற. 15. மெம்மொடு கொட்ப.
21. கத்தறந்.

318. குறிஞ்சி

- * காண மாணநர் யானையும் வழங்கும்
வான மீயிசை யுருமுநனி யுரறு
மாவும் புலியு மஞ்சதக வுடைய
வீரவழங்கு சிறுகெறி தமியை வருதி
5 வரையிழி யருவிப் பீட்டொடு பிரச
முழவுசேர் நாய்கு னிம்மென விமிகும்
பழவிற னன்னதிலப் பயமலை நாட

* “ஆற்றதுநீமை ஆறிவறுகலக்கம்” என்றபகுதியினுட்கலக் கம் எனப் பொதுப்படக்கூறியவதனால், ஆற்றியத ஏதயின்றிச் சொந்தமதோன்ற ஆண்டு, ஓர்குறி செய்க எனக் கூறவனவுள் கொள்க எனக்கறி, “வரினே, பெய்முறு தயாமெனடி யாமிகொரு ழிய கிள்குப்பயிச் குறிநீகொண்டகோட்டை ஊதல் வேண்டுமாத் திதிது” என்றவாறுகாண்க என்பர் சே. (தொல். பொருள். 114)

மன்றல் வேண்டினும் பெறுருவை யொன்றே
வின்றுதலை யாக வரால் வரினே

- 10 பெற்றுது னுயர்மொ டியாமிவ னெழிய
வெற்கண்டு பெயருந் காலை யாழின்
* கற்கெழு சிறுகுடி பெய்திய பின்னை
யூதல் வேண்டிமாற் சிறிதே வேட்டொடு
வேப்பபி லுழுவத்துப் பிரிந்தநின்

- 15 ஞாய்ப்பிர் குறிலிலே கொண்ட கோடே.

என்பது: இரவுக்குறிலுந்தலைமகனை வரவுவிலக்குவாரவு கடர்வது.

—கபிலர்.

இதன்கருத்த வேண்டியது முடிக்கும் என்பது.

பி - ம். 10. பெற்றுதுயர்ம் வரமிவனெழிய.

319. பாலை

மணிவாய்க் கக்கை மாநிறப் பெருங்கிளை
பிணியி ழாலத் தலங்குரினே வேறிக்
கொடுவி லெயினர் குறும்பிற் கூங்குங்
கயினினை மரவார் விஸ்விடத் தொலைந்தோர்

- 5 படுபிணைங் கவரும் பாழ்ப்படு நனந்தலை
யணங்குகள வுருத்த நோக்கி னையென
துணங்கிய துசம்பி ணுண்டேழ் மாணாய்
பொன்னி வேங்கைப் புதுமலர் புரைய

- 10 கன்னிறத் தெழுந்த ஈணங்கணி வுணமுலைச்
செரும்பார் கூந்தற் பெருந்தோ ளிவன்வயிற்
பிரிந்தனர் சகறல் சூழி னரும்பொரு
ளெய்துந மாதோ துமக்கே கொய்தழைந்
தனிரே ரன்ன தாங்கு மகலக

- 15 செவ்வே மென்னு தம்மொடு

தொழிலே மென்னு மொண்ணமையோ வினனே.

* "கற்கெழுசிறுகுடி" (7)

என்பது : செல்வனார்த்திய தலைமகற்குத் தோழி செல்வமுக்கச் சொல்லுவது.

—எகுக்காட்டுர்த் தாவல்கண்ணனார்.

பீ - மீ. 1. மானிட, 8, புறையு. 12.—13. கொய்குழைத் தனிசோன்
எதற்கு மக்கையன். 14. மெல்லியல் 16. ஒழியோமெ.

320. வெந்தல்

ஒங்குகிளைப் பரப்பின் வாங்குவிளைத் கொளிஇத்
திறிவிளைந் தந்த கடுங்கண் வயயின்
தழையணி யல்குற் செல்வத் தன்மையர்
விழுவயர் மறுகின் விலையெனப் பகருந்
6 கள்ளலஞ் சிறுருடிப் பெருகீர்ச் சேர்ப்ப
மலரே ருண்கணைத் தோழி யெவ்வ
மலர்வாய் தீங்கீ யருளாய் பொய்ப்பினு
கெடுக்கழி துழைவிய குறுங்கா லன்ன
மதிம்பம ரெக்க ரஞ்சிறை யுளருந்
10 தடவுலிலைப் புண்ணைத் தாதணி பெருந்துறை
நடுக்கநிர் போழ்ந்த கொடிஞ்செ செதித்தேர்
வண்டற் பாலைவ சிதைய வந்துநீ
தோன்புரி துண்ட ஞானறைச்
சூனும் பொய்யோ கடலறி கரியே.

என்பது : பகற்குறிக்கவைவந்த தலைமகனைத் தோழி வரைவுகடா
யது.

—மதுரைக் கூலவாணிகன் சீத்தலைசாத்தனார்.

பீ - மீ. 3. செல்வத்தக்க, 4. தவறு, 9. அடுப்புகொக்க கொரு
சிறை, 14. கடலறிகடனே. (சீத்தலைசாத்தன்)

321. பாலை

பசித்த யாணைப் புழங்க ணன்ன
வறுஞ்சுனை முகந்த கோடைத் தெள்ளினி
விசித்துவாங்கு பறையின் விடரகத் தியம்பக்

- கதிர்க்கா ஸம்பாண யுணீதுய புகளேறு
5 குதிர்க்கா வீருப்பை வெண்பூ வுண்ணு
தாண்டூல் விளிக்குஞ் சேண்பால் வியன்சைப்.
படுமணி வினகிசை யுணீதுய கோவலர்
விடுபிள முடைத்த கலுழ்கட் கூவர்
சுன்றுடை மடப்பிடி களிஞ்ஞடு தடவரும்
15 புன்றலை மன்றத் தங்குழிச் சீமார்த்
துணையொடு துச்சி வீருக்குங் கொல்லோ
கணையோ சஞ்சாக் கடுங்கட் காணயொ
டெல்லி முன்னுறச் செல்லும் கொல்லோ
வெவ்வினை செய்குகொ னோகோ யானே.
15 யரிபெய்து பொதிந்த தெரிவினம்பு கழிநீ
யாயறி அறுத வஞ்சி
வேயுயர் பிறங்கன் மலையிறந் தோனே.

என்பது : மகட்போக்கிய செவிலி சொல்லியது.

—காமராசர்.

பி - ம். 6, வியன்சைத், 13, கற்கூவல். 16. யாயறித் துணர்தலஞ்சி.

322. குறிஞ்சி

- வயங்குலெயின் குமியப் பாதுய் மின்னுவகிபு
மயங்குதுனி பொழிந்த பாலுட் கங்கு
வாசாக் காம மடேநின் றலைய
விழுவரை விழ்நரி வடுங்கித் தெமவரப்
5 பாம்பெறி கோலிற் றமியை வைகித்
தேம்புதி கொல்லோ கெஞ்சே யுருமிசைக்
கனிதகண் கூடிய வான்மயங்கு ஞாட்டி
ஞானிறவேற் றுணைக் கடுங்கேர்த் திதியன் *Aravam-14*
வருபுன விழிதரு மரம்பிவி விறும்பிற்
10 பிறையுறழ் மருப்பிற் கடுங்கட் பன்றிக்
குறையார் கொடுவரி குழுமுஞ் சார

லறையது தீந்தேன் குறவ ரறுப்ப
முயலுநர் முற்று வேற்றரு னெஞ்சிமைப்
புகலரும் பொதுவில் போலப்

13 பெறலருங் குரையனெம் மணங்கி யோளே.

என்பது : அல்லலுறப்பட்டுப் போகின்ற தலைமகன் தன்னைஞ்
சித்குச் சொல்லியது.

—பாணர்

பி - ம். 9. மாபவிலிறுமில். 11-12. சேரலை யறை. 14. போலும்.
15. பெறலருங் குரையனம்.

323. பாலை

இம்மென் போரி லிவ்வூர் நம்வயிற்
செறுவோ ரேச்சொல் வாடக் காதலர்
வருவ ரென்பது வாய்வ தாக
வைய செய்வ மதனினை சிதியின்

5 னாழில னுறுத லஞ்சிப் பையத்
தடவா லொதுக்கற் தனக்கொன் னியலிக்
காணிய வம்மோ கற்புமேம் படுகி
பலவுப்பல தடைஇய* வேய்பயி லுடுக்கத்
துவாளைச் செல்லினங் கடுப்ப லானத்து

10 வயங்குதநிர் மழுங்கப் பாடியப் பார்பின்
பைபட விழுக்குக் கடுக்குர லேற்றொ
டாவி யழிதுளி தலைஇக்
காலனிழ்த் தன்றுநின் கதுப்புறழ் புயலே.

என்பது : பிரிவின்கண் வேறுபட்டதலைமகனைத் தோழி வற்புறத்
தியது.

—பறகாட்டுப் பெருங்கோற்றனார்.

இப்பாட்டு எதிர்காலநோக்கித் த.

பி - ம். 1. இம்மென் போர்வர். 4. வாய்வதாக லைய.

* “வணசெர் சிறுநெறி சிறைபுடன் செல்லுங் காலபாலை” (128.)

324. முல்லை

* கிருத்தம் பெறுகுடன் போலுந் திருத்திவதற்
 + தடமென் பனைத்தோன் மடமொழி பரிவா
 தவிரியற் கிள்ளை பிணிநீளி மென்கித்த
 வளராய் பிண்கைத் தூணி பன்ன

- 5 அளர்வெயல் வளர்த்த வயம்பாரிப் புதலிற்
 பறைக்க ணன்ன கிழறச்சுளை தோழங்
 துலியடு மொக்கு சிவ்நுணை காலத்
 தொர்வெயறு பெறுகுடிக் தோன் அவன மரப
 வலிசுளை யுதிர்ந்தனில் வெறிவொள் பு தா அயர்
 10 சிற்றிடு கெய்ப்ப வறற்கண் வரித்த
 வண்டு ணதுவி துமித்த தோ
 தண்ணில் பாநிகிற் போருத்த வழிபு
 விரைவென் பாம்பின் கிண்புரீர் முடுகக்
 சென்று மெடுந்தனை தேரே

15 முல்லை மாலை கசப்புத லாபிற்றித.

தன்பது வினைமுற்றிய தலைமகள் வருத்தணர்த்து உறையர்
 சொல்லியது.

— ஒக்கூர் மரசாத்தியார்.

இ - ம். 1. பெறுகுடன், 2. மடமொழி, 3. வளராய், 4. வளராய், 5. வளராய், 6. வளராய், 7. வளராய், 8. வளராய், 9. வளராய், 10. வளராய்.

325. பாலை

அம்ம வரழி தோழி காதலர்
 வெண்மண னிவந்த பொலங்கவா. கெடுகக்
 வளிரிடுங் கங்குற் புனர்குழி வாய்த்த

* பாலைவன் பிண்கைத் தூணி பெறுகுடன் போலுந் திருத்திவதற்
 இளையோர் தலைவிரியுமொத்தலுத்த இப்பாட்டினை உரையா
 லாகக் காட்டி, "வளராய்ப்பின்னை" வளராய் தவகளுத்து வளராய்
 பின்னை பெண்தலை மரபு என் அம், க. வகா. 18. (தொல், பெறுகுட்
 70.) கிருத்தோ பெற்றான் திருத்தி, க. தோ" (384.

+ "தடமென் பனைத்தோன் மடமொழி" (110.)

கனவுக் கதம்பிக வளர்ந்தன் தன்னையு

- 5 முடிகொண் டேரவாள் காக்கும்; இத்பெரி
திவனுறை வெவனேனு வளிபடுவன் தருளி
யாகெனப் பொல்கை யுதற்கிரி னுடு
கொள்ளனைப் பணித்த அதிபன் பின்னற
யன்னையர் மாக்கிலை கண்ணவிக் தாங்கு
10 மலையி னழிந்த னனைகடற் றுருஞ்சரம்
வெய்ய மன்றின் னவலியறி யாணி இய
தன்மனைப் பொருகாட் டலையுக் கொண்ணுத
வொல்கிப் பரிவை பின்னொடு செக்கஞ்
சின்ன ளான்றனை யாகெனப் பன்னு
15 னுனை யுள்ளமொடு வினைவளி யறிஇய
வெல்லார் பெரும்கிழி தரக் கெடாது
கல்லிற் பரிண னன்னுட் சின்னதை
வாட்கண் வானக் தென்முகி லினைட்
யாட்கொல் யானை பதர்பார்த் தல்குஞ்
20 கொண் டத்த மலையி டேபாக்
யொழியர் சென்னோர் மன்ற
பழிவெய் னுக்கொ டேனுத்தரு பரலை.

என்பது; கொண்டு நீர்க்க்கருதி யொழிந்த லைமகள் பிரிவின
கட்டலைமகள் கொழித்தும் கொல்லிபத. —மாழவனார்.

இப்பாட்டுக் காலிலியழிப் பாலை.

பி. ம. 4. மலர்க்கண் தன்னையு. 6. னுதை மபை. 8. கொள்ளை
பணி; உகிலைப் பணித்த. 9. கண்ணவிக் தன்ன. 15. யறிஇ.
17. பல்லையற்பாணர் னன்னுட். 18. லைமகள் குறிப்பறித்தோழி
தலைமகட்கு. காலின் னழிப்பாலை.

326. மருதம்

மலர் வல்லா யுருத்த தித்திப்

தேயமர் மலமுக்கட் பெருந்தோட் சிறந்த

* தஞ்சைத் திருவிழா கி.மு. 1000 ஆண்டில் நடந்தது.

5 கெனிக்னெதாடி. திடங்கு மட்ட வரந்

சிறிதளவுக்குக் கழுவியப் பெருங்குளம் ஊர் ஊர்
கவர்ப்பா ராட்டி ருமடையெழிற் பெருங்குளம்
கிழைந் தொனிலுயர் வேண்டுந் வெண்டுகை
சினையுயர்வி யாளைந் தோழன் பருமன்

10 கனடியன் தமிழர் தாளிப் படப்படிப்பு

புணர்ச்சி புதுகிற் பெரியர் கீழேவாள்

புணர்ச்சி கீழ்க்கிய கீழ்க்கே பசுந்

பிழைப்புடன் கவர்ச்சியை நேரடிக்கேட்பான் சிறந்தே த

என்பது : தேரழி சீலமகளை வாழ்த்துகிறது.

— புரணம்.

இ - டு. I. ஸ்ரீமதுமகாதேவராயர். II. இராமசுவாமி
சுப்பிரமணியன்.

327. பாடு.

இன்புழி நிழல்வாயும் புணர்வுமட மரிவ
நன்பக னவையாழி. நிர்வயம் போன
வேழமேவ ரிபக: வாந் மரமுநதிந்
கூலவெண வணர்ந்தனை பாபி வெண்கூ

5 பின்னா கெயஞ்சா நன்னா ௨:1 அருட்டித

கிண்ணத்திற் தீதுதேர கண்ணி அனங்கு
நீடுதல் வலிக்குந் தாயர்ன் பாஸ்து

சென்னை க. அ. அ. 62: 21.11.2014-15 சென்னை

தரணி உயர்வு விவரம் கீழ்க்கண்டது.

12

10 மாதங்கப் பரீட்சை உறுப்பினர்களுக்காக

தனார் கார்ஸ். 1993-ம் ஆண்டு கல்வி ஆகக் பரப்பித்

செய்தவனாகத் தொழுகி, கந்தப்ப ஸ்வாமி

என்பது புதிதாகப் பண்டிதர் ம. சிங்கசுந்தரன்

புற்றறவை பரத்த பனம் செனை மரத்தக

* "வினாக்களைத் தாழ்த்திப் பேரவையின் கவனத்தை" 1954

3-ம். 1. பண்டையபலையு; வல்லியமணி. 3. மரவடிப் பெயர்.
5. முயங்கித் 6. தனிச்சொன்னகல். 7. எந்தென்னியப், 8. ஊர்
7-8. முனித்தேற்ற 10. முயங்கு தேற்றமுயங்க ஸீரநிகித்த
கொள்கள் (கொணிச ஸீரநிகிதவனார்; ஸீரனாண்டேய.)

329. பாங்கு.

புக்ககுளு நுதலும் பசுப்ப கோய்குந்
சீங்கியான் வகுத்தல் நீங்குத னணிந்து
வாழ்கல் வல்லுத ஸமீத காநன்
குனிந்த குமலைய பங்குபுர மேர்
5 பருமணி பிபம்பல பகலிவயத் துமணர்
கொடுதல் பிபித்த கொங்கயிற் குறுகிய
பகடமாக கொன்னும் வெய்யுனைத் துதடெருத
தெய்வநி ஸமீத மத்தன் சிந்தனை
10 தெருவர் கொள்ளின தாடுப. பாங்கொன்
பயவெயி கொய்க்குந் சிவவநிக் குருகை
கெடுகள் யானை நீரனைத் திட்ட
கைசய்த் துரவி கைதூங் துமலிற்
புலிபுக் கிணம் வறுவன்கொ
பளிபடு சிவமயப் பன்மலிற் பிறந்தே.

என்பது : பிச்சிடைக்கேறுபு. 5-வதாகக் கொழிக்கு கொல்லி
புகை. பிச்சிடைக்கேறுபு. 5-வதாகக் கொழிக்கு கொல்லி

— உரைபூ முதுகூற்றனார்.

3-ம். 3. பங்கு. 7. பகடபகலிவயத். 10. புதவெயி.
14. பயவெயி.

330. நெய்தல்

உதறிப்புகல் குற்றம் காண வல்லகழல்
வண்டிப் பசுவை வரிமனை பெயர்க்குது

* இப்பாட்டின் "ஆறிபாடையின் தீயுர்" கொஞ்சமொ" என
புது சண் டயினுரிமை என்குய. "இதற்கு நாடம்" என்பது. அகன்
ஆறிப்ப" அகன் என்குய. "ஆறிப்புகல்" அகன்-காணவல்லி" என்குய.
அறிப்புகல் சிவமயானை ஆறித்தல் சிவ பெருஞ்செய்யுதற்கு
உதறித்தே" என்குய. அகன்-காணவல்லி" என்குய. "பொருள். 111.

நின்றதும் புணர்ந்து மிகிவரப் பணிந்துத்
தன்மையர் வெளிப்படத் தவறிது கந்து

5 நதிவா ஸாஸி னாயர்த் தெஞ்சுமொடு
சொல்லு மன்னோ மெல்லம் புலம்பண்
சொல்லுவான் பெயாபுறத் திரங்கி முன்னின்று
தனததூப சென்றமொ ளிவறப் பிளந்து
போதின்று கொக்கோ நானே பொந்தியம்

10 காவலு சொல்ல காணின்ன கொள்கோ

அதுவ ஸாஸி நுந்த தேநீர்
தூய்மைப வெண்மணற் குறுவுமின் பானு
மெய்கரத் தானாழ மிடல்வழி னுணு
மொக்கொடிப் பாரும் பரிய ஆர்வழிபு

15 திறகுடிப் பதகவர் பெருங்கடன் மடுத்த
கரிஞ்சென்ற கொடுந்திமில் போல
வெந்துபடு தேநீர்மொ டுகந்துறா புழிமே

சுன்பது : தலைமகர்க்குநுரைமேர்ச்சு சொழி தலைமகர்க்குநுரை
*யப்பக்கறியது

— உலோச்சுணு

பி - டி. 4. மெய்ப்படவியிதி; மொன்னன். 5. னயாந்தொது
7. தியங்கி. 11. உதுக்கான் 14. பாசும்பாது புழிப.

331. பாலை

மெய்ப்படவியிதி
செந்தமிழ்
சுந்தமிழ்

நிதிநிலை பயசய சொங்குழை மருபாயாக்
நாகுகடைத் தன்ன கொன்றோ மாநிடு
யாடுபயா தன்ன வின வெண்ணின்
தெநிசின் டுர்னு பண்ட நச்சில்

5 னபங்குழைத் தவழையர் மலையா மகவி
தண்டி னீனனம் தடிப்பெற் தொகுத்துக்
குன்றகச இறுகுடி மறுகுதொறு மறுகுயன்
தொட பாடு பலபறம் கொழிபத்
செய்கேரு னன்மொர் தேநீர் மெய்து

10 மருத்துற மூற்றிய கருக்கோட்டுச் செய்யாழி

பரணாரப் பலகை முதல்
நரணைய விடுத்த கணமகிழ் திதியன்
வேளிரோடு பொர்தூய கழித்த
வரன்வர புன்ன வறுஞ்சு மிறந்தே.

என்பது : நல்லதன் சிவிலிசுண் கோழிக்குச் சலமாகச்
செல்லியது. இப்பாட்டிற் பழையார்மகரிலென்பது வேட்டுவின்
பெயரும் உத்தியுடையது.

—மாமுலனார்

பி - ம். 3. வரன்வரத்தன்னை. 4. கோழி சிவிலிசுண். 5. உறைய
புறம்புதையர். 6. ஸீடமைக்கழிற். 7-8. உறைய, மஞ்சுலார் காடு
பிறக். 12. மகிழ்ச்சிதியன். 13. கழித்த. 14. உறையர்.

332. குறிஞ்சி

முனைவளர் முதல் ஆங்கின் முருங்கின்
கிளைபொடு மேய்த்து கேழ்க்கிவர் யானை
கீசகலை மருங்கி விறம்பார்த் தொடுங்கிய
பொருமுடி ஹழுவை தொலைச்சிக் காந்திரைக்
5 குருதிச் செங்கோட் கழிதான் கரையுங்
கண்முறை யநிக்நத்து மென்மெல் லியலிற்
செய்ப்பனை வாட்டிய செமமென் றுமரன்
மாழிசைப் பறவை நிலிப் பிடிபுணர்ந்து
வாழையஞ் செம்மெற் றுந்து காட
10 அன்புடை தக்க சாயல் வெணீர்
பன்புடைத் துடங்கத் கூழி வின்னொல்
வாய்த்தன வாழி கோழி வேட்டோர்
கயிழ்த்தத் தன்ன பழத்தார் மார்பின்
வண்டிடைப் பட்டி முயக்கமுத்

“பழையார் மகரில்” என்பதற்கு உத்தியர் என்று பொருள்.
புறவர் 201 - ஆம் பாட்டில். ஆண்டிப் பரந்தியர் என்பதை
உத்தியர்” என்று திருத்திக்கொள்க. மூத்தியர் என்று வேறு
பாட்டறியு கொள்க.

15 தண்டாக் காதலர் தலைகள் பேரன்மே.

தன்பது : இரங்குநிச சினதம்புறமாகத் தோழிக்குத் தலைகள்
இயற்பட மொழிந்தன. — கபிலர்.

தேய. 1. முனையவார். 3. காமப்பாசொலையே. 5. செல்
தோழி. 6. கணமுறை. 7. காம்பபச் செம்மல். 8. மிழர்
பிடிபுணர்ந்தா. 10. சாயலெனக். 13. காம்பபரன் (தலைகள்
தொழியது.) -

383. பாலை

* யாஅ வெரண்டளி மக்குவிதிர் த் தன்னரின்
னாக மேனி யம்பசப் பூர

வழிவெபரி னுண்டைய யாகி யவர்விற
பழிகலைத் தருதல் வேண்டி மொழிகொண்டு

5 தாங்க லொல்லுமே மற்றே யாங்குசின்
னெவ்வம் பெருமை யுரைப்பிற் செய்பொருள்
வாங்கா தாயினும் யாங்கொட்க் தூக்கி
ட்டலர் வாழி தோழி கோலையிற்

குருத்தின புக்க வருத்தஞ் சொலாது

10 துயம்புடைத் துய்த்தலைக் கூம்புப சிரங்கிப
வேனில் வெளிற்றப்படுங் பேரால் வகபெருத்தி
யாலைப் பெருநிறை வானம் யமநு
மல்லே னிரந்தன ராயின சிலைபெயர்ந்து

காசரிடைப் பாது வருவச் சுமலெனப்

15 பயந்தரு கொள்வகரி னயந்தலை திரியாது

நன்வா னின்மொழி நன்வா யாக

வருவ ராயினே னன்றே வாரா

தவணர் காதல் ராயினு நினைவம்

பாலை பாங்கு ஒன்னிதாந் தின்ன

20 என்ற தேதாத்திச் செய்கினை முற்றி

* இவ்வும "இனைய முறியே தனரே" என்று தொடங்கும்
பிறத் குத்தி மேற்கோள். (தொல், பெருநுள், 642)

மததா அன்னத்த ரொனினம்

குறுகுபெரு நகைபொடி தாதுவரப் பெறினே.

கன்பது : பிரிவிடை உத்புதத் துக் தோழிக்குத் தலைகண் சொல்லி யது

—உஸ்வாடனார்.

3-ம். 7. தாயினுமயக். 10. அம்பிகை. 13. மனச்சே; சிலப் பெயர். 14. காலிகைப்படாமை. 15. திரிபா. 17. வஞ்சா. 18. தலையாரு காது. 22. குறுபெரு.

334. முஸ்லை.

* ஒடா கல்லேற் துரிவை கைதுப
வாடுகொண் முரசு மிழுமென முழங்க
காடுகொ கொண்டன மாயிற் பாக
பாடிமிழ் கடவி னெழுந்த கம்மமெயாடு

5 பெருங்கனிந்துத் தடக்கை புறையக் கால்கிழ்ந்
திரும்பிடித் தொழுதியி னீண்டுமென குழிதி
வணங்குகை மகனி தயர்ந்தன ராடுங்
கழங்குற முரலியொடு கதழுகை கிதறிப்
பெயருடை கின்றால் வானம் வானின்

10 † வலங்குகிறை பன்னத்து நினைபதை கடுப்ப
‡ கால்குடன் பூண்ட கால்கில் புரிக்
கொடிஞ்சு செருத்தேர் கடும்பரி தயிரா
தினமயி கைவுக் கால்கொன் விபன்புனத்து
நேன்குட் பசுழி யீர்நிலக் துமிப்ப

* “கொல்லெந்துப் பகத்தோல் சேவாது போர்த்த, மாக்கன் முரசம்” (மதுரை. அடி. 792-3); “புனைமருப் பழுத்தக் குத்திப் புலியொடு பொருது வென்ற, கண்கூர் துருமூச் சீத்தக் கதழ்க்கிடை யுரிவை போர்த்த, துணைகூரன் முரசம்” (மெ. 2899.) † “நிறை பறை யன்னத் தன்ன விரைபரிப், புரதுகைக் கவிமா” (284.) ‡ “கன்னுலகு பூண்ட கடும்பரி செருத்தேர்.” (104.) “குறவுத்தலை கன்னுன்கு...வானகன்” (400.)

15 விண்டே காணக் கடவுமறி பூங்கேழப்
பொலிவன வயந்த வுண்ட
ஞெவிப் கந்த னாய்கிற ததலே.

சுன்பத : வினைமுற்றியதனுமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

—மதுரைக் கடந்தனார்.

10. 6. 2. மெழுமென. 5. கால்கீழ்த் 7. வயந்தன. 8. நாலி
ஞெவி. 10. வயங்குயிறை வண்ணத் 14. கீத்தறி ஞெவிப்ப; வீர்த்
தறி ஞெவிப்ப. (மதுரைக்காடத்தனார் ; மதுரைக் கடந்தனார் ;
மதுரைக்காடத்தனார்.)

335. பாலை

இருன்பி லெஞ்சத் திடும்பை நீர்க்கு
மருணன் குடைய ராயினு மீதல்
பொருளில் னேர்க்கலை தியைய தாகுதல்
வாறு மறிவென் மன்னே யானைதன்

5 சொன்மருப் பொடியக் குத்திச் சினஞ்சிற
தின்னு வேனி வின்றுனை யா
முனிசிறை மர அத்துப் பொனியினர் தூட்டப்
புலம்புமீற் திருந்த திம்பகு வெஞ்சு
மரிய வல்லமன் னமக்கே விரிதா

10 பாடுகொண் முரகி னடுபேர்த் செழியன்
மூட மூதூர் மதிப்புறத் தழிஇ
நீடுவெயி லுழந்த குறியிறைத் கணைக்காற்
ஞெடையமை பன்மலர்த் தேரடுபாதித் தியைத்த
குடையோ ரன்ன கோளமை பெருத்திற்

15 பாலை பற்றியிற் தொழியப் புறஞ்சேர்பு
வான்வடித் தன்ன வயிறுடைப் பொதிய
காளுறத் தோன்றிய நயவரு வணப்பி
ஞாத தன்ன வனினைர் புதுப்பி

வாகுத கவரியின் வண்ண மிரிய

20 முத்தி னன்ன வென்வி தாஅ
பலவி னன்ன வரிநிறத் தாலி
நலகாளி வனர்க்குஞ் சிறப்பிற் தனவயிற்
பூவொடு வனர்க்க முவாப் பசங்காய்
நீரினு மிரிய வாகிக் கூறெயிற்

25 நயிழ்த மூறஞ் செவ்வா
பெண்ணிடாடித் குறுமகட் கொண்டனஞ் செலினே.

என்பது : தலைமகன் பொருள்கடைக்கட்டிய செஞ்சிவக்கழறிச் சொகமுகியது.

—மதுரைத் தந்தங்கண்ணனார்.

பி.கி. 5. கோணமகுப். பி. நிலம்படு. 9. வல்ல கமக்கே. 18. குடைவனம் பலமலர் கொடு. 19. வாடுதகவரி. விஜய 23. பூவாப்பசங்காய்

336. மருதம்.

*குழற்காத் சேம்பின் கொழுமட வாகிலிப்
பாசிப் பறப்பிற் பறவொடு வதிற்த
வுண்ணப் பிணவி னுயக்கஞ் சொலிய
நானினா தரிஇய வெழுந்த + நீர்வாய்

* இதனுள் “யானவன் வாரா மாநே” என்ற தான் மனை யொண்ப்பேரல இல்லுறைதற்குறி, ஆண்டுச்செவ்விற் கூடுவாடு திரியும் செருஞ்சிபேரல ஏனைமகளினா யான் செவ்வழிச் செல்லும் “செடியர் போலத்திரியும்படி பண்ணிக்கொள்வல் எனக்கறிவவாது காண்க” என்பர் கச். உவமிக்கப்படும் பொருள் இழித்துவரல்வேண் டும் என்றதற்கு “மாரி வம்பின் மழைத்தோற் ற்சொழி” என்ற ஆழினை உதாரணம் காட்டுவர் பேரா. (தொல். பொருள். 161., 278.)

? “வான மேய்க்த வன்னெயிற்ற நீர்வாய்” “பொய்கை நீர் வாய்ப் புலவுளாநீரும்பூத்த, வானகாணியதேரும்” (ii; 386.)

5 ஊரீயெய் தொப்பத் துறைதலும் தலைமறித்
தென்னகட் டேறல் மாந்தி மகளிர்
துன்செய லங்குட மிரீஇப் பண்பின்
மகிழ்சன் பாதத்தமை பாடிய விதிணர்க்
* காஞ்சி நீழற் றூவை பலருந்

10 தீம்பெரும் பொய்கைத் துறைதே மூரன்
தேர்தர வந்த தேரிலைழ மகளி
தேசுப வென்பவென் னாலேனை பதுவே
பாக னெடி. துயிர் வாழ்தல் காப்பினக்
கெல்லளிற் றியானை கல்வன் மாறே

15 தாமும் பிறகு முனர்போற் சேறன்
முழுகிமிழ் துணங்க தூங்கும் விழகின்
பானவன் வாரா மாறே வரீனே, வானினடச்
† கடலொடு திரிதரு நெருஞ்சி போல
வென்னொடு திரியே னுயின் வென்னேன்

20 மாரி யம்பின் : மழைத்தோற் சேரழர்
விலீன்கு குறம்பின் ‡ வல்லத்துப் புறவீன
வாரியர் படைசி னுடைகவென்
தேனரிதை முன்கை விங்கிய வரோயே.

என்பது : உய்ப்புப்பாதத்த இன்பாதத்தக்குப் பாக்காவினர் கேட்
பச்சொல்லியது. இப்பாட்டில் மழைத்தோல் என்பது தோற்றிடுகு.

—பாவைக்கொட்டிலார்.

பி-கி. 1 புதற்காத்; துற்காத், 2 பாசியைப்பாப்பின்;
4, தழீஇய 5 பெய்யதுதலை, 7. குட மரீஇ. 8. பாதத்தை பாடிய.
17—18. வரீனே, கடலொடு. 21. வல்லத்துக்குதுமின.

* “காஞ்சி நீழற்றார் வளம்பாடி” 286

† “நீங்கடர் நெறினாரொக்கு திகையிதழ் நெருஞ்சிப்பு”
(பி-481)

‡ “மழைமருள் பகிடுருள் மாவலச்சோழர்”; “மழைத்தோற்
பாடியவன் வரீனெய்ப்பிற்போல” (123; 186)

§ வல்லம்—தஞ்சைவாயிற்றுள்ள ழூர்.

337. பாலை

- * சாசல் பாடித் துபர்கின் குழைந்த
மாரி யிர்த்தளி ரன்ன மேனிப்
பேரமர் மலழங்கன் புண்புகொன் டொழிய
விஞ்ஞப்பிரித் துறைத் தினிதன் குகை
- 5 னவண் தாக பொருளென் றுமணர்
கணதிரை வன்ன பங்காற் குறும்பொறைத்
துதொல் பார்ப்பான் மடிசென் னோகிப்
பளையுடக் கைபர் வருதொடர் கோக்கி
யுண்ணு மருங்கு விண்ணென் கைபது
- 10 பொன்னு குதறு முண்டினக் கொன்னே
தடிந்துடன் விழ்த்த கடுங்கன் மழை
திறலில் திராடிர் வறுமை கோக்கிச்
செங்கோ ஸம்பினர் கைநொடியப் பெயரக்
கொடிவிடு குருதித் தாக்குருட் கறிது
- 15 வரிமர விவரி னொருகி பேற்றை
வெண்பா விமைக்குன் கண்பரி கவலைக்
கள்ளி நீழற் கதறுபு வதிய
மலழகன் மாரிய வெங்காட் டாரிடை
பெரியன் கழிதந் தோடும் பணியிருட்
- 20 பெருங்கை வானத் தலைஇய
விருங்குளிர் வாடைபொடு வருந்துவ னெனவே.

என்பது முன்னொருகாலத்துப் பொருள்வயிற் பிரிந்துவந்த தலை
மகள் பின்னும்பொருள் கடைக்கட்டிய கெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

—பாலைபாடிய பெருங்கடுங்கோ.

பி.க. 8. கைவர் தோகோக்கி. 17. கடித்துடன் விழ்த்த. 18.
தறிது;கறிது. 19. மலழக்கன் மாரிய. 21. வருந்துகெனனவே.

* “யாடியவொண்டளிராக்கு விதித்தன்ன.....ஆகமெனியம்
பசப்பா” (333)

333. குறிஞ்சி

குன்றோக்கு லைப்பி * குறியீக் கூறு
மறங்கெழு தாளை யரசு நுள்ளு
மறங்கடைப் பிடித்த செங்கோ ளுடனயர்
மறஞ்சுப்த் தெழுந்த வலனுயர் திணிதோட்

5 பல்புகழ் திருவிற் பகம்பூட் பான்டிய
கணங்குடை யுபர்க்கிப் பொருப்பிற் கவாஅன்
சிறிபொன் காந்த னூறு நறுநுதற்
தனைபி ரோநி மாஅ யோன்வயி
துண்கோ லிந்தொடி வண்புறஞ் சுற்ற

10 முயக்க லியையா தாவினு மென்றும்
வயவுறு நெஞ்சத் துயவுத்துனை யாக
வொன்னுச் தேளம் பழப்பட் டாறுக்
தன்னாந் துப்பின் வெள்ளேற் பொறைய
வகலிநுந் காவத்துக் கொல்லி போலத்

15 தவாஅ லியரோ கட்பே யவன்வயி
கொறுஅ லியரோ துதே பொறுஅர்
வின்பொரக் கழித்த திண்பிடி யொன்வரட்
புனிற்றான் நறவி னிளைவர் பெருமகன்
தொருபோகச் சோழன் பெருண்மலி பூக்கத்து

20 வழக்க லானுப் பெருந்துறை
முழக்கிநு முக்கீர்த் திரையினும் பலவே.

என்பது; அல்ல குறிப்பிட்ட தலைமகன் தன்னைஞ்சிற்குத் கொல்லி யது.

—மதுரைக் கணக்காயனார்.

பி.பி. 9. வண்பித்தகற்ற; வண்புதச்சுற்ற. 17. கணம்பொரக் கழித்த; வின்பெறக்கழித்த.

* “தருதக்களரோ ளாடுமீக்கூறுகள்” (புறம் 72.) என்ற அடி னாண்டிக் கருதற்பாலது.

339. பாலை

- விஞ்ஞகிசைப் பணித்த வினாபரி நெடுந்தேர்
வேன்கதிர் சுமந்த வாழியாழ் மருங்கிற்
பாம்பென முடுகுநீ வேடக் கூம்பிப்
பற்றுவிடு விரலிற் பயதாகா பூழ்ப்ப
- 5 வற்சிர கின்னன்றாற் பொருதே முற்பட
வான்றினக் கெழுந்த வகைநி தூள்ளத்
தாண்மை வாங்கக் கூடத் தட்பக்
காவடிநி நெஞ்சக் கட்ச னாகைய
விருதலைக் கொள்ளி யிடைகின்று வருந்தி
- 10 பொருதலைப் படாஅ * வறவி போன்றன
வேங்கை ஸரிய டானே பரக்கைத்
குயிரிசைத் தன்ன நட்டி னவ்வுயிர்
வாழ்த லன்ன காநல்
சாத லன்ன பிவிவரி போனே.

என்பது : போகாதின்ற தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.
—கரைமுடி கெட்டையார்.

பி.கி. 8. வகையிலுள்ள. 12. குயிர்த்தன்ன, குயிரிடத்
தன்ன (கிராமுடி கெட்டையார்.)

340. கெய்தல்

+ பன்னு னெவ்வக் திரப் பகல்வந்து
புண்ணியம் பொதும்பி னின்னிழற் கழிப்பி
மாலை மால்கொன வேங்கிப் பண்ணாய்க்
வலவன் வண்டே ரியக்க நீயுஞ்

* உறவி - உறம்பு.

+ “வேளான் பெருகெறி வேண்டிய விடத்தும்” என்னும்ப
குறிக்கு இப்பாட்டினை உதாரணமாகக் காட்டி, இரண்டு தனக்கும்
புறவிக்கும் கொடுப்பனவற்றித் தடுத்தவாறு காண்க என்பர் ௧௪.
(தொல். பொருள், 113) உலகியல் மெம்பட விருத்த விலக்கற்கு
இப்பாட்டினைக் கொள்வர், (ஆகப். விள. உரை. 149.)

- 5 செவ்வகிருப் புறந் செவ்விகத்தில் ஸம்ம
செவ்வ கல்வினைப் பொலம்புட் காரையன்
பம்புற் காரைப் புவத்திரி பனவின
ஊர்வெழி விளகலத் தொலைய வெவ்வெனக்
கழியே போத மல்கின்ற வழியே
- 10 கன்னெயிற் தாவெடு வயின் கொட்டுஞ்
சென்றோர் மன்ற மான்றின்று பொழுதென
கின்றிதத் தவலம் விட கின்றிவட்
கேப்பி னெவனோ பூக்கேழ் புலம்ப
பசம் நெடுந்த வெண்ணைப் பாஅத்
- 15 தயிர்மிதி மிதவை வார்த்து கினக்கே
* வடவர் தந்த வான்கேழ் வட்டம்
குப்புல புறப்பிற் கூட்டுபு நிகழ்த்திய
வண்டியிற் கறுஞ்சாக் தணிஞுவந் திண்டியி
வென்றுத்தொழின் மடுத்த வல்லினைப் பரநவுத்
- 20 கூர்வனிக் கவினை மண்டலிற் பாய்த்துடன்
கோட்டகருக் கிழித்த கோடுமுடி தெரிவலை
தண்கட லகைவளி வெறிதொறும் வினைவிட்டு
முன்றிற் குறுழத் தூங்குந்
தெண்கடற் பரப்பினெம் முருகுநி ழூர்க்கே.

சுருபு : பகற்குறிக்கண் தோழி தலைமகற்குச்சொல்லியது.

—கக்கிள்.

டி.க. 2. விண்ணிழநழிஇ. 5. செவ்வரு 8. ஊர்வெழிலின்
வலக். 15. தயிர்மிதிமாவார்த்து. 16. வான்கேழ் சார்தம்.
18. சாரவர்குவக். 20. கருனிக் கவினை மண்டலிற் பாய்பு
டன். 24. தெண்டுகாப் பரப்பினெம்முறை வினுகே.

* இவ்வுடி செவ்வகிருபுயினும் வந்தது. அதற்கு “வட
காட்டினுன்னார்க் கொண்டுவந்த வெள்ளிய நிறத்தையுடைய செவ்
வட்டம்” என்பதனை கூறுவர் 36. (அடி 51)

341. பாலை

- உய்தகை யின்றூற் றோழி பைப்பாக்
கோங்குங் கொய்குறை யுற்றன சூழிறர்
தேம்பாய் மாஅத் தோற்குகினை கிசிரிக்கு
நாடார் காசிரிக் கோடுதோய் மலிர்சிறைத்
5 கழையழி நீத்தஞ் சாஅய வயிராள்
மழைகழிந் தன்ன மாக்கான் மயங்கறல்
பதவுமேய லருந்து னுளங்கிர் னல்லேறு
மதவுடை நாக்கொ டசைவிடப் பருகிக்
குறுங்காற் காஞ்சிக் கோதை மெல்லினாப்
10 பொற்றகை துண்டா துறைப்பத் தொக்குடன்
குப்பை கார்மண லெக்கர்த் துஞ்சும்
ராணர் வேனின் மன்னிது
* மாணல் றாகஞ் துணையுடை யோர்க்கே,

என்பது : பிரிவின்கட் டோழிக்குத் துணைமகன் சொல்லியது

—குலூர் முலங்கிழார்.

பி - டி. 4. தோடுதோய். 5. மழையழித்தன்ன. 8. நாட்
கோளகை.

342. குறிஞ்சி

- ஒழைப்ப லோவலி திறப்ப நிலலை
புணர்ந்தோர் போலப் போற்றமுமதி நினக்கியான்
கிளைஞ னல்லனோ கெஞ்சே தெனாஅது
வெல்போர்க் கவுரியர் தன்னாட் மீள்ளதை
5 மண்கொள் புற்றத் தரும்புழைத் திறப்பி
னுகொண் றுறூர்க் கள்வர் பெருமக
| னோவ லினைவர் தலைவன் மேனா
ரருங்குறும் பெறிந்த வூற்றலொடு பருந்துபடப்
பல்செருக் கடர்த் செல்லுறும் தடக்கைக்

* இவ்வடி 37 ஆம் பாட்டிலும் வந்தது காண்க.

10 கெடாஅ நல்லிகைத் தென்னன் றெடா
நீழி மருங்கிற் கல்லிகைக் கரந்தவ
வரையா மகவிரி னரிப
னவ்வி யல்கு லண்பாக் தாலே.

என்பது: அல்லகுறிப்பட்ட தலைமகள் தன்னெஞ்சிற்குச் சொங்
லியது. இப்பாட்டிற் செவ் என்பது மேகம்.

செவ்வழி

—மதுரைக் கணக்காயனார்.

பு - மீ - 4. நவ்விபர்

சு -

343. பாலை

வாங்கமை புறையும் வீங்கிறைப் பனைத்தேரட்
தெங்கணங் கணிந்த பல்பூண் மென்முலை
நல்லெழி லாகப் புல்துத னவந்த
மாங்கொ ளுமண்மகன் பேரும் புருநி
5 புன்றலை சிதைத்த வன்றலை நடுகற்
கண்ணி வரடிய மண்ணு மருங்குற்
புருளி குயின்ற * கோடுமா பெழுத்தவ்
வாறுசெல் வர்பலர் வேறுபயம் படுக்குங்
கண்பொரி கவலைய கானத் தாங்க

30 ணனத்தலை யாஅத் தந்தளிர்ப் பெருஞ்சினை
யில்பொ வீழற் செல்லெயி லொழிமார்
கெடுஞ்செவிக் கழுதைக் குறுங்கா வேற்றைப்
புறநிறை பண்டத்துப் பொறையசாஅக் கணைந்த
பெயர்ப்படை கொள்ளார்க் குயவுத்துணை யாகி
15 புயர்ந்த வான்வினை புரிந்தோய் பெயர்ந்துநின்
துள்ளினை வாழியென் னெஞ்சே கள்ளின்
* மகிழின் மகிழ்ந்த வரிமதர் மறைக்கட்

* கோடுமா: பெழுத்த, மாறுசெல், * மகிழான் - என்பன
பாடங்கள்.

சின்மெழிப் பொலிந்த துவர்வாய்ப்
பஞ்மாண் பேதைநிற் பிரிந்த கீயே.

என்பது : தலைமகள் இடைக்கரத்த மீள்கருதிய வெண்கை
கீழறிப்பொய்த.

—மதுரை மருதனிளநாஞ்ஞர்.

பி - ம். 11. படைகொளாளர். 12. கெல்லாய். 13. பெயர்க்கீயே.

344. முல்லை

வளமழை பொழிந்த ஊன்றக் களரி
புனர்தரு தன்வளி யுய்தொறு நிலவெழத்
தொகுமுனை விரிந்த முடக்காத் திடவின
வையெர் வாலெயிற் றெண்ணுதன் மகனார்

5 கைமாண் கோணி கடுப்பப் பையென
மரிலினம் பரிவு மாம்பயிற் கண

தெல்லிடை யுறுது வளவை வகிலே
கழலொலி நகலிற் றெண்மணி கறங்க
கிழலொழிப் பன்ன நிரிப்பரிப் புரளி

10 வாய்க்குறு கொடிஞ்சி பொலிய வன்பாய்
நியக்குமதி வாழியோ கையுடை வலவ
பசப்புறு படரட வுருந்திய
நயப்பின் காதலி நனமுமகம் பெறவே.

என்பது : வினாமுற்றிய தலைமகள் தெர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது.

—மதுரை அனக்கர்ஞாழார்மகனார் மன்னஞர்.

பி - தி. 3. முதகாற்பிடலி. 5. கையாடோளி. 6. கழலொலி.
8. கிழலொலி. (அம்மன்னஞர்.)

345. பாலை

விசம்புதளி பொழிந்த வெம்மை நீங்கத்
தண்பதம் பதிதல் செல்கெனப் பன்மா
னுஞ்செல விழைந்தன மாக வேரங்குபுகழ்

காணம் செவ்வி யருளின் சென்னை
 2 பல்படைப் புரவி யெய்திய தொல்லிடை
 துணங்குதான் பதுவற் புலவன் பதுவன்
 வினமழை தவழு மேழிற் குன்றத்திக்
 கருங்கால் வேங்கைச் செம்பும் வினைய
 லேதேந் தவருங் யாமணிந் தவர்குரு
 15 சின்னாற் கழிக லென்று முன்னு
 ணம்மொடு பொய்ததன் றையின்க் தம்மொடு
 நீருத்தலே வினையர் ஈரும்புண மலைமார்
 னாழறி யின்று மசக்கொம் பனகம்
 20 கிண்குழிந் துண்க் குன்றைப் பொன்றி
 21 கிண்குழி னருவிந் துலையின் மலர்ந்த
 கருங்கா ளானவின் பெருஞ்சினை வான்பூக்
 சேம்மணற் கிண்குழி கம்மென வரிப்பக்
 காரிகளின் பெறுக தோழி யாடுவனிக்
 கொங்குவிடை யிற்றி யொருதனி செடுதி
 20 கல்கண சிக்கு மத்த
 மங்குலெயி. வீழ ளைசுத்தனர் செலவே

என்பது : தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.
 —குடவாயிற் கோத்தனார்.

21. மங்குலையிழைக்காதவர்.

346. மருதம்

* கணகன் றம்ம தானே சிறையினை
 மாரிச் சைதயி சீர்ப்புறத் தன்ன
 கடற் கொக்கன் குறும்பறைச் செவல்
 வெள்ளி வெண்டோ டன்ன கயல்குறித்துக்

"...பிறழ்த்து வந்தருத்த சிறையினை செருக்கி, பிறழ்த்தாய்
 வந்திக் கொடுத்தத் தன்னும்" என்ற துறைக்கு இப்பாட்டினை
 தானமாகக் காட்டினர் 35. (தொல். பொருள். 150.)

- 5 கள்ளா ருவகைக் கவிமகி முழுவன்
 "காஞ்சியக் குதந்தறி குத்தித் தீஞ்சுவை
 மென்கலுழக் கரும்பி னன்புல மிடைந்து
 பெருஞ்செந் தெய்வின் பாசமன் பொற்றி
 வருத்திக் கொண்ட வன்வாய்க் கொடுஞ்சிறை
- 10 மீதழி கடுகிர் கோக்கிப் பைப்பயப்
 பார்வ விஞ்சும் புயங்கே ஞா
 யாய்து பேணின்தே விஷமே நீசின்
 பண்ணமை கல்யாழ்ப் புணனொடு விசிறிணி
 முண்ணுர் முழுவின் கண்ணதிக் தியம்பு
- 15 மீதழினைச் சற்றமொடு மட்டு புத்தி
 யெம்மனை வாரா யாகி முன்னு
 னுமம்மனைச் சேர்ந்த ஞான்தை யம்மனைத்
 குறுந்தொடி மடந்தை யுலந்தன னெடுகிந்த
 ரிழையணி யுனைப் பழையன் மாறன்
- 20 தீட்டமலி மறுகிற் கூட ளாகுகண்
 வெள்ளத் தனையொடு வேறுபுலத் திறத்த
 கிளரி வளவ னல்லமர் காடியுக்
 கடுமபரிப் புரவியொடு களிறுபல வய்வி
 யெதின் மன்ன ரூர்கொளக்
- 25 கோதை மார்ப னுவகையிற் பெரிதே.

என்பது : தோழி தலைமகற்கு வாயின் மறத்தது.

—கந்தர்—

இப்பாட்டின் கருத்துப் பிறரைப் பார்ப்பான் என்பவாறு.

பதினா. 3. குறும்பொகை. 21. வேண்டிபுலத்திறத்த.

337. பாலை

* தோளாக் தொல்கயின் தொலைய நானு
 கலங்கவர் பசலை கல்கின்று கலியச்

* இவ்வழி 147-ம் பாட்டிலும் வந்தது.

- சால்பெருந் தானைச் சேர் னாதன்
 மால்கட லோட்டிக் கடம்புறந் தியற்றிய
 6) பன்னாமை முரளின் கண்ணதிர்த் தன்ன
 கவலை தூற்றும் வெண்வாய்ச் சேரி
 யம்பலன் மூது ரணநமக் கொழியச்
 சென்றன ராவினாரு செழுவனை யவர்க்கே
 வாபக்கதில் வாழி தேவன் வாயுத
 1) மழைகரந் தொளித்த கழைதிரை அகத்த
 தொண்கேழ் வயம்புனி பாய்ச்தெனக் குவவடி
 வெண்கோட் டியானை முழக்கினைச் செரிந்
 கங்கொழித் தேடியுயர் புன்றலை மடப்பிடி
 கைதலை வைத்த மையல் விதுப்பென
 25) கெடுமகப் பெண்டிரிற் தேரு
 கெடுமர மருங்கின் மலையிறந் தோரே.

என்பது: தலைமகள் பிரியன்கண் தலைமகள் தோழன்கள் சொல்லி
 உத.

—மாழலினர்.

பே - மீ. 12. முழக்கிவெனினி.

348. குறிஞ்சி

- என்னு வதுகொ ருனே முன்றிற்
 நேன்றேர் கனவய நாளவா மாவுத்துக்
 கோடைக் கூழ்த்த கமழ்நறந் திங்கனி
 பரிப்பிறப் பலவி னெநிச்சின யனாடு
 3) கிருவெனடு கலந்த வன்னொழ சரிய
 * நெடுக்க னுடமைப் பழுநிக் கடுந்திற
 † பாம்புக்கடிப் பன்ன தோட்டி வான்கோட்டித்
 கடவு னோங்குவரைக் கோக்கிக் குறவர்

* "திருநதனம் விசைந் தேக்கட்டேதம்"; "வேப்பெயல்வினை
 புட்டேக்கட்டேதம்" (மல. 172; 522.) "அம்பலவினைத் தேக்
 கட்டேதம்" (353.) † "பாம்பு பிவருண்டன்ன தேதம்" (சுரு
 திநா. 237.) "தேக்கடிப் பன்ன லாட்டி தேதம்" (புறம். 392.)

- 10 முதிந்தழை மலர்நீர் மடுப்ப மாந்தி
படுக்க னேன னிரும்புன், மறந்துழி
பாண வவ்வின திண்பென கோஞ்
தினையு முதியருந் திண்புடன் குழிஇச்
சிலையாய்த் திரிதரு நாட்
விரியா நன்மொழி தேறிய தென்கே.

என்பது : தலைமகள் சிறைப்பிறத்தானாகத் தேரழி சொல்லெடுப்பத்
தலைமகள் சொல்லியது.

—மதுரை இளம்பலாசிரியன் தேவதன்சுத்தஞ்.

இதன்சுத்தம் மூன் றெனதம் ஒழி யசெய்வாய். என் மயமது.

பி. 10. 2. மதுரை. 11. திண்பெனதேனது. 14. சிலையா
சென்மொழி. (சிறைப்பிறத்தானாகத் தலைமகள் தொழிக்குச்சொல்லி
யது.)

349. பாலை

- ஆர்ப்பே முவ்வின் செறிந்த முன்னா.
வரைந்துதாம் பிணித்த தொவ்வின் மெய்யை
வெவனாய் தனக்கொ ளேழி னெமன்ன அளவு
மெரினோ வன்ன செய்திற் செம்மொழி
5 யுலர்ந்த வெக்கல் பாடுந் செவினே
புன்மலி புள்ளவொடு முனைபாழாக
வருந்தும் செறிந்த பெருங்கல வெறுக்கை
புகழாது காங்கு நன்ன னன்னாட்
பெழிற் குன்றத்துக் கவராய் கேழ்கொளத்
10 திருந்தரை நிவந்த சுருங்கால் வேங்கை
யெரிமருள் கவா மாந்திக் கனிந்துத்
வரிதுதல் னவத்த வனிதம்பு தடக்கை
கல்லூர் பாம்பிற் றேன்மெஞ்
* சொல்பெயர் தேனந்த காலிநக் தோதே.

* "மொழிபெயர்தேனம்" (127: 211.)

என்பது : தலைமகன் பிரிவின்கள் தேற்றிக்குத் தலைமகன் சொல்
லியது.

—மாழவனார்.

பே - ம். 9. செஞ்சொல்.

350. தேய்தல்

கழியே, சிறுஞா னெய்தலொடு காவி கூம்ப
வெறிதிரை யோதக் தாலா னுதே
தன்றையே, மருங்கிற் போகிய மாக்கலை மருந்தி
கிருஞ்சேற் றீரனை யலவ னிவப்ப

- 8 வழங்குந் தின்னமயிற் பாடான் நன்றே
கொடுதக னுழந்த கணைக்க லத்திரி
வடிமணி செந்நேர் புண வேலா
தேர்நெழின் மலழக்க னிவன்குறை யாகச்
சேர்ந்தனை சென்மோ பெருநீர்ச் சேர்ப்ப
10 விலங்குகும் பரப்பி னெறிசுரு நிக்கி
வலம்புரி மூழ்கிய வான்றியிற் பீர்தவ
சொலிதலைப் பணில மார்ப்பக் கண்ணைக்
கனிகெழு கொற்கை யெதிர்கொள விழிதருங்
குலவுமண னெடுக்கோட் டாங்கு

15 ணுவக்கான் டோன்றமெஞ் சிறுநல் ஹரே.

என்பது : பகற்குறிவந்த கீங்குத்தலைமகற்குத் தேற்றிசொல்லியது.

—சேந்தன் கண்ணனார்.

பே - ம். 15. ணுவக்கான். (பகற் குறிவந்த தலைமகற்குத்)

351. பாலை

வேந்துகாட் னெறயுள் விருப்புறப் பேணிப்
பெறலாகுந் கேணிர் பின்வந்து விரிப்பப்
பொருளகப் படுத்கு புதன்மளி னெஞ்சமொடு
குறையினை முடித்த னிறைவி னியக்க

- 5 மறிவுறாடம் கொல்லே தானே கதிர் தெறக்
கழலிலே யுகுத்த காற்பொரு நாழிலை
யழலகைத் தன்ன வஞ்சுழைப் பொனும்பிற
புழல்வீ யிருப்பைப் புன்காட் டத்த
மறுதா லுள்ளமொடு குறுகத் தேற்றிய
- 10 *செய்குறி யாழி வைகறே நெண்ணி
யெழுதுகவர் நினைந்த வழுதுவார் மனமுக்கண்
விலங்குவி முரிப்பளி பொலங்குழைத் தெறிப்பத்
திருக்கிழை முன்கை யணலகைத் தூன்றி
யிருந்தனை மீது பொருந்துழிக் கிடக்கை
- 15 வருந்துதோட் பூசல் கையு மருந்தென
வுள்ளுதொறு பதீடம் பல்வி
புள்ளுத்தெர்மு னுறைவி செவிமுத லானே. *

என்பது ; பொருண்முறத் . மறுத்தாரிந்த நிலைமகன் தன்னைஞ்
செற்குச் சொல்லியது.

—பொருத்தி விளங்கிரணர்.

இப்பாட்டு கிலத்தாற் பாடிய.

13-ம், 9, மறிதாதுள். 11, கலைந்த. 14, பொருத்துவிக்கிடக்கை.

352. குறிஞ்சி

- முடவுமுதிர் பல்விண் குடமுருள் பெரும்பழம்
பவ்கினைத் தலைவன் கல்லாக் கடுவன்
பாடியி முருவிப் பாறை மருங்கி
ஞடுமயின் முன்ன தாகக் கோடியர்
- 5 விழவுகொண் டுதூர் விறவி பின்றை
முழவன் போல வசப்படத் தழீஇ
யின்முனைப் படுருங் குன்ற நாடன்
குடிநன் குடையல் கடிகர்ப் பிரியவன்
கெடுநா மொழியல னன்பின னெனநீ

* “காணிழை கெடுஞ்சுவர் கொங்கி கொடியுழை” “நாண்முறை
விழைத்ததின் கவர் கோங்கி” (61; 209.)

- 10 வல்ல கூறி வாய்வுநிற் புணர்த்தோய்
கல்லை காணிற் காதலர் தோழி
கடும்பரிப் புரவி செஞ்சே நஞ்சி
கல்லிசை நிறுத்த கயவரு பதுவற்
செய்வனசை நிறீஇய வுரைசால் பாண்மக
15 மெண்ணுமுறை நிறுத்த பண்ணி னுள்ளும்
புதுவது புணர்த திறத்தினும்
* வதுவை காணிந் தினியானு வெமக்கே.

சுப்பு : வரைகதெய்திய பின்னை மணக்கைக்கட்சென்ற தோழி
க்குத் தலைமகன்சொல்லியது; வரைவுமலிந்து சொல்லிய தோழிக்
குத் தலைமகன் சொல்லியது உயரம்.

—ஆஞ்சிவாந்தமக னுதையார்.

பி - ம். 1. முடவுமுதற்பலவி. 4. கோடியர். 9. செனே.
10. வல்லிற்கறி. II. தோழி. (அஞ்சியந்தமகனார்.)

353. பாலை

- ஆள்வனைப் பிரிதலு முண்டோ பிரியினுங்
கேளினி வாழிய செஞ்சே காளுங்
கனவுக் கழிந்தனை யாதி நனவி
அளது செலவு மூப்பினது வரவு
5 மரிதுபெறு சிறப்பிற் காமத் தியற்கையு
மிங்கிலை யறியா யாறினுஞ் செங்கிலை
யமைமா டங்கழை தீண்டிக் கல்லென
செய்வனிலை புதிர்ந்த வெரிவாய்க் கோடை
செய்வெண் களரி நிறுமுகந்து சுழலக்
10 கடுவெயி நிருகிய வேனில் வெங்காட்
நெய்க்குடை மடப்பினை தழீஇய வயங்குபொறி
யறுகோட் பெழிற்கலை யறுகய நோக்கித்

*“முதலாகண்ட லுள் நிறும், பின்பெரிதளிக்கும் பண்பி
னானே” (175) தண்டாக்காதலர் தலைகாட்போன்மே” (352)

தெண்ணீர் வேட்ட மறுமைநிற் நழைமறக்
துண்ணீ ரின்மையி னெவ்வருவன தளர

- 15 மாநிழ வற்ற வியலிற் சாணிற்
துள்ளுவை யல்லியோ மற்றே புள்ளிய
விருந்தொழி வறியாப் பெருந்தண் பந்தர்
வருந்தி வருந் தோம்பித் தண்ணெனத்
தாதுதுக னுதிர்த்த தாழையங் கூந்தல்
20 வீழித முவரி மெல்லக்ஞ சேர்த்தி
மகிழணி முறுவன் மாண்ட சேக்கை
கம்மொடு நன்மொழி நவிலும்
பொம்ம னோதுப் புனைவிழை குணனே.

என்பது : மூன்றொருகாலத்தப் பெருளையிற் பரிந்த நிலைமகன்
பெருண்முத்தி வந்திருத்தகாலத்த பிண்டம்பெருள் கடாவின்
கெஞ்சிக்குக் கொல்லியது.

—மதுரை அளக்கர்ஞாழார்மகனார் மன்னனார்.

பி - ம், சீ. கழித்தனையவாடி 10, வெணிலங்காட் 17, பெருந்தொண்
மாநர். (பிண்டம்பெருள் வளிக்கப்பட்ட கெஞ்சிக்கு. அம்மன்ன
னார்.)

354. முல்லை

மதவளி பாணை மறவிய பாசறை
யிடிபுமிழ் முரசம் பொருகளைத் தியம்ப
வென்றுகொடி யெடுத்தனன் வேந்தனுங் கண்
கறவைப் புண்ணீன் புறவுதொ றுகளக் [நெடு]

- 5 குழல்வாய் னவத்தனார் கோவலர் வல்லினார்
தினைய தோருவனர் பரிய வியப்ப
விரியுனைக் கடுங்கடப் புரகி வழியா
யோட வலவன் வன்புலனி புறப்பப்
புலவர் புதழ்குறி கொண்ட வுலவிய
10 கரும்புகடி கொண்ட பொலந்தா சகலத்துத்
தண்கமழ் சாந்த னுண்டிக ளவிய
வென்றிகொ னுவகையொடு புகுதல் வெண்டின்

யான்றினை வதுகொ ருனை மாண்ட
பேசுதறழ் கொண்ட வீண்கட்.

15 ருதி ஸாட்.டி. இருதுதநீ பசப்பே.

என்பது : விவரமுற்றிய தலைமகற்கு உவழையர் சொல்லியது.

—மதுரைத்தமிழ்க்குத்தன் கடுவன்மள்ளனார்.

பி - ஈ. 1. பவிசபாசரை. 2. மிழியிழிமுரசம். 3. கதவைப்
டல்லினம். 10. சுரும்புருடிக்கொண்ட.

355. பாலை

யரவும் வண்டனி நீன்றன குயிலு
யினதீம் பஸ்தூற் சொம்பர் றுவலு
முதினை யொழிந்த போதவிழ் பெருஞ்சினை
வல்லோன் னைவரும் வன்முயிர்ப் பாலை

5 *கரம்பார்த் தன்ன வண்டின் முரலுந்
துணியுந் துன்னிய தாமரை வெக்கர்த்
தாதுகு தண்பொழி ஸல்கிற் காதலர்
செழுமனை மறக்குஞ் செவ்வி லேனி
ருனை வந்தன் ருயி னுரு

10 திவங்குவரை நெகிழ்ந்த வெவ்வங் காட்டிப்
புலந்தனம் வருகஞ் சென்மோ தேதாழி
! யாமே யெய்ய மாக நீயே
பெண்ணயந் தருளிலை யாகி
யின்னை யாகுத வொத்தன்று வெண்பே.

என்பது : பிரிவுணர்த்திய தேரழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

—தங்காற் போற்கொல்லனார்.

பி - ம. 10. செஞ்சீர்த், 11. சென்மா. 12. யாமே யெரியாமாக,
(தங்கவர் முடக்கொற்றஞ்சு சொல்லார்.)

* இரண்டாம் பாட்டிலும் கம்பார்த்தன்னபறவை எனவந்தது.

1 இவ்வடி 33, 57 ம் பாடல்களிலும் வந்துள்ளது.

356. மருதம்

மேற்றுறைக் கொளீஇய கழாநீற் கீழ்த்துறை
யுருவா டருந்தப் பருவா யானை
கம்பு வியவ னாக விசிபினித்
தென்னகட் கிணையிற் செழு மூர

5 விடைநெய்தித் தெருளிற் கறுமெனக் கண்டென்
பொற்றொடி முன்னக பற்றின னாக
வண்ணு யென்றென னவன்கைகிட் டனனே
தொன்னகை சாணாம நன்னன் பறம்பிற்
*சிறுகா ரோடன் பயிற்றெடு செர்த்திய

10 கற்போ னானே னாகி மற்றது
செப்பலென் மன்னால் யாய்க்கே நற்றேர்க்
கடும்பகட் டியானைச் சோழர் மருக
னெடுங்கதிர் நெல்லின் வல்லங் கழுவோ
னல்லடி யுள்ள னாகவு மொன்னார்

15 கதவ முயறறு முயல்ப வதானுள்
ஹேபிபல் சுந்த னய்வயி னருளாது
கொன்றன னுயிறுந் கொலைபழு தன்றே
யருவி யாட்பல் கவித்த முன்றுறை
நன்னு னுயம்பிரம் பன்ன

20 மின்னி ரோடு யென்னென் குறிப்பே,

என்பது : பின்வந்த தலைமகற்குக் குதையெடுத்ததொழி தலை
மகனைக் குதையப்பக கூறினது.

—பாணர்.

பி - ம். 11, மொன்னார்.

357. பாலை

கொடுமு ளீங்கைச் சூலொடு மிடைந்த
வாண்முகை விறும்பின் வயவொடு வறிந்த

* இவ்வுலகம் முதற்பாட்டிலும் வந்தது போக்குத.

- வுண்ணுப் பிணையி னாயக்கந் தீரிய
தடமருப் பியானை வலம்படத் தொலைச்சி
5 விபலறை சிலப்ப வாங்கி முணங்குகிமிந்து
புலவுப்புளி புரண்ட புலசாய் சிறுநெறி
பசிலிருந் காணத்து வழங்கல் செல்லாது
பெருங்கனிற் றிணநிறை கைதொடிகுப் பெயருந்
திஞ்சனைப் பலனின் றொழுதி யும்புந்
10 பெருங்கா டிறந்தன சாயினும் யாழநின்
றிருந்திழைப் பனைத்தோள் வருந்த நிகு
யுள்ளா தலைமதலோ விலரே நல்குவர்
மிகுபெய னிலைஇய தீரீர்ப் பொய்கை
யடைநிறந் தளிழந்த தண்கமழ் நீலங்
15 காணொடு ஓயல்வந் தன்னகின்
னாதிதழ் மழைக்க ணமர்த்த நோக்கே.

என்பது: பிரிவிடைவேறுபட்ட தலைமகனைத் தொழுவத்பற்றியது.

—எருக்காட்டோத் தாயங்கண்ணனாடு.

பி - ம். 8. கைகொடுஉப்பெயருந். 12. கக்குறா.

358. குறிஞ்சி

- நீலத் தன்ன நிறந்நினை ரொருத்திற்
காமர் பிணி யாய்மசிற் றோரை
மின்றீந் குரல னுலன்றி மென்சீ
ராடுதலை யெழினலங் கதிப்பக் கூழக்
5 கண்ணை நிதழ் தண்ணையங் குலனைக்
குறுந்தொட டாடைச்சிய நழம்பல் கூழை
நிழைர் றொடுஞ்ஞனை யாவமொ டாடா
யுவங்கிய மனத்தை யாகிப் புலம்புகொண்
டின்றை யாகிய நின்னிற நோக்கி
10 யன்னை வினையை ஞாயி னன்னோ
வென்னென வுரைக்கோ யானை னுன்னிய

பெருவரை யிழிதரு கெடுவென் னாருவி
யோடை யானை யுயர்மிசை யெடுத்த
வாடுகொடி கடுப்புத் தோன்றும்

15 கோடுயர் வெற்ப ஊறினிய கோவே-

என்பது . பசுவே இதைப்புறமாகத் தொழி தலைமகட்குச் சொல்
லியது.

—மதுரை மருதனினகாகனார்

பி - ம், 10. என்னை வினாவனையி. (மதுரை மருதன்கண்ணார்.)

359. பாலை

பனிவா குண்கணும் பசுந்த தோளு
நளிபிற றறியர் சாடியுங் காளுங்
காந்தன முறையு நம்பண் பறியார்
கிணர் மன்றோ காதல ரெனநீ

5 யெவன்னை யற்றனை யிருளை யவநே
வான வரம்பன் வெளியுத் தன்னகம்
மாணவந் தம்மொடு கொண்டனர் முனாவு
தருஞ்சரக் கவலை யசைஇக் கோடியார்

10 * விழ்ப்பிடி கெடுத்த கெடுத்தான் யானை
குர்புக லிக்குத்து மழைமாறு முழங்கும்
பொய்யா நல்லிசை மாவண் புல்லி
† கவைக்கநீர் வரின் யாணர்ப் பைந்தான்

முதைச்சுவன் மூழ்கிய காண்கி குருஉப்புனை
15 யருவித் தாவலையொடு மயங்கும்
பெருவரை யத்த மியங்கி யோரே.

என்பது : பிரிவினையேறுபட்டதலைமகட்குத் தொழிவெல்லியது.

—மாழலனார்.

பி - ம், 11. முழங்கும்.

* "விழ்ப்பிடி கெடுத்த வெண்ணெய்ப்பிடி யானை, உண்குண்குமறுத்த
வயக்கம்" (392.) † "வைக்கநீர் வரின் காவல்க்கின்" (மலை, 112.)

360. நெய்தல்

- பல்பூக் தண்பொழிற் பகலுடன் கழிப்ப
 யொருநா லூர்திப் பருகியஞ் செல்வன்
 குடவயின் மாமலை மலையக் கொடுக்கழித்
 தண்சேற் றடைநூல் கண்ணக் காணெய்த
 5 னுண்டா துண்டு வண்டினர் துறப்ப
 வெருவநு கடுந்திற லிருபெருக் தெய்வத்
 துருவுட லிணைய்த் தோற்றம் போல
 வந்தி வானமொடு கடலணி கொளாஅ
 வந்த மாலை பெயரின் மற்றிவன்
 10 பெரும்புலம் பினனே தெய்ய வதனாற்
 * பாணி பிழையா மாணவனைக் களிமா
 துஞ்சூர் மாமலையத் தெரிட்ட லோம்பி
 செடுந்தே ரகல் கீக்குப் பையெனக்
 குன்றிழி களிற்றிற் குவவுமண லீந்தி
 15 பிரவின் வம்மோ வுரவுநீர்ச் சேர்ப்ப
 வினயி னருந்து நாயையொடு பணையினை
 யன்றில் சேக்கு முன்றிற் பொன்னென
 நன்மலர் நறுநீ தாஅம்
 புன்னை நறும்பொழிற் செய்தநங் குறியே.

என்பது : பகற்குறிவந்த தலைமகளுக்குத் தோழிபகற்குறி மறந்து
 இவளுக்குத் தெரிந்தது.

—மதுரைக் கண்ணத்தனார்.

பி - மீ. 12. தஞ்சையாமத்து. 13. புன்னைய நறும் பொழிற்
 செய்தனக்குறியே

361. பாலை

† தாமலுர்த் தாமரைப் பூவி னங்கண்
 மாறிதழ்க் குவளை மலர்நீனைத் தன்ன

* பாணியைக்கு தொழற்குலமா (134.).

† "தாமரைப் பொதிந் டூத்த தண்ணறம் குவளைப்பூப்போற்,
 தாமருமுகத்திற் டூத்த குமையுத்தடங்கண்" இச. 2133. "குவளை
 மலர்த்த தாமரை" (கம்பாராமாயணம். ஆரணிய காண்டம். மாரீசன்
 வதைப்படலம் 115.)

- திருமுருகத் தலமரும் பெருமதர் மழைக்க
ணணிவனை முன்னக யாமிதழ் மடங்கை
5 வார்முலை முற்றத்து னுலிடை விலங்கினுங்
கவடிப்புலர் னுறைபுங் சுழிபெருங் காமத்
தென்புறு துகர்ச்சியிற் சிறந்ததொன் திவ்வென
வன்பான் மொழிந்த வென்மொழி கொள்ளாய்
பொருள்புரி வுண்ட மருளி னெஞ்சே
10 கரியாப் பூனிற பெரியோ ரார
* வழுவெழு தித்திய மதித்த யாழை
நிழலுடை செங்கையம் புகல்வேட் டாவுந்
குன்றாத லோம்புமதி யினிநீ முன்னெயிற்றுச்
சின்மொழி யரிவை தோனே பன்மலை
15 வெவ்வறை மருங்கின் வியன்சுர
மெல்லங் கூட விறந்தனம் யாமே.

என்பது : பொருள்வயித்பிரித்தபோகாரின் ததிலுமகன் தன்னெஞ்
சிக்குச் செல்லியது.

— எயினந்தைமகனும் இளங்கோனும்.

இப்பாட்டினுள் 'தித்தியம்' என்பது வேள்விக்குண்டம்.

பி . ம். 4, னரிமயர் முன்னக, 13. குன்றதலொழிமதிநீயே.

382. குறிஞ்சி

- பாம்புடை விடா பணிநீ ரிட்டுத்தறைத்
தேங்கலந் தொழுக யாறுநிறைத் தனவே
வெண்கோட் டியாணை பொருத புண்கூர்ந்து
பைங்கண் வல்லியங் கல்வனைச் செழிய
5 முருக்கரும் பன்ன வள்ளுநீர் வயப்பிணைவு
கடிசெரண வழங்கா ராதே யாணிடை

* "கெடுமணி பூபத்திட்ட சுவழ்கடை யாமை கீவீர்தீ, தொடு
மணிக் குவணப் பட்டல் துணியொடு சினைப்பதேபோல்" இம். 2878.

- பெல்லிற் றென்னான் வென்வே லேந்தி
நனசைநர வந்த நன்ன ரான
னெஞ்சுபழு தாக வறுவியன் பெயரி
10 னின்றிப் பொழுதும் யான்வா ழலனே
யெவன்கொல் வாழி தோழிநம் மிடைமூலேச்
சுணங்கணி முற்றத் தாரம் போலவுஞ்
சிலம்புநீடு சோலைச் சிதர்ஞ்சூங்கு நனிர்ப்பி
ளிலங்குவென் னருவி போலவு
15 நிலங்கொண் டனவாற் நிற்களங் கதுரே.

சுன்பது : இரவஞ்சூழ்ச்சிதைப்புறமாகத் தோழி சொல்லியது.

—வேள்ளிவீதியார்,

பி. - ம். 1. மணி கீ. ப். முருகரும்பன்னவாறுவர்.

363. பாலே

- நிரைசெல லிவுளி வினாவுடன் கடைஇ
வகடுரு விசம்பிற் பகல்செலச் சென்று
மழுகூடர் மண்டில மாமலை மறைய
பொழுதுகழி மலரிற் புனையிழை சாறு
5 யனையுணைந் திரையைய யாகல் கணையரைப்
புல்லிலை கெல்லிப் புகரில் பசங்காய்
கல்லதர் மருங்கிற் கடுவனி யுதிர்ப்பப்
பொலஞ்செய் காசிற் பொற்பத் தாறு
மத்த நண்ணி யகர்பார்த் திருந்த
10 கொலைவெங் கொள்ளைக் கொடுந்தொழின் மறவ
சாறுசென் மாக்க ளருநிறத் தெறிந்த
வெஃகுறு விழுப்புண் கூர்ந்தோ ரெய்திய
வனாவாய்ப் பருந்தின் வள்ளுகிர்ச் சேவல்
கிளைதரு தென்னினி கெழுமுண்டப் பறிரு
15 பின்னா வெஞ்சா மிறந்தோர் முண்ணிய
செய்வினை வலத்த் ராதி யிவனையர்

தெய்த வந்தனரே தோழி மையெழிற்

றுணையே செதிர்மல ருண்கட்

பிணையேர் நோக்கம் பெருங்கனின் கொணவே,

என்பது : பிரிவிடையேறுபட்ட தலைமகளுக்குத் தோழிசொல்லியது.

—மதுரைப் பொன்செய்கோல்லன் வெண்ணுகனார்.

பி - மீ. 3. மலர்க்குடர். 4. சாகுயலிணை. 14. இதைரு வெண்ணி செழுமுடைப் பவிரு. 15. செய்வின் மனத்த.

384. முல்லை

மாதிரம் புதையப் பாடியுக் கால்விழ்த்

தேறுடைப் பெருமழை பொழிந்தென லவனே

* குடிகளப் பதையின் வரிதுணல் கற்க்க

† வாய்பொன் னவிரிழை தூக்கி யன்ன

5 நீழணர்க் கொன்றை கனின்பெறக் காதிடன்

சுடர்புரை தோன்றிப் புதறலைக் கொள்ள

முல்லை யில்லமொடி மலரக் கல்ல

பஞலாய்ப் பைஞ்சனை மாவுண மலிரக்

கார்தொடங் கின்றே காலை காதலர்

10 வெஞ்சின வேந்தன் வியன்பெரும் பாசறை

வென்றி வேட்கையொடு நம்மு முள்ளார்

யாதுசெய் வாங்கொ ணேழி நோதகக்

கொலைகுறித் தன்ன மாலை

துணைதரு பொழிதி னீந்தலோ வரிதே.

என்பது : பருவக்கூட்டழிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது

—மதுரை மருதங்கிழார்மகனார் பெருங்கண்ணனார்.

பி - மீ. 6. கலிப்பெறக்காட்ட. 12. யரது செய்வர்கொ.

* தேவை இதுபல்விவம்போல துலித்தல் 154 ; 301 ஆம் பாடல் களிலும் கூறப்பட்டது காண்க.

† "பொலுசெய் இன்னிணை, கரக என்ன போழிற் கொள் ளை" (குறுந். 148.)

365. பாலை

அகல்வாய் வான மாலிருள் பரப்பப்
பகலாற்றுப் படுத்த னையென் றோற்றமொடு
சினவல் போவிய புன்கண் மாலே
பத்த. நகிக ளானென வுதைத்த

- 5 கான யாலேக் கதுவாய் வள்ளுகி
திரும்பலே * மிதக்கைவி னெழியு மாங்கட்
கடுங்க ண்டைவ ரேமுயல் கிடக்கை
வருந சின்மைவிற் கணையுநர்க் காண
வென்றுழ் வெஞ்சார் தந்த நீயே
10 துயர்செய் தாற்றா யாகிப் பெயர்பாந்
ருள்ளினை வாழிய நெஞ்சே வென்வேன்
மாவண் கழுவுள் காழு ராங்கட்
பூதந் தந்த பொரியனா வெங்கைத்
தண்கமழ் புதுமலர் காறு
15 மஞ்சி லோதி யாய்மடத் தகையே.

என்பது : தலைமகன் இடைச்சுரத்துநின்று சொல்லியது.

—மதுரை மருதனிளநாகனார்.

பி - ம. 7. தேய்யல்கிடக்கை. 11. வாழியெனொஞ்சே. 12. காழர்.
(இடைச்சுரத்துச்சொல்லியது.)

366. மருதம்

தாழ்சிலை மருதந் தனகபெறக் கவினிய
நீர்குழ் வியன்களம் பொலியப் போர்பழித்துக்
கள்ளார் களமர் பகடுதலை மாற்றிக்
கடுங்காற் றெறியப் போவிய னாரும்புடன்
5 காயற் சிறுதழ் கண்கெடப் பாய்தனி
விருகீர்ப் பாப்பிற் பனித்துறைப் பரதவர்

* இத்தகை - துங்கில் தலையிலுள்ளதொடு. இஃத்யாசோபின்
கண் கெம் போதும்.

- நீம்பொழி வெள்ளுப்பு சிறைத்தலிற் சினை இக்
கழனி யுழவொழி மாதெதிர்த்து மயங்கி
யிருஞ்சேற் றள்ள வெறிசெருக் கண்டு
10 * நகைமூ தாளர் கைபிணி விடுத்த
நனைமுதிர் தேற னுனையர்க ளீயும்,
பொலம்பூ செவ்வி நீழ லன்ன
நலம்பெறு பனைத்தோ ளன்னுந் லரிவையொடு
மணங்கமழ் தண்பொழி ல்ல்கி நெஞ்சை
15 நீதற் பிழைத்தமை யறிந்து
கலுழ்ந்த சுண்ணொன் மணங்கி னானே,

என்பது : பாதத்தயிற் பிரிந்துவந்த தலையின் காயில் வேண்டிய
விடத்துத் தேயிற் சொல்லியது.

—குடவாயிற் கீர்த்தனார்.

இப்பாட்டிதழ் 'காயத் துறையி' என்பது உட்புறப்பாத்தி.

பி. ம. 5. னீனர்ப்பரப்பத். 7. தீம்புளி வெள்ளுப்பு

367. பாலை

- இலங்குசுடர் மணமலம் புலந்தலை பெயர்ந்து
பல்கதிர் மழையி கவ்சே சமையத்
தலந்தலை மூதே னுண்குரல் விளிப்ப
மனைவளர் கொச்சி மாசேர்பு வதிய
5 முனையுழை யிருந்த வங்குடிச் சிறார்ச்
கருங்கால் வேய்கைச் செஞ்சுவல் வரகிள்
மிகுபத நிறைந்த தொகுசுட் டொருசிறைக்
1 குவியடி வெருகின் பைங்க ணைற்றை
பூனைசப் பிணை வி னுயங்குபசி களைஇவர்

* னெய்யவுடைய முதிபோர், (புறம், 52.)

† "வெருக்கடியின் குய்முதிருப்பை." (367.)

- 10 * தனிப்புரை கொடிற்றிற் செறிமவி கொடுத்திற்
கதிர்த்த சென்னிக் கவிர்ப்பு வன்ன
கெற்றிச் சேவ லற்றம் பார்க்கு
புல்லென் யாவையு மினிதுமன் றம்ம
நல்லக வனமுலை யடையப் புல்லுதொ
15 றுயிர் குழைப் பன்ன சாயத்
செயிர்தி ரின்றுணைப் புணர்ந்திசி னொர்க்கே.

என்பது : நிலிடைவேறுபட்ட தலைமகன் வற்புறுக்கும் தோழிக்
குச் சொல்லியது.

—பரணர்.

பி - ம். 5. முடிபுவுடையிருந்த. 9. பின்னிலுணைக்குபள்.

365. குறிஞ்சி.

தொடுதோற் காணவன் குடுறு வியன்புணங்
கரிபுரங் கழீஇய பெரும்பாட் டாத்ததுத்
தோடுவளர் ணபந்தினை திடுஞால் காக்கு
மொண்டொடி யகளிர்க் கூச லாக

- 5 வாடுகினை யொழித்த கோடிணர் கஞலிய
குறும்பொறை யயலது மெடுத்தாள் வேங்கை
மடமயிற் குடுமியிற் றோன்று நாட
லுயர்வரை மருங்கிற் காந்தளஞ் சோலைக்
1 குரங்குறி வாரா மரம்பயி லிறும்பிற்
10 கடிசுனைத் தெளிந்த மணிமீரு டுநர்
பிடிபுணர் கவிற்றி னெம்மொ டாடிப்
பன்னா னும்பர்ப் பெயர்ந்து சின்னாள்
கழியா மையே வழிவழிப் பெருகி

* “குடியிணர்த் தோன்றி யொண்டி யன்ன, தொகுசெகொற்
றிக் கண்பகொள் சேவல்” (குறுக். 107.)

† “மத்திய மதியா மரம்பயி லிறும்பு” (92.) “மத்திய மதியா
மரம்பயி லெக்கம்” (குறுக். 12.)

* உம்பரிண விசார்த தேக்கட் டேறல்
15 வண்டிடுமி கண்ணியர் மகிழ்வுந் தோ
செவன்கொல் வாழி தோழி கொங்கர்
மணியாவை யாத்து மறுகி னாடு
முன்னி விழனி னன்ன
வரைச கின்றது பலர்வாய்ப் பட்டே.

என்பது : பகலே கிழைப்புறமாகத் தடுமகட்குச் சென்றுவா
ளாய்த் தோழிசொல்லியது.

—மதுரை மருதனிளக்கணர்.

பி . ம். 1. கோவைனர். 5-6. கோழணர் கருணிக். குறும்பொ
தை. 12. படைகாளுட்பார்; சில நான். 13. களியாமை.

269. பாலை.

கண்டுகின் மகளே கெழீஇ லியைவெனை
யொண்டொடி செறித்த முன்னக யூழ்கொள்பு
ம்ங்கையர் பலபா ராட்டச் செந்தார்க்
கிள்ளையுந் தீட்டா வுண்ணு மயிலியற்
சேயிழை. மகனி சாயமு மயமா
தாழியு மலர்பல வணியா ! கேழ்கொள்
காழ்புனைந் நியற்றிய வனப்பமை கோணவர்ப்
பாவையும பனியெனப் பெருகு கோய்பொ
வினவகண் டினைவதன் றிலையு கினைவிலென்
10 கொடியோன் முன்னிய னுணரோன் குறுடியோ
யினாறுநின் னெவிகூரன் மண்ண வென்றதற்
கெற்புலந் தழிந்தன னாகித் தற்றகந்
கடவந் தானைக் கைவண் செழார்

* “மருதக னுடமைப் பழகிக் கருந்திறந் பாம்புக்கடுப் பன்ன
தோப்பி பருதி” (243.)

† கேழ்கொள்காழ் - கிழங்கொண்ட உயிர்ப்பச்சு. இதனு
லியற்றிய பாவை என்க.

கெடலுந் நன்னினை யுதந்த யன்ன

- 15 நிதியுடை நன்னகர்ப் புதுவது புனைந்து
தமர்மண நாயகவு மொல்லாள் கூவர்முத
லோமை நீழல் லுலவை நீளிகை
மணியணி பலகை மாக்காழ் தெயிலேற்
றுணிவுடை யுள்ளமொழி துதைந்த முன்பி
- 20 னறியாத் தேவந் தருஞ்ஞா மடுத்த
சிறிபோர்க் கொத்தவென் பெருமடத் தகுவி
சிறப்புஞ் சீரு மின்றிச் சிறார்
நல்குந் பெண்டின் புல்வேய் குசம்பை
யோரா யாத் தவொருதான் முன்றி
- வேதில் வறுமனைச் சிலம்புடன் கழிஇ
மேமினை கொல்லென கோவல் யானே.

என்பது : மகட்போக்கிய செவிலிசொல்லியது.

—நக்கீரர்.

பு - ம். 1. மகளை கேழியைவெனை. 4. இனியியத். 7. காழ்புணர்ச்சி
பற்றிய. 12. ஞானத்தினார்தார். 24. யோரா கார்த்தவொருதாம்.

370. நெய்தல்

வணலாய்க் கோதைவர் வண்ட னைநு
யிரையோர் செல்ப வெல்லு மெல்லின்
சுறகலிலைப் புன்னைப் புகளி வீழற்
பகலே யெம்மொ டாழ யிரவே

- 5 காயல் வேய்ந்த தேயா நன்ன
நோயொழி வைகுதி யாயி னுந்தை
யருங்கடிப் படுவது மென்றி மற்றுந்
செல்ல வெல்லு மாற்றாய் செவிலை
வாழ்வெ னென்றி யாயின் ஞாழல்

* * உழைப்புறத் தன்ன புன்னி நீழல்" (379.)

- 10 வண்டுபடத் *தனத்தந்த கண்ணிய செய்தற்
 றன்னாகும் பைந்தார் துயல்வா வந்திக்
 கடல்கெழு செல்வி கரைநின் றுகுது
 . தீயே கான சொழிய யானே [தங்]
 | வெறிகொன் பானையிற் பொலிந்தவெ னணிது
 15 தாடுமகள் தோலப் பெயர்த
 லாற்றேன் நெய்ய வலர்கனில் லுரோ.

என்பது : பகலே சிறைப்புறமாகத் தாடுமகளுக்குச் சொல்லுவாளாய்த்
 தோழி சொல்லியது.

—அம்முவுனர்.

பி - ம். 14, பொலிந்தனவணிதறம்; பொலிந்தன நனிதறம்.

371. பாலை

துவ்விலிம் புரீஇய விசையமை நோன்கிலைச்
 செவ்வாய்ப் பதழிச் செயிர்நோக் காடவர்
 † கணையிடக் கழித்ததன் வீழ்துணை யுள்ளிக்
 குறுகெடுக் துணைய மறிபுடை யாடப்
 5 புன்கண் கொண்ட திரிமருப் பிரலை
 மேய்பத மறுத்த சிறுமையொடு நோய்கூர்ந்து
 செய்தலம் படுவிற் சின்னி நுண்ணு
 தேகுது மாந்தரி லினைந்துகண் படுக்கும்
 பைதற வெம்பிவ பரழ்ச்சை சத்த
 . 10 மெழிய தீந்த மெய்மிறும் பணிவார்
 தென்ன லாங்கொ ழுமே தெண்ணீ
 ராய்குணை திகர்மலர் போன்மென நகைஇ

* ததைதல் - சிதைதல் ; மலர்ததுமாய்.

† "வெள்ளை, பொதுயமை பாலைவித்துக்கல்" (98.)

‡ கணையிட—அம்புவிட

விதேர் பறவை விழையும்

பேதார் கூந்தலம் காதலி கண்ணே.

என்பது : பொருள்வயிற் றிரிந்தபொகாசின்ற தலைமகன் தன்னெஞ்
சித்குச் சொல்லியது.

—எயினந்தைமக னினங்கீரனார்.

17 - ம், 7. சுற்றீருண்ணு, 9-10. பாழ்சொத்தத் தமிழகீத்தம்.

372. குறிஞ்சி

அருந்தெறன் மரபிற் கடவுள் காப்பப்

பெருந்தேன் லாங்கு நாடுநா ணனந்தலை

யணங்குடை வரைப்பிற் பாழி யாங்கண்

வேண்டிது மாக்கள் விவனாகக் காரந்த

5 வருங்கல வெறுக்கையி னரியோள் பண்புதினைந்து

வருந்தின மாதேர வென்னுமல் தொல்லா

நிரும்பணைத் தொடுத்த பலரா ிச

லூர்ந்திழி களிற்றிற் செல்வா வருந்தி

கெடுகெழிக் *குதிரைக் கூர்வே லுஞ்சி

10 கடுமூளை யலைத்த கொடுவி லாடவ

ராகொள் பூசலிற் பாடுசிறத் தெறியும்

பெருந்துடி வன்பின் னிற்குடி நெய்யூ

1 மேய்மணி யிழந்த பாம்பி னீரணி

தேம்பினை வாழியெ னெஞ்சே நேவந்தர்

15 கெண்டணி யெயிலிற் காப்புச்சிறந்

தீண்டருந் துணையணம் மணங்கி யோனே.

என்பது : அல்லாருதிப்பட்டீப் பொகாசின்ற தலைமகன் தன்னெஞ்
சித்குச் சொல்லியது.

—பரணர்.

* குதிகை—குதிரைமலை : “குதிகைக்கூர்வேல்.....எழினி”
என்பதற்கும் (158.) உத்தரவு.

† மேய்மணி—மேய்தல் காணமாக உயிழந்த மணி (72.)

பி - ம். 1. தருத்திறம். 10. கடுமுனை மலைத்த தொடுவி லா
டவர்; கடுமுனையகைக் கொடுவிரைடவர். 15. கொண்டனி
யெய்விலித்.

378. பாலை

- முனைகலர்க்கு கொண்டெனக் கவங்கிப் பீடுமுந்து
மனைபாழ் பட்ட மரைசேர் மன்றத்துப்
* பனைத்தாள் யானை பருஉப்புற முரிஞ்சிச்
செதுகாழ் சாய்ந்த முதுகாற் பொதியி
5 வருஞ்சுடி நீங்கிய வருத்தமொடு கையற்றுப்
பெரும்புன் மாலே புலம்புவந் துறுதா
யினி யுள்ளஞ் செவவுவனி யுறுப்பத்
தாழ்கை பூட்டிய தனிநிலை யிருக்கையொடு
தன்னிலை யுள்ளு நன்றிலை யுணரா
10 விரும்பல் கூந்தற் சேயிறை மடந்தை
கனையிரு ணைகா ளனையொடு பொருந்தி
வெய்துற்றுப் புலக்கு நெஞ்சமொ டைதுயிரா
வாழிதழ் மழைக்கண் மல்க நோய்கூர்ந்து
பெருந்தோ ணனைக்குங் கழுவந்துவா சரிப்பனி
15 மெல்லி லுகிரிற் நெறியினள் வென்வே
லண்ணல் யானை யதிடோர் வேந்த
ரொருங்ககப் படுத்த முடிவுலாய் ஞாலி
லோரெயின் மன்னன் போலத்
துயிறுந் தன்னகொ ளளிய டானே.

என்பது : பிரித்துப்போகாவந்த தலைமகன் இடைச்சேத்துத் தன்
மொஞ்சிற்றுச் சொல்லியது.

—பாண்டியனேனாதி நெடுங்கண்ணனார்.

பி - ம். 3. பருஉப்புறமுருஞ்சுச். 8. தான்கை பூட்டிய.

* "யானை வெயிசோங்கு சிறப்புற முரிஞ் வெங்கி, விட்டிகை
கெடுஞ்சுவர் விட்டம் வீழ்த்தென" (167.)

373. முல்லை

மாக்கடன் முகந்து மாதிரத் திருளி
மலர்தலை யுலகம் புதைப வலனேர்பு
புழக்கண் கொண்ட கொழும்பல கொண்மூப்
போழ்த் போலப் பலவுடன் மின்னித்

- 5 தாழ்ந்த போல நணிகணி வந்து
சேர்ந்த போலச் சொரிவன பசிற்றி
விடிய முழக்கு மின்றிப் பாணர்
வடியுறு நல்யாழ் நரம்பிசைத் தன்ன
விஞ்ஞா வழிதுளி தலைநி நன்பல
- 10 பெயல்பெய்து கழிந்த பூறு வைகறைச்
செறிமண னிவந்த களர்தோன் நியவிற
குறுமோட்டு மூதாய் குறுகு ரோடி.
* மணிமண்டு பலழம் போலக் காயா
வணிமிகு செம்ம லொளிப்புன மறையத்
- 15 காரகின் கொண்ட காமர் காலெச்
' செல்க தேரே நல்வலம் பெறுந
பெருந்தோ ணுணுகிய நசுப்பிற்
' திருத்திநெடு வரிவை விருத்தெறி கொளவே.

என்பது : பாசனமுற்பு நல்லகம் தேர்ப்பாகதருச்சொல்ல
பது.

—இடைக்காடனார்.

பே - ம். 5, கணியணிவந்து, 15, காமர் மாலை, 18, விழுந்தெ
திர் கொளவே.

* மணிமிடை பலனம் 14, 304.

1 'செல்க தேரே நல்வலம் பெறுந' என்பது தாலுந்த இன்
பத்திரைப் பாகதருக் கூறியது என்பது, 8ச், (தொல் பொருள், கு,
146) இவ்வடி 34-ஆம் பட்டினிடு வந்தது காண்க.

1 'விருத்தம் பெறுகுள் போலும் திருத்திநெடு' (394.)

375. பாலை

- சென்று நீடுந் தல்ல தவர்வயி
 னினைத லானு பெய்திடு னிருளை .
 பம்புதொடை யமைதி கரண்மார் வம்பல்
 * கலனில ராயினுங் கொன்றுபுன் னுட்டுங்
- 5 கல்லா னினையர் கலித்த கவலைக்
 கணநரி பிணனெடு குழிஇ கண்ணருந்து
 நெய்த்தேர ஈடிய மல்லன் மொனிலி
 லத்த யெருவைச் + சேவல் சேர்ந்த
 வகைசேர் யாத்த வெண்டிரன் னினைவிற
- 10 லெழாஅத் துணிதோட் தோழர் பெருமகன்
 விளங்குபுகழ் நிறுத்த விளம்பெருந் சென்னி
 குடிக்கட னாகலிற் குறைவினை முடிமார்
 செம்புறந் புரிசைப் பாழி தூறி
 வம்ப வடுகர் பைந்தலை சுவட்டித்
- 15 கொன்ற யானைக் கோட்டிற் றோன்று
 மஞ்சவரு மடபின் வெஞ்சுர மிறந்தோர்
 நோயிலர் பெயர்த லறிபி
 குழல மன்றோ தோழியென் கண்ணே.

என்பது; பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகன் தோழிக்குச் சொல்லி
 பது.

— இடையன் சேத்தங்கொற்றனார்.

பி - டி. 9-10 வினைவிற லெழுது த்தினி. 11. உணம் பெருந்.
 (இடையன் சொக்கொற்றனார்.)

* “கைப்பொரு ளில்லை யாயினு மெய்க்கொண்
 டின்னுயிர் செகாஅர் விட்டக நம்பற்குப்
 பெருக்களிந்து மருப்பொடு வரியத றிதுக்கு
 உறவில் கேர்த னுளும், “நீனுது குன்றம்,” (109)

† சேவல் சேர்ந்த யாத்த வெண்டிரன் கோட்டிற்றோன்
 மென்க.

முடன்ற வன்னை யமரா நோக்கமும்
வடங்ளை தூக்கும் வருபனி யற்சிரச்
சுடர்கெழு மண்டில மழுங்க ஞாயிறு

- 15 குடகட்டி சேரும் படர்கர் மாலைபு
மலைத்து மலேநின்று கலிய வுருற்றி
பாங்கனம் வாழ்தி யென்றி தோழி
நீங்கா வுஞ்சினஞ் செய்துந் துறந்தோ
ருள்ளர் ஞாயிறு முனெனே யவர்காட்
20 டுள்ளிலைப் பலவிந் கனிகவற் றைப
கல்லா மந்தி கடுவனே நெருங்
கடுத்தி லணங்கி னெடும்பெருந் குன்றத்துப்
பாடின னருவி குடி
வான்றோய் சிமையந் தோன்ற லானே.

என்பது: இரவுக்குறிச் சிறைப்புறமாகத் தோழி சொல்லெடுப்பத்
தலைமகன் சொல்லியது.

— காவட்டனார்.

பி - ம. 8. கிணியவாசம், 13. வச்சிர. 16. வலியமர். 24.
வாங்கெய் சிமையந். (காவட்டனார்.)

370. பாலை

நர்கயந் துறைவி தென்னல முழியத்
தெருளா மையிற் தீதோடு செழிஇ
யருளற நிமிர்ந்த முன்பொடு பொருள்புரிக்
தாள்விரைக் செதிரிய மீனி நெஞ்சே

- 5 நீணயினை யாயி னெனவ கேண்மதி
விநிதனா முந்தீர் மண்டினி கெட்காகப்
பரிதியஞ் செல்வம் † பொதுமை யின்றி
நனவி வியன்ற தாயினுங் கங்குந்
கனவி னற்றதன் கழிலே யதனான்

10 கிரவுது பன்மலர் வண்டுகுந் படைச்சிச்

* பாடினனான் - ஒலியினிய அருவி (82). † பெருதறை என்
பதும் பாடம்.

சுவன்மிசை பசைஇய நிலையன் குறுமுடி
யின்புடன் னூற்றம் வேண்டுவதி னாவப்பச்
செய்வுறு விளக்கிழைப் பொலிந்த தோள்சேர்
பெய்திய கணையி வேற்றொறுந் திருதி

15 மெய்புகு வன்ன ஸககவர் முயக்கின்
யிருதிகண் டன்றோ விவ்வே ரீதிள்
பல்பொருள் வேட்டையிற் சொல்லரை ரீவிச்
செல்லவளி யுறுத்தனை யாயிற் கூசொடு
கணையெரி கிகழ்த்த மீலையி லங்காட்.

20 இழைப்புறத் துண்ண புள்ளி சீழ்
லசைஇய பொழுதிற் பசைஇய வந்திவண்
மறப்பரும் பங்குண கிறத்துவந் துறுதர்
வொருதிற கிளைத்தல் செல்லாய் திரிபுகின்
துறுபுனி யுழந்த வடுமருப் பொருத்தற்குப்

25 மிடியிடு பூசலி னடிபடந் குறித்த
கிரம்பா கிளிடைந் தூங்கி

கிரங்குவை யல்லையோ ஷாங்கெட மெலிந்தே.

என்பது : மூட்டுருகாஸத்துப் பொருள்முத்திவந்த தலைமகன்
பின்னும் பொருள்கடைக்கட்டிய செருத்திருச் சொல்லியது.

—பாலைபாடிய பெருங்கோல்கோ.

பி - ம், 4. தாள்வினை தருக்கிய. 12. "என்மனைதர்தம். 19.
கணையெரி திகழ்த்த.

380. நெய்தல்

* தேர்சே னீக்கிற் நயியன் வந்துதும்
மூர்யா தென்ன ளணிவாரி யொதுக்கி

* "தொழித் தலைகளை மறுத்தற் கருகலாபாரட்டற்கு உதா
ரண மாகக் கொண்டார் தர... பொருள டு... கக உ... சகாரர் (ப. 148.)
"கேண்டனை வெளிற் வசழ் ... .. வந்த தருக்கொகையார்
84 ஆம் செய்யுளில் இவ்வகப்பாட்டினை கருத்து அமைக்கப் பெற்றி
ருப்பது காண்க.

- முன்னாட் போகிய துன்றவு நெருகா
யனிலை நாவ லுண்டுகை புதிர்ந்த
5 கனிகவின் சிதைவ வாங்கிக் கொண்டுதன்
நுழை வேரை விழ்துணைக் கிழை
மலவற் காட்டி நற்பாற் றிதுவென
கிணந்த நெஞ்சமொடு நெடிதுபெயர்ந் தோனே
யுதுக்கான் டோன்றந் தேரே யின்று
10 நாமெதிர் கொள்ளா மாயிற் றுனது *
துணிகுவன் போன காணாபிக வுடையன்
வெண்மண னெடுக்கோட்டு மறைகோ
வம்ம தோழி கூறுமதி கீயே.

என்பது ; பின்பின் தடையென்றும் குறைகேர்த தோழி தலைம
கட்குக் குறைவாய்ப்பக் கூறியது.

—மதுரை மருதனிளநாகனார்.

- பி - ம். 1-2. தம்பலில் வந்து, தும்பூர் யாதென் டன்னி கனியொ
துங்கி. 2. கீரணி யொதுங்கி. 7. நற்பாற் றம்மென. 9. யுதுக்கான்.
13. அம்மர வரிகை; அம்மகாழி.

381. பாலை

- * ஆளி நன்மா னணங்குடை யொருத்தன்
மீளி வேழத்து நெடுந்தகை புலம்ப
வேந்தல் வெண்கோடு வாங்கிக் குருத்தருந்து
மஞ்சவரத் தருந வரங்கண் மஞ்சதப
5 வழல்கான்று திரிதரு மலங்குததிர மண்டல
நிழல்துன் றுண்ட விரம்பா நீரிடைக்
கற்றாரிக் குடம்பைக் கடநாய் வடுகர்
செற்சினந் தணிந்த வெருவரு கவலைக்
குருதி யாடிய புலவரை நருஞ்சிறை
10 யெருவைச் சேவ லீண்டுவினைத் தொழுதி

* "அது" என்பது மட்டுமே தலை.

1 "வெண்மருப்பினைக் கீழ்த்த செங்கல் குருகுண்ண" (தேவர்,
திருக்கோளம் 9. சம்.)

பச்சுன் கொள்ளி சாற்றிப் பறைநிவந்து
செக்கர் வானின் விளம்:ணி கொள்ளு
மருஞ்சா நீந்திய கம்மினும் பொருந்தார்
முனையான் கடந்த வினைவ ருனைத்

15 தேனியிர் நறுந்தார் * வானவ ளுபற்றிய
வொன்னுத் தெவ்வர் மன்னையில் போலப்
பெரும்பாழ் கொண்ட மேனிய னெழுதுயிர்த்து
† வருந்துங்கொ ளனிய பானே அரும்புண
செய்திர் பயந்த நின்றயிதழ்க் குவ்வை

20 யெதிர்மல நினைப்போ தன்னதன்
: னரிமதர் மழைக்கண் டென்பணி கொளவே.

என்பது : தலைமகள் இடைச்சுரத்துத் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்
லியது.

—மதுரை இளங்கெளசிகனார்.

பி - ம். 1. மஞ்சவருதனகய. 11. பந்தயக்கத்து. 13. மருஞ்
சா முன்னிய.

382. குறிஞ்சி

பிறருறு விழுமம் பிறரு போப
தம்முறு விழுமம் தமக்கோ : தஞ்சம்
கடம்புகொடி யாத்துக் கண்ணி ருட்டி
வேறுபல் குரல் வெருதுரக் கின்னியங்
3 காகிகொழு செவியேட் பாடுகொணக் கேற்ப
வண்ணங்கமர் வியின்னளம் பொலியப் பைபத்
தூங்குதல் புரிந்தவர் மெனென வரங்கவற்
கறியக் கூறல் வேண்டித் தோழி
யருவி பாய்ந்த கருவிரன் மந்தி

* “வரவரம்ப, வடம் முனைக் கண்கிய வுடையதி லோரன்
போல” (45.)

† “கருந்துமா வனியடிருத்தியுதானே” (169; 224.)

‡ இவ்வித்தடி 131-ஆம் பாட்டிலும் வந்தது காண்க.

§ தஞ்சம் - என்றது எனதும் பொருட்டி. (தொல். செரு. 166.)

- 10 * செழுங்கோட் பஸின் பழம்புனை யாகச்
சாரற் பேருர் முன்றுறை கிழிதரும்
வறனுற வறியாக் கோலை
விறன்மலை நாடன் சொன்னயந் தோயே.

என்பது : இரவுக்குறச் செதப்புதமாகத் தோழி தலைமகன்குச் சொல்லியது.

—கபிலர்.

பி - ம். 5. பாடுதொலைக்கொட்டி. 6. அணக்கவரவியன். 9 அரு வியாய்கத.

353. பாலை

- 'தற்புரந் தெடுத்த வெந்துறந் துள்ளா
஁ருருஞ் சேரியு மேராங் கலவெழக்
காடுங் காணமு மவனெடு துணரிந்து
நாதிந் தேயமு நனிபல விறந்த
5 செவவன் கண்ணிக் கோடுதே துவசென
வாடினை வாழியோ வயலை நாடொறும்
பல்கினைக் கொடிக்கொம் பலமா மலர்ந்த
வஞ்சுந் தலைக்கூட் டங்குறை யுதவிய
வினையனெ வாயீர் விழுந்தெகாடி தத்தந்
10 கமஞ்சுற பெருந்ரை தயங்க முகந்துமொண்
டாய்மடக் கண்ண டாய்முக கோக்குப்
பெய்சினம் பெயிப்பப் பெயர்வனன் னவசுறு
மசரந் ரூட்டிப் புரப்போர்
யார்மறறுப் பெறுகுவை யள்ளைய நீயே.

என்பது : மகட்போக்குவ தாய் சொல்லியது.

—கயமனார்.

பி - ம். 1. ததபாந; வெந்துறந் துள்ளா; 3. காடுங்காவு. 7-8. பல்கினைக் கொடிக்கொம் பலர்ந்த 'வஞ்சுந் தகழ னிக் கூட்டுக் குழைபுள் வுதவிய. 14. பெங்குறை வையந் பெவலே.

* தந்திடலாப் பழந்தருவுதல்; 354-ஆம் பாட்டிலுந் காண்க.

[* எனது புதரதந்த பெமழ முள்ளை' 35.)

384. மூலகை

- * இரூத்த வேங்க னருஞ்செழின் முடித்தெனப்
புரிந்த காதலொடு பெருந்தேர் யானு
மேறிய தறித்தன் றல்லது வந்தவாறு
கணியநீர் தன்னொ ளிவனே தாஅய்
- 5 முயற்பற முகளு முல்லையம் புறவிற்
கைவக்கதிர் வரகின் சிறு ராங்குண்
மெல்லிய ஸரிவை டிள்வடி னிதிது
கிழியி னென்றின் மொழிமருண் டினே
வான்வழக் கியற்கை கெளிபுட் டினையோ
- 10 மாணரு வாகலின் மனம்பூட் டினையோ
புரைமதி வாழியோ வவவ வெனத்தன்
வரைமருண் மார்டி னனிப்பனன் முயங்கல்
மனைக்கொண்டு புக்கல் னெடுத்தனை
விருந்தோ பெற்றன முருத்தினை யோனே.

என்பது : மனைமுற்றம். த.ய.மக.உ.ய. வரவுகண்டு உழையா
சொல்லியது.

—ஒக்கூர் மனாத்தியார்.

பி - ம. (குடவாய்த் திரத்தனார்.)

386 பாலை

- தன்னோ ரன்ன வாயமு மயிலிய
வெள்ளோ ரன்ன தாயருங் காணல்
கைவல் யானைக் குதிந்தேர் செழை !
காணிப் படப்பை புறந்தை யன்ன !
- 5 பொன்னடை கெடுதகர்ப் புறையோ ரயர்
நன்மாண் விழவிற் றகர மண்ணி
யாம்பல புணர்ப்பச் செல்லாள் காம்பொடு

* இது 'பாகன் இதப்புக் கூறப்போது' என்றும், "பெருத்
தேர் பாது.....வாழியாகலை" என உள்ளம் போல உற்றுழி
உதவித்ததை தனக்குக் கூறப்போக காணல்' என்றும் கூறுவர் செ.
(இதரல். பொருள். 116, 114.)

- நெல்லி நீழல் கல்லறைக் கவாறு
 னத்த வாலத் தலந்தீல நெடுநீழ்
 10 தித்திக் குறங்கிற் றிருந்த வுரிஞ்
 வலையுடை முன்னக லுனஇக் கிலைய
 பரிளிரும் பிணையற் பசங்காழ்க் கோவை
 யகலமை யங்குல் பற்றிக் கூந்த
 லாமமயிற் பிணியிற் பொங்க நன்முந்
 15 தாணமர் துணைவ னூக்க ஓங்கி
 யுள்ளாது கழிந்த முன்னெயிற்றுத் துவர்வாய்ச்
 சிறுவன் கண்ணி சிவம்புகழீஇ
 யறியாத் தேளத்த ளாகுதல் கொழுதே.

என்பது : மகட்போக்கிய செவிலித்தாய் சொல்லியது.

—குடவாயிற் கீரத்தனார்.

396. மருதம்

- * பெய்கை நீர்நாய்ப் புலவனா திரும்போத்து
 1 வானை நாளிறை தேரு மூர
 நாளினென் பெரும யானை பாணன்
 மல்லி மாப்பின் வலியுற வருத்தி
 5 யெதிர்தலைக் கொண்ட வாரியப் பொருந்
 னிறைத்திரை முழவுத்தோன் கையகத் தொழிந்த
 திறன்வெறு கிடக்கை கோக்கி நற்போர்க்
 கணைய னுணி யாங்கு மறையினன்
 மெல்ல வந்து நல்ல கூறி
 10 மைநீ சேரநி மடவோ யானுநின்
 சேரி யேனெ யயலி லாட்டியே

* இதனுள் யான நினக்குத் தொழியாவெனென்ப பரத்தை
 மீயிய டெனுவொழுக்கத்தொகுத் தலைந் காணியதுகண்டு தான்
 காணினெனென்று தலைவற்குத் தொழி கூறியவாறு காண்க' என்
 பர் கர், (தொல். பொருள். 150.)

† "வானை மேய்த்த வன்னெயிற்று நீர்நாய்", "நாளிறைநீஇய
 வெழுத்த நீர்நாய் காண்பயா முழப்ப" (18; 396)

ஹங்கை யாகுவெ னினக்கெனத் தன்னைத்
தொடுமணி மெல்லி நண்ணெனத் தைவா
ததலும் கூந்தலு நீவிப்

• 15 பகல்வந்து பெயர்ந்த வாணுதற் கண்டே.

என்பது : தோழி வாயின்மறுத்தது; தன்மகட்குச்சொல்லிய
துமாம்.

—புணர்,

பி - ம். 2. தருடொ. 6. கதைத்தான் மூழ்குத்தோன்.

381. பாலை

* திருத்திழை செழிந்தா பெருந்தோள் சாடி
யரிமதர் மழைக்கண் கூறுழச் செவ்வீர்
வருய் ஈருத லுளாயிற் மன்னோ
புகருணப் பறைந்த புன்றலைச் சிறுஅரோ
3 டவ்வரி கொன்ற கறைசேர் வள்ளுகிர்ப்
1 பசைவீரற் புலேற்றி செழுதுழைசைந் தூட்டிய
பூந்துவி லிமைக்கும் பொலன்கா முல்கு
லவ்வரி சிந்தைய நோக்கி வெவ்வரினைப்
பயிலரிற் கலப்பை வேட்டுவினி வெரிது
10 வரிப்புற விதலின் மணிக்கட் பேடை
தூண்டொழி யணிந்த வெருத்திற் கூர்முட்
செங்காற் செவற் பரிநு மாங்கண்
வில்லின் டருஞ்சமந் தனைய தாழி
: கல்லிகை சிறுத்த காணுடை மறவர்
15 திரைசிலை நடுகற் பொருத்தி யிமைமயா

* “செல்லாயம புண்டே வெலக்குவா மத்துகின்,
வவ்வரவு வசுழ்வார் கருகி.” என்ற (1161) குறளோடு இப்
பாட்டுக் கருத்தொத்தமை காண்க.

† “பசைகொன் மெல்லிசைத் திருத்தோட் புலுத்தி” (38)

‡ “கல்லாரக்கடத்த காணுடை மறவர் பெயரும் (1160மருதி”

திரைகளைக் கிடந்த முதுவாய்ப் *பக்ஷி

சிறிய தேற்றுவ குயிற் பெரிய

வோடை யானை யுயர்ந்தோ ராயின

சின்னாங்குப் பெயருங் கானஞ்

30 சென்றோர் மன்னனை விருத்திப் போர்க்கே.

என்பது. தலைமகன் குறிப்பதற்குத் தோழி தலைககைச் சொல்வழக்கச் சொல்லியது.

—மதுரை மருதனினகனார்.

பி - ம். 1. திருச்சினை செழித்தம். 3. வருவோகி. 8. பெல்வினைப். 9. பரிசு விந் கவப்பை.

388. குறிஞ்சி

அம்ம வாழி தோழி கம்மலை

யமையறுத் தியற்றிய வெவ்வாய்த் தட்டைவி

னாறுனின யார மறவெறிந் தாழாத

வுளைக்குற சிமகுளை கவந்தலிற் கிளையமல்

5 பெருவரை யதிக்கத்துக் குர்ஜி யோப்பி

யோங்கிருஞ் சிலம்பி ஒன்னிணர் நழவி

வேங்கையங் கவட்டிடை திவந்த விநணத்துப்

பொன்மரு ணதுந்தா தூதுந் தும்கி

வின்னினை யோரா விருந்தன மாக

10 † னமழி தோழி மடநல் வீரே

நொவவிற் பகழி பாய்வுதனப் புண்கூர்ந்

தெவ்வமொடி வந்த வுயர்மருப் பொருத்தனம்

புனத்துழிப் போக லுமமோ மற்றென

சினவுக்கொண் டொளி செயிர்த்துப்புடை யாடச்

15 சொல்லிக் கழிந்த வல்விற் கானை

சாந்தா கவஞ்சுத் தனகடி மிகையந்

தீங்குள முழங்கு மெவ்வ முணரா

* 'கவிவாய்ப் பட்டைகாடி' (151.)

† இக்கருத்து 18-ஆம் பாட்டிலும் கூறப்பெற்றது.

என்னர் கெஞ்சுமொடு மயங்கி வெறிபென
வண்ண தந்த முதுவாய் வேல

20 வெம்புகை பணங்கலின் வந்தன் திர்கோய்

தனிமருத் தறிவ வென்னு மாயின்
வினவி வெவடுகு மற்றே கன்னின்
மையல் வேழ மெய்யுளம் போக
ஆட்டி யன்ன ஆன்புர னம்பொடு

25 காட்டுமா னடிவழி பொத்தி

வேட்டஞ் சென்றுமோ தும்புகை பெய்கோ.

என்பத: இவ்வுக்குறிச் சிறைப்புறமாகத் தலைமகள் தேரழிக்குச்
சொல்லியது; தோழி தலைமகளுக்குச் சொல்லியதுமாம்.

—ஊட்டியவர்.

பி - டி. 4. வினாருத் திறுதின. கொங்கையிற். 12. தெய்வமொடு
பொத்த. 22. வினவினெவடுகு. 25. பொத்த.

389. பாலை

அறியாய் வாழி தேரழி வெறிருதற்
காந்தார் கூந்த லுளரிப் போதணிந்து
தேவ்மழ் திருதுதற் நிலகற் வதஇயும்
பல்வித தெதிர்பலர் இள்கரி வேறுபட

5 கல்லின வனமுலை யல்லிபொ டப்பியும்

பெருந்தோட் டொய்யில் வரித்துஞ் சிறுபாட்

டஞ்செஞ் சிறடி பிபஞ்சி ஆட்டியு

மெற்புதற் தந்த நிற்பா ராட்டிப்

பப்பூஞ் சேக்கையிற் பகறு நீங்கார்

10 மலைவழி னிருப்பவர் மன்னே துரைதந்

திரப்போ ரோதுகை நிறைவப் புரப்போர்

புலம்பி லுள்ளமொடு புதுவதந் தவக்கு

மரும்பொருள் வேட்ட மெண்ணிக் கதத்தோர்

சிறுபுன் னெலி செல்லு பீழ்ப்பட

15 கல்லினச தமவழி விதாபார் வல்லேன்

- ஊன் வதர்ப்ப ஊன்னுட் மெம்பர்
வேணி வீடிய வெங்கடற் தடைமுத
ஊறுசெல் ஊம்பலர் வேறுபிரிக் தவறக்
கொலைவெம் மையி விரிபெயர்ச் துறையும்
20 பெருங்கனிது தொலைச்சிய கிருங்கே மேற்றைச்
செம்புல மருங்கிற் தேன்கால வாங்கி
வலம்பி வென்றியொடு கிலம்பகஞ் கிலம்பப் குரு
படுமழை புருகின் முழங்கு
கெடுமர மருங்கின் மகையறக் தோறே.

என்பது : பிரிவிடை மேதுபட்ட நூல்கள் வற்புறுக்கும் தோழிக்
குச் சொல்லியது.

— நக்கீரனார்.

- தி.க. 6. தரித்துஞ் 8 பாடாட்ட 1¹. மனைவியினிருந்தவர் தனை
12. புலம்பியதுள்ள; புதுவதர்த்தய்க்கும் 13. பெரும்பொருள்.
14. செல்லல.

390. கெய்தல்.

- உவர்க்கினை யுப்பின் கொள்ளை சாற்றி
பதர்ப்பி னூழிய சேட்புலம் பாடருக்
ததர்கோ * ஹுமண ரூர்போகு நெடுநெறிக்
கண்கிலர வாழ்க்கை தானன்று கெரல்லோ
5 வணர்கரி முச்சி முழுதுமற் ! புரள
வைதக ல்குஞ் கவின்பெயப் புனைந்த
பல்குழைத் தொடகை யொல்குவயி மென்கி
[கெல்லு முப்பு நேரே யூர்
'கொள்ளி ரோவெனச் சேரிதொறு நவது
10 மல்வாக் குந்தி யமைத்தேர ளாய்கின்
மெய்வா முப்பின் கிலையெய் யாமெனச்
கிறிய கிலக்கின் மாகப் பெரியத
ஊரிலே புண்க; ஊமர்த்தன னேன்கி
பாரி ரோவெம் கிலக்கி வீடுநென

* "ஹுமணர் போகு" ? "முழுதும் புரளக், கவினய்க்குல்;

1 "ஊமர்ப்புண" என்பன பாடம்,

15 மூசன் முதுவலன் பேர்வன ணின்ற
சின்னிரை வால்வளைப் பொலிந்த
பன்மாண் பேதைக் கொழிந்ததென் னெஞ்சே.

என்பது : தலைமகள் பாக்கற்குச் சொல்வியது; செஞ்சிற்குச் சொல்வியது உமாம்.

—அம்மவனார்.

பி. ம். 1. உயர்வினை .2. உதர்ப்பெய்திய. 4. யாழ்க்கைக் கானன்று. 9. செரிதொநியது. 11. விடைபயாசமேன. 15. போவன ணின்ற. 17. பன்மாண்கோதை.

391. பாலை

பார்வல் வெருகின் கூறெயிற் றன்ன
வரிமென் முகைய நுண்ணொடி யதிரல்
பல்கல வட்டியர் கொள்விடம் பெருஅர்
விலைஞ் சொழிந்த தலைவேய் கான்மலர்

5 தேம்பாய் முல்லைபொடி ஞாங்கர்ப் போக்கித்
தண்ணறும் கதுப்பிற் புணர்ந்தோர் புணர்ந்தவென்
பொதுமாண் பன்முடி காண்டொதும் பண்ணைப்
பழவணி யுள்ளப் படுமா ரேழி
யின்னொடி சின்னாள் வரிநுஞ் சென்றுநனி

10 டடாஅ வாகுமெய் கண்ணே கடாஅ
வான்மரூப் புகைத்தல் செவ்வாது யானைதன்
வாய்கிறை கொண்ட வலிதேம்பு தடக்கை
குன்றுபுகு பாம்பிற் ரேன்று
மென்றுந் லைப்பிற் றரனிறந் தோரே.

என்பது : பிரிவிடை வற்புறுத்துக் கொழிக்குந் தலைமகள் சொல்வியது.

—காவன்முல்லைப் பூதனார்.

பி - ம். (காவன் முல்லைப்பூதந்தனார்.)

399. குறிஞ்சி

- தாழ்ப்பெருந் தடக்கை தலைநிக் கானத்து
 * வீழ்ப்பிடி கெடுத்த வெண்ணோட் டியானை
 யுண்குளஞ் சூழத்த வுயக்கத் தன்ன
 பண்புடை யாக்கைச் சிதைவுநன் கறீஇப்
 5 பின்னிலை முணிவா னாடு நன்றும்
 தாதுசெய் பானை யன்ன தேயன்
 மாதர் மெல்லியன் மடநல் லோள்வழிற்
 நீதிந் றாக நீபுணை புருகென
 வென்னுந் தன்நி மாயின் மற்றவ
 10 னாழிதகப் பெயர்ந்த னனியின் னாதே
 யொல்லினி வாழி தோழி கல்லெனக்
 கணமழை பொழிந்த கான்மடி விரவிற
 றினைமே யானை யினனிரித் தோடக்
 'கல்லுயர் கழுதிற் சேனோ னெறிந்த
 15 வல்வாய்க் கவணின் கடுவெடி யொல்லென
 மறப்புளி யுற வாரணங் கதற
 கனவுறு கட்டி நன்மயி வால
 மலையுடன் வெருடம் மாக்கல் வெற்பின்
 பிரியுந் றாகலோ வரிதே யதாஅன்
 20 னுரிதல் பண்பிற் பிரியுந் னாயின்
 வினைதவப் பெயர்ந்த வென்வேல் வேந்தன்
 முனைகொ றுணையொடு முன்வந் தியப்பத்
 தன்வரம் பாகிய மன்னையி விருக்கை
 யாற்றா மைவிற் பிடித்த வேல்வனித்
 25 தேற்றம் பிழையாத் தொல்புகழ் பெற்ற
 விழைதக லோங்கிய கழைதுஞ்ச மருங்கிற்

* "வீழ்ப்பிடி கெடுத்த வெண்ணோட் டியானை, ஞம்புக விகக்கத்து
 மழைமாறு முழங்கும்" (359.)

† கவன்கொண் டெடுத்த யானை முதலியவற்றை ஒட்டலை
 (292; 309) முதலியபாடல்களில் காண்க.

கானம் நன்னன் போல

யாளு குவனின் னலந்தரு வேனே.

என்பது : பின்னிந்த தலைமகர்க்குக் குறைநேர்த்த தொழி தலை
மகர்க்குக் குறைகயப்பக் கூறியது.

→மோசிகீரனார்.

பி - ம். 1. தலைஇயகரே. 6. தையன். 16. மதப்புவி புத்த
காரணம். 18. பிடிபுடல் கருஉம். 24. பாத்தருளையிற் பிடித்
துமேல். 25. பிவழுவர்.

393. பாலை

கோடியர் பிறங்கற் குன்றுபல நீற்றி

வேறுபுலம் படர்ந்த விளைதர் லுள்ளத்

தாறுசெல் வம்பலர் காய்ப்பசி தீரிய

முறைதச்சுவற் கவித்த வீரிலை செதிந்தோட்டிக்

15 கவைக்கதிர் வாகின் காற்றொரு * பொங்கழி

கலட்டடிப் பொருத பஸ்சினை யுதிர்வை

யகன்கட் பாண்ட வெவ்வயிற் றெநீறு

வரியலரி பனைத்தோள் வார்செவித் தன்னையர்

பண்ணை வெண்பழத் தரிசி யேய்ப்பச்

10 சுழன்மாளு சொலித்த சுளகலை வெண்காழ்

தொடிமா ளுலகை யூழிற் போக்கி

யுன்முகங் காட்டிய சுரைநிறை கொள்ளை

யாங்க ணிருஞ்ஞனை கிரோடி மூர்வாய்க்

கழிபடி குழிசிக் கல்லடிப் பேற்றி

15 பிணர்ததை கடுக்கை மீண்டிய தாதிற்

முடவர் புழுக்கிய பொங்கலிழ்ப் புன்கம்

மதர்வை நல்லான் புரலொடி பருக்கு

சிறைபல குழிஇய செடிமொழிப் புல்லி

தேன்றுங் குயர்வரை நனனாட் கிம்பர்

20 வேங்கட பிறத்தன ஹரிது மாண்டவர்

* பொங்கழி - தூற்றப்பொலி.

நீடவர் வாழி தோழி தோடுகொ
 ளுருகெழு மஞ்ஞை யொலிச் சேர்ப்பத்
 தகா மண்ணிய தண்ணறு முச்சிப்
 புகரில் சுவளைப் போதொடி தெரிவிதழ்
 25 வேணி * லதிரல் வேயந்தநின்
 னேழுறு புணர்ச்சி யின்துயின் மதந்தே.

என்பது : பிரிலிடை வேறுபட்ட தலைமகனைத் தோழிவற்புறத்
 தியது.

—மாழவனார்.

பி - மீ. 3. எய்ப்பி தீர. 6. பங்கிண்புதிப்பவை. 7. பாகைச்
 செவ்வையித். 8. வன்செவித் தன்னைவர். 24. ததரிதழ்.

394. முல்லை

களவும் புளித்தன விளவும் பழுதின
 சிறுதலைத் துருளின் பழுப்புறு விளைதயி
 ரிதைப்புன வாசி னனைவப்புமா ணரிசியொடு
 கார்வாய்த் தொழிந்த வீர்வாய்ப் புற்றத்
 5 தீயன்பெய் தட்ட வின்புனி வெஞ்சோறு
 சேதான் வெண்ணெய் வெம்புறத் துருக
 விளைய ஈருந்தப் பின்னற கீயு
 மிடுமுள் வேலி மூடக்காத் பந்தர்ப்
 புதுக்கலத் தன்ன செவ்வாய்ச் சிறுறிற்
 10 புனைவிருந் கதுப்பினின் மனையோ னயரப்
 பாலுடை யடிசி றொடஇய வெருநாண்
 மாவண் டோன்றல் வந்தனை சென்மோ
 காடுறை யிளையன் யாதிதலைப் பெயர்க்கு
 மடிவிடு வினை வெரீஇக் குறுமுயன்
 15 மன்ற விரும்புத லொளிக்கும்
 புன்புல வைப்பினெஞ் சிறுநல் னூரே.

* மகளிர் அநிரப்புகுந்தல், 392-ஆம் பாட்டினுள் கூறப்
 பட்டது காண்க.

என்பது: இரவுக்குறித் தலைமகன் இடத்துத்தவத்த நோழி
தலைமகன் வரைவுடையது.

...மபணுர்த் சிவமேதாவிகார்.

கு.க. 2. பருப்பூற்றி 4. காசுவாய்ப் பொழிந்த. 11. பாலுட
வழி பொருகான். 13. தலைப்பெயர்க்கும், 13. இதுதலுனாரே.

395. பரலை

தன்சபம் பயத்த வண்காற் குவளை
மாரி மாமலர் பெயற்கேற் தன்ன
கீரோடு நிறைந்த பேரமர் மழைக்கண்
பலரிவா ரெவ்வாந் தீர விரிவரி

5 னன்னுமன் வாழி தோழி தொறுகதி
தீர கைத்த நீரது கணத்தலை
பழன்மேய்ந் துண்ட நிழன்மா ரியவின்
வறன்மாத் தன்ன கலைமருப் பெழிற்கலை
பறவவிர்த் தன்ன தோர்களை யோடிப்

10 புலம்புவழிப் பட்ட வுலமர னுன்னமொடு
மேய்ப்பினைப் பயிரு மெலிந்தழி படர்கூர
லருஞ்சரஞ் செல்வந் தாட்செத் தோர்க்குந்
திருத்தரை னெமைப பெரும்புனக் குன்றத்
தாடுகைழ விருவெழிர் கரதுங்

15 கோடுகாய் கடற்ற காகுறந் தோதே.

என்பது: பிரிவிடைத் தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

—எயின்கைதமகஞர் இணங்கீரனார்.

கு.க. 2. மாரிவாய்ப்பல் 9. பறவிகர். 11. டோய்ப்பினை

396. மதுதம்

† தொடுத்தென் மகிழ்க செல்லல் கொடித்தேர்ப்
பொலம்பூ னன்னன் புனஞ்சி கடித்தென
வாழிகை மறுகெற் பரழி வதற்கு

† "இது காமக்கிழத்தி என் னைந்தாவென்றது" என்பர் கம்.
(தொல். பொருள். 151.)

ஊஞ்சு லென்ற வாஅ பெயின்

5 விகாரி கற்பின் மிஞ்சியொடு தாக்கெத்

தன்னுயிர் கொடுத்தன்ன சொல்லிய தனமயாழ

தெறலருங் கடவுண் முன்னர்த் தேற்றி

மென்சிறை முன்னக பற்றிய சொல்லிறல்

தாள்வ லெஞ்சல் தலைத்தலை கிறப்பின்

10 மர்ப்புதரு கல்லாய் பிறனு விரையே

யினியான் கிடுக்குவெ னன்னென மந்தி

பனியார் கண்ணன் பலபுலன் துறையக்

கடுக்கிற வந்தி யாடணி நகைது

மெய்கீர்க் காவிரி கொண்டொலித் தாக்குகின்

15 மனைபேரன் வல்வலு மஞ்சவல் கினைது

யாரிய தலைத் தாக்கிப் பேரிணைத்

தொன்றுமுதல் வடவரை வணக்குகிற பொறித்து

வெஞ்சின வேந்தரைப் பிணித்தோன்

வஞ்சி வன்னவென் னலத்தத்து சென்மே

என்பது : காநற்பாத்தை தலைமகற்குச் சொல்லியது.

—பரணர்.

13-ஓ. 2- புன்னுயிர். 6. கொடுத்தனனே 14. கொண்டொலித்

18. பணித்தோன்.

397. பாலை

என்மகன் பெருமடம் பாண்ட ராட்டத்

தாய்தன் செம்மல் கண்டுகட னிறப்ப

முறுமுறுகம் புலவர் விழவுடை வியனகர்

மணனிடை யாகக் கொன்னான் கல்பகத்

5 கணமழை துறந்த கண்மயல் கழுவ

மெனிய காக வேந்துகொடி பரந்த

பொறிவரி யங்குன் மாஅ போட்டுணைத்

தனிந்த பருவஞ் செல்லான் படர்தரத்

துணித்தோன் மன்ற துணவென் காலை

- 10 கடுப்பாட் டொருத்த னடுக்கக் குத்திப்
போழ்புண் படுத்த பொய்யரை யோனாய்
பெரும்பொளிச் சேயரை நோக்கி யூன்செத்துக்
செருகால் யாந்துப் பருத்துவர் திருக்குஞ்
சேஷாயர் தோக்கிய வானாய் ஸெங்கோட்டுக்
15 கோடை வெய்வளிக் குலமரும்
புல்லினை வெறு செல்லினை காடே.

என்பது : மகட்போக்கிய செல்லித்தாய் செல்லியது.

—கயமனார்.

பு. 6. 15-18. வெய்வளிக் குல, குலமரும்.

398. குறிஞ்சி

இவழகில செழிந்த வெய்வல் கூரப்
படம்மரி வருத்தமொடு பல்புலந்தகைது
மென்றோ ணெகிழ்ச் சாடியக் கென்றை
யூழாது மலரிற் பாழ்பட முத்திய
5 பசலை மேனி நோக்கி துறவ்புரத்
தின்னே மாகிய வெய்வில னாருளா
னும்மோன் செய்த கொடுமைக் கிம்மென்
தனமான் மறைக்கண் டென்பவரி மந்த
கன்றுபுற மாகி வகைல் யாழநின்

- 10 குன்றுசெழு காடற் கென்னென்ப படுமோ
—கரைபொரு நீத்த முறைபெணக் கழறி
கின்றொடு புலத்த லஞ்சி பவம்மலைப்
பன்மலர் போர்த்து நானாயிக வொடுக்கு
மறைத்தனை கழியு கிற்றத்து செறுத்தி

- 15 நபனறத் துறத்தல் வல்லி யோரே
கெனதும ளான சதுக னோடா
தழற்கினை வேங்கை கிழந்தகிர்க் தகைது
மாகி புறந்தர கந்தி யாரியர்
பொன்படு செடுவரை புறையு மென்றை

- 20 பல்பூக் கானத் தங்கி யின்றிவட்

சேர்த்தினை செவினே சிதைஞன் துன்போ
ருபவரி விரும்போத்துப் பொருத புண்கூர்ந்
துபக்குபிடி. தழிஇய மதனழி யானை
வாக்தலைமக் கழையி னரனுமவ

25 நோக்குமலை நாட்டின் வருக வேரேயே.

என்பது : தாமதிக் கழிபடர்செவியால் வரைவிடத்துக்கண்
தலைமகள், தலைமகள் உறவின் தும்போத்த ஆற்கொடுபுலத்த
சொல்லியது.

—இம்மென் கீரனார்.

கு - க. 1. இறந நிலை செவித, 7. கொடுமை கம்மென். 9. மாரி
14. தின்றத்து; சிறந்த 25. னடுவருக.

399. பாலை

செமையக் குமல சாந்தருந்தியிருனி
யிமயக் கான லாறுங் கூந்த
னன்னுத ளினை பின்னுற லாகம்
பருகு வன்ன காத னுள்ளமொடு

5 திருகுபு முயங்க கின்றியவ னீடாக்
கடற்றவை மருங்கிற் கணிச்சியிற் குழித்த
வுடைக்க னீண்டமை பூத லுண்ட
பாதுன் தென்மணிப் பலங்கெழு பெருகிற
வாடுபுலம் புக்கெனக் கோடுதலைத் தகற்றி

10 பொல்குநிலைக் கடுக்கை யக்குகிழ ளைசெஇப்
பள்ளன் கோலவர் கல்லா துதஞ்
சிறுவெதிர் திருமுழற் புலம்புகோ டென்கிளி
மையில் பளிங்கி னன்ன தோற்ற
பங்கோ னெல்லிப் பைங்கு வருந்தி

15 மெல்லிடு மடமறை போர்க்கு மத்தம்
காப்பதூர் கடுகிய கவினழி பிறங்கல்
வேய்க்கண் னுடைத்த செமைய
காப்படு மருங்கின மலைபிறக் தோரே.

என்பது : தலைமகன்பிரிவின்கண் தலைமகளைத் தொழியதபுறத்
தியது.

—எயின்கதைமகனார் இளங்கீரனார்.

கு - க. 1. காதுக் திருனி. 12. வெதிர்ந்தனக்குழற்.

400. கெய்தல்

கலைகள் றம்ம தானே யவனெடு
மணியிறத் தல்கினு மலரென சயந்து
கான லிப்பிப சங்கள வகலப்
பல்புரித் திபற ஹற்ற கல்வினை

5 தூவனம பிறப்பி லீல வுதிதிக்
கொய்ம்மயி ரொருத்தம் பிண்படப் பெருகி
செய்யியிதி முனைஇய சொழுஞ்சோற் றுக்கை
கிரலியைத் தொன்றிய செலவிற செத்தினைக்
குரல்வாய்க் தன்ன குலவுத்தலை கன்னுன்கு

10 கிக்குசவன் மொகிபத் தாக்குறகத் தழீஇப்
பூம்பொறிப் பல்படை யொளிப்பப் பூட்டி
மதியுடை வல்ல னேவளி னிருதூரைப்
புனல்பாய்க் தன்ன வாமான் தண்டேட்க்
கனைகழித் தன்ன னேன்கால் வன்பரி

15 பால்கண் டன்ன ஓதை வெண்மணல்
கால்கண் டன்ன வழிபடப் போகி
யபிச்ச்சேற் தன்ன லுழுவத் தாக்க
னிருணி சிட்டுச்சுர லீத்தித் துறைகெழு
மெல்லம் புலம்பண் வந்த ஞானைறப்

20 பூமனி யிருங்கழித் துயல்வரு மடையொடு
கேயி தந்த செடுகிற் கெய்தல்
கிணைய லிளங்க னறைப் பலவுடன்
பெய்தியவிழ் தன்மலர் கண்டு ஈன்றும்
புதுவ தாகின் றம்ம பழவிற்ற

25 பாடெழுந் திரங்கு முந்ரீர்
கிழரும் பெண்ணைநம் மழுங்க ஹமே.

என்பது : தலைமகள் வரைந்தெய்திய பிண்கைத் தோழி தலைமயட்
குச்சொல்வியது.

—உலோகச்சூர்.

ப-க: 6. மாபி. உத்தி. 9. குவவுத்தலைஎன்ன 10. தகத்தளரா. 23.
பெய்தியவிழ்த்தலகத் கலை.

தேர்த்தோகை முதல் அகநானூறு நிறைவேறியது.

புதி :
பாவிசம்

நின்ற சீதி வென்ற வேயிப்
பழுதில் ஓர்வன வழுதிய கலவக்
னநிலிந் நிருத்த செநிலுடை மனத்து
கான்றோய் கல்லினசை சான்றோர் குழிதி

5 பருத்தயீழ் மூன்றக் தெரிந்த காலை
பாங்கத் தோன்றகத் திக்தயிழ்ப் பாட்டு
தோடிய வாகி யடிநிலிற் தொழுகிய
வின்பப் பருதி வின்பொருட் பாட
குறு நெடுத்த தூணில் புலவர்

10 களித்த மூல்கைக் களித்தி யாவினா
மணிபொடு யிடைத்த வணினைர் பலவ
மேயிய தித்திலக் கோவை பென்றும்
கத்தரு பண்பின் முத்திர மாக
மூன்றினைர் தொருத்த கன்மெடுத் தொகைக்குத்

15 கருத்தெனப் பண்பிலே குறைத்தவை நாக
னவனகைக் கவனதாளு செந்நில வன்றி
வரிபவை பாகிய பொருண்மை கோக்கிக்
கோட்ட யின்றிப் பாட்டொடு பொருத்தத்
தகவொடு கிறத்த வகை னடைபாற்

20 கருத்தினி நிலற்றி போனே பரித்தேர்
வனவர் காக்ரும் வளநாட் கிள்ளு
நாடெனக் கிறத்த சீர்கெழு கிறப்பிற்
கெடலருஞ் செல்வத் திடைவள நாட்டித்
திதில் கொள்ளை மூதா குஞ்சு

25 மூரெனக் கிறத்த சீர்கெழு மணக்குடிச்
செம்மை சான்ற தேவன்
தொன்மை சான்ற கன்மை தீயனே.

இத்தொகைக்குக் கருத்து அகவலாற் பாடினான், இடையவநாட்டி மணக்குடியான் பரல்வண்ண தேவனா வில்லவதையன்.

கெடுந்தொகை நானாறும் கருத்தினோடு, முடிந்தன். இவையாடின கவிகள் ஊற்றுநாற்பதவதவர்.

இத்தொகைப்பாட்டிற் கடியனவு சிறுமை பதின் மூன்று, பெருமை முப்பத்தொன்று. தொகுப்பித்தான் பாண்டிய னுக்கிரப்பெருவழுதி, தொகுத்தான் மதுரை உப்புரிசூழிழான்மகனுவான் உருத்திரசன்மன்னென்பான்.

“வண்டுபடத்ததைந்தகண்ணி” என்பது முதலாக “கெடுவேண்மார்பின்” என்பதிலுக்கிடந்தபாட்டினுற்றிருபதும் களிற்றியானை நிறை பெனப்பெயர். இப்பெயர் காரணத்தாற்பெற்றது; இது பொருட்காரணமாகக் கொள்க.

இத்தொகைகிற் பரட்டிற்கடியனவு பதின்மூன்றுநிறைநிறு முப்பத்தேழனவு முடிப்பெயரும்.

“வண்டுபடத் ததைந்த” என்பது முதலாக “கெடுவேண்மார்பின்” என்பதிலுக்கிடந்த ஊற்றிருபது பாட்டும் “களிற்றியானை நிறை”; இப்பெயர் காரணப்பெயர்; செய்யுட் காரணமோ பொருட் காரணமோ எனத் பொருட்காரணமென வுணர்க.

“நானகையுடைய செஞ்சே” என்பது முதலாக “காண்வலை” என்பதிலுக்கிடந்த ஊற்றிணைபது பாட்டும் “மணியிடைய னம்”; இப்பெயர் உவமைபாற்பெற்ற பெயர், செய்யுளும் பொரு ளுத்தம்முன் ளொல்வரையையால்.

“வறறு” என்பது முதலாக “கைகன்று” என்பதிலுக்கிடத்தபாட்டுதலும் “சித்திலக்கோயை”, இவை செய்யுளும் பொருளு மொக்குமாடுகளின்று.

உழக்கத்தாற் பரட்டாராய்க்த தொகுத்தான் மதுரை புப்புரி சூழன் மகனுவான் உருத்திரசகமுன்; தொகுப்பித்தான் பாண்டிய னுக்கிரப்பெருவழுதி.

அகநானூறு முடித்தது என்றும் பாட்டும்.

“நாணகையுடைய” என்பது முதலாக “நான்வலை முகந்த கோன்வலைப் பாதவர்” என்பதிலிருக்கக் கிடந்தபாட்டி துற்றெண்பதும் மணியிடைபவனம் எனப்படும். இது வுங்காரணப் பெயர்; என்னை? செய்யுளும் பொருளும் ஒவ்வாமையால்.

“வறணுறுசெய்தி” என்பது முதலாக “நகைகன்தம்ம தானையவனெடு” என்பதிலிருக்கக் கிடந்த பாட்டினுறும் கித்தல்க் கோவை யெனப்படும்; செய்யுளும் பொருளு மொக்குமாகலான்.

வியமெல்லாம் வெண்டே ரியக்கக் கயமலந்த
தாமரையா ருகத் தகைபெறீஇக் காமர்
கறுமுல்லை நான்காக நாட்டி வெநிமாண்ட
வெட்டு மிரண்டிங் குறிஞ்சிலாக் குட்டத்
திவத்திரை பத்தா வியற்பட யாத்தான்
நெருகையி னெடியதனைத் தோலாச் செவியான்
வகையி னெடியதனை வைப்பு.

ஒன்றுமுன் னறந்தேழொன் பான்பாலை யோதாது
நின்றவற்றி னான்கு நெறிமுல்லை—யன்றியே
யாறு மருத் மணிகெய்த லையிரண்டு
கூறு தவைகுறிஞ்சிக் கூற்று.

பாலை வியமெல்லாம் பதிதாம் பணிசெய்த
ஹு நனிமுல்லை நாடுங்கான்—மேலையோர்
தேறு மிரண்டெட் டுவைகுறிஞ்சி செந்தமிழ்
ஹு மருத் * மகம்.

ஹரிஃ ஓம்.

ஹை

செய்யுண் முதற் குறிப்பகராதி.

அகல் வாய்வான, 365.
 அகலுறை மலர்ந்த, 105.
 அகலிரு விசம்பசம், 214.
 அணங்குடை நெடுவரை, 22.
 அணங்குடை முன்னீர், 207.
 அத்தப் பாதிர், 191.
 அம்மவாழி கேளீர், 130.
 அம்மவாழி தோழி காதலர், 325.
 அம்மவாழி தோழிகைம்பிக, 141.
 அம்மவாழி தோழி கம்மலை, 366.
 அம்மவாழி தோழி பன்னாள், 249.
 அம்ம வாழிதோழி பொருள்
 புரிந்த, 235. [201.
 அம்மவாழி தோழி பொன்னீர்,
 அம்மவாழி தோழி கம்மலை, 101.
 அயத்துவளர் னபஞ்சாய், 62.
 அரக்கத்தன்ன, 14. [349.
 அரம்போழுவவளை செறித்த,
 அரம்போழுவவளைத் தோளிலை,
 அரிபெய் இலம்பிளா, 6. [125.
 அரியழ் பெண்டிர், 157.
 அருஞ்சா மிறந்த, 196.
 அருந்தெறன் மாரிற், 372.
 அரும்புமுதிர் வேங்கை, 242.
 அருளன்னுக, 75.
 அரையுற் றமைந்த, 100.
 அலமான் மழைக்கண், 233.
 அவ்வினிம் பூரீதுய, 371.
 அவ்வையாய் மலர், 243.
 அழியா விழுவின், 110.
 அழிவி லுள்ளம், 47.
 அளிதோதானே, 239.
 அளிதிலை பொருஅ, 6.

அறந்தலைப் பிறியா, 173.
 அறன்கடைப்படாஅ, 155.
 அறியாய்வாழிதோழி நெறி, 389.
 அறியாய்வாழி தோழி பொறிவரி,
 368.
 அறியாய்வாழி தோழி விருளை,
 அன்புமடனாள், 225. [59.
 அன்றவ னெழிந்தன்று, 19.
 அன்னாய் வாழி வேண்டன்னை
 கம்படப்பை, 68.
 அன்னாய் வாழி வேண்டன்னை
 கிணமகள், 48.
 அன்னை யறிமினும், 110.
 ஆடமைக் குழின்ற, 82.
 ஆய்நன் தொலைந்த, 69.
 ஆள்வழக்கற்ற, 51.
 ஆள்வினைப் பிரிதலை, 353.
 ஆளினன்மான், 381.
 ஆடசெல்லம்பலர், 137.
 இஞ்சை கேட்டிசின், 138.
 இடம்படு பறியா, 252.
 இடைபிறாறிதலஞ்சி, 303.
 இம்மென் போரி, 323.
 இம்மை புலகத்தி, 66.
 இருங்கழி மலர்ந்த, 270.
 இருங்கழி முதலை, 3.
 இருந்த வேந்த, 364.
 இருபெரு வேந்தர், 174.
 இரும்பிடிப் பசிலர், 311.
 இரும்பிழி மகாஅறிவ், 122.
 இரும்புனி தொலைத்த, 272.
 இருவிசம்பதிர, 274.
 இரு விசம்பவந்த, 304.

- இருள்கிழிப் பதுபோல், 72.
 இருள்பதி நெஞ்சத், 335.
 இலக்குடர் மணிமலம், 367.
 இலக்குவளை நெஞ்மு, 127.
 இலமலரன்ன, 142.
 இலையொழித் துலறிய, 293.
 இழைகிலை நெஞ்சித்த, 398.
 இன்பமுமிடம்பையும், 327.
 இன்னிசை யுருமொடி, 58.
 இனிப்பறி துண்டேர், 313.
 சுயற்புற்றத், 8.
 ஈன்றுபுறந்தந்த, 35.
 உண்ணுமையி, 123.
 உணர்துவெனல்லைன், 220.
 உய்க்குகின்று, 341.
 உயிர்கலந்தொன்றிய, 205.
 உயிரினுஞ் சிறந்த, 245.
 உருமுரது கருவிய, 158.
 உலகுமிளர்ந்தன்ன, 255.
 உலகுட னிழற்றிய, 204.
 உலக்குந னாபிது, 203.
 உவர்வினை யுப்பின், 390.
 உழுக்குதலைப் பெய்த, 86.
 உழுனையெடு மிறந்த, 308.
 உள்ளல் வேண்டி, 129.
 உள்ளாங் குவத்தல், 111.
 உனைமான்றப் பின், 102.
 உறுசுழி மருங்கி, 230.
 உன்னங்கொள்கையெடு, 65.
 ஊறலவ்வா, 326.
 ஊருஞ்சேரியும், 220.
 இம்வெங்கும, 15.
 வரியடைத்தன்ன தாமரைப்பழ
 னத்து, 106.
 வரியடைத்தன்னதாமரை விகட
 னேடை, 110.
 வல்லையுமிரவு, 299.
 வல்வளை நெஞ்மு, 185.
 வலங்கொல் வரழி, 250.
 வலங்கொல் பெருமடம், 297.
 வஞ்சுவதுகொ, 348.
 வன்னொனப் படுக்கொ, 206.
 வனலுமிறங்குஞால், 132.
 ஒடுங்கிரோதி, 160.
 ஒழித்தது பழித்த, 39.
 ஒழிவச் சென்மார், 295.
 ஒறுப்ப லோவலை, 342.
 ஒக்குதிரைப் புரப்பின், 320.
 ஒக்குகிலைத்தாழி, 275.
 ஒங்குமலைச் சிலம்பின், 147.
 ஒடா நல்லேற்று, 334.
 கடல்கண்டன்ன, 176.
 கடல்பாடவிந்து, 50.
 கடவுட்கற்பொடி, 184.
 கடன்முதல்கொண்ட, 43.
 கடுக்கிதே நிறையொடும், 810.
 கண்டிசின் மகனே, 369.
 கதிர்க்கையாக, 164.
 கயந்தலை மடப்பிடி, 165.
 கரைபாய் வெண்டிகை, 199.
 கழிப்பூக் குற்றங், 390.
 கழியே, சிறுஞா னெய்த, 350.
 கன்னியங் காட்ட, 97.
 களவும் புனித்தன, 394.
 களையுமிடஞற், 64.
 கறங்கு வெள்ளருவி, 118.
 காணினிவாழி, 232.
 காய்ந்துசெலற்கனவி, 55.
 கார்பலம் பெரழிந்த, 234.
 கார்விரி கொன்றை (கடவுன்ன)
 காணப் பாதிரி, 261.
 கானமானதர், 318.
 கானலும் கழறது, 170.
 கானன் மாலை, 40.
 காலுயர் மருங்கின், 198.
 கிரியும்பந்து, 49.
 கிரைபா ராட்கும், 218.
 குடுமிக் கொக்கின், 290.
 குணகடன் முகந்த, 278.
 குவியுயர் கண், 198.

குழற்காத்சேம்பின், 396.
 குறிவினைக்குரம்பை, 230.
 குன்றியன்ன, 133.
 குன்றோக்குளவப்பி, 338.
 கூர்முண்முள்ளி, 36.
 கூழையுக்குறுகெறி, 915.
 கூழ்செய்வது, 292.
 கூறுவங்கொல்லோ, 198.
 கூலெண்ணின், 112.
 கேள்கேழின்மவுங், 93.
 கேளாய்பாழியே, 63.
 கேளாயெல்லதோழிவரைய, 211.
 கேளாயெல்லதோழிவேலன், 114.
 கொடுத்தான்முதலை, 80.
 கொடுத்திமிற்பாதவர், 70.
 கொடுமுளிகை, 357.
 கொடுவரியிரும்புலி, 27.
 கொல்வினைப்பொலிந்த, 9.
 கொணக்குறைப்படா, 162.
 கோடியுர்திறங்கள், 393.
 கோடுறகிலந்த, 266.
 கோடைகிடலின், 377.
 கோதைவினா, 296.
 கோழிகைவாழை, 2.
 கோல்யாஅத், 337.
 கிளையக்குரல், 399.
 கிலம்பிற்போகிய, 302.
 கிலையேகுட்ட, 239.
 கிறியிலெவள்ளி, 234.
 கிறுகரும்பிடலின், 34.
 கிறுதுதவ்பகந்து, 307.
 கிறுபுன்சிதலை, 149.
 கிறுபைந்துவி, 57.
 கீழ்க்குழையனார், 219.
 செய்வதுதெரிந்தினி, 231.
 செய்கினைப்பிரி, 143.
 செங்கபாக, 221.
 செல்வன்மகிழ்கிற, 376.
 செவ்விஞாழற், 240.
 செறுவோர்ச்செம்மல், 331.

சென்மதிதிறக்கின், 238.
 சென்முடி, 377.
 செறுவியிழைஇய, 46.
 தண்கதிர்மண்டிலம், 277.
 தண்கயத்தமன்ற, 59.
 தண்கயம்பயந்த, 393.
 தங்கயந்துறைவேர், 151.
 தயங்குதினாப்பெருக்கடல், 26.
 தற்புரந்தெழுத்த, 383.
 தன்கடற்பிறந்த, 13.
 தன்னோரன்ன, 385.
 தானினன்மொன், 212.
 தாழ்சினைமருதம், 366.
 தாழ்பெருந்தடக்கை, 392.
 திதலைமாமை, 135.
 திருந்திழைஞெழுத்த, 387.
 திரையுழந்தைசூய, 190.
 தீந்தலிசைந்த, 87.
 துஞ்சுவதுபேல, 139.
 துளைதீர்வழங்கு, 316.
 துன்னருங்கானம், 181.
 துளியின்நிலையந்த, 241.
 துதுஞ்சென்றன, 251.
 துமலர்த்தாமரை, 361.
 தெண்கழிவினைந்த, 159.
 தெறுகதிர்ஞாயிறு, 89.
 தேம்படுசெமைய, 94.
 தேர்சேண்கி, 360.
 தொடங்குவினைதனரா, 29.
 தொடதோளிவர்க, 269.
 தொடயானிமுன்கை, 237.
 தொடித்தென்மகிழ், 390.
 தொடிதோற்காணவன், 383.
 தொன்னலஞ்சினைய, 177.
 தொட்பதனமைத்த, 72.
 தொன்புலம்பகல, 137.
 தோளுந்தொல்களின்ஞெண்தன, 209.
 தோளுந்தொல்களின்ஞெண்தன, 347.

நகைகனன் தம்மதானேயவனெடு
400. [சை, 340.

நகைகனன் தம்மதானேயினைமி
நகைகனனியுடைத்தரற், 180.

நகைக்கேளைய், 248.

நகையாகின்றே, 36.

நட்டோரின்மையு, 279.

நந்நயத்துறைநி, 379.

நறவுன் மண்டை, 96.

நறையிராவற்ற, 534.

நன்கணங்குளிறொடு, 124.

நன்மரங்குழியு, 366.

நன்றகாலை, 118.

நன்னனாதுயன், 256.

நன்னுதல்பசப்பவும்பெரு, 83.

நன்னுதல்பசப்பவுமான்வினை, 77.

நன்னெடுங்குடாப்பெடு, 269.

நனந்தலைக்கானத்து, 78.

நனைவினா நறவின், 221.

நாண்கொணுண்கோ, 216.

நாண்கையுடைப, 121.

நாயுடைமுதுநீர், 16.

நான்வலைமுகந்த, 300.

நாளுவாவெழுந்த, 81.

நிதியந்தஞ்சு, 378.

நினைசெலவிவுனி, 368.

நிலநீரற்று, 295.

நிலாந்நிலற்கு, 200.

நிழலுநனந்தலை, 109.

நினைந்தோர்த்திரு, 71.

நின்வாய்செத்த, 121.

நீசெலவவர, 107.

நீடுநிலையரைவு, 331.

நீர்நிறங்கரப்ப, 18.

நீலத்தன்னநிறங்கிள, 358.

நீலத்தன்னநீர்பொதி, 314.

நீளிரும்பொய்கை, 276.

ததல்பசந்தன்றே, 227.

ததலுத்தோளு, 119.

ததலுதன்பசப், 171.

நெஞ்சுடம்பிதலி, 312.

நெஞ்சுநிற்குமடர், 152.

நெஞ்சுநெழ்திருந, 267.

நெடுங்குழியுவலந்த, 30.

நெடுங்குளைய்க்கான்யாற்று, 2.

நெடுங்கொழுதுடக்கு, 196.

நெடுமலைபடுக்கம், 92.

நெடுவேண்டியர், 120.

நெடுகலெல்லி, 32.

நெருப்பெனச்சிவந்த, 31.

நோகோயானே, 153.

நோற்றோர்மன்ற, 61.

பகல்செய்பல்குறி, 229.

புகழினுமநலாதாதி, 305.

புருவாய்வரசுதுல், 36.

புதித்தயானே, 321.

புழம்புழப்பலவின், 169.

புசுபுசுபுசுசை, 244.

புழைமழைபொழிந்த, 154.

புயங்கெழுநிறுநிற், 298.

புய்யுந்தண்மொழிற், 360.

புல்லிதழ்மென்மலர், 109.

பன்னாநெல்வம், 340.

பனிவரைநிலந்த, 38.

பனிவாருண்கணு, 359.

பனைத்திரளன்ன, 148.

பாம்புடைவிடா, 362.

பார்வல்வெருகின், 391.

பாளுக்கங்குலும், 297.

பிணங்கரில்வள்ளி, 256.

பிணர்மோட்டிகுந்தின், 246.

பிசுப்பல்கிளை, 223.

பிரிதல்வல்லிய, 223.

பிறகுறுவிழுமடி, 382.

பின்னுவிடகெறித்த, 150.

பின்னெடுமுடித்த, 78.

புதைபிற்பொங்கி, 265.

புணர்ந்தோர்புள்க, 108.

புன்காற்பாற்றி, 237.

புன்கண்மேல்கை, 182.

பூக்கணு முதலு, 329.
பெய்துபுலந்திறந்த, 217.
பெருங்கடல்வேட்ட, 110.
பெருங்கடற்பாப்பி, 80.
பெருங்கடன்முகந்த, 188.
பெருகீரமுவத்து, 30.
பெரும்பெயர்மகிழ்ச்சி, 306.
பெருமலைச்சிவமடின், 252.
பேருறைதலைதுய, 194.
பைப்பயப்பசந்தன்னு, 95.
பெய்ணகீர்நாய், 366.
பொறிவரிப்புறவின், 271.
பொன்னடர்ந்தன்ன, 280.
மக்குன்மாமழை, 294.
மண்கண் குளிர்ப்ப, 23.
மண்கண்முழுவமொடு, 76.
மண்டி லமழுங்க, 260.
மண்குழைத்த, 247.
மணரிமருண்மலர, 238.
மணிவாய்க்காக்கை, 319.
மதவலியாரை, 354.
மதிநிருப்பன்ன, 192.
மரந்தலைகரிந்து, 169.
மலிபெயற்கலித்த, 42.
மலையிசைக்குலையு, 84.
மழையிலவான், 264.
மறந்தவலையையா, 37.
மண்டிபுறவின், 128.
மனைமிளகொச்சி, 21.
மாக்கடன்முகந்து, 374.
மாக்கவிளம்பின், 317.
மாத்திரம்புதைவ, 364.
மாமலர்வண்ண, 187.
மாவும்வண்டினி, 355.
மாணறையையறிய, 238.
முடபுமுதிர்வலவின், 352.
முறைதச்சுவற்கனித்து, 38.
முறைதபடுபசங்காட், 282.
முறைடைச்செவ்வர், 156.
முல்லைவந்துணை, 4.

முலைமுக்குச்செய்தன, 7.
முனைவளர்முதல, 332.
முனைகவாந்துகொண்டென,
முத்தோரன்ன, 90. {37
மெய்விற்றிரா, 28.
மேற்றுறைக்கொகீஇய, 336.
மைப்பறப்புமுக்கிய, 136.
மொளவொடுமலர்ந்த, 117.
யாஅலொண்டினி, 338.
யாமதும்மொடு, 168.
யாமலிரவின், 208.
யாபேகக்கண்ணிலுந், 12.
யானொவன்செய்கோ, 67.
வண்டிடத்ததைந்த, 1.
வந்துவினைமுடித்தனன், 44.
வயக்குமணிபொருத, 167.
வயக்குவெயின்னெயிரிய, 322.
வயக்குவெள்ளருவி, 202.
வயலாசெறிந்த, 309.
வயிரத்தன்ன, 178.
வகுதுமென்ற, 144.
வழையமலிக்ஃத்து, 328.
வல்லுசரிமராஅத்து, 33.
வலத்தவன்னி, 52.
வலையிருமுன்பின், 148.
வலங்கெழுநிருநகர், 17.
வலமழைபொழிந்த, 344.
வலைவாய்க்கொத்தையர், 370.
வறணமுசெய்தியின், 301.
வாங்கமைபுசையும், 343.
வாடலுழிஞ்சில், 45.
வாரணமுறு, 172.
வான்வரிவயமான், 99.
வாழ்கடற்பாப்பிற், 10.
வானம்பெயல்வளம், 291.
வானம்வாய்ப்ப, 181.
வானம்வேண்டே, 186.
வானமூர்த்த, 11.
வாணுறவிவந்த, 222.
விசம்புதனிபொழிந்த, 315.

வினம்புவிசைத்தெழுந்த, 273.
 வினம்புறசிலந்த, 131.
 விண்டோய்சிமைய, 179.
 விண்ணதிருத்தலைய, 163.
 விநியிணர்வேங்கை, 38.
 விருத்தின்மன்னர், 64.
 விருந்தும்பெறுகளுளன், 324.
 விலக்கிருஞ்சிமைய, 215.
 விளங்குபுகழ்தவிய, 91.
 வினைநவியரண, 213.
 வினைநன்றாதல், 33.
 வினைவயிற்றிதிதல், 211.

வினைவலம்புத்த, 71.
 விஞ்சுவியிம்புத்த, 176.
 விஞ்சுவியைப்பெணித்த, 8.
 வெள்ளிகிழுத்தொடி, 236.
 வேந்துவெழுத்த, 104.
 வேர்முழுதுவறி, 145.
 வேலும்விளங்கின, 259.
 வேளாப்பார்ப்பான், 24.
 வேற்றாட்டிறையன், 351.
 வேலிந்பாதி, 257.
 வைகடுதும், 253.
 வைகுபுலர்விடியல், 41.

அபிதானக்குறிப்புமுதலியவை

[எண்கள் பாட்டின் எண்கள்]

அகதை, 76, 86, 119, 208.
அக்கிரி கைத்திரம், 89.
அக்டு, 352, 352.
அக்டுயத்தைய நகனாக, 852 (பா.)
அக்டுயில் ஜந்தைமன் நகையார்,
அட்டவாயில், 328. [352.
அண்டர்மகன், 59. [298.
அண்டர்மகன் குறவமுதியார், 150.
அந்தி (அட்டன்), 76, 222, 286,
378, 390.
அந்தி (சோன் சோனாதிபதி), 44.
அதன், 162. (பா.)
அதிகன், 142, 162, 325
அதிரன் விண்ணத்தனார், 301.
அத்தன் (கட.)
அத்தி யிளக்கோனார், 71.
அத்துவனார் (அல்லத்துவன்), 43, 59.
அபுமனார், 109, 140, 280, 370,
அமார், (கட.) [390.
அயித்த, 213, 352, 385.
அயிரியாது, 177, 253.
அசகம், 137.
அசியனாவாயில், 266.
அருத்தி, 10, 73.
அருப்பெறதுவாய், 213.
அருவாய், 266.
அவியன், 271.
அருத்துர், 246.
அருத்தை, 196.
அருப்பில், 44. இதுவர், செந்தைய
அடுத்தன்மது. (புறம் 283.)
அன்னார், 46.
அன்னார் அன்புக்கையன், 46.
அனக்கோனாய், 33, 144, 174, 314,
244, 353.
அமயின், 141.
அன்னி, 45, 126, 146.
அன்னி யிளக்கி, 196, 302.

அய்ய அனாடி, 89, 152, 198.
அய்ய வலிசன், 148, 181, 208,
390. [398.
அட்டனத்தி, 45, 76, 222, 236, 376.
அகனெழினி, 218.
அகித்தன், 2, 17, 43, 53.
அகித்தி, 45, 76, 185, 222, 236,
அக்தர், 159, 169. [398.
அக்தர் செனதமன் சாதேவனார், 159
அக்தர், 64.
அக்தர் செனதமன் செனதமன்
அக்தர், 84.
அக்தர் செனதமன், 386.
அக்தர், 276, 336, 336, 398, 398.
அக்தர் செனதமன் செனதமன், 398.
அக்தர் செனதமன், 398.
அக்தர் செனதமன், 38, 175, 209.
அக்தர் செனதமன், 106. [175.
அக்தர் செனதமன், 47, 81, 148,
அக்தர் செனதமன், 181.
அக்தர் செனதமன் செனதமன், 202.
அக்தர் செனதமன் செனதமன், 24, 156, 341.
அக்தர் செனதமன் செனதமன் செனதமன்,
சாதேவனார், 13, 224.
அக்தர் செனதமன், 168.
அக்தர் செனதமன், 98.
அக்தர் செனதமன், 213.
அக்தர் செனதமன், 107.
இடைக்காட்டினர், 189, 194, 274,
284, 304, 374.
இடையன் செனதமன், [375.
இடையன் செனதமன் செனதமன்,
இடையன் செனதமன், 186.
இடையன், 141.
இடையன் செனதமன், 398.
இடையன், 127, 265, 396, 398, 398.
இடையன், 70.
இடையன் செனதமன், 86.

இருப்போர் ஒப்பாயன் செவ்வன்
வருள், 279.

இருபெருந்தெய்வம் 860.

இளம்பால், 102, 348.

இளம்பெருஞ் செவ்வரி, 375.

இறங்குருமக் குந்தகாடம், 216.

செழுமேனி, 135.

சுழம், 88, 231, 307.

உச்சிப்பெருவருதி, 26, (இறங்கி)

உதிவருதல், 65, 168, 233.

உதியன் அட்டில், 168.

உயிர்த்துழைமகனாள் உருத்தி
சன்மனார், (இறங்கி)

உய்ப்பாட்டிவகைகண்ணார், 216.

உய்ப்பாடு, 264, 357.

உய்யு, 69.

[ஊர், 69.

உய்யுத்தொழைமகனார் பகலொன்ற
உமை (கட)

உய்யுணி, 141. [191. (பா).

உய்யுடேகக் கண்ணியன்செவ்வன்,

உய்யுடேகம், 191.

உய்யுச்சுரு, 20, 100, 190, 200,

210, 300, 390, 400.

உய்யுச்சுரு, 146.

உய்யுச்சுரு புய்வகைகண்ணார், 146.

உய்யுவிழா, 368.

உய்யுதல், 286.

237 369 385

உய்யுதல், 4, 8, 93, 122, 137, 226.

உய்யுதல் துறங்கெழுந்தவன், 93.

உய்யுதல்புறங்கை, 122.

உய்யுதல் பேரியாறு, 137

உய்யுதல் விழவு, 4.

உய்யுதல்செவ்வியங்குமாரார் 44. (பா)

உய்யுதல் மருத்துவன் தாமோதரனார்,

133, 257.

உய்யுதல்முதலுதல், 137, 329

உய்யுதல், 68, 388.

உய்யுதல், 220, 227.

உய்யுதல், 381, 392

உய்யுதல்முதலுதலின்கண்ணார், 3.

225, 289, 289, 299, 361, 371,

395, 399.

உய்யுதல்முதலுதலின்கண்ணார், 105,

132, 149, 213, 287, 319, 357.

உய்யுதல், 36, 115, 253.

உய்யுதல், 253.

உய்யுதல், 36.

உய்யுதல், 35.

உய்யுதல், 72, 78.

உய்யுதல், 73.

472.

உய்யுதல் வெளியன்கண்ணார் கடலார்,

வெளி, 115, 128, 266, 366.

உய்யுதல் (பாடு), 195, 211.

உய்யுதல் (இரப்பெருமேனிகுள்
வன்), 38. [138, 240.

உய்யுதல்புறங்கைகண்ணார்,

உய்யுதல், 152, 345, 349

உய்யுதல், 44.

உய்யுதல் முடலார், 210.

உய்யுதல், 6.

உய்யுதல்முதலுதல், 14.

உய்யுதல்முதலுதலின்கண்ணார், 34, 324, 384

உய்யுதல்முதலுதலின்கண்ணார், 28.

95, 191.

உய்யுதல், 25, 279.

உய்யுதல்முதலுதலின்கண்ணார், 25.

உய்யுதல்முதலுதலின்கண்ணார், 142.

உய்யுதல்முதலுதலின்கண்ணார், 111.

உய்யுதல்முதலுதலின்கண்ணார், 286, 316.

உய்யுதல், 208, 209.

உய்யுதல், 11, 147, 278, 308.

உய்யுதல், 44.

உய்யுதல், 285.

உய்யுதல், 44, 226.

உய்யுதல், 44, (பா).

உய்யுதல்முதலுதலின்கண்ணார், 370.

உய்யுதல், 81.

உய்யுதல்முதலுதலின்கண்ணார், 167.

உய்யுதல்முதலுதலின்கண்ணார், 51, (பா).

உய்யுதல்முதலுதலின்கண்ணார், 109.

உய்யுதல், 70, 256, 354.

உய்யுதல், 59.

உய்யுதல்முதலுதலின்கண்ணார், 197.

உய்யுதல், 44, 386.

உய்யுதல், 2, 12, 18, 42, 78, 82,

118, 128, 158, 182, 208, 218,

238, 248, 278, 292, 318, 332,

362.

உய்யுதல், 7, 17, 145, 189, 195,

219, 221, 259, 275, 321, 363,

397.

உய்யுதல், 55, 125, 141, 245.

அபிதானக் குறிப்புமுதலியன

சுருது, 50, 68, 69, 180, 183, 269, 277, 309

சுருதுக்கண்மைப்பாணனார் 180, (பா.)

சுருதுக்கண்மைப்பாணனார், 180, 269.

சுருதுக்கண்மைப்பாணனார், 68.

சுருதுக்கண்மைப்பாணனார், 309.

சுருதுக்கண்மைப்பாணனார், 183.

சுருதுக்கண்மைப்பாணனார், 277.

சுருதுப் பூச்சுத்தனார், 50, (பா.)

சுருதுப் பூச்சுத்தனார், 50

சுருதுப் பூச்சுத்தனார் மகனார் சொத்தனார்,

50. (பா.)

சுண்டனார், (இவனார் வேலுமகனார்

குலப்புகழ்மகனார் புதம், 391.) 0,

83, 113, 171, 199, 209, 333.

சுண்டனார், 198.

சுண்டனார், 70, 342.

சுண்டனார், 6, 222, 226, 376.

சுண்டனார்சொத்தனார், 168, 217,

233, 294.

சுண்டனார்சொத்தனார், 222.

சுண்டனார் மருத்தனார், 228, 376.

சுண்டனார், 44, 270.

சுண்டனார், 135, 365.

சுண்டனார், 170.

சுண்டனார், 256.

சுண்டனார், 256. [199.

சுண்டனார்சொத்தனார், 199.

சுண்டனார், 252.

சுண்டனார்சொத்தனார், 85.

சுண்டனார், 382.

சுண்டனார், 135, 365.

சுண்டனார், 365.

சுண்டனார், 141.

சுண்டனார், 35, 209.

சுண்டனார், (சுண்டனார்), 378. (பா.)

சுண்டனார், 151.

சுண்டனார், 21, 151,

241, 293, 391. [(பா.)

சுண்டனார், 151.

சுண்டனார், 6, 62, 76, 123, 126, 137,

166, 177, 181, 186, 205, 213,

222, 226, 320, 341, 376, 385,

396, 205, 271, 285.

சுண்டனார், 103, 107, 123,

சுண்டனார், 103, 107, 123,

சுண்டனார், 107, 123, 285.

சுண்டனார், 103, 271.

சுண்டனார், 135, 335.

சுண்டனார், 385.

சுண்டனார், 26.

சுண்டனார், 345.

சுண்டனார், 345.

சுண்டனார், 91, 212, 270, 280.

சுண்டனார் (சுண்டனார்), 44, 80.

சுண்டனார், 91, 115.

சுண்டனார், 340.

சுண்டனார், 383.

சுண்டனார் (சுண்டனார்), 44, 80.

சுண்டனார், 35, 44, 60,

79, 112, 129, 287, 316, 345,

366, 385.

சுண்டனார், 44.

சுண்டனார், 97. (பா.)

சுண்டனார், 148, 372.

சுண்டனார் (சுண்டனார்), 372.

சுண்டனார் (சுண்டனார்), 148.

சுண்டனார், 160.

சுண்டனார், 108.

சுண்டனார், 45, 145.

சுண்டனார், 4.

சுண்டனார், 262.

சுண்டனார், 150.

சுண்டனார், 150, 228, (பா.)

சுண்டனார், 40, 41.

சுண்டனார், 83, 116, 149, 228, 258,

296, 316, 346.

சுண்டனார், 93.

சுண்டனார், 116.

சுண்டனார், 116, 346.

சுண்டனார், 79, 259, 388.

சுண்டனார், 35.

சுண்டனார், 159. [303, 388.

சுண்டனார், 33, 62, 208, 209, 213,

சுண்டனார், 62, 209.

சுண்டனார், (சுண்டனார், அபிதானார்

சுண்டனார், 325. [350.

சுண்டனார், 27, 130, 201, 298.

சுண்டனார், 15, 90, 113, 196, 206,

216, 251, 262.

சுண்டனார், 15, 113.

197, 201, 211, 233, 251, 265,
281, 295, 311, 325, 331, 347,
349, 359, 393.
மாந்தரர்மொழிகளால் சொந்தம்சொத்
தனார், 54. [வந்தனார், 377.
மாடுக்கத்தால் காமக்கண்ணி எட்டா
கிளியி, 142, 148, 181, 208, 396.
முக்கட்செல்வன், 181.
முதி, 57, 149 ✓
முதிருந்ரிய செழிடன், 57, 149.
முதன்னை, 249. [30.
முடக்கிக்கிடந்தி செஞ்செவ்வதன்,
முதுகுந்தம் 197.
முதுவல், 181.
முதுபதி, 7. [149.
முருகன், 1, 22; 59, 98, 118, 120,
முன்னியூர்ப் பூதியார், 178.
முன்னார், 200.
முனிவர், (எட்).
முனைவர், 31, 78.
முனைவரன் கட்டவார், 72, (பா.)
முனைவர், 251.
முனை, 392.
முனைக்கரை, 260.
முனைக்கரையார், 260
முனைக்கரை, 392.
முனைவர், 69, 251, 281. [281,
முனைவர் குறைத்தமை, 69, 251,
முனைவர் குறைத்தமை, 260 (பா.)
யுவன், 149.
யுவன், 262, 396 ✓
யுவனின்னைக்கள் பேரிசைத்தனார்,
38, 214, 242, 268, 305
யுவனாரைக்கொள், 317.
யுவன், 340.
யுவனார் (இய்யம்), 396.
யுவன், 107, 213, 258, 281, 295,
375, 381.
யுவனாரை, 213.
யுவனாரைப்புகழ்க்கத்தனார், 49.
யுவனாரைப்புகழ்க்க, 342.
யுவன், 336, 356.
யுவனாரைப்புகழ்க்க, 356.
யுவனாரைப்புகழ்க்க, 336.
யுவன், 208, 209.
யுவன், 98, 130, 204, 312, 315.

யுவனாரைப்புகழ்க்க, 125.
யுவன், 117, 269.
யுவனாரைப்புகழ்க்க, 45, 859, 399, -
யுவனார், 38, 77, 143, 160, 218,
309, 381.
யுவனாரைப்புகழ்க்க, 336.
யுவனார், 97.
யுவனாரைப்புகழ்க்க, (பாபிசம்).
யுவனார், 81. [248.
யுவனாரைப்புகழ்க்க, 37, 136.
யுவனாரைப்புகழ்க்க, 55.
யுவன், 158, 206.
யுவன், முன்னார், 206.
யுவனாரைப்புகழ்க்க, 6, 122,
152, 183, 226.
யுவனாரைப்புகழ்க்க, 206.
யுவனாரைப்புகழ்க்க, 130.
யுவனாரைப்புகழ்க்க, 55, 246.
யுவனாரைப்புகழ்க்க, 211.
யுவனாரைப்புகழ்க்க, 211.
யுவனாரைப்புகழ்க்க, 29.
யுவனாரைப்புகழ்க்க, 49.
யுவனாரைப்புகழ்க்க, 29.
யுவனாரைப்புகழ்க்க, 45, 147, 382.
யுவனாரைப்புகழ்க்க, 208, 350.
யுவனாரைப்புகழ்க்க, 152, 226.
யுவனாரைப்புகழ்க்க, 208. [98.
யுவனாரைப்புகழ்க்க, 22.
யுவனாரைப்புகழ்க்க, 27, 61, 83, 85, 141,
209, 211, 213, 265, 392.
யுவனாரைப்புகழ்க்க, 61.
யுவனாரைப்புகழ்க்க, 162. (புறம் 336)
யுவனாரைப்புகழ்க்க, 208.
யுவனாரைப்புகழ்க்க, 372.
யுவனாரைப்புகழ்க்க, 157.
யுவனாரைப்புகழ்க்க, 167.
யுவனாரைப்புகழ்க்க, 249.
யுவனாரைப்புகழ்க்க, 113.
யுவனாரைப்புகழ்க்க, 29.
யுவனாரைப்புகழ்க்க, 185, 206, 258, 331, 372.
யுவனாரைப்புகழ்க்க, 166.
யுவனாரைப்புகழ்க்க, 166.
யுவனாரைப்புகழ்க்க, 36, 258, 296.
யுவனாரைப்புகழ்க்க, 30.

பொருட்குறிப்பகராதி

[எண், பாட்டெண்]

அஃதஹமமும் - அதற்கு நாங்கள்
பொருந்துவேம், 6.

அஃதாந்து - அதாவன்றி, 93.

அஃதை - ஒரு கொடையானி,
76, 113, 208.

அகம் - இடம், 5.

அகல்வாய்ப்பாந்தல் - படர்தல் -
அகன்ற வாய்ப்புடைய பரம்
புச்செடி, 63.

அகலம் - மார்பு, 56, 102. [105.

அகலன்ற - அகன்ற பக்கமலை,

அகலன் - அகன்றவர், 226.

அகவல் - அதைத்தல்: 97;
ஆடல், 271. * [97.

அகவுநர் - அதைத்துப்புறவார்,

அகவுநர்க்கு ஏற்றை அலங்க
ரித்து அளித்தல், 249.

அகன்மோ - அகலம் (ஏவல்),
அருதை, 96. [306.

அகைத்தல் - கப்பு விடுதல், (கட.)
தனித்தல், 43, 283, 330.

அகிலும்மாமை - அழகியவழி
யின்ற மாமை, 41, 96.

அக்காடி - கடைத்தெரு, 93.

அசா - கோயான்வரும் வருத்தம்,
அசனம், 38. [47, 107.

அசம்பு - மலையின்கீர் அருந
குழி, 8.

அசைஇ - ஆடி, 58, கடடி, 54,
102; தங்கி 63; வருந்தி, 17.

அசையல் - அசையல், 58, 120.

அசைச்சொல்: - அந்தில், 76;

ஆங்கு, 16, 44; ஆல், 39; இன்,
33; ஐ, 33; ஒ, 43, 63; ஓர், 86;

ஒரும், 19; குகை, 33; சின், 7;
தலை, 78; தில், 33; தெய்ய, 80;

220; மற்று, 26; மார், 100;
மான, 16; யாழ், 39, 97.

அசைத்தல் - கட்டுதல், 114, 100.

அசைவால் வாடை - மடிந்து
வருகின்ற வடகூற்று, 96.

அசைவனி - மடிந்து வருகின்ற
காற்று, 102, 340.

அசைவு - மடிதல், 29, 110, 339.

அசோகு, 7, 68.

அஞ்சுடர் செங்கு கொடி - தீபம்
களின் அழகிய செடியவரிதை

(கார்த்திகை விளக்கு), 11.

அஞ்ஞை - அன்னை, 15, 115.

அஞர் - ஊன்பம், 33, 62, 71.

அடகு - இலை, 54. [மடி, 54.

அடகுபறித்திதற்குக்கோளின
அடர் - தகடி, 19; தெருங்குகி, 181.

அடித்தெனஉருத்தறித்த - அடித்
தாற்போவத் தோற்றியதிகலை

* 176.

அடிக்கம் - பக்கமலை, 8, 47.

அடிநின்ற - வருத்தாவன்று, 25.

அடிபுகழ் - பிரதாபம், 214,

அடிம்பு - 80, 160.

அண்ட - இலை, 70, 96. [96.

அண்ட - கடை - கடைபுகழில், 80.

அடைச்சுதல் - செருகுதல், 308.
 அஞ்சி, 352, 372.
 அஞ்சில் ஆர்வாதமகனாகையார், 352. [26.
 அடைய-எல்லாம் 4; பொருந்த, அடைஇறந்து அவிழ்ந்த - இலை பூழிந்து மலர்ந்த, 357.
 அண்கண் - கண் அண் - இடம் அணித்தான, 37.
 அண்டர் - இடைவர், 59.
 அண்டர்மகளிர் - கோபிகள், 59.
 அண்ணல் - தலைமை, 23, 75.
 அணங்குருக் கீவுள் - நெரை வருந்துகின்ற எய்தற்கரிய தெய்வ மகள், 6.
 அணங்கு - பேய், 20, 92; தெய்வ மகள், 158; வருந்துதல், 177.
 அணங்குசாலரிவை - கடவுட் கற்பனைமந்த அரிவை, 161.
 அணங்குடைக் கணான், 72.
 அணங்குடை நகர், 99.
 அணங்குடை நெடுவரை - தெய்வங்களை யுடைய பெருமலை, 22.
 அணங்குடை முந்நீர், 207.
 அணங்குடைவரைப்பகம் - இவ்வுறை தெய்வங்களை யுடைய மனையகம், 226. [73.
 அணங்குதுகற்பு - கடவுட்கற்பு, அணல் - தாடி 125.
 அந்தக் கள்வர் - அருஞ்சாத்துக் கள்வர் 7.
 அந்த நடுகல் ஆனென உதைத்த யானை, 365.
 அந்தம் - அருஞ்சாத்தம், 7.
 அந்தி (ஆட்டன்), 76, 222, 286, 376, 396; சேரன் சேனாபதி, 44.
 அத்திரி-கோவேறு கழுதை, 120.
 அதர்கெடுத்தலறிய சாத்து-வழி

அதர்தொழும் சீவி குட்டிய கதி
 அதன் - தோல், 104. [கல், 67.
 அதற் கொண்டு - அதனை மனத் தாலே கருதி, 32.
 அதன்மலை - அதன்மேல், 66.
 அதிகள், 142, 162, 325.
 அதிரல் - புளவிப்பூ. மோசியல் டிகை, காட்டு மல்லிகை, 99.
 [ஹைலுத்தல், 391.
 அதிரல், வெருதில் கூடுகிற
 அந்தணன் - அந்தணவடிவான சிவபெருமான், (கட).
 அந்தாத்து - ஆகாசத்தில், 68.
 அந்தி - செக்கா, அந்திப்பூ, 71.
 அந்தில் - அனாச, 76.
 அந்திவானம் தோய்க்த மேல்கட லு, சங்கராசாராயண அவதாரம் பொதுமென்தல், 360. [71.
 அந்திவெந்தாறு பொன்போறல், அந்துவன் பாடியவரை, 59.
 அந்தாம்பகல்கைமக்கமஞ்சொலப் பெய்த லல்லி - அழகிய உட்டி கையையுடைய பருத்த மூக் கிற கண்ணேறினையப் பெய்த சோறு, 253, 311.
 அந்தாம்ப - லெட்டி, 13.
 அம்பல் - சிலர் அறிந்த அலர், 70.
 அம்பலொழுக்க மூடைய பெண் மூர், 115, 203.
 அம்பல் மூதூர், 213.
 அம்பி - ஓடம், 29, 187.
 அம்புனி நெல்லிக்காய், 69.
 அம்மஞ்சு - அழகிய பல் நிறத் தையுடைய மேகம், 71, 87.
 அம்மென் சேரி, 110.
 அமர் - விருப்பம், 23, 52.
 அமர்த்த - மாறுபட்ட, 3.
 அமர்தல் - மேவுதல், 53.
 அமார் - (கட).

அமலை - சோற்றுத்திரை, 86.
அமிழ்து - 213, 332. [142.
அமை - மூங்கில் 18, 33. [18.
அமைக்கண் - மூங்கிலின் கண்ணு,
அமைப்பெய்தவல்கி - மூங்கிற்
குழாய்க் கண்ணே பெய்த
சோறு, 253, 311.
அமைதல் - தங்குதல், 37.
அமைப்பொலிந்த-அமைதியொடு
பொலிந்த, 75.
அயம் - சுணை, 98, 262.
அயலறி பசலை, 235.
அயலெள்ளாருவி - அணையினின்
அந் தாழ்த்த விழும் வெவிய
அருவி, 38.
அயர்தல் - செய்தல் 98; விரும்பு
தல், 64. [103.
அயரவுவிர்த்தல்-இளைப்பாறுதல்,
அயிர் - துண்மணல், 39, 234.
அயில்காய் - கூரியவாய், 167.
அயிலை - குருமீன், 60, 70.
அயிலை துழந்த அம்புளி, 60.
அயிலைய - உண்ணும் பெரு
குட்டி, 141.
அரக்கத்தன்ன செந்நிலப் பெரு
வழி, 14.
அரக்கும கல்லுக் கூட்டிச்
செய்த சாணக்கல், 1.
அரக்குநிற உருவின் ஈயன்
மூதாய், 139.
அரக்குன் ஊடு போன்ற செந்
நாய்ப்பல், 199.
அரம்போழ் ஐதிய வானி அம்பு -
அரத்தால் அராவப்பட்ட
கூரிய துணியை புடைவ எயிற்
றம்பு, 67.
அரம்போழ் அவ்வரை-அரத்தால்
அராவப்பட்ட அழகியவரை,
6, 125, 349.
அரமிய வியலகம், 134.

அரலை - குற்றம், கொடுப்பு, 308.
அரவாளன்ன பிரம்பின் மூடி
கொடி, 96. [253.
அரவிரை தெரும் நன்கிரவு,
அரவின் எயிற்றன்ன குரவு,
237.
அரவு தங்குமதி, 114.
அரா உமிழ்ந்த மேய்மணி விள
கில்-திரை, மேய்தல் காரண
மாக உமிழ்ந்த இரத்தினமே
விளக்காக் கொண்டி, 72.
அரி - சிலம்பினிடு பருக்கைக்
கல், 6; செவ்வரி, 114; துண்
மை, 45.
அரிதுண்பசலை - ஐதான துண்
மைய பசலை, 45.
அரிப்பன ஒலிப்ப - விட்டி விட்டு
ஒலிப்ப, 45.
அரிபெய் புட்டிவு - பருக்கை
உள்ளே விட்ட சலங்கை, 122.
அரியல் - அரித்துவிழுவின்ற கன்,
157, 245. [பெண்டிர், 245.
அரியற் பெண்டிர் - கன்சிற்கும
அரில் - தூறு, 36; பிணக்கம், 6.
அருக்குதல் - தவிர்த்தல், 203.
அருங்கடி அன்னை - அரியகர
லைச் செய்யும் அன்னை-272.
அருங்கலம் தெறுத்த - அரிய
பண்டங்களைத் திறையாகக்
குவித்த, 89.
அருங்கெழ வயம்புளி, 251.
அருஞ்சாமிமந்த - செல்லவரிய
சுரத்தே கழிந்த, 197.
அருந்துபு - ஆர்த்து, 3.
அரும்படர் - ஆற்றுதற்கரிய
ஊன்பம், 72.
அரும்பிய சுண்ணகு - தோன்றி
துதலை, 6.
அரும்புண் - தீர்த்தற்கு அரிய
புகுமத்திற்புண், 37.

- அரும்புழை முடுக்கர் - புகவரிய
சந்துக்குந்தையுடைய குணம்,
248.
அரும்பெறவுலகம் அபிழ்தொடி
பெறுதல், 213.
அருமறை - நெர் அரிய வெண்ண
தைமக்திர ஸோசகி, 70.
அருமுனையியவு - வென்று கடத்
தற்கரிய போர்க்களமாகவுள்ள
வழி, 84, [68.
அருவிப்பாடி - அருவியோசை,
அருவிப்பாடி முழ ஸோசையை
ஒத்தல், 82.
அருவி யானைமறை, வெடுத்த
கொடிபோல அசைதல், 358;
நிலாவைஒத்துப்பரத்தல், 362.
அருவிஆன்ற - அருவி இல்லை
யான, 91.
அல்கல் - இஷ, 11, 248; தங்
கல், 20, 40; கான், 25, 97.
அல்கிரை - மிக்கஇரை, 3.
அல்கு - மிகுதி, 49.
அல்குலை - தங்கும் இடம், 56.
அல்குழல் - தங்கும் கிழல்;
மிக்க கிழல், 249.
அல்குபதம் - மிக்கசோறு, 49.
அல்குவிசை - தங்குதல்வா, 79.
அல்குறுகாலை - அந்திக்காலம்,
14.
அல்லல் - துன்பம், 98.
அல்லாந்து - அலமந்து, 32, 107.
அல்வி - அகந்தம், 16.
அலக்கல் - அசைகின்ற கதிர்,
13; (ஆகுபெயர்) அசைகின்ற
கிளை, 229; அசைதல், 1.
அலங்குதலைப் பெருஞ்சூட்டு -
அசைகின்ற தலைபையுடைய
பெரிய கதிர்க்கொத்து, 84.
அலத்தல் - துன்புறுத்தல், 15.
அலந்தலை - அலந்த்தலை, வாழ்
தலை, 111.
அலமால் - அழற்சி, 7.
அலமால் மறைக்கண் - அழற்சி
இன்ற குளிர்ந்தகண், 233.
அலம் - பழிச்சொல், 36.
அலர் பாடும்மே - அலர் ஒலிக்கு
மே, 190.
அலர் வாய்ச் சேரி, 110.
அலர் வாய்ப் பெண்டிர், 70.
அலர் வாய் மூதூர், 218.
அலரி - பூ, 4.
அலவன் ஆட்டிதல், 280.
அலைஇயர் - அடிக்கும் பொ
ருட்டி, 106.
அலைக்கலங்கிய - அலைத்தலக்
குக்கலங்கிய, வருத்தத்தலக்
குக்குக்கலங்கிய, 183.
அலைத்தல் - ஆட்டிதல், 21,
வருத்தலதல், 77.
அலையல் - வருந்தாதே, 158.
அலவமிது - ஐதானவையு, 21.
அலவரி - ஐதானத்தலை, 117.
அலவலை - அழகியவலை, 70.
அலவளி - ஐதான காற்று, 82.
அலவளை - அழகியவளை, 6.
அலவளக்குத்தி - அழகிய ஒழிந்த
கொப்பூழ், 136.
அலவாய் - அழகியவாய், 16.
அலவல் - நெல் அலல், 142,
பள்ளம், 4.
அலவிடித்தல், 141.
அலவம் - துன்பம், 95.
அலவன் மறை தேனம் - அலவன்
மறைந்ததிக்கு, 48. [கட.
அலிர்தல் - விட்டுவிளக்குதல்,
அலிர்பு - விட்டுவிளக்கி, 101.
அலிழ்த்தல் - மலர்தல், 21.
அலவைப்பு - குத்துதல், 394.
அலவைப்பு மாண் அரிசி, 324.

அழகுதி - அழம் கோடு, 13.

அழகைகந்தன்ன இருப்பைக் குறை, 351.

அழாஅம் உறைதல் - அழை மாய்த் தங்குதல், 119.

அழற்கொடியன்ன மின்னல் தடக்கம், 163.

அழிதக - அழியுமாய், 40.

அழிதளி - மிக்கதளி, 214.

அழிபடர் - மிக்கதுன்பம், 253.

அழிவில் உன்னம் - தளராத னக்கம், 47.

அருங்கல் - ஆரவாரம், 70;

கெடல் 29; தவிர்தல், 65;

வருந்ததல், 95. [86.

அருங்கின் - தவிர்த்தான்,

அருவம் - காடு, 79; பாப்பு, 20.

அள்ளல் - சேற்றுக்குழம்பு, 140.

அளவுறு - அளவிய, 89.

அளவு - சேறு, 116.

அளி - அன்பு, 40.

அலியர்(ள்) - அலிவில்லாதோர்

(ள்) 43, 118.

அலை - குறை, 20.

அலைது - கலந்து, 102.

அங்கம், 235.

அற்றோம் - பணிக்காலம், 24.

அற - தனக்கென, 17.

அறல் - இமையிடத்து அற்று

விழும் நீர், 19; அரித்தோடும்

நீர், 23; அற்றநீர், 25; கரும

ணல், 25.

அறவென வெறிந்த கூந்தல் - கரு

மணல்போலத் தருண்ட கூந்

தல், 213.

அதன்கடைப்படல் - பாவத்தி

னிதற்புடல், 153.

அறுகு - அறுகம்புல், 136; சிவ்

கம், 1.

அறுகோட்டு யானை - அறுத்துத்

திருத்தினகோட்டியையுடைய

யானை, சிங்கத்தை ஒட்டிய

யானை, 1.

அறுகோட்டு உழைமான் - அற்

றகோட்டியையுடைய உழை

மான், 147.

அறுநீர்ப்பைஞ்செனை - அற்று

நீரையுடைய பசிய மறி, 1.

அறுநீரம்பி-சீற்றயாற்றில் அம்பி

(ஒட்டம்), 29.

அறுநீர் அம்பியின் உரனை உணங்

கல், 29,

அறுமீன் - உரோகிணி, 141,

அறுவை - வஸ்திரம், 195.

அறை - கற்பாறை, 106; பக்க

மலை, 105.

அறைபோதல் - கீழறுதல், 26

அறைவாய் - அற்றவாய், 107.

அன்றில், கரிய சிறத்தது, 270.

அன்னம் ஒழுங்காய்ப் பறத்தல்

குதிரைச் செவ்வுக்கு உவமை;

அன்றோ - ஐயோ, 42. [234.

அனந்தல் - மயக்கம், 37,

அனைத்து-அவ்வளவினது, 213.

ஆகம் - மார்பு, 5. [லே, 26.

ஆக்காங்கு - அவ்வவ் விடங்குகி

ஆசினி - ஈரப்பனா, 8, 91.

ஆட்டி - அலைத்து (கொவிட்டு),

37.

ஆடாப்படிவத்து ஆன்றோர் -

சீராடா வீரதமைய சான்

ரோர், 123.

ஆடியன் மடமயில் - ஆடும் இயல்

புடைய மடப்பத்தைக்கொண்

டமயில், 69.

ஆடு - வெற்றி, 100. [தல், 6.

ஆடுதல் - குடைதல், 35; கோடு

ஆடுதொறு கனைதல் - கூத்தாடும்

போதெல்லாம் ஒலித்தல், 79.

- ஆடுபார்த்தன்ன ஈனலெண்கு, ஆண்டாள் வினித்தல், 199; 331.
 ஆண்டாள் லோர்த்தல், 147.
 ஆதி - குழியையின் கேரோட்டம், 104, 125.
 ஆதொழு அறுத்தென - ஆவைத் தொழுமோடு அறுத் ஏக்கொண்டி போனார்களைன்று, 7.
 ஆம் - கீர், 1; 75.
 ஆம்பலச் தொடலை - ஆம்பன் மாலை, 6.
 ஆய்களின் (ஆய்கலம்) - ஆயத்தா ளால் ஆராயப்பட்ட அழகு, 57.
 ஆயம் - திரட்சி, 49; தோழியர் கூட்டம், 7; பகர்கூட்டம், 79; மக்கள் தொகுதி, 11.
 ஆயிடை - அப்பொழுது, 1.
 ஆர் - ஆத்தி, 33; ஆர்க்கு, 9, ஆர்ப்பு, 1.
 ஆரகளி - ஆரவாரம், 54.
 ஆர்த்தல் - கட்டுதல், 1; ஒளித்தல், 102.
 ஆரூர் - அரியதுன்பம், 71.
 ஆரம் - சந்தனச்சலவை, 13; சந்தனம், 22; மாலை, 103.
 ஆரல் - ஒருமீன், 246.
 ஆராம - போதற்கரியவழி, 45.
 ஆரிடை - அரியவழி, 2.
 ஆறையெய்த அறைவாய்ச் சகடம், 301.
 ஆள் - நீர்த்துளி, 9, 108.
 ஆறுதல் - கூவுதல், 145.
 ஆவணம் - கடைத்தெரு, 122.
 ஆவணமாக்கள் - பிரமானம் வாங்குகின்ற மாக்கள், 77.
 ஆனித்தல் - மக்காத்தல், 301.
 ஆழல் - அழாந்தாதே, 61.
 ஆழிபோழ்தவழியிற் செல்லும் கீர் வரிசையாகப் பாம்புமுடுகு வதுபோதல், 294.
 ஆயி - சிங்கம், 78.
 ஆறுகுதல் - ஆன்படுத்தல், 67.
 ஆற்றிய - செலுத்திய, 33.
 ஆற்றுப்படுத்தல் - மனைவிற்பெ ண்டி புதுதல், 22.
 ஆற்றுறவிலக்கின் - வழியுற்றவன் விலை விலக்குவையாளுல், 82.
 ஆறியொள்கை - ஐயமொழிந்த கோட்பாடு, 95.
 ஆறுகடி கொள்ளல் - வழினைக் காவல் செய்தல், 65.
 ஆற்ற - இல்லையான, 91.
 ஆன்றல் வேண்டும் - அகனல் வேண்டும், 163.
 ஆன்றிகம் - அமைவேம், 74.
 ஆன்றிகம் பணி - நடுக்கத்தாற் அமைவேம், 74.
 ஆன்றிசின் - அமைந்தாய், 69.
 ஆறு - அமையாத, 72; அக லாத, 3.
 ஆறுஅரும்படர் - மிகுகின்ற அரியதுன்பம், 72.
 ஆளுனாடை, 255.
 ஆனிலைப்பள்ளி, 107.
 இஃதோசெல்வன் - இந்தப்பிள்ளை 26.
 இகத்தல் - நீங்குதல், 15.
 இகழ்த்தியங்குஇயவு - இங்கே எதயில்லையென்று மதியாது திரியும் வழி, 21.
 இகழூர் இகழாஇளநாள் அமை யம் - இகழ்ந்த பிரிவோரும் பிரியவொண்ணாத இளவேணி காலம், 25.
 இகன்முனை தழீஇய ஏறுடை பெருகிறை - பதைத்த போக கனத்து மீட்டுக்கொண்ட ஏறு ஏறுபுடைய பெரிய ஆறு, 113.
 இகத்தல் - தாழ்த்தல், 39.

இருத்தருள் - தாழ் விடுகின்ற
குரல், 32.

இருத்த னோக்கம், 29.

இதுபெயல் - மிக்கபெயல், 32.

இசைப்ப - அறிவிக்க, 62.

இஞ்சி - சுவர், மூதில், 35, 195.

இட்டருள் சிலம்பு - குறுகிய
கடத்தற்கரிய மலைவழி, 128.

இட்டிகை - செங்கல், 167.

இட்டியவழி - குறுகியவழி, 72.

இட்டை - பிளந்தை, 72. [19]

இடம்புகுள் - இடப்புறம் விழின்,

இடம்படி பதியா வலம்படி
வேட்டம், 252.

இடி - இடிப்பு, ஓசை, 77. [68]

இடி, ஊசலேப்பாம்பென எறிதல்

இடிமறந்து ஏழிதி - இடித்தல்
மறந்து கடவு, 134.

இடிமலை - துன்பம், 107.

இடிமணற் பந்தர், 89.

இணர் - பூங்கொத்து, 2.

இத்தலை - இவ்விடம், 7.

இதக்கை - துள்ளின் தலைவிலுள்ள
தோடி, 365.

இதணம் - பாண், 308.

இதல் - சிவலென்னும் புன், 23.

இதழ் - தோடி, 37.

இதை முயல்புனவன், 140.

இம்மை - இப்பிறப்பு, 101.

இழில்-எருதின் முரிப்பு, 113.

இழிழ் - ஒளி, 17.

இலையா எட்டம் - இதற்குறி
யாதகன் (கட).

இயக்க-செலுத்த, 320 [தல், 19]

இயக்குதல் - உலவுதல்: போ

இயக்குதல் செகுக்கும் எய்ப்பி

கணத்தலை - வழியே போவா

காசு கொல்லும் முள்ளம்

பன்றி இடக்கும் அகன்ற

பெயர், 307.

இயம் - வரத்தியம், 98.

இயம்புகல் - ஒலித்தல், 8.

இயல் - இயக்கம், அசைவு, 142.

இயல்பு - செய்தி, 49.

இயலி - உலாகி, 82.

இயவு - வழி, 9.

இயவுள் - தலைமை, 28.

இயநல் - அசைவருகல், 58.

இயன்றனின் - செய்தாவொத்த

இயைவறு - முடிவறு, 15. [56]

இரட்டிதல் - ஒலித்தல், 9.

இரந்தோர்க்கு யாதாட்டியோன்
பொருள் பரந்து வெளிப்படா
தென்பது, 276.

இரலை - ஒருமான், 4.

இரும்பிடம் படுத்த - வேல்முத

லாயின விடுப்பித்தின், 90.

இரும்பியன்றன்ன கருங்கோட்
டெருமை, 16.

இரும்புதிரித் தன்னமாயிருமருப்
பின் இரலை, 4.

இரும்புவடித் தன்னகருக்கைக்
கானவன், 172.

இருமல் தீர்க்குமருத்து, 101.

இருமை - கருமை, 37.

இருளி - இளைபரிந்ததான், 28.

இள்லம் - தேற்கு, 4.

இல்லுறை கடவுள், 382.

இவ - ஏடி, 12.

இவஞ்சி - மடி, 186.

இவ்வமலரன்ன செந்நா, 142.

இலவு பூத்துக் கார்த்திகை விள
க்கு வரிசைபோலவும், இரு

* விழா விளக்கு வரிசைபோல
வும் விளங்கல், 11, 185.

இவட்காதல் - இவவுகிவிருந்த
ஆசை, 55.

இவத்தல் - அழுதல், 304.

இவுளி - குதிமை, 223.

இவ்வமலரன்ன செந்நா, 142.

- இழுக்குதல் - குற்றப்படுதல், 18.
 இழுகுபறை, 19.
 இழுது - வெண்ணெய், 9.
 இழைத்தல் - துறத்தல், 61. [து, 6.
 இளமை சென்று - இளமை கழிந்
 து, 33.
 இளை - காவல், வலை 3, 21.
 இழு புட்டறு வில்லிற் - நெறித்
 தல், 96.
 இறியுயர் - அழிவதாக, 49.
 இறத்தல் - கொடுத்தல், 184;
 தன்டம் வாங்குதல், 109;
 முறித்தல், 38.
 இறம்பு - சிறுகாடி, 92.
 இறம்பூது - வியப்பு, 152.
 இறை - தங்குதல், 180; இற
 பு, 103; முன்னக, 19. [10.
 இறைகூறும் - தங்குதல் மிகும்,
 இறை கொள்ளல் - தங்குதல்,
 218.
 இறைஞ்சியமுகம் - வணங்கிய
 முகம், 110.
 இன்சிலை - இளையிலைப்பு அங்
 ளது குரல், 7.
 இன்பத்தலைமகள், 292, 302.
 இன்னல் - துன்பம், 212.
 இனந்தலைத்தருடம் - இனத்
 தைத் தன்னிடத்தே குவித்
 துக்கொள்ளும், 78.
 இனி - இப்பொழுது, 21.
 இனையம் - இத்தன்மையும், 39.
 ஈண்டிதல் - கொடுங்குதல், 181.
 ஈர் - பெரிய, 59; குளிர்ந்த, 320.
 ஈர்த்தல் - இழுத்தல், 18;
 ஈரணி - பெரிய ஆலங்காசம்
 ஆல்வது ஆப்பனை, 69, 139.
 ஈருயிர்ப்பிணவு - குற்பிணவு, 72.
 ஈன்று நாளுலகை - ஈன்றணிமை
 ஆறிந்த, 85.
 உகந்தல் - உறந்தல், 180.
 உகளுதல் - துள்ளுதல், 14.
 உகிர் - நகம், 8.
 உகுதல் - இறத்தல், படுதல், 67.
 உட்கு - அச்சம், 1; 72.
 உடலாய் - துணையாய், 26.
 உடலுதல் - கோபித்தல், மா
 படுதல், 306.
 உடன் - அடைய; எல்லாம், 78.
 உடையுயர் - உடுக்கவேண்டி, 59.
 உடைய - உடையாக உடைய
 லாய், 7.
 உண்குளன - உண்பேனென
 சொல்லி, 82.
 உணங்கல் - வற்றல், 20.
 உணரா வளவை - அறிவதற்கு
 முன்னே, 5.
 உத்தி - படப்பொறி, 202.
 உதைப்பு - உதைப்பாலுளதாகிய
 ஓசை, 24.
 உப்பு - இனிமை, 166.
 உப்புச் சிறை, நிலவாவென்கை
 பேசல், 208.
 உம்பர் - அப்பால், 113.
 உமண் சாத்து - உப்பு விலைஞர்
 கூட்டம், 119.
 உமணரோடு மந்தியும் உடன்
 வருதல், 310.
 உய்கம் - தப்புவேம், 66.
 உய்த்தல் - செலுத்துதல், 131.
 உய்ம்மார் - கொண்டுபோத
 காக, 207.
 உயக்கின்று - வருந்திந்து, 17.
 உயவல் (உயவு; உயர்) வருத்தல்
 65. [32.
 உயத்தகைமை - வன்கண்மை
 உயந்து - வலியுற்ற
 வுத்தி, 9.
 உயி - வலியோன், 339.
 உயவு (உயன்) - வலிமை, 213.
 உயற - கதற, 148.

உரா - வலிசெய்து, 18.
உரிநூதல் - உராய்தல், 211.
உரிமை - தோல், (கட.) [137.
உரு - அழகு; உட்கு (அச்சம்).
உருத்த - தோற்றின், 176.
உருத்திய - வெப்பம் உறப்பண்
மை, 47.
உருப்பு - வெப்பம், 11.
உரும் - இடி, 68.
உருக்குடி - கடிப்பு உருகு
கின்ற இழுதிறை, 19.
உரை - புதம், 36; பரத்தல்,
உலக்கை, 9; 141. [317.
உலக்கைப் பாட்டு, 286.
உலகம் - விசுவர்க்கம், 55.
உலகுவிளர் தன்ன உருகெழு
வங்கம், 255.
உலத்தல் - அழிதல், 23.
உலம்புதல் - ஒலித்தல், 239.
உலமந்து - உலாவி, 106.
உலமரல் - சுழற்சி, 13.
உலறி - கோரல், 1; வந்தி, 19.
உலா - உலாவி, 31.
உலையு - கெடுத்த, 153.
உலைத்துருத்தி, 96.
உலக்காண் - உலவிடத்தே; ஒட்
புகின்ற இடைச் சொல், 4.
உலத்தல் - கிகழ்தல், 51. [114.
உலர் - வெறுப்பு, 136.
உலாவிடுபதுக்கை, 67.
உலாவி - சருகு, 21.
உலாவு - பெணர்ணிமை, 201.
உலறி - ஊற்றி, 3.
உழவர், 37.
உழவல் - தேடித்திரிதல் 56.
உழுவை - புலி, 45. [379.
உழைப்புறத்தன்ன புள்ளிநீழல்.
உள்ளம் - ஊக்கம், 339.
உள்ளுற்றுருளல் - லெக்தின்

உளம்புதல், 94; 339.
உலர்த்தல் - ஆசைதல், 145.
கோதுதல், 117.
உனியம் - கரடி, 71.
உனிமுக வெம்பரல், 55.
உளை - தலையாட்டம், 4; 64.
உலைமாதி - சிங்கம், 103.
உறங்கொள - மாறுகொள்ள, 32.
உறாடி - உறுத்தி, 39.
உறுபெயல் - மிக்கபெயல், 26.
உறு - மிக்க, 26.
உறும் - ஒக்கும், 90.
உறை - நீர்த்துவி 4; 67. உறை
தல், 40. [25; 96.
உறைத்தல் - உதிரல்; துளித்தல்.
ஊட்டியன்னணன்புளம்பு, 388.
ஊட்டியன்ன ஓண்டனிரச் சொ
லை, 68.
ஊதுதல் - துகர்தல், 46; 317.
ஊதை - பெருங்கர்த்து, 60.
ஊர்கொள்ளல் - கிரம்புதல்; ப
வேடித்தல்; வளர்தல், 2.
ஊர்ந்தென்னாழ்வரில் வாழ்க்கை
ஊழ - முறைமை, 2; 17. [36.
ஊழத்த - புறப்படவிட்ட, 10.
ஊன்பறித்தன்ன ரெஞ்செ
வருமை, 51.
ஊன்புழுக்கு, 119.
ஊன்பொதி யறிமாக்கண்ணி
புண்டய புலிக்குருளை, 147.
ஊன்றிய - ஊட்டிய, 12.
ஊக்கம் (ஊக்கு) - கத்தி, 28.
வேல், 72. கூர்மை, 116.
ஊக்குற்று - கத்தியால் அறு
கப்பெற்று, 29. [217.
ஊக்குறுபஞ்ச - பன்னியபஞ்ச
சுவினம் - அன்னம், 34. [86.
ஊஞ்சாதுரை - மறையரதுரை
எடுத்த - ஏற்றிய, 11. எழுந்த
வந்த - கடை, 15. [100.

என்கு இருப்பைப்பழக் கவர்தல்,
15. குறும்புகேர்தல், 8 பாம்
பை வரத்தாதல், 8.

எய் - முள்ளம்பன்றி, 295.

எய்யாமை - அறிவாமை, 28.

எயில் - ஊர், 84; 381.

எயிற்றம்பு, 67.

எயினர் போர்க்குப்போகிற தறிந்
துபருந்தும் புறப்பட்டல், 79;
227.

எரிமருள் கதிர திருமணி, 218.

எரிமருள் தோன்றி, 218.

எரிமருள் முருக்கு, 41. [116.

ஊரியகைக்கன்ன தாமரை, 6;

ஊரிய கைக்கன்ன சடை (கட.)

ஊருங்கிய - செகித்த, 57.

ஊருந்து - கழுத்து, 193.

ஊருதுகளின் கழுத்தில் குழாயி
லடைத்த உணவைக் கட்டு
தல், 116; 311. [37.

ஊருதொழுவியுயர் காமர்வேளில்,
ஊருமைக் கொம்பு இரும்பியன்
றது போறல், 53.

ஊருமைபகன்றைக்கொடி சுற்றிய
கொம்புடன் ஊர்புகுவது போர்
செதி மள்ளரை ஒத்தல், 316.

ஊருமைமேல் ஏறிய கிழர் துறு
கண்மேல் ஏறிய மந்திரை ஒத்
தல், 206. [3; 51.

ஊருவை - பருத்தின் ஒரு சாதி,

ஊருவை பட்ட விரி: குடரை
வயிற்றினின் தும்வாங்கிப் போ
கடல், 77.

ஊருவை பட்ட விராருடைய தலை
வைக் குடைந்து மணிகொ
ண்டி போடைக்குச் சொரிதல்,
215.

ஊல் - பெருமை, தோற்றம், 77;

ஊலில் 110; ஊலி, 327.

ஊவ் - ஏடி, 114. "

ஊவ்வி - இசை, 50.

ஊவ்வி - பகல், 20.

ஊவ்வி - பெருங்காற்று, 77.

ஊவி, 133.

ஊவ்வி - மரகம், 114. வருத்தம்,
3. விவசைம், 98.

ஊவன் - எப்படி, 6, 80, ஒன்ன;
2; 12 என்ன பயன், 50.

ஊவன் அறிவமோ யாமோ - யாம்
எப்படி அறியம், 80.

ஊவன் ஆகியர், 216.

ஊவன் ஆவது, 239.

ஊவன் இயங்குதி - என்ன செய்
யப்போகிராய், 12.

ஊவன் உளன், 305.

ஊவன் சொகு, 67.

ஊவாடி நாடு - குடி, தம்பதியை
கிட்டு ஊவா நாடு, 113.

ஊழிலி - காலம் (ஆகுபெயர்), 43;
மேகம், 23.

ஊழிலேயு குறித்த கதிர்த்த செ
ன்ஷி துணக்கு சென்றவின்
விதித்த போலும் அந்துண்
பன்பொறிக் சேவல், 103.

ஊழில் - இரையைப் பாய்ந்தெ
டுத்தல், 81.

ஊழினரைத் திவலை தூய்ந்து கிது
கோட்டிப் பெருக்குளங் காவு
லன் போவத் துயின் மறத்தல்,

ஊழினி - எறி ஈட்டி, 210. [252.

ஊழம்பு வளைகிறேர்த்து வைத்
திருந்த வித்தை உண்ணுடி
ம்றவர், 377. [78.

ஊழ் - வளி, 24. தண்டாயுதம்,

ஊழ்கிளர்முன்பு தண்டாயுதம்
போன்றவளி, 78.

ஊன் - எப்படி, 3.

ஊன்களைமா - எப்படிப் போ
கல்தல், 114.

என்குறை - என்குறப் பெறுங்
காரியம், 32.

என்ப - என்னு நின்றார்கள், 67.

என்பீடுண்டனையாயின், 219.

என்ன கடத்தலோ, 176.

என்னதூஉம் : சிறிதும், 65.
வேறேதேனும், 68.

ஏ - பெற்று ; பொருக்கம், 52.

ஏகல் - பெருந்தகல், 177.

ஏச்சொல் - மீக்கூற்று, 333.

ஏசற்று - வருத்தமுற்று, 32.

ஏத்தொழில் நவீன ஏழில்
நடைப்புரவி, 160.

ஏதில் - அன்னிய, 22.

ஏம் - மயக்கம், 69.

ஏமதி - கடவு, 134.

ஏமம் - ரணை, 42.

ஏழைல் கிடைக்கை, 365.

ஏழுதுகாலை, 54.

ஏர்குழை - ஒங்கினமுக்கில், 13.

ஏற்றியல் எழில்நடை, 236.

ஏற்றைப் பொன்னோட்டவாய்ச்
செய்து பொல்கொழிபுட்டி இயி
லின்கண் சாந்தனிகுது அலக
கரித்து ஈதல், 243.

ஈ - வியப்பு 38. சிறுமை, 54.

ஈடியும்புதல் - கடக்ககடக்க விட்
டிசைத்தல், 64.

ஈறுபடுகொன்னி அக்கைகாய,
93.

ஈம்பால்லைமணிபொல்லது, 223.

ஈவனக வருத்த கூந்தல், 43.

ஊட்டகம், 245.

ஊடியாவிழவு-தவிராவிழவு, 119.

ஊலை - கேடு ; தவிரவு, 901.

ஊடுக்குதல் - அணைத்தல், 5.

ஊடுக்காடு, 91.

ஊக்கு - நடை, 7.

ஊய்குதல் - நடத்தல், 8.

ஊய்குதல் - நடத்தல், 8.

ஊயும் - இழுக்கிற, 88 ; கொன்
டுபோகிற 355 ; 337.

ஊய்வென - விடைய, 80.

ஊருகா ஊர்நிப் பருதியது செ
வன், 880.

ஊருகாற்பட்டம் - ஊருகாறையை
யுடைய குவம், 107.

ஊருத்தல் - தலைவன், 65.

ஊருவுதல் - சீழ்குதல், 41.

ஊருதல் - தளருதல், 167.

ஊல்லாய் - பொருந்தாய், 21.

ஊலிசினை - தழைத்தகொம்பு 48.

ஊலியல் - தழைத்தல், 102.

ஊழுகுபலிமறந்த மெழுகாப்பு
நினை, 167.

ஊற்றி - உளவறிந்து 2. ஊணிந்து
3, நினைந்து, 34. வளைத்து
சாய்த்து, 35 ; 252.

ஊற்றுச்செல்லுதல், 318.

ஊறுப்ப - தன்மக்க, 342. [113]

ஊன்றுமொழி - வருசினக்கூற்று
ஊடாஸஸென்று உரிவை தைஇ
ஆடுகொண் முரசம், 331.

ஊடாப்புட்டகை - மெகிட்டி ஊடா
வளி, 100.

ஊவையின் ஊடல் - கற்றேறடி
விடமெல்லாம் ஊடல், 30.

ஊடை - முகபாடாம், 100.

ஊடைக் குன்றம், 111.

ஊதம் - அலை, 220.

ஊதி - கூந்தல், 18. ஊந்தி, 135.
715 ; அது பொற்றலையது

ஊதை - ஆலாசம், 37. [143]

ஊதைத் தென்னினி - ஆளமை
கும் ஆலாசம், 41.

ஊபி - ஊட்டி, 221. ஊந்தி, 125.

ஊம் - ஊழியம், 26.

ஊம்பாதுண்டல் - ஊனைக்கென்
பாதுகாவாது இன்றே உ
தல், 301.

தும்புநல் - பரிகரித்தல் 19; பாது
காத்தல், 301.

தும்புந் - ஒழிதலற்று, 11.

தும்பு, 3; 5.

தும்பில் - சதைத்தியுறை, 86.

தும்பு - விசாரித்து, 88.

தும்பு யானுதுதல் - யான் துருத்தி
யுமே யானுதுதல், 82.

தும்பு - அசை, 12.

தும்புநிர் மாக்கள், 305.

தும்புநின் மன்னன் - ஒரே மதி

ரைணையுடைய மன்னன், 373.

தும்புநிர் - பைஞ்சாய்க் கோ

ரையுந் பாவைசெய்து வினை

யாடல், 49.

தும்புநாயும், 218.

தும்புச்செந்நிலம் - ஒலம்போன்ற,

(சித்திரம் போன்ற) சிவந்த

நிலம், 51.

தும்புச்செய்தியின் - சித்திரத்தின்

செயலொத்து, 5.

தும்பு - ஒழியாய், 312. [35.

கஞலல் - மிகல்; கெருங்கல், 18;

கட்கண் - கணுக்களிடம், இடம்

தோறும் இடந்தோறும், 339.

கட்டளை - உரைகல், 178.

கட்டு - கட்டுக்குறி, 138.

கட்டு - பச்சறை, 44.

கட்டபுரோதி - வண்டு வந்துபடி

சிற கூந்தலுடையான், 39.

கட்டு - கிடுகு, 67.

கடத்தல், 176.

கடம்பு, 95.

கடம்புக்களிடம் பாடுதல் - முரு

களைது கடப்ப மாத்திரையும்,

கனிற்றினையும் புகழ்ந்து பாடு

தல், 135.

கடல்நால் கிளர்தல் - கடலிடம்

கிளர்தல், அல்லதுபுடைபெயர்

தல், 145.

கடல்கெழு செல்லி, 370.

கடல் மீன்துஞ்சும் நள்ளென்

யாமம், 142.

கடலிழிந்து - உப்பு, 168.

கடலோதம் - கடலை, 220.

கடவுட் கற்பு - அறக்கற்பு, 184.

கடவுட் காந்தன், 152.

கடவுட்சான்ற செயலினை

தேவர் காணமாஃப் பிரியுந்

பிரியு; கடவுட்டன்மை

யமைந்த ஒதற்பிரியு, 125.

கடவுட் செல்லுர் - தெய்வங்க

ளெல்லாம் பரிபெயுதற் கிட

மாகிய செல்லுர், 90.

கடவுதல் - தூண்டுதல், 54. [307.

கடவுட் போகிய மாடம், 167.

கடவுளெழுதிய பாவை, 62.

கடற்றிற் குதிர்மாம் தனித்து

வளர்தல், 75.

கடற்றடை முதல் - காத்தை

யடைந்தவிடம், 75.

கடறு - ஊம், 75.

கடையுனைக் குழை உச்சமத்ததை

ய மன்மருங்குறுத்த மழுவான்

நெடியோன், 220.

கடாவிடுதல், 37.

கடி - காவல், 3. அச்சம், 124.

மணம், 136.

கடிநகர் - கலியாணவிதி, 136.

கடிநினை - காவற்காதி, 216.

கடினக - காம்பு, 35; 119.

கடிதல் - ஒட்டுதல், 32; 59.

கடிப்படுதல் - காவற்படுதல், 60.

கடிபுலம் - படை காவலுள்ள

இடம், 101.

கடிபுலங்குலர்ந்த கன்றுடை

கொள்ளையர், 101.

கடிமகள் - மணமகள், 244.

கடிமகள் கதுப்பிசெழுநிலை கா

தல், 244.

கடிமனை மாடம், 255.

கடுங்கை, 393.

கடுங்கட்குறவை - விரைந்த வி
கைந்து கண்ணைப் பார்க்கிற
படி, 49.

கடுங்கட்கே - தன்கண்ணை மினை
யுடைய இடமும், 63.

கடுங்கட்கேக்கோளறையுத் தன்
ணைமை, 63.

கடுங்கண் மழவல், 81.

கடுங்கண் யானை, 63.

கடுங்கடிக் - ஆதித்தன், 17.

கடுங்கழிப்புதார், 68.

கடுங்குல் - முற்பட்ட குல், நி
கைந்தகுல், 78.

கடுங்குள்தருதல் - தெய்வ முத
வியவற்றின் முன் நின்று
தெளிவிக்கும் சத்தியம், 110.

கடுத்தது பிழைக்குவதாயிற் கை
கிரல் கவ்வுதல், 215.

கடும்பகட்டியானை, 93. [183.

கடும்பகல் - வினக்கமரண பகல்,

கடும்பரி - விரைந்தசேலவு,
104. [62.

கடும்புனல் - விரைந்த புனல்,

கடுமான் - விரைந்த குதிரை,

கடுமீன் - சுரு. 50. [134:

கடுமுடை - மிக்கமுடைநிறம்
பொருந்தியதனை, 8; 97.

கடுவளி - ஆறுவளி 47.

கடுவன் - ஆண்டிரங்கு, 2.

கடுவன் பளப்பழந்தைத் தழு
வன் முழவன் முழவினைத்
தழுவின ஒத்தல், 312.

கடை - வாயில் 7; இடம், 31.

கடைக்குறை - நீறுயிபச்சை,

கடைஇ - முடுக்கி, 74. [317.

கடைமணி - கடைக்கண், 131.

கடைபுறம் குரல் வாய்வரி உழு
வை, 377.

கண் - கணு, 18; இடம், 152.

கிரக்கம், 243.

கண் சுமழ்தல் - இடமெங்குக்
கமழ்தல், 153.

கண்டிரும் - கண்டேம், 102.

கண்ணாழகாவி, 150.

கண்ணி & போர்ப்பூ. (கட.), 102.

கண்ணியது - கருதியது, 5.

கண்ணிறைநீர்க்காடுகரக்கும், 50.

கண்ணிற்பா னவ், 5.

கண்ணீர் கண்ணிற் பாவையை
மறைத்தல், 5; 239.

கண்ணென மலர்ந்த மாயிதழ்க்
குவினை, 228.

கண்ணோக் கொழிக்கும் பண்
ணமை கெடுந்தேர், 234.

கண்ணோயற னோக்கல், 306.

கண்ணலை - சுட்டமான கலை
மான், 82. *கதி, 316.

கணவனெடு புலக்கும் மகளிரது
கணவீரம், 81.

கணிச்சி - குந்தாவி, (கட)

கணிவாய்ப் பல்லி, 151.

கணைக்கால் - திரண்டகால், 70.

கணைக் கோட்டுவானை - திரண்ட
கொம்பினை யுடைய வானை
மீன், 126.

கணையிட - கணைகள்விட, 231.

கதகாய் வடுகர், 107.

கதழ் - விரைகிற, 4.

கதழ் கோலுமணர், 140.

கதர் - னுன், 57; சூரியன், 31.

கொற்கதர், 13; தெருட் செறி
த்த ஆரம், 330.

கதிர்ச்சுட்டி - கொற்கதிர்க் கொண்
டை, 236.

கதிர்த்த சென்னி - கதிர் போன்ற
தலை, 103; 367.

கதிர்த்த சென்னிக் கதிர்ப்பூவன்
ன தெறிச் சேவல், 367.

கதிர்மருங்குநியாது - குரியல்
இன்னவளவிலே சென்று
வென்று அறியாது, 43.

கதிர் மூக்கால், 246.

கதுப்பு - அளகம், 33.

கதுவாய் - முரித்தவன்; வகிப்
பட்டவாய், 129; 345.

கதுவாய் வள்ளுநர், 365.

கதுவுதல் - பற்றிதல், 5.

கந்து - கட்டுத்தறி, 104.

கம் - அதுகாண ஒகை, 23;
விசைவுக்குறிப்பு, 11.

கம்பலை - ஆசுவாசம், 36.

கம்புள் - சம்பல்கோழி, 356.

கமம் - சிதைவு, 43.

கயந்தலை - மெல்லிய தலை, 121.

கயந்துளங்க எருமைகள்கல், 56.

கயகாடியானையின் முகனமர்ந்து,

கயம் - மதி, 6; 11. [6.

கயவாய் - பெரியவாய், 116.

கயவானிரும்பிடி, 228.

கயிறு பிணிக் குழிசி, 77.

கரடி, 8. [15.

கரடி இருப்பைப் பூத்தின்னுதல்,

கரடி குரும்பி உண்டல், 2. [15.

கரடி கொன்றைப்பழந் தின்றல்,

கரடிபரம்பை வருத்துதல், 8.

கரந்தைப்பு, 7; 67. [7: 67.

கரந்தையர் சிறைபட்டும் வீரர்,

கராந்துஞ்சம் கழி, 18. [15.

கராப் - முதலையின் ஒருசாதி,

கரிசுநிர் மாம் - கரிந்த குதிரை

என்னும் மாம், 75.

கரிபசுந்தன்னை காயாஞ்செம்மல்,

கரிமரம், 283. [133.

கரியாப்பு, 361.

கருங்கேசற்குறிஞ்சி, 300; வல், 63.

கருந்தார் மிடற்ற செம்பூழ்க்கே

கரும்பின் பூ, மாரிக்குருகுபோல

கொண்டார், 225.

கரும்பு 13, 116.

கரும்பேடை - அன்றில், 279.

கருவி - தொகுதி, 4.

கருவி மாமவை - தொகுதி

கொண்டபெரியமேகம், 304.

கருவினை முறணிய தண்புதல்

பதன்மை, 255.

கல்வாணம் எல்லாரும் புகுதற்கு

யோக்யம், 86.

கல்லாக்கெவன், 352.

கல்லாக்காட்சி, 315.

கல்லாழைமொழி, 107.

கல்லாவினையர், 83.

கல்லெடுத்தெழிந்த பல்கிழி, உடு

க்கை, 233.

கல்லெறிச்சை - மலைகளின் துள்

கல்லு விழும்பொழுது எழு

மோசை, 89.

கலப்பை - கலங்கள் அலது வரத்

தியுக்களடக்கியபை, 301.

கலம் - ஆபரணம், 1, 152.

கலம்பெபக்கவிழ்ந்த கழற்செழுத்

தடக்கை, 213.

கலவு - மூட்டுவாய், 3.

கலவுக்கழி - மூட்டுவாய் கழிந்த, 3.

கலி - உடல்பூரிப்பு, 11.

கலி கொளாங்கண் - வினோத

மகிழ்ச்சியையுடைய இடம்,

343.

கலிங்கம் - வஸ்திரம், 130. [26.

கலித்தல் - செருக்கொடுகிறதல்,

செருக்கி வளர்தல், 16; 42.

கலிவா - மனஞ்செருக்கிய குதி

ரை, 64.

கலுழ்தல் - கலங்குதல், 19; 38.

கலுழிதல், 41, அழுதல், 10;

66. [35.

கலுழில - கலங்கு தலிலலாய்,

கலை, சிதறிய பிணைநிரையைத்

கொண்டார், 225.

கலை, பிண்ணைய மூங்கில் செல்
புண்ணை அழைத்தல், 129.
கெல்லிக்காயுண்ண அழைத்
தல், 291.

கலைமாள் கொம்புக்கு மடலு
தீர்ந்த வாழைத்தாறு உவமை, 184.

கலைமானை கொம்பு விழுந்து
மறுபடி மூளைத்தல், 291.

கலைவிகுக்கும் குரல் தூம்பிகே
சையா மென்றல், 83.

கலைவின்வறற்கோடு, 97. [29.

கவலை - சிள்ளிட்டி ஆரவாரம்,
கவலை நல்லணங்குறுதல் - அந
ராகிய பேய்ப்பிடித்தல், 20.

கவலி - பெருங்கோ, 31.

கவண், 293; 309.

கவண்கற்கொண்டி யாணையை
எறிதல், 292; 309.

கவர்த்தல் - கப்புவிடுதல், 151.

கவர்தல் - கைக்கொள்ளுதல், 3.
விசும்புதல், 11.

கவர்தைப்புரவி - கிவந்தைக்
கைக்கொள்ளுங்குதிரை, 130.

கவலை - அருவழி, 72.

கவலைகொட்பாற் படுதல், 109.

கவலு - அகத்திடு, 13.

கவலுக்கை - அகத்திட்டு ஒழுக்
கம் 26.

கவான் - பக்கமலை, 3.

கவிர் - முருக்கு, 3. [367.

கவிப்புவன்ன நெற்றிச்சேவல்,
கவிசிதழன்ன காண்பின் நெல்

வாய் - முருக்கிதழ் போலக்
காண்டற் கிளிய செவ்வாய், 3.

கவுள் - கன்னம், 56. *

கவுளுடைப் பகழி, 192.

கவைக் கதிர்வசு, 393.

கவைக்கோல், 31.

கவைதி - தழுவல், 19; 11.

கவைபடு நெஞ்சம்¹ கட்கண்
அனைய, 339.

கவைமகுப் பெழிற்கலை, 395.
கழங்காடாயம், 66. [195.

கழங்குக்குறி பார்த்தும் முறை,
கழங்குறழ்வி, 334.

கழறுதல் - கைதல், 76.

கழறொழி - உழவுக்கொடி, 97.

கழி - மிகுதி, 27; கழிவு, 3. உப்
பங்கழி, 350; கோல், 24; 67.

கழிச்செறு - கழிவிடத்துவால்,
140.

கழித்து - உருவி, 24.

கழிதல் - உடன் போதல், 65. *

கழிப்பினிக் கன்றத்தோல் - கழி
யாற் பிணிக்கப்பட்ட கருங்
கடகு, 67.

கழிபடர் - மிக்க துன்பம், 234.

கழிய - கிரிந்துபோக, 3.

கழுக்கு, 81.

கழுது - பரண், 83; பேயில்² உற்
சாதி, 122. [311

கழுதுவழங்கு வரை நாள் 260;
கழுதைமேற் பாசமேற்றிப் போ
தல், 207; 343.

கழுநீர், 18.

கழை - ஓடக்கோல், 6; தல்கி, 13;
மூங்கில், 8.

கழைகவின் போகிய மழையுயர்
நலத்தலை, 221.

கழைநிலை பெருக்காவிரித்தம் -
ஓடக் கோலுக்கு எட்டாத கா
விரி வெள்ளம், 6.

கழைநெல் - மூங்கில் நெல், 107.

கழைமாய் (அழி) - ஓடக்கோலை
முழுக்குறி 124; 341.

கழையனத்தியாக்காவிரி - ஓடக்
கோலாலும் ஆழமறிய மாட்
பாதகாவிரி வெள்ளம், 326.

கள் - வண்டு, 39.

கல்வன் - சுரிவளை, 246; ஞெண்டு,
கள்ளார் வினைஞர், - 84. [235.
கனத்தொழும் மறுகும் - கனங்கன்
தொழும் கொடுபோம், 84.
கனம்பேட்டல் - கனவேன்னி
செய்தல், 36. [89.
களரிபாந்த கன்னெடு மருங்கு
கனவு புரித்தல், 394.
கனவுமுடி, 31.
கனவின் கட புணர்நின்ற காலம்
பேரும் இயங்காதுவதும் நன்
னிபவு, 113.
கனிமிதவை - குழைதலைபுடைய
குழிமாயம், 36.
கனிற்றன்ன காளை, 53.
கனிற்றிலை தெரீஇய பார்வல்
முதுக்கு - இலையாயியகனிழ
தெரீயுமாறு பார்த்தல் வல்ல
கூடை, 22. [221.
கனிற்றிலை முழைத்தவேங்கை,
கனிற்றுக்கன் மெழித்த உவகை,
39. [215, 176.
கனிற்றுச் செவியன்ன தாமரை
கனிற்றுத்தலைப்பூனை, 166.
கனிற்றொருத்தல் - கனிற்றுத்தலை
வன், 75; 305.
கனிறு உழைவயால் அடியுண்டு
அகன் சூழ்நணவுக்கு இளை
யாதல், 72.
கனிறுகலர்கம்பலை, 96.
கனிறுகொழுதானை, 52.
கனிறுபடுகீரிற் கலங்குதல், 212.
கனிறுபெறுவல்கிப்பாணன், 166.
கனிறுயித் தன்ன கண்ணழி
துவலை, 163.
கற்கெழுநீறமுடி, 7.
கற்பு மேம்படுவி, 223.
கறங்கொசுக்கக்குவ - பன்னிய
முத்திக்காலம், 37.
கறங்கொசுக்கினைத்தன்

கற்றுரிக்குரம்மைபக்கதநாய்
கர், 321.
கறவைதந்தகடுக்கன்மழவர், 68.
கறி - மிளகு, 2; 12.
கறித்தல் - கடித்தல், 104.
கறுத்தல் - கெடுத்தல், 111.
கறைத்தோல் - கருக்கடகு, 2.
கறைபடி - கறைபொருந்தியபடி,
33.
கன்முடுக்கர் - கன்முடக்கு, 87.
கன்முடிவொடியும் கடுஞ்சுழிநீ
தம், 68. [சுவைத்தல், 89.
கன்னு முயர்கவடந்த மத்திலை
கன்றுகெடுத்தபடி கானத்தல்
றல், 53; 317. [317.
கன்னம்-தட்டார் சின்னத்தட்டு
கன்னல் - நாழிகை, 13.
கனனி - குரியன், 55.
கனவ - வாய்வெருவ, 55.
களை - மிகுதி, 53; செறிவு, 113.
களைதாயில் - மிக்கதாயில், 68.
களைதனி, 55.
கனையலங்கூல - களைக்கிந்த
குலவாய் 34.
கனையிருள் - செறிந்திருள், 122.
கரஞ்சிமாம், 25.
காஞ்சியூர், 96.
காட்சி - அழகு, 66.
காட்டி - அறிவித்து, 3.
காட்டுத் தலைவன் காட்டுத் தலை
வன் பெயரார் கூறப்படுதல்
காடுகாலயாத் தல், 109. [109.
காடுமீக்கூறுக் கோடேந்தொருந்
தல் - காட்டினை மேம்படுத்த
சொல்லுதற்குக் கரணமாகிய
ஏந்தயி கொம்பையுடை
யாலைத் தலைவன், 63.
காண்டிசை - கண்டிசை, 76.
காதல்வேண்டி - எற்றறந்து வே
காட்டுவது, 109.

- என்னைத் துறந்து போகாத
என் உயிர், 55.
காத்தளமீது ஆடுந் தம்பி மகளிர்
கையாடு வட்டிற் றேன்று
மென்பது, 108.
காமநோயை உருவகப் படுத்தி
யது, 273.
காயல் - உப்பு, 370.
காயத்திறுதடி உப்புப்பாத்தி, 366.
காவாம்பூ, 143; 134. [134.
கார் - பதம், பருவம் 4; மேகம்,
கார்த்திகை விழவுக் கொண்டாட்
டம், 11; 141.
கார்த்திகை விளக்கு, 11; 165;
காரோடன் - பன்னாயன் 1;
356.
கால் - இடம், 86, காற்று, 17.
காம்பு, 26. துறை, 107.
காளிற் சிதையா - காலவேறு
ழித்து, 110. [60.
காலையியுக் கடுஞ்சுழி நீத்தம்,
காழ் - கொட்டை, 7; வடம், 73.
வேற்றண்டு, 64; சதுங்கை,
167; வலிமம், 369.
காழியர் - வண்ணார், 89.
கானம் தேவாலயம் போலக்
- கமழ்தல் என்பது, 99; மண்
மனை போலக் கமழ்தல் என்
பது, 107.
கால மாணதர் - காட்டில் மான்
செல்லும் வழி, 310. [133.
கன்னயனை கன்னிழி குன்றம்,
கிண்கிணி ணம்பெறு சேவடி.
கிளை - ஒருபறை, 356. [254.
கிம்புரி - யானைக் கோட்டின்
கண்ணுள்ள தொடி, 26.
கினர்தல் - புடை பெயர்தல், 45.
கிளிகழ்தல், 194.
கிளிகள் கபிலிக்கு நெற் கதிர்
பொலங்கைகாலை, 73; 303.
கிளியின் கழுத்து வரிக்கு வான்
கில் உவமை, 193.
கிளியை மகளிர் கைகிலேந்திச்
சொட்டெல், 34.
கிளியினி, 12, 23.
கிளை இயர். தோற்றின, 41.
கிளைத்தல் - சிறுதல், 39.
கிளை பாராட்டுங் கடு ருடை வயக்
களிது, 210.
கிழ்தல் - பிள்த்தல், 381. [24.
கிழறுதல் - கெஞ்சு கெழித்தல்,
குஞ்சாக்குல்ல குருகோடாறும்
(மயில்), 145.
குஞ்சரம் - யானை, 92. " "
குடக்கு - மேற்கு, 103.
குடச்சூல் - சிலம்பு, 193.
குடக்கலைவத்தகாதிதருதி, 60.
குடபுலம், 207; 340.
குடபுல வுறுப்பு, 340;
குடம்பை கூடு, 10, 113.
குடம்பை புல்லெனப் புல்லம்பெ
யர் மருங்கே புள்ளெழுதல்,
113..
குடவழிற்கல் - அத்தமயகிரி, 120.
குடவழின் - மேல்புறம், 120.
குடவர், 393.
குடவோலை யெடுத்தும் பிரம்மா
ணஞ்செய்தல், 77.
குடவர் புழுக்கிய பொங்கலிற்
புன்கம், 393. [து, 199.
குடாஅது - மேற்கின் கண்ணு
குடிகள் தம்பதியை தீழ்த்தல்,
குடினைப் பேராந்தை, 3. [77.
குடினைஞ்சு சேவல், 59.
குடினை யோதை, உலங்கை விடி
யை ஒத்தல், 3; கன்னிமுமேர்
சையை ஒத்தல், 89.
குடிபறிப் பெயர்தல், 77.
குடுமி - தலை 5; தலையில் ஆர்
குடவில்குடுவென்னை, 113.

கெந்துட்டி, 41.
குமிழிக்கூங்கல், 5.
குமிழிக்கொக்கு, 290.
குமிழி கெற்றி கெடுமாச்சேவல்,
[த் தோலை-4], 37; 194.
குடை - பனைமேலாக்குடை, 37.
குண்டி - ஆழம், 20.
குண்டை - குழைமயினைப்
புடைப, 184.
குறவில் - குறுத்தடி, 186.
குறிமரம், 75.
குறிக்கால் இருப்பை, 321.
குறியை, கொல்லன் துருத்தி
போல உயிர்த்தல், 223.
குறியை செல்லுவது நிரைபறை
அன்னம் போறல், 334; இறு
துறைப்புலல் போறல், 409.
குறியை மார்பில் நுரை செறி
வது சாந்து புலர் அகலம்
போறல், 224.
குறியை வாய் நுரை தொக்கு
வது, சிலம்பி நால் தொக்கு
தற்கு உவமை, 221.
குட்பை - தொகுதி, 152.
குடோன், 66.
குடம்மாயம், 36.
குடும் - முலை, 18.
குயவன், 300.
குயில் குரல் கற்றவேனில், 237.
குயில் சிலமணி நறத்தது, 25.
குயில் மாகளை கொழுதல், 25.
குயில் விழிசிவந்தது, 229. [32]
குயிலுதல் - மாயதல், துளைத்தல்
குறிநகண்ணன்னவேலங்காய், 233.
குயில் - வளைப, 235.
குயிலு - வளைத்த, 2.
குயிலுளை - வளைந்த தலையாட்
குயிலை - குடில், 12. [டம் 4,
குயில் - குறி 37; கொத்து 34.
குயிலுக் கொத்து, 3.

குயிலு மலர்ந்து, அம்சிர சேவ
வேனில் தொடங்கல், 97.
குயிலுடன் அரவின், எயிற்றுக்கு
உவமை, 237.
குயிலை தாங்கல் - குயிலை
கூத்தாடுதல், 232.
குயில் - கோட்டான், 263.
குரு - நீறம், 123.
குருகு - ஒரு பறவை 13; கொ
லன் உலேமுத்து, 57.
குருகு இருந்தன்ன வண்பினிய
விழ்க் வெண்குதளம் 178.
குருகு உருகும் என்றது
நீளியை, 55.
குருகு உறங்கும் நீர் குழ வள
வயல், 306.
குருத்து - மருபினடி, 333.
குருந்தம், 39. [361]
குருந்தின்கணிநுக்கு மயிலபரி
தல் சிளிகடிமகளிர்க்கு உவ
மை, 191. [37; 72]
குரும்பி - புற்றும் பழஞ்சோறு
குரும்பி கெண்டல், 72.
குருஉக் கொடிப்பகன்றை, 316.
குருஉத்திரைப் புனரி, 10.
குருஉத்துணி 304.
குருஉப் பன்னல், 228.
குருஉமயிர்ப் புன்றான் வெண்
குலவு - வளைவு, 30, [பெனி, 133.
குலவு - திரண்டி சிறுகுதல், 39.
குலவு மொயம்பு - திரண்ட
தோள், 222.
குலவை மலர் பிணைத் தன்னமர
தழ்மழைக் கண், 62.
குலவை - திரட்சி, 10.
குலவது - குவித்து, 110.
319. [118]
குலவயிரில் - திரண்டமுடிப்பு
குழிபைதி - குழல்கட்டி, 73.
குழிநல் - குவித்தல், 122. 15

குழாயில் அடைத்த உணவு, குழிசி - குடம், 77, [113; 253. குழுதியோலை கொண்மார் - குட வோலை கொள்கிறவர், 77. குழுமுதல் (புனி)முழங்குதல் 92. குழை - தழை, 77; காதின் ஆபரணம், 3. குழைக் கமர்த்த - குழையோடு மாறுபட்ட, 3. [தளிர், 7. குழைச் செய்யலை - அசோகந் குழைதல் - துவளுதல், 63; பொலிவு அழிதல், 6. குழைமாண் ஒன்னிமை - குழை முதலான மாட்சிமைப்பட்ட ஒன்னிய ஆபரணம் 6. குணக்குடைதல், 63. குளகு - இலை, 218. குளவி - கட்டிமல்லிகை, 182. குளிர் - ஈரம், 32. குற்ற - பறித்த, 216. குறகு - துடை, 96. குறவர் மகளிரும் மறவர் மகளிரும் வேங்கைப் பூக்கொய்யப் புலி புலியென்று ஆரவாரித்தல், 15; 52. குறவர், மகளிரோடு குரவை - ஊயர்தல், 232. குறித்தல் - கருதுதல், 864. குறிஞ்சிப்பனம், 102. குறியவும் கெடியவுமாகிய மலைகள் கூவிர்த்தறத்திற்கு உலமை, 333; ஓடியொழியிடைந்த களிற்றுக்கு உலமை, 92. குறித்தல் - கருதல், 864. குறித்தவின்பம் - முயற்சியும் உள்பாடும் பெற்றுவந்ததின் பம், 2. குறியாவின்பம் - முயற்சியுமுள் ப்பாடும் இன்றிவந்த இன்பம், 905.

குறியிறைக் குரம்பை, 2; 10. குறுநீர்க் கன்னல் எவ்வுதல்தல்தாழினை வட்டிளில் அளவுபட்ட நீரால் நீரழிகைவண் ளுதல் 13. குறுநெழிக் கொள்ளல் - குறிய தாகிய குழற்சியைக் கொள்ளல், 315. குறு செம்புலவி கூறல், 289. குறும்பொனை யுணங்குந்தநர் வெள்ளென்பு, 245. குறை - இன்றியமையாக் காரியம், 92. இறைச்சி, 196. குறைந்த - அற்ற, 31. குன்றியன்ன கண்ண - வெள்ளெலி, 153. குன்று கண்டன்ன கோட்ட - குன்றினைக்கண்ட ன லொத்த கரைபைய யுடைய, 42. கூட்டுமுதல் - வுறற்கோட்டை யிடத்தே, 96. கூடம், 101. கூடு - நெற்கோட்டை, 96. கூடுகொ ளின்னியம், 93. கூதளம் - கூதாளமலர், 47. கூதளமலர்கொக்கிருப்பதுபொல விளங்கல், 175. கூதிர்க்கு அருத்தாமாகிய பனிக் காலம், 13. கூம்பித்திரங்கிய பனை போல யானை தையெடுக்கலுதல், 333. கூம்பிப் பற்றுவிடுவிரளிற் பயறு காழ்த்ததல், 330. கூர் - நிகுதி, 47. கூர்மை, 71. கூர்ளெரு ஏற்தல் - கூரிய வேலி னுலே குத்ததல், 71. கூர்நனைமுகையவெயிற்றன், 176. கூர்மதன் - மிக்கவலி, 212. கூரல் - குவிரால் உடம்பு வளை தல், 112. கூரல்க் குவரல்க் 92.

கடலெண்ணு, 112.
கடலிச் சிப்பதம், 301.
கடழ - உணவு, 213; செவ்வ, 145.
கடழை குறுகெறிக்கோடல் - அள
கம் குறிய குழற்சியைக் கோ
கடலிச் சுற்றம், 233. பூ, 315.
கடற்றல் கோளுற வினிதல்,
உபகாரமின்றி மசித்தல், 61.
கடலெண்ணு, 112.
கெடாத்தீயின் உருகெழு செல்
வார், 220.
கெடுத்தல் - காணுதொழிதல், 45.
கெண்டிதல் - அறுத்து அல்லது
நஷ்டித் தின்னதல், 97.
கெழு - விளங்கும், 220; மிகு
கிற, 13.
கேழல் விழுப்புநூள் - கவி
யாண நூள், 36.
கேழ் - ஒளி, 131; சிறம் - 223.
கேழல் - பன்றி, 8.
கேள்சேய்நெல் - 93.
கேள் கேளிர் - கொதுமலர், 93.
கை - இடம், 26, ஒழுக்கம், 13.
செயல், 40.
கைகவர் - கைவிரும்புகின்ற, 11.
கைகை - தாழை, 100.
கைபூண்டுகி, 140.
கைமயிக - வரம்புக்கடக்க, 141.
கையமைந்த - கைவிடத்து அ
மைந்த, 73.
கையநல் - செயலறல், 71, [74].
கையறுபடர் - செயலறுதுன்பம்,
கைவிடுத்து - கைகடந்து, 116.
கைவலித்தல் - கையாற் பற்றிக்
கோடல், 76.
கொக்கு சிறையாக அறிக்காலத்
திற்பறப்பது கெடுவேண்மார்
பிறார்போதல், 120.
கொக்குப்பை - அன் விற்பிற்

பட்டதென்று துன்புறல், 390.
கொக்குதல் - பாந்துதிரிதல், 20.
கொடி - வரிசை, வழங்கு, 11.
கொடிச்சி - குறிஞ்சிசிலமகம், 58.
கொடிஞ்சி (கொடுஞ்சி) - தாம
ரைப்பு அடிவாகப்பண்ணித்
தோத்தட்டின் முன்னே நடி
வது, 110.
கொடிதறிபெண்டிர், 20.
கொடிவிடுகுருதி, 337.
கொடுங்குடைமகளிரின் ஒழிந்தி
யவிருக்கை, 236.
கொடுந்தொடைக்குழாயி - வளைத்
தகாலையுடையகன்று, 40.
கொடுந்தொழின்றுகந்தவலை, 60.
கொடுறண்ணோடி - வளைத்த
முண்ணியபவரிச்சை, 0.
கொடும்புறம் - காணத்தால்
உடம்புவளைந்த புறம், 30.
கொடுமடி - அடகுபறித்திடுதற்
குக் கோலினமடி, 54.
கொடுமை - வளைவு, 3.
கொடுவாசிரும்பு - தூண்டில்,
முன், 36.
கொடுவிலையினர், 79; 319.
கொண்டல் - நீழ்காற்று, 20.
கொண்டி - கொள்ளை, 30.
கொண்டி - மேகம், 68.
கொம்மை - பருமை, 15, 29, 65.
கொல் - கொல்லன், 9. [34].
கொல்லுதல் - அறப்பண்ணுதல்,
கொல்லையிரும்புனம், 09.
கொல்லையென்பது - பாயிரின் நி
தரிசாய்க்கிடந்தகாடு, 89.
கொல்லினைப் பொலிந்த - கொல்
லன் தொழிலாற் பொலிவுற்ற, 0.
கொழித்தல் - தென்றூதல், 316.
கொழுக்கல் - அழிவே, 70.
கொழுங்குறை - கொழுவிய
கைச்சி, 186.

கோழுந்து - சங்கின் தலை, 24.
கோழுசிழல் - குளிர்ந்த சிழல், 91.
கோழுப் பாதின்ற கூர்ப்படை
மழவர், 129.
கோழுப்பாவெறிதல், 309.
கோழுமின்தடி - கோழுவிவ
கருவாடு, 60.
கோழுமின்வல்கி, 110.
கோழுமை - அழகு, 42; 70;
குளிர்ச்சி, 91; கோழுப்பு, 60,
86, 110, 196, 309.
கொள்கலம், 142.
கொன்னு, 37.
கொன்ற - அழிவு சேர்ந்த, 10.
கொன்றை, கட, 4, 15, 54, 115.
கொன்றை இணர், பொன்னின்
அவிரிமை தூக்கினுற் போ
றல், 364. [யே, 60.
கொள்ளும் - ஒருபயனு மின்றி
கொங்கமலர் கழன்றுவிழுதல்
கைவிடுவதென்றோன்றல், 153.
கோங்கு முகைத்தன்ன குவி
முலை யாகம், 240.
கோட்டுமின் - சுருபின், 10;
திமிங்கிலம் (பெருமீன்), 210.
கோட்டுவாட்டு உருவின் யானை
- மூட்டை, 160. [கவலை, 109.
கோட்பாற் பட்ட கரம் கெழு
கோட்பிழைத்தல், 93, 118.
கோடல் - வெண் கார்த்தன், 23.
கோடல் பிணிய விழ்தல் பாம்பு
பையணத்தல் உலமை, 154.
கோடறை கொம்பு - கிளைவு
அழக்கிற கைக்கோல், 21.
கோடி - திருவண்ணக்கரை, 70.
கோடியர் - கூந்தல், 112, 309.
கோடு - கரை, 80; சங்கு, 23; சிக
ரம், 15; பக்கம், 30; பெருங்
கொம்பு, 21; மருப்பு, 23;
பொருட், 2.

கோடுதோய் மலிர்சிறை - கரை
புரண்ட பூரித்த வெள்ளம்,
166. [மலை, 247.
கோடுவர் பிறங்கல் - சிகரமுயர்ந்த
கோடுற நிவந்த - கரை மிக
வுயர்ந்த, 266.
கோடை - ஒருமலை, 249; கோட்
டு, 193; மேல்காற்று, 27.
கோடைக் கூழ்த்த பலாக்கனி,
348.
கோடை மூக்கிற்றுவிசிற் புகூந்து
குழலிசை விளைத்தல், 89;
225.
கோடையின் முழக்கினைப் புலி
முழக்கமென மான் மருளல்
தோண்டி, 108. [249.
கோதை - சேரமான் 93; கோரை
49; மலை, 100.
கோபச் செந்நிலம் - இத்திரகோ
பம் போன்ற சிவந்தநிலம், 54.
கோவலர் வம்பலர்ப் பேணுதல்,
311.
கோவலர் விடைக் கழுத்தில்
உணவைக் குழாய்க்குளிரைத்
துக் கட்டல், 253; 311.
கோவலர் விளிப்பயிர் அறிந்து
இனந்தலைத்தரு உம்மது, 253.
கோழ் - கொழுவிவ, 2.
கோழி பெருத்தம்போல முருக்
கின் கொத்து, 277, 307.
கோள் - காய் 2; கிரகம், 86;
கூற்றம் 36; கொங்குதல், 33;
வலிமை, 111; விசேரம், 48.
கோளிரை - கூற்றமாகிய இசை,
36. [342.
கொளிரிவர் - பாஞ்சுமயர், 70;
கொளவை - அலர், 20, 50.
கொளவை மேலகராகிய பெண்
டிர் 95.
கடகன் - கடகோடு - 100; 100.

சடகம் திருக்கோயுடைய கான்
கலியாண நான், 86, 136.

சதுத்தியறை, 50.

சந்திர மண்டலம் சூரிய மண்ட
லத்தினும் உயர்ந்தது, 9.

சந்திரனைப் பாம்பு சூழுக்கல்,
114; 313.

சாடய - குறைந்து; மெலிந்து,
19; தாழ்ந்து, 6, 26; வற்றி, 25.

சாதாடி - வண்டி, 116, 140.

சாணைக்கல் - 1, 356. [39.

சாந்தர் - வர்த்தகக் கூட்டத்தார்,
சாத்தரும் வீரராகிகுப்பர், 89.

சாத்தெறிதல், 89, 2:5, 291.

சாதலன்ன பிரிவரிபோன், 339.

சாந்தம் புதைத்த ஹன்கிமில்,
சாமவேதம், (கட.) [249.

சாம்புதல் - வாடிதல், 160.

சாய் - கோஷா, 300. [306.

சாய்ப்புறம் - கோளையின் பக்கம்,

சாயல் - மென்மை, 13, 49, 120.

சாயிறை - வளைந்த சந்து, 32.

சாலவிறு செங்குழி, 152.

சாதர் - வண்டி, 25.

சாதர்சாதர் உகுத்தல், 317.

சாத்ர்தல் - சிந்துதல், சினர்தல்,

சாதா - ஸீனா, 64. [183

சாதலை - கறையான், 31.

சாதாஅர் - சீலை, 337.

சாதைவு - குற்றம், 7.

சிரல், 106, 824.

சிரற்சிரகேய்ப்ப ஆதற்கண் வரி
த்த வீ, 324.

சிரற்றடி - பொல்லா வடி, 191.

சிலகி - சிலவாகி, 17.

சில்செவித்தாசிய புணர்க்கி, 90.

சில்பதம் - 37, 301, 316.

சிலம்ப - ஓலிக்க, 22.

சிலம்பினால், குதிரைவாய்துறை
புட்கத்திற்குவலைய, 223.

சிலம்பு - பக்கமலை, 47.

சிலம்பு கழித்தல் ஒரு மணவின்
315, 321, 385. [வில, 30

சிலை - ஒருமரம், 69; ஒக்ச, 7

சிலைக்கும் - முழங்கும், 144.

சிலைமான் வலவில், 69.

சிலையுடையிடத்தர், 52. [289

சிலையே தட்டகளை நீழ்வம்பன்,

சிலை - விளங்கி, 66.

சிலத்தல் - கோடித்தல், 11, 60.

சிலல், 23.

சின்னிட, 89.

சின்னிட உமணர் கணசிரைமணி
யின் ஆர்த்தல், 303; தேர்

மணி யிரையின் ஆர்த்தல்,

சின்னென்னும் ஒலி, 33. [145

சிந்திவிழைத்தல், 110.

சிறத்தல் - நீண்டதது பெறுதல்,
19; மிகல், 68.

சிறந்த செய்தி, 235.

சிறிய விலங்கினமாக, 390.

சிறிய வெறுதுங்கி - மெத்தென
படந்த, 8.

சிறியிலை செவ்விக் காய்கள்
புன்ன குறுவீழி முயல், 284.

சிறுகுட பன்றி, 94.

சிறுகரும்பிடவு, 34. [270

சிறுகரும் பேடை - அன்றில்,

சிறுகரோடன், 1, 856.

சிறுகோட்டுப் பெருக்குளக்கலை
ஸன்போலத் துதின்மறத்தல்,

253.

சிறுதலைத் தருவின் பழுப்புதல்
விளாதல், 394. [39

சிறுபுறம் - முதுகு, 3, 19, 25.

சிறுமியர் அலவகுத்தல், 289.

சிறுநிலைழைத்தல், 110.

சிறுமுதுக்குறையி - சிறுபுற
யத்தில் அறிவு முதிர்ந்தல்,

சிறுமை - துன்பம், 45.

சிறுவர்ப்பயந்த செம்மலோர், 66.
 சிறுவரை - சிறிதுபொழுது, 13.
 சிறுவெள்ளிறவு கலம்சிறையத்
 தாக்கல், 152.
 சிறை - அனை, 76. [317.
 சின்னத்தட்டி * தராசுத்தட்டி,
 சின்ம் - கெருப்பு (ஆகு.) 75.
 சினவல் - உஷ்ணம், 365.
 சீர் - ஓசை, 66.
 சுட்டி - பலருக்கிருதிச் சொல்லப்
 படிதல், 71.
 சுட்டிடை முதுபாழ், 77.
 சுட்டிகர்ப் பவரிக்குஞ் குருடை
 முதலை, 72.
 சுடர் - கெருப்பு, 6; மரகாசம், 43;
 விளக்கு, 7. [தல் 63.
 சுடர்நீலங்குதல்-விட்டிவிளங்கு
 சுடர் நெய்க்கொடி - விளக்கின்
 நெடியவரிசை (கார்த்திகை
 விளக்கு), 11.
 சுடர்ப்பூந்தாமரை, 6.
 சுடா - ஒளிவிட, 73. *
 சுணங்கணி வளமுலை, 87. [211
 சுதைவிரித் தன்ன மராம்கு,
 சுரக்கும் - பொழியும், 349.
 சுரவுள்ளை, 8.
 சுரிதல் - கடைகுழறல், 33; சுழித்
 தல், வளைதல், 24.
 சுரிந்து வணர்சித்தை, 127.
 சுரிமுகப் பகன்றை, 34.
 சுரிமுகிழ் முசண்டை, 235.
 சுரிமுக்கு மரவளை, 53. *
 சுரியல் - குழன்மலர், 21.
 சுரியன் மணந்த பித்தை, 236.
 சுரியிரும்பித்தை, 218. *
 சுருளை - பூண், 113.
 சுரை - ஆமடி, 54; குழாய், 113;
 பூண் குழாய், 113, 216.
 சுரை வெள்ளை, 216.

சுவரின் கண் தாளிகைத்தல், 61.
 280, 337. [சிவம், 8.
 சுவல் - கழுத்து, 4; மேட்
 சுவல்படி முதுபாத்து, 316.
 சுழலெரளினவிற நென்மண்
 சுறம்பி, 344.
 சுழன்மரம், 393.
 சுரு, 10, 50; 120; 150, 340.
 சுருவிலையகீ கிழித்தல், 340.
 சுருவெறித்தபட்டாளத்திரி, 120.
 சுனைப்பூளவ நீத்து வண்டிகள்
 சினைப்பூப்படரல், 71.
 சுனைமாவண்ண மலிர்தல், 364.
 சூட்கொண்டி - சூள்செய்து; சது
 தியஞ் செய்து, 76.
 சூட்ட விர்குழை, 253.
 சூட்டி - நெற்கதிர், 34; கொண்
 டை, 66.
 சூர் - அச்சம், 72; சூரபன்மா
 59; தெய்வம், 91.
 சூர்ச்சனை, 91.
 சூர்ப்பு - கொடுந்தொழில், 143.
 சூர்பனிப்பண்ண தன்வரலாறி,
 சூர்புகனனத்தலை, 303. [304.
 சூர்மகள், 196.
 சூர்மருங்குத்துத், 59.
 சூரமகளிர், 32. * [225.
 சூரல் - சுழித்தடித்தல், 1; பிசம்பு
 சூரலங்கிவனி - சூரவனி, 1.
 சூர்ன்மிளைய சாசல், 228.
 சூருடைச்சிலம்பு - தெய்வங்க
 குடைய பக்கமலை, 158.
 சூழ்ச்சி - உசாவுதல், 73, 113.
 சூழி - முகபடாம், 15.
 சூழிமென்முலை, 313.
 செக்கர் - செவ்வானம், 20.
 செக்குத்தல் - கொல்லுதல், 109,
 113, 161. [76.
 செக்குணக்கொழுகும் - காவிரி
 செஞ்சக்கண்ணி, 113.

செஞ்செய்மண் - செம்பாட்டு
சிலத்திற் செய்பின்மண், 26.
செண் - கொண்டை, 59.
செண்ணியற் சிறுபுறம் - கொண்
டை உலாவும் முதுகு, 59.
செண்ணுதல் - கைசெய்தல், 59.
செத்தல் - கருதல், 21, 88, 98,
121; ஒத்தல், 16.
செது - சேர்ந்த, 63, 373.
செதுக்கைநீழல் - ஒளிமழுங்
கின் நீழல், 101.
செதுகாற் குரம்பை, 63.
செதும்பசீர்வழி - சேதுமிக்க
சரிய்வழி, 155. [கை, 34, 242.
செந்தார் - சிவந்தகழுத்து சே
செந்தி அணங்கிய செழுநிறக்
கொழுங்குறை, 237. [199.
செந்நாய், 21, 111, 109, 219,
285.
செந்நாய் மாணின் ஒடி குறங்கு
அறுத்தல், 285.
செந்நாயெயிறு ஊசெழுனை போலு
மென்பது, 199; பொன் வார்த்
தன்னவாம் என்பது, 219.
செந்நிலப் பொடியாடிச் செருக்
கும்பாளை களங்கொள் மன்
ளாக்குவமை, 227.
செந்நிலம் ஒருவர் செய்து விட்
டாற் போதல், 134.
செப்படரன்ன செங்குழைவி
ருப்பை, 8.
செம்பஞ்சிப்பிதிர் பார்த்துப் பேசு
முதாய் வரித்தல், 283.
செம்புற முதாய், 134.
செம்பூழ்ச் சேவல், 63.
செம்பெண்ணி - செவ்விப் பெண்
டார், 86. [டல், 14.
செம்மல் - தலைமை, 55; பூவா
செம்மலிக்குட்டி, 14, 34.
செம்முதுச் செவிலியர், 254.

செய் - வயல், 36.
செய்தி - இயல்பு, 49. [304.
செய்து விட்டன்ன செங்கிலம்,
செய்பொருட்டிறவர் - செய்
கின்ற பொருட் கூற்றர், 69.
செயலை-அசோகு, 7, 38, 64, 221.
செயிர் - குற்றம் 66.
செருச்செய்முன்பு, 212.
செருச்செய்யாலை - தன்னால்
செருச் செய்யப் பட்டவாலை,
[62.
செருத்தல் - ஆமடி, 14.
செருத்திமலர், 160, 210.
செல் - மேசம், 342.
செல்குடி சிறுத்தல் - அழிந்த
குடினையிலேபெறச்செய்தல்,
141.
செல்சாத்தெறியும் வாழ்க்கை
வல்லிக்குழையி, 245.
செல்லல் - தும்பம், 22.
செல்லா நல்லிசை - கெடாத
நல்ல புகழ், 209.
செல்லுயிர் சிறுத்த கலைக்காய்
நெல்லி, 371.
செல்வன் - பிள்ளை, 26. [98.
செல்வன் பெரும்பெயர் ஏத்தல்,
செல் - அழிய, கெட, 41. -
செல்வபார்த்தனர் - செல்வனாகும்
செல்வரளி, 31. [பிணர், 65.
செல்வரைக் கொழிகீர் கடுப்ப
அரனின் உரிவை அணவரும்
மருங்கு, 327.
செல்வழி - ஒருபண், 212, 224.
செவ்விஞாழல், 340.
செவ்வெரின் - சிவந்தபுறம், 42.
செவியடை - செவியின் அடை
ப்பு, 311.
செவியடைதீர உண்டல், 311.
செறதும் - 251.
செறித்தல் - அடைத்தல், 30.

செறியா - ஏறத்தடுக்கி, 39.
செறு - வயல், 13.
செறுகளும் விழையும் செறித்தீர்
காட்சிச் சிறுவர்ப் பவந்த
செம்மலோர், 66.
செறுழி - சிறும்பு, 277.
செறுவோர்ச் செம்மல் வரட்
சென்று - சுழிந்து, 6. [டல், 231.
சென்றுபிழிந்தற்களின் - சுழிந்
தொழிந்த மிக்க அழகு, 78.
சே - இடபம், 36.
சேக்கை - பிடுக்கை, 13. [42.
சேக்கல்லா - சென்று சேராத,
சேக்கோட்டண்ணுமை - இட
பங்களைக் கைக்கொள்ளும்
போது முதுக்கும் தண்ணு
மைப் பவற, 63, 207.
சேக்கோட்டண்ணுமைக்கு ஏரு
வைச் சேவல் சிறை பெயர்த்
தல், 297.
சேப்புலம் - தூரதேசம், 61.
சேன் உறையர் - தாழ்க்க உறை
கின்றவர், 59.
சேனோன் - பாணின்மேலிருப்
சேதா, 79. [பவன், 73.
சேப்ப - சேர, 108. [176.
சேம்பிலக்கு நீலமணி உலமை,
சேய் - சிவந்த, 113; தூரமான,
1; பெருமை, 138.
சேறு - செறியு, 237.
சொல்லாது - நீங்காது, 833.
சொலிய - நீக்க, 8. [லம், 2.
சேடார்பதன் - இகழ்கின்ற அற
சோற்றமலை - சோற்றுக்கட்டி,
ஞமலி - நாய், 140, 349. [66.
ஞாட்டி - பூசற்களம், 57.
ஞான் - யஞ்ஞோபயிதம், (கட.)
ஞாவில் - ஏவலற, 124; மதில்,

ஞாமல், 20.
ஞானி - நாய், 122.
ஞான்று - அன்று, 8; தாழ்த்து,
நீமிறு, 59. [39.
ஞெகிழி - கொள்ளி, 108, 172.
ஞெண்டின்கண் வேப்பம்பூ
வுக்கு உலமை, 176.
ஞெண்டிலிதிதாது, 170.
ஞெமல் - சருகு, 39.
ஞெமன் - தராதத்தட்டு, 349.
ஞெரிய - தெரிந்தொழிய, 322.
ஞெயிரி - பதப்பி, 86.
ஞெழுக்குதல் - பாப்புதல், வருத்
துதல், வளைதானிட்டுத் தழும்
பாக்கல், 58, 80.
ஞெமைமரம், 111, 145, 171.
ஞெசேரோன் - பொதுக்கென், 39.
ஞெளி - கடைந்த மூங்கில், 39.
ஞெளியொடு சிடித்த வார்கோ
லம்பு, 239.
ஞெள்ளல் - தெரு, 326.
ஞெருள்கல் - இளைத்தல், 31.
தகர் - ஆட்டிக்கிடாய், 101.
தகர்மருப் பேய்ப்பச் சுற்றுபு
சரிந்த சுவன்மாய் பித்தநட்சி
செங்கண் மழவர், 101. [393.
தகரம் - வாசனைச் சரந்து, 117.
தகைக்கு நர் - விலக்குவார், 46.
தட்டார் சின்னதட்டு, 317.
தட்டை - கிளிகடி கருவி; அஃதா
லது: மூங்கிலைக் கண்ணுக்
கண் உள்ளாக நறுக்கப்பெண்வா
கப் பிளந்து ஒன்றிலே தட்டில்
கருவி, 32, 168.
தட்ப - தலைசெய்ய, 339.
தட - வளைவு, 10; பெருமை, 18.
தடமென்பனைத்தோன், 110.
தடி - கருவாடு, 60.

தண்டலை - சோலை, 204.
 தண்டா - நீங்காத, 29, [392.
 தண்டிதல் - பலகால் அலைத்தல்,
 தண்ணடை - மருதநிலம், 84.
 தண்ணுமைப் பறை, 40.
 தண்பதம் - குளிர்ந்த செவ்வி,
 தண்ப - நீங்க, 80. [64, 376.
 தந்தரழை - கொத்தாவதழை,
 234. [393.
 தந்திதழ் - கொத்தான இதழ்,
 ததும்பும் - ஒலிக்கும், 40.
 ததைதல் - சிதறுதல், 303;
 சிதைதல், மலர்தல், 1, 22.
 தத்தி - சுட்டின நீ, 72.
 தப்பல் - தவறு, 109.
 தமராபிளர் - பரிகரமாயினார், 44.
 தமியன் - என் முதலாகிய
 குணங்களொழியத் தானேயா
 யினவன், 3.
 தமிழ் - தமிழ் நாடு, 227.
 தமிழ்கெழு மூவர், 31.
 தயங்க - விளங்க; தெரிய, 27.
 தாவு - தருதல், 385.
 தரிசாய்க் கிடந்தகாடு, 89.
 தருகம் - சுட்டிலேம், 21.
 தலைது - பெய்து விட்டு, 16;
 கெருங்கி, 314.
 தலைக்கொண்டு - தன்னிடத்தே
 கொண்டு, 66.
 தலைத்தருதல் - தன்னிடத்தே
 குவித்துக்கொடல், 75.
 தலைநாளன்னகாதல், 332.
 தலைப்பிதல் - அணுகுதல், 7;
 புதுதல், 5.
 தலைப்பெய - கூட, 156.
 தலைவன் தலைவியைப்பெற அடி
 மைத்தொழில் செய்வோ
 ளன்றல், 200.
 தலைவி மூன்றுகளைத்தால், தோ
 லெக்கும் அதுவேயுதிவாம், 13.

தலைவியைச் சாத்தில்முன்னே
 குக ளளத்தலைவன்வேண்டல்,
 தவ - மிகுதி, 6. [261.
 தவத் தொல்லெழு - மிகப்பழை
 யது, 6.
 தவாவியர் - கெடாதொழித, நீ
 னாதொழித, 333.
 தவிர்தல் - தங்குதல் (கட.); நீ
 குதல், தீர்தல், 237.
 தவிர்வில் வெள்ளம் - நீங்காத
 வெள்ளம், 66.
 தழங்குதல் - ஒலித்தல், 24.
 தழலை - ஒரு கிரிகடி கருவி;
 அந்தாவது: கைவாற் றந்தினை
 காலத்துத் தன்னிடம் பிறக்
 கும் ஒவசயால் கினி முதலி
 வற்றைக்கடிபும் கருவி, 188.
 தழைப்பினர் வருத்தம், 253.
 தளவு - செம்முல்லை, 23.
 தனி - தீர்த்துளி, 43.
 தற்றகவுடமை - தனக்குத் தகு
 திப்பாடுடைமை, 236.
 தன்னைவர் - தன்மையன்மார், 398.
 தனுஷ்கோடி, 70.
 தாபலன், 37.
 தாஅத்தாளினை, 134.
 தாஅம் - தாகம், 241. . . . .
 தாஅப்பட்ட கலை - தாகத்தா
 ளினைத்த கலை, 241.
 தாஅய் - தாவி, 14. [வம், 7.
 தாக்கணங்கு - வருத்துத் தெ
 தாங்குது - தாமதியாது, 66,
 தாங்கு - பிடித்து நில், 66.
 தாங்கும் - காக்கும், 15.
 தாடி மறவர், 297.
 தாதின்மூலே தனிவார்ந்தன்ன
 தாதிவன்புடன் மதுத்துவ
 தனிரில் ஒழுங்கினுணைத்த, 1.
 தாம்பசை குழவி - தாம்பி
 கட்டப்பட்ட குழவி, 66.

தாமரைமொட்டி சிவப்பது கழு
சிவப்பது ஓக்குமென்பது, 176.

தாமரையில் கனிந்துச்செவி
போறுமென்பது, 176, 186.

தாரம் - பண்டம், 171.

தாழ்த்திப்பிதல் - ஒரிடத்தே
சேர்ந்து தங்குதல், 23. [23.

தாழ்வின - குறுமை யுடைய,
தான் - உற்சாகம், 61; மூட்டு

வாயில் விஸர்கச்செறிக்குங்
கடையாணி, 35.

தாறு - குலை, 151.

திவிசி - ஆதித்தன், 63; தேர்ச்சக்
கரம், 69. [61.

திணிதோன் - இக்கென்றிதோன்,
தித்தி - திதலை, 176. [381.

தித்தியம் - வேள்விக்குண்டம்,
தித்திவலத்தின் உடல் இரத்தம்

கடலிற் பசவி வானமீன்போல
விளங்கல், 210.

திமில் - மீன்பிடி படகு, 10

திருதி - முதி, 17, 399.

திருகமொடி பறித்த திங்கணன்ன
திருமுகம், 253.

திருத்தல் - விளையாடல், 34.

திற்றி - உணவு, 97.

திற்றம் - கூறுபாடு, 48; பக்கம்,
திருவதாக, 156. [14.

திருக்குரல் வார்த்தன்ன குதி
ரைத்தலை, 400. [237.

திருப்புன்கம் - திருச்சேயு,

திண்டி - அடித்து, 21, 240.

திம்புளி - கருப்பங்கட்டி கூட்
டிப் பொரித்த புனி, 196.

திருப்பிள்ளைக்கம், 137.

துகன் - கனம், 37.

துகிர் - பவளம், 243.

துல் - பட்டு, 111.

துச்சிலிருக்க - துக்கிலிருக்க
203. [35.

துஞ்சாமுழவு-துஞ்சயரு தமுழவு,
துஞ்சுதல் - உறங்குதல், 133;

நிலைபெறுதல், 227. 374.

துஞ்சுயம்மம் - உறுதுஞ்சம்
யாமம், 198.

துடக்குதல் - கட்டிதல், 96.

துடி - இழுத்துப், 19.

துடிப்பித்து - துடியை நுனிப்
பித்து, 35.

துடிப்பு - சட்டிலம், 108.

துண்ணென - திடுக்கிட, 87.

துணங்கைக் கூத்து, 336.

துணர் - தொத்து, 35.

துணிகயம் - தெளிந்தமதி, 86.

துணை - தலைவி, 4.

துதி - துளை; வளை, 8.

துதிய உதிர் - உறைப்புக்க உதிர்,

துதைவு - செறிவு, 83. [8.

துப்பு - வலிமை, 13; பவளம், 9;

உணவு, 108.

தும்பினைங் கதிக்கும் ஐம்பால்,

துய் தலையில் ஆர்க்கு, 7. [223.

துயல்வருதல் - அசைதல், 13.

துயிற்ற - உறங்க, 63.

துயர்க்கும் - முதிக்கும், 3.

துரு - செம்மதிக்குட்டி, 35.

துருவின் பழுப்புய விளைதயிர்,

துவர் - சிவப்பு, 29. [394.

துவற - அற; முற்ற, 141.

துவன்றி - கொடுங்கி, 30.

துவலத்தல் - லுளித்தல், 817.

துழவுதல் - தேடியெடுத்தல், 68.

துளங்குதல் - னுள்ளுதல், 3;

கலங்குதல், 55.

துளர் - கிண்கொட்டு, 154.

துற்றி - துக்கி, 36.

துறுகல் - பொற்றைக்கல், 57.

துறுதல் - செலுத்தல், 10.

துணி - வெறுப்பு, சிணக்கம், 98.
துணைதல் - வினையுதல், 9.

துக்குதல் - அசைத்தல், 96.

துங்குதல் - செறிதல், 158.

துண்டிதல் - குத்துதல், 9.

துணி தலைதிறத்தல் - உறை
கழித்தல், 223.

துதொய் பாரப்பான் - தூதுச்
செய்திகொண்டிருக்கும் பாரப்
பான், 337.

தும்பு - உட்டினை, 6.

துட - சிறையு, 181.

துவற்கெதிரிய - மறைத்துவ
லையு வற்ற, 10.

துணி - மெல்லிய இறகு, 57.

துற்றுதல் - சொரிதல், 21.

தெம்முனை - பகைமுனை, 251.

தெய்வஞ் சேர்க்குபாரைவேம்பு,

தெரியல் - மரலை, 212. [309.]

தெரு இறப்போன் - தெருவைக்
கடப்போன், 66.

தெய்வர் - பகைவர், 118.

தெனிட்டல், 223, 283, 360.

தெழித்தல் - அதுப்டிதல், 17.

தெள்ளற வியற்றிய சிழல்காண்
மண்டிலம், 71.

தெனியடி கோக்கம் - வெருவினை
பார்வை, 38.

தெளிப்ப - ஒளிப்பு, 51.

தெற்றி - வேறுபாடு, 259.

தெற்றென - தெனிய, 43.

தெறித்தல் - துள்ளுதல், 4.

தெறுத்தல் - குவித்தல், 54.

தெறுதல் - அழித்தல், 1, 31. 4

தெறுவா - அச்சம்வா, 73.

தெருஅது - தெற்கின்கண்ணு
தான, 198.

தேக்கமல் சோனை, 225.

தேக்கிலையில் சோதுண்ணல்,
107.

தேக்கிலையைக் கவித்த குடி,
315.

தேக்கிலை விசம்பிற்பறத்தல் பதி
ந்து பறப்பது போறல், 299.

தேக்கொள் - இடங்கொண்ட
இனிமைகொண்ட, 26.

தேம் - இடம், இனிமை, 26.
திக்கு, 48; தேன், 105.

தேம்பி - தேனுண்டாகும், 94.

தேம்பிழி - தேனுற் சமைத்த, 78.

தேம்பெய்தளவுறு தீம்பால், 80.

தேய்கு - தேய்வேறு, 38.

தேய்க்க - தேய, 1.

தேர்க்கொடிஞ்சி, 110. -

தேர், கற்பாணையிறச்செல்லு
ஒளிக்கு அருவியொலிஉலையை
184; மணலிற் செல்லும் ஒ
க்கு அரிசி முதலியன இட்
அளக்கும் இயந்திர ஒலிக்கு
உலமை 224; மேட்டிறு
பள்ளத்திலுஞ் செல்லுரைக்கு
அலைமேல் திமில் செல்லுரை
உலமை, 330.

தேர்மலையை ஒத்தல், 89.

தேர்வலவன், 74.

தேர்நிழி செய்தலை அடை யோடும்
அறுத்தல், 400; பதிந்த வழி
வில் நீரோடுதல் பாம்புவரினை
வாக ஒடுதல் போறல், 324.

தேர்நிழியறுத்தோடுதல், 64.

தேர்வழங்குதல் - சிறுதேர் ஒட்டு
தல், 16. [154, 301.]

தேரை சிறுபல்லியத்திற்பறங்கல்

தேற்றுதல் - தெளிவித்தல், 29.

தேற்றாமம், 4.

தேறல் - தேன், 2.

தேன்மாங்கு உயர்வரை, 393.

தை - உடுத்தி (கட); கைசெய்த
21; குடி, 105; தடவி, 9. [22]

தைபின்று - கைத்தன்மை, சிந்து

கொஞ்சுரலைம்பால் - ஒருப்பதித்
 தின கொஞ்சான கூத்தல், 212.
 கொஞ்சொல் - ஒழுங்கு பட்ட
 சொல், 111.
 கொஞ்சுத்த - ஒருப்படுத்தின, 80
 கொஞ்சுபார், 334.
 கொட்டி - நகற்றி, 65.
 கொட்டில் - மாலை, 6. [26.
 கொடி-யானைக்கேட்டிற் கிம்புரி,
 கொடிக்கண் வடிகொள முயக்
 குதல், 142.
 கொடிமாணுக்கை, 9, 393.
 கொடுத்தல் - வரைத்தல், 100.
 கொடுத்தல் - தோண்டிதல், 215.
 கொடிதோல் - செருப்பு, 34.
 கொட்டை - ஆம்பு, 35; மாலை, 223.
 கொட்டையமை-பகழி, 295.
 கொண்டகப்பறை, 118.
 கொடியா - கொட்டை, 233.
 கொய்தில் - மூலையிலெழுந்து
 கோலம், 239.
 கொல்லு - பழையது, 6.
 கொல்லு - தோல்வி, 7.
 கொழின்மறை பொழிந்தபாளுட்
 கங்குல், 253.
 கொழுதி - தொகுதி, 40.
 கொழுவுறை - ஆக்கனைக் கடும்
 கொட்டில், 253.
 கொள்ளை - ஹை, 149.
 கொள்ளை - சேறு, 324.
 கொள்ளுதுகோடி, 70.
 கொள்ளுதாலம், 251.
 கொன்றியற் சிறுகுடி - பழைய
 தாய்வுருகின்ற சிறுகுடி, 75.
 கொன்றுபடுகின்ற - இயற்கைப்
 புணர்ச்சிக்காலத்துச் சொன்ன
 வார்த்தை, 5.
 கொன்றுபடுபழமொழி, 101.
 கொடிய-தோய்த்தகள், 166, 115.
 கொடை-கொற்றோடு, 13; மயில்,

தோடைத்தாவித் தென்டைத்தார்
 மழவர், 249.
 தோட்டி - அக்குசம், 286.
 தோட்டிருஞ் சரியன் மணந்த
 பித்தை, 236.
 தோட்டுணியாகத்துயிற்றல்-தோ
 ளேதுணியாக உறக்கல், 63.
 தோடமை முழவு, 82.
 தோடமை திரிச்சிலம்பு, 49.
 தோடு - தொகுதி, 49.
 தோணி, 50.
 தோப்பி - செல், 35; செல்லுற்
 சமைந்த கள், 348.
 தோப்பிக்கள் பாம்புக்கடுப்பன்ன
 உறைப்புடையது, 348.
 தோய்த்தன்று - தழுவிற்கு, 9.
 தோயம் - நீர்த்தாடை, 108.
 தோலாதோன் - சிலபெருமான்,
 (கட.) [மலர்தல், 217.
 தோலெறிபாண்டுகூறி பகன்றை
 தோழி, தாயை நித்தினை சேரித்
 தல், 69.
 தோன்புதிதுண்டல், 320.
 தோற்கிடுகு, 24, 67, 336.
 தோற்றம் - காட்சி, 5.
 தோற்றி - தோற்றுவித்து, 3.
 தோன்றி - செங்காந்தள், 94.
 தோன்றி, அடர்கொள் அகலிற்
 பிணியவிழ்தல், 235.
 துக - மகிழ, விளங்க, 21; மலர்,
 நகர் - மானிக்கை, 13. [54.
 நகுகம் - நகுவேம், 32.
 நகுதல் - மலர்தல், 54.
 நகுவா - நகுதல் வா, 206.
 நகை - நக்கு, 24.
 நகை - ஒளி, 61.
 நகைப்பொய்ந்து - நகைப்பொடி
 பொலிந்து, 27.
 நகை - வேட்டை, 22.
 நகை - விரும்பி, 9.

நகிலிடத்து ஆவன் பிடித்த
 கருவிகளாய். ஊன்றியும் சார்த்
 தியும் வைத்தல், 67.
 நகிலாட் கூட்டம், 134.
 நகிலின்று - நகித்சொல்லுதலிலே
 கின்று, 25.
 கடைப்பெரிதல் - நடைபாற்
 பொறிதல், 236.
 கந்து ஏறு, 246.
 கம்பி மூத்தபிரான், 59.
 கயத்து - விரும்பி, 21.
 கடிவன், 212.
 கயனின்மாக்கன், 71.
 கரம்பார்த்தன்ன பறவை, 4.
 கரவுல் - ஒலித்தல், 8.
 கரி, பட்டமணிதர் குடரைக்கறித்
 தல், 337.
 கரி, இடையன் வீளைக்கு வெருவி
 யோடல், 274. [267.
 கரைக்கணிட்டிகை - பணிபிடம்,
 கரைப்புகக்கழுதை, 207.
 கல்லராக்கிழிபட உமிழ்ந்தமணி,
 கல்லிருசேவடி, 5. [72.
 கலிதல் - வருத்துதல், 66.
 கலிரல் - சூதல், 1.
 கலிறல் - பழகுதல், 16.
 கலை - குற்றம், 145.
 கலைத்துகிறுமை, 282.
 கள்ளென்யாமத்துக் கடல் மின்
 றுஞ்சல், 142.
 களிச்சிமை, 218.
 களிகினை, 178.
 களிகடர் - பெரியவிளக்கு, 65.
 களிபெயல் கடுநாள் - மிக்கபெய்
 லையுடைய ஊளிரவு, 72.
 களிமலை - பெரியமலை, 238.
 களிமுகை - செறிந்தருகை, 233.
 களிர் - குளிர்ச்சி, 242.
 கற்போர் - அறத்தாற்பொருளின்
 டோர், 1.

கறுவியடுக்கம் - கறுமணமுன்
 புஷ்பசயனம், 2.
 கன்வாய் - மெய், 203.
 கன்னசுமயம் - கல்லபொழுது
 கன்னசாளன், 88. [32.
 கன்னிமித்தமனை பஸ்விப்பாடு
 நன - ஆகன்ற, 75. [38.
 கன்னின்வாழேபோலக் கன்ன
 ண்டி மருட்டலுமுண்டி, 158.
 கனவு - களம், 82; விழிப்பு, 158.
 கனிகிஞ்சிவப்பு - மிக்ககோபம்,
 235. [ட்ம, 54.
 கனை - பூங்கொத்து, 23; மொ
 கனைகருமாலை - மொட்டிமுன்
 ின்றமாலை, 54.
 கனைப்பகங்குருந்து, 85.
 கனைமுதிர்தறவு, 213.
 நககம் - யானை, 73.
 நாகவழித்துத் திம்பி தின்
 காகுதழிபுயலு, 64. [249.
 காஞ்சில் - கவப்பை, 42.
 காட்பாசி கொடுத்தல், 213, 287.
 காளைமகிழிருக்கை, 76.
 காணிலைமன்றயாணருச, 236.
 காணு - மாணம், 29. [67.
 காணுடைமறவர் - காந்தையர்,
 காணுத்தனை யாக வலகல், 39.
 காணுவரை ரிவ்லாக் கரமம்,
 காம் - ஆச்சம், 235. [208.
 காம நல்லாச, 72.
 காமையும் வேடையும் கொ
 ப்புதி ஆழைத்தல், 313.
 கார் - சரம், 1; பன்னாடை, 36.
 காரைப் பார்ப்பு, 240.
 கால்கு - காண்கு, 104.
 காறுதல் - தொங்குதல், 156.
 காளணி, 56.
 காளவை - காளோலக்கம், 236.
 காளவுப்த்தல், 131.
 காளிடைப்பிதல், 112.

நானிருக்கை - நானோலக்கம், 227.

நானிஷா தரீதியு, 836.

நானிழை நெடுநிலை, 61.

நானுலந்த - நானமுடிந்த, 85.

நாறுதல் - தொன்றுதல், 7.

நாறுபிர் - தொன்றுமுதிர்ப்பு, 7.

நான்மறை, 161.

நான்முலைப் பிணைவல் - தொங்கு
கின்ற முலைவையுடைய பன்.
திப்பினு, 248.

நிகர் - ஒளி, 11.

நிகழ்தல் - நடத்தல், 13.

நினைவரி - நினைவொழுங்கு, 81.

நிதிக்கிழவன் - அனகேசன், 66.

நிதியம் - நெருட்டிசன், 127.

நிதியம் சொசிர்த நினை போலப்

பாம்புன் தேம்புமகடம், 813.

நிதிப்பரிப்புசாவி - மிக்கசெல

கிளையுடைய குதிசை, 344.

நியமம் - கடைத்தெரு, 83, 90.

நிசம்பகன்செதா - ஒத்துஅகன்ற

வயல், 13.

நிசம்பா - தெலையா, 83.

நிசம்பா நீளிகை - ஒடுக்கிய நீள்

டவழி, 147.

நிசம்பா டிகாக்கு - ஆட்குறித்துப்

பார்க்கும் போது இடுக்கிப்

பார்க்கும் பார்வை, 67. [13.

நிசம்புதல் - சம்மாநல், ஒத்தல்.

நிசயன் கொண்மார் - நாகம் புகு

வார், நாகம் புகவேண்டி, 67.

நிசை - ஒழுங்கு, 5.

நிசைகவர்தல், 7.

நிசைகவர்த்தலின் நாட்பாரி கொ

தித்தல், 213.

நிசைசெல்லிவுளி, 863.

நிசைதார் மாரபன், 88.

நிசை சிலைஅதர் - கல்லொழுங்கு

நிசை - கலித்தல், 213.

நிசை சிலைஞாயில், 124.

நிசைபகுத்தல், 87.

நிசை மீட்டல், 7.

நிசையன் கொண்மார், 67.

நிசையப் பெண்டிர், 95.

நிசைநிதழுகன், 65.

நிசைவனை யுருத்தோன், 255.

நிலம்பழிமின்மினிடோலப் பாசி

மைத்தல், 87.

நிலாவி னிலங்கும் மணன்மலி

மறகு, 200.

நிலைக்கோட்டு - வெள்ளை நூல்

செவிக் கடாய், 156.

நிலைத்துறைக் கடவுள், 156.

நிலத்தல் - ஒங்குதல், 43; பறத்

தல், 240. [45.

நிலப்பசுகனிது - ஒங்கினகனிது,

நிலத்த - நெருக்கமான, 147.

நிலங்கயத்தன்னை நிகர வகா

ப்பு, 105. [ஐடி, 71.

நிலங்கான் மண்டிலம் - கண்

நிறந்தோன் - கிள்கோன், 45.

நிறுத்தல் - நடல், 37.

நிறை - வாரிசை சாரம், 37; நிறை

தல், 63; நீர்ச்சால், 883.

நிறைந்தோர் - செல்வமுடை

யோர், 71.

நின்வலித் தமைகுவன் - நினொன்

னப்படிவை நிச்சயித்திருப்

பேன், 74. [துணிந்து, 5.

நினைந்தோற்றி - நினைந்து

நினைவு - வருத்தம், 39.

நிதான் - மீகாமன், 255.

நிகரன், மாடஞன்சொரிமருங்கறி

ந்து வங்கம் செலுத்தல், 256.

நின்மொழி - நெடுமொழி, 107.

நித்தம் மன்னுந் நீர்போல - நீத்

தத்திடத்துக் குனிக்குமிடத்

துக் குனிஞ்ஞமாப்போலே, 63.

நிதி - கலித்தல், 213.

நீயர், 241.

நீர் - தன்மை, 62.

நீர்செறிதற்கு, 304.

நீர்காய், 6, 16, 336, 386.

நீர்லோக்கம் - நீரையுடைய பார்

நீர்மாண் கண்கம், 212. [வை, 5]

நீர்முதிர் பழமை - நீர் சிசும்பிய வயல், 6.

நீர்வார் நிகர்மலர் - நீர்முகம் ஒளியுடையமலர், 11.

நீர்வாழ் முதலை ஆவித்தன்ன வாரை வேய்ந்த வறையய்ச் சுகடம், 301.

நீரில் நீரிடை, 313.

நீரிழி மருங்கிற் கல்லனைக் கமந்த வவ்வரை யசமகளிர், 342.

நீருண்டமேகம், வயவுப் பிடி இனத்தி இயங்கல், 183.

நீரொலித்தனை அலர், 311.

நீலத்தனை சேம்பினிடை, 178.

நீலத்தனை கிறங்கினர் வருத்திற் காமர் பிணி மயில், 358.

நீலவுந்திக் குதிரை, 400.

நீலுண்டபச்சை, 317.

நீவி - நடவி, தடைத்தல், 39;

நீக்கி, 7; பூசி, 18; பை, 313.

நிலைய்யோள் - நீலிரும்பின பாததை, 6.

நிள்வரைச் சிலம்பு, 249.

நிளொரி - மிக்க எரி, 51.

நூகம் - நகத்தடி, 150.

நுகம்பு, 283.

நுங்கின் கண்கிதர்தல், 304.

நுகரு - பிணைதற்கு, 304; விழுங்கு, 114.

நுகப்பு - இடை, 75.

நுகப்பு அழித்து ஒலிவருந் கூந்தல், 253.

நுணங்குதிரும் பெயர்ந்த வெண்

கலப்பு, 207.

நுணங்கு - நுணங்கு, 33.

நுணல் - தவளை, 364.

நுணல் பறைவிற் கறங்கல், 364.

நுணுமடம், 343.

நுந்தைபாடும் உண், 210.

நுரைமுருந்தன்ன சேக்கை, 33.

நுழை - நுண்ணை, 35. [240]

நுளைச் சியர் வருணனை வணங்கல்,

நாறி - கெடுத்தல், 46; அடித்து, 147; பொடியாக்கி, 69.

நெகிழ்தல் - இளைத்தல், 1; நெகிழ்தல், 26.

நெஞ்சமர் வியன்மார்பு - நெ

முடைய நெஞ்சம் மேலினை

நுடைய அகன்ற மார்பு, 52.

நெடியிடை, 254.

நெடியோன், 140.

நெடியிடல், 266.

நெடுநீர் வானம் - நெடிய தன்

மைமையுண்ட வானம், 52.

நெடுநீருங்கழி - மிக்க நீரை

யுடைய கரியகழி, 30.

நெடும்புற நிலை - நெடுக்காலம் கிற

கும் பின்னிலை, 18.

நெடுநிணிப்பவர் அறிதல், 253.

நெடுவேண் மார்பி ஞாம்போல்

செவ்வானத்துக் கொக்கு நிற

யாகப் பறத்தல், 120.

நெய் - வசகநெய், 73.

நெய்த்தோர் - இரத்தம், 4.

நெருஞ்சி - கடரை நோக்குதல்,

நெருநல் - நெற்று, 6. [356]

நெருப்பன்ன சிறுகட் டன்றி, 34.

நெல்லரி யுகர் தன் னுடை

கொட்டல், 10.

நெல்லிக்காய் அத்ததுப் பேர்வழி

செல்லுவிற் கிறுத்தல், 21.

பொருட் குறப்பெயர்

உதிர்தல், 315; காட்டுமான்
கருக்கு உணவாதல், 69; காற்
தில் உதிர்வது பொற்காசு
உதிர்வதுபேர்தல், 303; தின்று
நீர் குடிக்கப்பெறுதல், 54;
மிக்க நீரிணை, 67; முயற்கண்
பேர்தல், 354; வட்டக்கழங்கிற்
றுவல், 5, 217.
கெல்லிண்ணே உப்பு, 140.
கெல்லுடை செருகை, 176.
கெல்லுடை மலுக்கின் ஊர, 306.
கெறி - அறல், 35; முடக்குதல்,
வணர்தல், 35.
கெறிப்புப்பிதல் - வணர்தல், 88.
கெறிமருப் பெருமை - வளைந்த
மருப்பின் எருமை, 316.
கெறியிருந் துப்பு - சுருண்ட
கரிய அனகம், 35.
கே நரியஞ் செல்வன், 175.
கேர்தல் - உடன்படல், கொடுத்தல்,
253.
கேரலன்றோன், 253.
கேராச்சி - காவல், 122.*
கொசிவரற் சின்னீர் - தூக்கினி
தூக வருகின்ற சின்னீர், 229.
கொடி - ஞானசு, 47.
கொடித்தெனச் சிவந்த மெல்
கொடியிகெல், 256. [விசல், 176.
கொடுத்த - விற்று, 196.
கொடை - விலை, 61.
கொண்டிதல் - முகத்தல், 230.
கொதுமல் - ஏதின்மை, 17.
கொதுமல் விருந்தினம் போலு
விவன் புது காணெடுக்கல்
காண்குலம், 112.
கொதுமலாளன், 17.*
கொவ்வல் - வினாவு, 38.
கொக்கி - விசாரித்து, 56.
கொக்குமறை, 136.
கொந்தல் - கோதி, 253.

கொய்மலிக் துருத்த கொசிவரற்
சின்னீர், 229.
கொயட - கொய்வருத்த, 252.
கொவல் - கொகின்மேன், 63.
கொவர்தே கொள், 21.
கொவேன் - கொகின் நிலை, 63.
கொன்மை - வலிமை, 23, 61.
கொன்றனை - வலியதாம்பு, 46.
கொன்றாள் உவலிய முயற்சி, 29.
கொனல் - பொறுத்தல், 11.
கொளு - பொருது, 41.
பட்டுமிப் பெடுத்த வலங்கு
குலைக்காத் தன், 103.
பகட்டுழவர், 41.
பகடு முடம்பட அதற்குச் சிறு
இருப்பைப்பூ உட்படல், 107.
பகர்க்கர் - விற்பார், 25.
பகலாந்துப் படுத்தல், 71.
பகழி - அம்பு, 132.
பகன்மருள் சிலவு, 228.
பகன்மாயந்தி, 46.
பகன்மை - கிறுகிறுப்பை; சிலை
தைக்கொடி, 24.
பகன்மைசிலேறிற் பணிபெய்தாத
போற் பரப்பெய் வளம்பெ
வினாக்கல், 219.
பகன்மை தோலெறி, பரக்கி
விண்வாழிய மலர்தல், 217.
பகாஅர் - விற்பார், 181.
பகுத்தல் - கூறிடுதல், 70.
பகைதலை மனைந்தபல்லாத், 105.
பகைதலை வந்த, 251.
பகைமுனையறுத்தல், 253.
பங்குனிவிழவு, 137.
பச்சை - தோல், 244.
பசியென வறிதாப் பண்பை
விருக்கை, 31. [37.
பசங்குடை - செவ்வியகுடை
பசுனை, 107.
பசுவினா - மலிந்தல், 57.

- பனயினெடுத்த வெண்ணென்
மாறுத்து அயிர்மிதிமா, 340.
பனம-குயிரச்சி, 57; செவ்வி,
37.
பனவெயில் - இளவெயில், 306.
பனச - கஞ்சிப்பனச, 34.
பனசபடு பச்சை, 244.
பட்டம் - ஓடை, 107. [120.
பட்பயை - சோலை, 16; பக்கம்,
பட்டிகொண் மரலை, 308.
படர்தல் - செல்லுதல், 46;
நீளைத்தல், 4; பாவுதல், 102;
வந்து படிதல், 39; வருந்து
தல், 35. [39.
படர்குள்ளி - வருத்தி நினைந்து,
பட்டை - இலை, 87; [பந்தர், 57.
பட்டைப் பந்தர் - மாநிலவாகிய
பந்தர் - உறங்கா, 102. [68.
படாஅர் - சிறுநூறு, 64; செடி,
படாவுல் - படாதே கொன், 7.
படிமம் - பாவை, 149.
படியேயர் - பனகலர்; பிரதிவேயர்
என்னும்படசொற்றிரிபு, 22.
படிவம் - விரதம், 123, 262.
படிவியர் - படக்கடவது, 145.
படி - உண்டாகு, 211; உறங்கு,
39; ஒளி 9, 34; காண், 39.
கிணறு, 79; பெருமை, 11;
விழு, 36; மறைதல், 48.
படுகினை - பெரிய கொம்பு, 11.
படுகடாமையம் - சூரியன் மறை
யும் சலமயம், 40.
படுந்த - அகப்படுத்தி, 216.
படுத்தனெனகுதனணி - செல்
வித்தேனாதற்குணணி, 68.
படுமணி, ஒயிடகு மணி, 54.
படுமழை - பெரு மழை, 92.
படுமான் ஆரம், 215.
படுமுண்ட - மிக்க முடைகற்ற
படை - மெத்தை, 289, 305.
படை முதலி, 44. [181.
பண்டம் - ஸாசனைத் திரவியம்,
பண்ணைவெண் பழத்தரிசி, 393.
பனை - கனையமரம், 236; பெரும்
பறை, 64; மறுத நிலம், 256;
முங்கில், 1-4.
பனைத்தனைகத் தடைஇய காண்
வின் மென்ருள், 181.
பனைநிலை முனைநூய வினைகவி
புரவி, 254.
பனைபயி விருக்கை, 91.
பனைமரு னெருத்திற் பல்வ
யிரும்போத்து, 238.
பனைமுழுகெழிவி, 84. [1, 358.
பனையான் - சாணைநெக்கிறவன்,
பத்தல் - நீர் இறைக்குஞ் சால்,
156.
பதம் - காலம், 56; சோறு, 39.
பதவின் பாவை - அறுகம் பு
வின் கிழங்கு, 23.
பதவு - செஞ்சோலறுகு, 14, 28.
பதாக்கைக்கடவுள், 85.
பந்துபுடைப் பன்ன பாணிப் ப
வுடிச் சிப்பரிக்குதிரை, 105.
பம்புதல் - எழுதல், 94.
பயகிளையாயம் - பாற்புசவினம்,
பயம் - பால், 54. [54.
பயம்பு - குழி, 136, 165.
பயற்றங்கூய, கூம்பிப் பந்துவி
விசிறி காய்த்தல், 339.
பயிர்தல் - அழைத்தல், 14, 8.
பயிர்ப்புறப்பலவு, 348.
பயிலுதல் - அடுத்தல், 88.
பழகுதல், 18.
பயிற்றுதல் - பஸ்காற்சொல்
தல், 6; கூவுதல், 19; பயி
செய்தல், 54.
பயின் - அரக்கு, 1, 356.

பாத்தல் - வேண்டியபடி கிடத்
பாத்ததை, 316. [தல், 39.
பாஸ்வல்-பாஸுடையபண்ணம், 4.
பாவுதல் - தொழுதல், 9; 89.
பாவை - குடிப்பாப்பு, 44.
பரி - செலவு, 44, 28, 46, 100.
பரிக்கும் - குழும், 9, 31, 112.
பரிகரம், 44.
பரோரொழுகுத்தடக்கை - பருத்த
தண்டாயுதழிபோலும் பெரிய
கை, 143.
பரைதி - வண்ங்கி, 93, 98. [483.
பங்கவர் மருப்பின் முதுமான்,
பங்குதல் - வெற்றியும் தியாகமு
முதலானவற்றினையுரிய புகழ்,
பல்லான்குன்று, 163. [32.
பல்லிடையவதுகூறல், 151.
பல்லுழ - பணமுறை, 51, 88.
பல்லிழாலம், 74.
பவனச்செப்பிற் பென்செரிந்
தன்ன இலவம் பூவின்கண்
கோங்கின்றது உதித்தல், 25.
பழங்கண் - புன்கண், 19, 71.
பழங்கன்று கறித்த பயம்பமல்
அதுகை, 136.
பழன்பைபஞ்சாய், 225. [908.
பழையசமை பசுவெயிற்கோடல்,
பழிச்சுதல் - வணங்குதல், 116.
பழக்கண், 321.
பழப்புறதுருஉத்தயிர், 344.
பழையர் மகவிர - உழத்தியர்,
வேட்டுவிச்சியர், 201, 331.
பன்னியெழுச்சிர்காலம், 37.
பனிக்குமணி, 5, 55.
பறம்பு-மலை, 303.
பறழ் - குட்டி, 248.*
பறிப்புற இடையன்-ஒலைப்பாயை
முதுகிறகமந்தஇடையன், 94.
பறை - காதுகை, 45; நன்னு
மை, 60; பறக்கல், 33; தட

வல், 101; வட்டமான, 13.
178, 324.
பறைக்குர லெழிவி, 37. [211.
பறைகண்டன்வபாவடிக்கலிது,
பறைதடி - பறத்தலத்த, 106.
பறைதல்-தேய்தல், நழுவுல், 101.
பறை நீர்தி, 57. [247.
பன்மரணநல்லில் - பஸகட்டுமாட்
சிமைப்பிட்ட மானிகை, 9.
பன்மாண் பேதை, 343, 390.
பன்றி, அயிர்க்கட் படாரிற்றுத்
சுதல், 84.
பன்றியின்மருப்பு மயிர் முதலிய
வற்றிற்கு உவமை, 173.
பனிக்கும் - நடுக்கச் செய்யும்,
72, 323.
பனிகடி கொண்ட பன்றி
வாடை, 235.
பனிச்சை - அளகும், 9.
பனிகீர் - குளிர்ந்த கூல்கீர், 50.
நடுக்கத்தைச் செய்யுமி கண்
ணிர், 5. [305.
பனிழிக்குறும் பைதற் பாணன்
பனையோலைக் குடை, 37.
பனைத்திர என்னப்போ ரொழுகு
தடக்கையானை, 143.
பனைமரத்தில் அன்றில் வீரந்
தல், 50, 120.
பனைமரு ளொருத்திற் புளி, 238.
பனையிதக்கை, 265.
பனைவென்று, 187.
பாக்கக்காரரும் கன்வரும்பெ
ருத பூசற்களம், 89.
பாகற் கொடியையும் பகன்றை
கொடியையும் பறித்து எ
மையைக் கட்டுதல், 150.
பாகற்பழத்தை மனில் உண்ட
15, 177.
பாகன் கொழுதுயிர் ஓழந்த
வினாவுலகாரினை, 338.

பாங்கு - கல்பைத்தம், 9, 88.
 பாங்கின், 141.
 பாசடை - பசியதுலை, 70, 106.
 பாசவல் - பசியபன்னங்கல், 243.
 பசிய அலறுணவு, 141, 237.
 பாசடை - படைவிடு, 24, 100.
 பாசினின்ற பைங்கண்யாரை, 91.
 பாசிலைப் பொதுணிப புதல், 217.
 பாசிறைவில் கோசர் வாழும்
 சியமம் கொடுப்பினும் கொள்
 னார், 90.
 பாடின தென்கிணைப் பாடுகேட்
 டஞ்சுதல், 226. [82.
 பாடினாருள் ஒலிவினியவருவி,
 பாடு - கூறு; பெருமை, 30.
 பாடுதல் - ஒசையாறுதல், 28.
 பாணன், தலைவனொடு புதுப்பாத
 னதையப் புணர்ந்ததல், 50.
 பாணன், தலைவி துயர்கண்டு
 வருத்தல், 50.
 பாணன் தூதுவந்தான், 244.
 பாணி - தாமத காலம், 50; தாள
 வேளை, 225. [சீமா, 105.
 பாணியழைய மாண்வினைக்க
 பாணியவக்குதொழிற்கலிமா,
 134.
 பார்த்தியன்ன குடிகுக்கூர்கல்-
 பறித்துவைத்தாவன்ன தலை
 வையுடைய கூரிய கங், 5.
 பார்த்தப்படாஅர் - பாம்புச்செடி,
 பார்த்தன்-பாம்பு, 68. [68.
 பார்பின் நிரும்ணி விளக்கிற்
 பெறுகுவை நிரும்ணிமென்
 கூந்தல் ஏழுமதுவிலை, 92.
 பாம்பு இடிவினாள் கலிவுறல், 68.
 பாம்புக்கடுப்பன்னதோம்பு, 348.
 பாம்பு, கரடியால் நலிவுறல், 8,
 38.
 பாம்பு முனியுமிழ்கல், 72, 92,

பாம்பு வாடிக்கிடத்தல் நிதிய
 சொரிந்த தீவிபேரால், 313.
 பாம்பு இறந்துகிடப்பது அறுத்
 திரண்டைபோல்வது, 119.
 பாம்பெறி கோலிற் நாலை
 வைகுதல், 322.
 பாய்தல் - பரத்தல், 48; வர்வுதல்
 பாயல் - சயனம், 39. [39.
 பார் - வண்ணம், 79.
 பார்ப்பான் தூதுசெல், அவன்
 மழவர் வழிபறித்துக்கொறல்
 பார்ப்பு - குஞ்சு, 160. [332.
 பார்வல் ஒதுக்கு - பார்த்தல்
 வல்ல கடை, 22.
 பாராட்டி - கொண்டாடி, 49.
 பால் கண்டன்ன ஆதையென்
 மணல், 400.
 பாலடி - பார்த்தாடி, 225.
 பாலின்று - பரவாது, 172.
 பாலை - அறுகற்கிழங்கு, 188.
 கண்ணிற் பாலை, 5; சித்தி
 சப்பதுமை, 98. [கலின், 98.
 பாண்வயன்ன பவராய் மாண்
 பாலு - பருத்தின் ஒருசாதி, 178.
 பாழநல் - சிதறுதல், 9. 167.
 பாணயுள்ளிய பறைக்கட்சிறில்
 பின் - துளி, 260.
 பிசைதல் - ஒன்றோடொன்றை
 தேய்தல், 39, 65.
 பிடி - பிடிக்குடிடம், 73.
 பிடி, ஆளியஞ்சி நெய்குதல், 75.
 பிடிக்கும்கன்றுக்கும் யானை உன்
 டுட்டல், 85.
 பிடிக்கையமைந்த கனல்வாய்
 கொள்ளி - கைப்பிடியிடத்த
 அமைந்த கனற்கொள்ளி, 75.
 பிடிக்கையன்ன பின்னகம், 9.
 பிடி, கவிபுகிரினது, 329.
 பிடி, கன்றினைவிழத்தல், 68, 81.

பிடி, குளஞ்ஞது கன்றுக
ளோடு பாழர்க்குரம்பைநிற்
ரோன்றல், 229.
பிடி, தன்கன்றினை வெள்ளம்
இழுக்கப் பூசலிடல், 68.
பிடி, தன்கன்று குழிவிற்பட்ட
நாகப் பூசலிடல், 211.
பிடி, படிமுறுக்கிய பெருமாப்
பூசல், 8.
பிடி, பயம்பெற்பித்தல், 165.
பிடிமடிந் தன்ன கல், 178. [269.
பிடிமடிந் தன்ன குழம்பொறை.
பிடிமிதி வழுவனைப் பெரும்பெ
யர்த் தழும்பன் 227.
பிண்டம் - திரட்சி, 6.
பிணத்தின் கண் மணியெடுத்த
துக்கமுரு பேண்டக்குச் சொரி
தல், 215.
பிணர் - கருச்சரை, 57, 246.
பிணி - கட்டு, 27; மொட்டி, 4,
67, 235 [1-2.
பிணிகோ ளருஞ்சிறை யன்னை,
பிணை - விருப்பம், 88.
பிணை, ஏறுபுலவர் உலகைய
ணறில் உகளல், 234.
பித்தை - தலைமயிர், 101, 236.
பிதர்பு - துளித்து, 153. [246.
பிசகத்தாங்கும் - வண்டு ஆடும்,
பிசகப் பல்பினை - வண்டுகளின்
பலகூட்டம், 228.
பிசண்டை அறுப்புண்டு ஏறு
பெறு பாம்புபோறல், 119.
பிசப்புளர்தல், 96, 242.
பிசம்பின் அரலாளன்ன ஆம்முள்
கெடுங்கெழு, 96. [77.
பிசமாணம்வாங்கும் மரக்கள்,
பிசிற்தல் - புறப்படவிடல், 14.
பிள்ளை பெற்ற மகளிர் கால்வர்
மணமகனைக் குளிப்பாட்டல்,

பிற்பிழசல் - பின்னே சென்
மிட்கும் காந்தியாபூசல், 7.
பிறக்கொழிய 104.
பிறங்கல் - மலை, வழியுயர்ச்சி, 8.
பிறர்கொளவினிதல் - பிறர் தம்
கைப்பொருள் கொள் மரித்தல்.
அந்தவது உபகாரத்தோடே
மரித்தல், 41.
பிறழ - மாற, 51.
பிறிதாதல் - மரித்தல், 55.
பிறைதொழுதல், 238.
பின் - பின்னல், 53.
பின்னகம் - பின்னிணமயிர்
முறுக்கிமுடித்த கொண்டை, 6.
பின்னிணையாது - பின்னிற்றலைக்
கூடாது, 44.
பின்னை - கண்ணிரான், 69.
பீடு - பெருமை, 125.
பீர் லியேர் வண்ணம், 57.
பிசத்தெழின்மலர் போன்றபச
பிரொழு முதுபாழ், 167. [10. 45.
பிளி - மலிற்றோகை, 15. [67.
பிளிகுட்டிய பிறங்குநிலை நிகல்
பிளியை வில்விதவறுதல், 69.
பின் - சூல், கரு, 243.
புகர் - புள்ளி, 72.
புகருறை நுருத்தல், 219. [69.
புகல் - புகுதல், 59; விருப்பம்.
புகலேக்கற்ற - புகுதலுக்கு ஏக
புகவு - உணவு, 182. [கற்ற, 57.
புகாச் - கழிமுகம், 110.
புகுத்து - அடைவித்து, 41.
புகைகிழற் கடுக்கும் மாழாதன்
ளல், 110. [317.
புகைகிறவுருவின் அந்சிரம்,
புகைபுரை அம்மத்து, 97.
புட்டாளத்திரி - கோலேறு கரு
தை, 120. [தான் அழிதல், 57.

புணர்சூழி - புணர்தற்குச் செய்த
சூழி, 118.

புணர்வது - னைகுவது, 51.

புணரி - கடல், 10, 65.

புணரிய - புணர்க்க வேண்டி, 50.

புணை - தெப்பம், 6.

புத்தகன் மண்டை - புதியதுடன்
றமண்டை, 86.

புதலிவர் பொதிலில், 307.

புதலு - வாயில் 53; நீர் செல்
வழி மதகு, 237.

புதலு முதல் - வாயிலிடம், 63.

புதலும் பெற்ற பெய்து நீக்கு
புதலு, 231. [112.

புது நாணெடுக்கக் காண்டல்,

புது மணமகனே, 141.

புதுவது புதுவை காற்றம் எக்
கரிற் றொலல், 25.

புதுவது புனைதல் - புதுவதாகச்
செய்தல், 221, 352.

புதுதலு - மறைவு, 117.

புய்க்கும் - பிடுங்கும், 252.

புயலேறு, 218.

புயத்தல் - கரத்தல், 07. [32.

புயலன் - அசை; புயப்போன்
புயலி-குதிசை, 156, 244.

புயி - சுட்டி, 248; சுழற்சி, 21;
முறுக்கு, (கட).

புயிணை - வலஞ் சுரித்த பூண்
கொத்து, 21.

புயிசை - மதில், 114. [தல், 95.

புயரத்தல் - ஆத்தல் 2. சிறப்பா

புயர யோர் - மேலோர், 136.

புருணை - இளைச்சு, 66.

புல் - ஊகம் புல், புலையோலை,
முங்கல், 39.

புல்காய் சிதுவெறி, 61, 357.

புல்லென - அழகழிய, புற்
கெழு, 138.

புலக்கேம் - புலப்பேம், 40.

புலங்கடை - புலத்திடம், 31.

புலத்தல் - வெறுத்தல், 786.

புலத்தி - புலக்கின்றாய், 39.

புலந்து - புலத்தேன், 55. [4.

புலம்பு - தனிமை, 7. வருத்தம்,

புலம்பெயர் மருங்கிற் புள்ளை
முந் தாங்கு மெய்யில னொழிய
உயிர்போதல், 118.

புலம்பொலிவதிகு கலங்கு
அகல, 254.

புலமீக்கடும் புரையோர், 142.

புலர் குரலேனல் - முத்தின்
எனற் கொத்து, 82.

புலர்தல் - அகலப் போதல், 37.

புலர்ச்சியல் - இரூள் அகலப்
போகின்ற விழியற்காலம், 68.

புலவுக்களம், 249.

புலவுத்திரைப் பெருங்கு. ல், 255.

புலவுப் புலி, 97.

புலனை கொண்ட காரைதி
காலை, 304.

புலிகேழ் வேங்கை, 227.

புலித்தோல், 50.

புலி, தன்னிறை இடம்பாடி
மிசையாது, 29; 252.

புலிப்பற்றாவி, 7, 51.

புலிபுலி யென்று குறமகள்
விடுத்தல், 45, 54.

புலியுழந்த வசிபடு சென்
பாலை, 118.

புலியுழந்த வடுமகுப் பொரு

புழல் - துளை, 9. [தல், 37.

புழுக்காய் அம்பு - மல்லி
மொட்டி, 9.

புழுக்கு - அம்புக் குப்பி, 9.

புள்ளித் தொய்யிற் பொறி
எணங்கு, 238.

புள்ளியற் கவிமா, 64. [15.

பெருட் குறப்பகார்தி

புன்னோர்த்தல் - பட்சிசுருணம்
பார்த்தல், 207.

புனி - புனியிட்டகறி, 80.

புனிப்பதன் - புனிப்பாகிய சிறு
துண்டி; அன்தாவது : மாத
ளங்காய் முதலிய சிப்பதம்
37 [பின் ஆ, 312.

புற்றத்து அரும்புழைத் திறப்
புற்றுடைச் சுவர புதலிவர்

பொதியில், 307.

புறக்கு - புறம், 139.

புறங்காடு, 122.

புறநிலை - பின்னிலை, 32.

புறம் - இடம், 7; உடம்பு, 56;

முதுகு, 84.

புறம்பொதிதல் - மேலே முடு
தல், 116.

புறவு - சிறுகாடு, 84; புற, 167.

புற, பாறுண்ணல், 271.

புண்கம் - சோறு, 237; 393.

புன்கு - புனமுருங்கு, 116.

புன்கு, பெரியென அணித்தல்,
116.

புண்ணை யரும்பு கழுவாத முத்தம்
போறல், 30. [அறுகு, 237.

புளல் பொருபுதவு - தீர் மோனம்.
புளவடை கரை, 216. [140

புளவன் - கொல்லைக்காயன்;

புனிற்று - ஈன்றணிமை கழியாத
புனிற்றான் நரவு, 333. [பசு, 56.

புனிறு - ஈன்றணிமை, 21.

புனைதேர் நெய்யுருளிய குறைத்த
வரை, 211.

புக்கோளேய தண்ணுமை, 174.

சல் தோன்ற - ஆரவார முண்
தல் - சண்டை, 80. [பாக, 40.

சல் புகிற்தல் - ஆரவாரஞ்
செய்தல், 53.

புக்கை - கலிமை, 100. [365.

புக்கை - புக்கை, 100.

பூதந்தந்த பெரியவந்தவேங்கை
பூவல் - சிவப்பு, 194.

பூனிகொடி - பூவுதிந்தகொடி, 10.

பூழி-பூழி, 63.

பெட்டகம் - விரும்பும், 86.

பெண்ணோர்னொழுக்கம், 113.

பெண்டிர் திரிலயிற். மெனிட்டிடு
சேட்புலக்குழை, 283. 305.

பெண்ணை - பனை, 40, 80, 126.

பெண்ணைச் சேக்குங் கூர்வ
யன்றில், 303. [பருவம், 7.

பெதுமனப்பருவம், புறப்படா
பெய்தல் - சொரிதல், 113. [67.

பெயரும் பிடிம் எழுதிய நடுகல்
பெயலுமலரிற் கண்பனிவர
307. [பெற்ற, 12.

பெயலே - பெயலுக்கு எழுச்சி
பெருக்கல் காடன், 232, 288.

பெருங்குன்றிறும்புகுரீற்கல
கல், 212. [கும் எண்கு, 247.

பெருஞ்செம்புற்றின் தலைகிட
பெருஞ்சோறுகொடுத்தல், 233.

பெருநீர் - கடல், 10.

பெரும்பிழிதாதல் - மரித்தல், 35.

பெரும்புலங்கை - பெரி
இருள்புளங்கின்ற விடியற்கா
லம், 304. [305.

பெரும்பெயர் - பெரியகீர்த்தி
பெரும்பொழி - பெரிதாக உரித்த
பெருவங்கியம், 82. [உரி, 33.

பெற்றோன் - கணவன், 86.

பேளமுதிர் நடுகல், 297.

பேளமுதிர் பொதியில், 377.

பேளய் கண்ட கனவு, 303.

பேளய்த்தலைஇய பிணரரைத்த
பை, 130. [தல், 241.

பேளய்வெண்டேர்ப் பெயல்செ
பேடிப்பெண்கொண்டாடுகை
எருமைக் கொம்பு அணை
கணை உருமை, 306.

- பேண்மார் - வழிபடும்பொருட்டு, பெய்வலலாளர், 229.
 பேணி - பூசைபுண்ணி, 13. [35.
 பேதுறல் - மயக்கமுறல், 4.
 பேதைப்பருவம் - வேட்கைபிற
 வர்த பருவம், 7.
 பேய்க்குடி, 143.
 பேய்த்தேர், 21. [62.
 பேயுழநியாமறையமைபினர்ச்சி.
 பேழ்வாய் - அகநீர்வாய், 147.
 பை - பசுமை, 42.
 பைஞ்சாய்க்கோரை, 49.
 பைத்தல் - துன்பம், 19.
 பைத்தல் - பசுமையுற்ற, 42.
 பைது - பசுமை, 1, 12.
 பைதுறு - பசுமையுற்ற, 74.
 பைந்துவி, 57.
 பைப்பய - மெல்லமெல்ல, 71.
 பைப்பயதுணுகி - பசந்துகருக்கி,
 பையாந்து - துன்புற்று, 57. [71
 பையுள் - கோய், 14.
 பொருட்டரை இருப்பை, 95.
 பொருட்டு - குமிழி, 324.
 பொற்கடி - யானை, 44.
 பொற்குள் - இலவமரம், 129; மசக்
 கொம்பு, 4; சோலை, 43.
 பொற்கல்வெண்மலை, 217.
 பொற்கழிழ புன்கம், 393.
 பொற்கழி - தூற்றுப்பொலி, 37.
 பொத்து - பொந்து, 277.
 பொத்துதல் - சொளுத்துதல், 39.
 பொதி - முளை, 335.
 பொதியவிற்தல் - மொட்டெல்லத்
 தல், 233.
 பொதும்பு - சோலை, 13, 346.
 பொம்மல் - பொலிவு, 65.
 பொய்க்கனவு, 39.
 பொய்கை - குளம், 96.
 பொய்தல் - விளைவாட்டு, 26;
 சிற்றில், 156.
 பொய்தல் - பொய்தல், 96.
 பொய்வலலாளர், 229.
 பொருட்டுணி - பொருணித்
 துப்பிணித்த உள்லம், 51.
 பொருகன் - கூத்தாடுவன், 76.
 பொருள் - காரியம், 38.
 பொலடி - பொன், 114.
 பொழித்தல் - உரித்தல், 83.
 பொற்ப - ஒக்க, 98.
 பொருதுர் - பனகலர், 333.
 பொறி - இலச்சினை, 77; புள்ளி
 பொறுத்தல் - சமத்தல், 34. [108.
 பொறை - பாரம், 38. மலை, 16.
 பொறைமரம், 282.
 பொறைமலி கழுதை, 59.
 பொன்கோட்டிச் செறித்தும்பிது
 வாறு அலக்கரித்தும் இடபு
 தை இரவலர்க் களித்தல், 249.
 பொன்செய் கன்னம் பொலிய
 வெள்ளித்துண்டு உதிர்வது
 போல் வங்நி னதுதொறும்
 குரவத்துக்கோக்கலர் உறை
 தல், 317. [253.
 பொன்மலி அருகர்க் கூடல்
 பொன்வார்த் தன்ன வைவாடு
 ழிற்றுச் செந்நாய், 219.
 பொன்வினாழல், 70.
 பொன்னடர்ந்தன்ன ஒள்ளினை
 செருந்தி, 200.
 பொன்னுடைத்தாணி 7.
 பொன்னுரை கட்டளை, 178.
 பொன்னெறிபிதிரின் மின்மி
 பாததல், 72.
 பொன்னென வாகத் தரும்பி
 சுணங்கு, 150.
 பொன்னோர்புதுமலர் (கட); 5.
 பொலிப்பறவை; மொட்டு, 12.
 பொற்கை - பனை, 230.
 போர் செறிமள்ளர், 316. [18.
 போர்மடி கல்லிறைப் பொதியி
 போர்மகல் - அகத்தல், 96.

பேற்றி - கருதி, 26.
பேற்றாய் - புத்திபண்ணாய், 39.
பெரூர்ணிமையில் உரோகிணி
சேர்க்கை காத்தினை விழா 141.
பெணம் - கடல், 212. [181.
மகாநெற்றி வாய்நோய் புரிசை,
மகனார் - அவலிழத்தல், 141.
மகனார் கண்ணுக்குச் சுவை
உவமை, 220; செங்கழுநீர்
உவமை 18; பற்கு நாணல்
முனை உவமை, 212; தின்ன
வெக்குப் பிழிந்த உவமை,
9; மேனாக்குப் பொற்பாவை
உவமை, 212; மொழிக்
குச் செவ்வழியாழ் உவமை,
212; ஐம்பாறகுத் தும்பி அரி
வினம், உவமை, 223; மேகம்
உவமை, 223.
மகனார், கவலினை கோடிட்டு நா
ளெண்ணுதல், 61; பல்விச்
சகுணங்கிட்டல், 289; பிறை
தொழுதல், 239.
மகனே - ஒருபுருஷனே, 25.
மகிழ்தல் - குறைத்தல், 122.
மகிழ் லாடை - கன்னிமை, 245.
மருளி - ஒகை, 19.
மங்குல் - இருள் 24. [37.
மங்குல்வான் - இருண்ட மேகம்
மங்குலற்கமொகி பொங்குபு து
மஞ்ச - மேகம், 71. [ளிப்பு, 235.
மஞ்ஞ - மயில், 65.
மஞ்ஞ ஆலல், 301. [393.
மஞ்ஞ ஒலிச்சி வய்க்குமுதல்,
மஞ்ஞ பாகற்பழம் உண்டல்,
15; 177. [உவமை, 177.
மஞ்ஞயின் குரலுக்கு வயிர்
ட்டு தென், 212.
மடக்க - தளர, 223; தீய, 31.
மட - வஸ்திரம், 13.

தல், 73; 109; மரித்தல், 31.
வளைதல், 50; வற்றுதல், 94.
மடிவை - தழை, 225.
மடித்தல் - உண்பித்தல், 107.
மடை - சோழம், 119; சூட்டிலா
40.
மடைசெலன் முன்பிற படை
மடையினமதின சுரை, 119.
மண்கண் - மண்ணிடம், 23.
மண்கு - நெருங்கி, 44.
மண்ணு - சுழுவாத, 30.
மண்ணீர்ச்சிவந்தும், 121.
மண்ணுதல் - குளித்தல், 62.
மண்ணை - மழுமட்டை, 24.
மணந்தல் - கூடிதல், 30.
மணமனை கமழும்பான், 107.
மணல் நிவாவை ஒத்தல், 200.
மனை ஒத்தல், 400.
மணி - தேர்மணி, 44; நிலமணி
(கட.); பவளமணி, 5; பளிக்கு
மணி, 56; மணியோசை, 26.
மணிப்புற, 167.
மணிமருள் பூவை, 134.
மணிமருள் மலர் முள்ளி, 236.
மணியிடைபவளம், 14; 304.
371.
மத - செருக்கு, 76; வலி, 14.
மதந்தப - வலிகெட, 18.
மதர் - செருக்கு, 39.
மதர்வை கல்லான், 393.
மதனில - வலியிலாதை, 32.
மதனில கோக்கு - செருக்கின்
பார்வை, வனப்புடைய - பா
வைப்புமாம், 66.
மத்தி - சூரியன், 92.
மத்தியவை - மத்தித்திசன், 92.
மம்மர் - மயக்கம், 68.
மயக்கம் - நிலைநெய்தல், 6.
மயங்கி - நெருங்கி, 17; வகுந்

மகிஷாசுர - பழந்தை ௭. ண்டல்,
 15; 177. [கைகிணர், 368,
 மகிஷின் குமாரிபொலும் ஸேக்
 மரத்தலத்தையகாண் மாடவொள்
 னெரிமருங்கு அறிந்தொய்யல்,
 மருஞ்செய்தித்தொய்யல், 39. [225,
 மர - மருவாத, 13,
 மருங்கு - இடம் (காணம்), 342;
 கற்றம், 55; பக்கம், 45; வலிது 34
 மருடல் - ஆச்சரியப்படுதல், 53,
 மருட்புக்கடைத்தன்ன இருட்டைப்
 பல்ல - நிறைய, 30 [புது, 267,
 மலிதல் - பூரித்தல், 11; 15,
 மலிபெயல் - மிகப்பெயல், 42 [19,
 மலிபெயல் - மிகுதல் கொண்ட,
 மலிதல் - குடிதல் (கட.); மறழ்
 தல்; மாறுபடல், 110.
 மழவர், ஆத்தருதல், 101; ஆத்
 தின்னல் 129; கற்குடைதல்,
 121; தலைமயிர் வருணனை,
 101; பூந்தொடைவிறுவு, 107.
 மழுகுதல் - தேய்தல், 5.
 மனமு - மேகம், 133.
 மனமுக்கண் - குணிரந்த கண், 31.
 மனமுத்தொல் - தோற்கிடுகு, 123;
 106; 336. [ஆத்தல், 232,
 மனமுமுழக்கம் புலி முழக்கினை
 மன்னர் - வீரர், 21; 318. [233.
 மறப்பன - வலிமிக்க புடை,
 மறம்புகல் மறகளியு. 102.
 மறவிய ஓடிப்பு, 246.
 மறி - செம்மறிக் குட்டி, 34.
 மறி கொடுப்படுத்தல், 212.
 மறித்தருடந் தொகுத்த பறிப்
 புற விடையன், 34.
 மறிமாழ்கியன் னு தாழ்செய்ய
 மறியுள் வறழ்கல், 242. [104.
 மறகு - விதி, 122.
 மறகுதல் - கொடுப்போதல், 84;
 கழறுதல், 220, வருத்தல், 23.

மறுப்பு - மறுக்குமாறு, 224.
 மறை - மந்திரஸேவனை, 70.
 மறைத்தவிடம், 136.
 மன் - அது மாட்டாமை, 33.
 கழிவு, 5. மிகுதி, 87.
 மன்றல் - மனம், 113.
 மன்று - ஊர்ப்பொது வில்லி
 மன்னர் கடஞக்காறரை அன
 துப் படைகாண்டல், 67.
 மனைமுதல் தலைவி, 31.
 மனைமுதல் வினை - இவ்வா
 னைத்தொழில், 61.
 மா - கருமை, 4; குடினை, 10.
 திரு, 20; புலி, 45; மிருகக்க
 364; மாமரம், 23; முலை, 2.
 வண்டு, 20. [1.
 மாக்கட்டு - மாக்களை புடைய
 மாகெழு சிறுகுடி, 103.
 மாநிரம் - திணை, 37.
 மாந்தி - உண்டு, 236.
 மாந்திக் கிழவோன் - அளநேக
 மாய்தல் - திட்டிதல்; மன
 தல், 3.
 மாழ்குதல் - தளர்தல், 104.
 மாஸுழ் - மா, 119.
 மாஸ், அசை, 16.
 மாது, காரணப் பெருமையு
 வருமோரிடைச் சொல், 42.
 மானது - மயங்கி, 3.
 மிஞிறு - வண்டு, 78.
 மிடறு - கழுத்து, (கட.),
 மிடை - தாறு, 158.
 மிதைய - கூழ், 37.
 மிழற்றி - சொன்னி, 34.
 மிளர் - ஒளி, 41.
 மிளை - காயற்காடு, 14.
 மின் - ஒளி, 50.
 மீக் கூறுதல் - மேம்படச் சொ
 லுதல், 62.
 மின் - கஷத்திரம், 10.

மீன்கண்டன்ன மெல்லுக் கும்
 பூழ்த்தபுன்ன, 10. [346.
 மீன்கண்டன்ன வெண்மணல்.
 மீன்கண்டன்ன முன்னிமன், 28.
 மீன்கண்டன்ன - கருவாடி, 80.
 முகஞ்செய்தல் - சிசம்புதல், 7.
 முகவை - முகத்தல், 126. [கன், 54.
 முகிழ் சிலா - புறப்படுகின்ற கிம்
 முகை - குகை 388, 242; மொட்.
 முச்சி - கொண்டை, 78. [கெ, 11.
 முசுக்கலை, 7.
 முசுண்டை, 91.
 முடங்கர் - முடக்கிடம் 147.
 முடந்தை - வளவு, 284.
 முடிக்கர் - முடிக்கிடம், 97.
 முழை, 240.
 முடிக - விரைய, 14. [தகை, 2.
 முடை - முடைநாற்றமுடைய
 முணங்கு கிமிர்தல் - முரி கிமிர்தல்,
 முத்துக்குளித்தல், 201. [357.
 முதல் - இடம், 96. [பழமை 181.
 முதுமை - அறிவு, 22; சூப்பு, 8.
 முதுமீர் - கடல், 57. [181.
 முதுநால் - யஞ்ஞோபலீதம்,
 முதுவாய் - அறிவு வாய்த்த, 22.
 முதுவாய்ப் பெண்டிர், 22; 98.
 முதைப் புனம், 94.
 முத்துத்து - சந்து, 249;
 தோற்றுவித்து, 39.
 முந்தாழ் - முறுகில், 73.
 முந்திர் - கடல், 101.
 முயலின் கண்ணுக்கு நெல்லித்
 காய் உவமை, 284.
 முயற் பறழ், 284.
 முயலிலம் - வன்னிலம், 21.
 முயல்பு வன்னிலம், 5. [72.
 முயல் வாய் - முயல்புட்ட வாய்,
 முருக்கிய - சிதைத்த, 161 [63.
 முருந்து - வேரின் மேற்றண்டு.
 முருந்து - பெரிய, 25.

முழுமுதல் - பெரியமுதல், 238.
 முழுவளி - கிரமியவன், 227.
 முறி - தளிர், 33. *
 முறுக்கிய - ஒடித்த, 8.
 முன்பு வுலிமை, 73.
 முன்னம் - குறிப்பு, 5.
 முதாய் 4, 74, 134. [80.
 முரல் - சிவசிலத்த சோறு,
 முரன் முறுவில் - புன் சிரிப்பு,
 முறை - அறிவு, 7. [800.
 மேந்தோல் - மேனிய தோல், 3.
 மேய்மணி - மேய்தல் காண
 மாக உமிழ்த்தமணி, 72.
 மேவர - விரும்பம் வர, 66.
 மேவரும் - பொருத்தம், 28.
 மேவல்பொருத்தல், 11; பொருத்
 தற்க, 229; விரும்பம், 214.
 மேவல் - விரும்பு கின்றவர், 95.
 மேவல் - பனகல், 266.
 மை - இரண், 87; எருமை, 41;
 கருமை, 89; குற்றம், (கட.)
 பசுமை, 43; மேகம், 108.
 மைந்து - வளி, 73.
 மையற்பெண்டிர், 97.
 மொகிந்து - கொருங்கி, 161. [172.
 மொய்யம்முன - பெருமை மிக்க
 மொய்யவளி - பெரியவளி, 246.
 மொயினன் - மொகந்தான், 5.
 மொவாய் - தாடி, 133.
 மொவல் - மல்லிகை விசேஷம்
 வனம்ல்லிகை, 21.
 யஞ்ஞோபலீதம் (கட.) 181.
 யாசுருண்டத்திற் கீழ்யமைமை
 வைத்து முடிதல், 301.
 யாணர் - புதுவருவாய், 44.
 யாத்த - கட்டின, 44.
 யாவதம் - சிறிதம், 108.
 யாமமுட்டை - யாப்பாரு
 யாழ், அனா, 35. [முறை, 160.
 யாணர் - வன்னிலம், 21.

பூபஸ்தம்பம், 220.

பங்கம் - கப்பல், 255.

பங்கு - காற்று, 378.

பங்கு - பிளக்க வடு, 19.

பட்டு-சூதாடு கருவி, 5, 45, 340.

பட்டம் - சிவரவட்டம்; சந்தனக்

படித்தல் - உறந்தித்தல், 37.

படு - அறல், 68; தீதாற்று, 68.

படுவாழ்புந்து - அறல் வீற்றிருக்

வண்ணம் - அழகு, 69.

பணர்தல் - வளைதல், 83.

பதுவை - மணம், 25.

பதுவை நாரணி - பெரிய மணக்

பந்திமை, 80. [கோலம், 166.

பம்பு - மணம் 11; புதுமை 15;

பிலை சின்மை 190; கச்ச, 150.

பம்புடை முலை, 150.

பயங்குதல் - விளங்குதல், 24.

பயம் - வலி; வெற்றி, 17, 55.

பயமான்-சிக்கம், 73, 115; புலி,

(கட). [49, 382.

பயமான் - கிரன்ன முருக்கம்பூ,

பயவர்-வீரர், 31, 69, 89.

பயவு-வேட்கை, 72, 112, 238,

பயிர் - கொம்பு, 40, 177. [333.

பயிரியர் - கூத்தர், 155.

பயின் மரம் - ஒரிடத்து மரம்;

மரத்து வயின், 49.

பயி - இசைகை; கோடு 14.

கட்டி, 61. சித்திரம் 43.

திதலை 33, பண்ணுதல், 90.

பருட - தடவ, 306. [378.

பருடை - அண் கால் வருடை,

பருடை-பக்கமலை, 42; மூங்கில், 3.

பருதல் - மணங்கெய்தல்,

112, 119. [34, 378.

பரைப்பு - இடம், 83; மானிகை,

பரை விழ்தல், 322.

பலசி - உணவு, 8, 110. [35.

பலரண் - வலிய - ஆண்மை,

வல்லியம் - புலி, 107, 362.

வல்லுவர் - பிர்க்கு, வர், 79.

வலத்தல் - கட்டுதல், 30. -

வலந்த - சுற்றின; சூழந்த, 52.

வலம்புரி புழுகுதல், 201, 310.

வலித்தல் - திச்சுத்தல், 74.

வழங்குதல் - செல்லுதல், 1.

வழிநாள் - பின்னாள், 18.

வழுதுணை - கத்தரிக்காய், 237.

வழை - சுடபுண்ணை, 8.

வள் - கடிவாளம் 4; கூர்மை, 6.

வளி - காற்று, 1, 37, 39.

வளை - சங்கு, 24, 150.

வறிது - சிறிது, 5, 316.

வளம் - அழகு, 6.

வளைதல் - பண்ணுதல், 83.

வாறுப் பாவனி வயங்குதொழி,

கலிமா, 134.

வாங்குதல் - இடத்தல் 72.

இழுத்தல், 30, 36, 84; வளை

த்தல் 4, 16.

வாண்டல் தன்ன வழக்கரு

கவலை, 72.

வாய் - மெய் 9; வாயை யுடை

யுடி (இருப்பைப்பு), 9.

வாய் கூறல் - மெய்யாக கூறல்,

வாய்த்தல் - மெய்த்தல், 86. [23.

வாய்ப்பகை கடியு மருந்து

இருமல் தீர்க்குமருந்து, 101.

வாய்வான் - தப்பாதவான், 115.

வாயுறுத்தல், 216.

வார் - உரித்தல், 69; இழுக்கு 41.

104; கட்டி, 46, 102.

வாணம் - காட்டுக்கோழி, 64.

வாரி கோழி, 8.

வால் - வெண்மை, 1; 20, 79.

வால்வெண்டெலிட்டல், 223.

வாலாவெண்மறை, 139.

வீரன்வடக்கிருந்தொள் - வானோ

டுவடக்கிருந்தானு, 57.

வாள்வரி வயப்புலி உழைமாரி
அடித்தல், 249.
வாள்வரி வயமான் உகிரன்ன
முருக்க முகை, 99.
வானவாயன்ன வறுஞ்சரம், 331.
வானாது மடித்தல், 122.
வானியம்பு-சுபிற்றம்பு, 67.
வாசை, 6, 36, 126, 336.
வான்கடற்பரப்பு, 10.
வான்கண்-வெள்ளைக்கண், 79.
வான்கேழ்வட்டம், 340.
வான்கோட்டுக் கடவு னோற்கு
வரை, 348.
வான்செய்மையம், (பா) 378.
வான்புலந்து வருந்தல்-மேகத்தை
வெறுத்து வருந்தல், 49.
வான்நிலில், 330.
வான்கேழுப் சிமயம், 378.
வான்கேழுப் வெறுப்பு, 42.
வானத்தணங்கருங்கடவுள், 16.
வானம்பாடிப்புள், 67.
வானம் பெயல்வான்காத்தல், 291.
வானம்வாய்த்தல், 134.
வானம் வாழ்த்திப் புள், 67.
வானம்பேண்டாவறனில்வாழ்க்கை
வழிஞர், 186. [193.
வானம் வேண்டா கில்கேருழவர்,
வானமம்மஞ்சின-வானம் அழகிய
பலரிதத்துமேகத்தைத்தர, 71.
வானவில், 84, 175, 210. [139.
வானினாப்புக்கிற் கானவர் தங்கை,
வானினாப்புக்கின் வடுகர், 218.
வாணபர் வழிநான், 121. [222.
வாணா திவந்த நீனிற் பெரும்கி,
விசியினிமுழவு, 91.
விசம்பணி கொணல், 381.
விசம்பணி வில், 210. [253.
விசம்பிற் திங்கனன்ன திருமுகம்,
விசம்புகத்தல், 378.
விசம்புரிவதுபோல-விசம்பு தோ

துளிவதுபோல, 24. [குதல், 24.
விசம்புரிவதுபோல மேகம் இயல்
விசையலம் கோன்னில், 175.
விட்டம் விழந்த மட்டம், 167.
விடர், 21, 188, 140, 382.
விடுநெறி, 64.
விடிவல் வவகறை-விடிவற்கு முன்
காத்தாவிவகைகறை, 196.
விடுகிலம், 821. [179.
விடுவாய்-பிளந்த பிளப்பு, 59, 164,
விடுகிளசுக் குதினா, 14.
விடை, 118, 311.
விடைகலின் கழுத்திற் கட்டிய
முங்கிற் குழாவில் உணவுவடைத்
தல், 253, 311.
விண்டவழிவெயிலில், 212.
விண்டு, 285.
வின்பொரு செடுக்குடை, 69.
வின்பொரு செடுக்குடை, 69.
விதிர்த்தபொது மர்தன்
பல்பொறி, 103.
விதுப்புறத்தல், 136, 163.
விபகம், 62.
விபகிதை, 107, 232, 238.
விபலிடம், 24.
விபலிருணுநான், 218.
விபல்களம், 98, 382.
விபல்புலப், 14.
விபல் புலம், 368.
விபல் மார்பு, 52.
விபலகர், 372.
விசல்விசியிற்றி—விசலால்
அழைத்தல், 54.
விசவு மனல், 25.
விசவுமொழிக்கட்டுர், 212.
விசுதுதினதைத்தல், 5.
விருத்தின் வெங்குடு, 241.
விரும்பாதிமோ, 310.
விசுசெலவிறகை வங்குழ், 255.
விடுகெழுதடக்கை, 25.

கில்லிட—கிற்கள் கிட, 31.
 கில்லெறி பஞ்சி, 133.
 கில்லெறி பஞ்சியின் வெண்மழை
 தவழ்தல், 133.
 கில்லேர் வாழ்க்கை, 35.
 கில்லகமர்க்கண்—தருக்கித்தரப்
 பார்க்குக்கண், 54.
 கில்லங்கிது, 390.
 கில்லங்குமபாப்பு, 350.
 கில்லங்கிமாத, 390.
 கில்லங்கு—பக்கம், 47.
 கில்லங்கு சினம், 212, 350, 390.
 கில்லங்குதல்—வகைதல், (உடையுள்),
 கில்லங்குவணி—குருவணி, 71.
 கில்லங்குவகை—கழன்று விழுக்கின்ற
 வகை, 89.
 கில்லமது கடல், 140.
 கிழலணி, 26, 70.
 கிழவிதுறக்கை, 4.
 கிழவுகொண்டமுதீர், 352.
 கிழாவயர்மது, 320.
 கிழக்கோட்டயக, 12,
 கிழத்தொடி, 162, 286, 383.
 கிழத்தொடை—தப்பாத அம்புத்
 தொடை, 35, 53, 105, 131.
 கிழங்கி, 205, 227.
 கிழப்புண் - முகத்தினுமார்பினும்
 மட்டின் 208.
 கிழமம், 18, 383.
 கிழமிது - அழகுதலையெய் கிழுப்
 பொருள், 13.
 கிழைகளிது, 328.
 கிழைதக வேங்கைய கழைதஞ்சு
 மருங்கு, 342.
 கிழைதல், 66, 286, 368.
 கிழைபாவுன்னம் கிழைதல், 288.
 கிழைவுப்பொருளில்வரும்நில், 6.
 கிழைக்குபகலுதலிய ஞாயிறு, 91.
 கிழைப்பழத் துணியில் காற்றுப்
 புகுந்து வெளிப்பட்டுக் குழை

சைபோல ஓவிற்தல், 219.
 கிளருள், 89. [126.
 கிளிருளவெல்லோ சீயே,
 கிளிர்பட ஓவியுண்டாக, 68,
 கிளிர்படு பூசல், 239.
 கிளிருழை பறிபா - இன்னகிடத்
 தில் இன்ன கேடு வகுமென்றறி
 யாத, 55.
 கிளிர்பறிரும, 140.
 கிளிரிய வெவ்வம், 212.
 கிளிரிய மெவ்வம், 163.
 கிளிரிடம்—உறங்குபிடம், முடி
 கிடமுமாம், 58, 162.
 கிளைதல்—முற்றத்தல், 2, 16, 115.
 கிளைபாடாபத்தினைபோர், 254.
 கிளைபா கிளைக்கண், 400.
 கிற்சிணம், 381.
 கிறந்து, 378.
 கிறல் வரைக்கவா அண், 3, 179.
 கிறவி, 46, 82, 352.
 கிறவிழைநெடுமூர் சாய்தம், 218.
 கிறவிழைப் பொலிந்த காம்பின்
 சாயல், 218.
 கிறன்மிரு நெடுந்தலை, 49.
 கிறுவிதுத்த உடல், 17.
 கிளகில் கோய் - கிளவுதற்குள்
 காணம் கோய், 7.
 கிளவலாறு—கேட்டலையாறு, 29.
 கிளை-ஆள கிளை, 5, தொழில்,
 51, 79, பொருள் செவ்வின்,
 21.
 கிளைதலப் பெயர்ந்த வெண்வெல்
 வேந்தன், 392.
 கிளைகலிப்புவி, 254.
 கிளைகளில் பாரி, 218.
 கிளைப்படந்த - தொழிலினை
 செலுத்தி, 79.
 கிளைபுனை நல்லில், 98. [மற்ற, 39
 கிளைமாற்றின்கண்வரும் [44.
 கிளைமுடித்தல்—கிளைபுதுக்குதல்

வினைபொருளேதுபுலத்தகல்,
வினைவலம்படுத்தல்-வினைவல[304.
வெற்றிப்படுத்தல், 74.
வினைவலம்பு, 105.
வினைவருணை, 381. [848.
விக்ஞைப் பனைத்தோள், 59.
விக்ஞு கிணை-விசைதங்கு கிணை, 89.
விக்ஞுதல், 14, 54, 59, 96, 105.
விக்ஞுபரி, 64.
விக்ஞுபெயவீர்த்தம், 312.
விக்ஞுவிரிம்புரிதுப விசையமை
கோண்கிணை, 175.
விததை புறவு, 254. [தல், 21.
வியுகத் தீண்டல்-பூ உதிர அடித்
விராதுக்குரிய வேலும் பலகையும்
(கேடகமும்), 67, 369. [57.
விழ்-ஆலம் விழ், 70, இற்றி விழ்,
விழ்கவிற் றாசல்-தாழ்கவிற்றாசல்,
விழ்கவிறு, 29. [38.
விழ் குழல்-இரு குழல், 73.
விழ் துணை, 380.
விழ் பிடி, 359, 392.
விழ்பிடி செடுத்த யாணை ருணகு
மறுத்து உபக்குதல், 392, முழ
ங்குதல், 359.
விழாக்கதவம், 102.
வினை-சின்னென்று மோசை, 38,
131, 181.
வினை வம்பு, 131, 181.
வெஞ்சுதல்-விரும்புதல், 69, 112.
வெட்டிவாள்-கிணை கவர்க்கை மறவர்,
வெண்கதுப்பு, 140. * [35.
வெண் காழ், 7, 129, 393. [35.
வெண்கோடு புய்க்கும், 252.
வெண்டோர், 179.
வெண்ணெல் வைப்பு, 30.
வெண்ணெலிகள், 40, 204, 236.
வெண்மறை கலஞ்சுடு புலகவிற்
குறையல், 308.
வெளி-நிவிரிமல்கில், 27, 178.

வெளிர்வேரணை பஞ்சு மயிர்ப்
பந்தி, 178. [71.
வெந்தாறு பொன்னினந்தி பூப்ப,
வெய்து-வெப்பம், 17, 203.
வெய்யை, 112. [6, 166, 226.
வெய்யோளி - விரும்பப்பட்டவன்,
வெயிலவிர் கணத்தலை, 91.
வெலி, 37, 42, 65, 329.
வெருக்கழிவினை குவிமுசிழிருப்
பை, 267.
வெருகிருளுகுகி யன்ன கதிர்
விழ்முத்தம், 73. [முனை, 391.
வெருகெய்துபோன்ற அவிசின்
வெருகின் பிள்ளை, 297.
வெருகு, 73, 267, 297, 391.
வெருவரு கவலை, 117.
வெருமொண்பினை, 32.
வெவ்வாய்ப் பெண்டிர், 50, 250.
வெவ்வுவர்ப்பு, 89.
வெள்ளிக்கோல், 37, 317.
வெள்ளிக்கோலறைத்தன்ன மித
வை, 37. [286.
வெண்ணி விழுத்தொடி உலக்கை,
வெண்ணிலிங்கன் குன்றிக்கு
உவமை, 133.
வெளில், 12, 109.
வெளிற்றுப் பனை, 333.
வெளிநில்கற்பு, 106. [புறவு 254.
வெறிகமழ்கொண்ட விததை
வெறிகமழ் சோலை, 302.
வெறிகமழ் பன்மணி, 117.
வெறிகொள் பாசடை, 106.
வெறிகொள் பாலை, 370.
வெறியுபா கணம், 22, 98, 114,
182, 242. [372.
வெறுக்கை-செல்லம், 1, 21, 251,
வெறுத்தல்-மிருதல், செறிதல், 2,
33. [338.
வெண்ணெல், 64, 70, 104, 296,
வெண்ணெல் வேந்தன், 392.

வெள்ளைநீர்ப், 64, 104.
 வெள்ளைநீர், 362.
 வெள்ளைத் தம்பல் மொழிபெயர்
 தேனம், 214.
 வெள்ளைச் சினை, 227, 398.
 வெள்ளைத் தழை, 147.
 வெள்ளைப் புளி, 221, 307.
 வெள்ளைப் பூ, 2, 12, 38, 48,
 52, 85, 118, 202, 218, 225,
 292, 302, 368, 388.
 வெள்ளையரும்பு, 105, 232, 242.
 வெள்ளைப்பூக்கொடிய மகளிர்
 பூசலிவது, 48, 52.
 வெள்ளைத்தழை வேறுவகுத்தா
 லுள்ள ஊன் பொதியவிறுது
 கோட்டுவிர் உழுவைக்குதுளை,
 வெள்ளை மணலானில் பூந்தல், [147,
 24, 232. இதனம், 388.
 வெள்ளைப்பக்கட்டிவிட சிவந்த
 வெள்ளை புழிமுள் தெரிந்த
 யானை 307.
 வெள்ளையரும்பு, 105, 232, 242.
 வேட்டக் கள்வர், 63. [388.
 வேட்டஞ் சென்றுமோ துழியிறை
 வேட்ட மறந்து தஞ்சுதல், 196.
 வேட்டோர்க்கு அமிழ்த்ததன்னை
 கமழ்தார் மாப்பு 332.
 வெள்ளைநீர் சொல்லுநிறைதலை
 கிருப்பு 48, 68. [213.
 வெய், 1, 2, 17, 47, 51, 55, 173,
 305, 388, 398, 173, 399.
 வெய்யபிலிக்கும், 312. [173.
 வெய்யபிழுவும், 318, 327, 400.
 வெய்யோழக்கன்னசாரிறைப்
 பனைத்தோள், 213. [145.
 வெய்யுழைவிறிசிறவற்றன்மை,
 வெய்யுருதுபெய்துயன்மைதன்ன
 கன், 27.

வேலமுயம், 81.
 வேலற்குணத்தனம், 22. [தம், 67.
 வேலிற் பலகை (கோடும்) சூர்த்து
 வேலும் பலகையும் விரன் கைக்
 கொள்ளல், 67, 362. [67, 181.
 வேலான் துயல்கைவேற்றுமுனை,
 வேலும், 6, 12, 39, 388.
 வேலுப்புகை, 6, 166, 186, 208.
 வேலாப் பார்ப்பான்யுகம்பன்
 னைத ஊர்ப் பார்ப்பான், 24.
 வேலல் காட்சி, 73.
 வேலுபங்குரை வொருதுக்கின்
 னியம், 382.
 வேலு பன்மொழிய தேனம், 215.
 வேலுவேறு கவலைவாறு, 249.
 வேனிலத்தம், 69.
 வேனிலதிரை, 393.
 வேனிநகலத்தமா தமிர்வட்ட
 னன் கடுவுள்ளும காணிநு
 பது (அக்கினி காத்தரம்) 89.
 வேனிநீடிப வேயுயர் கனத்தலை,
 வைக்கை, 308. [51.
 வைகுடர்-விடியுமளவு மெரியும்
 விளக்கு, 87.
 வைகுடவர் விடியும்—இரப்போ
 முது வைகைவிருள் புலர்கின்ற
 விடியல் 37, 41.
 வைகுடவாலி, 213.
 வைகுடனல், 116.
 வைகுடமீன் - விடியற்காலத்து
 மீன், 17, (இரக்காலம் விடிதற்
 குக் காரணமான வெள்ளியாடுப
 மீன். பெரும்பான். கச். உலா.
 அடி 318.)
 வைபு-கை, 21, 388.
 வைபெயர்த்தாட்டி, 37.
 வைகவுள் - துறியப்பார், 1. [39.
 வந்திரியலன் பன்னாசாறு,